

உ

சுவமயம்.

சைவசமயசிரோமணியாகிய

வரதுங்கராமபாண்டியர்

அருளிச்செய்த

பிரமோத்தரகாண்டம்.

இதற்கு

ஸ்ரீசந்திரசேகரகவிராசபண்டிதர்

அவர்களாலியற்றிய

பொதிப்புரையுடன்

ஷையா குமாரர்

திருத்தணிகைமுதலியாநால்

பலர்வேண்டுகோளின்படி

சென்னை.

இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897

Copy right

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமோத்தரகாண்டம்.

பாயிரம்.

கடவுள்வாழ்த்து.
விநாயகாதி.

நல்லொற்பொருளுநடாத்தவும்
எல்லோகாணரும்பேரின்பமெய்தவும்
வெல்லுமானே முகத்தினைமேனிவாழ்
வல்லடைபுகுரியானேவழுத்துவாம்.

இதன்பொழிப்புரை.

சொன்னயமும் பொருளையமங்கொண்டு சோயின்றி விற்பன்ன
முறவும், இவ்வளவென்று எல்லோகாணுதற் கருமையாகிய பேரின்பத்தையடைய
வும், வெற்றிகொள்ளும் யானேமுகந்தைப் பொருந்தி சிறப்புறும், வல்லபை
யென்னுஞ் சத்திக்குரியானைத் துதிசெய்வாம். எ - று.

கவிசெய்யவும் எழுதவும் சொல்லலங்காரமும் பொருளலங்காரமும் பொரு
ந்தக்கொண்டாலல்லது சோபிக்காதென்பதை யுணர்ந்துதற்பொருட்டே,சொற்
பொருள் என்பதற்கு நல்ல வென்னுமடை கொடுத்துக்கூறினர்.

சுற்றின்பம் பேரின்பமென இன்பமிருவகைத்ததாய்,அனுபவத்திற்கு சமமா
கத்தானே நின்றதானாலும், முன்னது அளவினைப்பெற்று மறிக்கக்கூடிய நிலையி
னின்றும்,பின்னது எல்லோகாணுதற்கு மிவ்வளவென்று மனத்தினாலுமறிதற்குங்
கூடாததாய் ஒருதரமிதனையடையின் காந்தயத்தின் தன்மைபோலும் அதற்கப்
பால் தீபமுண்ட செய்யப்போலும் நேர, இடைவிடாது சுகித்தற்கிடனாயுற்ற
தாகலின் ஆசிரியரிதனை “எல்லோகாணரும் பேரின்பம்” என்றனர்.

கயமுகாருரனை வென்றவராகலின் “வெல்லுமானேமுகத்தினை” என்றனர்.

“ சிவமெனுப்பொருளுமாதிசத்தியோடுசேரினெத்தொழிலும்கல்லதாம் ” என்றபடி சத்தியோடுகூடிய முகூர்த்தத்திற்கே சகலத்தையும் நடாத்தும் வல்லமையுண்டாமென்பதுதோன்ற வல்லபைகீதரியாணை என்றனர்.

நூலைச்செய்யு மொவ்வொருகவியும் அந்நூலின் முகப்பிற்றானே கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுதன்முறையாம். இதற்கு ஏற்படுகடவுளையாவது வழிபடுகடவுளையாவது கொள்ளலாம். இங்கு நூலாசிரியர் சைவராதலானும் நூலுமப்படியே யாகலானும் இவருக்குவழிபடுகடவுளு மேற்படு கடவுளு மாகிய விநாயகனாகக் கொண்டனர்.

நடேசரீதுதி.

வேறு.

பூமேவுசதுமுகனுந்திருமாலும்போற்றிசெய்யத்
தேமேவுகுழலுமையாள் செழுங்குவளைவிழிகளிப்ப
மாமேவுமிதழிநறுமழைதுளிப்பமணிமன்றம்
தாமேவிநடம்புரியுந்தனிப்பொருளைவணங்குவாம்.

(இ-புணா.) தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனும் திருமாலும் போற்றிசெய்யவும், இயற்கையாகவே வாசனையுள்ள அளகபாரத்தையுடைய சிவகாமித்தாயாருடைய உளமையுள்ள நீலோந்தலமலர்போன்ற திருக்கண்கள் களிப்படையவும், அழகுபொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையானதுதேன்மழையைத் துளிக்கவும் சிற்சபையைவிரும்பி நடனஞ்செய்கின்ற ஒப்பில்லாத மெய்ப்பொருளாகிய நடேசமூர்த்தியை யாம் உணங்குவாம். எ -று.

“பூவெனப்புடுவது பொறிவாழ்ப்புவே” என்பதனால் இங்கு பூவென்றது தாமரைப்பூவை. காதுளவுமீண்டு விசாலித்துசெவ்வரிபரந்த கண்களாதலின் “செழுங்குவளைவிழி” என்றனர். அன்றலந்த புட்பத்தாலாயமாலையாதலின் “நறுமழைதுளிப்ப” என்றனர். நவரத்தினகசித சோபிதாலங்காரமுடைய சபாமண்டபமாதலின் “மணிமன்றம்” என்றனர். முதலீதில்லாது ஒப்புவுமையில்லாமையால் “தனிப் பொருள்” என்றனர். இந்நூலின் பயன் தமக்கேயன்றி யுலகத்துற்றரியாவார்க்கும் பயன் படவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்ட வராகலின் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைவினையாகிய “உணங்குவாம்” என்பதால் முடித்தனர்.

(க)

சிவகாமீத்தாயாரீதுதி.

வேறு.

பூரணியைத்தனுகரணபுவனபோகங்கடமைப்புரக்குமாயா
காரணியைப்பகபாசமலமகலமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணிற்கோன்றும்
ஆரணியைப்பரமசிவானந்தநடத்தின்வைத்தவருட்கண்ணைச்
சீரணிகொள்பொழிற்றில்லைச்சிவகாமசுந்தரியைச்சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-புரா.) எல்லாவயிர்களிடத்தும் நிறைந்திருப்பவரும், ததுகரண புவன போகங்களை ஆன்மகோடிகளுக்குத்தந்து முறைதவறாமல் காத்துக்கொண்டிருக்கிற மாயைக்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பவரும், பக்குவப்பட்டுள்ள ஆத்துமாக்களுடைய ஆணவமலம் நீக்கினவிடத்துவிளங்குகின்ற பெய்ஞ்ஞானப்பார்வைக்குத் தரிசனமாகின்ற வேதங்களால் துதிக்கப்பட்ட பரமசிவன் நிரூபணத்தால் ஆனந்தநடைத்தை இடைவிடாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கிருபாநோக்கத்தையுடையவருமாகிய சிறப்பினையும் அழகினையும் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த தில்லைவனமென்னும் திவ்வியகேசத்திரத்திலு வீறநிருக்கும் சிவகாமித்தாயாரை யெப்போதும் யாம் தியானிப்பாம், எ - று.

சது - சரீரம், கரணம் - தத்துவங்கள், புவனம் - உஉசு, போகம் - போகங்கள், டசு - ஆன்மா, பாசம் - ஆணவமலமாம். எனவே - ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரத்தைக் கொடுத்துப் புவனங்களிற் பிறப்பித்துப் போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்வது மாயையென்றும், அந்த பாயையைத் தொழில்பித்துவது பராசத்தியென்றுச் சொல்லப்படும். யோகிகளாலும் ஞானிகளாலும் மனக்கண்ணால் நோக்குதற்குரிய பூரணம் என்றும் ஸ்தானத்திலே பொருந்தி வாழ்பவளாதலின் “பூரணியை” என்றனர். மாயைக்கு முற்பட்டு பராசத்தியென்னும்பெயரோடு விளங்குபவளாதலின் “மாயாகாரணி” என்றனர். ஆரணியை யென்பதற்கு வேதரூபியை என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். மனத்தின்கண் அகலாது தியானிப்பதுதோன்ற “சிந்தைசெய்வாம்” என்றனர். (உ)

கணபதிநீதி.

வேறு.

பிஞ்சுமதிச்சடாமகுடப் பெருமானைப்பிரியாது,
வஞ்சியிமவான் றவத்தின்வருபேடைமயிலுதவும்
அஞ்சிறைவண்டினாத்துவிழுமருவிமதமொழுதுகவுட்
குஞ்சரவெம்புகர்முகத்துக் குரிசிவடி யிணைதொழுவாம்.

(இ-புரா.) இளம் திங்களையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனை விட்டு நீங்காத பூங்கொடிபோன்ற திருமேனியையுடையவரும், மலையளையன் தவத்தினால் அவனுக்குப் புத்திரியாகத் திருவவநாரஞ்செய்த மயிற் டேடை போன்றவருமாகிய பார்வதியார் அருளும் புத்திரராகிய அழகியசிறகுளையுடைய வள்ளிகள் இசைபாடிக்கொண்டு உண்ணுதற்காக ஒன்றின்மேலொன்றாக விழுகின்ற மதநீர் மலையருவிடோ லொழுகும்படியான கவுட்குழியையுடையதாய்ப் புகர்நிறத்தங்கிய வெவ்விய யானைமுகத்தையுடைய கணபதியின் இரண்டு திருவடிகளையும் யாந்தொழுவோம், எ - று.

முதலில் விநாயகனைத்துதிசெய்து மறுபடியும் அவனைத் துதிசெய்வதற்குக் காரணமென்னவென்றால்:—விநாயகர்திருவவநாரமானபோது, அவருக்குப் பரம

சிவன் கணங்களுக்கெல்லாம் பதியாயிருக்குஞ் சிறப்பருளித் தேவர்கள்முதலாகிய எவர்களையானாலும் ஆரம்பத்தில் உன்னைத்துதிசெய்து பின்பு ஒருகருமஞ்செய்யத்தொடங்குவார்களானால் அக்கருமம் இடையூறின்றி முற்றுப்பெறுமென்று வரமருளிச்செய்த நான்முதல் ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதிசெய்து ஒருகருமஞ்செய்யத் தொடங்குவது சைவசமயத்தில் நியதியாகவருகின்றதாதலால், இந்நூலாசிரியரும் தாம்செய்யத்தொடங்குநா லிடையூறின்றி யினிதுமுடியும் பொருட்டு ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதிசெய்து, தந்தை - தாய்-மக்கள் - என்னுமுறைமைபற்றிச்-சிவம்-சத்தி-இருவரையுத்துதிசெய்து பின்னும் விநாயகரைத்துதிசெய்தனர். இதுவே காரணமென்றறிக.

இளஞ்சந்திரன் என்பது தோன்ற “பிஞ்சுமதி” என்றனர். மயில்போலுஞ் சாயலையுடையராகலின் பார்வதிதேவியானா “பேடைமயில்” என்றனர். புள்ளிகளையுடைய முகமென்பதுதோன்ற “புகர்முகம்” என்றனர்.

மும்மத்தினுஞ் சிறந்த கன்னமதம் அத்திகுமகத்திற் சூரித்தாகலானும் அதை விநாயகமூர்த்தி சிறந்ததாகக் கொண்டதனாலும் அம்மதம் அயிர்த்தத்தினும் சிறந்ததாக அறுகாற்பறவைக ளிசைபாடிக்கொண்டு விழவா ரம்பித்தன. அம்மத மிடைவிடாது பொழிவதுதோன்ற “அருவிமதம்” என்றனர். (௩)

சுப்பிரமணியரீதுதி.

வேறு.

இறுதியெனத்தருவியர்போய்க்கைமையெய்தவயிராணியின்பமெய்தப் பிறைகளொருநான்களையிறன்மருப்புபுவெள்ளாணைப்பிடரினேறி மறுகுதொறும்பொன்னுலகின்வானவர்கோன்பவனிவரச்சூரன்மாயச் சிறிதுகடைக்கண் சிவந்தசேவகன்கிங்கினிச்சரணஞ்சென்னிவைப்பாம்.

(இ-புறா.) அசுராச்சத்தியென்ப திந்தமட்டில் அழிந்துபோயதென்றுசொல்லுமாடி அந்த அசுர மாதர்களுள்ளாம் கைம்பெண்களாகவும், இந்திராணி முதலாகிய தேவஸ்திரிகள் சந்தோஷத்தையடையவும், நான்குபிறைகளிருந்து அவைகளையொன்றாக வைத்துபோலிராநின்ற வன்மைபொருந்திய தந்தைகளையுடைய வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தின் பிடரியின்மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டு பொன்னுலகத்தின் வீதிகள்தோறும் தேவேந்திரன் பவனிவரவும், சூரபன்மன் இறந்துபோகும்படி நெத்திரங்களினிடமாகக் கோபக்குறியைச் சிறிது காட்டிய சுப்பிரமணியருடைய கிங்கினியணிந்த திருவடிகளை யெமது சிரத்தில் சூட்டிக்கொள்வாம், எ - று.

செம்மையும் கறுப்பும் கோபக்குறியென்று சூத்திரமிருப்பதினால் “கடைக் கன்சிவந்த” என்பதற்குக் கோபக்குறியெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. நான்கு கொம்புகளையுந் தவளநிறத்தையும்பெற்று தேவேந்திரனுக்கு பட்டத்து யானை

பாகவமைத்த இது பாற்கட்டி லமிர்த்தங்கடைத்தபோது ஸ்ரீ இலக்குமி தேவியா ரோடும் உதித்தது.

(ச)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்துதி

வேறு.

ஆழியுப்புனற்செஞ்சடையாளர்பங்கிற்றோகைதுணைமுலைக்கண்
வழியுங்கொழும்பாற்கட லுண்டொபாவக்கோடைமலிந்துசுட
ஒழியும்பசும்புல்லெனவுலகமொடுங்காதோங்கத்தண்ணரியாற்
பொழியுங்கவிதைக்காளிமுகில்பொன்னங்கமலத்தாடொழுவாம்.

(இ-புணா.) சுழிகளேச்சுழிக்கும் நீருருவமாகிய கங்கையையணிந்த செஞ் சடையையுடைய பரமசிவன் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் மயிற்சாயலையுடைய பார்வதிதேவியாரின் இரண்டிடுருமுலைகளிடத்தினின்றும் பெருகாநின்ற உளமை யுள்ள ஞானப்பாற்கடலுண்டு, பாவமாகிய கோடைமுகுந்துசுட அக்கோடையி னால் கருகிப்போம் புல்லெப்போல இவ்வுலகமானது நரகத்திலிழந்து வெம்பா மல் மோகத்தையடையும்படி அநிசாநதமாகிய கிருபையினாலே தேவாரமாகிய மழையைப்பொழிந்த காளமேகமென்று சொல்லத்தக்க சீகாழியிற் நிருவவதாரஞ் செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுடைய பொன்னிறமுள்ள திருவடித் தாமரைகளை யாம்பொழுதுவோம். எ - று.

காளிமுகில் என்பதில் காளி என்று மேகத்தைக் குறித்துப்போது கருமை நிறமுள்ளதாகவும், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைக் குறிக்கும்போது காளியென் னும் பெயருள்ள தலமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும். காளிதென்கிற ஒரு நாகராசனால் பூசிக்கப்பட்ட தலமாதலால் அது சீகாளியென வோர் பேர்பெற் றுச் சீகாழியென வழங்கப்படுகின்றது.

(ரு)

திருநாவுக்கரசுகவாமிகள்துதி.

வேறு.

ஆரணநன்னிலையறியாச்சாக்கியர்களுங்கற்றாண்
பாரறியமருங்கசைத்துப் படுநீரிற்புகவுந்த
வாரணநல்லுரியானே யேத்திமுநீர் வடதளிரின்
நாரணன்போலிளிதமர்ந்த நாவலன்பொற்றாடொழுவாம்.

(இ-புணா.) வேத்தி னுண்மைப்பொருளையறியாத சமணர்கள் சுமப்பதற் கரிய கற்றாணை இவ்வுலகத்தாரொல்லாருமறியும்படி அனாயிற்கட்டிச்சமுத்திரத்தி னுக்குளாமும்படிபோட யானையினதுதோலை நல்லபோர்வையாகப் போர்த்திருக் கும் பரமசிவனைத் துதிசெய்து அந்தக்கற்றாணை தெட்பமாக மிதக்கும்படி (திருப்பாற்கடலில் ஆவிளத்தளிரிற் பள்ளிவொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவைப்போல)

மகிழ்ச்சியுடனிருந்து திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கடுத்த செடிலந்தியில் களையேறிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடைய அழகியதிருவடிகளை யாம்பொழுதுவாம். எ-று.

ஆழ்ந்த நீர் என்பதுதோன்ற “படுநீர்” என்றது. “முந்நீர்” என்றது கடலை.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

வேறு.

தாதுநிறைக்கும்புகந்துளபத்தாமத்தோனுஞ்சரோருகச்செம்

போதினகத்துச்சுகமீன்ற புத்தேடானுமறியானே

மாதிரிடத்தின் முனிவொழிய வாளுர்ச்செம்பொன் மணிமறுகிற்

றுதுநடத்துங்கவிராசன் றுணைத்தாட்கமலந் தொழுதிடுவாம்.

(இ-புரை.) மகரந்தங்களால் நிறையப்பட்டிருக்கும் பசியதுளபமாலையணிந்த திருமாலும், செந்தாமரைப் பூவிலிருந்துகொண்டு உலகங்களைப்படைக்கும் பிரமதேவனும் அறியக்கூடாத பரமசிவனைப் பரவை நாச்சியார் கொண்டிருந்த ஆடல் நீங்கும்படி அவரிடத்திற்குத் திருவாரூரின் செம்பொன்களும் ரத்தினங்களும் நிறைந்துள்ள திருவீதியில் தூதுபோம்படி அனுப்பிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் யாம் வணங்குவாம். எ-று.

இங்கு “மாது” என்றது பரவைநாச்சியாரை.

(எ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

வேறு.

சீதவார்பொழிற்றில்லைப்பரமனுக்

கோதுநற்றமிழ்க்கோவையுரைசெய்த

னாதன்மாணிக்கவாசகனுண்மலர்ப்

பாதபங்கயமேத்திப்பரவுவாம்.

(இ-புரை.) குளிர்ச்சிபொருந்தியதாய் வானளவு மோங்கிய சோலை சூழ்ந்த தில்லை யென்னும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில் ஆனந்த நீர்த்தனஞ் செய்கின்ற நடேசமூர்த்திக்கு யாவருந் துதிசெய்கின்ற நல்ல தமிழினால் திருக்கோவையாருரைசெய்தநாதனாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய விடியற்காலத்தில் மலர்ந்த தாமரைமலரை யொத்த திருவடிகளை யான் துதிசெய்து புகழ்வோம். எ-று.

“நாண்மலர்” என்றது அன்மலர்ந்த மலரை.

(அ)

குருவணக்கம்.

வேறு.

தேசான சிவஞானச் செழுஞ்சுடரான் மும்மலமா

மாசான விருளகற்றி மன்னுயிரைப் புரந்தளித்துத்

தூசான யுரியசைத்தோன் றொல்சமய நிறுத்துநிம்பை

யீசான மாமுனிவ னிணையடியை யிறைஞ்சுவாம்.

(இ-புறா.) சோதிமயமான சிவஞான மென்னுஞ் செழுமையுள்ள சூரிய னால் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்கின்ற மும்மலமாகிய குற்றமுள்ள அஞ் ஞான இருளை நீக்கி நிலைபெற்ற உயிர்களை ரக்ஷித்து யானைத்தோலைப் போர்வை யாகப் போர்த்தருளிய பரமசிவனது பழமையாகிய சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்திய பெருமை பொருந்திய நிம்பை ஈசானமுனிவருடைய இரண்டு திருவடிகளையும் யாம் பணிவாம். எ-று.

நிம்பை யென்பது வேப்பத்தார். தொல்சமய நிலை நிறுத்து மெனவும் பாடம். சிவம் இத்தன்மைய தென்றும், சீவன இத்தன்மைய தென்றும் ஆணவமவம் இத்தன்மையதென்றும் யாவருக்குத் தெரிவித்துச் சைவப்பற் றுண்டாகச் செய்தலால் சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்துகின்றவரெனச் சொல்லப் பட்டது. (க)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அஞ்சனமிடற்றினாய்நின்னிலைமுற்றமுளவிட்டன்றிச்
செஞ்சொலின்வழுத்தொணுதேல்விதியும்வாய்திறக்கொணுகாம்
விஞ்சையரெவருந்தத்தமதியினின்விபுலங்காறும்
வஞ்சமற்றுரைக்கலாமேலடியனும்வழுத்தலாமால்.

(இ-புறா.) காளகண்டத்தையுடைய பரமசிவனே தேவரீருடைய நல்ல நிலைமை முழுவதையும் சாஸ்திரங்களினூராய்ச்சியினால் அளவிட்டறிந்து பாடல் களாற் சொல்லவேண்டுமே யல்லது அளவிட்டறிவதற்குமுன் சொல்லவொண் னாதே யென்றால் வேதங்களை யெல்லா மோதியுணர்ந்த பிரமமும் தேவரீருடைய நிலைமை முழுவதையுஞ் சொல்லுகிறேனென்று வாயைத்திறக்க வொண்ணது. ஆனால் அப்படி வேண்டுமெனில்லை; புலவர்களெல்லாரும் தங்கள் புத்தியின் விசால மட்டும் வஞ்சகமின்றிச் சொல்லலாமென்றால், அடியேனுந் தெரிந்தமட்டிற் சொல்லலாம் அன்றோ. எ-று. (க0)

தொல்லையமுனிபாற்கேட்டுச்சூதமாமுனிவன்சொன்ன
நல்லமுற்காதைதன்னைநான்றமிழ்வழிநடாத்தல்
கொல்லுலைவயிரவூசிகுருமணிசூழித்தவாயின்
மெல்லியபஞ்சிநூல்போம்விழுத்தகவுடையதம்மா.

(இ-புறா.) பழமையாகிய வியாதமுனிவரிடத்தில் கேட்டுப் பெருமை பொருந்திய சூதமுனிவர் முன்பு சொல்லிய பழைய நல்ல சிவசரித்திரத்தைப் பின்பு நான் தமிழினுற் சொல்லுதல் கொல்லுலை முகத்தில் செய்யப்பட்ட கூர்மையுள்ள ஊசியினால் துவாரஞ் செய்யப்பட்ட வழியில் மிருதுவாகிய பஞ்சுதூல் துறழுகின்ற மேன்மையைபுகடையதாயிருக்கின்றது. எ-று.

கொல்ல னுலையிற் செய்யப்பட்ட கூர்மையான ஊசிபுருத்த துவாரத்தில்
மெதுவாகிய தூல் துழையாதென்பது கருத்து. (கக)

பற்றியவரவம்பாரார்முள்ளெண்ணூர்பங்கந்தேரார்
பொற்றுணர்க்கைதைசார்ந்துபொலிவெண்ணிமலர்கொள்வார்போல்
உற்றுணர்வில்லேன்செய்தபனுவலுளுறுதவோரார்
கற்றுணர்மாந்தர்கொள்வர்கடவுடன்சரிதமென்றே.

(இ-புரை.) பாம்பிருக்குமென்று எண்ணுதவர்களாயும், முள்ளுகள் கைகளில்
தைக்குமேயென நினைந்தவர்களாயும், சேற்றிலிருக்கின்றதே யென்று யோசி
யாதவர்களாயும், வாசனையின் மீருதியைக்கருதிப் பொன்னிறமுள்ள கொத்து
களைபுடைய செந்தாமையினிடத்துச் சென்று அதன் மலரைப் பறிப்பவர்போல்,
அறிவில்லாதயான் செய்தபாடலினிடத்துக் குற்றங்களை யெண்ணி நீக்கவிடாமல்
கற்றுணர்ந்த முன்னோர்கள் இது சிவசரிதமென்று மனம் பொருந்தி ஏற்றுக்
கொள்வார்கள், எ-று. ஏகாரம் சிறப்புப் பொருள். உறுத - பொருந்தாத - குற்
றங்கள், (கஉ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

கறங்குதினைப்பெருங்கடல்சூழவனிபுரந்திகல்கடிந்துகவியைமாற்றி
மறந்திகழவிலங்கிலேவேல்வரதுங்கராமனியன்மதுரைச்சங்கஞ்
சிறந்தவறுகாற்பீடந்தனிற்பிரமோத்தரகாண்டந்தென்சொலாக்கி
யறந்தழைக்குங்கவிஞர்செவிக்காரமுதமாகவரங்கேற்றினனே.

(இ-புரை.) ஒலிக்காரின்ற அலையுடைய பெரியதாகிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த
இவ்வுலகத்தைக்காத்துப் பகைவரைப் போர்முகத்தில்தென்று (பாவங்களை
நீக்கி) வீரம்விளங்கப் பிரகாசிக்கும் தகட்டுவழுவாகிய வேலைந்திய வரதுங்க
ராமபாண்டியமகாராசன் பிரமோத்தரகாண்டத்தைத் தமிழாற்செய்து இயற்
றமிழ்பயின்ற மதுரைச்சங்கத்தில் சிறப்புற்றிருக்கும் அறுகாற்பீடத்திருந்து
தருமகுணமிருந்த புலவர்கள் காதலுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அமுதம்போல
மதுரிக்குப்படி அரங்கேற்றினன், எ-று.

முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என சங்கம் மூன்றாம். இவை
களில் சிறந்த அனேக வித்துவான்களெல்லாம் அமைந்துள்ளர். (கக)

பாயிரமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றப்பலம்.

மு த ல ல வ து

பஞ்சாக்ஷரமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

வேதபாரகர்முனிவரவேள்வியாங்கிபற்றப்
பொறுனைமுதத்திறையுனசென்னியிற்புனையாச்
சீதவார்பொழினைமிசாரணியத்தைச்சேர்ந்தாங்
காதவேள்வியைவிதிமுறையியற்றுவானமைத்தார்.

(இ-புரை.) வேதபாரகராகிய முனிவர்கள் வேள்விசெய்ய விரும்பித் தாம
பாபுவிவருக்கும் நான்குமுதக்களையுடைய பிரமதேவனுடைய உத்தாரத்தைச்
சிரசில் ஏற்றுக்கொண்டு, கையிசாரணிய மென்னும் குளிரச்சிடொருந்தி மேலு
யர்ந்தபொழிவிடத்தைச்சேர்ந்து, அவ்விடத்தில் வேதவிதியாற்செவியாகமொன்று
செய்யத்தொடங்கினார்கள். எ-று. முதலிலிருக்கும் ஆங்கு-அசை. (க)

ஆயகாலையிற்புராணமீரோன்பதுமறைந்த
தூயமாதவச்சூதாமா முனிவந்துதோன்ற
ஏயமாதவர்முனிவனுக்கிருக்கையிந்தெமக்கு
நேயமாகியசிவகதைநிகழ்த்துதியென்று.

(இ - புரை.) அவர்கள் வேள்விசெய்துகொண்டிருக்கும்போது பதினெண்
புராணங்களையும் முனிவர்களுக்கெடுத்துச் சொன்ன பரிசுத்தமானபெருமை
பொருந்திய நவமுள்ளுதமுனிவர்வந்துதோன்ற அவ்விடத்திலிருந்தமுனிவர்கள்
அவருக்கு ஆசனங்கொடுத்து வீற்றிருக்கச்செய்து எங்களுக்கு அன்பைவிளைவிப்ப
தாகிய சிவகதையைபருளிச்செய்யுந் சுவாமீ யென்றார்கள். எ-று. ஆகிய என்பது
ஆய எனவாயிற்று.

பதினெண்புராணங்களாவன:—மச்சியம்-சுடர்மம்-வராகம்-வாமனம் - பிர
மம்-வைணவம்-பாகவதம்-சைவம்-இலிங்கம்-தௌடிகம்-நாரதீயம்-காந்தம்-பிர
மகைவர்த்தம் - காந்தம்-மார்க்கண்டேயம்-ஆக்ஷினேயம்-பிரமாண்டம்-பதுமம்-
என்பவைகளாம். தாங்கள் சைவர்கள் என்பது தோன்ற “நேயமாகியசிவகதை”
என்றனர். (உ)

நன்றுகன்றுரீர்மொழித்தநூலிலத்தவர்போற்
பொன்றோன்றுதலொழிவிலாத் தேவரைப்போற்றல்
அன்றிநாயகன்காதையைவிரும்பினீரதனுள்
ஒன்றுகேட்டினுமதன்பயனளவையாருரைப்பார்.

(இ-புறா.) முனிவர்களே? நீங்கள் சொல்லியவார்த்தை மிகவுந்நன்று, மிகவும் நன்று, இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள்போல இறப்பதும் பிறப்பதும் ஒழியாத மற்றைத்தேவர்களைப் போற்றுதல்செய்யாமல், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவன் சரித்திரத்தைக்கேட்க விரும்பினீர்கள், அந்தச் சிவசரித்திரம் அநந்தமாம்; அதனுள் ஒரு சரித்திரங் கேட்டாலும், அதனால் வரும் பயனில்வனவென்று யார் அளவிட்டுச் சொல்லுவார்கள். எ-று.

நன்றுநன்றென இரட்டித்தது மிகுதிதோன்ற. நானிலம் செய்தல், முல்லை குறிஞ்சி, மருதம், மணித சஞ்சாரமில்லாததாற் பாலேநிலம் நீக்கப்பட்டது.

ஆசில்சீர்க்கதைபற்பலவறைந்தனமினிபாம்
பேசுகன்கதைபிஞ்ஞகன்றிருவுருவான
மாசிலஞ்செழுத்தடைவுசொன்மான்மியமுதலா
யீசனன்கதைகேட்பதேயறமென்பதீறு.

(இ-புறா.) குற்றமில்லாத புகழுடைய அநந்தமாகிய சரித்திரங்களை உங்களுக்கு முன்னஞ்சொன்னோம். இப்பொழுது நாம் உங்களுக்குச் சொல்லும் நல்லசரித்திரமாவது, பரமசிவனுடைய திருவுருவமாகிய பழுதகன்ற பஞ்சாக்ஷரத்தின் முறைமைபைச் சொல்லுகின்ற மான்மிய முதலாகப் பரமசிவனது நல்ல சரித்திரத்தைக்கேட்பதே அறமென்று சொல்லுவதீறுக. எ-று. (ச)

இந்தசேகரன்னுனமுஞ்சிவநிசியியல்பும்
பந்தந்தீர்பிரதோடத்தின்பூசையின்பலனும்
வந்தனைக்குறுசோமவாரத்தின்மான்மியமும்
அந்தமாதியிலாதவனடியவந்திறமும்.

(இ-புறா.) சந்திரசேகரனுடைய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலமானியமும், சிவராத்திரி மான்மியமும், பாசபந்தத்தை நீக்குகின்ற சனிப்பிரதோஷ பூசையினால் வரும் பலனும், ஆராதனைக்குரிய சோமவார விராதமானியமும், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவனுடைய அடியவர் மான்மியமும். எ-று.

பிரதோஷம் என்பது இராத்திரியின்முன்காலம்; அது அஸ்தமிப்பதற்கு முன் (௩௩) நாழிகையும், அஸ்தமித்தபின் (௩௩) நாழிகையுள்ள காலமாம்.

தெரிவருஞ்சிவகவசமும்பூதியின்செயலும்
புரியும்பத்தியினிபதிசெய்பூசனைப்பொலிவும்
ஒருவுகற்பினள்பழியகற்றுமாமகேச்சுரமும்
அரனெனத்தகுமக்கமாமணியினதடைவும்.

(இ - புறா.) எளிதாக அறிதற்கரிய சிவகவசமானியமும், விபூதிமானியமும், விரும்புகின்றபத்தியினால் நியதியாகச்செய்கின்ற சிவபூசைமானியமும்,

கற்புநீங்கியவளுடைய பழிநீங்கிய உமாமகேசவரவிரத மான்மியமும், சிவனென்றே சொல்லத்தக்க பெருமைபொருந்திய உருத்திராக்ஷமணியின் மான்மியமும். எ-று. (க)

வேதநான்கினும்விளங்குசீருருத்திரஹீறும
ஒதுகேனீவைகேண்மின்களெனத்தொகுத்துநாயா
ஆதியஞ்செழுத்தமைவருமான்மியமுதலாகச்
சூதமாமுனிமுனிவர் முன்வகுத்தனன்சொன்னான்.

(இ-புனை.) நான்கு வேதங்களாலும் சொல்லப்படுகிற சிறந்த உருத்திரமான்மியமுஞ் சொல்லுகின்றேன், இந்தச்சரித்திரங்களைக் கேளுங்களென்று தொகுத்துச் சொல்லிப் பின்பு வாக்குக்கடங்காத சிவசொருபமாகிய பஞ்சாஷ்டரமான்மியமுதலாகச் சூதமாமுனிவரானவர் ஐயமிசாரணியமுனிவர்களுக்கு வகுத்துச் சொன்னார். எ-று. (எ)

தவங்கள்வேள்விகண்முதலவாந்தருமவேள்விகளில்
அவங்கணீக்குமெய்ஞ்ஞானமாவேள்வியேயதிகம்
பவங்கணீக்குமவ்வேள்வியின்பாற்படுசெபமாஞ்
சிவங்கலப்புறுமந்திரவேள்வியைச்செப்பின்.

(இ-புனை.) தவங்கள் வேள்விகள் முதலாகிய தருமவேள்விகளில் (பிறவிக்குக்காரணமாகிய) பயனில்லாதமுயற்சிகளை நீக்கத்தக்க பெருமையுள்ள மெய்ஞ்ஞான வேள்விகளே அதிகம்; சென்னங்களை நீக்குகின்ற அந்தவேள்விகளை யடுத்த செபமாகிய டங்குளம்பொருந்திய மந்திரவேள்வியைச் சொன்னார். எ-று.

முக்கணுயக்னமரூண்முதல்வனமுதுபொற
றக்கமந்திரமெவற்றினுத்தலைமையைந்தெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப்பிரணவமாதியாத்தொடங்கி
யொக்கவோதியேபரகதியளப்பிலுற்றார்.

(இ - புனை.) திரிநேத்திரங்களையுடையபரமசிவன் தேவர்களுக்குந்தலைவராம்; அதனால் தகுதியுள்ள எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாஷ்டரமே முதன்மையாம்; (இந்தீப் பஞ்சாஷ்டரத்தை) வியாசமுனிவரால் நான்காறுத்தொகுக்கப்பட்டவேதங்களிற்சொல்லப்படுகிறபிரணவமாதியாகத் தொடங்கிச்சேர்த்தோதி அனந்தம்பேர் மோக்ஷமடைந்தார்கள், எ - று. ஏகாரம் தேற்றப்பொருள்.(க)

இன்னமந்திரத்தோடொழுத்தின்பயனெல்லீ
யன்னவூர்தியுந்திருமறுமார்பனுமறியார்
முன்னைநான்மறைதனித்தனிமொழிவதுமிதுவே
மன்னியெங்கணுஞ்சிவன்றிருவுருவமாய்வயங்கும்.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள பஞ்சாஷ்டரத்தில் ஒரு அக்ஷரத்தின் பயனள வினைப் பிரமதேவனும் திருமாலுமறியார்கள். பழமையாகிய நான்கு வேதங்களி லொவ்வொன்றுஞ் சொல்வது மிக்தமந்திரத்தையே. இது அண்ட பிண்டமெங்கும் நிலைபெற்றுப் பரமசிவத்தின் திருவுருவமாய்விளங்கும். எ - று.

ஐந்தெழுத்தினுண்ணெறிவினா மாருயிரசென்று
சிந்தைகாணருஞ்சிவபதஞ்செய்திடுந்திறத்தால்
இந்தமந்திரநிலைபரப்பிரமமேயென்பர்
வந்தனைத்தொழிற்சச்சிதானந்தசின்மயத்தோர்

(இ - புரா.) இப்பஞ்சாஷ்டரத்தின் அதிசூட்சுமமுதைய (சூருமுன்னிலையில்) வினாவும் அழிவில்லாத வுயிரானதுசென்று மனதுக்கெட்டாத சிவபதத்தைச் சேர்த்திடுந் தன்மையால் இந்த மந்திரத்தினுண்மை பரப்பிரமமேயாகுமென்று வந்தனைத்தொழிலுடைய சச்சிதானந்த சின்மயர்களாகிய பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எ - று. வினாவென்பதனீற்றில் உம் தொகுத்தல் விகாரம்.

சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சின்மயம் என்னும் நான்கு பதத்தினுமுற்ற பெரியோர் என்றனர். (கக)

தருப்பயோனியிற்சுழிப்பபெவக்கடல்கடப்பப்
பொருப்பினெம்பிரானுயிர்க்கெலாம்புணையெனப்புகன்ற
விருப்பநூன்வஞ்செழுத்தினையுளத்திடைவீத்திற்
தருப்பைசுட்டிடும்வேள்வியேன்றானமேன்றவமேன்.

(இ - புரா.) ஔருத்தக்கும் எண்பத்துநான்குலக்ஷ யோனிபேதமாகிய (இரு வினையென்னும்) சுழிபொருந்திய சென்னசாகரத்தைக் கடக்க உயிர்க்கெல்லாம், தெப்பமாக கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் கங்கடவுளாகிய பரமசிவனருளிச்செய்த விருப்பமுள்ள நூனமயமான பஞ்சாஷ்டரமென்னும் விதையை மனமென்கிறநிலத்தில் விதைத்தால் (மோக்ஷமாகிய பயனைத்தரும்) ஆதலால் தருப்பையைச்சுடும் வேள்வியேன் தானமேன் தவமேன் (வேண்டுவதில்லை.) எ - று.

வித்தின் எனக் கூறினமையால்-விதையும் நிலமுங் கூறப்பட்டன. விதைத்தலாவது தியானித்தல். ஆழந்தநீரின் சுழியிலகப்பட்டது அற்பமாகிய துரும்பானாலும் அதனிடத்தில் சதா சுழன்றுசுழன்றுழல்வதுபோல சென்னசாகரத்திலகப்பட்ட ஆன்மாவானது அதினின்றும் நீங்குவது அருமை என்பதுதோன்ற “சுழிப்பபெவக்கடல்” என்றனர். (கஉ)

பருதிவந்தெழாவளவுநீடிருளெனப்பவமுஞ்
சுருதியஞ்செழுத்துணர்கலாநாளெலாந்தொடருங்

கருதினன் மறையந்தத் தும்வேதத்தின்கண்ணும்
ஒருதனிப்பெருங்கடவுளஞ்செழுத்தலாதுளதோ.

(இ-புரா.) சூரிபனுதயமாகாதவனாயில் இருள் நீடித்திருப்பதுபோல, வேதத்திற்கொல்லுகிற பஞ்சாக்கிரமத்தை யறியாதநாளெல்லாம் சென்னமானது நொடரும். எண்ணுமிடத்தில் வேதாந்தமாகிய உபநிடதத்திலும் வேதங்களினிடத்தும் ஒப்பற்ற பெருங்கடவுளாகிய பரமசிவனது பஞ்சாக்கிரமல்லது வேறென்னுண்டோ (இல்லை). எ - று.

புண்ணியத்துக்குமுன் பாவநிலாதென்பதுதோன்ற “பருதிமுன்னிருள்” என்றனர். (௧௬)

முத்திரன்னெறிக்கொருதுணைமோகவாரிதிக்கு
வைத்தசெஞ்சிகைவடவனல்வினைவனத்திற்குப்
பொத்திருங்குவெங்கதழெரிபுனைமதிக்கண்ணி
யந்தநெந்தையஞ்செழுத்திதுகடைப்பிடித்தறிவீர்

(இ-புரா.) திங்களாகிய மாலையைத்தரித்த அந்தனாகிய எம்மையனது பஞ்சாக்கிரமானது நல்ல மோகாவழிக்கு ஒப்பற்றதுணையாம். மோகமாகிய சமுத்திரத்துக்கு அமைத்தவைந்த சிவந்தசவாலையையுடைய வடவாமுகாக்கினியாம். இருவினையாகிய உனத்திற்கு வியாபித்துக்கொண்டு மிகுந்த வேகமாக எரிக்காரின்ற வெப்பமுள்ளதீயாம். இதுனைத் தெளிவாகக் கொண்டறிவீர்கள். எ - று.

வடவாமுகாக்கினியானது பெட்டைக்குதியின் முகம்போல் உருவமுள்ளதாகச் சமுத்திரத்தினிடத்திலிருந்தகொண்டு அதில் நீர் அறிகரிக்காத வண்ணம் சுவற்செய்வதாகியஅக்கினியாம். (௧௭)

ஊனரீக்கியசிவமுன்னர்நமவினையுரைக்கின்
ஞானமெய்திடுமனைவர்க்குநம்பனாரநயக்குந்
தானமெய்திநற்குரவராற்பெற்றவர்தங்கட்
கானசித்தியுமுத்தியுமக்கணத்தாமால்.

(இ-புரா.) மும்மலங்களையும் ரீக்கிய சிவ என்பதன்முன் நம என்பதைச் சேர்த்துச் செபித்தால் அவர்களுக்கெல்லாம் ஞானபாதங்கிடைக்கும். பரமசிவன் விரும்பித் (திருக்கோவில்கொண்டுவீற்றிராரின்ற) ஆலயத்திற்கென்று நல்ல குருவினால் உபதேசஞ்செய்துகொள்ளப்பெற்றவர்களுக்கு விரும்பியவைகளையெல்லாங்கொடுக்கத்தக்கதான அஷ்டமாசித்திகளும், மோகாமும், அப்பொழுதே கிடைக்கும். எ-று. ஆல்-அசை. (௧௮)

வேறு.

தாதவீழ்க்குக்கையஞ்சடிவநாயகன்
ஆதியினவீன்றநல்லஞ்செழுத்தையு

மேதகுருவனுணர்ந்தோர்வேந்தன் றுன்
நீதறுத்துய்ந்தமைசெப்புவாமரோ.

(இ-புரை.) மகரந்தத்தோடேலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமரு
டத்தையுடைய பரமசிவன் ஆதியில்அருளிச்செய்த நல்ல அஞ்செழுத்தையும்
மேன்மைபொருந்திய குருவினாலறிந்து, ஒருராசனானவன் பாவங்களைநீக்கிக்
கடைத்தேறியசரித்திரத்தை யாம் சொல்லுகிறோம் (என்று குதமுனிவர்
சொல்லுகின்றார்) எ-று. அரோ-அசை.

மகரந்தம் என்பது புட்பத்திடத்துத்தங்கிய ஒருவித பொடியாம். (கசு)

தேங்குபேராழியுந்திகிரிக்குன்றுமொத்
தோங்குநீரகழியொடியருமூதெயில்
பாங்கர்கூழ்மதுரையம்பதிக்குமன்னவன்
வாங்குவிலைதுகுலமரபிற்றேன்றினன்

(இ-புரை.) நிறைந்துள்ள பெரும்புறக்கடலையும் சக்ரவாளகிரியையுமொத்
துமிசூந்த நீரையுடைய அகழியுடன் உயர்ந்த பழமையாகிய மதிலானது புறத்
தில் சூழ்ந்திருக்கும்படியாகிய அழகிய மதுகாமாநகரத்துக்கிறைவன்போர்முகத்
தில்வளைக்கும் வில்லையுடைய எதுகுலமரபிற் பிறந்தவன். எ-று.

தியங்கு என்பது எதுகை நோக்கி தேங்கென மருவியது. இங்கு “மதுரை”
பெய்ந்து வடமதுரையை. (கசு)

வடுவிலாப்பெரும்புகழ்வயங்கவையகத்
தடுபெயர்த்தசாருகனென்னுமாண்பினுன்
றொடுகழற்றாளினுன்புலவுச்சோரிவேல்
அடுகடற்றாளையானுனிமொயம்பினுன்.

(இ - புரை.) சூற்றயில்லாத பெரிய புகழானது உலகமெங்கும்வினங்கத்
தசாருகனென்றுசொல்லப்பட்ட பெயர்கொண்ட மாட்சியையுடையவன், வீரக
ண்டையணிந்தகாலையுடையவன், பகைவருடலின்உதிரத்தில் தோயத்தக்கவே
லால் எதிர்த்தவரைக்கொல்லுகிற சமுத்திரம்போன்றசேனையையுடையவன், சிங்
கத்தை யொத்த பலமுள்ளவன். எ-று. (கசு)

நாளினின்மனுமுறைநடர்த்துமாணையான்
வாளினிற்றெவ்வர்தம்வலியைமாரற்றினுன்
றோளினில்வகைகளைத்துளக்குமாற்றலான்
வேளினின்வணப்பினுன்மவத்தின்மேன்மையான்.

(இ - புரை.) தன்காலத்தில் மனுமுறைதவறாதபடி நீதிசெலுத்திய ஆக்களை
யுள்ளவன், தன்கைவாளினால் பகைவருடையபலங்களை யொடுக்கினவன், தன்

தேவர்களால் மலையையசைக்கத்தக்க பராக்கிரமத்தையுடையவன், மன்மதனையொத்த அழகுள்ளவன், தவத்தினு மென்மைபொருந்தியவன், எ-று. (கக)

இத்தகைமன்னவனினிலாநகை
முத்தனிமுகிழ்முலைமுளரிவாண்முகக்
கொத்தலர்நறுங்குழற்கோதைவேல்விழி
மெய்த்தவக்கொடியினைவிதியின்வேட்டநாள்.

(இ - புரை.) இப்படிப்பட்ட பெருமையுள்ள அரசனானவன், நிலவினது இளங்கிணைப்பரப்புகின்ற ஒளிபொருந்திய முத்துமாலையணிந்த தாமநாயரும்பையொத்த தனக்களையும், செந்தாமரைமலர்போன்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தையும், கொத்துகளாகியமலர்களையணிந்த வாசனைபொருந்திய அளகந்தையும், வெற்றிமாலையணிந்த வேல்போன்றகண்களையுமுடைய உண்மையாகிய தவத்தினுள்பிறந்த ஒருகண்ணிகையை வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொண்ட நாளில், எ - று. (உ௦)

நல்கியதாமமுநானத்தீபமு
மல்கியமணவறைமலர்பெய்பாயவிற
பல்கியவிருப்பினன்வளைக்கைபற்றலும்
ஒல்கியகொடியினிலொதுங்கிக்குறுவாள்.

(இ - புரை.) நாகுகளாலுட்பட்ட அகிற்புகையும், கஸ்தூரிச்சேர்த்த தீபமும், நிறைந்துள்ள மணவறையுள், மலர்கள்பரப்பிய சயனத்திலிருந்து கொண்டு, மிகுந்தவிருப்பமுள்ளவனாகி வளையணிந்தகையையப்பற்றவும், அவள் அசைகின்ற பூங்கொடிபோலப்பின்னொதுங்கிச் சொல்லுகின்றாள். (உ௧)

நின்னெடுத்தோள்வரைஞெழுங்கப்பல்லுதற்
குன்னருங்காதலென்னுளத்தின்றாதுதலான்
மன்னகேளொருதலைக்காமமன்னினர்
கின்னலேயன்றிமற்றின்பமில்லையே.

(இ - புரை.) உன்னுடைய மலையொத்தபுயங்களை அழந்தப்புல்லுதற்கு நினேந்தக்கருமையாகிய ஆசையானது என்மனதிலில்லை, ஆகையினால் மன்னவனே கேளு, ஒருதலைக்காமத்தைப் பொருந்தினவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகுமே யன்றி இன்பமுண்டாவதில்லை. எ - று. மற்று-அசைநிலை, ஏ-நற்றசை.

காமயிருவரிடத்தும் சமமாகத்தானே இருக்கவேண்டுமென்பதுதோன்ற “உன்னருங்காதலென்னுளத்து” என்றனள். மன்ன என்பது அண்மைவிளி, ஒருதலைக்காமம் என்பது - ஒருவரிடத்துண்டான ஆசை. ஈண்டு அரசனிடத்து மாத்திரமுண்டானமையால் “ஒருதலைக்காம” என்னப்பட்டது. (உ௨)

சிந்தைவேறாயினுர்பிணிபிறழ்ந்தபிணர்
புந்தியின்விருப்பிலார்விரதம்பூண்டுளார்
உந்தியிற்கருவினொருவுபூப்பினர்
முந்துறுவலியினன்முயங்கற்பாலரோ.

(இ - புரா.) மனதுவேறாகிய மாதர்களும், வியாதியினால்வருந்திய மாதர்களும், உள்ளத்தில் விருப்பமில்லாத மாதர்களும், விரதங்கொண்டிருக்கு மாதர்களும், வயிற்றிற் கருப்பமுள்ள மாதர்களும், சூதநீங்கிய மாதர்களும், முந்துகின்ற பலாத்காரத்தினால் அணையுந்தன்மையை உடையவர்களல்லர் எ - று. ஓகாரம் எதிர்மறை. (உரு)

கயங்கெழுநறுமலர்கயங்குறாவகை
பயங்கெழுதேனுக்கர்சுருமபின்பான்மைபோல்
வயங்கிழைமகளினாமனந்திருத்தியே
முயங்கினர்க்கன்றிமற்றின்பமுற்றுமோ

(இ - புரா.) தடாகங்களிற் பொருந்திய வாசனையுள்ள மலர்கள் கசங்காமல் வண்டிகள் தங்களுக்குப் பிரயோசனமாயுள்ள தேனைக் காலமறிந்துண்ணுந் தன்மைபோல் விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையணிந்த தங்கட்குரிய மனைவிகளுடைய மனதைத்திருத்திப் புணர்ந்தவர்க்கல்லது இன்பமுண்டாகுமோ உண்டாகாது. எ - று. மற்று - அசைநிலை. (உச)

என்றவள்கூறலுமெழுந்தகாமநோய்
தன்றலைமீக்கொளத்தாங்கலாதவன்
சூன்றெனவீங்கியசுவவுத்தோளிற்ற
பொன்றிகழ்வனமுலைவசிதற்புல்லினன்.

(இ - புரா.) என்றவள் சொல்லவும், தன்மனத்துண்டாகிய காமநோயானது தலைமட்டுமேறுதலால், அந்தக்காமத்தைச் சகிக்கமாட்டாதவனாய், அவ்வரசனான வன் மலைபோல உயர்ந்த திரண்ட தன்தோள்களால் அவளுடைய பொன்னிறமுள்ள நாய்விளங்குகின்ற அழகியதனங்களை வலிவில் புல்லினன். எ - று. (உரு)

புல்லியகாலையிற்பொறுதுமாதவ
மெல்லியல்குளிர்நளிர்மேனிவெம்பியே
கொல்லுலையழல்புகக்கொளுந்திரும்புபோல்
வல்லழவிதைத்ததுகிணன்மேனிமேல்.

(இ - புரா.) அப்படிபுல்லியகாலத்தில் பொறுமல் மாதவத்தைபுடைய அந்த மாதின் குளிர்ந்ததளிர் போன்றமேனியானது; வெதும்பிக் கருமானலைக்களத்திற் சேர்த்ததினால் அங்கினியமாய்ச்சூடுகின்ற இரும்புபோல் கணவன்மேனிமேல் மிகுந்தவெப்பமுள்ள நீயையிறைத்தது. எ - று. (உரு)

சாந்தமும்பொரிந்ததுதாமந்திந்தது
தோய்த்தொளிராமுஞ்சண்ணமானதால்
ஏந்தலும்வெருவியெய்யிறுகப்புல்லிய
நாந்தகத்தடக்கைகண்டுங்கிவாங்கினான்.

(இ - புரை.) அந்தவெப்பத்தினால் அரசன்மார்பிலணிந்திருந்த சந்தனக் குழம்பும்பொரிந்துகிந்தது, பூமாலையுங்கருகியது, அணியப்பட்ட டொளிரிங்கின்ற முத்துமாலையும்ரீருகியது, (இ-வகைகளெல்லாமிப்படியானதினால்), அந்தஅரசன் பயந்து தன்உணவீடுமேயிப்பிறுக்கப்பட்டிய வாள்பிடிக்கும் நீண்டகைகள் நடுங்கி வாங்கிக்கொண்டான். எ-று. ஆல்-அகை. (உஎ)

வாங்கியமன்னவன் மாதைகோக்கிசின்
தேங்கமழ்தளிர்வுரைசெய்யமேனியின்
ஒங்கழல்வெதுப்பவென்னுடலம்வெந்தநால்
நங்கிதனிமித்தம்யாதெனவினாவினான்.

(இ-புரை.) கைகளைவாங்கிக்கொண்ட மன்னவனுனவன், தன்மனைவியைப் பார்த்து, வாசனைகமழ்கின்ற செந்தளிரையொத்த உன்னுடைய செவ்விதாகிய மேனியிலிருந்துண்டாகிய மிகுந்ததீயானதுகூட, என்னுடல்வெந்தது; இதுனுடையகாரண மென்னென் துவினாவினான். எ-று. ஆல்-அகை.

இங்கு தளிர் என்றது, மான்றளிரை. (உஅ)

ஆயிழைமுறுவலித்தரசுகேள்பவ
மாயிருடெறுந்துருவாசரீசனார்
கேயவஞ்செழுத்தினைநிசுழ்த்தலால்வினை
போயதென்னுடலமும்புனிதமாயதே.

(இ - புரை.) அமுஞ்ஞதாகச்செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களணிந்த அந்த மாத நகைத்து ராசாவேகேளும், பிறவிக்கேதுவாகிய பெருமையுள்ள ஆனவமல இருளைககெடுத்த துருவாசமுனிவரானவர் பரமசிவன் அன்புமந்தக்க பஞ்சாக்கூரத்தை எனக்குபதேசித்ததினால், இருவினையும்நீங்கியது; என்னுடலும் பரிசுத்தமாகியது. எ-று. ஏ-அகை. அரசு, அண்மைவிளி. (உக)

புண்ணியம்பாவத்தைப்பொருந்தலின்றிது
திண்ணமிப ; னிதமாஞ்செய்யமேனியை
யண்ணலஞ்செழுத்தினையறியலாததின்
தண்ணியமேனியாற்றமுவற்பாலையோ.

(இ-புறா.) புண்ணியமான தபாவத்தைச்சேராது; இதரிச்சயம்; (ஆதலால்) புனிதமாகிய இந்த நல்லவுடலைப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தையறியாதவும்முடைய குளிர்ச்சிபொருத்திய மெனியால் நீர்தழுவத்தக்கவரோ எ-று. (1)

இங்நிலைவிரைந்துநீயிறைவன் மந்திர

கின்னுடைச்செவிப்புலநிறைத்துத்தூய்மையாய்ப்

பின்னரென்மெய்க்நலம் பெறுதியென் றனள்

அன்ன மந்திரமெனக்கருளென் றுதினான்.

(இ - புறா.) நீர் இப்பொழுதே வினாவாகப் பரமசிவனுடையபஞ்சாக்ஷரத்தை, உம்முடையகாதிலிடத்தில் உபதேசஞ்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்தமாகி, அதன்பின்பு, என்மெய்யின்பத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமென்றுசொன்னான். (அப்படியானால்), அந்தமந்திரத்தை நீயெனக்குபதேசஞ் செய்யென்று சொன்னான். எ-று.

(௩௧)

மாதர்பான்மெய்ம்மொழிமகிழ்நர்கேட்பது

நீதியன்றானருணிறைத்தேசிகள்

மேதருகாக்கர்பால்விழைநிற்பெறப்

போதுகவென்றனள்பொருந்தினாரோ.

(இ - புறா.) கணவர்கள் தங்கள்மனைவியரிடத்தில் உண்மையானமந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொள்வதுநீதியல்லவோ! சிவன் துதிருபையைப் பூரணமாகப்பெற்றுள்ள குருவாகிய மேன்மைபொருந்திய கர்க்கமுனிவரிடத்தில் விருப்பமுடன் பெற்றுக்கொள்ள நீர் என்னுடன் வாருமென்றான். (அவ்வரசன்) அதற்குச் சம்மதித்தான். எ-று. அரோ-அசை.

(௩௨)

குரவவாரகுழலொடுங்கொழுநனக்கணந்

திரைபுணர்யமுனையந்தீரமெய்தியே

வரைமுணிகர்க்குர்தாள்வணங்கிவந்தவா

றுரைசெய்துபின்னுமோருரைவிளம்பினான்.

(இ-புறா.) குரவம்பூவணிந்த நீட்சியாகிய அளகத்தைபுடைய தன்மனைவியோடும் கணவனுனவன், அப்போதே அலைகள்மோதுகின்ற அழகிய யமுனைநதியின் கரையிலடைந்து, சிவோஷ்டம்பொருந்திய கர்க்கமுனிவருடைய பாதங்களைப் பணிந்து, தான் வந்தகாரியத்தைச்சொல்லிப் பின்னுமொருவார்த்தை சொல்லுகின்றான். எ-று.

யமுனைநதியானது சமுத்திரம்போலகன்று விசாலித்தது என்பதுதோன்ற 'திடீர்புணர்' என்றனர்.

(௩௩)

மருளுறுபவக்கடருடும்வஞ்சனை
யருடருமஞ்செழுத்தம்பியாகநீ
தெருடருதேசிகமுத்தித்தீரமேல்
இருளறவேற்றுதியென்னவேத்தினுள்.

(இ-புரை.) தெளிவைத்தருகின்ற குருவே? (யாவரும்) மயங்கத்தக்கதாகிய செனசாகரத்தில் முழுநியிராநின்ற பாவியாகிய அடியேனை, அருளைத்தருகின்ற பஞ்சாக்கிரமானது தெப்பமாகும்வண்ணம் (உபதேசித்தி), மயங்கத்திரும்படிச்செய்வித்து மோகாக்கிய சரையிலேற்றமென்று துதிசெய்தான். எ-று. (1)

அம்முனிநிருபன்மேலருளுநோக்குடன்
எம்மையாளிறைவனையுளத்திருத்தியே
செம்மலர்சிவகரஞ்சென்னிசேர்த்துபு
மெய்ம்மையஞ்செழுத்தையும்விசியற்கூறினான்.

(இ-புரை.) அந்த முனிவரானவர் அரசனிடத்தில் கிருபைசெய்யும் நோக்கத்துடன், நம்மையாட்கொள்ளும் பரமசிவனை யிருதயத்தில்தியானித்துச் செந்தாமரைமலர்போன்ற தம்முடைய நல்லகையை அவன்சிரசில்வைத்து, உன்மையாகிய ஜத்தெழுத்தையும் விதிப்படி உதேசித்தார். எ-று. (நடு)

வேறு.

ஓகைபுரிதேசிகனுரைத்தபொருள்கொண்ட
வாகைவடிவேலிறைமயிர்க்குழிகணினிறும்
வேகவினையாவையும்விரைந்துசதகோடிச்
காகவுருவாய்மிசைபறந்தனகரிந்த.

(இ-புரை.) சந்தோஷத்தைச் செய்கின்ற தேசிகராகிய கர்க்கமுனிவருபதேசித்த பஞ்சாக்கிரத்தைப்பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிபொருந்திய வடிவேலையுடைய அந்தஅரசனுடைய ரோமத்துவாரங்கனினின்றும், கடுமையுள்ளவினைகளெல்லாம் நூறுகோடிகாக்கைருபமாய் மேலெழுந்து பறந்துகரிந்ததுகள் எ-று.

இங்கு நூறுகோடியென்றது, அநேகக்கோடியை புண்ணியத்திற்கு முன்பாவமானது பஞ்சாயப்பறக்கு மென்பது இதனும் பெறப்பட்டது. (நக)

மேனியினெழுங்கொடிகள்வெந்துவிழல்கண்ட
மானவடிவேலரசர்மன்னவன்வணங்கி
யூனுடலினிக்கொடிகளுற்றெழலெனீறாய்ப்
போனதெவனென்னமுனிபுங்கவனுரைத்தான்.

(இ-புரை.) தன்னுடலினின்று மேலெழுந்த காக்கைகள் வெந்துவிழுவதைக் கண்ட பெருமைபொருந்திய வடித்தவேலையுடைய அரசர்க்கரசனுனவன் அடியேனுடைய ஊன்சம்பந்தமாகியசரித்தினின்று மிந்தக்காகங்கள்

உண்டாகி மேலெழுந்த காரணமென்ன? அவைகள் நீராய்ப்போன காரணமென்ன வென்று வினாவ, முனிசிரோஷ்டமாகிய கர்க்கர் சொல்லுகின்றார். எ-று. (௩௭)

நல்வினையுழந்துபலநல்லுருவெடுத்தும்
அல்வினையுழந்துபலவல்லுருவற்றும்
தொல்வினையொடர்ந்துதருகுழ்பிறவியென்னும்
வல்வினையொழித்தனையிம்மந்திரநலத்தால்

(இ-புறா.) நல்வினையைச் செய்து பலவாகிய நல்லஉருவெடுத்தும், தீவினையைச் செய்து துன்பமனுபவிக்கத்தக்க பல தீயவருவெடுத்தும், பழையவினையாகிய சஞ்சிதந்தொடர்ந்துதருவதால், சபு அகின்றபிறப்பாகிய வலியவினையை இரத்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தினன்மையால் ஒழித்தாய். எ-று

ஊழ்வினைக்கிடனாய் சனனம் உண்டென்றனர். (௩௮)

ஒழிந்தவினையாகவ லுருக்கொடுமெனினும்
எழுந்தெனவருந்தொடர்பிலாதவைகணீராய்
விழுந்தனவருந்த லுளம்வென்றிபுனைவேலோய்
செழுந்திருவெழுத்தினிலைசெப்பவெளிதன்றே.

(இ-புறா.) வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே? ஒழிந்த வினைகள், உன்னுடலினின்றும் வலியகாகருபங்கொண்டெழுந்து இனி தொடருக்தொடர்ச்சியில்லாமையினால், வெந்துநீராய்விழுந்தனாக. நீ மனம்வருந்தாதே மேன்மையுள்ளபஞ்சாக்ஷரத்தி னிலைமைசொல்லவெளிதல்ல. எ - று. ஏ-அரசு. பாவமானது கீரிய வருவென்பதுதோன்ற “காகவரு” என்றனர். (௩௯)

கண்டனைவினையுடிகா மார்கரிந் போய்
ஒண்டொடியுரீயுநலனுண்டெலொழிந்தால்
அண்டர்பதம்யாவையுமடைந்தவைதறந்து
தெண்டிராவிடத்தைதுகர்செம்மலடிசேர்வீர்.

(இ-புறா.) அரசனே? நடந்தகாரியங்களையெல்லாங்கண்டனையல்லவா இனி நீயுமுன்மனையுடிக் அழகிபநகரத்திந் போய் இன்பமனுபவித்துக் கொண்டிருந்து இரத்தச்சீரமொழிந்தால் பின்பு முறையே தேவர்பதவினையடைந்து (அவைகளிலுள்ள இன்பங்களையுமனுபவித்து), அவைகளையும் நீங்கித் தெளிவான அலைகளை யுடைய சமுத்திரத்திலுண்டாகிய விஷத்தையுண்டபரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சேர்வீர்கள். -- எ - று. (௪௦)

என்றவனியம்பலுமெழுந்துவடிவேலோன்
குன்றனையமாடமணிகோனகரமெய்தித்

தன் றுணையின்னலது கர்ந்துடறணப்ப

மன்றன்மனையோகிமரன்வாழ்பதமடைந்தான்,

(இ-புரை.) இப்படியாகக் கர்க்கமுனிவர் சொன்னமாதிரத்தில் வடித்தவெ லையுடைய அவ்வரசனானவன் எழுந்து மகமேருவையொத்த வீடுகளுள்ள சிறப்பு ப்பொருந்திய நகரத்திற்கேர்ந்து, தன்மனையினிடத்தில் இனிதாகிய இன்பமனு பவித்து, உடலநீங்க, விவாகஞ்செய்துகொண்ட அம்மனைவிபுடன் பரமசிவன் வீற்றிராநின்ற சிவலோகஞ் சேர்ந்தான். எ-று. (சுக)

வேறு.

மன்னுயிர்க்குயிரா மீசன்வடிவெனுமஞ்செழுத்தின்

தன்னிலையறிந்தவாறுசாற்றினேனென்றென்ற

பின்னரேதலத்தின்வீறுஞ்சிவநிசிப்பிடுஞ்சொல்வேன்

தொன்னெறிமுனிவர்கேண்மினென்றனஞ்சுதன்சொன்னான்.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற உயிர்க்குயிராகிய பரமசிவனுடையசொரூபமான பஞ்சாக்கூரத்தினிலைமையை நானறிந்தமட்டிற் சொன்னேனென்றுசொல்லினார். அப்படிச் சொன்னவுடனே, சிவதலமான்மியமும், சிவராத்திரிமான்மியமும், கொண்ட பெருமையைச் சொல்லுகிறேன் பழமையாகிய நன்னெறிதவறாத முனி வர்களே? கேளுங்களென்று சூதமுனிவர்கொன்னார். எ-று. (சஉ)

முதலாவது

பஞ்சாக்கூர மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்

உ.

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சிவதானமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

சூரியகுலத்திற்றோன்றறொன்னகரயோத்திவேந்தன்
வாரணிபெறுமென்கொங்கைமதயந்திவிரும்புதோளான்
வேரியந்தொடையன்மார்பன்மித்திரசகநாமத்தோன்
ஆரணியத்தின்வேட்டையாவொன்விரும்பிப்புக்கான்.

(இ-புரை.) சூரியகுலத்தரசனும் பழமையாகிய அயோத்திநகரத்து வேந்தனும், கச்சினையும் ஆபரணங்களையும்பொருத்திய மிருதுவாகிய தனங்களையுடைய மதயந்தியென்னும் பெயர்கொண்டமனைவியினால் விரும்பப்பட்ட புயங்களை யுடையவனும், தேனிறைந்த அழகியபூமாலையணிந்த மார்பையுடையவனும், மித்திரசகன் என்னும்பெயரையுடையவனுமாகிய அரசனானவன், அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருக்குநாளி லொருநாள், வேட்டையாடவிருப்பங்கொண்டு, ஆரணியத்திற்சென்றான். எ-று.

(க)

பூட்டுவெஞ்சிலையிற்காலும்பொங்கழற்பகழி தூர்த்துக்
காட்டினுள்வல்விலங்கின்கணமெலாந்தொலைக்குங்காலே
வேட்டஞ்செய்விருப்பினுன்முன்னிருவரோர்வயிற்றின்மேய
வாட்டிறலரக்கரங்கிவனாயெனவந்தெதிர்த்தார்.

(இ-புரை.) ஈண் பூட்டிய கொடியசிலையிலவைத்து வெப்பமிருந்த தீயைக் கக்கும்படியான பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து, காட்டினிடத்திருக்கு மிருகக் கூட்டங்களையெல்லாம் அழிக்கும்போது, வேட்டையாடும்விருப்பமுள்ள அவ்வரசன் முன் ஒருநாய்வயிற்றிற் பிறந்தவர்களாய், வாட்போரில்வல்லவராகிய இரண்டுராஷ்டிரர்கள் அக்கினிமலைபோலவந்தெதிர்த்தார்கள். எ-று.

(உ)

அவ்வரசுக்கீ கரிய வருவினரேயாயினும் கோபத்தின் வேகத்தைப்பற்றி 'அக்கினிமலை' என்றனர்.

முன்புறவெதிர்த்துபோர்செய்முன்னவன் தன்னைவாளாற்
றுன்புறமாய்த்தான்முன்னேன்றொலைவுகண்டினையீசன்
வெற்புறங்காட்டியேகிமின்னுவஞ்சனையால்வெல்வான்
அன்புடைமனிதனுய்வந்தரசனதடியிற்றாழ்ந்தான்.

(இ-புணா.) தன்னெதிரில்முனைந்து போர்செய்கின்ற மூத்தவனை அந்த அரசனானவன் வாளாயுதத்தினால் துன்பமடையக்கொன்றான். அண்ணனிற்றந்ததைக்கண்டு தம்பியாகியநீசினவன், முதுகு காட்டியோடிப்போய், வஞ்சனையால் வெல்ல எண்ணக்கொண்டு, அன்புள்ளமனிதவுருவங்கொண்டு வந்து, அந்தமன்னவன்டாத்தத்தில் வணக்கினான். எ-று.

இங்கு நீசனென்றது இராக்ஷசனை. (ந)

அரசனும் வரவேதென்னவாக்கனுமண்ணலையுள்
குளாகழற்கேவல்செய்யுங்கொள்கைபினடைந்தேனென்ற
னிர்புபுறங்குவந்துவஞ்சனிலையினைச்சிறிதுந்தேரார்
வரிசையினடிசினல்குமடைத்தொழில்வனுக்கீந்தார்.

(இ - புணா) அரசனவனைக்கண்டு நீவந்தகாரண மென்னவென்றுவினாவ, அந்தராக்ஷசன் மகாராசாவே! உம்முடைய வீரகண்டையணிந்த பாந்தர்களுக்குத் துந்தேவல்செய்யு மெண்ணத்துடன்வந்தேனென்றான்; அதைக்கேட்ட அரசன் சந்தோஷித்து அவன்மோசநினைப்பைக் கொஞ்சமுமறியாமல் கிரமமாகச் சமயல்செய்யு மடைத்தொழிலை அவனுக்குக்கொடுத்தான். எ - று. மடைசோறு, (ச)

வெருக்கொளவிலங்குமாய்க்கும்வேட்டையங்கானநீங்கி
யாக்கனுமுடன்வந்தெய்தவயோத்தியினடைந்துவேந்தன்
மருக்கமழ்குமுதச்செவ்வாய்மதயந்திநீயாமும்வாழ்கார்
உருக்களினகன்றிறந்தோர்க்குட்டுநாளும் ததன்றே.

(இ - புணா.) பயங்கொள்ளும்படி மிருகங்களைக்கொல்லும் வேட்டையாடுகின்ற அழகியகாட்டினைவிட்டு நீங்கி அந்தராக்ஷசனுக்கூடவருப்படி. ராசனவன், அயோத்தியிற்செய்ச்சேர்ந்து; வாசனைகமழ்வின்ற செவ்வல்லிமலரையொத்த வாயையுடைய மதயந்தியுடன் வாழ்கின்றநாளில், உடலை விட்டிறந்த பிதர்களுக்குச் சிரார்த்தஞ்செய்யுநாள்வந்தது. எ - று. அன்று-ஏ-இவ்விரண்டிமசை. (இ)

தென்புலவாணர்க்கோகைசெய்யுநாளிதுநாளென்ன
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தன்வசிட்டனைவரித்துப்பூசித்
தன்பினூண்மிசைகவென்றானரக்கன்றெண்ணந்தீர்ப்பா
னன்கலத்தமுதத்தோடுநருடையுணிட்டானே.

(இ-புணா.) தெற்குத்திசையில்வாழ்கின்றவர்களாகிய பிதிர்களுக்குச்சந்தோஷத்தையுண்டாக்கும் நாளாகிய சிரார்த்தநாள் இந்நாளென்று புரோகிதன் சொல்ல, மனிதர்களைக்காக்கும் அரசனவன், வசிட்ட முனிவனாஅழப்பித்து

அன்புடன் ஆராதனைசெய்து அமுதுகொள்ள வேண்டுமென்றான் (வஞ்சித்து வந்திருக்கின்ற) அந்த ராக்ஷசனுடைய, தன்னண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வசிஷ்டமுனிவருக்குப் பொற்பாத்திரத்தில் "நல்லஅமுதத்துடன் நர மாமிசத்தைப்படைத்தான், எ-று ஏ-அசை. (சு)

உயத்தவூன்மணிதரு'ன்னன்றுள்ளத்தினோர்த்துதாய
மெய்த்தவன்களன்னுசீறிவெய்யவனவஞ்சமோரான்
வைத்துறுசினத்தானந்தமன்னனைபிறுநீசெய்தாய்
அத்தலைநரனின்னுமரக்கனையாதியென்றான்.

(இ - புறா.) படைத்தமாமிசம் நரமாமிசமென்று தம்முள்ளத்திலிருந்து பரிசுத்தமுள்ள மெய்யானதவத்தையுடைய வதிஷ்டமுனிவர், அந்த அரசர்கள் செய்தவஞ்சகத்தை யறியாதவராய், மனங்கொதித்துச்சீறிப், பொருந்தியகோபத்தினையுடையவராய், அந்தமன்னவனைப்பார்த்து, (சிரார்த்தகாலத்தில், அஜமாமிசம் படைக்கவேண்டுமது வேதவிதியாயிருக்க அதைவிட்டு) இப்படியங்கிரமமானகாரியம் நீசெய்ததினாலே, காட்டினிடத்திற்சஞ்சரித்து நரமாமிசத்தை உண்ணுமா அரக்கனுக்கிடவையென்று சபித்தார். எ-று.

அஜம்-ஆடு. எவ்வளவு நூல்களானாலும் ஞானதிருஷ்டியாலறித்தாலன்றி, உண்மை விளங்குவ தருமையென்பது இதுதான் தெள்ளிதிற புலப்படும். (எ)

சாபத்தைநவின்றமேலோன்றன்னுளந்தன்னின்மேய
கோபத்தினின் றுநீங்கிக்கொடியவல்லரக்கன்செய்த
ஆபத்தென்றறிந்துவேந்தேயறிகிலேன்சபித்தவந்த
பாபத்தின்றகைமைதீர்ப்பாய்பன்னிருபருவத்தென்றான்

(இ-புறா.) சாபமிட்ட வதிஷ்டரானவர், தம்முள்ளத்திலுண்டாகிய கோபத்தினின்றும் நீங்கிக் கொடுக்கொழில் செய்கின்ற வலியரசர்க்கன்செய்த ஆபத்தென்றறிந்து, அரசனே! உன்னாலே நேரிட்ட தல்லவென்றுணராமல், நான் சபித்த இந்தப்பாபத்தின்தன்மையைப் பன்னிரண்டுவருஷத்தில், தீர்ப்பாயென்று சொன்னார். எ - று. (அ)

வரிசிலையுழவன்றனுமறைமுனிதன்னேகோக்கிப
பெருகியசினத்தனாகிப்பிழைபுரியாதேன்றன்னே
நிருதனாகென்னச்சொன்னநின்னையும்வெய்யசாபம்
புரிசுவனென்றுசாபப்புனலினைக்கையிற்கொண்டான்.

(இ - புறா.) நீண்ட வில்லின்தொழில்பழகினவனாகிய அவ்வரசன் வேதமுணர்ந்த வசிஷ்டமுனிவனாரோக்கி மிகுந்தகோபமுடையவனுய்க் கும் மூலசெய்யாத என்னை அரக்கனுக்கிடவையென்றுசபித்த உனக்கும் நான்

கொடிய சாடமிடுகிறேனென்று சாபநீரைக் கையில் ஏற்றுக்கொண்டான். எ - று.
தான்குற்றமில்லாதவின் மறுசாபமிடத்துணிந்தான். (க)

கண்டனன் கலங்கித் தவிமதயத்திகரவல்வேந்தே
எண்டருமன்னர்தம்முட்குரவனாக்காய்த் தாரயாரே
விண்டெழுவினாருளிதீர்வாபென்றவன விளம்பவேலோன்
கொண்டரைச்சாபநீர் தன் குரைமுற்றாருளிற்றெய்தான்.

(இ புனா.) மதயத்தியென்னும் அரண்மனைவிபானவன் அதைக்கண்டு மனங்
கலங்கி (மன்னுயிராக்காக்கும்) காவல்பூண்ட அரசனை? யாவரும் எண்ணும்படி
யான ஒருபுள்ளமன்னர்கருந்நன் ஆராய்பாக கோபித்தவர்கள் யாரு
மில்லையே, ஆலால அநியதிஞ்ஞென்ற கோபந்தைத் தனிப்பாயாகவென்று
அவன்சொல்ல, வேலேந்து மல்வரசன் தன்கையிலேற்றக்கொண்ட சாபநீரைச்
சத்தியாசின்ற வீரகலையணிந்த தன்காலில் விட்டுக்கொண்டான். எ - று.
ஏகாரம் - எதிர்மறை. (க)

திவகுறுசாபநீரற்செமமலரெரிதே. தென்னப்
பூங்கழற்கால் களங்கேபொள்ளெனக்கறுத்தலோடும
பாங்குனோநாணமன்னங்கன்மாடபாதனாகி
வாங்கருங்குருசாபத்தாலரக்களாய்வனத்திற்புக்கான்.

(இ - புனா.) தமையுள்ளசாபநீரினால் செந்நாமமாமலர் தீயிற்பழந்தது
டோல் பொலிவுள்ளதாய் வீரகண்டையளித்த கால்கள் அப்பொழுதே கறுத்த
மாத்திரத்திற் பககத்திலிருப்பவர்களுள்லாங்காவா அம்மன்னவன் கன்மாட
பாதனாகி நீக்குதற்கரிய குருவின்சாபத்தால் ராகத்தருபங்கொண்டு ஆரணியந்
திற்போய்ச் சேர்ந்தான். எ - று. கன்மாவுதம்-என்பது கறுப்பு. (கக)

வேறு.

நெடிமுழங்கிச்சென்றபெருந்தோலுவிடந்தோறுநெடுவேய்தேய்
ந்து, படுகனவிற்சின மயணவச்சுறுநாறுமயிர்க்கவிசள்பதறிப்பாயப்,
புடைகலங்கிதேனினங்கன்பகன்மதியையிற்றென்னப்புகுத்துமொய்க்
கும், குடுமியவையிடந்தோறும்பலவிலங்கின் குலமனைத்துங்கொலைசெ
ய்துண்டான்.

(இ புனா.) காட்டுத்தீ சடசடவென்றெலிக்கக் கேட்போர்காதுகள் செவிடு
படுப்படியான பெரிபகாடுகள்தோறும், நீட்சியையுடைய மூக்கிலக னொன்றோ
டொன்று தேய்த்து உண்டாகாவின்ற தீயின் சிசைபொருத்தச் சுறுநாறும்படி
யான உரோமங்களுள்ள வானரங்கள் பதறி மரங்களில்பாயவும், அம்மரங்களி
னித்திலிருக்கும் வண்டுக்கூட்டங்கள் பகலில்தோன்றுஞ் சந்திரனைத் தேன்சு.

டென்றுகருதி அதலிடத்திற்சென்று மொய்க்கவுமாக இராரின்ற சிகரங்களை யுடைய மலையிடங்கள்தோறஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டி ராரின்ற பலவகையாகிய மிருகக்கூட்டத்தையெல்லாம் கொன்று புசித்தான். - டு.

வானமளாவிய மலையென்பதுதோன்ற பகன்மதியை “இரூலென்னப் புகுந்துமொய்க்கும்” என்றனர். (கஉ)

மாயிருஞ்ஞாலப்பரப்பின்மன்னுமுடலனைத்தினுக்குமயானமென்னக் காயுமிரும்பசியுதரக்கனற்குழியைநிணந்துர்த்துக்கழிக்குநாளில் தூயவொருமுனிபுதல்வன்புதுவதுவைபுரிந்தவிளந்தோகையோடுந் தீயதிறல்வாளரக்கன்வரவறியானவ்வனத்திற்சென்றான்மன்னே.

(இ-புரா.) மிகுந்த பெருமையையுடைய இவ்வலகத்தில் அஃன்ற இடமெ ற்கும் பொருந்தியசரீரங்களுக்கெல்லாந் சடுகாடு என்றுசொல்லும்படிசூடுகின்ற மிகுந்தபசியுள்ளவயிறுகியதிக்குழியை மாமிசங்களால்நிறைத்துக் காலங்கழிக்கு காளில், பரிசுத்தமுள்ள ஒருரிஷிகுமாரன், புதிதாக விவாகஞ்செய்துகொண்ட இளமைப்பருவமுடைய தன்மனைவியுடன் கொடியவலியுள்ள கொலைத்தொழில் செய்யும் அந்தராக்ஷதன் வருவதையறியாமல் அந்தக்காட்டிற்போனான். எ - டு. மன்-ஓ-இவ்விரண்முகைகள். (கங்)

வந்தவனைக்கண்டரக்கன்வாளெயிறும்பில்வாயும்வயங்கநக்காங் குந்தியுறுபசிதணிக்கவந்தானென்றுன்னுதொறுமுவகைபொங்கக் கொந்துமலர்ச்சிறுகுடுமிமறைமுனிவன் காளைதனைக்குருதிவேட்டு முத்துசினப்புவிசேதாவிளங்கன்றைக்கவந்ததெனமுனிந்துபற்றா.

(இ-புரா.) வந்த அந்தரிஷிபுத்திரனைக்கண்டு, ராக்ஷதனானவன், வான்போ ன்றகோரப்பல்லும், பிலத்துவாரம்போன்றவாயும், பிரகாசிக்கும்படிநகைத்து, அப்போதுதன்வயிற்றில் மிகுந்திருக்கின்ற பசியைத்தணிக்கவந்தானென்று நினை க்குந்தோறும் சந்தோஷம் தனக்குள்ளேபொங்க உதிரத்தைக்குடிக்கவிரும்பி முன்னதாக உண்டாகின்றகொபத்தையுடைய புலியானது ஒருபசுவினிளங்கன் றைப் பிடித்துக்கொண்டதுபோலக் கொத்தாகியபூமாலையணிந்த சிறுகுடுமியைய யுடைய வேதமுணர்ந்த அந்தரிஷிபுத்திரனைக் கொப்பங்கொண்டுபிடித்து எ - டு.

எதுகைநோக்கி கொத்து என்பது கொத்துஎன்றாயது, பற்றா என்பது செய் யாவென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினைமுற்று. (கசு)

கொலைபுரிவாணுறுகாலையதுகண்டுவெருவிமலர்க்கொம்பரன்னன், நிலைகளாந்துகைநெரித்துகெடுங்கண்ணீர் முலைமுன்றினிறைப்பச்சோ ர்த்து, தொலைவில்புகழ்ப்பரிதிசூலத்தொல்வேந்தேமதயந்திதோயுஞ் செம்பொன், மலைபொருவுமணிமார்பாவென்றேத்தியினைந்தினையமாற் றஞ்சொன்னான்.

(இ-புனா.) கொலைசெய்யத்தொடங்கும்போது, அதைக்கண்டு ரிஷிபுத்திரனுடையமனைவியாகிய பூங்கொம்பையொத்த அழகுள்ளவன்பயந்துநிலைதளர்ந்து, கைகளைநெரித்துக்கொண்டு, நெடியகண்ணீரானது முலையினிடத்தை நிறைக்கும்படியாகச்சோர்ந்து, பழமையாகிய சூரியகுலமன்னவனே! மதயந்தி அணையும் பொன்மலையையொத்த அழகியமார்பனே என்று துதிசெய்து மெலிந்து இத்த வசனங்களைச்சொன்னான். ஏ-று. (கடு)

வல்லீனையாலில்வருவம்வாய்ந்தனைநீநிருகர்குலவழியானல்லை
சொல்வதுனக்கடாதுபிறருயிர்க்கு சவுபரிவதுங்கள் கொள்கையாமால்
வெல்கதிரவேற்படைவோந்தேயிலினிறக்கியா னுமுயிர்விடுவேனென்னா
மல்குவிழிப்புனல்பாயத்தொழுதிரந்தே, தாருயிர்ப்பலிவீழற்குகென்றான்.

(இ-புனா.) யாவராலும்விலக்கக்கூடாத வலையையுடைய வினையினால் இந்த உருவம்பெற்றனை; நீராக்ஷசகுலச்சந்ததியிற்பிறந்தவனல்லே; ஆதலால் சொல்வதுனக்குத்தகுதியல்ல; பிறருயிருக்கு தவிசெய்வது உங்கள்குணமாம், பகைவனாவெல்லுகின்ற ஒளிதங்கிய வேலாயுதமேந்தும் அரசனே! இவனிறந்தால் நானுமுயிர்விட்டுவிடுவேனென்று நிறைந்தகண்ணீர்பாயுட்படித் தொழுதிரந்து ஒப்பற்றதாகிய உயிர்ப்பிகை நீசாவென்றான். ஏ-று.

குருசாபம்கொடியது என்பதுதோன்ற “வல்லீனே” என்றார்.

தனக்குமேலோரானால் ஈ என்றும், சமனானவரானால் தாவென்றும், கீழ்ப்பட்டவரானால் கொடுவென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். (கசு)

மனமறுகுற்றிவ்வாறுகவன்றுரைக்குமுரைநிருதன்மனக்கொள்ளானாய்ப், புனைமலர்த்தார்வேதியனையுயிர்செகுத்துத்தசைசகவைத்துப்புண்ணீர்மாந்திக், கனநிணங்கண்முனைகுடர்மென்றருந்தியென்பனைத்துங்கழித்துவாயால், இனவளைராண்முன்னுமிழ்ந்தானென்செய்வாளுமிழ்ந்தவெலாபெடுத்துக்கொண்டான்.

(இ-புனா.) மனம் உடைந்து இப்படியாக வருந்திச்சொல்லுகின்றவார்க்கையைய அந்தராக்ஷதன் மனதிலேற்றுக்கொள்ளாதவனாய்ப், பூமாலையணிந்திருக்கும் ரிஷிபுத்திரனுடைய உயிரைக்கொன்று, மாமிசத்தையுண்டு, உதிரத்தைக்குடித்துக்கொழுத்திருக்கும் நினைக்கனையும் மூளைகளையும் குடல்களைபு மென்றுதின்னு எலும்புகளையெல்லாங்கழித்த வாயினால் ரிஷிபுத்திரன் மனைவியெதிரில் துப்பிவிட்டான் (அதைக்கண்டு எதிர்பெய்யும்வலிதனக்கில்லாமையினால்) என்னசெய்வான் அவன் துப்பிவிட்டதையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டான். ஏ - று.

சதைஎன்பது தசையென்றாயிற்று. (கஎ)

எழுந்துபடர்கதழெரியினவ்வென்பையிட்டி. நைஞ்சியின்னசெய்தோன், செழும்பதியிற்புகுந்துரிமைமதயந்திமுதலாயதேவியாரைத்,

தழும்பொழுதிலாருயிர்மாண் டொழிகவெனக்கொடுஞ்சாபஞ்சாற்றித்
தானுந், கொழுந்தெரியிற் புகக்கவிந்தாளாண்ட கையுமவ்வனத்திற்குலவு
நாளில்.

(இ-புரை.) சிகைலிட்டெழுந்து சுவாலீலீசுகின்ற மிகுந்த காட்டு
அந்த எலும்பையெல்லாம்போட்டு அக்கினிதேவனைவணங்கி இப்படிக்கொத்த
பாவமானகாரியத்தைச்செய்த இந்தப்பாதகனானவன் சாபர்தீர்த்து வனப்பமுள்ள
தன்பதியிற்சேர்ந்து தனக்குரிய மகயந்திமுதலான தேவிமார்களைத் தழுவும்
போது பெறுதற்கரிய உயிராண்டிபோகக் கடவனென்று கொடியசாபஞ்சொ
ல்லித்தானும் சிகைபடர்ந்தெனிகின்ற அநத்தியில்விழுந்திறந்துபோனான்; அதன்
பின்பு ராக்ஷதனாகிய அரசன் அந்தவனத்திற் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்
போது. எ - று. தழுவும் என்பது எதுகைநோக்குத் தழுவென்றயது.

பெறுதற்கரிய உயிரென்றது, உயிர்களுக்கு மானிடசரிசம் கிடைத்தலரி
தென்பதாகுத்து. (கஅ)

வேதமுனிசாபநதீர்த்தரக்கவுருவகலவிறல்வேந்தன்வேளுங்
காதலுறுமுருவெய்திமுன்புடே 1 லயோத்திரகர்க்கடிதினெய்திச்
சீதமதிவாண்முகத்தாமதயந்திகலவிறலத்தேறலுண்பான் [வே.
போதகமொன்றதனபிடியின்சேவகம்புகமெனக்கோயில்புக்கான்மன்

(இ-புரை.) வேதமுணர்ந்த வதிஷ்டருடைய சாபநீங்கி ராக்ஷசரூபமா
றவே வெற்றியுள்ள அரசனானவன் முன்போல மன்மதனும் ஆசைகொள்ளத்
தக்க தன் பதமயவுருவத்தைஅடைந்து வினாவாக அயோத்திரகரிற்சேர்ந்து
குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய மகயந்தி
யென்னும் தன்மனைவிடத்தில் மதுரமுள்ள தேன்போல இனிமையைத்தருகி
ன்றகலவியின்பம் அனுபவிக்க ஒருஆண்டியானது கிரீடையைவிரும்பித் தன்
பெட்டையானே நித்திரைசெய்யு மிடத்திற் சென்றதுபோல் தன்மனையிற்போ
னான். எ - று. மன்-ஒ-அசை.

முகம் சந்திரனுக்குவமையானதால் அம்முகத்திலுள்ள இதழினையுந்
தேறல் சந்திரனிடத்தூற்ற அயிர்த்தத்துக்கொட்டாம். (கஅ)

வேறு.

கோயில்புக்குநற்குருமணிநெடுமுடிக்குரிசில்
வேயின்மிக்கநல்லுருவமைவெள்வனோத்தோளி
யாயமைக்கணைமதயந்தியணிமுலையவாவிச்
தோயுவுற்றனன்மறுத்தனளிலையிவைசொன்னான்..

(இ-புரை.) தன்மனையிறச்சாந்து நல்ல சிவந்தநிறமுள்ள -சத்தினங்கள்
பதிக்கப்பட்ட நெடியமருடத்தை யணிந்திருக்கும் 'அரசனானவன்' பசியும்கிளி

னழகைப்பார்க்கிது மிகுந்த நல்ல அழகைமந்த சங்குவுளையலணித்தோனே
யுடையவளாகிய மையிட்டகண்களையுடைய மதயந்தியின் ஆபரணங்களணிந்த
தனத்தை ஆசையுடன் அணையப்போனான். அவன்தடுத்துச் சிலவசனங்களை
வகுத்துச் சொன்னான், எ - று. (௨௦)

உற்றவாற்றென்று முணர்ந்திலேபோ லுநீயுயர்கான்
முற்றுநாடிவல்லரக் கனாய் முனிவரன்சேயைப்
பற்றி நுவுகினை கண்டவன்பார்ப்பனிசிறிச்
சொற்றவாசதங்கென விளைந்தவைசொல்வான்

(இ-புரா.) உனக்குச்சம்பவித்தமுறைமையை நீசிறிதும் அறிந்திலேயோ
(அது என்னவெனில்) நீ ராசுதனாய் உயர்ந்தகாடுகளெங்கும் ஆகாரத்தைவிரும்
பித்திரியுடபோது அவவிடத்தில நேரிட்ட ஒரு ரிஷிபுத்திரனைப்பற்றிக்கொண்டு
கொன்றுதின்றாய், அப்போது அவன்மனையினவன் கோபித்துச் சாபங்கூறிய
தைக் கேளெனச் சமட்டித்த காரியங்களைச் சொல்லுகின்றான், எ-று போலுமெ
ன்பது-முன்னியைசை. (௨௧)

இணையிலிதவென்கொழுநனையின் னுயிருண்ட
பனைநெடும்புயமனைவபதியின்புருத்துன்
துணைவிமடர்கடநதுணைமுலைச்சுவமொர்பிறுக
அணையுநாளுயிரிற் கதியென்றழல்பு சந்தவிந்தான்.

(இ-புரா.) ஒப்பில்லாத என்கணவனுடைய இனிய உயிரைநீக்கிய பருத்து
நீண்டபுயங்கையுடைய மன்னவனே? அயோத்திககரிற் சேர்ந்து உன்பனைவிய
ருடைய இரண்டேகைகளின் தழும்புகள் மார்பில் அழந்தும்படி அணையுநாளில்
உயிரிற்றுபோகக்கடவையென்ற தீயில் விழுந்திறந்தான். எ-று.

உலகத்தற்றவை எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்துள்ளது உயிராதவின் “இன்னு
யிர்” என்றனர். (௨௨)

அன்னதாலெமையனைவதற்கடாதுனக்கென்றான்
மனைநர்மன்னனுப்பசியினுல்லருந்தியவொருவன்
பொன்னினன்கலத்தமுதுபெறுணப்பொறியிலான்போல்
இன்னலெய்தினன்காமவேள்கணையினுவிடைந்தான்.

(இ-புரா.) அப்படிக்கொத்தசாப நேரிட்டிருக்கிறபடியினாலே எங்களை
யனைவதற்கு உனக்குத்தகாதென்று சொன்னான்; அதைக்கேட்ட மன்னர்மன்ன
னாகிய கன்மாடபாதவரசனானவன் பசியினுல்லருந்திய ஒருவன் பொன்னுளைய
நல்லபாத்திரத்தில் அன்னமிடப்பெற்றும் உண்ணாத குடியாகமான உறுப்புகளி
ல்லாதவனாகியதுபோல் புழம்மதபாணத்தினால் துண்டமுடிபுத்தி இடைந்து நின்
ருள், எ - று.

பெண்ணலத்தினைப்பெறுதவர்கவினைப்பெறுதார்
பெண்ணலத்தினைப்பெற்றவரேமகப்பெற்றார்
பெண்ணலத்தினுன்மகவுபெற்றிருமையும்பெறுவார்
பெண்ணலத்தினுலன்றியோர்பெறும்பொருளின்றே.

(இ-புரை.) பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப்பெறுதவர்கள் புத்திரர்களைப் பெறுதவர்களாவார்கள்; பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப்பெற்றவர்களே புத்திரர்களைப்பெற்றவர்களாவார்கள்; பெண்ணின்பத்தை அனுபவிப்பதினால் புத்திரர்களைப்பெற்று இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் அடைவார்கள்; பெண்ணின்பத்தினுலன்றிப்பெறும்பொருள் யாதொன்றுமில்லை, எ-று. ஏ-அசை. (உச)

உத்துரீர்க்கடலுடுத்தபார்முழுவதுமொருங்கே
வந்துதாடொழுமரசியல்வளமெலாம்பெறினும்
இந்திராதியர்பெறும்பதத்தருக்கையெய்திடினு
மைந்தரின்றியேவாழ்வதுவாழ்வுமற்றன்றே.

(இ-புரை.) அலைக்கின்ற கையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள எல்லாரும் ஒருகூட்டமாகவந்து பாதங்களிற்பணியத்தக்க அரசுக்குரிய களங்க எல்லாம்பெற்றிருந்தாலும், (அல்லது) தேவேந்திரன் முதலான தேவர்கள்மதங்களிலிருக்கும் பேறுகள்பெற்றாலும் புத்திரரில்லாமல் வாழ்வதுவாழ்வல்ல எ-று. மற்று-அன்று-ஏ-அசைசிலைகள். (உரு)

என்றுபற்பலசிக்கையிலெண்ணிவேவிறைவன்
குன்றுமாண்புடைத்தரசியலினியென்றுங்குறியா
னின்றுமாதவம்புரிவதேகடனெனநினைந்து
சென்றுகாணடைந்தருந்தவஞ்செய்தனனிப்பால்.

(இ-புரை.) என்று பலவாகத்தன்மனதிலெண்ணிக்கொண்டு வேலாயுதமேந்தும் அரசன் நாம் துறந்துவிட்டால் இனி அரசியல்குன்றுத்தன்மையையுடைய தாகுமேயென்பதையுக்குறியாதவனாய், வலத்திற்போயிருந்தகொண்டு பெருமை பொருத்திய தவஞ்செய்வதே நமக்குமுறைமையென்றெண்ணி இல்லாழ்க்கையைத்திறந்துபோய்க் காட்டிற்சேர்ந்து அரியதவத்தைச் செய்தான், இப்பால் நடந்ததென்னவெனில், எ-று. (உக)

வேறு.

காவலன் தனக்குப்பின்னோர்தான் முனையிலில்லையென்று
பூவுலப்பத்திவள்ளோர்புகல்வதும்பெருந்தாரநிறு
யாவையுமுன்னர்த்தீதிவசிட்டனுங்கியலினாய்க்கு
பாவருந்துயரந்தீர்க்கும்படிநினைந்தினையசெய்தான்.

(இ-புறா.) நம்முடைய அரசனுக்குப்பின்பு (இந்தராச்சியத்தைக்காப்பதற்கு) ஒருபுத்திரனுவிடையென்று இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களிடமும், ஸ்சொல்வதும், பகைவருடையவீரப்புகழையுடையவையெல்லாம் அப்போது அறிந்த நீதியுள்ள வதிஷ்டமுனிவரானவர் தருமசந்தானமுண்டாக்கலாம் என்கிற வாக்கியத்தை ஆராய்க்ணுந்து நேரிட்டிருக்கிறதயாத்தை நீக்கும்படியெண்ணி யிர்தக்காரியத்தைச் செய்தார். எ-று. (உஎ)

அருந்ததியனையகற்பின்மதயந்தியணங்களுள்பாற்
பொருந்தியின்கலவிதுய்த்தோர்புதல்வனைத்தத்துதீரோ
இருந்தயருலகந்தீரவியற்றினன்முனிவனிப்பாற்
பெருந்தகைதவஞ்செய்வானைப்பேய்மகளொருத்திபற்றி.

(இ - புறா.) அருந்ததியையொத்த கற்பினையுடைய மதயந்தியென்னும் தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளிடத்திற்சேர்ந்து இனியகலவிசெய்து ஒருபுத்திரன் உற்பத்தியாகும்படியுரிந்து உலகத்துகருநேரிட்டிருந்த மிகுந்ததயாரந்திரும் படி வதிஷ்டர்செய்தார்; (அங்கப்பட்டியிருக்கக் காட்டில்நடந்ததென்னவெனில்,) தவஞ்செய்கின்ற பெருந்தகையாகிய அரசனை ஒருபேய்மகன்தொடர்ந்து. எ-று.

அரசனில்லாததேசம் உயிரில்லாதசரீரத்தையொக்குமாதலால், தர்மசந்தானமுண்டாக்குதல்சாஸ்திரவிதியே. இப்படித்தர்மசந்தானமுண்டாக்குகிற முனிவருக்காவது ஸ்திரிகளுக்காவது தவத்திலும் பதிவிரதாதருமத்திலும் பழகில்லை; அவ்வாறுசெய்ய இசையாவிட்டால், பட்டத்துயானையைக்கண்டிடிச் செல்லவிட்டு அதனால் எரித்துக்கொண்டுவரப்பட்டவனுக்குப் பட்டங்கட்டத்தக்கது. ()

பிறையெயிறிலங்கக்கண்கள்பிறங்கெரிசுதுவச்சிறிசு
கறைவிடமுருத்துவல்லேதொடர்தல்போற்றொடர்க்கண்டாங்
கறைகழற்குரிசிறுனும்லகைமாதொருத்திபற்று
முறைமையேதென்னவேதமுனிவனாவினுவினானே.

(இ - புறா.) பிறைபோல வளைவாகிய தந்தங்கள்பிரகாசிக்கவும், கண்களிலிருந்து மிகுந்தஜீப்பொறியானதுசிறந்தவும், சிரிக்கரியவிடமானது கோபித்து விரைவாகத் தொடர்தல்போலத் தன்னைத்தொடர்க்கண்டு ஒலிக்காநின்ற வீரகண்டையணியும் அந்தமன்னவன் [] பேய்மகளானவன் என்னைப்பற்றுதற்குக் காரணமென்னவென்று அங்கிருக்கும் வேதமுணர்ந்த முனிவர்களை வினா. எ - று. ஏ அகசை. (உக)

கேட்டலுமுனிவரெல்லாங்கிளியெனமிழ்ந்துமாதர்
மோட்டிள்முலைகள்பாய்ந்துமுருகுசொப்பளிக்குத்தாரோய்
காட்டிலிரக்கலுய்முன்காணவேதியனைக்கொன்
திட்டியபாவங்கள்டாயணையாயெய்திற்றென்றார்.

(இ - புரா.) அலன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டமாத்நிரத்தில அந்த முனிவர்களெல்லாரும் (அவனைப்பார்த்துக்) இளியைப்போல வசனிகின்ற மாதர் களுடைய உயர்வாகிச் சாயாததனங்களப்பட்டுத் தேனைக்கொப்பளிக்கும்படியான (பக்குவமுள்ள அரும்புகளால்தொடுக்கப்பட்ட) பூமாலையணிந்தமன்னவனே? நீமுன்ன ராகுதனாய்க் காட்டிச் சஞ்சரிக்கும்போது அங்குநெரிட்டவாஸிபனாக ஒரு ரிஷிபுத்திரனைக்கொன்று சம்பாதித்துக்கொண்ட பாவங்களையாய் இப் போதுபேயாகவந்து உன்னைப்பற்றிக்கொண்ட தென்றார்கள். எ - று. (௩௦)

மாதவரிசைப்பக்கேட்டேமன்ன னுமிதனை நீக்கச்
சேதுவேமு கலாயுள்ள புனிதமார்தீர்த்தம்யாவும்
காதலான் முழுகிமுழுகிக்கடவுளாலயங்களேத்திப்
பாதகயனைகடர்க்குமபதிபலவணக்கஞ்செய்தான்.

(இ - புரா.) முனிவர்சொல்லக்கேட்ட மன்னவனும் இந்தப்பாவத்தை நீக் கச் சேதுமுரலாயுள்ளபுனிதமாகிய தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஆசையுடன் தனித் தனியே முழுகியும், சிவாலயங்களிற் றோய்ப் பரமசிவனைத் துதிசெய்தும் இப்படியாகப் பாவவினைகளைத் தீர்க்கத்தக்க அனேகம் ஸ்தலங்களிற் றோய் வணங்கினான். எ - று. (௩௧)

அங்கண்மாஞாலவட்டத்தாலயந்தலங்கடர்த்தம்
எங்கனு முழன்றும்பாவந்தீரகலாதிருத்தலாலே
வெங்கதிர்ப்புரவிமான்தேர்விலங்கெயின்மிதிலைஞாங்கர்
மங்குரோய்பொழிசின்மேவிவருத்தமுறநிறந்தான்மன்னே.

(இ - புரா.) அழகிய இடத்தையுடைய பெரியபூமியினிடத்திலுள்ள ஆலயங் கள், ஸ்தலங்கள், தீர்த்தம் எங்குமுழன்றுதிர்ந்தும் தனக்குநெரிட்ட பாவநீரா மலிருப்பதினாலே வெப்பம்பொருத்திய சூரியனுடைய குதிரைக்கட்டியதேரானது ஒதுங்கிப்போகத்தக்கதாக உயர்வையுடைய மதில்கூழ்ந்த மிதிலைகூர்த்துச்சமீ பத்திலிருக்கும் மேகமண்டலத்தையளாவிய ஒருசோலையிற்சேர்ந்து வருத்தம் கொண்டிருந்தான் எ - று. மன் - ஓ அசைகள்.

பாடல்களினிதுதியிலவரும் மாதா-மன்-ஆல்-அரோ-ஓ-அன்று-ஏ இவை கள் அசைபெயன்கொள்க. இவைகளிற்சிலபாடலின்மத்தியில் ஏகதேசமாகவரு வதுமுண்டு. (௩௨)

ஆண்டகையிருந்தகாலையருந்தவமுனிவர்குழு
சண்டுசெங்கதிரோன்றோன்றிவருவதேயேயப்பவொல்லே
காண்டகுவிப்பிடுகெவதமனவந்துதேதான்றப்
பூண்டபேருவகைப்பாங்கப்புரவலன்வணங்கியின்றான்.

(இ - புரா.) அரசனப்பழியிருந்தபோது அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் அருகிற்கூழ்த்தவரச் சூரியன்உதயமா யிஷ்டவதத்தில் வருவதையொப்பாக பாவ ருத்தரிசிக்கத்தக்க வியப்புள்ள (தவவேடத்துடன்) கவுதமரிஷிவினாவாகவந்து

சிவதாண்டுகிழை.

தொண்டக்கண்டி தனக்குண்டாகிய பெரியசுந்தோஷம் அழிகுறிகூட அம் மன்ன வணங்கிரின்றுன். ஏ - று. (௩௩)

நின்றமன்னவனை நோக்கிரீபெருவளங்கண்மேலி
நன்றிருந்தனையோவென்றுமுனிவரனவிலவன்னேன்
என்றுரின்னருளைச்சேர்ந்தோர்க்கெய்திடாதீமையேனும்
ஒன்றுளதுனாக்கக்கேட்டியுத்தமவென்றுசொன்னான்.

(இ - புறா.) வணங்கிரின்றவேந்தனைக் கவுதமரிஷியானவர்பார்த்து ராசனே? மிருந்தசெல்வத்தைப்பொருந்திச் சுகமாக இருக்கின்றனையோ வென்று வினாவு அவ்வரசனானவன் (சுவாமீ) உம்முடைய கிருபையைப்பெற்றவர்களுக்கு ஒருகாலத்தும் துன்பங்கள்நேரிடாவாகிலும், ஒன்றுண்டு அதனைச்சொல்லுகிறேன் உத்தமரோ கேளுமென்றுசொன்னான். - று. (௩௪)

எங்குலக்குரவன் முன்னுளியம்பிவசரபத்தினால்
வெங்கொலையரக்கனாகிவையற்கொன்றபாவந்
தங்கியோரலகையாகித்தமியனைத்தொடர்தலாலே
அங்கதுதணிப்பானெண்ணியளவிலாவேள்விசெய்தேன்.

(இ - புறா.) எங்கள் குலக்குருவாகிய வதிஷ்டர் முன்னாள் உறியசரபத்தினால் நான்கொடிய கொலைத்தொழில்செய்யும்ராஷைதனாகி ஒரு பிராமணனைக்கொன்ற பாவமானது ஒருபேயாகி ஆதரவில்லாத வகியேனைப்பற்றித்தொடர்தலினாலே அந்தப்பாவத்தைத்தீர்க்கஎண்ணி அளவில்லாத யாகஞ்செய்தேன். ஏ - று. (௩௫)

எண்ணினல்லறங்கஞ்செய்தேனெண்ணின்மந்திரவின்னேறேன்
புண்ணியதலங்கடர்த்தமாலயம்பலவும்போனே
ஹண்ணியசாகமுலபலங்களைநுகர்ந்தியான்முன்
பண்ணினேன்விரதங்கோடிபாவகமனந்தஞ்செய்தேன்.

(இ - புறா.) அளவில்லாத நல்லதருமங்கள்செய்தேன்; அளவில்லாதமந்திரங்கள்செய்தேன்; அனேகபாகிய ஸ்தலயாத்திரையும் தீர்த்தயாத்திரையும் செய்தேன்; சிவாலயங்களும்டோனென்; (அவைகளும்ல்லாமல்) நாட்பமாகிய இவைகளும்கிறங்குகளும் உண்டு, என்முன்னே அனந்தம்விரதங்களும் அதுவும்தேன்; அனந்தந்தியானமுஞ்செய்தேன். ஏ - று. (௩௬)

இவவன (பலபயல்காலநாநதுடலனாதேதனனறு
வவ்வியபாவநீங்கப்பெற்றிலென்மறைக்குமெட்டாத்
இவ்வியமுணர்ந்தோயின் றுண் நிருமுதக்குருளைபெற்றேன்
அவ்வியமகன்றேனுய்வானருனெனவடியிலவீழ்த்தான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அகந்தங்காலத்திடுத்து உடலினைத்தேனல்லது, அங்
னைப்பற்றிய பாவத்தொலையப்பெற்றிலேன்; வேதத்துக்குமெட்டாத மெய்ஞ்ஞா
னப்பொருளையுணர்ந்தவரே! இன்றுதேவரீருடைய திருமுகத்திருபையைப்பெற்
மேன்; அதனால் பாவத்தை நீக்கினவனானேன்; இனி நான் கடைத்தேறும்படி
கிருபைசெய்யுமென்று அவர்பாதத்திலவணங்கினன். ■ - று. (௧௭)

முனிவனுமிரங்கியஞ்சென்மொய்யம்மலர்த்தாரோய்முக்கட்
டனிமுதலொருவனுண்டத்தகவினோனருளால்யார்க்கு
நனியிருவினைகடர்ப்பானயந்தகோகன்னமுண்டென்
நினிதுணர்ந்திலேபோலுமத்தலத்தியல்புகண்மோ.

(இ-புறா.) கவுதமருமனமிரங்கி நெருங்கியபூமாலையணியு மன்னவனே?
நீயப்பபடாதே. திரிநேத்திரங்களுடைய ஒப்பற்ற முதலாகிய பரமசிவனொருவ
னுண்டு; கிருபையுள்ள அந்தக்கடவுளின் அருளால் மிகுத்த இருவினைகளைத்தீர்ப்ப
தற்குயாவரும் விரும்புகின்ற கோகன்னமென்னு மொரு தலமுண்டென்று இனி
தாக நீ யறிந்ததிலையோ? அந்தத்தலத்தின் மகிமையைக்கேள். எ-று. போலும்-
மோ-அசைச்சொல். (௧௮)

மந்தாகிரியும்வெள்ளிமால்வனாயிடமும்போல
எந்தைவாழிடமுமஃதேயிந்திரனயன்மால்விண்ணோர்
சந்திராதித்தர்வேண்டுந்தவம்புரியிடனுந்தான
யைத்துபாதகத்தோரேனுமடையின்வீடளிக்கும்வேந்தே.

(இ-புறா.) அரசனே? மந்தாகிரியில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் பெரியவென்
ளிமலையாகிய கயிலாசகிரியினிடத்தில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் கம்மையனாகிய
பரமசிவன் வீற்றிருக்குந்தானமும் அத்தக்கோகன்னமாம். அந்தத்தலமானது
தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், தேவர்கள், சந்திரன், சூரியன் என்னும் இவர்
கள் வேண்டுந் தவஞ்செய்யுமிடமுந்தானாகிப் பஞ்சமாபாதகரேயானாலும் தன்னி
டத்திலவந்து சேர்வார்களானால் (அவர்களுக்கும்) மோகூத்தைக் கொடுக்கும்.
எ-று. பொய், கொலை, களவு, கன், காமம், எனப் பாதகங்கூறு. (௧௯)

எத்தலஞ்சென்றுந்திராவிடும்பைநோய்க்கினைகளெல்லாம்
அத்தலகினைக்குமுன்னரகன்றிடுமுடுக்கோனானுஞ்
சித்திரபானுவாலுமகன்றிடாத்திரமிரவிட்டங்
தத்துவாம்புரவிமான்தேர்த்தபனனாலகலுமாபோல்.

(இ-புறா.) சந்திரனாலும், அக்கினிதேவனாலும், நீங்காத இருட்கூட்டமானது
தாவிச்செல்லுகின்ற பச்சைக்குதிரைகள்கட்டிய தேவையுடைய சூரியனால் நீங்கு

நாறுபோல எந்தத்தலத்திற்சென்றும் தீராத துன்பமுள்ள பிறவினோயைத்தரு
கின்ற வினைகளெல்லாம் அந்தத்தலத்தை நினைக்குமுன்னமே நீங்கியும். எ-று.

ஒன்றுமுற்றுணராரேனுமொப்பில்சீர்க்கோகன்னத்திற்
சென்றொருநிமிடம்வைகிற்சிறந்தவென்றதலத்திற்
கன்றுமைம்புலனுமோப்பிக்கற்பகாலஞ்செந்தீயி
ளின்றருந்தவங்கள்செய்யுகெடும்பயன்பெறுவார்கண்டாய்.

(இ-புரை.) யாதொன்றையுமாராய்ந்தறியுந் தன்மையிலாதவர்களாயிருந்
தாலும் ஒப்பில்லாத பெருமையையுடைய கோகன்னத்திற்சேர்ந்து ஒருநிமிஷப்
பொழுது தங்கியிருந்தாலும், சிறப்புப்பொருந்திய வேறொருதலத்தில ஐம்புலன்க
ளையும் அடக்கிக் கற்பகாலம் அக்கினிமத்தியிலிருந்து அருமையாகிய தவங்கள்
செய்தலால் வரத்தக்க அழியாதபயனைப்பெறுவார்கள். எ-று. (சக)

வேறு.

அப்பதிதன்னிலலங்கிலேவேலோய்
வைப்பெனவாழ்வருண்மாபலலிங்கம்
ஒப்பிலதாகியுறைந்துவிளங்கு
மெய்ப்படுகாதைவிரித்திழன்முன்னாள்.

(இ-புரை.) பிரகாசிப்பாரின்ற தகட்டுவடிவுள்ள வேலாயுதமேந்தும் அர
சனே? அந்தக்கோகன்னத்தில் புதையலிட்டதனம் (கவரெட்டுத்தவனுக்கு வாழ்
வைத்தருவதுபோல் தன்னைத்தரிசித்தவர்களுக்குப்) பெருவாழ்வையருளுகின்ற
மாபலலிங்கமானது, ஒப்பில்லாததாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதனு
டைய உண்மையான சரித்திரத்தை விவரித்துச் சொல்லில் முன்னாளில். எ-று.

ஒருவன் பாடுபட்டுத்தேடாது பாரிற் புதையுண்ட திரவியங்கிடைத்தால் சுகம
டைவதுபோல யாதொருதவமும் செய்யாமலே சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்தவர்கள்
எனினில் சிவத்தையடையலா மென்பதுகருத்து. (சஉ)

விலங்கலின்மாதவமெய்துதல்கண்டு
நலங்கெழுகாதனயந்தொருவிங்கம்
வலங்கொளகல்கிமகிழ்ந்துரைசெய்வான்.

(இ-புரை.) இலங்கைக்கு மன்னவனுடைய இராவணனுனவன் வெள்ளிமலை
யாகிய கயிலாசகிரியில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்ததை அருள்விரிந்த பரமசிவன்
கருபைகூர்ந்து உறுதிக்கொள்ளும்படி ஒருலிங்கமெழுந்தருளி மகிழ்ச்
செய்தான் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (சக)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

மௌனவரக்கரின் வாழ்பகிதன்னுள்
யானுதவுஞ்சிவலிங்கமிருப்பின்
நன்முற்றவ்விவிலங்கையமர்க்காய்
வரணவர்மாலயன்வந்தென்மலைந்தென்.

(இ-புறா.) பெருமையுள்ள இராவணனே! உன்னுடைய வாழ்வுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தினிடத்தில் இப்போது நாமருளிச்செய்த இரத்தச்சிவலிங்கமிருந்தால், நூற்ற இலங்கைப்பட்டணமானது ஒருகாலத்தமிழியாகு (இதுவுமல்லாமல்) தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்களும் விஷ்ணுவும் பிரமனும் போர்செய்யவந்து எவ்விதப்போர் செய்தால்தானென்ன (அகத்தப்பட்டணத்துக்கொரு குறையும் இராது.) எ-று. (சூசு)

ஊர்தியினே மலொழிந்தனையேகிச்
சீர்பெறுநின்பதிசேர்த்துதிமற்றோர்
பார்மிசைவைத்திடல்பார்மிசைவைத்தால்
ஒதருலிங்கமெடுக்கவொணுதால்.

(இ - புறா.) தேரின்மேலேறிக்கொண்டு போவதைவிட்டு (நடந்துபோய்ச்) செல்வமிருந்துள்ள உன்னாரில் (இரத்தச் சிவலிங்கத்தை) ஸ்தாபனஞ்செய், அவ்விடம்விட்டு மற்றொரு பூமியினிடத்தில் வைக்காதே. வேறொரு பூமியினிடத்தில் அவதூறல் சொல்லுதற்கிராகிய மகிமையுள்ள இரத்தச்சிவலிங்கம் மறுபடியெடுக்கவொண்ணாது. எ - று. (சூசு)

என்னநிகழ்த்தியளித்தவிலிங்கந
தன்னொடரக்கன்வழிக்கொடுசாரப்
பொன்னகர்வானவர்பொள்ளெனமேவி
மன்னினரைங்கரவாரணமுன்னர்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்து கொடுத்தருளிய சிவலிங்கத்தை யேந்திக்கொண்டு இராவணன்வழிகடந்தான். அதையறிந்த பொன்னுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் ஐந்துகரங்கையுடைய யானைமுகக்கடவுளாகிய விராயகரிடத்தில் அஞ்சிக்கிரமாகப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ - று.

பொள்ளென ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல். என் என்பது என்ன என்பதன் குறையு.

(சூசு)

பொன்

இதுகரலமரக்கன்

முக்கணத்துவழிப்பதுமுற்ற
நிக்கணமேயிடைபூவின்மேயிடுநீர்.

(இ - புறா.) துதிக்கையையுடைய யானைமுகவிநாயகமூர்த்தியே! இராவணனைவனிப்போது (பரமசிவன்கொடுத்தருளிய) சிவலிங்கத்தைக்கொண்டுபோய் அந்தவிசாலமான இடமுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தில் ஸ்தாபிப்பானேயானால் திரிநெத்திரங்களையுடைய அந்தப்பரமசிவனாலும் அழிப்பதுமுடியாது (ஆகையால் இலங்கைப்பட்டணத்தில் கொண்டுபோகவொட்டாமல்) இப்பொழுதே அதற்கு இடையூறுசெய்தருளென்றார்கள். ஏ - று. (சஎ)

உம்பர்வருந்தியுரைப்பதுகளா
நம்பனளித்தகையானனநாதன்
பம்புபுனற்கிறைவாபட்டர்செய்வோன்
வெம்புவயிற்றைநிறைக்கெனமேலோன்.

(இ - புறா.) தேவர்கள் இப்படியாகவருந்தி விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள் ஒருகருமையைப் பரமசிவனின் தருளிய (மூத்தராயனாகிய) துதிக்கைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் நிறைந்தள்ள நீர்க்கிறைவனாகிய வருணனைப்பார்த்து, வருணனே? தேவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யத்தக்கவனாகிய இராவணனுடையவயிற்றில் நீர்நிறையச்செய்யென்று கட்டளைவிட்டருள, அந்த வருணதேவனுனவன். ஏ - று.

எங்கும்பரவுள் தன்மைத்தாதலின் “பம்புபுனல்” என்றனர். (சஅ)

ஆமிஃதென்றவரக்கனகட்டில்
நீர்மிசுவித்தலினீர்தொடுகிற்பான்
போமவன்முன்னரெதிர்த்துபுனழக்கை
மாழுகன்வந்தனன்மாமறையோனாய்.

(இ - புறா.) அனைக்கேட்ட வருணதேவன், இந்தக்காரியம் அடியேனாலாகுமென்று அந்த இராவணனுடையவயிற்றில் நீர் அதிகரிக்கும்படி செய்ததினால் நீர்தொட்டுக்கொள்ளாதற்குப் போகாரின்ற இராவணனுக்குமுன்னே தவாரம்மொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைமுகவிநாயகராவவர் பெருமைபொருந்திய ஒருபிராமணருபங்கொண்டு எதிராகவந்தார். ஏ - று.

தவாரத்தையுடைய துதிக்கைஎன்பதுதோன்ற “புனழக்கை.” என்றனர்.

மல்லணிதோளவன்மாமறையோயிவ்
வெல்லையினிப்பெந்தியானவருளாலும்
அல்லமர்கண்டினையங்கதரித்தே
கில்லெனவந்தநெடுந்தகையோனும்.

(இ - புறா.) பலம்பொருத்திய தோனையுடைய இராவணன் (எதிரில்வந்தவனைக்கண்டு) பெருமையுள்ள பிராமணனோ! நீர்தொட்டுக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நான்வருமனவும், தருமைநிறத்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவசொருபமாகிய சிவலிங்கப்பெருமானே உம்முடைய அழகிய கையிலைவத்துக்கொண்டிருமென்று சொல்ல மிகுந்தபெருமையுள்ள அந்தப்பிராமணர் சொல்லுகிறார். எ - று.

இங்கு அல் என்றது, இருண்ட ஆலகாலவிஷத்தை.

(இர)

இச்சிவலிங்கமெடுத்திவணிப்பா
னச்சிலேவெலவநான் வலியில்வேன்
முச்சொல்விளித்திடுமுன்னணுகாயேந்
கைச்சிவனைப்புலிகாட்டுவனென்றான்.

(இ - புறா.) விஷம்போலக்கொடுமையுள்ள தகட்டுவழுவமான வேலேந்தும் இராவணனே! நான் இந்தச்சிவலிங்கத்தையேந்திக்கொண்டிருக்கும்படியான சகத்தியில்லாதவன்; (ஆதலால்) மூன்றுசொல் அழைப்பதற்குமுன் நீவராவிட்டால், என்கையிலிருக்குந் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூமியிலைவத்து விடுவேனென்றார்.

செங்கணரக்கணிகைந்தயல்சென்றான்
வெங்கதவேழவிநாயகன்முக்கால்
இங்கணைவாயெனவெய்திலனாக
அங்கையிலிங்கமகன் புலிவைத்தான்.

(இ - புறா.) கோபக்குறியாகிய செம்மைநிறமுள்ளகண்ணையுடைய இராவணன் அதற்குச்சம்மதித்து, அப்புறம்போனான். வெவ்விடகோபங்கொள்ளும் யானைமுகத்தையுடையவிநாயகமூர்த்தியானவர், இராவண! இங்கேவா, இராவண! இங்கேவா, இராவண! இங்கேவாவென்று மூன்றுதரம் அழைத்து அவன்வராமையினாலே தம்முடைய அழகியகையினிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த சிவலிங்கத்தை விசாலமாகிய பூமியினிடத்திலைவத்துவிட்டார். எ - று. (இஉ)

அவ்வழியோடியடைந்தவரக்கன்
றிவ்வியமண்மிசைசேர்ந்ததுகாணு
எவ்வமிலாதவிவிங்கமெடுத்தான்
வவ்வ லுருமையின்மாபலமென்றான்.

(இ - புறா.) அந்தவிடத்தில் அதிகலிவாவாது நீர்தொட்டுக்கொண்டு வந்த இராவணன் சிவலிங்கம் பூமியினிடத்திருப்பதைக்கண்டு குற்றமில்லாத அந்தச்சிவலிங்கத்தையெடுத்தான். அது தன்னுலெடுக்கக்கூடாததாயிருந்ததினாலே இதுமகாபலலிங்கமென்றான். எ - று. (இரு)

காசிரக்கனுரைத்ததுகண்டே
பேசினர்மாபலவிசனெனும்பேர்
விசியகைகொடுமீட்டுமெடுத்தா
னேசவிஸிங்கநிமிர்ந்ததுரைந்தே.

(இ-புணா.) சிவநேசத்தில்பழுதில்லாத இராவணனானவன் சொன்னதை அறிந்து அந்தச்சிவலிங்கத்துக்கு மாபலலிங்கமென்று பெயரிட்டார்கள். இராவணனானவன் மறுபடியும் நீண்டகையினால் தன்பலங்கொண்டமட்டும் எடுத்தான். (அப்படியெழுதித்தபோது, அன்பைத்தருகின்ற அந்தச்சிவலிங்கமானது குழைந்தநீண்டது. வேறு.

ஆவினதுசெவிபோலவவ்விஸிங்கநிமிர்வுறலான்
மேவினதுகோகன்னமெனும்பெயரவ்வியன்பதிக்குக்
காவனையகைத்திரளாற்கனன்றாக்கன்மறைமதலைத்
தேவனதுகுமிழுடிப்புடைத்தனன்றன்சினமிகவால்.

(இ-புணா.) அந்தச்சிவலிங்கமானது பசுவின்காதுபோல நீண்டபடியினாலே, பெருமையுள்ள அந்தத்தலத்துக்குக் கோகன்னமெனும்பெயர் பொருந்தியது. இராவணனானவன், மனங்கொத்துச்சேலையையொத்த இருபதகைகளாலும் பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டிருக்கும் விநாயகமூர்த்தியின் சிகையுள்ள சிரசில் தன்கோபமிகுதியினால் குட்டினான். எ -று. (ருரு)

புடைத்தவுடனுருத்தெழுந்துபொழிமதவாரணமுகத்தோன்
அடித்தலமுமணிமுடியுமகவிடமுமவிசம்புமுறப்
படைத்தவுருவெனநிமிர்ந்துபணைக்கரத்தாலிராவணனைப்
பிடித்துமணிக்கழங்கென்னவெறித்தெறித்துபிடித்திடலும்.

(இ-புணா.) குட்டினவுடன் மதநீரைப்பொழிசின்ற யானைமுகத்தையுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர், கோபித்தெழுந்து திருவடியும் அழகியதிருமுடியும், விசாலமுள்ள பூமியிடத்தும் ஆகாசத்தினிடத்தமாகப் பொருத்தப்படைத்த சொருப்போல ஓங்கி (விசுவரூபங்கொண்டு) பனைபோன்ற துதிக்கையினால் இராவணனைப்பிடித்து அழகியகழற்சிக்காயபோல் (பூமியில் விழுவாட்டாமல்) பலதரமேலெறித்து பிடித்திடவும். ■ -று. (ருசு)

மறையோனென்றுறவினைந்துமடமையினுலீதிழைத்தேன்
பிறையோங்குமணிமகுடப்பெருங்களிறேபிழைசெய்தேன்
இறையோனேபொறுப்பதுனக்கியல்பென்றென்றிரந்தேத்த
பொறையோடுமுமைபுதல்வன்புவிபிலாக்கனைவிடுத்தான்.

(இ-புறா.) என்னுடைய பேதைமையினாலே பிராமணப்பிள்ளையென்றெண்ணி இந்தக்காரியத்தைச் செய்தேன். பிறையணிந்தோங்கிய மணிகுடத்தை யுடைய பெரியயானைமுக விராயகமூர்த்தியே? அடியேன் பிழைசெய்தேன் இறைவனே? பொறுத்துக்கொள்வது தேவர்க்குத் தகுதியென்று பலதரஞ்சொல்லி யிரந்த, துதிசெய்யப் பார்வதிபுத்திரராகிய விராயகமூர்த்தியானவர் பொறுமையுடையவராய், இராவணனைப் பூமியில் விட்டார். எ - று. (௫௭)

நிருதர்குலத்திலேவேந்தேரின துபிழையாம்பொறுத்தற்
கிருபதுசெங்கரத்தாலுமெழின் மலரோனுனக்களித்த
ஒருபதுமாமுடித்தலையுமுறப்புடைத்தியெனலோடுங்
குருதிநிறங்கொளப்புடைத்துக்குனித்தாடியுவப்பித்தான்.

(இ-புறா.) பலமுள்ள ராகுத்தகுலத்தரசனாகிய இராவணனே! நீ செய்த குற்றத்தை நாம்பொறுத்துக்கொள்வதற்கு, அழகிய செந்தாமராமாலிலிருக்கும் பிரமன் உனக்குக்கொடுத்த இருபதுசிவர்க்களாலும், பெருமையுள்ள மகுட மணிந்திருக்கும் பத்துத்தலைகளிலும், பொருந்தக்குட்டிக்கொள்ளென்று சொன்னவுடன், சிவப்பு நிறம்கொள்ளும்படி குட்டிக்கொண்டு குதித்துக் குதித்துக் கூத்தாடி (விராயகமூர்த்திக்குச்) சந்தோஷம் வரச்செய்தான். ■ - று. (௫௮)

அன்னதுசண்டுவந்தருளியைங்கரத்தோனினுமுதல்
என்னதருணலம்பேண்டினினைப்போலவிருகரத்தாற்
சென்னியுறப்புடைத்தவர்பாற்சிறந்தைமகிழ்குவனென்னு
மின்னின் மறைந்தனனிருதன்வேலையிலங்கையிற்புக்கான்.

(இ-புறா.) அவன் குட்டிக்கொண்டு கூத்தாடுவதைக்கண்ட ஐந்துகரங்க ளையுடைய விராயகமூர்த்தியானவர், சந்தோஷங்கொண்டருளி, இன்றுமுதல் எம்முடைய கிருபைநலத்தை விரும்பினால், உன்னைப்போலத்தங்களிரண்டுகைகளாலும் சிரத்திற்பொருந்தக் குட்டிக்கொள்ளுகிறவர்களிடத்தில், நாம் மனமகிழ்ச்சியுடையோமென்றுசொல்லி, மின்னல்மறைவதுபோல மறைத்துவிட்டார். (அதன்பின்பு) ராகுத்தனாகிய இராவணன், சமுத்திரத்தினுமித்தியிலிருக்கும் இலங்கையிற்போய்ச்சேர்த்தான். எ - று. (௫௯)

தென்னிலங்கையிராவணன்பாற்சிவனுதவத்திறலரக்கள்
பின்னிலங்குமொருமருப்புப்பெருந்தகைதன்னைக்கொடுப்பப்
பொன்னிலங்குமுடியோயப்புகர்வேழம்புனலடை
மின்னிலங்கவல்லிவிங்கம்விருப்பத்தாலமைத்ததால்.

(இ-புறா.) பொன்னுற்செய்யப்பட்டுப் பிரகாசிக்குங் கிரீடமணிந்த அரசனே? தெந்நிலுள்ள இலங்கைக்கரசனாகிய இராவணனிடத்தில் யாமசிவன்

கொடுக்கவேற்றியுள்ள அந்தராக்கதன் பின்பு ஒளிவிளங்காநின்ற ஒற்றைக்கொட்பையுடைய விநாயகக்கடவுளிடத்திற் கொடுக்கப் பின்பு பொறிகள் தங்கிய யானைமுகத்தையுடைய அந்தவிநாயகரானவர் சமுத்திரமாகிய வஸ்திரமணிந்த பூமிதேவிவிளங்கும்படி அந்தச் சிவலிங்கத்தை விருப்பத்துடன்ஸ்தாபித்தார். எ-று

கோகன்னனாலயத்திற்குலவுதிசையிருநான்கு
நாகவணைத்துயினெடுமானான் முகனிந்திரன் முதலா
மாகமுறுமமரர்குழாமருத்துவர்விஞ்சையர் முனிவர்
நாகருளத்தவரேநாளுநிறைந்தடிசொழுவார்.

(இ - புரா.) கோகன்னநாதருடைய ஆலயத்தில் சர்ப்பத்தில் அறிதையில் கொள்ளும் விஷ்ணுவும், நான்குமுகங்கனையுடைய பிரமதேவனும், பிரகாசியா நின்ற அஷ்டதிசையிலுமுள்ள இந்திரன் முதலாகிய சொர்க்கலோகவாசிகளான தேவகூட்டமும், மருத்துவர்களும், விஞ்சையர்களும், முனிவர்களும், நாகலோகத்தாரும் எந்நாளும் திருவடிகளைத்தொழுவார்கள். எ-று. மாகம் - ஈண்டுசொர்க்கம்; மருத்துவர் - அசுவனிதேவர்.

(சுக)

வேறு.

தும்புருநாரதர்மகதிவிபஞ்சிராமப்புளரவழிசுருதித்தேறல்
பம்புமொருபால்வீணைத்தந்திரியுமிடறுமொன்றாய்ப்பயின்றகான
நம்புசதிமுறைநிறுச்சுங்கின்னரார்தம்பாடலெனுவையிறீந்தேன்
சும்பமுலையரம்பையார்தடநவிலுமெய்யிலொன்றிக்குழையுமோர்பால்

(இ - புரா.) தும்புரு நாரதர் என்னுமுனிவர்கள் மகதி விபஞ்சி என்னும் வீணையினரம்பைத்தெறித்து வாய்ப்பதினால் பெருகாநின்ற இசைத்தேனானது ஒருபுறத்தில்நிறைந்திருக்கும்; ஒருபுறத்தில் கின்னர்கள் வீணைத்தந்திரியினாதமும் கண்டத்திதாதமும் ஒன்றுபடப் பாடுகின்ற மாறுபடுதெல்லாத தாளப்பிரமாணத்தை வகுத்துக்காட்டும் சூற்றமில்லாதமதரமுள்ள தேன்போலச்சுவையுள்ள இசைப்பாடலானது பொற்கூடம்போன்ற தனங்கனையுடைய அரம்பைமாதர்களாடுகின்றகூத்தின் விகற்பத்தைக்காட்டும் அங்கங்களுக்கொத்துப் பேதமில்லாமலிருக்கும். எ - று அங்கம் என்றது அபிநய உறுப்புக்களை.

(சுஉ)

ஆடுமுனிக்கண்மொருபாலரன்புகழைக்கானத்திலமையவோதிப்
பாடுமருந்தவரொருபாற்பரமானுபுதியினிற்பழத்துநெஞ்சங்
கூடுசமாதியரொருபாற்கோகன்னராயகளைக்கும்பிட்டேத்தி [மோ.
வீடுபெறுவாரொருபால்வீணையொழிப்பார்க்கத்தலம்போல்வேறுண்டா

(இ - புரா.) ஆனந்தத்தினால் கூந்தாடுமுனிவர்க ளொருபுறத்திலிருப்பார்கள்; பரமசிவன்புகழை இசையிற்பெருந்தும்படிச்சொல்லப்பாடும்அரியமுனிவரொருபுறத்திலிருப்பார்கள்; சிவலீலையில் மனங்கனிந்து நிஷ்டைகூடியிருப்பவர்

கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; கோகன்னக்கடவுளாகிய பரமசிவனைக்கும்பிட்டுத் துதிசெய்து மோக்ஷமடையத்தக்கவர்கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; ஆதலால் வினைகளை யொழிப்பவர்களுக்கு அந்தத்தலத்தைப்போல வேறொருதலமுண்டா மோ இல்லை. எ - று. ஓகாரம்-எதிர்மறை. (சுஉ)

ஆயிடைபிற்சிலையனை த்துஞ்சிவலிங்கம்புனல்யாவமுரியதீர்த்தம் மேயநரர்யாவோரும்புத்தேளிர்மகளிரெல்லாம்விண்ணின்மாதர் தூயபகூரிரையெல்லாம்வான்சுரபிபொழிலெல்லாஞ்சுரர்பூந்நாரு மாயிருஞாலப்பரப்பிற்கோகன்னஞ்சிவலோகமன்னரேமே.

(இ - புறா.) பகைகொள்ளு மன்னவர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம் போலிருக்கும் வேந்தனே! அந்தத்தலத்திலிருக்கும் கற்களெல்லாம் சிவலிங்கம்; நீரெல்லாம் சிவதீர்த்தம்; அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற மனிதர்களெல்லாரும் தேவர்கள்; மாதர்களெல்லாம் தேவமாதர்கள்; பரிசுத்தமுள்ள பசுக்களெல்லாம் காமதேனு; சோலையெல்லாம் கற்பகச்சோலை; இந்தஞ்ஞதியால்பெருமைபொருந்திய பெரிய இவ்வுலகத்தினிடத்தில் கோகன்னமானது சிவலோகமாம். எ-று. (சுச)

கூறுபலபெருந்தீர்த்தம்யாவவுக்குமேலாகுங்கோடிதீர்த்தம் பேறுதருமிலிங்கங்களனைத்தினுக்குமநிகமாபலவிலிங்கம் விறுதலமனைத்தினுக்குமேலாகுங்கோகன்னம்பேந்தர்வேந்தே தேறுவரோவேறுமொன்றைவிளக்கிருக்கத்தீர்த்தேமெந்தெருளிலார்போல்

(இ - புறா.) அரசர்க்காசனாகிய மித்திரசகராசனே! அந்தத்தலத்திலிருக் குங் கோடிதீர்த்தமானது டலவாகச்சொல்லுகின்ற எல்லாதீர்த்தங்களுக்கு மே லானதாகும்; மாபல இலிங்கமானது மோகந்தரத்தக்க எல்லா இலிங்கங்களுக்கு மேலானதாகும்; கோகன்னமானது விளங்குகின்றஎல்லாத்தலங்களுக்குமேலான தாகும். ஆகையால், விளக்கிருக்க நெருப்புத்தேமும் அறிவில்லாதவர்கள்போல விவேகமுள்ளவர்கள் வேறொருதலத்தைத் தேடுவார்களோ? தேடார்கள். எ - று.

இத்தகையநகர்மேவிமாகசுதூர்த்தசியினரனிரவின்வைகி யத்தனைமாபலவிலிங்கநாயகனைவிதிமுறையாமருச்சித்திந்நாள் வித்தகனஞ்சன கன்முயல்வேள்விக்குமிதிலைகர்மீளநங்கலை சித்தமுறுமிறும்பூதுகண்டனமித்திரசகனேசெப்பக்கேண்மோ.

(இ-புறா.) மித்திரசகனே! இப்படிக்கொத்த மகத்தவமுள்ள கோகன்னத் திற்போய் மாசிமாசச் சதூர்த்தசியாகிய சிவராத் திரியிலிருந்து, நம்முடைய அந்த னாகிய மாபலவிலிங்கநாயகனை வேதமுறைப்படி யாம் அருச்சினைசெய்து, இன்றை யதினம் ஞானவானாகிய சனகராசன் செய்கின்ற யாகத்தைக்குறித்து மிதிலைக ருக்குவரும்போது, ஞாபகத்திலவைக்கத்தக்க ஒரு அநிசயங்கண்டோம் ; அதனைச் சொல்லக்கேட்பாய். எ - று. மோ - முன்னிலையசை. (சுச)

இரண்டாவது சிவதானமகிமையுணர்த்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௧௨௨.

தீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

மூன்றாவது

சிவராத்திரியில் கன்மாடபாதராசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

என்றுமுனிகூறிடலுமிகல்வேந்தனகமகிழ்வோடி. நைஞ்சியேத்தி
நன்றுபுதிதப்புதுமையுரைத்தியென வுரைத்திடலுநவைதீர்வேதத்
தொன்றியநாவினையபெருந்தவனுங்கண்டபரிசுரைப்பேனென்னத்
துன்றுநறுந்தொடைப்புயத்துமன்னவனை முகநோக்கிச் சொல்லினானே

(இ - புறா.) கவுதமருஷியானவர் இப்படியாகச் சொல்லவே வலியுள்ள
அரசனானவர் மகிழ்ச்சியுடன்பணிந்து, துதிசெய்து மிகவும் புதியதாகிய அவ்
வாச்சரியத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்கவும்; குற்றமில்லாத வேதங்களிப்பழ
கிய நாவிலையுடையவராகிய மேன்மைபொருந்திய அந்தமுனிவர் தாங்கண்ட
முறைமையைச் சொல்லுகிறேனென்று, நல்லமணந்தங்கிய பூமாலையணிந்த புச்
கையுடைய அந்த வேந்தன் முகத்தைநோக்கிச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (க)

அருங்கானில்வருந்துயரானமலர்த்தடத்துணீரருந்தியதன்றிரத்தோர்
மாருங்காலநிழலடைந்துசூழ்ந்தவருந்தவரோடும்வந்திக்காலைக்
கருங்காகம்போன்றமுங்காயமெலாம்புழுநெளியக்கவிந்தபுண்ணுஞ்
சுருங்காதகுட்டமுதற்பலநோயுமுடையான்மெய்துளங்குரீரார்.

(இ - புறா.) சொல்லுதற்கரிய வனத்தில்தடந்துவந்த இளைப்பினால் ஒரு
மலர்த்தடாகத்தினிடத்தில் நீருண்டு, அதன்களையி லொருபக்கத்திலிருக்கும் ஆல
மரத்தினிழலிற்சேர்ந்து, நம்மைச்சூழ்ந்த அரியமுனிவர்களுடன் நாம் இருந்தபோ
து, கரியகாகம்போலநிறமும் சரீரமெங்கும் புழுவானது நெளியும்படி வியாபித்தி
ராகின்றபுண்ணும் குறையாத குஷ்டமுதலாகியவியாதிபாதியும் உடையவளாயும்
அவைகளால் உடல்நடுங்குந் தன்மையையுடையவளாயும் எ - று. (உ)

புண்டாரைமுடைநாறவணங்குறுவாள்வெப்பநோய்புகையச்சுலை
கொண்டாவிவருந்துவாள் கண்ணில்லா ளொருபுலேச்சிகொடியமுட்பான்

கண்டோர்தங்கண்புதைப்பவழிவருவானுளைந்தெழுந்தகயநோய்சீற
விண்டோயுமாதவத்தாலெரிகொளுந்துநிலத்தினிடைவீழ்ந்தான்மன்னே

(இ - புறா.) புண்களிலிருந்தொழுங்குகின்ற இரத்தத்தாரையானது தூர்க்
கந்தமாகநாற வருத்தமடைகின்றவளாயும், சரநோய்மேலெழுந்து அனல்வீச
அதனுடன் சூலேநோய்கொண்டு உயிர்வருந்துகின்றவளாயும், பார்வையில்லாதவ
ளாயும், கொடிய கிழத்தன்மையுள்ளவளாயும், பார்த்தபேபொல்லாம் (அருவருப்பி
னால்) தங்கள் கண்களைமூடிக்கொள்ளும்படியாக வழிநடந்துவருகின்ற ஒருநீச
ஸ்திரியானவள் வருத்தி அதிகரித்த கடியநோயானது துன்பப்படுத்த, ஆகாயத்தில்
பொருந்திய சூரியவெப்பத்தினால் அக்கினிமயமாய்ச்சுமுகின்ற பாலைநிலத்தினிடத்
தில் விழுந்தாள். எ - று.

(க)

வீழ்ந்தவுடன்புலைமுதியாளாவிடயுடல்விடுமவத்தைவிதங்களைல்லாஞ்
சூழ்ந்தவருந்தவரோடுங்கண்டயனின் தனமாங்கோர்சோதிவானம்
போழ்த்தொளிர்பொன்விமானமுடனிழிந்துபலகணநாதர்புவியிற்போதத்
தாழ்ந்தவரையடிவணங்கிவரவென் கொலென்னவவாச்சாற்றலுற்றார்.

(இ - புறா.) விழுந்தவுடன் அந்தப்புலைச்சியாகிய கிழவியின் உயிரானது
உடலைவிட்டு நீங்கும்போது உண்டான அவஸ்தையின் வகைகளையெல்லாம் நம்
மைச்சூழ்ந்திராநின்ற முனிவர்களும் நாமும் பார்த்துக்கொண்டு அயலிலிருந்தோ
ம்; அப்படியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் இருநீர்க்கிப் பிரகாசியாநின்ற சோதி
யுள்ள ஒரு பொன்விமானமுடன் பலகணநாதர்கள் ஆகாயத்தினின்றும் இழிந்து
பூமியினிடத்தில்தவர; அவர்களைநாம்கண்டு பாதத்திறுழ்ந்துபணிந்து நீவிர் இவ்வி
டத்திற்கு வந்தகாரணமென்னவென்றுவினாவு, அவர்கள் சொல்லத்தொடங்கினார்
கள். எ - று.

(ச)

மலைமகளையொருபாகம்வைத்தபிரானேவமணிமானமீதில் [ன்
புலைமகளைக்கொடுபோவானணைந்தனமென்றாரென்றபோழ்தின்வானி
றிலுகுடர்விமானத்தையிவளடைதன்மறைவேள்வியியற்றுசாலை
யுலகினிழிபுடைக்குரைவாய்நுமலிபுருந்தேறுமதையொக்குமாதோ.

(இ - புறா.) மலையையான் புத்திரியாகிய பார்வதியை ஓடப்பாகத்தில்
வைத்தருளிப் பரமசிவன் கட்டளையிட்டனுப்பியதினால், இரத்தினங்கள்பதித்த
விமானத்தின்கீழே இந்த நீச ஸ்திரியைக்கொண்டுபோக வந்தோமென்றார்கள்;
அவர்கள்ப்படிச் சொன்னபோது விண்ணிலுலகத்திலிருந்துவந்து பிரகாசியாநின்ற
ஒளியுள்ள இந்தவிமானத்தில் இவளேயவது எத்தன்மைத்தெனில், உலகத்திலிருக்
கும் (செந்துகளுள்) இழிவையுடைய குரைக்காரிந் வாயுள்ளநாயானது வேதவி
திப்படிச்செய்கின்ற யாகசாலையிற்சென்று (சுவர்க்கலோகத் துக்குப்போக விமான
த்திலேயுவதை யொப்பாகும். ■ - று.

(இ)

எனப்புக்கன்றேம்பின்னரும்பார்த்திழிபிறப்பினுள்கண்களிரண்டுமில்லாள், திணைத் துணையுஞ்சிவனிலையுஞ்சிவனடியார்சிலையுமுளஞ்சிந்தத்தில்லாள், வினைத்திறஞன்மிகுபினியாளெழுபிறப்பினல்வினையின்விழைவொன்றில்லாள், தனைச்சிவலோகத்தினிடைக்கொடுபோவான்சமைந்ததுநீர்சாற்றுக்கென்ன.

(இ - புறா) என்றசொல்லிப் பின்னும் அவர்களைப்பார்த்து இழிவாகிய பிறப்பினையுடையவளும், இரண்டு பார்வைகளில்லாதவளும், பரமசிவனுடைய நிலையினையும் சிவனடியார்களிலையினையும் திணையளவுபொழுதாவது தியானியாதவளும், வினைவலியால்மிகுந்த பினியையுடையவளும், எழுவகைப்பிறவியினிடத்தும் புண்ணியத்தில் எவ்வளவேனும் விருப்பமில்லாதவளுமாகிய இவளை நீங்கள் சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகச் சம்மதித்துவந்த காரணமென்ன சொல்லுங்களென்றுகேட்க. எ - று.

எழுவகைப்பிறப்பாவன :—தேவர், மனிதர், மிருகம், பகூதி, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாபரம் என்பவைகளாம். (தாபரம்-மலைமரமுதலான அசையாப்பொருள்கள். (சு)

இருந்தவத்தின்மாமுனியேயிப்புலைச்சித்திறக்கேட்கினிறும்பூதெய்துந், திருந்துபுகழ்க்கேகயநாட்டொருமறையோனளித்தவருஞ்செம்பொற்பாவை, சரிந்தமலர்க்கருங்குழலாள்சவுமினியென்னும்பெயராள்சம்பராரி, வருந்துவனப்பிரதியெனுமணங்கினையும்முழுகிக்கும்வனப்பின்மிக்காள்.

(இ - புறா.) பெருமைபொருந்திய தவத்தினால் மகத்தவாகிய முனியே! இந்தப்புலைச்சியினுடைய செய்திகளைக்கேட்கில் ஆச்சரியமுண்டாகும்; என்னவென்றால், நல்லபுகழையுடைய கேசயநாட்டிலிருக்கும் ஒருபிராமணன்பெற்ற கிடைத்தற்கரிய செம்பொன்னிறம் செய்யப்பட்ட பிரதிமையொத்தவளும், பூமாலையணியப்பட்டுக் கருமைநிறமுள்ளதாய் நெரிந்து படிப்படியாய்த்தாழ்ந்த அளகடாரத்தையுடையவளும், சவுமினியென்னும் பெயரையுடையவளும் மன்மதன்கண்டு (மோகமடைந்து) வருந்துதற்கேதுவாக அழகுள்ள தெய்வப்பெண்ணாகிய இரதியினுடைய சவுந்தரியத்தின்பெருமையுக்கெடச்செய்யத்தக்க சுந்தரத்தில்மிக்கவளுமாயிருந்தனள். எ - று. இறும்பூது-ஆச்சரியம். (எ)

கொங்கையடிக்கொண்டுகிப்பிணைத்திறுகியிறுமாந்துகுரும்பையேயப்ப, மங்கையெழிற்பருவமிவளெய்துதுலுமிவடாதைமனத்தினோர்ந்துபங்கயமாழுகத்தானையொருமறையோன்விதியின்விழாப்பண்ணநல்கி, வெங்கயமும்பிடியுமெனக்கலவிதுகார்த்திருவோரும்விழையுநாளில்.

(இ-புரை.) இத்தன்மையான அழகுள்ள சவுமினியென்பவள் இரண்டுதனங்களும் அடிபரந்து இளகலாய்ப் பருத்து இறுகிப் பூரித்துத் தென்னங்குரும்பையை யொப்பாரும்படியான மங்கைப்பருவத்தை யடைந்தமாதிரத்தில், இவள்தகப்பன் இலிவிவாகுஞ் செயலிக்கவேண்டுமென்று மனதில் உணர்ந்து, செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவளை ஒருபிராமணன் வேதவிதிப்படி விவாகஞ் செய்துகொள்ளும் கன்னிகாதானமாகக்கொடுக்க; வெவ்வித ஆண்யானையும் பெண்யானையும் இணைபிரியாமல் கூடிக்கொண்டிருப்பதுபோல இவ்விருவருள் கலவியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு விரும்பமுற்றிருக்குநாளில். எ - று.

பெண்களுக்குப்பருவம் ஏழு:—அவை பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண் என்பவைகளாம். பேதைப்பருவமானது ஐந்து வயதுமுதல் ஏழுவயதுவரைக்குமுள்ளது. பெதும்பைப்பருவமானது எட்டு வயதுமுதல் பதினொருவயதளவுமுள்ளது. மங்கைப்பருவமானது பன்னிரண்டு வயதுமுதல் பதின்மூன்றுவயதளவுமுள்ளது. மடந்தைப்பருவமானது பதினான்குவயதுமுதல் பத்தொன்பதுவயதளவுமுள்ளது. அரிவைப்பருவமானது இருபதுவயதுமுதல் இருபத்தைந்துவயதளவுமுள்ளது தெரிவைப்பருவமானது இருபத்தாறுவயதுமுதல் முப்பத்தொருவயதளவுமுள்ளது. பேரிளம்பெண் பருவமானது முப்பத்திரண்டுவயதுமுதல் நாற்பதுவயதளவுமுள்ளது. (அ)

தன்னுயிர்போனீங்காதகொழுநனுக்குவினை தூரப்பச்சாரந்தநோயால், இன்னுயிர்ப்பட்டவளிறப்பத் துணையிழந்தவன் திலைவிரங்கி மாழ்கிக், கன்னன்மொழிக்குயிலனையாள் கைம்மையுற்றபின்னரும் வெங்காமநோயான், மன்னுபெருநிறையொருவிக்கரவின் கண்யாவரை புமருவுநாளின்.

(இ - புரை.) தன்னுயிர்போல விட்டுப்பிரியாத கணவனுக்கு ஊழ்வினையானது கூட்ட நேரிட்டவியாதியினால் இனிய உயிவைவிட்டு அவளிறந்துபோகவே, துணையாகிய ஆண் அன்றிற்பறவையைப்பிரிந்த பெட்டை அன்றில் இரங்குவது போலக் கரும்பையொத்த மதாரமுள்ள சொல்லினால் குயில்போன்றவள் அழுது சோர்ந்து, கைப்பெண்ணுவின்பும் வெவ்விதான காமகோயினால் நிலைபெற்ற பெரிய கற்பினின்றும் நீங்கிச் சோரத்தனமாக எல்லாநாயும் புணர்ந்துகொண்டிருக்குநாளில். எ - று.

(ஆ)

வேறு.

உற்றரயலாருரைக்குமுனாகொள்ளாள்
கற்றார்முதியார்கழறுவதுக்கைக்கொள்ளாண்
முற்றுகிழ்முலைப்பான்முற்றிமுகங்கறுப்பப்
பற்றுகுப்பாள் கருப்பம்படைத்தனளே.

(இ - புறா.) (இவள்விபசரிப்பதையறிந்து) சுற்றத்தாரும் அன்னியரும் (நீநடக்கும் நடத்தையோக்கியமான நல்லவென்று) சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதவளாயும், கல்விகற்றவர்களும் முதிர்ந்தவயதள்ளவர்களும் சொல்லும் வார்த்தையை யேற்றுக்கொள்ளாதவளாயும், (தன்னிஷ்டப்படி நடந்து) உண்டென்று நிச்சயித்துக்குறிக்கக்கூடாத, அடப்பமாயிடு இனடையபுடையவள் முதிர்ந்து சாயாமல் குவிந்திருக்குந் தனங்கள் பால்நிறைந்து கரம்புகள் கருமைநிறம் கொள்ளும்படிக்க் கருப்பம் அடைந்தாள். ■ - று. (க0)

அங்கதுகண்டுற்றாரயலாரிவர்குழி
யெங்குலத்துக்கெல்லாமிருந்துபழியீட்டுவாள்
தங்குதலிவ்வுர்க்குத்தகாதென்றுநீக்குகலுஞ்
செங்கண்புனல்கொழிப்பச்சேயிழையாள் காண்சென்றாள்.

(இ - புறா.) இந்தமாதானவள் கருப்பம் அடைந்ததையறிந்து சுற்றத்தாரும் அபலாருமாயிருப்பவர்கள்கூடி, இவளின்விடத்திலிருந்து நம்முடைய குலத்துக்கெல்லாம் பழிசம்பாதிப்பவளாயிருக்கிறாள்; (ஆதலால்) இவள் இவ்வூரிலிருப்பது தகாதென்று நீக்கிவிடவும், கண்கள்நீர்சொரியுமபடி (அழுதுகொண்டு) காட்டிப்போய்விட்டாள். எ - று. (கக)

அத்தலையோர்வேளாண்மரபில்கொளை
சித்தமயல்கொண்டவடோள் சேர்ந்துமனையிற்செறிப்பப்
புத்தமுதமென்னத்தணியனிணப்புழுக்கல்
துய்த்தங்கவன்மார்பிற்றேய்ந்துநலனுண்டிருந்தாள்.

(இ - புறா.) அவ்விடத்தில் வேளாளகுலத்தானாகிய தூநடத்தையுள்ள ஒருவிடபுருஷன்கண்டு மனதில் காமமயக்கங்கொண்டு, அவள்தோனைச்சேர்ந்து தன்வீட்டிற் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொள்ள, புதியஅமுதம்போல் கள்ளும் இறைச்சியுடன் சோறும் உண்டு, அவன் மார்பிற்சேர்ந்து கலவியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாள், எ - று. தணியல்-கள்; புழுக்கல்-அன்னம். (கஉ)

பண்டைக்குலனொருவிவேளாளன்பன்னியாய்க்
கண்டிண்கவைக்கலவிக் காமபானாதிமெல்லாம்
உண்டின்புறுமகப்பேறுற்றநெருநாட்கழிப்பத்
நிண்டிற்லானவேற்றார்க்ககறலுயிச்சேயிழையாள்.

(இ - புறா.) தான்பிறந்த பிராமணகுலாசாரத்தை நீக்கி (குத்திரகுலத்தானாகிய) வேளாளன்மனைவியாய்க் கற்கண்டுபோல இனியமதுரத்தைத் தருகின்ற கலவிக்குரிய அதரபானமுதலாகியவைகளை அனுபவித்து, இன்புறத்தக்கமுறத்தைகளையும்பெற்று, நெடுங்காலஞ்செல்லும்படி இருக்குப்போது (ஒருநாள்)

மிகுந்த பலமுள்ள அந்தவேளாளனாவன் அயலூருக்குச்செல்லவும் இந்தப் பெண்பிள்ளையானவன். எ-று, கண்டு = கற்கண்டு. (கங்)

மற்றொருவரில்லாபனையிற்றையியளாய்
அற்றையிருட்கங்குவரவாற்றாதுகாமத்தி
யுற்றமதுவருந்தியுன்றடிதன்பான்விரும்பிப்
பொற்றொடியாளநிலையோர்தோழத்திடைபுகுந்தாள்.

(இ - புறா.) வேறொருவரு மில்லாதவீட்டில் தான்மாத்திரம் தனியளா யிருந்து அன்று இருள்குழந்த இராப்பொழுதுவரச் சகித்துக்கொள்ளமாட்டா மல் காமாக்கினியைப்பொருத்தி, மதுடானஞ்செய்து மாமிசத்தின்னவும் இச்சை கொண்டு, அந்தவீட்டின் ஒருபுறத்திலிருக்கும் ஒருதோழத்திற்சென்றாள். எ - று ஊன் தடி - இருபெயரொட்டு. (கசு)

வெள்ளாடுஞ் சேதாவெடிவாற்றகுழக்கன்றும்
உள்ளாதருந்துமதுவாலுணர்வழிந்து
தள்ளாடியான்கன்றைப்பற்றித்தலையிரியாப்
புள்ளாடுவேற்கண்ணாஸில்லிற் கொடுபுகுந்தாள்.

(இ - புறா.) பருந்து காக்கைமுதலாகிய பசுடிகள்கண்டு மேலேவட்ட மிட்டுக்கொண்டு பறக்கத்தக்கதாய்ச் (சுத்தவீரன்கையிலிருக்கும்) வேலாயுதம் போல நீட்சியுங் கூர்மையுமுள்ள கண்களைபுடையவள் கள்ளுண்டவெறிபால் அறிவழிந்து, தள்ளாடிக்கொண்டுபோய் வெள்ளாடு இதுவென்றும் அச்சந்தரும் வாலையுடைய பசுவின் இளங்கன் றிதுவென்றும் பகுத்துப்பாராமல் ஒருபசுவின் கன்றைப்பற்றி அதன்தலையை அறிந்து வீட்டிற்கொண்டுவந்தாள். எ - று. (கரு)

வெந்ததடிதுகர்வானெண்ணிவிளக்கொளியின்
முந்துதசையரியவேண்டிமுயல்போதின்
அந்திப்பிறைதுதலாளான்கன்றெனவறிந்து
சிந்தித்தயாந்துசிவசிவவென்றோதினாள்.

(இ - புறா.) அந்திப்பொழுதில் தோன்றுகின்ற பிறையையொத்த நெற்றி யையுடையவள் வெந்தமாபிசத்தைத் தின்னவெண்ணி, ஒளிவிளங்குந்தீபவெளிச் சத்தில் அந்தப்பசுவின் கன்றை அரியவிரும்பி எத்தனிக்கும்போது, பசுவின் கன் றென அறிந்து, (தகாதகாரியஞ்செய்தோமேயென்று) நினைத்துச்சோர்வையடை ந்து சிவசிவ என்று சொன்னாள். எ - று. (கங்)

கைதவமேசெய்யுமதுவின்களியென்று
வெய்துயிர்த்துமுப்புரமும்வேவக்குறுமுால்
செய்தபெருமானடியையுள்ளந்தியானிபப
எய்துபடராலங்கிருகடிக்கைப்போதிருந்தாள்.

(இ-புரை.) மதுவின்மயக்கமானது துன்பத்தையேசெய்யுமென்றெண்ணி நேரிட்டவருத்தத்தினால் பெருமூச்சவிட்டு, திரிபுரங்கள் வேகும்படிபுன்னகை செய்த பரமசிவனுடையதிருவடிகளை மனமானது தியானஞ்செய்யக் கன்றையரியவுட்கூர்ந்தவிடத்தில் இரண்டு நாழிகைவகாக்கும் அசைவற்றிருந்தான். எ-று. படர்-துன்பம். (கஎ)

ஊனருந் தும்வேட்கைதனை யூழின்வலி தூர்ப்பக்
கானிருந்தகோதையந்தக்கன்றின்றசைமீட்டுந்
தானரிந் துநல்லகருணைசமைத்தருந்தி
யேனையெ லும்புந்தசையும்வீதியினிட் டிதசைப்பாள்.

(இ - புரை.) மாமிசந்தின்னும் இச்சையை விதிவலியானது எழுப்ப, வாசனேதங்கிய பூமாலையணிந்த அவன் பின்னும் அந்தப்பசுவின்மாமிசத்தை நீக்கிவிடாமல், அரிந்து நல்லபொரிக்கறியாகச்சமைத்துண்டு, உண்பதற்கு உதவாத மன்றை எனும்பையும் மாமிசத்தையும் தெருவிற்கொண்டுவந்துபோட்டு இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றான்- எ - று. கருணை-பொரிக்கறி. (கஅ)

அந்தோகொடுவினையேனாவினிளங்கன்று தனை
வந்தோருமுவைவதைத் துண்டொழிந்ததிது
நத்தோரணமறுகினம்மினத்தீர்காண்மினென
நொந்தோலமிட்டுதுணுகிடைபோல்வாடினாள்.

(இ-புரை.) ஐயோ! கொடியபாவியாகிய என் பசுவின் இளங்கன்றை ஒரு புலியானதுவந்து கொன்று உண்டுபோய்விட்டது; இந்தக்கொடுமையை தோரணங்கள்கட்டியிருக்கும் நம்முடைய வீதியிலிருக்கும் நம்மினத்தவர்களே பாருங்களென்று வருந்தி யோலமிட்டுத் தனது துண்ணிய இடைபோலவே தானும் வாடினாள். எ-று. உழவை-புலி. (கக)

அவ்வளவிற்கங்குல்கழியவவள்கேள்வன்
செவ்வியிளங்கன்றிறந்ததிவினையக்கேட்டேங்கி
நவ்வியிழிச்சேயிழைமாட்டெய்திநடுநடுங்கி
வெவ்வினையாளோடுமனையகத்தின்மேவினான்.

(இ-புரை.) அப்படி அவன்வாடுங்காலத்தில் இராப்பொழுது நீங்கியது; (அது நீங்கினவுடன்) அவன் கணவன்வந்து, அழகிய இளங்கன்றிறந்துபோன பாவத்தைக்கேட்டிவங்கி, மான்பார்வைபோன்ற பார்வையையுடையவளிடத்திற் சென்று, (அப்பாபத்திற்காக) நடுநடுங்கி, அந்தக் கொடியவளோடு வீட்டினிடத்திருந்தான். எ-று. நவ்வி-மான். (கஉ)

ஆங்கணிருவோருமதனுமணங்குமெனத்
தாங்கரியவின் பந்தணவாதருந்துநாள்

பூங்குழலாணாழிழப்பப்போமாருயிர்பிணித்து

வீங்குபுயத்து துவர்போய்வெங்கூற்றின் முன்விடுத்தார்.

(இ-புரை.) அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும் மன்மதனும் இரதிரும்போல (ஒரு வனையொருவர்விட்டுப் பிரியாமல்) பிறரொருவருக்குக் கிடைப்பதற்கரிய கலவியின்பத்தை நீக்கலிளாது அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளில், பூவணித்த குழலையுடையாளுக்கு வாழ்நாள் முடிவாகிவிட, அவள் உடலவிட்டுப்பிரிசின்ற உயிரைப் பருத்ததோள்களையுடைய யமதூதர்கள் (பாசத்தினும்) கட்டிக்கொண்டு போய்க் கொடுமையானதோற்றமுள்ள நமனெதிரில்விடுத்தார்கள். எ-று. வெற்றிகொள்ளுமாற்றம்தோன்ற “வீங்குபுயம்” என்றார். தணத்தல் - நீங்கல். (உக)

கண்டநமன்பேதைமுகநோக்கியிக்கயத்தி

பண்டிழைத்தவல்வினைதா னூன்முகத்தாற்பார்த்தெண்ணிச்

சண்டநிரயம்புகுத்தத்தக்காய்நீயல்லெகெறி

விண்டபுலமகளாய்மேதனியின்மேவுகென்றான்.

(இ-புரை.) து துவர்கொண்டவரக்கண்டநமன் அவள் முகத்தைப்பார்த்து, இந்தக்கீழ்மையுள்ள புலச்சி முன்செய்த வலியவினைகளைச் சாஸ்திரத்தின் முன்னிலையில் விசாரித்தெண்ணி, வீ கொடுமையுள்ள நரகத்தில் விழுத்தத் தக்கவளல்லே; ஆகிலும் முறைமைநீங்கிய புலையர்மகளாய்ப் பூலோகத்திற்பிறக்கக்கடவையென்று சொன்னான் எ-று. பசுவின்கன்றை யரிந்தபோது சிவசிவவென்று சொன்னதினால், நரகத்தில் விழுத்தத்தக்கவளல்லென்றது. (உஉ)

அவ்வண்ணந்தண்டத்தான் கூறவதுகேட்டவளு

மைவண்ணமேனியளாய்வாட்கண்ணிலளாகி

இவ்வண்ணம்பாரினெழிலிழந்தாரில்லையெனச்

செவ்வண்ணமின்றிப்புலமகளாய்ச்சென்றுதித்தாள்.

(இ-புரை.) யமதருமராசன் அவ்வாறுசொல்ல அதைக்கேட்ட அவள்கருமை நிறமுள்ளவளாயும் ஒளிடொருந்திய பார்வையில்லாதவளாகியும், இப்படி அழகிழந்தவர்கள் உலகத்திலில்லையென்று (கண்டவர்களெல்லாம்) சொல்லும்படி, நல்ல அழகில்லாமல் நீச ஸ்திரியாகவந்து பிறந்தாள். எ-று. (உங)

அன்னவனையின்றோர்நாமவியின்மறிச்சில்

கன்னியிளஞ்சேதாவினூனோடுங்கள்நீண்டி

மன்னிவளர்க்கவளர்வதெலாம்வன்பிணியாய்த்

தன்னிவளராமயத்தீன்றோருந்துஞ்சினார்.

(இ-புரை.) அத்தன்மையுடையவளைப்பெற்ற தாய்தந்தையர்கள் நாய்தின்று மிகுதியானஎச்சினூனையும், மிகுந்த இளமையாகிய பசுவின்கன்றிறச்சியையும் கள்

னையும் ஊட்டி, ஆசைபொருந்திவளர்க்க; வளர்வதெல்லாம் தீராப்பிணியாய்ப் பொருந்தி வளருங்காலத்தில், பெற்றவர்களும் இறந்தார்கள். எ-று. இறந்தானாத் “துஞ்சினு” என்பது மங்கலவழங்கு. (உச)

அக்காலேநோயாலயர்ந்துமணஞ்செய்யத்
தக்காரிலராகவெம்பசினோய்தாங்கலளா
யெக்காலமும்புலையர்சேரிதொறுமேற்றுண்ணப்
புக்காவிதேய்வானைமூப்பும்பொருந்திற்றே.

(இ-புணா.) தாயுந் தந்தையு மிறந்தபின்பு (முன்னமே தனக்குச்சம்பவித்திருக்கிற) வியாதியினால் சோர்வடைந்து, தன்னை விவாகஞ்செய்துகொள்ளத்தக்கவர்களுமில்லாமையாக நேரிட, கொடிய பசியாகிய நோயைத்தாங்கமாட்டாதவளாய், எப்போதும் புலையர் சேரிதோறும் இரந்துண்ணச்சென்று, உயிர்மெலிதின்றவனைக் கிழத்தன்மையும் பொருந்திற்று. எ-று. தன்னை விவாகஞ் செய்விக்கத்தக்கவரும் இல்லையாக என்பதும் ஒரு பொருள். (உரு)

அத்தகையநோயாலுமூப்பாலுமல்லலுற்றுச்
சித்தம்பசிகவற்றத்தேயந்தநடையினளாய்
முத்தன்சிவநிசியிற்கோகன்னமுத்துமுவார்
தத்தங்குமூவோமெந்நகரிற்சார்ந்தனளே.

(இ-புணா.) அப்படிக்கொத்த நோயினாலும் கிழத்தன்மையினாலும் தன்பும் பொருந்திப் பசியானதுமனதைவருத்தப்படுத்திச் சோர்ந்தநடையையுடையவளாகிப் பரமசிவனுக்குரிய சிவராத்திரியில் கோகன்னத்துக்குச் செல்லுகின்ற கூட்டத்தாருடன் தானும் அந்தக்கேத்திரத்துக்குப் போனாள். எ-று. (உச)

தியபசியாலொருமறுகைச்சேர்த்திருந்து
தூயவழியில்லேற்களித்திடுமின்சோறென்னக்
கூயகுரல்கேட்டொருவன்கொழுங்களியன்
ஏயுமவள்கைத்தலத்தின்வில்வமுணவென்றளித்தான்.

(இ-புணா.) (கோகன்னத்திற் போனவள்) ஒரு வீதியின்போயிருந்துகொண்டு, பரிசுத்தமான கண்களில்லாத எனக்குச் சோறுகொடுக்கவென்றுகொடிய பசியினால் அரற்றியகுரல்கேட்டு, மிகுந்த இறுமாப்புள்ளவனாகிய ஒருவன் தன்கையிலிருந்த வில்வத்தை அவள் கையினிடத்தில் சோறென்று கொடுத்தான்.

உண்ணவதையுணவென்றோர்த்தாளுணவன்மை
எண்ணியயலேயெறிந்ததழைகளியிட
நண்ணுபழையசிவலிங்கநாயகன்றன்
வண்ணமுடியின்மரகதம்போல்வாய்த்ததுவே.

(இ-புரா.) அவன்கொடுத்த வில்வத்தை (அவன்) சோறென்று உண்ண நீனைத்துப் பின்பு சோறல்லவென்று தெரிந்துகொண்டு, பக்கத்திலெறிந்தவிட; அவ்வில்வத் தழையானது பார்வதியாரா இடப்பாகத்தினுடையராய் அங்கெழுந்தருளியிருந்த பழமையாகிய சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகிய திருமுடியில் மாகதமணிபோலப் பொருந்திற்று. எ-று. (௨௮)

அற்றைமுழுநாளுமுணவிலளாயவ்விரவிற்
பற்று துயினீத்துப்பணித்தண்புனரேறய்ந்த
பெற்றியளெண்ணெதெறிந்தவில்வமேபிஞ்ஞகன்றன்
பொற்புநிசிப்பூசனையேபோன்றதிருணீங்கிற்றால்.

(இ-புரா.) (அவனெறிந்த வில்வஞ் சிவலிங்கப்பெருமான் முடியில் தங்கி னதுமல்லாமல்,) அன்று முழுதும் ஆகாரமில்லாதவளாய், அந்தச்சிவராத்திரி யில் ஒருபோதும் நீங்காத நித்திரையை நீங்கிக் குளிர்ச்சிபொருந்திய பனியாகிய நீரில்படிந்த முறைமையையுடையஅவள் இன்னதெனஎண்ணாமலெறிந்தவில்வமே பரமசிவனுடைய அழகுள்ள சிவராத்திரிபூசை அருச்சுனையோலாகியது; இராப் பொழுதும் நீங்கிற்று. எ-று. (௨௯)

வெய்யபசிமுப்புரோயிவற்றான்மெய்வருந்த
உய்யுமுணவிலளாயோர்புலைச்சிதோள்பற்றிக்
கையிற்றடிபூன்றிக்காறளரமீள்போழ்தி
னையுங்கருத்தாணடுக்குற்றிவண்வீழ்ந்தாள்.

(இ-புரா.) (இராப்பொழுது நீங்கினவுடன்) கொடியபசியாலும் கிழத் தன்மையாலும் உடலானது வருத்தத்தைப்பொருந்த, பிழைத்திருப்பதற்கே துவான ஆகாரமில்லாதவளாய், ஒரு நீச ஸ்திரீயின் தோளை ஆதரவாகப்பற்றி ஒரு கையில் நடிபிடித்துன்றிக்கொண்டு, கால்தளரும்படி நடந்து வரும் போது வருந்துகின்றமனதையுடைய அவள் உடல்கடுங்கி இவ்விடத்தில் விழுந்தாள். எ-று. (௩௦)

வேதமுனியேயிவளிறக்கும்வேலையினிற்
பாதிமதிவேணிப்பரமனெமைநோக்கிக்
கோதில்குணத்தானைக்கொணர்வான்விமானமொடும்
போதினொன்பணிப்பயாமிங்குப்புக்கேமால்.

(இ-புரா.) ஓ பிர்மருவியே!(இவ்விடத்தில்தீவிரமுந்த) இவள் இறக்குங்கால த்தில், அருத்த சந்திரனையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமபதியானவர் எங் களை நோக்கி, குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய இவனைக் கொண்டுவரும்படித் தேவவிமானம் கொண்டோடுங்கொண்டு கட்டளையிட்டருள காங்களிங்கேவற் தோம். எ - று. ஆல் அசை. (௩௧)

ஈங்கெம்பரமனிடருழந்தேதார்யாவனாயுந்
தாங்குங்கருணைத்தலைவனெனுந்தகைமை
பாங்கொன்றறியாதிழைத்தவருச்சனையாற்
தீங்கின் புலைச்சிக்கருளத்தெளிந்தோமே.

(இ-புரா.) இன்று சிவராத்திரியென்றும், இதுசிவலிங்கமென்றும் இரீதா
ளில் ஆகாரம் நித்தினாநீங்கிச் சிவாச்சனையெனச் செய்தால் இன்னபலன்வருமென்றும்,
தெரியாமற்செய்த அருச்சனையால், பாவத்தினையுடைய இரத்தப்புலச்சிக்குக் கிரு
பைசெய்ததினால், எட்டமுடையகடவுளானவர் இவ்வாறு துன்பம் அனுபவிக்கின்ற
வர்களுையெல்லாம் இரகஸ்திக்காரின்று கிருபையையுடைய தலைவரென்னுந் தன்
மையை நாங்கள் ஐயமற எண்டு தெரிந்துகொண்டோம். எ - று. (௩௨)

வேறு.

இனையளித்துயருறலென்னை யென்றியேன்
முனிவரகேளிவண்முற்பிறப்பினில்
நினைவினுமடிசிலிட்டுண்டிநேர்ந்திடா
வினையினுற்பசிதருதுன்பமேயினுள்.

(இ-புரா.) சிவலோகத்துக்கு அழைப்பித்துக்கொள்ளும்படி பரமசிவக்கிரு
பைசெய்தருளத் தக்கதாகிய இவ்வகைத்தன்மையையுடையதுவன் இப்படிக்கொ
த்த துன்பத்தைப் பொருந்துதற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்பீயோனால்
சிகோஷ்டமூள்ள முனிவரோகேட்பீராக; இவன் முன்சென்மத்தில் நினைப்பி
னாலும் அன்னபிணைக்கூயிட்டுப் பின்புதான் உணவுகொள்ள என்னுதர்பாத்தி
னால் பசியிருந்து, (ஆகாரங்கிடையாமல்) அப்பசியினாலேயே துன்பத்தைஅடைந்
தான். எ - று. (௩௩)

தீயகள்ளுண்டறனல்லசெய்தலால்
துயகண்ணிழந்தனள் சுரபிக்கன்றென
ஆயிடையறிந்துவள்ளுராமருந்தலால்
நாயினுமிழிபவப்புலைமைநண்ணினுள்.

(இ - புரா.) கொடிய கள்ளுண்டு பாபமானகாரியங்களைச் செய்தமையால்,
பரிசுத்தமுள்ள பார்வையை யிழந்தாள்; (தீபவெளிச்சத்தின்முன்கொண்டுவந்து)
பசுவின் கன்றென்று அறிந்தும், அந்தப்பசுவிறைச்சியை உண்டதினாலே நாயை
ப்பார்க்கிலும் இழிவுள்ள சண்டாளப்பிறவியை அடைந்தாள். எ - று.

கள்ளுண்ணுதலால் ஒழுக்கம் அறிவு நாணம் புகழ் செல்வம் முதலாகிய நன்
மைகள் கெடும், இகழ்ச்சி தன்னைமறத்தல் நல்லவர்களை யவமதித்தல் முதலாகிய
தீமைகள் நேரிடும், என்பதுபற்றித் “தீயகள்” என்றார், வள்ளுரம்-பசுவிறைச்சி.

கைம்மையிற்பலரொடுங்கலத்தீமையால்
இம்மையிற்குட்டனோய் முதலயாவையும்
வெம்மையினவிதரவேட்டல்வேண்டுவார்
தம்மினத்தொருவருமின்றிச்சாம்பினான்.

(இ-புரா.) கைம்பெண்ணை பின்பும் பலபேரோடுசேர்ந்த பாபத்தினால்,
இப்பிறப்பில் குட்டனோய் முதலான பலனோய்களும் வெப்பத்துடன் வருத்த;
தங்களினத்தில் தன்னை விவாகஞ்செய்துகொள்ள விரும்புகின்றவர்கள் ஒருவருமி
ல்லாமல் சோர்ந்தான். எ - று. (௩௫)

உரைத்தவிக்குறிபல்வற்றுத்தோன்றினோர்
நிரைப்புவிடத் துச்செய்தீமையாளரென்
நிரைத்திடுமறையெனவெண்ணுந்தூயவர்
விநாத்துணரிதழியாற்கடிமைவேண்டுவார்.

(இ-புரா.) சொல்லிய பலவாகிய இவ்விதக் குறிகளைப்பொருத்திப் பிறந்த
வர்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்குழந்த இப்பூலோகத்தினிடத்து பாவத்
தைச்செய்தவர்களென்று வேதமுறையிடுமென அறிந்தபரிசுத்தர்கள் வாசனை
பொருத்திக் கொத்துக்களாக மலர்ந்திருக்கும் கொண்மைப்பூமாலையணிந்த பரம
சிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்யவிரும்புவார்கள். எ - று. (௩௬)

அன்றியுமறவிதன்னுலயத்திவள்
சென்றநாளும்மையிற்சிவனையுன்னிய
நன்றியாலெரியமுனரகம்புக்கவிந்
தொன்றிநெய்வினைக்குரியளல்லளால்.

(இ-புரா.) பரமசிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்ய வேண்டுமென்கிற விரு
ப்பங்கொண்டவ ளல்லாமலிருந்தும், யமதருமராசன்சகையில் இவள்போன
நாளில் முற்சென்மத்தில் பரமசிவனை நீனைத்தபுண்ணியத்தினால், எரிகின்ற தீநர
கத்தில்விழுந்து அவிந்துகிடக்கும் படியான பாவத்துக்குரியவளல்லள்; (என்று
சொல்லி) எ - று. (௩௭)

ஆயினுமவனியினிழிபிறப்படைந்
தோயும்வல்வினைப்பயனுண்டொழிந்தபின்
ஏயுநல்வினையினாலீசன்பூசனை
மேயமுத்தியுமதான்மேவுவாளென்றான்.

(இ-புரா.) அப்படி நரகத்துக்குப்போகத்தக்கவ ளல்லாதவளாயிருந்தாலும்
பூலோகத்தில் நீசப்பிறப்படைந்து, ஓயுப்படியான பாவத்தின்பயனை அனுபவித்
தொழிந்தபின்பு, பொருந்திய நல்வினையால் சிவபூசையும் அந்தப்பூசையினால்
அழியாத மோகூத்தையும், அதனால் அடைவாளென்று சொன்னான். எ - று.

அதால் என்பது அன்சாரியபெறுது வந்தது.

(௩௮)

இன்னதன்மையளிவளென்றிப்பாவையைப்
பன்னகமவுலியான் பதத்தினேற்றுதும்
அன்னதுங்காண்டியென்றவடனாவியை
யுன்னருந்திவ்விவருவஞ்சேர்த்தியே,

(இ-புரை.) இவளித்தன்மையுள்ளவளென்று சொல்லி, (முனிவனே!) இந்த மாதிரிச் சர்ப்பங்களணிந்திருக்கும் சடாமருடத்தைபுடைய பரமசிவன் பதமாகிய சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகிறோம்; அதையும்பார்ப்போன்று அவருடையிரைநினைத்தற்கரிய திவ்வியதேகத்திற்சேர்த்து, எ - று. (௩௬)

விண்ணகம்போமொளிவிமானமீக்கொடு
பண்ணிசைவிஞ்சையர்பாடநாடகம்
எண்ணருமரம்பையரியற்றவேறினார்
அண்ணறன்றுதுவரவளேக்கொண்டரோ.

('இ-புரை.) ஆகாயத்தினிடத்துள்ள இருநிலைக்குகின்ற ஒளியையுடைய விமானத்தின்மேல் அவனை ஏற்றிக்கொண்டு, வித்தியாதரர்கள் பண்ணுடன் கூடிய இசையைப்பாடிவரவும், இத்தன்மையானதென்று மனதினாலும் நினைத்தற்கரிய அழகு முதலியருணங்களையுடைய அரம்பை முதலிய மாதர்கள் நடநஞ்செய்துவரவும், (ஆகாசமார்க்கமாகப்) போனார்கள். எ - று (௪௦)

இனி சக-வது பாடல்முதல் சந்-வது பாடல்வரையில்
சிவலோகத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகின்றது.

முக்குணவழிசெலுமுயற்சித்தீமையின்
எக்குணமுங்கடந்தின்பமவேட்டவர்
தொக்குடனிருப்பதஞ்ஞானத்துன்னிருள்
புக்கவாயாவரும்பொருந்தொணுததே.

(இ-புரை.) முக்குணங்களின்வழியே செல்லுகின்ற முயற்சியாகிய பொல்லாங்கிணையுடைய எவ்விதகுணங்களையுங்கடந்து பேரின்பத்தை விரும்பினவர்கள் கூட்டமாகச்சேர்ந்திருக்கத்தக்கது; நிலைபெற்றதாகிய அஞ்ஞான இருளிற்சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் பொருந்தக்கூடாதது. ■ - று.

முக்குணம்-சத்துவம் இராசதம் தாமதம். (௪௧)

பாணுமின்மினியொளிகெடுக்கும்பான்மைபோல்
வானமுச்சுடர்களும்முங்கவெங்கணுந்
தானியிரொளியதுசுதர்முறைத்தரு
மேனியிர்சாகைக்கோர்வித்துமாயதே.

(இ - புரை.) சூரியன் மின்மினிப்பூச்சியின் ஒளியைக் கெடுக்கும் தன்மைபோல மேன்மைபொருந்திய முச்சுடர்களும் ஒளிமழுங்கும்படி எவ்விடத்

தம்பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடையது; மேலுயர்ந்த சாகைகளையுடைய நான்குவே
தமாகிய விருகூத்தக்கு ஒருவிதையாயிருப்பது. எ-று. சாகை என்பது, வேதத்
தினுட்பிரிவுக்கும் மரக்கொம்புக்கும் சிலேடை. (சஉ)

திருமறுமார்பனுங்கமலச்செல்வனும்
அருமையிற்பெறவின்பவாழ்வளிப்பதாங்
கிருமையுமிகந்ததுமாயையாலெழுங்
கருமமுங்கடந்துகின்றருள்களிப்பதே.

(இ-புரை.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அருமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்
பேரின்பவாழ்வையளிப்பது; இவ்வுலகவாழ்வினால்வருஞ் சுகதுக்கங்களையும் சுகர்
க்கப்போகத்தினால்வருஞ் சுகதுக்கங்களையும், தன்னிடத்திலில்லாமல் இயல்பாகவே
நீங்கியிருப்பது; மாயையினால் உண்டாகிறகருமங்களையும் இயல்பாக நீங்கி எங்கா
லத்தும் அழிவின்றித் திருவருட்களிப்படைந்திருக்கின்றது. எ-று. ஆங்கு-அசை.
ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மறு உண்மையின் திருமறுமார்பு னென்றார். (சங)

வேறு.

விஞ்சையரியக்கூர்சித்தர்விண்ணவர்முனிவர்முத்தர்
வஞ்சிதுண்ணுசுப்பிறெய்வமடந்தையரமுதகானம்
பஞ்சமத்தியற்றும்வீணைநாரதர்முதலோர்பாங்கின்
அஞ்சலித்துவக்கும்வேதத்தந்தமுமேதேயாமால்.

(இ-புரை.) வித்தியாதாரர்களும் யசூரர்களும் சித்தர்களும் தேவர்களும்
முனிவர்களும் முத்திபெற்றவர்களும் பூங்கொடிபோல துண்மையாகிய இடை
யினையுடைய அரம்பாள்தீரீகளும் அமுதம்போலமதுரத்தைத்தருகின்ற இசைப்
பாடலைப் பஞ்சமம் என்னும் சுருதியில்வாசிக்கும் வீணையையுடைய நாரதர் முத
லாகியவர்களும் உரிமையுடன் நமஸ்கரித்துச் சந்தோஷிக்கும்படியான வேதத்
தின் முடிவும் அதுவேயாம். எ-று. (சச)

எம்மையாளுடையமாதுமிளம்பிறையமுதங்காலச்
செம்மையார்பவளவேணிச்செம்மலுமெடுத்தாளச்
சும்மையானந்தஞானநடனத்தின்கவைகளிந்த
திம்மையினெம்மனோரார்புகல்வதோவீசலோகம்.

(இ-புரை.) எங்களை அமுமையாகவுடைய பார்வதிதேவியார் திருக்காங்க-
னில் எடுத்தாத்தாக்கும் தாளத்திலுண்டாகின்ற நாதத்தின் மதுரமும், இளந்
திங்களானது அமுதகிரணமாகிய வெண்ணிலவைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கச்
செம்மைநிறம் பொருந்திய பவளிம்போன்ற சடைமுடியினையுடைய பரம
சிவம் தாண்டவஞ்செய்கின்ற ஆனந்த நடனமதுரமும், முதிர்ந்திருக்கின்
றது. (ஆதலால்) இறந்தப்பிறப்பினையுடைய எம்போல்புவர்களால் புகழ்ந்து சொல்

லத்தக்கதோ? சிவலோகமானது, எ-று. பார்வதியார் தாளத்தட்டப் பரமசிவம் தாண்டவஞ் செய்தது சங்கராகாலத்தில், சும்மை-நாதம். (சுரு)

அன்னதன்மைத் தரையிற் றுமடைத் தவரீமீள்கலாத
நன்னெறியுடைத் தாயார்க்குநனுகருஞ்சிவலோகத்திற்
பன்னகமவுலியானும்பாவையுமுவந்துகாணப்
பொன்னொளிவிமானத்தே, நாமும்பூவைவயைச்சேர்த்தினோ.

(இ-புரை.) அப்படிக்கொத்த தன்மையையுடையதாகியும், தன்னிடத்தில் அடைந்தவர்கள் எக்காலத்தும் நீங்காத கல்லமுறைமையையுடையதாகியும், பாவர்க்கும்பொருந்துதற்கரியதுமாகிய சிவலோகத்தில், பாம்பணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய கயிலாயபதியும் (அவரிடப்பாகத்திலிருக்கும்) உமாதேவியாரும் திருவுளத்தில்மகிழ்கூர்ந்து நோக்கும்படிப் பொன்னொளியையுடைய விமானத்தோடும் அப்புலையாதினைச் சேர்த்தார்கள். எ-று. (சுரு)

அருந்தவமன்னகேளாயவணிலையிஃதுரீயும்
வருந்தல்கோகன்னமென்னும்வளநகர்மருவியீசன்
திருந்துபூசனைபுரிந்துசிவரிசித்துயிலைக்கி
யிருந்துபைந்தளிர்வில்லத் தாலருச்சிசின்னின்னனீங்கும்.

(இ-புரை.) அருமையாகிய தவஞ்செய்த மன்னவனேகேட்பாயாக; அந்தப் புலைச்சியினிலைமை யித்தன்மையது; ரீயும்வருந்த வேண்டுவதில்லை; கோகன்னமென்கிற வளப்பம்பொருந்திய தலத்திற்சேர்ந்து, நம்மிறைவனாகிய மாபலவிலிங்கேசன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பூசையினைச் சிவராத்திரியிற்செய்து, நித்திரா நீங்கியிருந்து, பசுமை நிறமுள்ள வில்வத்தளிர்நிலை அருச்சனை செய்வாயாக; அங்கனம் செய்யில் உன்னுடைய அன்பம் நீங்கும். எ-று. பில்வத்தின் திரிபு வில்வம். (சுரு)

என்றுவீறுயர்கோகன்னமான்மியமியம்பிக்
கொன்றைவேணியன்சிவரிசிவிரதமுங்கூறி
வென்றிவேன்மனுவேந்துக்குவிடைகொடுத்தருளிச்
சென்றுகோதமன்மிதிலையங்கடிகநகர்சேர்த்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு இன்பமிருந்த கோகன்னமான்மியத்தைச் சொல்லி, பின்னுங் கொன்றைமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய சிவராத்திரி விரதமானமியமுஞ்சொல்லி, வெற்றிபொருத்திய வேலாயுதத்தையுடைய மனுவைவொத்த அரசனுக்கு உத்தரவு கொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் கோதமரானவர் அவ்விடம்விட்டுச்சென்று காவலைக்கொண்ட அழகியமிதினைப்பட்டனத்தக்குப் போனார். எ-று.

ஓகைவாரிதிபடிந்தகமகிழ்ந்துவேலுரவோன்
பூகவார்பொழிந்தகோகன்னமாநகர்பொருந்தி

மாகமாமதிச்சிவநிசிவரன் முறைநோற்றுச்
சோகமேதருபழவினைமுழுவதுந்தொலைத்தான்.

(இ-புணா.) கவுதமர்போனபின்பு வேலாயுதத்தையுடைய திண்மைவாய்ந்த அவ்வரசனானவன் ஆரந்தசாகரத்தில் மூழ்கி அகமகிழ்ந்து, கமுகமர முதலாகிய விருகங்கள் நெருங்கி நீண்டசோலைகள்கூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்திய கோ கன்னமென்னுந் தலத்திற்போய்ச்சோந்து, பெருமைதங்கிய மாசிமாதச் சிவராத்திரியில் முறைமைப்படி விரதமனுஷ்டித்து, ருஷிபுத்திரனைக்கொன்ற பாதகத்தை நீக்கியதுமல்லாமல், முன்சென்னங்களிற்செய்த சோகத்தையே தருகின்ற வினைகளையெல்லாமும் நீக்கினான், எ று. பூகம் கமுகம்-பாக்குமாம் (௧௬)

மூன்றாவது

சிவராத்திரியிற்குன்மாடபாதரசன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம், ஈகெ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

சிவராத்திரியில்விமரிசன் முத்திபெற்ற

அத்தியாயம்.

கருமணியனையகண்டன்கதையினை யிவ்வாறென்று
தெருளுறச்சூதன்சொன்னான் றெளிந்தனர் கேட்டுப்பின்னும்
இருவினைதொலையவின்னுமீசனதருளிற்கேய்ந்து
வருகதைபுகறியென்னமுனிவரர்வழங்கலோடும்.

(இ - புணா.) நீலரத்தினம்போன்ற கண்டத்தையுடைய மகாபலவிலிங்க நாதன் சரித்திரமாகிய சிவராத்திரிமான்மியம் இஃமுறைமையை யுடையதென்று தெளிவுறும்படிச் சூதமுனிவர் சொன்னார். அதை நையிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்டுத்தெளிந்தவர்களாய்ப் பின்னும், முனிவரே! எங்களிருவினைகளும் நீங்கும்படிப் பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெறத்தக்கதாக நடந்திருக்குஞ் சரித்திரங்களைச்சொல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளவும் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ - று.

(௧)

சிவரிசியளவையுமன் பர்செய்கையு
துவலருந்தகையவா மெனுநுவன் றனம்
புவனியிலரன் றிருப்பூசைகண்டொரு
தவமிலான் பெற்றமைசாற்றுவாமரோ.

(இ-புணா.) சிவராத்திரி மான்மியமும் அந்தவிரதம் அனுஷ்டித்த அடியார்கள் செய்கையுஞ் சொல்லுதற்கரிய பெருமையை யுடையனவாயிருந்தாலும், தெரிந்தமட்டில சொன்னோம்; இனி இந்தவுலகத்தில் பரமசிவனது சிவராத்திரி பூசையைக்கண்டு தவமில்லாதவனாகிய ஒருவன் அடைந்த மகத்தித்தன்மையைச் சொல்லுகிறோம். எ - று, அரோ-அசை.

(உ)

பாரிடைக்கிராதர்தம்பதிக்குநாயகன்
பேரிகல்விமரிசனென்னும்பெற்றிடோன்
சோரிவேற்றானையான் றுரகத்தேரினான்
மாரியினிருநிதிவழங்கும்வண்கையான்.

(இ-புணா.) இவ்வுலகத்திலிருக்கும் வேடருக்கு நாயகனாயிருப்பவன்; மிகுந்தவலியையுடைய விமரிசனென்னும் பெயரையுடையவன்; பகைவர் உதிரக்கறைதோய்ந்த வேலேந்துஞ்சேனையை உடையவன்; குதிராகட்டிய தேரையுடையவன்; இரப்பவர்க்கு மேகம்போல மிகுந்த திரவியங்களைச் சொரியும் வளப்பம் பொருந்திய கையையுடையவன். எ - று. (இன்னும் எத்தன்மையுள்ள வனென்றால்,) சோரி - உதிரம்.

(ங)

திதுறுதசைவரைவின் நித்தின்பதாற்
கோதறுவேட்டையிற் புரிந்தகொள்கையான்
வேதியர்மகளிரோமுதலவெம்புலை
மாதீரனுதினமருவும்வேட்கையான்.

(இ-புணா.) குற்றம்பொருந்திய மாமிசங்களை அளவில்லாமல் தின்பதினால், பழுதுபடாத வேட்டையில் விருப்பங்கொண்ட செய்கையை யுடையவன்; (இதுவுமல்லாமலீ) பிராமண ஸ்திரீகள்முதல் கொடிய நீசஸ்திரீகளிறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட (எல்லாச்சாதி ஸ்திரீகளையும்) நாள்தோறும் புணருகின்ற ஆசையையுடையவன். எ - று, வரைவு - அளவு.

(ச)

ஏழிரண்டாந்தியெதிர்த்தனான்றெலாஞ்
சூழியங்கடகரியுரித்ததோன்றலை
வாழியவெனவிசேடித்துமாட்சியாற்
பாழியம்புயத்தவன்பூசைபண்ணுவான்.

(இ - புறா.) பலம்பொருந்திய அவ்வேடவராசன் மேற்கூறிய கொடிய செய்கையை யுடையனாயிருந்தாலும், சதுர்த்தசிவருகின்ற நாளிலெல்லாம் முக படாங்கட்டத்தக்கதாயி கபொலமதந்தையுடைய யானையையுரித்த பரமசிவனை (சங்கரவாழ்க சம்புவாழ்க சதாசிவவாழ்க என்று சிவநாமங்களை யெடுத்துத்) தோத்திரஞ்செய்து மாட்சிமையுடன் பூசைசெய்வான். எ - று.

சூழி-யானைமுகபடாம் ; கடம்-மதம்; பாழியம் என்பதில் அம்சாரியை ; மாட்சியாற் பூசைசெய்தலாவது பூசாத்திரவிய முதலாகிய உபகரணங்களிற் குறைவில்லாமற் செய்தல். (இ)

பூசனையிற்றுதியிற் புளகமீக்கொள
நசனையேத்துநின்ருமேழிசை
மாசறப்பாடும்பின்வணங்குமற்றவ
னேசமித்துணையெனநிசீழ்த்தற்பாலதோ.

(இ - புறா.) இவ்வாறுசெய்யும் பூசையின்முடிவில் உடலில் புளக முண் டாம்படி பரமசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்வான் ; நின்றனுகொண்டு (பரதசாஸ்த் திரத்தின்கிரமப்படி) நிருத்தஞ்செய்வான்; சத்தசாங்குகளும் உழுவாமல் கீதங்கள் பாடுவான்; பின்பு (அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன்) பணிசுவான்; அவனுடைய சிவநேசமில்வளவென்று அளவிட்டுச்சொல்லும் பான்மையையுடையதன்று. எ - று.

ஏழிசையாவன;— சகலமம் நிரூபம் காந்தாரம் மத்திமம் பஞ்சமம் தைவ தம் நிரூபம் என்பவைகள்; இவற்றின் முதலெழுத்துக்களால் ச ரி க ம ப த நி என்றும் கூறுவர். (சு)

இன்னணம்புரிந்தவனிறைமைபூண்டுதன்
செந்நெறிச்செய்யகோறிசைகண்மீச்செல
நன்னெறியாவருகடப்பநன்கிலாப்
புன்னெறிதூர்த்தரம்புரக்குநாளினே.

(இ - புறா.) இம்முறைமையாகப் பூசைசெய்கின்றவன் அரசாட்சிசெய் யுத்தன்மையினை முடையவனுயிச் செவ்வையான முறைமையை நடத்துகின்ற தன்செங்கோலானது திருக்குளெங்குஞ் செல்லவும், எல்லாரும், தனதுநன்மார்க் கத்தில் நடக்கவும், நன்மையில்லாத தீயநெறிகளை யெல்லாம் நீக்கித் தருமத்தை ப்பாதுகாக்கும் நாளில், எ - று. செங்கோல்-அரசநீதி; புரத்தல்-காத்தல். (எ)

வேறு.

ஆண்டகைமுதவதியெனுமனைவியவனடிதொழுதிகல்வேலோய்
காண்டருவனப்பினீதியிற்றவத்திற்கல்வினநிவினேரில்லாய்
சேண்டருபிறையான் பூசனைவழாதுசெய்யுநீதினைக்கிடமாய்ப்
பூண்டலுனருந்திநெறியிலாமடவார்போகமேதுகர்வதுபுகலே.

(இ - புறா.) யாதொன்றினுக்கும் அஞ்சாத வீரத்தன்மையையுடைய அவ்
வரசன் மனைவியாகிய குமுதவதி பென்பவள் (ஒருநாள்) தன்சுணவன்பாதத்தை
த்தொழுது, பகைவரைப் பகைக்கும் வேற்படையும் யாவரும் (வியப்புடன்)
பார்க்கத்தக்க கட்டமுகம் நீதியும் தவமும் கல்வியும் அறிவும் மிக்குடைத்
தாய் ஒப்பில்லாத என் நாயகரே! (தேய்வதும் வளர்வதுமில்லாமல்) எக்காலமும்
ஒரோதன்மையாயிராவின்ற இளந்திங்களை யணிந்திருக்கும் சந்திரசேகரனாகிய
பரமசிவனுடைய பூசையை ஆகமவிதிப்படி செய்கின்றநீர் பாவத்துக்கிடமாய்ப்
பொருந்திய மாமிசங்களைத்தின்று, முறைமையில்லாமல் ஸ்திரீகள் போகக்களை
யே அனுபவிக்கின்றது (என்னகாரணம்) அடியாளுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்ற
னன். எ - று.

(அ)

என்றவளுரைத்தவாசகங்கேளாவினமகன் குறுகைக்கோட்டிக்
குன்றென வுயர்ந்தருவிமுலைமடவாய்கூறுவல்கேட்டிநீபென்ன
முன்றவப்பயனாலிறத்ததுகிகழ்வுமுன்வருங்காலமுமுணர்ந்தேன்
அன்றுமுற்பவத்தோர்ருமவியாய்ப்பம்பையணிநகரதனின்வந்துதித்தேன்

(இ - புறா.) (இப்படிக்கொத்த பாவ இருத்தியங்களைச் செவ்வதற்குக் கா
ணமென்ன) சொல்லுமென்று தன்மனைவியொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு
அவ்வரசன் புன்னகைசெய்து, பொன்மலைபோல் உயர்ந்து குவிந்த ஸ்தனங்களை
யுடையபெண்ணே! நான்சொல்லுவது கேட்பாயாக; பூர்வஞ்செய்த தவப்பயனால்
இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் அறிந்தேன்; முற்பிறப்பில் நான்
ஒருநாயாய்ப்பிறந்து அழகுள்ளதாயி பம்பைநகரத்தில்வாசமாயிருந்தேன். எ - று.

கேளா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டுவினைபெச்சம். ஞமலி-நாய்.

(ஆ)

மாலயன்காணு வடிமுடிக்குரிசின்மதியணிபம்பைநாயகன் நன்
ஆலயங்குறுகிப் பலிக்கிடுமடிசிலருந்துவான்புகுந்திடுமளவிற
காலவன் னாதரிவொனக்கண்டோர்கல்லினற்கதையினுற்றுரப்ப [ன்.
ஒலொடுவெருவியாலயம்வலங்கொண்டோடினையுயிர்பிழைத்துவா

(இ - புறா.) (பம்பைநகரத்தில் வாசமாயிருக்கும்போது) விஷ்ணு பன்றி
புருவங்கொண்டு பாதாளத்தைப் பிளந்துகொண்டுபோய்த் தேடியுங்காணப்படாத
திருவடிகளையும், பிரமன் (அன்னமாக உருவங்கொண்டு பறந்துமேலுலகம்போய்
த்தேடியுங்காணாத) திருமுடியையுமுடைய இறைவனும் சந்திரசேகரருமான பம்
பையென்னுந்தலத்தில் வீற்றிராவின்ற பரமசிவனது ஆலயத்திற்சேர்ந்து, பலிக்
வைக்கும் அன்னத்தை உண்ணச் சென்றகாலத்தில், யமனுடை தூதரிவர்க
ளென்றுசொல்லும்படி. என்னைக்கண்டவர்கள் கல்லினலும் தடியினலும் அடித்
துத்தரத்த நான்புயந்து குறைத்துக்கொண்டு உயிர்தப்பிப்பிழைக்க அந்த ஆலய
த்தை வலமாகச்சுற்றிக்கொண் டோடினேன், எ - று, ஒல் - ஓலம்.

(கர)

சினகரமொருவிப்போருவான்வழிகளே டினைன் கண்டிலேன்றிகைத்
மனவலியினோத்தும்பலிசொரிபிடமருங்குகின்றீசனேகோக்க [தேன்
அனகனுக்கன்றுசிவநிசியாகவருஞ்சுடர்த்தீபமோடெடுத்தல் [தேன்.
வினையறக்கண்டேன்கண்டுமொருவன்வெஞ்சார்துரத்தலும்விளிந்

(இ - புரா.) (ஓடியநான்) அந்த ஆலயத்தை நீங்கிப்போவதற்கு வழிகள்
தேடிக்காணாமல் திகைத்து, மனவலியும் இளைத்துப் பலிபோடுகின்ற பீடத்தின்
அருகில்நின்று சிவலிங்கப்பெருமானைப் பார்த்தேன்; அன்றுசிவராத்திரி யாதலி
னால் சிரீமலனாகிய அந்தச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு (யாவருந் தரிசனஞ்செய்யக்)
கிடைப்பதற்கரிய சுடரினையுடைய தீபாராதனை முதல் சில ஆராதனை செய்வதை
என்பாவன்களெல்லாம் நீங்கும்படிக்கண்டேன். அப்படிக்கண்டவளவில் (ஒருவன்
வில்லைவளைத்து) மொடியபாணத்தை பிரயோகஞ்செய்ய (அதுஎன்மேல்தைத்தவு
டன்) இறந்தேன். எ - று, அனகன் - பாவமற்றவன்; அகம்-பாவம் மலம். (1)

அருஞ்சுடர்த்தீபமெடுத்தபூசனையினமலனை மாலையம்போது
விரிஞ்சனுங்காணாமணிமுடிதமியேன்விளிந்திடும்வேலைகண்டதனாற்
பாஞ்சுடர்கோயில்வலங்கொளப்புருந்தபண்பினும்பாரினிற்பகைரு
நாஞ்சுடுகெடுவேலிறைவனாயுதித்தேன்காலமுன்றினையுமுற்றுணர்ந்தேன்.

(இ - புரா.) அந்திப்பொழுது (செய்யுஞ்சோடசோபசாரங்களில் ஒன்று
கிய) அரியசுடர்த்தீடமேந்திய பூசாகாலத்தில் பிரமனலுங்காணப்படாத அப்பா
மபதியினுடைய திருமுடியைத் தமியேனாகிய நான் இறக்குஞ்சமயத்தில் தரிசித்
ததிலும், அந்தப்பாஞ்சுடர் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணம்
வந்த தன்மையினாலும், இந்தவுலகத்தில் பகைவருடைய மார்க்பச் சுடத்தக்க
நெடியவேலாயுதத்தையுடைய அரசனாகப்பிறந்தேன். (அவ்வாறு பிறந்ததிலும்)
திரிகாலங்களையும் அறிந்தவனானேன். ■ - று, (௧௨)

ஆதலானிந்தநல்வினைப்பலத்தையளித்ததுசிவநிசியென்ன
மாதராயின்றும்வருமதிதோறும்வளர்பிறைதேய்பிறையிரண்டிற்
போதுமப்பக்கமேழிரண்டெய்திற்பொருந்துமச்சிவநிசியேவ
மேதகுபூசையனுதினந்தன்னின்விசேடமாய்வழிபடுகின்றேன்.

(இ-புரா.) ஆதலால் பெண்ணே! சிவராத்திரியானது (உலகத்தில் இழிவு
ள்ள செத்துவாகிய நாயாகப் பிறந்திருந்த எனக்கும் இப்படிக்கொத்த அரசுபோக

பிறப்பிலும் மாதமாதம் வருகின்ற பூர்வபக்ஷம் அபரபக்ஷம் என்னுமிரண்டு
பக்ஷங்களிலும் பதினாண்டுகள் திதியாகிய சதுர்த்தசியில் மாசிமாதத்தில் பொ
ருந்துகின்ற அம்மகாசிவராத்திரியில் பூசைசெய்வதுபோலவே மேன்மை
பொருந்திய சிவபூசனை நித்யத்திலும்விசேடமாகச் செய்துவருகின்றேன், எ-று.

இன்னணம்புரியும்பூசையிற்றீமையகற்றுமோவெனவினவுதியேன்
மன்னனைக்கயிலைவரதனைவழுத்தின்மலையெனக்குவித்தவிந்தனத்தைச்
செந்நிறப்பொறித்தீதுழைந்துரீருக்குஞ்செய்கைபோற்பவமெலாந்தீர்க்கும்
அன்னதானீயுமரனடிக்கமலத்தருச்சனைபுரிதியாரணங்கே.

(இ-புரை.) தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளே! இவ்விதமாகச்செய்யும்
பூசையினால் பாபங்கள் நீங்குமோ! என்று கேட்பையாகில், சொல்லுகிறேன்
கேட்பாய்; தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனும், ஸ்ரீகயிலாசத்தில் வீற்றிருந்து
வேண்டுவார்க்கு வேண்டிய வரங்களை ஈவோனுமாகிய சாம்பசிவமூர்த்தியை
ஒருதரம் தோத்திரஞ்செய்தால், மலைபோலப் போரிட்ட விறகுகளைச் செம்மை
நிறமுடைய தீப்பொறியானது நுழைந்து சாம்பராக்கிவிடுந் தன்மைபோலப்
பாபங்களையெல்லாம் நீக்கிவிடும். ஆகையால், நீயும் பரமசிவனுடைய திருவடித்
தாமகைகளை அருச்சனைசெய்யக்கடவாய். எ-று. இந்தனம்-விறகு. (கசு)

என்றதுகேட்ட துடியிடைமடவாளிளநிலாமுறுவன்முன்றோன்ற
மன்பதையுள்ளுங்காலமுன்றுணரவல்லையேவெனக்குமுற்பிறப்பின்
வன்புறுதோற்றமுழுதுரையென்னமல்லிகார்ச்சனவரன்மன்னி
யின்புறுகோயிற்புறவதாயுதித்தாங்கிருந்தரீயிரைகவர்ந்துண்பான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு தன்கணவன் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட தம
ருகம்போன்ற இடையிணையுடைய அம்மாதானவன் சந்திரனது இளங்கதிர்
போற்புள்ளிரிப்புவிளங்க, நீர் மனிதர்கள் நினைக்கும் திரிகாலங்களையும் அறியமா
ட்டிவீரானால், எனக்கு முன்பிறப்பில் என்ன சென்பம் நேரிட்டிருந்ததோ? அந்த
ச்சென்பத்தையும் அதில் நடந்த செய்திகள் யாவையும் சொல்லுமென்று வினா
வ, மல்லிகார்ச்சனேஸ்வரர் அன்புடன் வீற்றிராநின்ற கோயிற்புறவாகப் பிற
ந்து, அவ்விடத்திலிருந்த நீ ஒருநாள் இறைதேடியுண்ணுவதற்காக. எ-று.
துடியிடை-உடுக்கைபோன்ற இடை. மன்பதை-மனிதர். (கசு)

செந்நிறத்தசையொன்றெடுத்துரீவரலுஞ்சினவிழியெருவைவந்தனு
யன்னதுவலிதிற்கவர்வனென்றுன்னையழன்றுபின்னொட்டாந்துலும் வெரு
விப், பொன்னெடுங்கோயில்வலங்கொடுபெருந்துபொருவிடைக்கொடி
நெடுங்கம்பர், துன்னுபுகரந்தங்கொதுங்கிரீயிருப்பத்தொடர்ந்தவக்கங்
கமுங்கண்டே.

(இ-புரை.) செம்மை நிறத்தையுடைய ஒரு மாபிசத்துண்டினை நீ யெடுத்த
துக்கொண்டு வரும்போது, கோபத்தால் சிவந்தகண்களையுடைய ஒரு பருந்து
வந்துசேர்ந்து, அந்த மாபிசத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளுவனென்று கோபித்து
உண்ணப்பின் தொடரவே நீ பயந்து, பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அந்தப் பெரிய
கோயிலைப் பிரதக்ஷிணமாகப் பறந்துபோய்ப் போர் செய்யத்தக்க ருஷபக்கொடி
கட்டிம் பெரிய கம்பத்தில் தங்கி, மறைந்தொருபக்கத்திலிருக்க; அப்படிமறை

ந்திருந்தும் உன்னைத்தொடர்ந்துவந்த பருந்தும் உன்னைக்கண்டு. எ-று. எருவை கங்கம்-பருந்து. (௧௬)

சூழிமால்கரியின் றோட்டியிற்கூர்ந்ததுண்டவெம்படையினும்கொத்தி வாழியவுன்னையுயிர்செகுத்தந்தவன்றைசைகழுருகொண்டீடக வீழூயிசன்சன்னிதிப்பட்டுவிளிதலான்முன்வலஞ்செயலால் ஆழிரீருடுத்ததராபதிகளாயவதரித்தெம்மையுமடைந்தாய்.

(இ-புரை.) அப்படிக்கண்ட பருந்தானது முகபடாங்கட்டிய யானையைக் கொத்துகிற அங்குசத்தைப்போலக் கூர்மையுள்ள தன் அலகாகியவெவ்விய ஆபு தத்தினால் உன்னைக்கொத்தி உயிரைக்கொன்று, (ரீ கொண்டுவந்த கொழுத்த) அந்தவலிய மாமிசத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு போய்விட; துசஸ்தம்பத்திலிருந்து விழுகின்ற ■ சிவசுந்நிதிக்கெதிரில் விழுந்து இறந்ததினாலும், முன்னே பிரதக்ஷி ணஞ் செய்தலினாலும், சமுத்திராஞ்சூழ்ந்த பூமிக்கிறைவனாகிய அரசன் புத்திரி யாகப் பிறந்து என்னையும் விவாகஞ்செய்து கொண்டாய். எ-று, வாழிய என் பது முன்னிலையசை. (௧௭)

வேறு.

இவ்வாறுகொற்றமுடிமன்னனிந்துநலோடுஞ் செவ்வாய்மழலைக்களியன்னவன்செப்பஹற்றான்
ஒவ்வாதவும்மையுடனிம்மையுமுற்றுணர்ந்தேன்
எவ்வாறினிமேலிருவோருமுதிப்பதென்றான்.

(இ-புரை.) வெற்றியுள்ள மகுடவர்த்தனனாகிய அரசன் இப்படிச் சொன்ன வுடன் சிவந்தவாயையும் மழலைச் சொல்லையுமுடைய கிளியொத்தவன் சொல்லு கின்றான்; ஒவ்வாததாகிய முற்பிறப்பும் இப்பிறப்பும் நன்றாக அறிந்துகொண்டே ன், இனிமேல் நாமிருவரும் எவ்விதப்பிறப்பாகச் செலிப்போமென்றான். எ-று. முன்பிறப்பின் தன்மை மிருகமாகவும் பக்ஷியாகவும் நேரிட்டமையின் ஒவ் வாத வும்மையெனப்பட்டது. இறுத்தல்-சொல்லல்; உம்மை-முற்பிறப்பு. (௧௮)

கேளாயிரண்டாம்பவத்தன்மைகிளத்துவன்யான்
வாளார்விழியாபுகழ்ச்சிந்துநன்னாட்டுவந்து
தாளார்கழன்மாமுடிமன்னவர்தாழ்த்திறைஞ்சுந்
தோளாடல்வேந்தாயரசாள்வனித்தொல்லோலம்.

(இ-புரை.) வாளொத்த கண்களையுடைய பெண்ணே! இவ்விரும் இரண் டாம்பிறப்பின் தன்மையை நான் சொல்லுகிறேன் கேட்பாய்; புகழ்தக்கிய நல்ல சிந்து தேசத்தில் பிறந்து வீரகண்டைகட்டிய காலையும் பெரிய கிரீடம் அணிந்த முடியையுமுடைய அரசர்கள் தாழ்த்து வணங்கும்படியான வெற்றிபொருத்திய தோள்வலியையுடைய மன்னவனாகிப் பழையதாகிய இத்தப்பூமியை என்னாக்கி னைக்குட்படுத்தி அரசாட்சிசெய்வேன். ■ - று. (௧௯)

செல்லார்நறும்பூங்குழற்காமருசெல்விநீயு
மல்லார்புயன் றஞ்சயன்றந்தமடந்தையாகித்
தொல்லாரணத்தின்முறையேதொடைசூட்டியெயற்கே
யில்லாகிமுல்லைவடமீனினியைந்துவாழ்வை.

(இ-புரை.) நீருண்டமேகம்போற் கறுத்து வாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த
அனகபாரத்தையுடைய அழகிய பெண்ணே! நீயோவென்றால், பலம்பொருந்
திய தோளையுடைய தஞ்சயன்னும் அரசன் புத்திரியாகிப் பழைய வேத
விதிப்படி யெனக்கே மணமாலைசூட்டி மனைவியாகி, கற்பிற்சிறந்த அருந்ததி
போல வாழ்குவை. எ-று. முல்லை - கற்பு. வடமீன் - அருந்ததி. (20)

வேறு.

பாசிறைப்பரவையல்குற்பனிமொழியணங்குகளா
யாசின்மூன்றும்பவத்திலணிசவுராட்டிநாட்டில்
வாசவன் றிருநின்மிக்கமன்னனாய்த்தோன்றியந்தக்
காசினிமுழுதுய்யானேபொதுவறக்காவல்பூண்பேன்.

(இ-புரை.) பைம்பொன்றைச் செய்யப்பட்ட மேகலாபரணம் ஆணியும
பரந்த அல்குலையும், குளிர்ச்சிதங்கிய வசனத்தையுமுடைய பெண்ணே!
கேட்பாயாக; குற்றமில்லாத மூன்றும்பிறப்பில் அழகிய சவுராட்டிநாட்டில்
இந்திர செல்வத்தினுமிக்க செல்வமுள்ள மன்னவனுய்ப்பிறந்து, அந்தத் தேச
முழுவதும் பொதுவின்றி நானே அரசு செய்வேன். எ-று. (21)

கொங்குடைந்தொழுகும்பைத்தார்க்குவிழுலையணங்கேநீயு
மங்குல்கண்படுக்குத்தண்காவளங்கிகழ்கலிங்கராட்டிற்
செங்கைவேற்கலிங்கர்கோ மான் றிருமகளாகத்தோன்றி
யங்கெனக்குரிமையாகிவைகுவையளப்பில்காலம்.

(இ-புரை.) முருக்குடைந்து தேனெழுகாரின்ற பசிய பூமாலையணிந்தது
ங்குலையுடைய பெண்ணே! நீயும் மேகம் கண்வளரும்படி (உயர்வாகிக்)
குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைக்கும்ந்த வளப்பமிருந்த கலிங்கதேசத்தில் வே
லேந்திய செங்கையையுடைய கலிங்கராசன் திருமகளாய்ப்பிறந்து, அந்தச்
சென்மத்திலும் எனக்குரிமையுள்ள மனைவியாகி, அளவில்லாதகாலம் வாழ்ந்து
கொண்டிருப்பை. எ-று. மேகம் கண்வளர்தலாவது - நீங்காமல் சூழ்ந்து
கொண்டிருத்தல். (22)

குழலினிற்பாகிற்றேனிற்சுயிலினிலமிழ்திற்றேயுயர்ந்த
மழலையஞ்சொல்லாய்நாலாம்பவத்தினின்மணிசெய்மாட

நிழலிருள்சீக்குஞ்செவ்விறைந்தகார்தாரநாட்டிற்
கழல்புனைதுணைத்தாள்வைவேவிறைவனுபுலகங்காப்பேன்.

(இ-புரை) (அந்த மூன்றும்பிறப்பு நீங்கினபின்பு) வேய்க்குழலினிசையிடத்தும் வெல்லப்பாகினிடத்தும் தேனினிடத்தும் குயிலோசையினிடத்தும் தேவாமிர்த்தத்தினிடத்தும் தோய்ந்ததுபோல மிருந்த மதுரம்பொருந்திய மழலைச்சொல்லையுடையவனே! நாலாவது பிறப்பில் யான் அரதன்கள் பதித்திருக்கும் மாளிகைகளின் ஒளியானது இருளைக்கெடுக்கும்படியான அழகுநிறைந்த கார்தாரதேசத்தில் வீரகண்டையணிபுங் கால்களையுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தும் அரசனாகிப் பூலோகத்தை ரக்ஷிப்பேன். எ -று

௧௦௦ - கூர்மை.

(உரு)

நஞ்சினிலமிழ்திறீறாய்ந்துநலந்திகழ்நெடியவாட்கண்
வஞ்சிதுண்ணிடையாய்நீயுமகதர்கோனடகளாய்த்தோன்றி
யஞ்சனக்கடல்குழ்வையமளிக்குமென்மனைவியாகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியார்போற்றப்பரிவுடன்வாழ்வைமாதோ.

(இ-புரை) விஷத்திலும் அமிர்த்தத்திலும் தோய்ந்து அழகுடன் விளங்குகின்ற நெடியவான்போன்ற கண்களையும், பூங்கொடிபோன்ற இடையினையுமுடையவனே! நீயும் மகததேசாதிபதி மகளாய்ப்பிறந்து, கருமைநிறமுள்ள கடல்குழந்த இவ்வுலகத்தை இரக்ஷிக்கும் என்மனைவியாகி, பஞ்சினப்போல மிருதுவாகியபாதங்களையுடைய மாதர்கள்போற்றப் பரிவுடன்வாழ்குவை. எ-று.

ஆடவருக்குப் பொதுப்பார்வையால் வருத்தத்தையும், சிறப்புப்பார்வையால் இன்பத்தையும் தருதலின், நஞ்சிலும் அமிழ்திலும் தோய்ந்த கண்களென்றார்.

(உச)

வேறு.

பண்ணியனமகரவீணையுங்குழலும்பழுத்தமுதளவியகுதலைப்
பெண்ணணங்கைந்தாம்பிறப்பினிலவந்திப்பெயருடைப்பெரியநாடளிக்கும்
அண்ணலஞ்செங்கோலரசன்டரனாகவருவனீதசாருகண்மகளாய்
மண்ணியவிழவில்மாலையென்புயத்தில்வனைகுவைமணந்தினிதிரும்போம்

(இ-புரை.) (அந்தநாலாம்பிறப்பு நீங்கினபின்பு) முழங்குஇசைபாடு மியல்பினையுடைய மகரவீணையைப் போலவும் வேய்க்குழலைப்போலவும் மதுரமுதிர்ந்து, தேவாமிர்த்தத்தைக் கலந்ததுபோலிராநின்ற குதலைச்சொற்களையுடைய பெண்ணணங்கை ஐந்தாம்பிறப்பில் அவந்தியென்னும்பெயருள்ள பெரியதேச

த்தையளிக்கும் பெருமைபொருந்திய அழகிய செங்கோற்செலுத்தும் அரசனாக நான் பிறப்பேன்; நீ தசாருகனென்னும் அரசன்மகளாய்ப் பிறந்து, அலங்காரஞ்செய்த கல்யாணமண்டபத்தில் என் டுசங்களில் மாலுருட்டுவை; அதற்கு மேல் நாமிருவருங்கூடி வாழ்குவோம். ௭ - று வீணைகள் பெரும்பான்மை நால்வகைப்படும். அவை பேரியாழ் மகரயாழ் சகோடயாழ் செங்கோட்டியாழ். பேரியாழிற்கு நரம்பு (௨௧.) மகரயாழிற்கு (௧௭.) சகோடயாழிற்கு (௧௬.) செங்கோட்டியாழிற்கு (௭.) (௨௫)

வேண்பா.

பேரியாழ்பின் னுமகாஞ்சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ்செங்கோடுசெப்பினார்—தார்பொலிந்து
மன்னுந்திருமார்டாவண்கூடற்கோமானே
பின்னுமுளவோபிற.

ஒன்றோடிருபதுமோரோழ்மேற்பததுடனே
நின்றபதினோழேழுநேடுங்காற்—குன்றாத
நால்வகையாழிற்குநன்னரம்புசொன்முறையே
மேல்வகைநூலோர்விதி.

குழலானது மூங்கில் சந்தனம் வெண்கலம் செங்காவி கருங்காவி
என்னுமிவைகளில் ஒன்றாம் செய்யப்படுவது.

வாங்கியமூங்கிலுமாசந்தும்வெண்கலமும்
டாங்குடைச்செங்காலிகருங்காவி—பூங்குழலாய்
கண்ணனுவந்தகழைக்கிவைகளாமென்பார்
பண்ணமைந்தநூல்வல்லோர்பார்த்து.

மூங்கிலினாற்செய்வதே உத்தமம்; இவை சிலப்பதிகாரத்திற்காண்க.

'வாளெனத் துளங்கிக்குருதிதோய்வேலின்வரிபரந்தமுதொடுவீடத்தின்
கோளுறப்பிறமுடுநெடுங்கனையாறுங்குலப்பிறப்பதனியானத்தின்
நீள்பெயர்நாட்டிற்காசனாய்வருவனீயும்பேரயயாதிக்கன்னிகையாய்
நாளணிவிழவின்ல்லணியணிந்தென்னன்மனையாகிவாழ்குலையால்.

(இ - புரை.) வாளாயுதம்போல ஒளிபொருந்தியும், பகைவருநிரல் தோய்த்தக்க வேலாயுதம்போல வரிபொருந்தியும், அமுதம்போல நன்மையைத் தருவதும், விஷம்போலத் தீமையைத்தருவதுமாகப் பிரகாசிக்கும் நெடியகண் களையுடைய ராயகியே! சிரேட்டமான ஆறும்பிறப்பில் நான் அஸ்திபு

யினுக்கு மன்னவனுப் வருவேன் ; நீயும் யயாதிராசன்மகளாய்ப்பிறந்து அல்லக் காரஞ்செய்யும் கலியாணத்தில் நல்லமுகூர்த்தத்தில் மாங்கலியருத்திரந் தரித் துக்கொண்டு எனக்கு நல்லமனையாய் வாழ்குவை. எ-று.

அந்த ஆறும்பிறப்பு நீங்கின பின்பு,

(உ௬)

வேறு.

வம்பைமுனிந்துமுகங்கறுத்துமணிவாரறுத்துமதவேழக் கொம்பைவெகுண்டதுணைமுலையாயேழாம்பிறப்பிற்கூடற்கோ னிம்பமணியுந்தமிழ்ப்பாண்டி. நிருபன் றனக்குமகனாகி யம்பைந்தொழிந்தகாமனிவனென்னவுலகினவதரித்தே

(இ - புரை.) கச்சினைமீறியும் முகங்கறுத்தும் அந்தக் கச்சினைச்சேர்த்து முடியப்பட்ட வாரிணையறுத்தும் மதமுள்ள யானைக்கொம்பையும் கோபித்துப் பூரித்து உபய தனங்குளையுடைய நாயகியே ! ஏழாம்பிறப்பில் மதுரைக்கிறைவ னாகி வேப்பம்பூமாலையணியும் தமிழ்விளங்கும்பாண்டியதேயவரசன் புத்திரனாகி ப்பஞ்சபாணங்களையும் (கருப்புவில்லையும்) ஒழித்துவந்திருக்கு மன்மதனிவனே யென்று யாவருஞ்சொல்லத்தக்க அழகுடன் வுலகத்திற்பிறந்து. எ-று.

நிம்பம் - வேப்பு.

(உ௭)

ப துமவருணனெனும்பெயரும்படைத்துப்படைக்குங்கொடைதனக்கு முதியவெண்ணெண்கலைக்குநிகர்மொழியினிணையிலிவற்கென்ன மதியம்வளரும்படியெனயான்வளருநாளின்மாமயினீ நதியம்வளங்கூர்விதேகவளநாட்டி.ற்கரசன்மகளாக.

(இ - புரை.) பதுமவர்ணன் என்கிற பெயரும்பெற்று, ஆயுதப்பயிற்சியி லும் தியாகத்திலும் பழமையாகிய அறுபத்துநாலு கலைகளிலும் இவனுக்கொப் புச் சொல்லத்துணியில் வேரெருவருமில்லை யென்னும்படி, பிறைவளருந் தன்மைபோல நான்வளருந்நாளில், பெருமைபொருந்தியமயில்போன்றவனே! நீ ஆற்றின் வளப்பத்தைத்தரத்தக்க விதேகநாட்டரசன் புத்திரியாக. எ - று. நதியம் - நதி; ஆம் சாரியை.

(உ௮)

முளரிப்பொருட்டுவட்டவணைமுருகுநாறுமலர்க்கோயின் வளரிக்குதலைச்செந்திருவும்விழையும்முகினுடன்பிறந்து வளருநீயும்வசுமதியென்றொருபேர்புனைந்துவாழ்நாள்

(இ - புரை.) வட்ட வடிவமுள்ள பூங்கொட்டை ஆசனத்தில், வாசனை கமழ்கின்ற செந்தாமரைப் பூங்கோயிலில் வீற்றிராவின்ற இராகத்தையொத்த

குதலைச்சொல்லையுடைய மகாலட்சுமியும் (ஆண்மைத் தன்மைகொள்ளும்படி) விரும்பத்தக்க அழகுடன்பிறந்து, வளருகின்ற நீ வசமதியென்கிற ஒப்பற்ற பெயர்பெற்று வாழும்நாளில், மெலிவின்ற (துண்ணியதாகிய) இடையினையுடைய உண்ணப்பெற்ற சிறப்புள்ள பிதாவானவன் மந்திரிகளுடன் சொல்லுவான். எ-று. ஆடவர்கள் சவுந்தரியமுள்ள மற்றோ ராடவனைக்கண்டால் தாங்கள் ஸ்திரிகளாகப்பிறந்து அந்த ஆடவர்களைச் சேரவேண்டுமென்று ஆசை கொள்வதும், மாதர்கள் அழகுள்ள மற்றொரு மாதிரைக்கண்டால் அவ்வாறு எண்ணுவதும் இயல்பு. “ஆடவர் பெண்டையவாவுந் தோளினும்” என்று கம்பர் கூறினதும் இதுபற்றியே என்க. மேட்செய்யுளிற்பிலுள்ள மகளாக என்ற எச்சம் இச்செய்யுளில் பிறந்து என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. (உக)

பாலையனையமொழிக்குமங்கைப்பருவம்வந்ததிதுபோழ்தின்
மாலையணியுஞ்சயர்வரஞ்செய்மணிமண்டபமுங்கடி தினமைத்
தோலையெழுதித்திசைமன்னர்க்குய்யம்மினென்னவாங்கவருங்
காலமணிமண்டபமியற்றித் தூதினோலைகடிதுய்த்தார்.

(இ - புரை) (மந்திரிகளை) பாலின் மதுரத்தையொத்த சொல்லையுடைய நம்முடைய புத்திரிக்கு இப்போது மங்கைப்பருவம் வந்தது; (ஆதலால்) பூமாலையுட்கும் சயம்வரஞ்செய்யும்படியான அழகியமண்டபமும் வினாவாக ஏற்படுத்தி, கல்யாண வேலையெழுதி ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களுக்கும் அனுப்புங்கொண்டு சொல்ல; (அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட) மந்திரிகள் (அவ்வரசன்சொன்ன மறுநாள்) வைகறைப்போதில் இரத்தினங்கள் பதித்த கல்யாண மண்டபம் அலங்காரஞ்செய்து, வினாவாகத் தூதர்களிடத்தில் மன வேலையும் அனுப்பினார்கள். எ - று. (உஃ)

முடங்கற்பொருளையுற்றுணர்ந்துமூரித்தேரின்முடங்குளைய
மடங்கல்வருவதெனத்தமதுநிகழங்கடல்போன்மருங்குவரக்
கடங்கள்கடந்துநதி + டந்துகாடுநடுங்கழியப்போய்த்
தடங்கொள்விதேகநாடையுந்தார்வேன்மன்னர்திறம்புகல்வாம்.

(இ - புரை.) அந்தக்கல்யாண வேலைவந்து சேர்ந்தவுடன் அதிலெழுதியிருக்குஞ் செய்தியை நன்றாகக்கேட்டுணர்ந்து, (தங்கள் தங்கள்) பலம்பொருந்திய தேர்களிலேறிக்கொண்டு, வளைந்த பிடரி மயிரினையுடைய சிங்கங்கள் வருதல்போலத் தங்கள் நகரத்திலிருப்பவர்களுடன் சைந்நியங்களும் கூடிக்கடல்போலவர; அருநெறிகள்கடந்தும் காணுதல் கடந்தும் காடுகளும் நாடுகளும் பின்னிடப்போய் விசாலமுள்ள விதேகநாட்டினை யடைகின்ற வேலாயுதமேந்தும் அரசர்கள் திறத்தினை இனிச் சொல்வாம். ■ - று. (உக)

களளக்கருங்கட்கடைசியர்வாண்முதம்போற்கமலங்கவின் காட்டி
யள்ளற்பழனந்தொறுமலருமயோத்திரகரமரசாளும்
வெள்ளைக்கவிகைத்தனிச்செங்கோல்வேந்தன்வேந்தர்முடியுமுதாள்
வள்ளற்றகையாங்குருகுலத்தோர்மருமானரசர்பெருமானே.

(இ-புரை.) கள்ளத்தன்மையையுடைய கருமையாகிய கண்களுள்ள பள்ள
ஸ்திரிகளின் ஒளிபொருந்திய முகங்களைப்போலச் செந்தாமரைமலர்கள்
அழகு காட்டிக் குழைசேற்றிணையுடைய வயல்கள்தோறும் மலரும் அயோத்தி
நகரத்தில் அரசாட்சிசெய்கின்ற வெள்ளைக்குடையினையும் தனிமையான செங்
கோலையுமுடைய அரசனும், மறுதேசத் தரசர்களணிந்த மகுடங்கள்படும்படி
யான பாதத்தையும், இரப்போர்க்கு இல்லையென்று சொல்லாமற்கொடுக்
காரின்ற பெருமைப்பட்டிணையுடையவனும், கௌரவருலத்தாருக்கு மருகனு
மாகிய மன்னர் மன்னவனும், எ - று. அயோத்திரகரமரசாளும் அரசர்பெரு
மான் எனக்கூட்டி முடிக்க. மருமான் - மருகன். (நஉ)

(வேறு.)

வருகுலமகளிர்தங்கண்மனமெனத்திருந்துகோலான்
பெருகுலம்பொருததிண்டோட்பிறங்கலானிறங்கொள்வேலான்
முருகுலவாதசெங்கேழ்முண்டகமடந்தைகேள்வன்
குருகுலத்தழையவந்தகுனிசிலையப்போர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இரண்டுமரபிலும் சந்ததி
பரம்பரையாய்க் கம்புநிலை தவறாமல் வருகின்ற குலஸ்திரிகள் மனம்போல
நீதியிற்றவறாத செங்கோலையுடையவனும், பெரிய திரண்ட கல்லுகளின் வலி
கெடச் செய்யத்தக்க மலையொத்த பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும்,
ஒளிபொருந்திய வேலையுடையவனும், வாசனைகொடாத செம்மைநிறமுள்ள
தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியின் கணவனாகிய மகாவிஷ்ணுவைப்
போல ரகசிக்ஞஞ் செய்கையுடையவனும், வீளைந்த வில்லைக்கொண்டு போர்
செய்து ஜெயம்பெறுகின்றவனுமாகிக் குருகுலம் பெருமைபெற்றோங்க உதித்த
அரசனும், ■ - று. உலம் - திரண்டகல், உலத்தல் - கெடுதல், (நஉ)

மன்னவர்மகுடகோடிமணித்தொகையுமுததாளான்
கன்னவில்வயிரத்தோளான்கருணையங்கமலக்கண்ணன்
பொன்னவீர்சுணங்குபூத்தபொங்கிளமுலையினூர்தம்
மின்னகுவார்வீற்செங்கைகமீளிகாரந்தாரவேந்தன்

(இ-புரை.) அரசர்களுடைய மகுடங்களில் பதித்திருக்கும் ரத்தினங்கள்
உரையப்பெற்ற தாள்களை யுடையவனும், மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற

பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும், கிருபைதங்கிய அழகிய செந்தாமரை மலர்போன்ற நெத்திரங்களை யுடையவனும், பொன்போலப் பிரகாசியாநின்ற தேமல்பரந்த விளங்குகின்ற இளமைதங்கிய தனக்களையுடைய ஸ்திரீகள் கண்டு தமக்குள் சந்தோஷிக்கத்தக்க (அழகுள்ளவனாகி) நீண்டவிலையேந்திய செங்கையினையுடைய வீரனுமாகிய காந்தார தேசத்தரசனும். எ - று. (௩௪)

வேறு.

உதையகிரிக ளோரிாண்டினுதிக்குமுபயதபனரெனச்
சிதைவின்மகர குண்டலங்கடினைக்கக்கவினுந்திணிதோளான்
புதைகொள்கழி யூழிமுறைபொழியுமுகிலிற்சொரியுமிகற்
குதைகொணெடியவரிசிலை ந்கைக்குந்திபோசன்குண மிக்கான்.

(இ - புரை.) இரண்டு உதையகிரிகளிருந்து இரண்டு சூரியர்கள் உதயமா னைப்போலக் கெடுதலில்லாத ரத்தினமகரகுண்டலங்கள் பொருந்தலால், அழகு செய்யுந் தோள்களையுடையவனும், கட்டுகள் கட்டப்பட்ட பாணங்களை ஊழிக் காலத்தில் முறையாக மழைபொழிகின்ற மேகம்போலப் பிரயோகஞ்செய்யும் படியான வயிரம்பற்றிய குதையினையுடைய நீண்டபெரிய விற்பிடிக்குங் கையி னையுடையவனும், நல்லகுணத்தினால் உயர்ந்தவனுமாகிய சூந்திபோசனென் னும் அரசனும், எ-று. குதை - வின்னுனி. (௩௫)

விலைவரம்பறியலாகாவெபின்மணியிமைக்குமார்பன்
கலைவரம்பறிந்தவுண்மைக்கருத்தினுனறத்தின்மிக்கான்
மலைவரம்பாயஞாலவலயத்தில்வரிகொள்வேழச்
சிலைவரங்கொண்டவேளுங்கமுறுஞ்சிந்துவேந்தன்.

(இ - புரை.) விலையினளவை அறியக்கூடாதவைகளாய் ஒளியினையுடைய இரத்தினபாணங்கள் பிரகாசிக்கும் மார்பினையுடையவனும், சாஸ்திரங்களி னுதித்த மெய்ம்மையான சித்தத்தையுடையவனும், தருமத்தில் மிகு ந்தவனும், சக்கரவாளகிரியை எல்லையாகவுடைய இவ்வுகைவட்டத்தில் வண்டிகளாகும் ஈரணிபொருந்திய கரும்புவிவலினால் மேன்மைகொண்டிருக் கும் மன்மதனும் (பெண்ணுருவங்கொண்டு புணரவேண்டிமென்று) விரும்பங் கொள்ளத்தக்க சவுந்தரியமுள்ளவனுமான சிந்துதேசத்தரசனும், எ - று.

மலையை எல்லையாகவுடைய உலகம் என்றமையால் சக்கிரவாகமலையென் றும்; வரி - வண்டு; வேழம் - கரும்பு. (௩௬)

கோளுறுமதியநாண்மீன்குழாத்திடைவருவதேய்ப்ப
வாளுறுந்தடக்கைடன்னர்புடைவரவருதினடேரான்

வேளுறுவனப்பின்மிக் கான்விரிதிரைவேலைஞாலங்
தோளுற்பபரிக்குமாணத்துருபதன் சுடர்செய்ப்புணன்.

(இ - புரா.) நவக்கிரகங்களி லொன்றாகப்பொருந்திய சந்திரன் நக்ஷத்
திரக்கூட்டங்களினடுவில் வருவதைப்போல, வாள்பொருந்திய கையையுடைய
அரசர்கள் சூழ்ந்துவரும்படி வருகின்ற திண்ணிய தேனையுடையவனும், மன்
மதன் பெற்றிருக்கும் அழகிலும் மிகுந்த அழகுள்ளவனும், பரவிய அலைகளையு
டைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிபாரத்தைத் தனதுதோளிற்பொருந்தத் தாங்கும்
படியான ஆக்கிசைக்கரத்தையுடைய துருபதன் என்னும் பேருள்ளவனுமாகி
ய பிரகாசியாநின்ற ஆபரணங்கண்ணிந்திருக்கும் அரசனும், எ - று. (௩௭)

குடைநிழலிநுளைக்காட்டக்குரைகழன்மன்னர்செங்கைப்
படைநிழல்வெயிலைக் காட்டச்செல்லுவம்பரித்திண்டேரான்
மடைவளர்ச்சங்கமீன் மமணியினைக்கருவென்றன்மம்
அடைகிடந்துலவுநன்னாட்டவந்தியனரசாகோமான்.

(இ - புரா.) குடைகளினிழ லிநுளைக்காட்டவும் ஒலிக்காநின்ற வீரகண்
டையணிந்த காலினையுடைய அரசர்கள் செங்கையிலிருக்கும் (வாளாயுதமுத
லிய) ஆயுதங்களின் ஒளி (அவ்விருள்நீங்கும்படி) வெய்யிலைக்காட்டவும்
(நால்வகைச்சேனையுடன்) செல்லும்படியான தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய
வலுத்த தேனையுடையவனும், வயன் மடைகளில் தவழ்கின்ற சங்கங்களின்ற
முத்துக்களை அன்னங்கள் தங்கள் முட்டைகளென்றெண்ணி அடைகிடந்து
சஞ்சரிக்கும்படியான நல்ல அவந்திதேசத்தை யாளுகின்றவனும், மன்னர்
மன்னவனுமான ராசனும், எ - று. (௩௮)

கண்ணகன்ஞாலமெல்லாங்கலிகழிந்தருளிற்காத்தோன்
வண்ணநீள்வத்தினுன் மன்பின்வந்தமழையாம்வண்ணத்
தண்ணுறுநுதித்ததொல்சொதுகுலமதலிறறோன்றும்
புண்ணுறுபுலவுவாட்கைப்புரவலனறிவின்மிக்கான்.

(இ - புரா.) பாபத்தைநீக்கி (உயிர்களிடத்திற்) கிருபைவைத்து இடமக
ன்ற பூமியெல்லாம் காத்தவனும், அழகிய நீண்ட கலப்பை ஆயுதத்தை
யுடைய பலபத்திரருக்குப் பின்வந்த நீருண்டமேகம்போலும் கருமைநிறம்
வாய்ந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்த கீர்த்திப்பெற்ற பழமையாகிய
எதுகுலத்திற்பிறந்து மாமிசப்பற்றால் புலவுநாற்றம்வீசும் வான்பிடிக்கும் கை
யையுடையவனும் அறிவின் மிகுந்தவனுமாகிய அரசனும், எ - று.

புண் - மாமிசம்,

(௩௯)

புல்லடுவெகுளிவேகப்புழைக்கைமேற்புலரிக்காலை
பெல்லொளியுதயத்தும்பரிசு யவதேபோலத்தோன்றுங்
கல்லடுதிரடோளாற்றற்காவலன்கரும்பின்வேலிப்
பல்லவதேசமாறும்பார்த்திபன்டகைவர்ச்செற்றோன்.

(இ - புரை.) விடியற்காலத்தில் சூரியன் ஒளியையுடைய உதயகிரியில்
பொருந்துவதுபோல, புலியையுங் கொல்லுகின்ற கோபமும் வேகமுமுள்ள
யானையின்மேல் தோன்றுகின்ற மலைகளையும் பிளக்கத்தக்க திரண்ட புஜவலி
யையுடைய காவலனும், பகைவர்களை (யுத்தத்தில்) கொன்றவனுமாகிய கருப்
பஞ்சோலைகளே வேலியாகச் சூழ்ந்திருக்கத்தக்க பல்லவதேசத்தையாரும்
அரசனும். எ - று. புல் - புலி, யானையின்மேற் றோன்றுகின்ற காவலனும்,
அரசனும், எனமுடிக்க. (சு௦)

காரணங்கடந்தஞானக்கண்ணுதல்சடையின்வாழும்
நீரணங்குழிகாறுநீத்தருவளங்கூர்நாடன்
ஆரணம்புகலுநாவினந்தணர்சுகளிக்ஞங்கையான்
வாரணம்பொருத்துதானவாரணவாசிமகன்.

(இ புரை) தனக்குமேலொரு முதலில்லாமல் (யாவர்க்கும் யாவைக்குந்
தானே முதலாயிராநின்ற) நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் சடைமுடியில்
வாழ்கின்ற நீருருவமாகிய கங்காதேவியானவன், ஊழிகாலம் வரைக்கும் நீங்கா
மல் பெருகிக் கொண்டிராநின்ற வளப்பமிருந்த நாட்டினையுடையவனும்,
வேதமோதும் நாவீனையுடைய பிராமணர்க்குத் தானங்கொடுக்குங் கையை
யுடையவனுமாகிய யானைப்படைகளுடைய வாரணசிப் பட்டணத்திலிருந்
தும் அரசனும். எ - று. பிராமணர்கள் அழகிய சாந்தகுண முள்ளவர்களாத
லால் அந்தணனொணக்கூறினார். இதை 'அந்தண னொன்போரறவோர், என்னும்
திருக்குறளினால்' அறிக. வீரர்கள் போர்க்களத்தில் சண்டை செய்திறந்தாலும்
வீரசுவர்க்கம் அடையலாமென்கிற அபேகைகூடுகொண்டு போர்செய்கின்றவர்க
ள்; யானை அப்படிக்கொத்த அபேகையில்லாமல் கோடமிகுதியால் சண்
டை செய்யத்தக்கதாகையால், அரசருக்குள்ள நால்வகைப்படையுள் யானைப்
படையை விசேஷமாகச் சொல்வது. (சு௧)

கொல்லுலையகத்திற்காய்துருகுதிதோய்கொடியவேற்கண்
அல்லுருவமைத்தகோதையணங்களுர்க்கமுதமன்னான்
எல்லுயர்க்கணக்குன்றத்தெழுதியபழுதிலுற்றல்
வில்லுயர்துவசத்திண்டோர்வில்லவன்கொல்லிவேந்தன்.

(இ - புரை.) கொல்லன் உலகங்களத்திற் காய்த்து பகைவருதிரத்திற்
பழிகின்ற கொடிதாகிய வேலாயுதம்போலக் (கூர்மையாகிய) கண்களையும்

இருளே உருவு கொண்டிருப்பதுபோலக் கருமை நிறந்தங்கிய அளகத்தையு முடைய தெய்வப்பெண்களையொத்த மாதர்களுக்கு (அழகினால்) அமுதம்போ லிருப்பவனும், ஒளியுடனுயர்ந்திராநின்ற பொன்மலையாகிய மகமேருவினிடத் திறநீட்டிய குற்றமில்லாத பலமுள்ள உயர்ந்த விற்கொடிகட்டிய தேனாயுடைய கொல்லிமலைக் கரசனுமாகிய சேரராசனும். எ - று. மகமேருவில் கொடிதிட்டினவ னென்பதினால் அரசர்களுையெல்லாம் வென்றவனென்பதாயிற்று. விற் கொடி சேரனுக்குரியது. கொல்லிமலை சேரராஜ்ஜியத்திற் சிசோட்டமானமலை.

பண்டையமனுநூல்காட்டிப்படையெடுத்தபேர்வென்று
சண்டனைத் தனதுதேயத்தடைவதுதவிர்த்தவீரன்
கொண்டலையிப்பங்களைன்றுகோளரிமுழங்கிச்சீறி
மண்டமர் புரியுநேரிமலையினுன்வளவர்கோமான்.

(இ - புரா.) பழமையாகிய மனுநூலின் முறையைக்காட்டிப் படையெடுத்துப்போய், கொல்லுந்தொழிலையுடைய போர்செய்துவென்று, யமதருமராசனைத்தன்னுடைய தேசத்தில் வரவொட்டாமல் தடுத்தவனும் மேகங்களை யானைகளென்றெண்ணி ஆரவாரித்துச்சீறியெதிரோற்றுப் போர்புரியும்படியான சிங்கங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற நேரிமலையை யுடையவனுமாகிய சோழராசனும். எ-று. நேரிமலை சோழராஜ்ஜியத்திற் சிசோட்டமலை. (சுஉ)

என்றிவர்முதலவேந்தர்யாவருஞ்சுயம்வரத்தின்
பொன்றிகழ்மண்டபத்தேபுகுதயான்புகுதலோடு
மன்றலந்தண்டார்நீயென்மணிப்புயத்தணிதல்கண்டு
கன்றியமனத்தராகிக்காவலர்வெகுளிமிக்கார்.

(இ-புரா.) ஆகிய இந்த அரசர்கள் முதலாகிய அரசர்களெல்லாரும் பொன்னாற் செய்யப்பட்டுப் பிரகாசியாநின்ற சுயம்வரமண்டபத்தில் வந்து சேர்; நானும் வந்து சேர்ந்தவளவில், நீ வாசனையும் குளிர்ச்சியுமுள்ள பூமாலையை என்னுடைய அழகிய புஜத்தில் சூட்டினதை அங்கு வந்திருந்த அரசர்களெல்லாரும் பார்த்து, மனம் வெம்பினவர்களாய் மிகுந்த கோடங் கொண்டார்கள். எ - று. மன்றலத்தண் எனபதியின் இடையிலிருக்கும் அம் - சாரியை. அழகெனவுக் கூறப்படும். (சுச)

வேறு.

யாம்பலரொருவனீண்டிவன்மணஞ்செய்து
போம்பழிக்கியா முளம்பெருந்திலோமென
வாம்பரித்தோருடாய்வந்துமற்றவர்
பாம்பினங்கருடனைப்பகைக்கும்பண்பினே.

(இ-புணா.) (இப்படிச் கோபங்கொண்ட அந்த அரசர்கள் யாம் பல பேரா யிருக்கின்றோம் ; இப்போது மாலைசூட்டிக்கொண்ட இவ்வரசன் ஒரு வன் ; (அப்படியிருக்க நமக்கெல்லாம் இகழ்ச்சி நேரும்படி) இவன் விவாகஞ் செய்துகொண்டுபோம் பழிக்கு நம்முடைய மனம் ஒருமையுடையா தென்று (தங்களில் ஆலோசனைபண்ணித்,) தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேர்களைச் செலுத்திப் பாம்புக்கூட்டங்கள் கருடனுடன் சண்டை செய்ய விரும்பிப்பகைத்து எதிர்க்குந் தன்மைபோல என்னென்திரில்வந்து எ-று. பாம்பினம் கருடனை வளையுப்பண்ணினே என்றும்பாடம். (சுடு)

வேறு.

அவரமரெதிர்தலுமழலெழவிழியா
இவருயிர்பருருவனெளிதினினைனவே
யுவர்புகெடனிலமுவருறவடுதேர்
பவனனில்விசையுறுபரிகொடுகடவா.

(இ-புணா.) அந்த அரசர்கள் சண்டைசெய்யும்படி எதிர்க்க நான் என் கண்களில் அக்கினிப்பொறிபரவும்படி அவர்களை உறுக்கி விழித்து, இவர் களுயிரோ யெளிதாக இப்போது வாங்கி விடுகிறேனென்று, உவர்க்கடல் சூழ்ந்த பூமியும் வாடும்படிப் பிளந்துகொண்டு செல்லுகின்ற என்னுடைய தேனா வாயுனைவப்பார்க்கிலும் விசையுடன் செல்லுகின்ற குதிரைகளைக்கொ ண்டி அவர்களுெதிரிற் செலுத்தி. எ-று. பவனன் - வாயுதேவன், (சசு)

தேரணிபரியணிசிறுதுகளுறவுந்
தாரணிபடையணிதரைமிசைகெடவுந்
காரணியெனமதகனிதுகள்விழீவும்
போரணிகருவிகள்பொடிபொடிபடவும்.

(இ-புணா.) தேர்ப்படை வகுப்பும் சூதினைப்படை வகுப்பும் சிறியது கன்போலாகவும், தும்பைப்பூ மாலையணிந்த காலாட்படை வகுப்பு (கால் வேறு கைவேறு தலைவேறாக அறுபட்டுப்) பூமியில் விழவும், மேகவொழுங்கு போல யானைப்படை வகுப்புகள் அறுபட்டு விழவும், போர் செய்வதற்காகச் சாணை பிடித்திராநின்ற ஆயுதவர்க்கங்கள் பொடிப்பொடியா யுதிர்ந்து விழ வும், எ-று. தார் என்றது படை விகற்பங்களுள் ஒருவகை பேதமென்றும், பின் படை என்றது பெரும்படையென்றும் கூறுவர்,

மன்னவர்தேர்மிசைமந்திரமொழிவார்
சென்னிகள்விழுவவர்தேர்மிசையிறையோர்
பொன்னவிர்புழுவிழுபூசலின்வெருவா
அன்னவொருமவரடவிகள்புகுவார்.

(இ-புரை.) (இவ்வாறு நடக்கின்ற போர்க்களத்தில்) ஒருபுறத்தில் அரசர்களிருக்கும் தேர்களினிடத்தில் மந்திரிகளுடைய தலைகள்விழ. மற்றொரு புறத்தில் மந்திரிகளிருக்கும் தேர்களினிடத்தில் அரசர்களின் பொற்பிரகாசமுடைய கிரீடம் அணிந்திருக்கும் தலைகளவிழும்; இத்தகைய அச்சண்டையிற் பயர்கூ. (இறந்தவாள்போகப் பிழைத்திருக்கும்) அரசர்களும் மந்திரிகளும் காட்டிற்போ யொளித்துக்கொள்ளுவார்கள். ஏ-று. (சஅ)

வேறு

கயமரத்தெதிர்ந்தோர் தம்மைத் துருபுதன்றனை யைக்காக
வாய்மனிலையால்வென்றவாகைவேல் விசயனேடோற்
காமலர்க்கண்ணிநிற்காக்காவலர் தம்மையென்று
புறமுபுரிசைக்கடனின்னொடும்புகுந்தபினனர்.

(இ - புரை) (இத்தன்மையாகப் போரில் தோற்று ஒடிப்போகும்படி) சுயம்வரத்தில் எதிர்த்த அரசர்களைத் துருபதராசன் புத்திரியாகிய துரோபதைக் காக, வெற்றிமாலையணியும் வேலாயுதத்தையுடைய அருச்சுனனவன் வென்றிமிருந்த காண்டபத்தினால் செயங்கொண்டதுபோல், தடாகத்தில் மலநூற் தாமரைமலரையொத்த கண்களையுடைய நாயகியே! உன்பொருட்டு எதிர்த்த அரசர்களையெல்லாம் வென்று, உன்னை என் தேரில்லைத்துக்கொண்டு) மேகமண்டலத்தை யளவுகின்ற மதின்குழந்த மதுனாயில் நான்சேர்த்தபின்பு. ஏ-று. துருபதராசன் - பாஞ்சாலராசன். (சக)

ஆயிழையுமியா னுமளப்பருங்காலமின்ப
மோய்வறத்துபுத்தூநெமியொருகுடைநிழல்கொண்டோங்கி
காயெரிக்கடவுண்முன்னர்க்கணக்கிலமகங்கள்செய்து
சேயுயர்விசும்பின்வாழுந்தேவர் தங்கடன்கடர்த்தும்.

(இ - புரை.) நல்ல ஆபரணங்களை அணிந்திருக்கும் தலைலியே! நானும் நீயும் அனேகங்காலம் ஒழிவில்லாமல் இன்ப மனுபவித்து, இந்தப்பூயியை என் ஒற்றைக்குடைநிழலில் வைத்து ஆஞ்ஞாசக்காமுருட்டியும், சுவாஸலிட்டெழு கின்ற அக்கினிதேவன் முன்றாக அளவில்லாத மகங்கள்செய்தும், மிகவும் உயர்ந்ததாகிய சுவர்க்கலோகத்தில் வாழும் தேவர்கள் கடன்களைத்தீர்த்தும். ஏ-று. யாகம்-நு. அவை பிரமயாகம் தேவயாகம் பூதயாகம் பித்ரீயாகம் மானுஷயாகம் என்பவைகளாம் இவைகளில்பிரமயாகம் வேதமோதுதல் தேவயாகம் வேள்வி செய்தல்; பூதயாகம் பலியிடுதல். பித்ரீயாகம் தர்ப்பணஞ் செய்தல்; மானுஷயாகம் இரப்போர்க்கு ஆகாரமுதலியவை கொடுத்தல். (ரு0)

அந்தணர்தங்கணஞ்சுத்தவாக்கெடத்தானமீர்துந்
செத்தழல்புரையுமேனிச்சிவனடிபூசைசெய்தும்

பைத்தொடியும்பாணுப்பண்டுசெய்தவத்தினாலோர்
மைந்தனை யீனவந்தமைந்தனுமறையோர்தம்பால்.

(இ - புறா.) பிராமணர்கள் மனதிலுண்டாகும் ஆசைநீர்க்கும்படித் தானங்
கொடுத்தும், சிவந்த அக்கினியையொத்த திருமேனியையுடைய பரமசிவத்தின
திருவடியைப் பூசித்தும், மாற்றுயர்ந்த பொண்ணைச் செய்த வுளையலணிந்த
கையையுடையவளாகிய மனைவியே! நீயும் நானும் பூர்வஞ்செய்த தபோபலத்தி
னாலே ஒருபுத்திரனைப்பெற ; அந்தபுத்திரன் (வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள்
கற்பிக்கும்) பிராமணர்களிடத்தில். எ - று (௫௧)

கலைபலபயின்றுமுகட்கடவுளுக்காடு மைபூண்டு
நிலையிலாவுலகுதன்னினிலைப்பறப்புகழ்நிறீதியுஞ்
சிலைவலித்திரடோளாற்றற்சேருநாளமைச்சர்தம்மோ
டலைகடற்பாரமெல்லாமவன்வயினனித்துயானும்.

(இ - புறா.) அறுபத்துநாலு கலைகளுக்கற்றுணர்ந்து, திரிநேத்திரங்களை
யுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமையாகி, நிலையில்லாததாகிய இவ்வுலகத்தில் தன்
புகழ் நிலைநிற்கும்படி நிறுத்தியும், வீற்போர்செய்யும் பலமுள்ள திரண்ட புஜப
ராக்கிரமஞ்சேர்ந்தாளில், மந்திரிகளோடு அலைவீசும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமி
பாரமெல்லாவற்றையும் அந்தப் புத்திரனிடத்திற்கொடுத்து அதன் பின்பு யா
னும். எ - று. (௫௨)

பொய்யுடலெடுத்துமாயப்புணரிகணீந்திரீந்திக்
கைபிணைகடுத்துமீண்டக்கடலிலாழ்ந்திறந்துபோக
மையுறுபிறவிமாப்த்துமறைகளின்சிரத்தினிற்று
மெய்யுறுநிலைமைதேர்வான்வேட்கைகூருளத்தனாகி.

(இ - தறா.) பொய்யாகிய இவ்வுடலெடுத்து மாயையாகிய சமுத்திரங்
களை நீந்தி நீந்தி, கைகளுக்கடுத்து (கராசேரக்கடாமையால் பின்னும் அந்த
ச்சமுத்திரங்கழில் ஆழ்ந்திறந்து போகும்படியான சூற்றம் பொருந்திய பிரவி
யையொழித்து, வேதங்களின்முடிவிலிராநின்ற உண்மையாகிய நிலையை அறி
யவேண்டுகென்கிற விருப்பமிருத்த மனமுள்ளவனாகி. ■ - று. காமத்தினால்
மாயைகளை நீக்கவேண்டினால் மேன் மேலும் அம்மாயைகள் விருத்தியாகும்;
ஆகவே, மனம் வருந்தும் என்பார், புணரிகணீந்தி நீந்திக்கையினை கடுத்தும்
என்றார் ஞானத்தினால் கடக்கலாம் என்பது துணியு. (௫௩)

பொன்னெடுங்குன்றமன்னபுணர்முலைப்பொலன்கொம்பொப்பா
யென்னெடுஞ்செல்வமெல்லாமெனதலெவ்நிறீத்து

நின்னொடும்போகிவேலைநெடுங்கடல்ங்கைகொண்ட
மன்னெடுத்தவத்தின்மிக்கமாதவனிருத்துவாமும்,

(இ - புரை.) (உண்மை நிலையை அறியவேண்டுமென்கிற விருப்பம்என்
மனதில் உண்டானதினால்) நெடிய பொன்மலையையொத்த நெருங்கிய தனங்
கொடியுடைய பொற்கொம்பினை நிகர்த்த நாயகியே! அஞ்ஞானத்தினால் என்
னுடையதென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த பெரியசெல்வங்களை யெல்லாம்
என்னுடையதல்லவென்று நீக்கிவிட்டு, உன்னுடன்போய்த் திரைகொடியுடைய
அனவிடக்கூடாத சமுத்திரநீரை உள்ளங்கையிலேற்றுத் கொண்டெண்ட நிலை
பெற்ற பெரிய தவத்தின்மிருந்த அகஸ்திய முனிவரிருந்து வாசஞ்செய்யும்.
எ -று. வேலை - புசற்றினை. (இசு)

சந்தனப்பொதுப்பர்குழப்பொருநையந்தாமநாற்றிச்
செந்தமிழமுதுமன்றற்றென்றலங்கன்றுநல்குஞ்
சுந்தரடொதியக்குன்றைத்தொழுதனம்வலங்கொண்டேறித்
கொந்தழிலத்தினுப்பண்கோதறுதவஞ்செய்காலை.

(இ - புரை.) சந்தனச்சோலை சூழ்ந்திருக்கத் தாம்பிரநாணி நதியென்
னும் பூமாலையை நாலவிட்டு, இயல் இசை நாடகம் என்கிற தமிழென்னும் அமு
தத்தையும் வாசனை வீசுகின்ற இனத்தென்றற் காற்றினையும் தருகின்ற அழகு
ள்ள பொதியமலையை நாம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து தொழு, தோத்திரஞ்செய்து,
அதன்மீதேறிச் சிகைவிட்டெரிசின்ற பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்துகொண்டு
சூழ்நயிலலாத தவஞ்செய்யுங் காலத்தில். எ -று. (இரு)

குறுமுனிவத்துதேனறிக் கொடும்பவக்கடலைமாய்த்து
மறுவுறுபிறவிமாயமம்மீரோயகற்றிப்பின்னர்
அறுசமயங்களுக்கும்அதிதமாஞ்சிவயோகத்தை
யுறுதியாயுபதேசிப்பயாமந்தவுபதேசத்தால்.

(இ - புரை.) அகஸ்திய முனிவர்வந்து கொடியதாகிய பாவக்கடலை யொ
ழித்துத் குற்றந்தங்கிய பிறவிநீங்கும்படி மயக்கமாகிய பிணியைத்தொலைத்துப்
பின்பு, அறுசமயங்களுக்கும் அதிதமாகிய சிவயோகத்தை உறுதியாக உபதே
சிக்க; நாம் அந்த உபதேசத்தினால். எ -று. சிவயோகமாவது ஞானசாரியர்
கிருபையினால் தன்னையுஞ் சிவத்தையுங்கண்டு தற்போதஞ் சீவியாமலிருப்பது.

எள்ளுறுமெண்ணெய்போலநெருங்கணும்பரந்துநின்ற
வள்ளறன்வடிவுகண்ணெனத்தினுளந்தழறி

ககே

எள்ளுமலர்வீழ்வண்டின்புத்தியிற் கவிப்பேங் கண்டாய்.

(இ - புரா.) எள்ளினிடத்திற் பொருந்திய எண்ணெய்போல எவ்விடத்தும் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனுடைய சொருபத்தைக்கண்டு, மனதில் ஆனந்தமூறப்பெற்று, ஒருக்காலும் ஒழியாத பேரின்பம் விளையாநின்ற சிவானுபூதியையனுபவிக்கும் பொருட்டுத்தேன்விடாது பெருகாநின்றமலர்களிற்றங்கிஅத்தேனையுண்ணும் வண்டிகளைப்போல மோகூத்தில் ஆனந்தமூற்றிருப்போம். எ-று. விள்ளுதலிலாத இன்பம்என்றதற்கு அனுபவிகளும் இத்தகையது என்று வாய்விண்டு சொல்லப்படாதது என்பதும் பொருள். (௫௭)

வேறு.

என்றுமன்னவனிந்துத்தனன்பின்னருமிசைத்தான்
அன்றுநாயுருவெடுத்தியானிறந்திடுமளவிற
கொன்றையஞ்சடைக்குரிசிலைக்கண்ணுறுங்கொள்கை
தொன்றுபட்டதாற்பிறப்பெலாந்துரிசறவுணர்ந்தேன்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு பேராணந்தம் அடைவோமென்று சொல்லியவனாய் அவ்வரசன் பின்னுஞ்சொல்வான், நான் முன்னாளில் நாயுருவெடுத்திருந்து இறக்குங்காலத்தில், கொன்றைப் பூமாலையணிந்த அழகிய சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவனைத் தரிசிக்குந் தனமை முன்னமே கிடைத்ததினால், பிறப்புக்கிளையெல்லாங் களங்கமற அறித்தேன். ■ - று, துரிசு - களங்கம். (௫௮)

வேறு.

பரவையுலகிற்பதினலாம்பக்கத்
நிரவுதொறுஞ்சிவனையேத்தியடிபேணி
யரிவைபிறவியகற்றுவாயென்று
குரிசின்மொழிந்தான்குலக்கொடியுக்கேட்டே.

(இ - புரா.) மனையே! (சிவராத்திரியில் பரமசிவனைத் தரிசித்ததினாலே இப்படிக்கொத்த மேலான பதங்கிடைத்தது; ஆதலால், நீயும்) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தில் சிவராத்திரிதோறும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பூசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து, பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளென்று அரசன் சொன்னான், அந்தவார்த்தையை அம்மாதுகேட்டு. எ-று. (௫௯)

அன்றுமுதலரையாயிழையும்பூசித்தான்
மன்றல்கமழ்செழுந்தார்மன்னவனுமாதருமாய்ச்
சென்றுபிறப்பேழ்கழியச்சின்மயவீடெய்தினார்.

(இ - புரா.) (இப்படியாகத்தன்கணவன் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்ட ராஜஸ்திரியானவன்) சிவராத்திரியின்பலன் மிகவும் நன்மையானதா

யிருக்கிறதென்று சொல்லி, அந்நான்முதல் அவளும் சிவராத்திரியில் பரம சிவனைப் பூசித்துவந்தாள். (அப்டடிப் பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஏழாட்பிறப்பு நீங்கினவுடன் வாசனைபரிமளிக்காரின்ற பூமாலையணிந்திருக்கும் அந்த அரசனும் அவன் மனைவியும் ஒரோதினத்தில் (இவ்வுலகத்தை விட்டுநீங்கி) மோகூத்திற்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ.று. ஏழ்பிறப்புக்குரிய என்றது இவர்கட்கு நேர்ந்த ஏழ்பிறப்பேயன்றி, எழுவகைத்தோற்றத்தையும் கடந்தார்கள் என்பதும் ஒன்று. (சு௦)

வேறு.

இத்தகையவாமென்றேயேழேழாம்பக்கத்தின்
மெய்த்திறனுமீசன்விளையாட்டின்வித்தகமும்
பத்திவழியடியார்பான்மையும்ற்றங்குவர்தா
முத்திபெறும்வழியுமென்றமுனிவரனே.

(இ - புறா) பராசரமுனியானவர் விமரிசராசனைப்பார்த்து, அரசனே! சிவராத்திரியின் உண்மையான மகத்துவமும், பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டின் மகத்துவமும், பத்திமார்க்கத்திற்கெல்லும் அடியார்கள் தன்மையும், அந்த அடியார்கள் மோகூத்பெறுகிற முறைமையும், இத்தன்மையனவாமென்று சொன்னார். எ-று. மற்று-ஆங்கு-அசைநிலைகள். (சு௧)

பேரறிவின்மாமுனிவன்பின்னருநன்றோதினை
வாரிபுடைசூழலகின்மன்னுயிர்களையாவர்க்கும்
நீரணியுய்வேணிநிமலனேதெய்வதமும்
ஈரமுறுகேருமிருடர்குரவனுமே.

(இ - புறா.) ஞானவறிவினையுடைய கவுதமருஷியானவர் இதுவவாயிற் சொன்னதும்ல்லாமல் மேலும் விளக்கமுறச் சொல்லுகிறார் நார்புறமுஞ்சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்திலிராநின்ற நிலையாகிய உயிர்களுக்கெல்லாம் கங்கையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனே தெய்வமும், அன்புள்ள சுற்றத்தாரும், அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற ஞானாசாரியருமாவீர். எ-று. உடல்அறித்தியம், உயிர் நித்தியம் என்னு முறைமைபற்றி மன்னுயிரென்றார், நிமலனே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றத்துடன் பிரிநிலை. (சு௨)

என்னுமுமாமனக்கொண்டசுன்றனைநோக்கி
மன்னுமகமுடிப்பார்மந்திரங்கள்சிற்திப்பார்
அன்னையுதரத்தடையார்மறந்துமென
முன்னையருமறைகன்யாவுமொழியுமால்.

(இ-புரை.) என்கிற வார்த்தை மனதில் நம்பிக்கையாகக்கொண்டு (அத் தன்மையுள்ள) பரமசிவனைக் குறித்து, அழியாத யாகங்களைச் செய்கின்றவர்களும், மந்திரங்களை யுச்சரிப்பவர்களும், இவ்வுடலிலிட்டு நீங்கிப்பின்பு மறந்தாகிலும் தாய்வயிற்றிற் கருவாகத் தங்கார்களென்று பழமையாகிய வேதங்களெல்லாம் மொழியாநின்றன, எ-று, மறந்துமென்றது பிறவார்களென்கிற துணிவுபற்றியெனக்கொள்க. (சுங்.)

வேதமுறைசெய்தவிதியேனுங்கைவிட்டுச்
சீதமதிவேணிச்சிவனடி யைப்பூசிக்கும்
போதமுடையபுராதனபோபாய்ப்பிறவி
வாதனையை நீக்கிமறைவிட்டிவ்வைகுவார்.

(இ - புரை.) வேதங்களாற்சொல்லப்பட்ட விதிகளையானாலும், அவைகளைச் செய்யாமல் விட்டொழிந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்களை யணிந்த சடாமருடத்தையுடைய பரமசிவத்தின் பாதங்களைப்பூசிக்கும் ஞானத்தையுடைய பெரியோர்களை நிலையில்லாத பிறவித் துன்பத்தை நீக்கி, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட (நித்தியமாகிய) மோகஷத்தில் எக்காலமும் பொருந்தியிருப்பார்கள், எ-று. வேதவிதியை ஒருபோதும் கைவிடலாகாது. அவற்றைவிடும் சிவபூசையை விடலாகாதென்பார், 'சிவனடியைப்பூசிக்கும் போதமுடையார்,' என்றார். அங்ஙனம் பூசையொன்றினையேனும் நித்யமாய்ச் செய்வார் அவ்வேதம்கூறும் வீட்டைப் பெறுவாரென்பார் 'மறைவிட்டிவ்வைகுவார்' என்றார். (சுசு.)

வாழுமனைமேன்மதலையர்மேல்வான்பொருண்மேல்
வீழுமனமவற்றின்வீழாதுதானேம்பித்
தாழுமவீர்சடையோன்றான்விழையப்பெற்றவனோ
யேழுபவக்கடலுமேறும்புனைபெற்றார்.

(இ - புரை.) வாழ்கின்ற மனைவியரிடத்திலும் புத்திரர்களிடத்திலும் சிறப்புள்ளதாகிய பொருள்களிடத்திலும் விருப்புறுகின்ற மனத்தை, அவைகளில்விரும்பாமற்காத்து, பிரகாசியாநின்ற நீண்டசடையையுடைய பரமசிவன்கிருவடிகளை விரும்பப்பெற்றவனோ எழுபிறப்பாகிய சமுத்திரங்களையுங் கடந்து மோகஷமாகிய கரையிலேறுகின்ற தெப்பத்தை யடைந்தவ ராவார்கள், எ-று.

கங்கையணிவேணியான்காமன்றனைவென்றோன்
மங்கையொருபாகன்றனக்குவழியடியார்

தங்கள்பெருஞ்செல்வமெலார்தாமாதனிப்பரன்றி
யங்கமரிவாளாலரிந்துங்கொடுப்பாரே.

(இ - புரை.) கங்கையையணிந்த சடையையுடையவரும், மன்மதனை வென்றவரும், பார்வதியை யொருபாகத்தில் வைத்தருளியவருமாகிய பரமசிவனுக்குப் பரம்பரையாகிய அடியவர்கள் தங்களுடைய பெரியசெல்வங்களை யெல்லாம் மறுக்காது ஈவார்கள்; அதுவுமல்லாமல், தங்கள் சரீரத்தையும் வாளால் அரிந்துங் கொடுப்பார்கள். எ-று. அங்கமரிந்துங் கொடுப்பார் என்றது ததீசிமுனிவர் சிபிச்சக்கரவர்த்தியார் முதலியோரைக் குறித்தபடி. (சுக)

வேறு.

கண்ணுதலாலயநோக்குங்கண்களேகண்கள்
கதைக்கண்டன்கோயில்புகுங்கால்களேகால்கள்
பெண்ணொருபாகனைப்பணியுந்தலைகளேதலைகள்
பிஞ்ஞனைப்பூசிக்குங்கைகளேகைகள்
பண்ணவன்றன்சீர்பாடுநன்னுவேநன்னு
பரன்சரிதையேகேட்கப்படுஞ்செவியேசெவிகள்
அண்ணல்பொலங்கமுனினைக்குநெஞ்சமேநெஞ்சம்
அவனடிக் கீழடிமைபுகுமடிமையேயடிமை.

(இ - புரை.) நெற்றிக் கண்களையுடைய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களைத் தரிசிக்குங்கண்களே நல்லகண்கள், காளகண்டத்தையுடைய அந்தப் பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களுக்குச் செல்லுகின்ற கால்களே நல்லகால்கள், பார்வதியை யிடப்பாகத்தில் வைத்தருளிய அந்தக்கடவுளை வணங்குகின்ற தலைகளே நல்லதலைகள், பிஞ்ஞகென்னு மொரு திருப்பெயரையுடைய அந்தக்கடவுளை அருச்சிக்குங்கைகளே நல்லகைகள், தேவநாயகர் புகழைப் பாடுகின்ற நாவேநல்லநா, பரமசிவனுடைய சரிதங்களைப் பெரியோர்களால் கேட்கப்படுங் காதுகளே நல்லகாதுகள், பெருமையிற்சிறந்த அந்தக்கடவுளுடைய பொன்மயமாகிய வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளைத் தியானிக்கும் மனமே நல்லமனம், அவருடைய திருவடிகளுக்கு அடிமையாகிற அடிமைத் தீமே நல்ல அடிமைத்திறம். ■ - று. (சுக)

வேறு.

குணமிலாராயினுங்குனீனராயினு
மணமவிசுருங்குமுன்மகளிராயினு

பணமணியரவரைப்பரமனன்போ
கணமலியுலகெலாம்பரவுங்காட்சியார்.

(இ - புறா.) நற்குண மில்லாதவர்களே யானாலும் நல்ல குலமற்றவர் களே யானாலும், வாசனையொருந்திய கருமையாகிய அளகபாரத்தை யுடைய மாதர்களே யானாலும், மாணிக்கம் பொருந்திய படத்தைப்பெற்ற பாம்பினைக் கச்சாகத்தரித்திருக்கும் ஆராயினையுடைய பரமசிவனடியார்களே கூட்டமாக வுன்ன திரிலோகத்தாரும் துதிசெய்யும்படியான பெருமையையுடைய ராவார் கள். எ - று. பரமன் அன்போ பரவுங் காட்சியாரொனப் பொருடருதலின், ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலை.

(சுஅ)

வேறு.

இன்னதன்மையதென விசனன்பர்சீர்
அன்னவாகன னுக்குமறிவதன்மென
மன்னுமாதவத்தினீர்மனக்கொள்வீரொனப்
பின்னுமோர்பெருங்கதைபேசினுனரோ.

(இ - புறா.) பரமசிவனுடைய அடியார்கள் புகழ் இத்தன்மை தெனப் பிரமதேவனுக்கும் அறியத்தக்க தல்லவென்று, அழியாத பெரிய தவத்தையுடைய நைமிசாரணியமுனிவர்களே ! அறிந்துகொள்ளுங்களுென்று பின்னும் ஒருபெரிய சரித்திரத்தைப்பேசுவாராயினார். எ - று.

(சுக)

நான்காவது - சிவராத்திரியில் விமரிசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் உடகூ.

உ.
சிவமயம்.

ஐந்தாவது.

சனிப்பிரதோஷத்திற்சந்திரசேனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

அகழ்ணிகாஞ்சில்குழாய்பொன்மூதெயில்
திகழுமுச்சீனியாஞ்செல்வமாநகர்க்
கிகழ்நங்குணத்தினாவிறைமைபூண்டொன்
புகழ்ணிகைமையான்புலவுவேலினன்.

(இ - புரா.) அகழியும் அழகிய உறுப்புகளையுடையதாய்ச் சூழ்ந்திருக்கும்
நல்ல பொன்னாலாய பழையமதிலும் விளங்கும், செல்வமுள்ள உச்சீனியென்
னும் நகரத்துக்கு இகழ்ச்சியற்ற நற்குணங்களோடு அரசுத்தன்மை கொண்டிரு
ப்பவனும், புகழையே ஆபரணமாகத்தரிக்கும் தகுதியையுடையவனும், பகைவ
ருதிரர் தோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடையவனும். ௭-று.

மாநகர்க்கு இறைமை பூண்டொன் எனமுடிக்க. மூதெயில் என்றமை
யின் இவ்வரசனுடைய மூதாதையராலியற்றியதெனத் தெளியப்படும். என்க.

இந்திரன் நிருவனவிசைக்குஞ்செல்வத்தான்
மந்தரமலையெனவளருந்தோளினை
செந்திருவனமுலைதிளைக்குமார்பினன்
சந்திரசேனனந்தரணிமன்னனே.

(இ - புரா.) தேவேந்திர செல்வத்துக்கு ஒப்பானதென்று சொல்லத்
தக்க செல்வத்தையுடையவனும், மந்தரகிரியைப்போல வளரும் தோள்களை
யுடையவனும், வீரலக்சுமியின் அழகுபொருந்திய தனங்களைப் புணருமாற்பை
யுடைய மகாவிஷ்ணுவைப் போல்பவனும், சந்திரசேனனென்கிற பெயரு
டையவனுமாகிய இவ்வுலகத்தையாளும் அரசன் ஒருவனுளன். ௮ - று.

இவ்வரசனைத்திருமாலுக்கு ஒப்பிட்டுக்கூறியது “திருவுடைமன் னாகக்
காணிற் திருமலைக் கண்டேனென்னும்” என்னும் திருவாக்கைப்போல, (உ)

மன்னவனநகர்மாகாளேசுரன்
என்னவாழ்சீனியிமயம்பூத்தருள்

கன்னியோர்பாகனைக்கருத்துளேத்தியே
பொன்னடியருச்சனைபுரியுங்காலையே.

(இ - புரை.) இத்தன்மையுள்ள அந்த அரசனானவன் அந்நகரத்தில் மா
காளேசரரென்று திருநாமத்தினையுடையவரும், மலையாயான் பெற்ற பார்
வதியை யிடப்பாகத்தி லுடையவருமாகிய பெருமானே மனதிலே நினைத்துத்
தியானஞ்செய்து அவருடைய அழகிய திருவடிகளில் பூசைசெய்யுங் காலத்
தில். எ - று. (௩)

தாணுவினேவலிற்றாரகைக்கெலா
நாணிலாவெனக்கணநாதர்நாயகன்
வேணவாவுளத்தினன்விலங்கற்றோளினான்
மாணிபத்திரனெனவழங்குபேரினான்.

(இ - புரை.) சிவநேசமிருந்த மனமுடையவனும், மலைபோலத்திண்ணிய
தோளையுடையவனும், மாணிபத்திரன் எனவழங்கும் பெயரையுடையவனும்,
நகரத்திரங்களுக்கெல்லாம் பூரணசந்திரன் தலைமைபெற்றிருப்பதுபோல சிவ
கணநாதர்களுக்கெல்லாம் தலைவனுமா யிருக்குமொருவன் பரமசிவனுடைய
கட்டளையினாலே. எ - று. (௪)

வேறு.

வந்துசந்திரசேனனைநோக்கிமன்னவனே
யெந்தைபூசனைக்கிணையிலாய்நின்னுடைநட்பு
முந்தவேண்டிவெனன்றுதான்வந்தமைமொழிய
அந்தவேந்தனுமகமகிழ்ந்தவனொடுநட்டான்.

(இ-புரை.) அவ்விடத்தில்வந்து சந்திரசேனனைப்பார்த்து, அரசனே! எம்
மையனாகிய பரமசிவபூசையில் ஒப்பில்லாத பத்தியை யுடையவனாகிய உன்
னுடன் நட்புகொள்ள விரும்பினேனென்று, தான்வந்ததைச்சொல்ல; (அது
கேட்டு) அந்தவரசனும் அந்தக் கணநாதனுடன் சினேகித்தான். எ - று. (௫)

இன்னவாறிவரிருவருமொழுகுமநாளின்
மன்னனன்பினான்மாணிபத்திரனுளமகிழ்ந்து
துன்னுசோதிச்சிந்தாமணிச்சுடர்கெழுமணியை

5பன்.

(இ - புரை.) இம்முறையாக இவ்விருவரும் நட்புற்று வாழுகளில் சந்
திரசேன மகாராஜனுடைய அன்பினுக்கு மாணிபத்திரன் மனமகிழ்ந்து, சூரிய

னுக்கொப்பாகிய ஒளிபொருந்திய சிந்தாமணியென்கிற ஓர் அரிய அரதனத்
தை (இது) உன்னுடையதா யிருக்கக்கடவது என்று கொடுத்தான். அப்படிக்
கொடுத்த மணியை அந்தஅரசன் வாங்கிக்கொண்டான். ஏ - று, அன்பினன்
வேற்றுமைமயக்கம். (க)

அந்தமாமணிப்பெருமையாமளப்பதற்கெளிதோ
சிந்தையாலதைநினைப்பினுஞ்செல்வமேகொடுக்கும்
கந்தநாண்மலருந்தியான்கவுத்துவமணியு
நந்தவாளொளிவிடுவதுரூபிற்றெத்ததுவே.

(இ - புரை.) அந்தச் சிந்தாமணியின் பெருமையை நாம் அளவிட்டுச்சொ
ல்லமுடியாது. அதை மனிதனும் நியானித்தாலும் செல்வத்தைக் கொடுக்
கும் (அன்றியும்) வாசனைபொருந்திய செந்தாமரைபோலும் நாயியினையுடைய
திருமாலணிந்திருக்கும் கவுஸ்துவ மணியும் ஒளி கெடும்படி மிக்க ஒளியை
விட்டு அநந்தங்கோடி சூரியர்போல் கிரணங்களைப்பரப்பா நிற்கும். ஏ-று.(எ)

அரிதினுத்தமனனித்தசெம்மணியினையணியாப்
புரைபடுத்தினனணிதலும்புரவலன்மார்பில்
மரகதக்குலமலையினின்மழகநிற்க்கடவுள்
இரதம்விட்டிழிந்திருந்தெனவொளிதயங்கியதே.

(இ-புரை.) உத்தமனாகியமாணிபத்திரன் அரிதின்கொடுத்தசெந்நிறமுள்ள
சிந்தாமணியைத் துளைபடுத்திச் சந்திரசேன மகாராசன் தன்மார்பில் ஆபரண
ம்போற் றரித்துக்கொள்ளவும், உதய சூரியன் தானிருக்குந்தேவைவிட்டிழிந்து
நல்ல மரகத மலையினிடத் திருப்பதுபோல ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தது. ஏ-று.

ரயநன்மணியண்புணந்திறைமகன்றப
வனையுமாமணித்திறனெலாமயலறக்கேட்டு
வினையமெண்ணியதிசைதொறுமேவியவேந்தர்
புணையுமேவட்கையால்யாவருந்தாதிறிப்புகன்றார்.

(இ - புரை.) இத்தன்மையுள்ள சிந்தாமணியைச் சந்திரசேன மகாரா
சன் தரித்து வாழுகளில், அப்படித் தரித்துக்கொண்ட மணியின் பெரு
மையெல்லாம் தேசங்கடோறும் பொருந்திய அரசர்களெல்லாரும் சந்
தேகமில்லாமற் கேள்விப்பட்டு, அதைத்தாங்கள் தரித்துக்கொள்ள வேண்டு
மென்கிற விருப்பத்தினால் தூதர்முன்னிலையிற் சொல்லியனுப்பினார்கள். ஏ-று.
மயல் - சந்தேகம். (க)

அன்பில்வேட்டனார்சிலர்சிலர் வினையிடையெடுபோர்
வன்பில்வேட்டனரன்ன துமனங்கொண்டமறவோ
னென்புயங்களுமென்னுடைவரங்களுமிறந்த
பின்புநல்குவேன் மணியெனவஞ்சினம்பிடித்தான்.

(இ - புரை.) சிலபேர் சிநேகத்தினால் விரும்பினவர்களாய்க் கேட்டனுப்பினார்கள் ; சிலபேர் கொல்லுகின்ற போர்வினையில் வன்பினால் வாங்கிக்கொள்வதாக விரும்பிச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அப்படி யவர்களாற் சொல்லியனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்வந்து சொல்லியதை அறிந்த சந்திரசேனமகாராசன் என்புலுபலமும் யான்பெற்றவரங்களு மொழிந்தபின்பு என்னிடத்திலிருக்குஞ் சிந்தாமணியைத் தருகிறேனென்று ! தூதர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பி) அதனை விரும்பிய மன்னர்மேல் தன்மனதில் வைரங் கொண்டவனுயினான். எ - று. 'ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே பொல்லாக்காற் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்' என்னும் திருக்குறளின்படி அன்பினாலும் வன்பினாலும் வினைமுடிக்க துணிந்தாரென்பார் 'அன்பில்வேட்டனார் சிலர் வன்பில் வேட்டனார் சிலர்' என்றார், வைரங்கொள்ளுதல் அரசர்க்குரிய ஆற்றல்களிலொன்றும். (க0)

அன்னவாசகங்கேட்டலுமவனிகாவலரின்
மன்னுமாகதராரியர்மத்திரர்மராடர்
துன்னுகேகயர்சாளுவரவந்தியர்துருக்கர்
மின்னுகோசலர்சஞ்சையர்கவுரவர்கிராடர்.

(இ - புரை.) சந்திரசேன மகாராசன் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையைக் கேட்டமாத்நிரத்தில் இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்களில் பொருந்திய மகததேசத்தாரும் ஆரியதேசத்தாரும் மாத்திரதேசத்தாரும் மராடதேசத்தாரும் நிலையாகிய கேகயதேசத்தாரும் சாளுவதேசத்தாரும் அவந்திதேசத்தாரும் துருக்கதேசத்தாரும் பிரகாசியாநின்ற கோசலதேசத்தாரும் சஞ்சயதேசத்தாரும் கவுரவதேசத்தாரும் விராடதேசத்தாரும். எ - று. (கக)

என்றுபேர்பெறுமன்னவார்யாவருமிகலிக்
கன்றுநெஞ்சினர்கடற்படைதன்னொடுங்குகிகி
வென்றுகோடுமுச்சீனியையென்பதுவிளம்பிச்
சென்றுசூழ்ந்தனர்சூழ்ந்துஞ்சந்திரசேனன்.

(இ - புரை.) என்று சொல்லப்பட்ட கீர்த்திபெற்ற அரசர்களெல்லாரும் பகைகொண்டு கோபமுள்ள மனத்தராய் சமுத்திரம்போலும் படைகளை யுடையவர்களாய் முடுகி, உச்சினீ பட்டணத்தைவென்று நமது கைவசப்படு

த்திக் கொள்ளுவோமென்று சொல்லிக்கொண்டு, அந்தப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அப்படிச்சூழ்ந்தமாத் திரத்தில் சந்திரசேனமகாராசன், என்று கோடும் கொள்வோம். கோறும் வேறும் என்றும்போல். (கஉ)

பகைஞர்வந்து தன்பதிவளைத்தனொனக்கேட்டு
மிகையுநஞ்சினன்வெருவலன்வினையமொன்றெண்ணுன்
முறைகொள்கண்ணியஞ்சந்தமுமொய்யொளிக்கலனும்
புகையுந்தீபமுமயினியும்புனலொடுமேந்தி.

(இ - புறா.) பகைவர்வந்து தன்னகரத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டார்க
ளென்று கேள்வியுற்றுத் தளராத மனதையுடையவனும் அஞ்சாமலும், வே
றொரு காரியஞ்செய்ய எண்ணுமலும், மலரும் பக்குவமுள்ள அரும்புகளால்
தொடுத்த பூமாலையும் சந்தனமும் மிகுந்த ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் தூப
மும் தீபமும் அன்னமும் திருமஞ்சனமும் ஏந்திக்கொண்டு. எ - று. (கஉ)

வேறு.

மாகாளமென்றுபெயர்மன்னுமரன்மன்னும்
பூகாடவிச்சினகரத்தினிடைபோகி
யேகாணுபூதியொடிருந்திதயமேவு
மோகாதிதத்தையுமுனிந்துபுறமாக்கி.

(இ - புறா.) மாகாளம் என்று பெயருள்ளதாய்ப்பரமசிவன் வீற்றிராநின்ற
கமுகஞ்சோலைசூழ்ந்த ஆலயத்தின்போய்ப் (பரமசிவத்தின் திருவடியில் மனம்
அயிக்கமாகும்படியான) நிஷ்டையிலிருந்து, இருதயத்தின்பொருந்திய மோகா
திசயங்களை யெல்லாங்கழிந்து புறமாகநீக்கி. ■ - று. சினகரம் - கோயில். (கச)

மறையாகமங்களிடைமந்திரமனைத்துங்
குறையாமலோதியருளின்ருவர்கூறு
முறையாலருச்சனைசெய்தன்பிடுநெடுமுந்நீர்க்
கறையார்களத்தனடிநயைக்கருதினானே.

(இ - புறா.) வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்
களை யெல்லாம் குறைவுபடாமற்கூறி தோத்திரஞ்செய்து, அருளினால் ஆசாரி
யர் அனுக்கிரகஞ்செய்து முறைமையின்படி யருச்சித்து, சமுத்திரத்தில் உண்
டாகிய விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய மாகாளேசவானுடைய திருவடிக
ளைத் தியானித்தான். ■ - று. (கரு)

இவ்வாறுபூசையிறைவன்புரியுமேல்வை
யவ்வாலயத்தனுகிப்பாயர்குலமன்னுஞ்

செவ்வாய்மடக்கினியனாள்சிறுவனோடே
மைவ்வாரணத்தூரவையாநடிவணங்கா.

(இ-புரை.) சந்திரசேன மகாராசன் இத்தன்மையாகப் பூசைசெய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில், ஆயர்குலத்திற் பிறந்த சிவந்தவாயையும் அறியாமையையும் கிள்ளையின் (மொழியொத்த இனியமொழியையு முடைய) ஒருமாதானவள் தன்புத்திரனுடன் அந்த ஆலயத்திற்போய்க் கரிய யானைத்தோலில் போர்வையாகப்போர்த்த மாகாளேசுவரன் திருவடிகளைவணங்கி, எ-று. (க௬)

மனையிற்றிரும்பிவரலும்மவடன்மைந்த
னினைவுற்றுநென்னலிடைநீண்முடிமகீபன்
முனைவற்றொழும்பரிசுகண்டதனைமுன்னா
நனைமுற்றுபோதுகொடுநாடிவழிபடுவான்.

(இ - புரை.) தன்வீட்டிற்குத் திரும்பிவரவும், (மறுநாள்) அவள்புத்திரன் நெடியமகுடத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் மாகாளேசுவரனை மனதில் தியானித்து, முந்தியநாள் தொழுததன்மையைத் தன்மனதில்நினைத்து, அரும்புகள்முதிர்ந்த நல்ல மலர்களைக்கொண்டு முறைமையினோடு பூசைசெய்பவனாய். எ - று. (க௭)

வீரையுற்றமாலிகைவிளக்குவடிதெண்ணீர்
புரையற்றதெள்ளமுதுபொன்னணிகளாடை
நரையுற்றபாசடைமணற்கொடுசமைத்தாங்
குரையற்றபூசனைசமாதரிநிலையுற்றான்.

(இ-புரை) (பூசாத் திரவியங்களெல்லாம் தனக்கு நேரிடாமையால்) பச்சிலைகளையும் மணலையுங்கொண்டு இவைகள் வாசனைபொருந்திய பூமாலையென்றும், இவைகள் தீபங்களென்றும், இவைகள் வடித்த தெள்ளியதிருமஞ்சனமென்றும், இவைகள் குற்றமற்ற நல்ல அமுதமென்றும், இவைகள் பொன்னாபரணங்களென்றும், இவைகள் வஸ்திரங்களென்றும், ஏற்படுத்திக்கொண்டு சொல்லுக்கடங்காத் (தன்மையுள்ள) பூசைசெய்தலாகிய சிவநிஷ்டையிலிருந்தான். எ - று. ஆங்கு - அசை. (க௮)

ஐம்புலவழிச்செலுமனத்தையுமடக்கி
நம்புகிவநிட்டையினிருக்குமிடநண்ணித்
சும்பமுலையன்னைமகவின்பகிசுறித்தே
யெம்பிமனைவாவெனவியம்பவுமெழாதே.

(௮ - புரா.) ஐம்புலன்வழியில் செல்லுகின்ற மனதைப்படுத்தித், நம் புதலோடு சிவநிஷ்டையி லிருக்குமிடத்திற்குக் கும்பம்போன்ற தனக்கிளையு டைய தாயானவன் தன்புத்திரனுடைய பசியைக்குறித்துப்போய், தம்பீ! (போ ஜனசஞ்செய்ய) வீட்டுக்கு வருவாயென்று அழைக்கவும் அவன் எழுந்திரா மல் எ - று, மகளை எம்பி என்றது அன்பில்வந்த வழுவுமைதி. (கக)

சசன தடிக்கமலமீதிதயவண்டைப்
பாசமுறலைத்தவனிருந்தபடியெல்லா
நேசமுறுமன்னையறியாதிஃதுநேர
மாசிலுணவுண்பதுமறந்ததெதுபோலாம்.

(இ - புரா.) பரமசிவனுடைய திருவடித் தாமசாயினிடத்தில் தன் சிய வண்டினை அன்பு பொருந்தவைத்துத் தன்மகனிருக்குந் தன் மைகளை (புத்திரனிடத்தில்) ஆசைமிருந்த தாயானவன் அறியாமல், இந்த வினையாட்டொன்று உண்டாக, நல்லபோசனஞ்செய்வதை மறந்திருப்பது என்னகாரணமோ? என்று, எ - று, போல் ஆம் - அசைகள், (௮௦)

என்றுவெகுளாமகவையெற்றினளடர்த்தாள்
வன்றிறலினுனுமைமணுளனெனவைத்த
மின்றிகழ்கருஞ்சிலையெடுத்தகலவிசிக்
கன்றியமனத்தண்மனையிடுக்கடிதுபோனாள்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சொல்லிக்கொயித்து, மகனைக் கையால் மோதி யடித்தாள்; (அதுவுமல்லாமல் சிவபூசையில்) மிருந்த உறுதிப்பாட்டையுடைய அந்தப்புத்திரன் சிவலிங்கப்பெருமானாகப் பாவனைசெய்துவைத்த ஒளிவிளங் குகின்ற கருங்கல்லையெடுத்துத் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு, வெம்பியமனதை யுடையவளாய்த் தன்வீட்டில் வினாவாகச்சென்றாள், எ - று. (௮௧)

எந்தையையெடுத்திவணகற்றினனெனத்தன்
சிந்தைமிகநொந்துமுறையிட்டமுதுசேயோன்
வெந்துயர்பொருமலிருகன்னல்விழியானாய்
முந்தியவுயிர்ப்புமறமுர்ச்சனையடைந்தான்.

(இ - புரா.) (அவன் எறிந்துவிட்டுப்போனதைப் பார்த்த பரிசுத்தனான அந்தப்புத்திரன்) என் ஐயஞ்சிய பரமசிவனை இவ்விடத்திலிருந்தெடுத்தெறிந்து விட்டானென்று தன்மன மிகவும்வருந்தி முறையிட்டமுது, தனக்கு கேரிட் டு துயரத்தைச் சகிக்கமாட்டாமல் இரண்டொழிகைவகையில் கண்ணையுந்திற ளாமல் சுவாசமுமில்லாமல் மூர்ச்சையடைந்தான். எ - று. தன்னல்-நாழிகை.

சனிப்பிரதோஷமகிமை.

(வேறு.)

விழித்தனன் விழித்து நோக்கலும் பழையமனையெலாநவமணிவிளக்கம், பழித்துநின்றிமைக்கும் புரந்தராலயம்போற்பழதறவிளங்குதல்கண்டா, நொழித்தனன கடிந்த விலிங்கந்திப்பியமாயொளிமணி யொண்சுடர்ச்சோதி, கொழித்துநின்றிருந்ததன்மைகண்டுள்ளங்குளி

(இ - புரா.) பின்பு மூர்ச்சை தெளிந்து கண்கள்விழிக்கவே, பழையதான தனது இல்லம் முழுவதும் நவரத்தினங்கள் ஒளிமிருந்து மாறாமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதனைத் தேவேந்திரன் கோவில்போல விளங்குவதைக் கண்டான்; பின்னும் தந்தாயானவன் எடுத்தெறிந்துவிட்ட சிவலிங்கமானது திவ்வியமானதாய் ஒளியுள்ள ரத்தினம்போலக் கிரணமுள்ள சோதியைக் கொழித்துக்கொண்டு அழியாததன்மையுடன் இருப்பதையுங்கண்டு, மனங்குளிர்ந்து அதிசயங்கொண்டான். ■ - று. புரந்தரன் - இந்திரன். திவ்வியம் என்பது திடபியம் என்றாயிற்று. (உரு.)

தொல்லையம்பிறவிக் கடற்கரையேறத்தொண்டெனு மம்பியைக் காட்டும், அல்லணிகண்டன்பூசணைப்பயனே வல்லதுதிருவினையாட்டோ, முல்லையங்கண்ணியெங்குலமுதல்வாழமுறைசெய்தல்வீணைப்பயனே, எல்லையிறவத்தோர்தமக்குமெய்தாததெளியனுக்கெய்தியதென்னே

(இ - புரா.) பழையபாடிய பிறப்பென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக் கடந்து மோகூடமென்னுங்கரையிலேறுப்படி அடிமைத்திறமென்னும் தெப்பத்தைக் காட்டிய இருள்நிறத்தங்கிய கண்டத்தை யுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால் உண்டாகும் பிரயோசனமோ? அல்லது, அவருடைய திருவினையாட்டோ? முல்லைப்பூவால் தொடுக்கப்பட்ட அழகிய மாலையணிந்த என்ருலமுதலோர் பூர்வம் முறைதவறாமல் செய்த புண்ணியத்தினால் உண்டாகும்பயனோ? அளவில்லாதவதையுடையவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரிய இப்பெருப்பேறு எளியனுக்குக் கிடைத்தது என்னகாரணமோ? எ - று. அம்பி - தெப்பம். (உரு.)

சியல்புதிவினையிழைத்தல்சிறியவார்கிறியலீதென்றறிஞருக்கியல்புபொறுப்பதென்றுரைப்பராதலாலடியினென்னனை நெறியிலாதிழைத்தசிறியல்பொறுத்திசியலனேகருணையங்கடலே மறியுறைகரத்துவரதனையென்னவாழ்த்தினனமாசிலரத்தவத்தோன்.

(இ - புரா.) பிழைசெய்தல் சிறியோர்களுக்கியல்பு; சிறியோர்கள் பிழை செய்து விவ்வாறுதானென்று பொறுத்துக்கொள்ளுதல் பெரியோர்கள், கடன்

என்று சொல்லுவார்கள். ஆதலால், அடியேன் தாயானவள் முறைமையில்லா மல்செய்த குற்றத்தை தேவரீர் பொறுத்துக்கொண்டருளவேண்டும்; நிரூமல னே! அழகியசுருபைக்கடலே! மான்பொருந்திய திருக்கரமுடைய வரதனே! என்று வாழ்த்தினான் அக்குற்றமற்ற சிறுவன். எ - று, வரதன் - மாறாதவரன் தருபவன். (உரு)

தன்மனைபுகுந்து துயின்ற நற்றாயும் விழித்த லுந்தன்மனையெல்லாம் பொன்மயமாகக்கண்டுமெய்ப்புளகம்பொங்கிடமகவினை நோக்கி நன்மகவீன்றேனென்றுளங்கனித் துநரபதிக்குரைப்பனென்றெல்ல மன்மனைகுறுகிப்புகுந்தவாமெல்லாமன்ன லுக்குரைத்த லுமன்னன்,

(இ - புறா.) (இவ்விடத்தில் இவனிப்படி யிருக்கத் தன்மகன் சிவலிங் கமாகப்பாவனைசெய்துவைத்துப் பூசித்த கருங்கல்லையெறிந்துவிட்டு) தன்வீட் டிற்போய் நித்திரைசெய்த தாயானவளும் நித்திரை தெளிந்து பார்த்தமாதிரி த்தில், தன்வீடெல்லாம் பொன்மயமாயிருக்கக்கண்டு, சரீரத்தில் புளகமுண்டாகப் புத்திரனைப்பார்த்து, நல்லபுத்திரனைப்பெற்றேனென்று மனங்களித்து, (இச்செய்தியை) அரசனுக்குச் சொல்லுவேனென்று விரைவாக அரண்மனைக்குப்போய் அரசனைக்கண்டு, நடந்தசெய்திகளெல்லாம் சொன்னான்; அதைக் கேட்ட அரசன். எ - று. (உசு)

மந்திரவியின்மைச்சருமாதிமறைவலாளரும்புடைசூழத் தந்திரந்தழுவச்சேரிசென்றனுகித்தமனியமனைவளனோக்கி யந்தரத்தகடிகிழியரீள்பசும்போலயம்வலங்கொடுபுகுந்து சந்திரசேனன்சந்திரடவுலிதாளிணைவதிமுறைதொழுதான்.

(இ - புறா.) மந்திராலோசனையின் முறைமையுணர்ந்த மந்திரிகளும் முதன்மையாகிய பிராமணர்களும் புடைசூழ்ந்துவரவும், நால்வகைச்சேனைகளு ள்கூழ்ந்துவரவும் ஆயர்சேரியிற்போய்ச் சேர்ந்து, பொன்மயமா யிராநின்ற வீட்டின் வளப்பத்தைப்பார்த்து, அண்ட முகடி கிழியும்படி உயர்ந்திராகின் ற ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, சந்திரியிற்போய்ச் சந்திரசேனனென் னும் அந்த அரசன் சந்திர சேகர னாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை முறை ப்படித்தொழுதான். எ - று. (உஊ)

வேதமும்வேதவிரிஞ்சனுமாதிவிண்மெயுண்டருங்காண ஆதியம்பரமனடியவயர்க்குருகியருளினுலடைந்தனென்னுந் துதலிற்பொதுவார்மதலையைத்தழவிக்காவலன்களிகிழ்வெய்த னுதநருகாணமுனதவதனமுது நவகையாலொலியெழுந்ததுவே.

(இ புரை.) அப்படித்தொழுத அரசன் நான்கு வேதங்களும் வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமதேவனும் அப்பிரமனுக்கு ஆகியாகிய விஷ்ணுவும் மற்றுமுள்ள தேவர்களுந் கண்டரியாத யாவர்க்கு மாகியாகிய பரமசிவன் ஆடியார்க்காகத் திருவுளமிரங்கிக் கிருபையினால் திருக்கோயில்கொண் டமார்தாடொன்கிற அன் பினால், அந்த இடைப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு, அரசன் மிகுந்த மகிழ்ச் சியையுடைய, (அதைக்கண்ட) அந்தப்பழைய நகரத்தாருக்குண்டாகிய சந்தோ ஷத்தினால் கோஷித்த ஆரவாரமானது பருவகாலத்தில் சமுத்திரம் கோஷிப் பதுபோல் இருந்தது. எ-று, பொதுவர்-இடையர்-உவர்-பெள்ளினிமை. (உஅ)

வரதவமதலைபூசனை புரிந்தவண்மையுந்தண்மதிக்குழுவிப் புரிச்டையண்ணலருளிளுங்கடைந்தபுதுமையும்புரவலன்கண்டு கரையிலரவுவகையுற்ற துநகரங்களிப்பதுங்காணவந்தனன்போற் குரைகடனடுவுட்கதிர்க்குலம்பரப்பியெழுந்தனன்குணதிசைவெய்யோன்.

(இ - புரை.) சிரேஷ்டமுள்ள தவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரனாவன் பூசைசெய்தவளப்பழம், குளிர்ச்சிபொருந்திய இளம்பிறையை டணிந்தமுருக் கிய சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் திருவருளினால் அவ்விடத்துத் திருக் கோயில்கொண்டமார்த் அற்புதமும் சந்திரசேன மகாராசன்கண்டு, அளவில் லாத சந்தோஷம் அடைந்ததையும் நகரத்தாடொல்லாந் களிப்படைந்ததையுங் காணவந்தவன்போல, ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரத்தினடுவில் ஆயிரங்கிரணங் களையும் பரப்பிக்கொண்டு கீழ்த்திசையில் சூரியன்உதயமாளுன். எ-று, வரம்-மேன்மை. (உக)

மூதெயில்வளைந்தகாவலரொற்றர்முழுதுமற்புதமெனவேகித் தாதவிழிதழிச்சடிவவானவனைச்சனிப்பிரதோடத்தினொருநாள் காதுவேன்மன்னன்வழிபடக்கண்டகாளையெய்பூசனைமுதலா ஆதியெம்பரமன்றோன்றியவளவுமவரவரசருக்குரைத்தார்.

(இ - புரை.) பழமையாகிய மதிலைக்குழ்ந்து காவலராயுள்ள ஒற்றர்க ளெல்லாம் இது அதிசயமென்று பேசிக்கொண்டு சென்று, மகரந்தத்துடன் மலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவனைச் சனிப்பிரதோஷத்தில், ஒருநாள் பகைவரைக்காயும் வேலாயுதத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் பூசைசெய்யக்கண்ட ஒரு இடைப்பிள்ளையும் அவ் வாராக செய்யத்தொடங்கிய பூசைமுதலாக ஆகியாகிய நம்மிறைவன் தரி சனைக் கொடுத்தவளவும் (வழுவாமல்) ஒவ்வொருவரும் அரசர்களுக்குச் சொ ன்னார்கள். எ - று. (உஃ)

தம்முடிதுளக்கிக்கேட்டவேல்லேந்தர்தனித்தனி துண்ணெண்ணெவ னுளிக், கொம்மையங்கொங்கைக்கொடி புரைதுசுட்பிற்கோகிலயிங்கு

திங்குதலை, யம்மைபங்காளனடியவனிர்தவரசனையவமதித்தத்தோ,
செய்மைபினைடைந்தே மெனத்தமைமுனிந்துமேற்பெயும் வினையமீ
தென்னு

(இ - புரை.) (போருக்கெனவந்து மதிலை வளைந்துகொண்டேன்) - வே
லேத்து மரசர்கள் தனித்தனி முடியசைத்து (இது ஆச்சரியமான காரி
யிருக்கிறதென்று) தனித்தனியாக நடுக்கமுற்ப்பயந்து, இந்தச் சந்
திரசேனமகாராசன் குவிந்த அழகுள்ள தனபாரத்தையும் பூவுகொடியை
யொத்த இடையினையும் குயிலோசைபோல வசனிக்கும் மதாரமுள்ளுமழில்சு
சொங்கையுமுடைய பார்வதிதேவியாருக்கு இடப்பாகமளித்தருளிய பரமசிவ
னுடைய மெய்யன்புயிருக்கின்றான்; இதையறியாமல் இவனை அவமதித்துப்
பகைகொண்டு வந்தோம்; என்று தங்களைத்தாங்களே வெறுத்துக்கொண்டு
இனிநாம் செய்வேண்டியகாரிய மிதுவென்கிறதாக நினைத்து. எ-று. (ஊ)

கடற்படையனைத்துந்தத்தழர்ச்சுக்கேகுகுமெனப்பணித்தமொதிர்த்தா
ரடற்கருஞ்சேனைச்சந்திரசேனனன்பதேயுமையுமென்றெண்ணிப்
படைக்கலந்தாரந்தகைபினராகிப்பதிபுருத்தரசனைப்பணிந்து
விடற்கருநட்புவேண்டினிவனும்விள்ளலாநட்பெதிர்விழைந்தான்.

(இ - புரை.) சமுத்திரம்போல மிகுந்த தங்கள்தங்கள் சேனைகளையெல்
லாம் தங்களுருக்குப்போகும்படி வினாவாக உத்தரவுசெய்தனுப்பிவிட்டு, யாவ
ராலும் போர்செய்வதற்கரிய சேனைகளையுடைய சந்திரசேன மகாராசனுடைய
சினேகமே நமக்குப் போதுமானதென்று கருதிக்கொண்டு, தங்கன்கைகளிலிரு
ந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் நீங்கினவர்களாய், உச்சினி பட்டணத்திற்குட்போய்
அந்தஅரசனைக்கண்டெவணங்கி, அரசனை உம்முடையசினேகம் எப்போதும்நீங்
காமலிருக்கும்படி வேண்டினோமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதைக்கேட்ட அவ்
வரசனும் (அவர்களைப்பார்த்து,) அரசர்களே! உங்களுடைய சினேகமும்என்னி
டத்தி லெப்போதும்நீங்காமலிருக்கும்படி நானும் விரும்பியிருக்கிறே னென்
னான். எ - று. கதும் என்பது விரைவுப்பொருளைத் தருமோரிடைச்சொல். (1)

மன்னனுட்பின்மன்னருமேகிமாகாளநாதனைவணங்கித்
பின்னரே தொறுவன்பூசனைக்கெதிர்த்தபிஞ்ஞகன்றாளினைதொழுது
முன்னர்நின்றிறைஞ்சுமதலையைத்தழுவிமுகமனன்ககமகிழ்ந்துளையா
இந்நிலத்தாயர்குலங்கட்குநீயேயிறைமகனுகெனவிசைத்தார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சினேகங்கொண்டபின்பு சந்திரசேனமகாராசனும்
நட்பினராகிய மறுதேசத்தரசர்களும்போய் மாகாளசுவரனை வணங்கி, உட
னது இடைப்பாளன் அசுரதழுவைக்காக எழுந்தருளியிற்றிராநின்றசிவலிங்கமூர்

த்தியையும்டணிந்து, தங்களெதிரில்நின்று. வணங்கிய அந்தப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் நல்லஉபசார வார்த்தைகள்சொல்லி, இந்தஉலகத்திலிருக்கும் ஆயர்குலத்துக் கெல்லாம் நீயே யிறைவனாயிருக்கக்கடவையென்று சொன்னார்கள். ■ - று. தொறுவன் = இடையன். (௩௩)

(வேறு.)

அக்காலையின்வந்தானடலடையார்புறநூறப்
புக்கார்கவியிலங்கைப்பதிபுகையத்தழன்மடுத்துக்
கைக்கார்முகநெடியோன்றனைக்கலுமுன்நறின்பொறுத்த
மிக்கான்கவிகுலநாயகனனுமனெனுமேலோன்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அரசர்கள் சொன்னபோது பலம்பொருந்திய பகைவராகிய அரசர்களுடைய பதியை அழிக்கும்படிப்போய்ச் சமுத்திரத்தினடு விலிருக்கும் இலங்கையானதுபுகைந்தெரியத்தக்கதாகத்தீயூட்டி, கையினிடத்துக் கோதண்டத்தையுடைய இராமமூர்த்தியைப் போர்களத்திற் கருடனைப்போற்றாங்கிய மிருந்த பராக்கிரமசாலியும் வானரர்களுக்குப் படைத் தலைவனுமாகிய அனுமனென்னும் பெயரையுடைய மேலானவன். ■ - று. புக்கு - புருந்து, ஆர்கவி-சமுத்திரம், கவி - குரங்கு, கார்முகம் - கோதண்டம். கலுமுன் - கருடன், * (௩௪)

அம்மாருதிவரக்காண்டலுமடிவீழ்ந்தடல்வேந்தன்
செம்மாந்தலர்மழைதூய்ப்பலவழிபாடுகள்செய்தே
யெம்மானிவனெய்தத்தவமென்செய்தனமெனவே
விம்மாவுளங்களித்தார்வமோடிருப்பக்கவிவீரன்.

(இ-புரை.) அத்தன்மையுள்ள அனுமான் வந்ததைக் கண்டமாத்திரத்தில் பலமுள்ள சந்திரசேனமகாராசன் அவர்பாதத்தில் சேவித்துக்கொண்டு, மிருந்த களிப்படைந்து, மேகம்பொழிவதைப்போல மலர்களைச்சொரிந்து, பலவகையாகிய ஆராதனைகள்செய்து, எம்மிறைவன் இந்த நாட்டில் வரும்படி நாங்கள் என்னதவஞ் செய்தோமோவென்று துதிசெய்து, மணக்களிப்படைந்து ஆசையுடனிருந்தான்; அப்படியிருக்கும்போது அனுமான். எ-று. (௩௫)

கோபாலர்தங்குலச்சேயினைக்குளிர்மாற்புறவனைத்தே
பூபாலர்கள்கேண்மின்னுறுபொருளொன்றையமுணரா
மாபாலனிங்கிவன்செய்திவெழிபாட்டினுண்மகிழ்ந்தே
காபாலிவந்தருள்செய்தமைகண்டிரிவையெல்லாம்.

(இ-புரை.) ஆயர்குலப்புத்திரனைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தன்மார்பில் அனைத்துக்கொண்டு, அரசர்களே! கேளுங்கள், உலகின்பொருந்திய யாதொ

ருபொருளையும் அறிபாத பெருமைபொருந்திய இந்தப்புத்திரன் செய்த ஆரா தனைக்குத் திருவுள மகிழ்ந்து, பரமசிவன் தமது தரிசனம் பாலித்ததைக்கண் டுர்கனா? இவைகளெல்லாம். ■ - று. (௩௬)

இறைசந்திரசேனன் புவியேழும்புகழுவோன்
அறையஞ்சனிவாரப்பிரதோடந்தனினரனை
மறையின் படிவழிபட்டமைகண்டிங்ஙனமதலை -
பொறையொன்றியமனத்தாற்புரிபூசாபலம்போலும்

(இ புறா.) ஏழுலகமும் புகழ்த்தக்க வல்லமையுடையவனாகிய சந்திர சேன மகாராசன் (வேதாகமங்களால்) விசேஷமாகச்சொல்லப்படுகிற சனிப் பிரதோஷத்தில் முறைமைப்படிப் பரமசிவனைப் பூசித்ததைக்கண்டு, இந்தப்புத் திரன் சாந்தந்தங்கிய மனத்துடன்செய்த பூசையின் பலமாகும். ஏ-று. மனத் தாற்புரி பூசை - மாணதபூசை. (௩௭)

அப்பூசனைகண்டார்பெறும்பேறித் துணை யளவோ
இப்போதிவன்வழியாய்வருமெட்டாந்தலைமுறையிற்
கைப்போதகமழைக்கும்மழைக்கார்வண்ணைவளர்ப்பரன்
மெய்ப்போதத்துநந்தனெனுங்கோன்றோன்றுவன்விளங்க.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுள்ள சனிப்பிரதோஷ பூசையைக்கண்டவர் பெறும்பேறு இவ்வளவிலடங்குலதோ? இப்போது பூசைசெய்த இந்தப் புத் திரனுடைய சந்ததியாய் வருகின்ற எட்டாந்தலைமுறையில் (முதலவாயிற் சிக் குண்ட) துதிக்கையையுடைய ஒரு காட்டாணையானது அழைக்க அதைரசூழி த்த மேகவண்ணங்கொண்ட மகாவிஷ்ணு (கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்வார்.) அவ ளாவளர்க்க உண்மை யறிவையுடைய நந்தனென்கிற ஆயர்கோடுருவன் அந்தக்குலம் விளங்கும்படி தோன்றுவன். ஏ-று. (௩௮)

இன்றேமுதல்வேல்வேந்தர்களெல்லீரும்ற்றிவனை
நன்றேதருபுகழ்ச்சித் தரனெனவேபெயர்நவில்வீர்
என்றேயடலனுமான்சிவபூசாபலத்தியல்பை
யன்றேதவமதலைக்கினிதருள்செய்தனன்போனான்.

(இ - புறா.) வேலாயுதத்தையுடைய அரசர்களே! நீங்களெல்லாரும் இன்றுமுதல் இந்தப்புத்திரனை நன்மையைத்தருகின்ற புகழினையுடைய சீதர னென்று பெயரிட்டழையுங்களென்று சொல்லி, மேலும் பராக்கிரமமுள்ள அனுமான் அப்போதே சிவபூசையின் கிரமத்தை தவத்தையுடைய அந்தப்புத் திரனுக்கு இனிதாக உபதேசித்தருளிப்போனார். ■ - று. (௩௯)

காற்றின்புதல்வன்போயபின்கருதாதமர்சொல்லி
மாற்றஞ்சியபடைமன்னவைவழிக்கொள்ளுதம்பதிக்கென்
றுற்றந்தருகரிதேர்பரியொண்பூண்டுகிலுதவிப்
போற்றுந்தவக்கோபாலனோடிருந்தான்புனைதாரான்.

(இ - புரை.) வாயுபுத்திரனாகிய அனுமான் போய்விட்டபின்பு எண்ணு
மற் போர்செய்வோமென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து, பின்புசண்டைசெய்ய
ப்பயந்த சேனையுள்ள அரசர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் உங்களுருக்குப் போங்க
ளென்றுசொல்லி, வலிபொருந்திய யானைகளுந் தேர்களும் குதிகைகளும்
ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் பரிசாகக்கொடுத்து அனுப்பி
விட்டுப் பூமாலையணிந்திருக்கும் அவ்வரசன் போற்றுகின்ற தவத்தையுடைய
அந்தப்புத்திரனுடன் தன்னகரத்திலிருந்தான். எ - று. (சு0)

நெடுநாளிருவோருந்திருநிலமாமகன்போகங்
கடவாதினிதருந்திச்சிவன்கழல்பூசனைபுரிந்தே
முடியாவிறுதியினேறினர்முத்திக்கரையென்னாப்
படுபாதகவினைவென்றவர்க்குரைத்தான்பழந்தவத்தோன்.

(இ - புரை) - அரசனும் ஆயர்கூலப்புத்திரனும் நெடுங்காலவரைக்கும்
ஒருநாளாவது முட்டுப்படாமல் இவ்வுலகவின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்
டிருந்து, பரமசிவனுடைய திருவடிகளையும் பூசித்து முடிவில்லாத அந்நியத்
தில் மோகநமாகிய கரையிலேறினார்களென்று பிறவிதோறும் பொருந்திய
தீவினையைவென்ற நாயகியாரணிய முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லி
யருளினார். எ - று. (சுக)

ஐந்தாவது சனிப்பிரதோஷத்தில் சந்திரசேனன்

பூசைசெய்த உதியாயம் முற்றிற்று

ஆக விருத்தம் உஅ0.

சத்தியாதனன் பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

பின்னுநான் மறைமுனிவர்பெருந்தவத்தோளே
முன்னரோதுபிரதோடமும்பூசையின்முறையு
மன்னிநாடொறும்வழிபடுமவர்பெறுவரனும்
இன்னுமெங்களுக்கிருளறவியம்புதியென்றார்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு சூதமுனிவர் சொல்லக்கேட்டுப் பின்னரும் நான் குவேதங்களுமுணர்ந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் (சூதமகாருஷியைப் பார்த்து) மிகுந்த தவத்தையுடைய சுவாமிகளே! முன்னஞ்சொல்லிய பிரதோஷ காலமும், அந்தப்பிரதோஷ பூசையின் கிரமமும், இடைவிடாமல் நாடோறும் பூசிப்பவர்கள் பெறும்வரமும், இன்னமும் எங்களுக்கு மயக்கந் தீரும்படிச் சொல்லி யருளவேண்டு மென்றார்கள். ஏ - று. (க)

முந்தைநான்முனியன்னதைமொழிவலென்றுரைத்தான்
சுந்தைசெய்குதிர்பதின்முன்றும்பக்கமாந்திவாவின்
அந்தமாகியமாலையேபிரதோடமாகும்
இந்துசேகரன்விரும்பியகாலமுமிஃதே.

(இ - புரை.) அவைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்; பதின்முன்ற நாளாகிய திரயோதசி தினத்தில், பகற்பொழுதின் முடிவாகிய மாலையொழுதே பிரதோஷமாம்; சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் விரும்பியகாலமும் அதுவே யாமென்று வேதமுணர்ந்த சூதர் கூறியருளினார். ஏ - று. (உ)

ஆயகாலையினடையலர்திரிபுரமழலிற்
நியவாணகைமுகிழ்த்தருள்செம்மலையல்லான்
மாயனன்முகன்முதலியதேவவைவணங்கி
மேயபூசனை புரிபவரநாகிடைவீழ்வார்.

(இ - புரை.) அந்தப்பிரதோஷ காலத்தில் தேவவிரோதியர்ளுடைய திரிபுரங்கள் அக்கினியாற்றீயும்படி ஒளிபொருந்திய புன்னகைசெய்தருளிய பரம

சனிப்பிரதோஷமகிமை.

(க)

சிவனையேயன்றி, விஷ்ணு பிரமன் முதலாகிய தேவர்களை வணங்கி வீரும்பிப் பூசைசெய்கின்றவர்கள் நரகத்தில் விழுவார்கள். எ - று. (க)

சொன்னகாலையிசைவழிபடுந்தூயோர்
மன்னுமாக்கடலுடுத்தபார்முழுவதும்வணங்க
முன்னுபோகங்களாயவையுமுறையினிற்றுய்த்துப்
பின்னர்வீற்றினிதிருப்பராறபேரின்பவிட்டின்.

(இ - புரா.) மேற்சொல்லிய பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனைப் பூசை செய்கின்ற பரிசுத்தர்கள் நிலைபெற்ற பெரிய கடல்குழந்த உலகத்தவர்க ளெல்லோரும் வணங்கும்படி (அரசர்களாய்ப்பிறந்து) வீரும்பிய போகங்களை யெல்லாங் கிரமமாக அனுபவித்துப் பின்பு மோக்ஷவீட்டில் இனிதாக வீற்றி ருப்பார்கள். எ-று. (ச)

அனையகாலையினருச்சனைபுரிந்துவீட்டடைந்தார்
எனையரென்றுநீர்வினவுதிரேலஃதிசைக்கேன்
வினையவென்றியான்விதற்பதேசாதிபனெழிலாற்
றனையொவ்வாதவேள்காமுறுஞ்சத்தியாதனனே.

(இ - புரா.) அத்தன்மையுள்ள பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனை அருச் சித்து மோக்ஷமடைந்தவர்கள் யாவொன்று நீங்கள் வினவுவீராகில், அதைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக; போர்த்தொழிலில் வெற்றியை யுடையவனும் விதர்ப தேசாதிபதியும் மன்னதனும் ஒவ்வாத (சவுந்தரியமுள்ளவனுமான) சுத் தியாதனனென்னும் பெயருள்ள ஒரு அரசன். எ - று. காமமுறுமென்பது விகாரவகையான் காமுறுமென நின்றது. காமம் உறும் எனப் பிரித்துக் கொள்க. (இ)

அறிவினீதியின்வாய்மையினமைச்சினிழுகிற்
பிறிதில்கல்வியிற்பெருமையிலிருநிதிப்பெருக்கிற்
செறியுமுதரணுடைமையின்கிரதத்திற்றல்வேல்
எறியுமுறஞ்சாக்கடற்படைவீட்டையினிசையின்.

(இ - புரா.) அறிவினாலும் நீதியினாலும் சத்தியத்தினாலும் ஆலோசனை யினாலும் அழகினாலும் ஒப்பு வேறில்லாத கல்வியினாலும் பெருமையினாலும் பொருள் மிகுதியினாலும் அழியாமல் பழமையாகிய நால்வகை யரண்களை யுடைமையினாலும் வீரத்தினாலும், வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தைப் வர்கள் தங்கள்மேலெறிய அதனால் காயத்துக்குப் பயப்படாத சமுத்திரம் போன்ற சேனைகளை யுடைமையினாலும் புகழினாலும். ■ - று. நால்வகை அரண்களாவன - மதிலரண் அகழரண் மலையரண் காடரண். (சு)

மற்றுமின்னனதருமிறைமாட்சியின்மலிவிற
கொற்றவேந்தரினவனியினிகரிலாக்ஞரிசில்
பற்றலார்கள்வந்தடிதொழநா னிலம்பரித்தாங்
குற்றநாளினிலவன்பகையாகியவுரவோர்.

(இ - புறா.) முன்சொன்னவைகளும்ல்லாமல் இவைகள்போல இன்
னமும் விசேஷ குணங்களமைந்த அரசுக்குரிய பெருமையின் மிகுதியி
னால் செயம்பெற்றிருக்கும் வேந்தர்களுக்குள் இந்த வலகத்தில் ஒப்பில்லாத
வானுய்வினங்கும் இவ்வரசன், பகைமன்னர் வந்து தன்பாதத்தை வணங்கும்
படித் தண்டேசத்தை யாண்டுகொண்டிருக்குநாளில், அவனுடையபகைவர்க
ளாகிய பலமுள்ள வேந்தர்கள். ■ - று.

(எ)

வீண்டலம்புகழ்சாலுவதேசத்தின்வேந்தர்
கொண்டவன்ன துன்மருடணன்முதலியோர்குழாங்கொண்
டெண்டிசாமுகந்தாளியின்மறைந்திடவெழுந்து
மண்டுதானையாற்சத்தியாதனன்பதிவளைத்தார்.

(இ - புறா.) தேவலோகத்தாரும் புகழ்த்தக்க பெருமையுள்ள சாலுவ
தேசத் தரசர்களாகிய மேகத்தையொத்த துன்மருடணன் முதலானவர்கள்
கூட்டமாகச் சேர்ந்து, அஷ்டதிக்குகளும் தாளியினால் மறையும்படி எதிர்
சென்று நெருங்கிய நால்வகைச் சேனைகளால் சத்தியாதனனுடைய நகரத்தை
வளைந்து கொண்டார்கள். எ - று.

(அ)

முகையுடைந்துதூர்மதுமழைபிவிற்றிடமுல்லே
நகைமடந்தையர்முலைபொருநலந்திகழும்பன்
பகைஞர்வந்துதன்பதிவளைந்தனரெனப்பகரு
மிகையடைந்தசொற்கேட்டலுநக்கிவைவிளம்பும்.

(இ - புறா.) அரும்புகள் முருக்கலிழந்துதேன்மழை பொழியும்படியாக,
முல்லையரும்புகளை யொத்த தந்தபந்திகளுடைய மாதர்தனங்கள் பொருந்தத்
தக்க பூமாலையணிந்திருக்கும் அழகமைந்த மாற்பையுடைய சத்தியாதன மகா
ரீரஜன், பகைவர்கள்வந்து தன்னகரத்தை வளைந்துகொண்டார்களென்கிற குற்
றம்பொருந்திய சொல்லைக்கேட்டமாத்நிரத்தில் நகைத்துக்கொண்டு இந்தவார்
த்தைகளைச் சொன்னான். எ - று, மிகையடைந்தசொல் என்றமையால்
இதுவரையும் கேளாதசொல் என்பதும் பொருள். நகுதல் - சிரித்தல். (ஊ)

முன்றறங்கியமலைவேற்றானைமாற்றரசர்
வென்றியம்புயத்தருக்குமென்றடம்புயவிறலும்

இன்றுகாண்குலங்கடற்படையெழுக்கெனவியம்பித்
துன்றுதாரவனெறினன்சுடர்மணிநெடுந்தேர்.

(இ - புறா.) வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த வேலாயுதத்தை யுடைய பகைமன்னவர் வெற்றிபொருந்திய அழகிய புஜவீரப்பையும் என்னுடைய பெரிய புஜபலத்தையும் இன்றறிகிறேனென்று, சமுத்திரம்போன்ற சேனை களைப் புறப்படச்சொல்லி நெருங்கிய பூமாலையணிந்த அவ்வரசன் பிரகாசியா நின்ற தனது பெரிய தேரிலேறினான், ■ - று. (கௌ)

இருவர்தம்பெருஞ்சேனையுமேற்றெதிரிகளிப்
பொருதளந்தனின்வினைந்தபோரமலையிறபுழுங்கிக்
கருவழிந்துருமுதிர்ந்தனகார்க்குலமென்ற
பாவைமாரிலம்பெருவருந்தன்மையார்பகர்வார்.

(இ - புறா) (சத்தியாதனராசன் போர்க்களத்திற் சென்றவுடன்) இரு வர்சேனகளும் எதிர்த்துப் பகைகொண்டு யுத்தஞ்செய்யும் போர்க்களத்தில் உண்டாகிய பெரிய ஒசையினால், மேகங்களும் பயந்து கருவழிந்து இடிகளைக் கக்கினவென்றால், சமுத்திரம்வளைந்த இவ்வுலகத்தார்பயமுற்றதன்மையினைத் தெரிந்து சொல்லுகின்றவர்கள் யாவர்; (ஒருவருமில்லை.) எ - று. அமலை - சத்தம். (கௌ)

நிணநெடும்படைதாக்கவினெடுங்குடர்சரிந்து
மணமலிந்ததாசிரம்புயமணிகரந்துணிந்து
பிணம்விழுந்தவக்களவயிற்றுணங்கைப்பேயுடனக்
கணமெழுந்துநின்றாடினவெண்ணிலாக்கவந்தம்.

(இ - புறா.) பகைவர் நிணங்கள் பொருந்திய பெரிய ஆயுதங்கள் படு கிறதினால் நெடியகுடர்கள் சரிந்து, வாசனைதங்கிய மாலையணிந்திருக்கும் சில தலைகளும் புஜங்களும் அழகியகைகளும் அறுபட்டி, பிணங்கள் விழுந்த அந் தப் போர்க்களத்திற் கைகோத்துக்கொண்டாடுகின்ற பேய்களுடன் அப்பொ முதே அளவில்லாத கவந்தங்களும் எழுந்து நின்றாடின. ■ - று. கவந்தம்-சிர மற்றவுடல். (கௌ)

வினையமெண்ணுறுமந்திரத்தலைவரும்விரைத்தார்
புணையுந்திண்புயச்சேனைக்காவலரும்விண்புருந்தார்
இனையபூசலிற்றுன்மருடணன்கொலவிறந்தான்
வனையும்வார்குழற்சத்தியாதனனெனுமறவேவான்,

(இ - புரா.) (இப்படியாக நடக்கும்போர்க்களத்தில்) சூழ்ச்சிமிக்கமந்திரிகளும், வாசனையுள்ள வெற்றிமாலையணியும் புசங்கனையுடைய சேனாதிபதிகளும், இறந்துவீரசொர்க்கஞ் சேர்ந்தார்கள். அத்தன்மையுள்ள யுத்தத்தில் நீண்ட வீரகண்டை யணிந்திருக்கும் சத்தியாதனனென்னும் அரசன் துன்ம குஷணனாற் கொல்லப்பட்டிற்றந்தான். எ - று. (கங்)

(வேறு.)

வென்றவேந்தர் தம்மணியை விரித்து மாய்ந்தோன்வியன்பதியை இன்றுகொண்டுகூட்டுண்மினென்னும்வெஞ்சொற்பொருள்போலக் கன்றுகிந்தைக்கதிரவனுங்காயுங்கதிரையறச்சுருக்கிக் குன்றினின்றுந்தேரோடுங்கூடாற்கடலிற்குப்புற்றான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு செயம்பெற்ற அரசர்கள் தம்முடையசேனைகளை அழைத்தி, இறந்துபோன சத்தியாதனனுடைய பெரியநகரத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுங்கள் என்றுசொல்லியதுகேட்டுச் சங்காத்தமனத்தன்போலச் சூரியன் காய்கின்ற தன்னுடைய கிரணங்கள்முழுவதும் சுருக்கிக்கொண்டு, உதயகிரியினின்று தேருடன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதித்துவிட்டான். ■ - று. சூரியதேவன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதித்தானென்றதாம் பகற்பொழுது போயிற்றென்பது தாற்பரியம். (கச)

கங்குல்வந்துபுகுமளவிற்கருதார்சேனாபதிபுகுத மங்குபோர்ச்ச சத்தியாதனன் றன்மனைவிசதியாமடநல்லாள் அங்கைகொண்டவயிற்றெற்றியந்தோவினையேனெனவரற்றிப் பொங்குமிருளிற்றமியளாய்க்கரந்துகுடபாற்போயினாள்.

(இ - புரா.) இராக்காலம் வந்தவளவில் நகரத்தைக் கொள்ளையிடுப்படி அந்தச்சேனைகள் பிரவேசிக்க, அதையறிந்த போரில் இறந்துபோன சத்தியாதனன் மனைவியாகிய சதியென்னும் பெயருள்ள மாதானவள், இரண்டுகைகளினாலுந்தன்வயிற்றிலெற்றிக்கொண்டு, அந்தோ! பாவியானென்றழுது, அந்த இராப்பொழுதில் துணையின்றி தனியளாய் யாருமறியாதபடி மேற்குத்திசை நோக்கிப் போய்விட்டான். ■ - று. (கரு)

துன்பத்துணையுயன்றிமற்றோர் துணையொன்றையலிற்காணாதாள் அன்பிற்சேவற்றுணையிழந்தவன்றிற்பெடைபோலமுதியங்கி வன்பிற்செலவுங்கருமுதிர்ந்தவருத்தமுறலானடைமாய்ந்து முன்புற்றறியாநெடுங்கானவாவிக்ககையைமுடுகினாள்.

(இ - புரா.) மேற்குத்திசை நோக்கிப்போனவள் துன்பமாகிய துணையெல்லது வேறொருவரைத் துணையாக அயலிற்காணாதவளாய், அன்பினையு

டைய ஆணன்றிலப்பிரிந்தபெட்டையன்றில் அழுவதுபோல அழுதிரங்கி, நடக் கமாட்டாமல் நடந்துபோகவும், கருப்பமுதிர்ந்த வருத்தத்தை யடைவதினால் நடைதள்ளாடினவளாய் ஒருக்காலஞ் சென்றுகண்டறியாத பெரியகாட்டிலிரு க்கும் ஒருதடாகத்தின் கரையிற்சேர்ந்தான். எ - று. (கௌ)

வேறு.

நல்வினை தணக்குமாறுந்தீவினைநனுகுமாறு
மொல்லையினுறுவதென்னாலுணருமென்றறிவிப்பாள்போற்
பல்லியந்துவைக்கமுன்றில்விழாக்களிபகலிற்றுய்த்தா
ளல்லினிற்றமியளாகியணங்குறைவனத்தளானாள்.

(இ - புரை.) நல்வினைப் பயன் நீங்கு முறைமையும் தீவினைப் பயன் சேருமுறைமையும் விரைவாகப்பொருத்துவதையெனனால் அறிந்துகொள்ளுங்க ளென்றுதெரிவிக்கின்றவள்போல, பலவாத்தியங்கள் சத்திக்கும்படித் தன் அந்த ப்புரத்தினிடத்தில் நடக்கும் சிறப்புக்களைக்கண்டு பகற்பொழுதில் சந்தோஷத் தை யனுபவித்தவள் இவ்விராப்பொழுதில் தனிமையானவளாய் வனதேவதை கள் வாசஞ்செய்யத்தக்க காட்டிலிருப்பவளானாள். எ - று. அணங்கு - தெய்வம், ஈங்குவன தெய்வம். (கௌ)

ரற்றியவருத்தத்தாலுமெழுச்சியினடையினு
முற்றியகருப்பமென்மேல்வேதனைமுதிர்ந்துகாட்டப்
பெற்றனளென்பமன்னோபெரும்பகையிழைத்துச்செற்ற
கொற்றவர்க்கிடந்துடிப்பக்குமரனைக்கொலைவேற்கண்ணாள்.

(இ - புரை.) பகைவரைக் கொலைசெய்யத்தக்க வேல்போன்ற கண்களை யுடைய அந்த ராசஸ்திரீயானவள் தனியாகக் காட்டிற் போனவுடன் புருஷ னிறந்தபோது மோதிவருந்திய வருத்தத்தினாலும், வழிநடந்த வருத்தத்தி னாலும், முதிர்ந்த கருப்பமானது அநி வேதனையைக்காட்டி, பகைகொண்டு போர்செய்துவென்ற அரசர்களுக்கு இடத்தோளும் இடக்கண்ணும் துடிக்கும் படி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள். ■ - று. இடத்தோளும் இடக்கண்ணும் துடிப் பது இன்னலக்காட்டி மோர்குறியாம். (கஅ)

அருநெறிநீந்தலா னுமரசனைத்தணத்தலா னுந்
நிருமகன்றன்னை யீன்றவேதனைத்தியக்கத்தா னும்
ஒருமகளுண்ணுநீர்வேட்டோடையினிறங்கலோடுங்
கருநிறக்கொடியசிறுமக்கராமுயிர்கவர்ந்ததன்றே.

(இ - புரை.) அருமையான வழியைக்கடந்து வந்ததினாலும், தன்கணவ னாகிய அரசனை யிழந்ததினாலும், சிறந்த புத்திரனை யீன்ற உபத்திரவத்தின்

மயக்கத்தினாலும், ஒப்பற்ற அந்த ராசஸ்திரீயானவன் நீருண்ணவிரும்பி ஒரு நீரோடையி லிறங்கினமாத் திரத்தில் கரியநிறமுள்ள கொடியதாகிய கோபங் கொண்ட முதலையானது அவளுயிரை வாங்கிக்கொண்டது, ■ - று, ஏகாரம அசை. (கக)

உதிரமுநிணமுமுண்டகராமுளையுழையிற் போக
அதிரகடலவனியாளவவதரித்தாணக்காண்பான்
கதிரவன்றதைபோலக்கதுமெனக்கடலின்வந்தான்
மதலையைபுரப்பாரின் நிவாய்திறந்தரற்றுங்காலே.

(இ - புரை.) அவளுடைய உதிரத்தையும் மாமிசத்தையுமுண்ட முதலையானது சேற்றினிடத்திற் போக; ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத் தையான்வதற்காகப் பிறந்த புத்திரனைக்காண அவன் பிதாவந்ததுபோலச் சூரி பன் கடலினிடத்தி லுதயயஞ்செய்தான். அந்தக்குழந்தையை ஆதரிப்பவர்க ளில்லாமல் வாய்திறந்தழும்போது, ஏ - று, (உ0)

கமையினுள்கைமையுற்றாள்பார்ப்பனிவறுமைபூண்டா
ளமைவுறுகாதற்றன்சேயாண்டொன்றுபுக்கான்மன்னைச்
சுமையெனமருங்குனின்று துவண்டிடக்கைபிற்றாங்கி
யுமையெனும்பெயரினுளவ்வோடையின்நீரமுற்றாள்.

(இ-புரை.) பொறுமையினையுடையவளும், கைம்பெண்தன்மை யடைந்த வளும், தரித்திரமுள்ளவளும், உமையெனும் பெயரையுடையவளுமாகிய ஒரு பிராமணஸ்திரீயானவன், ஆசை பொருந்திய ஒருவருஷத்துக் குழந்தையாகிய தன்புத்திரனை ஒரு பளுவைச் சுமப்பதுபோலாக இடையானது துவளும்படிக் கையிலேந்திக்கொண்டு அந்தத்தடாகத்தின் களையிற்சேர்ந்தான். ஏ - று. (உ௧)

தாயிழந்தாருமின்றித்தனையினிற்கிடந்துசெய்ய
வாய்திறந்தரற்றுசின்மமதலையையுற்றுநோக்கிக்
காய்கதிர்க்கடவுள்விம்பங்கடலினின் றுதித்ததேபோ
லையுமிச்சேயையின்முள்யாவளோடுவென்றுதேர்வான்.

(இ - புரை.) தாயையிழந்து வேறொருவரு மில்லாமல் மண்ணிற்கிடந்து சிவந்த வாயைத்திறந்து அழுகிறகுழந்தையின் சுமீபத்திம்போய்ப்பார்த்துச் சூரி யதேவன் சுமுத்திரத்தினின்றும் உதயமானதுபோலத்தேஜசுபொருந்திய இந தக்குழந்தையைப் பெற்றவன் எவனோவென்று யோசிப்பான். ஏ - று, (உ௨)

அரசளங்குமரனாகவந்தனன்மதலையாக
விருகிலத்திலவோயன்றியாவோடெறுத்தன்பாலாள்

நிலாவளியுபுனிற்றினுண்மற்றியாண்டையாய் நின் றுண்மைத்தன்
புரிகொடிநாபியின் னுமறுத்திலாள் புகுத்தென்னே.

(இ - புரை.) (இந்தப்பிள்ளை) இராசகுமாரனாகவேண்டும், அல்லது பிரா
மணப் பிள்ளையாகவேண்டும், பெரிய இந்தவுலகத்தில் மேற்சொல்லிய வருண
த்தாரல்லாமல் இப்படிக்கொத்த அழகுள்ள பிள்ளையை மற்ற எவர்கள் பெறுந்
தன்மையை யுடையவர்கள்; இதைப்பெற்றவன் எவ்விடத்திலிருக்கின்றானோ?
இந்தக்குழந்தையின் கட்டுப்பட்டிருக்கும் கொப்பூழ்க்கொடியை இன்னமும்
அறுக்காதவளா யிருந்தானே மத்தியில் என்னைசம்பவித்ததோ? எ - று. (உரு)

என்னிளங்குழிவிக்கின்றோனிலாவலாயின்பா லூட்டி
மன்னியகா தல்கூடவளர்ப்பேனாவென்னவென்னு
மன்னிய வருணத்தானேலந்தணர்க்கடாே யென்னுந்
தன்னிளங்குமரனோடு தராபதிமகவைப்பார்க்கும்.

(இ - புரை.) என்னுடைய இளங்குழந்தைக்கு இவ்வந்தம்பியாக இனியபா
லூட்டி நிலையான ஆசையிருதியாகும்படி வளர்ப்பேனாவென்று எண்ணுவான்;
மேற்சொல்லிய இரண்டு வருணமில்லாமல் அன்னியகுலத்துப் பிள்ளையா
னல் இவ்வெண்ணம் நமது குலத்துக்குத் தகாதே யென்றெண்ணுவான்; தன்னு
டைய புத்திரனோடு இராசகுமாரனைப் பார்ப்பான். எ - று. (உச)

இத்திறமையமெய்தியிடைந்திவணிற்ருமவேலை
சத்திரங்கரகங்கொண்டோர் தவமுனியோடைசார்ந்து
புத்திரசோகமுற்றுப்பொன்னாணின் றவாறு
முத்தமக்குமரன்வந்தவரவையுமுளத்தினோர்த்தான்.

(இ - புரை.) இப்படியாகச் சந்தேகத்தைப் பொருந்தியிவளிடைந்து
நிற்கும்போது, ஒருகையிற்குடையும் மற்றொருகையிற் கமண்டலமுமுடையவ
ராய் ஒருருஷியானவர் அந்தமடுவினிடத்தில்வந்து, புத்திரசோகத்தையடைந்து
இலக்குமிபோன்ற அழகுள்ள அந்த பிராமணஸ்திரீயானவள் நிற்கும் தன்
மையையும் நன்மையுள்ள இராசகுமாரன் பிறந்தவகையையும் தமதுமனதில்
ஞானகிருஷ்டியினால் அறிந்தார். எ - று. (உரு)

(வேறு.)

ஐயமெய்தியவந்தணமா துகே
டுய்யவோரைபிற்றோன்றியதோன்றலை
மையவின் றிமருவிவளர்த்திடி
னய்யுமுங்களுக்குலமுருகுமே.

(இ - புறா.) சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பிராமணமாதே! கேட்பாயாக. சுபவோனாயிற் பிறந்த இந்தராசபுத்திரனைச் சந்தேகமில்லாமல் விரும்பி நீவளர்த்தால், உங்கள் குலமுங் இந்தவுலகமும் உய்தலடையும். எ - று. (௨௬)

என்ன மாமுனிகூடறலுமேந்திழை
மன்னுமாநிதிபோலுமகவுட
னின்னநீரவெடுத்துக்கொண்டேகினுள்
மன்னர்மன்னன்மகனைமற்றென்பவே.

(இ-புறா.) இப்படியாக அந்தமுனிவர் சொல்லலும், அதைக்கேட்ட பிராமணஸ்திரீயானவள்,நிலையானபெரிய நிதியொத்த தன்பள்ளையுடன் சத்தியாதனன் புத்திரனைத் துன்பந்தீரும்படி யெடுத்துக்கொண்டு போனாள். எ - று.

மற்று என்ப அசைகள்.

(௨௭)

போதலுற்றபுரிசுழற்பார்ப்பனி
மாகமுட்டியமாளிகைவான்றலை
மேகமுற்றுவிழைவுடன்கண்படு
மேகசக்கரமாநகரெய்தினுள்.

(இ-புறா.) இராசகுமாரனை யெடுத்துக்கொண்டு செல்கின்ற கடைகுழைந்த அளகத்தையுடைய பிராமணஸ்திரீயானவள், ஆகாயத்தையளாவிய மாளிகைகளின் பெரியசிகரங்களில் மேகங்கள்வந்து சந்தோஷத்துடன் நித்திரைசெய்யும்படியான ஏகசக்கிரமென்னும் பெயரையுடைய நகரத்திற்போனாள். எ-று.

“தாதுலராதகோதை” எனத் திருவிளையாடற்புராணத்துள் அமங்கலிக்கு ஆண்டிருப்பதுபோல, ஈண்டும் புரிசுழல் என ஆண்டது வாளா பெயராகக் கொண்டதெனக்கொள்க.

(௨௮)

ஈண்டுநல்குரவாற்பலியேற்றுண்டு
மாண்டசெல்வமகவிருவோரையும்
ஆண்டுநன்சிறப்பால்வளர்த்தாக்கினுள்
பூண்டவேதமுந்தாலும்புனைவித்தே.

(இ-புறா.) ஏகசக்கர புரத்துக்குப்போன அந்தப்பிராமணஸ்திரீயானவள் பொருந்திய வறுமையினால் அந்நகரத்தில் பிணை யெடுத்துண்டு, மாட்சிமைபொருந்திய செல்வம் அடையத்தக்க இரண்டு பிள்ளைகளையும் மிகுந்தசிறப்புடன் வளர்த்து, உபநயன கல்யாணஞ்செய்வித்து விதிவிலக்குகளைச் சொல்லுந்தன்மையுள்ள வேதமாமோதுவித்து. எ-று.

(௨௯)

மக்களோரிருவோருமறையவர்
புக்கிறோறுஞ்சென்றேற்றிடும்போனகந்
தக்கதாயுடனுண்டுசுதூர்மறை
யொக்கவேதியர்தம்மொடுமோதினார்.

(இ - புரை) அந்தப்பின்னாக ளிருவர்களும் பிராமணர்கள் வீடுகள்தோ
றுஞ்சென்று, பிணைக்கெழுத்துக்கொண்டு வருகிற அன்னத்தைக் கற்புள்ள தா
புந்தாங்களுமுண்டு, நான்குவேதங்களையும் ஒருங்கேபிராமணப்பின்னோருடன்
அத்தியயனஞ் செய்துவந்தார்கள். ■ - று, (10)

அரியவேதமுமங்கமும்விற்படைக்
சூரியகல்விமுதலவுலகினின்
விரியுமெண்ணெண்கலையின்விகற்பமுங்
கரியமாலும்பின்னோனுமெனக்கற்றார்.

(இ - புரை.) அருமையாகிய வேதங்களும் ஆறங்கங்களும் வில்லாதி
யான ஆயுதப்பயிற்சிக்குரிய கல்வியும், இவைமுதலாக உலகத்திற்பரந்த அறுப
த்துநான்கு கலைகளின் விகற்பங்களும், இராம லட்சுமணர்கள் போலக் கற்றா
கள். எ - று.

வேதாங்கமாவன:—மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோபசிதம் நிருத்
தம் சோதிடம் என்பவைகளாம். அறுபத்துநான்கு கலைகளாவன:—அக்ஷரலக்ஷ
ணம் விசிதம் கணிதம் புராணம் வேதம் வியாகரணம் நீதிசாஸ்திரம் சோதிடசா
ஸ்திரம் தருமசாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் மந்திரசாஸ்திரம் சகுனசாஸ்திரம் சித்
பசாஸ்திரம் கனகபரிசைக்ஷ இரதபரிசைக்ஷ கஜபரிசைக்ஷ அசுவபரிசைக்ஷ வைத்
தியசாஸ்திரம் உருவசாஸ்திரம் இதியாசம் காவியம் அலங்காரம் மதுரபாட
ணம் நாடகம் நிருத்தம் சத்தப்பிரமம் வீணை புள்ளாங்குழல் மிருதங்கம் தாளம்
அஸ்திரபரிசைக்ஷ இரத்தினபரிசைக்ஷ பூமிபரிசைக்ஷ சங்கிராமவிலக்கணம் மல்ல
யுத்தம் ஆக்ருஷணம் உச்சாடணம் வித்துவேஷணம் மதனகாத்திரம் மோக
ணம் வசிகரணம் இரசவாதம் கார்த்தருவவாதம் பைலீவாதம் கவுத்துகவாதம்
தாதுவாதம் காஞடம் நஷ்டம் முஷ்டி ஆகாயப்பிரவேசம் ஆகாயகமனம் பரகா
யப்பிரவேசம் அதிரிசியம் இந்திரசாலம் மகேந்திரசாலம் அக்கினிஸ்தம்பம் சல
ஸ்தம்பம் வாயுஸ்தம்பம் திடஸ்தம்பம் வாக்குஸ்தம்பம் சுக்கிலஸ்தம்பம் கன்ன
ஸ்தம்பம் கட்கஸ்தம்பம் அவஸ்தைப்பிரயோகம் என்பவைகளாம். (11)

(வேறு.)

இவ்வாறுமைந்தர்வளர்கின்றகாலையிவரோடுமன்னையுமைபோய்
மைவாரணத்தினுரியாளர்கோயில்வழிபாடுசெய்துவருநாட்.

சைவாகமத்தினே நிறன் றுணர்ந்த சாண்டில்லியனென் னுமுனிவன்
செவ்வாய்மலர்ந்துவுமையோடுவந்து தெருளத்தெருட்டல்புரிவான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அந்த இரண்டுபுத்திரர்களும் வளர்கின்றகாலத்
தில், இவர்களுடன் தாயாகிய உமையென்பவள் கறுத்தயானைத்தோல் போர்
த்த பரமசிவனுடைய ஆலயத்திற்குப்போய் வந்தனை வழிபாடுசெய்து வருகிற
நாளில், ஒருநாள் சைவாகமங்களைப் பழுதறவுணர்ந்த சாண்டில்லிய னென்
கிற ஒருமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடன் உமையென்பவளிடத்தில் வந்து அவளுக்குத்
தெரியும்படித் திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுகின்றார். எ - று. (௩௨)

அந்தோசிவன்றன்வினையாடல்யாவுமரியாதிரேவரறியார்
மைந்தோரிலிந்தவினையா னுனக்குமகவாகிவந்தசெயலை
நந்தாதுரைக்கமுடியாததென்றுநளிலாமுனங்கைபணியா
முந்தாவெனக்குண்மகிழத்தெரித்திமுறையாயென்மைந்தன்வரவே.

(இபுரை.) உமையென்பவளே! பரமசிவனுடைய திருவினையாடலை யெல்
லாம்விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களு மறியமாட்டார்கள்; இந்தப்புத்திரர்களில்
இளையவன் உனக்குப்புத்திரனாகி வந்தசெய்கையை விவரித்துச்சொல்ல முடி
யாதென்று சொல்வதற்குமுன் அவன்வணங்கி, பெரியோரோ! மனமகிழ்ச்சி
யுண்டாகும்படி இளையபுத்திரனுற்பத்தியை முறைமையாக எனக்கருளிச்செய்
யவேண்டுமென்றார். எ - று. மைந்தர் என்னஞ்சொல் ஈண்டு மைந்தோ
னொன்றின்று, வந்தோரில் என்றும் பாடம். (௩௩)

(வேறு.)

என்னுமுமைக்குமாமுனிவனிகைத்தானிர்தமாமதலை
தன்னையின்றதாதைபெயர்சத்தியாதனனூதார்வேந்தன்
மன்னர்மன்னன்வைதார்ப்பாடன வன்போர்மருவலரார்
கன்னியமரினுயிரிழந்தான்மனை விசதியுங்கானடைந்தாள்.

(வேறு.)

(இ-புரை.) இளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சொல்லவேண்டு மென்றுகே
ட்ட உமையென்பவளுக்குப் பெருமைபொருந்திய முனிவர் சொல்லுகின்றார்;
இந்தப் புத்திரனைப்பெற்ற தகப்பன்பெயர் சத்தியாதனனென்பார்கள். (அவன்
என்னவருணத்தா னென்றால் மாலையணிந்திருக்கும் அரனாகிய கூத்திரிய
வருணத்தான்;) அரசர்களெல்லார்க்கும் அரசனாயிருப்பவன், வைதார்ப்பதேசத்
தையுடையவன், இத்தன்மையனுவன் வலியுபேர்செய்கின்ற பகைவரால்
அழிவில்லாத யுத்தகளத்தில் உயிர்விட்டிறந்தான்; அதையறிந்த அவன்மனைவி
யாகிய சதியென்பவள் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தன்கற்பினைக் காத்துக்கொள்ளும்
படிக்க காட்டிற்போய்விட்டாள். ■ - று. (௩௪)

அடைந்தவளத்தினிம்மகவையரிதினீ ன்றவருத்தத்தாற்
குடைந்துநீருண்பதுவேட்டுவானியிடத்திற்குறுகங்கான்
மிடைந்துவன்மீனாயிர்கவரவீர்தாள்பாலன்றனித்தழுநா
னுடைந்தருரல்கேட்டுன்மகவாயெடுத்துவளர்த்தாயெனவுரைத்தான்.

(இ - புரை.) அப்படியாகச் சென்றவனத்திற் சதியென்பவன் இர்தப் புத்திரனை யரிதாகப்பெற்ற உருத்தத்தினால், சரீரத்தைச் சுத்தி செய்துகொண்டு நீருண்ணவேண்டு மென்கிற விருப்பமுற்று ஒரு தடாகத்தினிடத்தில் போன போது, அதிலிருந்த ஒருமுதலையானதுவிழுங்க உயிரிழந்தான்; பிறந்தபுத்திரன் யாரும் ஆதரவில்லாமற் மறியாயழுது கொண்டிருந்தான்; நீ அவனழும் குரலைக் கேட்டுப் போயெடுத்துவந்து உன்புத்திரனாக வளர்த்தாயென்று சொல்லியரு ளினார். எ - று. வன்மீன் - முதலை. (௩௫)

கேட்டவுமையுமிறும்பூதுகிளரவிந்தகவின்றேன்
வாட்டமிலனயரசாட்சிவரும்போகத்தைதுகர்போதிற்
ரோட்டுமமருளவனவியொன்றொலைக்கத்தொலைந்ததுவும்
காட்டினடைந்துமிவனன்னை கராவாவிற்றந்தகாரணமும்.

(இ - புரை.) தன் இளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சாண்டில்லிய முனிவர் சொல்லக்கேட்ட உமையென்னும் பிராமண ஸ்திரீயானவள் மிகுந்த ஆச் சரியமடைந்து, (அந்த முனிவரைப்பர்த்துப் பின்னுங் கேட்கின்றாள்; ஐயோ!) இர்தப்புத்திரனைப்பெற்ற வரசன் மனவாட்ட மில்லாதவனாய் அரசாட்சியினால் வருகிற போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்குங்காலத்தில், கூட்டமாகக் கூடிய போர்க்களத்தில் பகைவர்கள் யுத்தஞ்செய்து கொல்ல அவனுயிரிழந்த காரணமும், இர்தப்புத்திரனுக்குத் தாயானவள் நம்முடையகணவன் இல்லாத நகரத்திலிருந்தால் ஏதாவது அபாயம் நேரிடுமென்று காட்டிற்சென்று முதலையினால் உயிரிழந்த காரணமும், ■ - று. (௩௬)

மந்தமறையின்சேய்வறுமையகன்றுவாழ்வதென்றெனவு
முந்தைவைகண்மறைமுனிவன்மொழியாற்றெளிந்துவளர்த்தேற்குச்
சிந்தைமகிழவருந்தவனேசெப்புகென்றாள்செப்புவான்.

(இ - ள்.) இர்தக் குழந்தை எக்காலத்தில் அரசுகிமை எய்துவானென் றும், இப்பிராமணச்சிறுவன் வறுமையினின்று எப்போது விலகுவானென்றும், கான் முன் காட்டிற்சென்றபோது ஒரு முனிவரைக் கேட்டுத்தெளிந்து, வளர் த்துவந்தனன். இவ்வரலாறுடைய எனக்கு, மேற்கூறிய காரணங்களை மொழி யவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ள; சாண்டில்லியமுனிவர் கூறுவா

ராயினார். எ - று. மேற்செய்யுளிற்கூறிய காரணமும் என்பது, இங்கு செப்பு
கென்றான் என்பதைக்கொண்டு முடித்தது. (௩௭)

காளையின் நன்றைமுனங்கழிந்தபவத்திற்கைதவர்கோன்
பாளையிரிந்துமணங்கமழும் துராபுரிக்குப்பார்த்திபனாய்
வாளையுமுனிந்துகடைசிவந்தவரிக்கண்மடவார்பாரனெனத்
தாளையணங்கார்புழிவணங்கத்தருமச்செங்கோற்செலுத்தினான்.

(இ - புறா.) உமையே ! நீகேட்ட இரண்கொணமுஞ் சொல்லுகிறேன்
கேட்பாயாக. இந்தஇளையபுத்திரனுடைய பிதாவானவன் முற்பிறப்பில் பாண்
டியராசன்; பாளைகள்விரிந்து வாசனைவீசும்படியான வளப்பத்தையுடைய மது
ராபுரிக்குஅரசனாகியும், வாளையுத்தைக் கோபித்துக் கடைசிவந்து செவ்விரப
ந்த கண்களையுடைய மாதர்களுக்கு மன்மதனபோல அழகுள்ளவனாகியும், தன்
தாளையணங்கார்களான பகைவர்களும் தங்கள் முடியினால் தன்பாதத்தையணங்
கத்தக்கதாகத் தருமநெறியில் வழுவாமல் செங்கோற் செலுத்திக் கொண்டிருந்
தான். எ - று. கைதவர் - பாண்டியர். (௩௮)

ஈசனெண்ணெண்ணியாட்டுமியற்றினோனங்கயற்கண்ணி
நேசன்றொண்டிபூண்டுசிவநேசநிசியின் முகந்தோறும்
வாசவன்போல்வழிபட்டுவருபன்னாளினொருளுன்று
பேசுபதின்மூன்றாதினம்வந்தெதிர்ந்ததற்றைப்பிரதோடத்தின்.

(இ - புறா.) ஈசுவரரும் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல் செய்தருளி
னவரும் அங்கயற் கண்ணியார் மணவாளருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளு
க்கு நேசனாகி அடிமைபூண்டு, பரமசிவன் விருப்பமுறத்தக்க பிரதோஷகாலம்
தோறும், தேவேந்திரன் பூசைசெய்ததுபோலப் பூசைசெய்துகொண்டு வருகி
ன்ற பலநாட்களில் ஒருநாள் திரயோதசினினைவந்தது, அந்தத்தினத்திற் பிர
தோஷகாலத்தில், எ - று. (௩௯)

ஆலவாயினரன் நன்னையராசன் வழிபட்டலர்துவும்
வேலைவளவன்முதலபகைவேந்தரமர்க்குமேவினரென்
றேலையோடுதுதர்வரவுவாரீர்க்கடலினொலியெழுந்து
ஞாலம்புகழுந்தமிழ்மதுரைநடுங்கவரசனுருத்தெழுந்தான்.

(இ - புறா.) திருவாலவாயில் வீற்றிராநின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளை
இந்தப்பாண்டியராசன் ஆராதனைசெய்து மலரால்அருச்சிக்கும்போது, சோழரா
சன் முதலாகிய பலதேசத்து மன்னவர்கள் புகைகொண்டுபோர்செய்யவந்தார்க
ளென்று தங்கள் ஓலைகொண்டிவரவும், பருவகாலத்துச்சமுத்திரவோசைபோல
ஒருடேரோசை யுண்டானதால், பூலோகத்தி லுள்ளவர்கள் புகழும்படியான

தமிழ்வளரும் மதுரையிலிருப்பவர்க ளெல்லாரும் பயந்து நடுங்கவும், இதையறி
ந்த பாண்டியராசன் கோபித்தெழுந்தான். எ-று. ஒலியெழுந்து விளையெச்சத்
திரிபு. (௪௦)

(வேறு.)

கொன்றையங்கண்ணிக்கடவுள்பூசனையுமுடித்திலமென்பதுகுறி
யான், சுன்றியமனத்தன்சேனைகாவலரைக்கதுமெனவம் மின்களென்
றுங், குன்றுறழ்மணித்தோப்பண்ணுதிவலவகொணர் திகீயென்றென்று
ங்கூறிச், சென்றனன்கொழும்பொற்கோயில்வாய்கடந்துவீதிவாய்ச்
'செல்கின்றவேலை.

(இ - புறா.) கொன்றைப் பூமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய பூசனையை
முடித்திலோ மென்பதையுங் கருதாதவனாய், கொதிப்புள்ளமனத்துடன் சேனா
திபதிகளைப்பார்த்து நீங்கள் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாக வாரூங்
களென்றும், தேர்ச்சாரதியே நீமலைபோலும் தேரைப்பூட்டிக்கொண்டு வருவா
யென்றும், சொல்லிப்புறப்பட்டுச் செழுமையுள்ள பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தன்
ஆசாரவாசல் கடந்து வீதியினிடத்திற் செல்லும்போது. எ-று. (௪௧)

மந்திரக்கிழவன்மாபெலவேந்தன்வரதனைப்பூசனை புரிதல், சிந்
சையினெண்ணிராற்படைசூழச்சேனைகாவலரொடுஞ்சென்று, தந்திர
மிரியப்பொருது செம்பியனைத்தருக்கறப்பிணித்தனன்கொணர்ந்து,
செந்தமிழ்மான் றிருமுனம்விடலுஞ்செழியர்கோனவாளினுற்றடிந்
தான்.

(இ - புறா.) (இவ்வரசன் சிவபூசையையும் மத்தியில் நிறுத்திவிட்டு
யுத்தஞ்செய்யப்பறப்பட்டது தெரியாமல்) அவனுடைய மந்திரியானவன் வலிய
அரசன் சிவபூசைசெய்துகொண் டிருப்பதை மனதில் நினைந்து, அதற்கு விக்
கினம் வராதபடித் தானே நால்வகைச் சேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவரப் படைத்தலை
வர்களோடும்போய், பகைவருடைய சேனைகளெல்லாம் ஓடும்படிப் போர்செ
ய்து, சோழராசனை இறுமாப்புக்கடக் கட்டிக்கொண்டுவந்து, செவ்விய தமிழை
விருத்திசெய்த பாண்டியனெதிரில்விடவும், அவ்வரசனைத் தன்வாளினுற் கொ
ன்றான் எ - று. தந்திரம் - படை. (௪௨)

அடையலர்ச்செகுத்தசெருக்கினுற்றென்ன னாலவாயரன்றிருப்பூ
சை, யிடைபினிற்றணந்தேமுடித்திலமென்பதெண்ணிலனெல்லியின
யினி, மடைவளஞ்சுரப்பவருந்தினுந் தமடமையான் மறுமையிற் போ
கங், கடைசெலவருந்தா திடையினிலொன்றாகருவியாற்களத்தினின்
மடிந்தான்.

(இ - புரை.) பகைவரைக்கொன்ற இறுமாப்பினால் பாண்டிய னானவன் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாதர் திருவாராதனையை மத்தியில் நீங்கி நிறைவேற்றவில்லையே யென்பதை நினையாமல், இராப்பொழுதில் சட்ருசியுங் குறையாமல் வாய்க்கு இனிமையைத்தரத்தக்கதாக அன்னம் உண்டான். அந்த அறியாமையினால் மறுபிறப்பில் பூர்ணயுசுடனிருந்து போகங்களை அனுபவிக் காமல் அற்பவாயுவாய் பகைவருடைய ஆயுதத்தாற் போர்க்களத்தில் இறந் தான். ஏ - று.

(சாந்)

அன்றுமிக்குமானந்தலேவழுதிக்கரும்பெற்றகுமரனயுதித்துத், தன்றிருத்தாதைசெய்கைபோற்றாணுந்தரியலர்ச்செகுத்தனமென் னும், னென்றியிற்களித்துத்தாதையோடயின்றுவினையெண்ணுந்நுயில் கொடுகழித்தான், றொன்றுபட்டுளவார்திமையாலின்னவறுமையாந்து யர்க்கடல்குளித்தான்.

(இ புரை.) அந்தநாளிலு மிந்தப்புத்திரன் வேலாயுதத்தையுடைய அந்தப் பாண்டியனுக்குப் பெறுதற்கரிய புத்திரனாய்ப்பிறந்து, சிறப்புள்ள தன்தகப்பன் செய்கைபோலத் தானும் பகைவரைக்கொன்றோமென்கிற வென்றியால் மம தையடைந்து, தகப்பனுடன் அன்னமருகித் தன் குற்றத்தை எண்ணுனாகி நித்திராசெய்து இராப்பொழுதுகழித்தான். இவ்வாறுபழமையாய் வருகின்ற பாவத்தினால் இத்தன்மையுள்ள தரித்திரமாகிய துக்க சமுத்திரத்தில் முழுநி னான். ஏ - று.

(சச)

மற்றிவன் றுயுமந்தவாள்வழுதிமனை வியாப்வாழுமுற்பவத்தின் வெற்றிவேன் மன்னன்பன்னியராயவேறுளமடவியர்க்கெல்லாம் குற்றமேபுரிநதுதிவிடமருத்திக்கொலைபுரிபாவமேபிவனைப் பெற்றநாளந்தமுதலையாய்ப்படுத்திப்பெய்வளையுயிர்கவர்ந்ததுவே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு துக்கசாகரத்தன் அழுந்திய இவன்தாயானட னும் வாளாயுதமேந்திய அந்தப்பாண்டியராசன் மனைவியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த முற்பிறப்பில், வெற்றி பொருத்திய வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன் மனைவியர்களாகிய மற்றுமுள்ள மாதர்களுக் கெல்லாம் குற்றம்களையே செய்து, கொடியதாகிய விஷமிட்டுக் கொலைசெய்த பாவமே இவனைப் பெற்றநா ளில் அந்தமுதலையாயில் அகப்படச்செய்வித்து அவளுடைய பிராணனைக் கவர் ந்துவிட்டது ஏ - று.

(வேறு.)

ஆதியம்பராயணையருள்முழியை
காதுவின்றமுற்பவம்வழிபடாக்கலா

வேதனைவறுமையான்மெவிந்துமிப்பவத்
தேதமோடிபெலியெடுப்பரின்கொலாய்.

(இ - புரை.) இனியசொல்லையுடையவளே! ஆகியாகிய கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவனை முற்பிறப்பில் அன்புடன்பூசைமுற்றச் செய்யாமையால் சம்பவித்த வேதனையைத்தருகின்ற தரித்திரத்தினால் வருந்தியும் இப்பிறப்பில் துன்பத்துடன் பிணக்கையெடுக்கின்றார்கள். எ-று. (சுசு)

மல்கியசெல்வமும்வளனுமைந்தரும்
பல்கியகிளைஞரும்பழுக்கவாழுநர்
நல்கியகிரீசனைநாளுநாடியே
யல்கலிற்பவந்தொறுமருச்சித்தேத்தினார்.

(இ - புரை.) நிறைந்தசெல்வமும் வளப்பமும் புத்திரர்களும் மிகுந்த சுற்றத்தாரும் செழித்திருக்கும்படி வாழ்கின்றவர்கள், மேற்சொல்லியவைகளையெல்லாம் அருளிச்செய்கின்ற கயிலாசபதியை நாடோறு மனதில்தியானஞ்செய்து குறைதலில்லாத சென்னங்கடோறும் அருச்சினைசெய்து துதிசெய்யப்பெற்றவர்களாவார்கள். எ - று. (சுஎ)

மறையுமங்கமுமாசில்புராணமுஞ்
செறியுமாகமுன்னின்றுசெப்புமாற்
பொறியினல்வினைபோக்கிமெய்வீட்டின்ப
மறியல்குமரனடியென்னவே.

(இ-புரை.) அந்தச்சிவபூசையின் பலனானது ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கத்தக்க தீவினையை நீக்கி, உண்மையாகிய மோகஷஇன்பத்தை அறிந்து, ஆனந்தமடையும்படி பரமசிவனுடைய திருவடியைத் தருமென்றுவேதங்களும் வேதாங்கங்களும் குற்றமில்லாத பதினெண்புராணங்களும் பொருந்திய இருபத்தெட்டாகமங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் நின்றுசொல்லுகின்றன. எ-று.

சொன்னவிப்பிரதோடத்திற்கித்துணை
மன்னுமான்மியம்யாதெனின்மாதுகேள்
கண்ணல்வேளையெரித்தநங்கண்ணுத
வின்னதாயரசனிமுகத்தினே.

(இ - புரை.) சொல்லிய இந்தப்பிரதோஷத்துக்கு நிலபெற்ற இவ்வளவு மகத்துவம் உண்டான தென்னவென்றால், அந்தணமாதே! சொல்லுகிறேன்

கேள்; கரும்புல்லிலையுடைய மன்மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடையாம் முடைய பரமசிவன் இத்தன்மையுள்ளதாகிய பிரதோஷகாலத்தில், ■ - று. ஐரவு. ஈண்டு பிரதோடகாலத்தை யுணர்த்திற்று. (சுசு)

வேறு.

விண்டலமளக்கும்வெள்ளிவேதண்டத்தாதிதன்வியனெடுஞ்சிகரத் தெண்டிசாமுகமுமிருள்கெடவிமைக்கவெழுந்தபேராலயமன்றின் அண்டநாயகி கண்மவந் தெழிலரிமானசனத்தினிதுவிற்பிறுப்டக் கொண்டலினிறத்தோன்கொண்டலினுருமிருடமுழாக்குடங்கையின்முழக்க

(இ - புரை.) ஆகாயத்தை யளக்கும்படியான கயிலாசகிரியில் விசால முள்ளதாய் உயர்ந்திருக்கும் சிகரத்தில், அடித்திக்குகளிலும் இருள்கெடும் படிப் பிரகாசிக்க ஒங்கிய பெரிய ஆலயத்தின்சபையில், பார்வதிதேவியாரீநோக் கிச் சந்நிதோஷித்து அழகுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கவும், விஷ்ணுவானவர் இடிமுழக்கம்போலக் குடமுழா வென்னும் வாத்தியத்தைத் தன்னுடைய அகங்கையினால் முழக்கவும், எ-று. வேதண்டம் - மலை, கொண்டலினிறத்தோனென்றது வாணனுமாம். (இஃ)

தும்புருவோடுநாரதர்பாடப்புரந்தரன்சுதியினிற்கூட்ட அம்புயமடந்தைதோரியவனியை, உயா கியேமகரயாழ்த்தவ வம்பணிமுலையிற்கோடுறத்தமுவிமாட கமலர்க்கையாண்முறுக்கி யம்பவளத்தின்வாய்மலர்திறந்துநாமகளமுதப்பாட்டயர.

(இ - புரை.) தும்புருநாரதர்கள் இசைபாடவும், அதைத்தேவேந்திரன் சுதியிற்கூட்டவும், திருமகளானவள் ஒத்துப்பாடுகின்ற மகளிர்போல மகர வீணைவாசிக்கவும், சரஸ்வதி கச்சணிந்த தன்னுடைய தனங்களினிடத்தில் வீணைத்தண்டு பொருந்தும்படி சார்த்திக்கொண்டு செந்தாமரை மலர்போன்ற கையினால் முறுக்காணியைமுறுக்கி, அழகிய பவளத்தையொத்த வாயைத்திறந்து அமுதம்போல மதுரமுள்ள இசைபாடவும், ■ - று. (இஃ)

அவனியையீன்றவிரிஞ்சரோர்ப்தின்மர்க்காதியாஞ்சதூர்முகவிரிஞ்சன் புவனிவானுலகஞ்செவிசெவிடெறியப்பொற்கரத்தாளத்தைச்சதியிற் சிவனடனத்துக்கிசையவேதாக்கத்தேவர்களனைவருமேத்தத் தவளவெண்ணீற்றோனளவில்பல்கோடிதப்பனரினுருவெடுத்தாடும்.

(இ - புரை.) இப்பூலோகத்தைச் சிருட்டித்த பத்துப் பிரமாக்களுக் குரியான சதா முகப் பிரமதேவன் பூலோகத்தவாக்கும் தேவலோகத்தவாக்கும் காதுகள் செவிடெடும்படி அழகிய கைத்தாளத்தைத் தாளக் கிரமப்படி

சிவனுடைய நடனத்துக்கு இசையத்தாக்கவும், தேவர்களெல்லாரும் துதிசெய்யவும், வெள்ளிய விபூதியணிந்திருக்கும், பரமசிவன் அளவில்லாத பலகோடி சூரியர் கன்போலத் திருவுருவங்கொண்டு தாண்டவஞ்செய்யா நின்றனர். (௫-2)

விண்மீனேழுதலாந்தேவர்களெவரும் விதுவுறைசமிக்ஷானவன் நன்றண்டலினிருத்தங்காணியவேருந்தன்மையாலன்னவரெல்லாமண்டுநீருலகமாதியஞ்சுடவைவழிபடுபூசனை தமதாய்க்கொண்டுநின்றவப் பொன்றுநான்மறையுங்கூறுமாகுங்களுங்கூறும்.

(இ - புறா.) விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாரும் சந்திரனை யணியும் சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனது நித்யானந்த நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கச் செல்லுந் தன்மையால், அவர்களெல்லாரும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தவுலகத்தில் ஆதியாகிய பரமசிவனை ஆராதனைசெய்யும் பூசனை தங்களுடையதாகக்கொண்டு எந்நாளும் மகிழ்ச்சி அடைவார்களென்று, நான்கு வேதங்களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுஞ் சொல்லுகின்றன. ஏறு (௫-3)

அன்றியுமடவாட்பின்னியினுதிதவநும்பெற்ற காளைவேதியன்றான் சென்றிடுமும்மைப்பிறப்பின்வேதியருட்செல்வமிக்குடையனாயிருந்துங், கன்றியவுலோபஞ்சிந்தையைக் கவற்றக்கை விநித்தெவரளித்தாலும் நன்றெனவேற்றவளநிதியோடுநாடொறுபாவமுமீட்டி.

(இ-புறா.) ஓமடந்தையே! இதுவுமல்லாமல் உன்னிடத்திற்பிறந்த இந்தப் பிராமணப்பிள்ளையானவன் முற்பிறப்பிற் பிராமணகுலத்தில் மிகுந்த செல்வமுடையவனாயிருந்தும், கொடியதான லோபகுணமானது தன்மனைதைப் பீடிப்பதினால், (தனக்குள்ளதைத்தானனுவியாமல்,) எவர்கள் கொடுத்தாலும் கைவிரித்துத் தானமாக வாங்கிக்கொள்ளும் பொருளுடனே பாவத்தையும் நாடோறும் சேர்த்து, ஏ.று. எவரளித்தாலும் என்றமையால் நல்லோர் பொருளையன்றித் தீயோர்பொருளை ஏற்றலாகாதென்றும் ஏற்றல் பாவமேவருமென்றும் போதரும், வாழுநாளாகத்துளொருபகலேனும்வறியவர்க்கிட்டுணுதொழிந்தபீழையால்வறுமைப்பிணிபிடித்திர்த்தப்பிறப்பினின்னமுழன்றான் போழிளமதியமுடித் தசேகாணப்பூசனைபுரிவரேன்மைநீரர்க்குமுறுவறுமைபரிதிவானன் முன்னொள்ளிருப்பிழம்பெனவொழியும்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு பெருந்தனஞ்சேகரித்து வாழுநாளில் தன்வீட்டில் வருகின்ற யாசகருக்கு ஒருநாளாவது பிட்சையிட்டுண்ணுத குற்றத்தினால் வறுமைநோயடைந்து, இந்தப்பிறப்பில் இவ்விதமாக வருத்தமடைந்தான். ஒம்

கதகசு

பிரமோத்தரகாண்டம்.

ஹைக்கலை இளஞ்சந்திரனை யணிந்த திருமுடியையுடைய பரமசிவனை (சனிப் பிரதோஷத்தில்) பூசனைசெய்வார்களானால் இந்தப் புத்திரர்களுக்கு ஊழினால் நேரிட்டிருக்கிற வறுமைநோயானது சூரியனைக்கண்ட இருட்கூட்டம் நீங்குவதுபோல நீங்கிவிடும். எ - று. (௫௫)

இவ்வண்ணமுரைத்த முனிவரன்மொழியையின்பொடுவிருப்பறக்கேட்டாங் கவ்வண்ணமெல்லாமனக்கொடுமகிழ்வுற்றன்னவள் பின்னருமந்த வெவ்வினையறுத்து முனியுடன்கேட்டகதையெலாம்விளம்புவனென்றாச் செவ்வண்ணவேணிச்சூதமா முனிவன்மெருளுறச்செப்பினன்னறே.

(இ - புரை.) இப்படியாகச் சொன்ன முனிவனுடைய வார்த்தையைச் சந்தோஷமும் இன்பமும் உண்டாகக்கேட்டு, அம்முறைமையையெல்லாம் மனதிலறிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து, அந்தப்பிராமண ஸ்திரீயானவள் தீவினையெழுதித்த அந்த முனிவனிடத்தில் மேலுமேலும் கேட்டகதையெ ல்லாம் சொல்லுகிறெனென்று செம்மைநிறமுள்ள சடையையுடைய சூதமுனி வரானவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குத் தெளிவுண்டாகும்படிச் சொல்லி யருளினார். ■ - று. (௫௬)

ஆராவது - சத்தியாதனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௩௩௬.

சிவமயம்.

ஏழாவது

பிரதோஷபூசைமகிமை அத்தியாயம்.

மன்னியகற்பினருந்ததியனையமடவர லுமையவள்கேட்டுத் தன்னிருகரமுமுச்சிமேற்குவியத்தவமுனிமலரடிதாழ்ந்து பன்னகாபரண பூசனை புரியும்படியெலாமடியனெனறிய நிள்ளருள்புரிந்துவாய்மலர்திறந்துகிழ்த்தெனநெடுந்தவனுரைத்தான்.

(இ - புறா.) நிலைபெற்ற கற்பினையுடைய அருந்ததியையொத்த உமை யென்னும் பெயருள்ள பிராமணஸ்திரீயானவள் முனிவர் சொல்லியவெல் லாங்கேட்டு, தன்னுடைய இரண்டுகைகளையும் உச்சியின்மேற்குவித்து நமஸ் கரித்து, அவர்பாதங்களிற்சேவித்து, பரமசிவனைப் பூசனைசெய்யுங் கிரமமெ ல்லாம் அடியேன் தெரிந்துகொள்ளும்படிக் கிருபைசெய்து திருவாய்பலர்ந்து சொல்லுமென்று கேட்க, அவர் கூறுவாராயினார். எ - று. (க)

வேறு.

திங்கடோறுங்குறையாதுதிகழுமிரண்டுபெக்கத்துக்
கங்குன் முகங்கள்பன்மூன்றாந்தினத்துவந்தகாலமெல்லாம்
பொங்குந்தூயபுனலாடிப்பகற்போதுண்டிபொருந்தாம
லங்கண்மாலேப்போதுவரவலர்கம்பலத்தினவிதானித்தே.

(இ - புறா.) மாதந்தோறுங் குறையாமல் விளங்குகின்ற இரண்டுபக்கத் துப் பதின்மூன்றாந்தியில், பிரதோஷம்வருகிற காலமெல்லாம் மிகுந்த பரி சுத்தமாகிய நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, பகற்பொழுதில் ஆகாரங்கொள்ளாமல் அந்நாளில் மாலைப்பொழுது வருகிறகாலத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பலவித சித்திர ங்களெழுதிய கம்பலத்தினால் மேல்விதானங்கட்டி. எ - று. இரண்டுபக்கமா வது பூர்வபக்டம் அபரபக்டம் என்பவைகளாம். (உ)

புனிதமணிமண்டபம்புகுந்துபுரிநூற்கும்பமண்டலங்கள்
முனிவில்விதானமுறைபிறழாதியற்றிக்ஞரவன்மொழிபேணி
நனிசேர்சைவாகமவிதியும்புராணவிதியுரன்மறையி
னிநியவிதியுமலைவுபடாதொன்றும்விதியினியல்போர்ந்து.

(இ - புறா.) இப்படியாகப்பந்தரிட்டு மேல் விதானங்கட்டின பரிசுத்த மும் அழகியமண்டபத்திற் பிரவேசித்துக் கும்பங்களுக்கு நூற்சற்றி, மண்ட லங்கள் கும்பமில்லாத சாத்திரமுறைக்கு மாறுபடாமல் ஏற்படுத்திக் குருப தேசமொழியை விரும்பி, சைவாகமவிதியும் புராணவிதியும் இனிதாகிய வேத விதியும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் சரியொத்திருக்கு முறைமையை யுணர்ந்து. எ - று. (க.)

ஐந்துபுலனுமொருவழியேநிறுவிமனத்தினமூக்ககற்றிச்
சிந்தையாரப்பாவித்துவாயாற்றிருமந்திரஞ்செப்பி
முந்துகரத்தாலலர்முதலவழிபாடெண்முறைமுடித்துக்
கத்தமகருநாற்றமுபோலபேதமாயகருத்தினனும்

(இ புறா.) ஐம்புலன்களை யொருவழிப்படுத்திக் காமவெகுளி மயக்கக் களைநீக்கிச் சித்தத்திற் பொருந்தப்பாவித்து, வாயினாற் பஞ்சாஷ்டரத்தைச் சொல்லிக் கைகளினால் மலர்சாத்தலாகிய சோடசோபசாரங்களையும் செய்து, பூவும் மணமும்போல அபேதமான கருத்தையுடையவனாய், எ - று. (ச)

வெற்புக் கரையன்றிருமயிலேயின்னற்பொலியுமேனியனை யற்பமருங்கிற்கிடர்செய்யுமணிபூத்திருக்குமுலையாளிக் கற்புக்கரசிதனைச்சந்திரகலையார்மேகக்கருங்குழலைப் பொற்புக்கமுகுதரும்வதனப்பொலம்பூங்கொம்பிற்பொலிவானை.

(இ - புறா.) மலையரையன் புத்திரியாய் மயில்போன்ற சாயலையும் மின்னலைப்போற் காந்திரப்பும் திருமேனியையும் சிறிய மருங்குலுக்குத் துன்பாற் செய்யத்தக்கதாய அழகிய தனங்களையும் கற்பரசியாம் தன்மையையும் சந்திர கலையென்கிற ஒருவித ஆபரணத்தங்கிய மேகமபோலும் கரியஅளகத்தையும் அழகுக்கு அழகினைத்தருவதாகிய திருமுக மண்டலத்தையு முடையவராய் பொற்கொம்புபோலப் பொலிந்துவினங்கும் பார்வதிதேவியானா. எ - று. (ரு)

வாமபாகத்தருச்சித்துவழிபட்டேத்திமணித்தவிசிற் காமனாகமடலை செயக்கனலைவழங்குங்கட்கரும்பைப் பூமனாந்தஞ்சிரங்கமமும்புலவையொழிப்பப்பொற்கொன்றைத் தாமநாற்றத்திசைசமமுமணிமார்புடையதனிப்பொருளை.

(இ - புறா.) இரத்தினங்கன்பதித்த ஆசனத்தில் பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி அருச்சுனையுடன் ஆராதனைசெய்து, மன்மதன் சரீரத்தை நீறுசெய்த விருபாக்ஷத்தை யுடையவராய் அடியார்களுக்குக் கரும்புபோலிருக்கும் கடவுளும், பிரமகபாலத்தின் முடை நாற்றத்தை நீக்கிப் பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையின் வாசனை அபூததிசை வகாக்கும் பரிமளிக்கும்படி அணித்திருக்கும் அழகிய மார்பையுடையவருமாகிய ஒப்பற்ற பரம்பொருளானவரும், எ - று. அடலை-சாம்பர். (சு)

வெள்ளியலையின் மாணிக்கவெற்புவருதல்டோல்விளங்கும் பள்ளியுரகமால்விடையிற்பவனிடே. தாமடாருகடரைத் துள்ளிமதியோடிகலியலைதுஞர்புங்கங்கைச்சடையானைப் பள்ளியிளமான் கன்றுகளும்புண்டரீகக்கரத்தானை.

(இ - புறா.) வெள்ளியலையின்மேல் மாணிக்கமால் வருவதுபோல, விளங்குகின்ற சர்ப்பசயனத்திற் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுவாகிய ருஷபவாகனத்திற்

பவனிசெல்வகின்ற பரஞ்சுடரும், சந்திரனுடன் பகைத்துத்தள்ளி அலைகள் ததும்பிக்கொண்டிருக்கும் கங்கையையுணிந்த சடையையுடையவரும் இளமையாகிய புள்ளிமான் கன்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் செந்தாமராமலர்போன்ற திருக்கரங்களை யுடையவரும், எ - று. வெள்ளிமலையில் மாணிக்கவெற்பு வருதல்போல் விடையிற்பவனிபோதும் எனக்கூட்டி முடிக்க. (௭)

வாங்குமலைநீர்வாரிதியுமலையுநிலனுமற்றெவையுந்
தாங்குபுயங்கநாபுரத்தின்பறைநின்றைக்குந்தாளானை
வீங்குபுணரியாலாலவிடமுண்டிருண்டுகளத்தானை
யோங்குசுகைமுத்தீயென்னவொளிருங்கழுமுட்படையானை.

(இ - புறா.) உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அலைநீரையுடைய சமுத்திரத்தையும் மலைகளையும் பூமியையும் மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற ஆகிசேஷனுடன் வேதமாகிய சிலம்புகள் சத்தித்துக்கொண்டிருக்கும் திருவடிகளையுடையவரும், நீரமிகுந்த சமுத்திரத்தில் உண்டாகிய ஆலகால விஷத்தை உண்டுகுறுத்த கண்டத்தினையுடையவரும், ஒங்குகின்ற சிசையினையுடைய முத்திப்போல ஒளிருகின்ற குலாயுதத்தையுடையவருமாகிய பரமசிவனை. எ - று. அ)

அன்பினிருத்திச்சிவாகமத்தின்மைவிற்கருப்பூரத்தீப
மின்பநிறைக்குநறுந்துபயிபாவுங்குறையானினிதமைத்து
நன்பொன்மலர்த்தார்முடித்தசடைநாதன்றுணைத்தாளவழிபட்டாற்
றுன்பயில்லையார்மாட்டுமென்றுசுருதிமுறையிடுமே.

(இ - புறா.) அன்புடன் ஆசனத்திலெழுந்தருளப்பண்ணிச் சிவாகமத்திற்சொல்லியிருக்கு முறைமைப்படி கர்ப்பூரதீபமும் நல்லவாசனையைத் தருகின்ற தூபமும் மற்ற எல்லாவுபசாரமுங் குறைவுபடாமல் இனிதாகச்செய்து, நல்ல பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசிவத்தின் இரண்டிதருவடிகளையும் ஆராதித்த யாவரிடத்திலுந் தன்ப மணுகமாட்டாதென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. எ - று. நன் பொன் மத்த முடித்தசடை என்றும் பாடம். (க)

வேறு.

இத்திரமிருவருமியற்றுவாரொன்றிற்
ரெத்தினாரிதழியான்றொண்டிபூண்டிடும்
பத்தியின்முன்னவன்வறுமைபழ்படுஞ்
சத்திரத்திளவலுந்தரணிகாக்குமே.

(இ - புறா.) இப்படியாக இந்த இரண்டுபேரும் பிரதோஷகாலத்தில் பூசை செய்வார்களானால் கொத்தாகிய கொன்றைப் பூமாலையணிந்த கயி

ஸாசபதியின் அடிமைத்திறம்பொருத்திய பத்தியினாலே மூத்தவனுடைய தரித்
திரமானது பாழ்பட்டுப்போம்; இனையவன் அரசனாகி ஒருருடையின் கீழிருந்து
பூலோகத்தைக்காப்பான். ■ - று. (க0)

(வேறு.)

என்னமுன்னமெழுந்திறைஞ்சினர்
முன்னமுன்னியவீவாகைமுற்றுற
அன்னநின்னடியேமருந்துய
ருன்னலேகெடவுய்ந்துவாழ்ந்தனம்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு முனிவர்சொல்வதற்கு முன் அவர்களெழுந்து,
வணங்கினவர்களாய், எங்களுக்குத் தாயையொத்த மகானுபாவோ! உம்மால்
நாங்கள் முன்னைய மகிழ்ச்சி பொருந்தவும் அடியேங்களுடைய ஆளுமையாகிய
துயரமொழிந்து போகவும், தீவினையினின்றும் பிழைத்து வாழ்வை யடைந்
தோம். எ - று. (கக)

என்றான் பினிரங்கிமாமுனி
நன்றென்றுநயந்துமைந்தர்பாற்
றன்றொஞ்சுகணுச்சிசுத்தியே
குன்றாமநதிரமூலங்கூறினான்.

(இ - புறா.) அன்புடனே இவ்வாறு சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட
முனிவரானவர் கிருபைவைத்து உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகக் கடவதென்று
ஆசீர்வதித்து, அந்தப்புத்திரர்களுடைய சிரசிலும் சேத்திரங்களிலும் இருதயத்
திலும் தம்முடைய பாதத்தைவைத்து, அழிவுபடாத மூலமந்திரத்தை உபதேசித்
தார். எ - று. (கஉ)

கேட்டார்வல்வினேவேரோடேகெட
லுட்டார்வல்வினேமேலுமோங்கிடச்
சேட்டார்மைந்தர்கடேசிகன்பதஞ்
சூட்டாரின்றனர்பின்னுஞ்சொல்லுவான்.

(இ - புறா.) அவ்வாறுமுனிவருபதேசித்த மந்திரத்தை வலிபதிவினை
கள் ஆணவமலத்துடன்கெடவும், ஆகாமியமேறச்செய்யாத நல்வினே மேன்மே
லும் வீரத்தியாகவும் கேட்டுக்கொண்டு, இளமைப்பருவைத்தையுடைய அந்தப்
புத்திரர்கள் ஆசாரியராகிய முனிவருடையபாதங்களைத்தொழுதார்கள். (அவர்
கந்தொழுதவுடன்) முனிவரின் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றனர். எ - று. (கஉ)

(வேறு.)

வல்லமறையோன்மதலைசசிவிரதனெனவுமணிவழிபரக்
கல்லிறீரடோளரசினக்கோக்கானேதருமகுத்தனைன்றுஞ்

சொல்லக்கடவதுலகமெனச் சொல்லிமுதமன்பலவியம்பிச்
செல்லறவிந்ததுமகிழ்வோடுங்குமரர் தம்மைச்செல்வகென்றான்.

(இ - புரை.) வல்லமையையுடைய பிராமணபுத்திரனைச் சசிவிரதனை
வும், அழகிய வயிரக்கற்போலும் திரண்டதோளையும் இளமைப் பருவத்தையு
முடைய ராசகுமாரனைத் தருமகுத்தனெனவும், உலகத்தார் சொல்லக்கடவொ
ன்றுபெயரிட்டு, உபசாரவார்த்தைகள் பலவாகச்சொல்லித் துண்பத்தைநீக்கி,
மகிழ்ச்சியுடன் அவ்விரண்டு புத்திரர்களையும் போங்கென்று உத்தரவுகொடு
த்தார். எ - று. தருமகுத்தன் - தருமத்தைப் பாதுகாப்பவன். (கசு)

வேதமுனிவன்விடைகொடுப்பவிளங்குருமாரிருவோரும்
போதமுழுதுதந்தாயருடன்மனையிற்புகுந்துபுரமெரித்த
நாதன் மண்ணை நிகிழுகத்தினாளுநாமவிசேஷமாய்ப்
பாதகமலந்தொழுதேத்திவழிபாடனைத்துமபண்ணியே.

(இ - புரை.) வேதங்களுணர்ந்த முனிவர் உத்தரவுகொடுப்ப, விளங்கு
கின்ற இரண்டு புத்திரர்களும் தெளிவுபெற்ற தாயாருடன் வீட்டில்வந்து, திரி
புரதகனரான பரமசிவனைப் பிரதோஷகாலத்தில் நாடோறும் விசேஷமாய்ச்
சோடசோபசாரத்துடன் பூசைசெய்து திருவடித் தாமரைகளவணங்கி, எ - று.

திங்கொளாருநான்கிவ்வாறு செல்லச்செல்வரிருவோரிற்
பொங்குபுரிநூற்கிவிரதன் புனிதநதியிற்புனலாட
அங்கென நுகரோகுதலுந்தெண்ணீர்பொருதவகன்கரைவாய்க்
கொங்கைக்குவமைசான்றதொருகுத்தினியங்கண்ணுற்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு நாலுமாதஞ்செல்ல, அந்தப் புத்திரர்களிருவரில்
பூணூல்விளங்கு மார்பினைபுடைய சசிவிரதன் அங்கு ஒருபுறத்திலுள்ள சுத்த
மான நதியிறீர்த்தமாடச்சென்றான். அப்படிச் செல்லவும், தெளிந்த அலைநீர்
மோதுகின்ற கரையினிடத்தில் மாதர்கள் கொங்கைக்கு ஒப்புளதான ஒருகுட
த்தில் திரவியமிருக்கக்கண்டான். எ - று. (கசு)

ஒலையொடுநரன்மறைவல்லோனுருதபொருள்கண்ணுற்றிடலும்
பாகைவிரவுமொழியுமையாள்பங்கன்பூசைப்பலனென்றே
தோகைபாகன்புகழ்பாடித்தோன்றிசுமக்குங்குடநிறைந்த
ஈகையோடுமனையகத்தினெய்தித்தாயர்க்கிதுசொன்னான்.

(இ - புரை.) தான் கண்டறியாத திரவியத்தைக்கண்டவளவில், அப்பிரா
மணப்பிள்ளை சந்தோஷத்துடன் பாருபோலும் மதூர வசனங்களையுருளும்
பார்வதியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால் கிடைத்த

பலனிதுவென்று அவருடைய புகழை யெடுத்துப்பாடித் தோத்திரஞ்செய்து, பொண்ணிறைந்த அந்தக் குடத்தையெடுத்துத் தோனில்லைவத்துக்கொண்டு வீட்டில்வந்து தாயாருக்கு இந்த வார்த்தையைச்சொன்னான். எ - று.

— பொன்.

(க௪)

அன்பார்க்கெளியன்வெள்ளிமலையமர்ந்தமுதல்வனருள்பேணி யின்புற்றியற்றும்பூசனையினெய்துடயன்காணிதுவெனனத துன்பக்கடலினமுந்துமுமைதூயபுதல்வன்சொற்றேகோ என்புற்றுருகியகங்குளிர்ந்தங்கிளையான்முகமபார்த்திதுசொல்வான்.

(இ - புறா.) அமமையே! அன்பார்க்கெளியரும் கைலயில்வீற்றிருப்பவரு மாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளை விருமபி இன்பம் பொருத்தச்செய்யும் பூசனையினால், அடைந்தபலன் இதுவென்று பரிசுத்தஞ்செய தன்புத்திரன்சொ ல்விய வார்த்தையைக்கேட்டு, முன் துக்கசாகரத்தில் அமுந்திய உமையென் னும் பெயரையுடைய தாயானவன் எலும்பு நெக்குவிட்டுருகி மனமகிழ்சி யடைந்து, அந்த இளையபுத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து இந்த வசனஞ் சொல்லு வான் எ - று.

(க௫)

மைத்தாரீங்குளிருவீருமாழைபகிர்ந்துகொண்மினெனக் கந்துங்கழையுப்பொருங்களிற்றுக்கழற்கால்வேந்தன்றிருப்புதல்வன் அந்திவண்ணனளித்ததிதவற்கேயெமக்குமவனளிக்கும் புந்தியவலமொழிகெனனாத்தாயர்த்தொழுதுபுகன்றானே.

(இ - புறா.) புத்திரர்களே! நீங்குளிருவரும் இந்தத்திரவியத்தைப் பங்கி ட்டுக்கொள்ளுங்களென்று சொல்ல; கட்டுத்தறியையும் குத்துக்கோலையும் முறிக்கத்தக்க யாண்ப்படைகளையுடைய வீரகண்டைகட்டிய காலினனாகிய ராசபுத்திரன் சொல்லுகின்றான்; தாயே! அந்திவண்ணரான பெருமான் என் தமையனுக்கு அருளிச்செய்த தாகையால் அவருக்கே யுரியதாம்; எனக்கும் அந்தக்கடவுள்கிருபைசெய்வார்; அம்மையே! உன்மனதிலிருக்குந் துயரத்தி லீங்கென்றுதாயை வணங்கிச்சொன்னான். எ - று. மாழை - பொன்; கந்து - கட்டுத்தறி.

(க௬)

(வேறு.)

மற்றவன்கூறியவண்ணமைநதருஞ்
செற்றமில்லையெயுஞ்செல்வமோங்கவே
யுற்றநல்குரவியையொழிந்துவைகுநாட்
கொற்றவன்காதலன்கொள்கைகூறுவாம்.

(இ-புரா.) அரசுமாரன் சொல்லிய பிரகாரமே குந்தயில்லாத தாயும் புத்திரர்களும் நெடுநாளாகப் பொருந்திய தரித்திரத்தை யொழிந்து, செல்வம் அதிகரிக்க வாழ்நாளில், அரசு குமாரசுவரைய செய்கையை இனிச் சொல்லுவாம். எ - று. (20)

ஐம்புலனெருவழியடக்கியாறணி
பைம்பொனாதிழியப்படலேவேணியான்
வம்பராமலரடிவணங்கியேத்தலும்
இம்பரிற்றிங்களாறிரண்டுசென்றவே.

(இ - புரா.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒருவழியில் அடக்கி, கங்காநதியையும் மாற்றுயர்ந்த பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையும் அணிந்த சடையினையுடைய பரமசிவத்தின் மணமரூத் திருவடித்தாமமையை இவ்வுலகில் வணங்கித் துதிசெய்துகொண்டு வருகையில், பன்னிரண்டு மாதங்கள் சென்றன. எ - று. (21)

அன்ன தூதிகழவோராழிமேயதேர்
மன்னவன்வடதிசைவழிக்கொண்டேருநாட்
கன்னலஞ்சிலைமதன்விழவுகாணிய
வின்னிளவேனில்வந்திறுத்ததென்பவே.

(இ - புரா.) அத்தன்மையாகப் பன்னிரண்டுமாதம் அவன் பூசைசெய்துகொண்டிருக்க; ஒற்றையருளமைந்த தேவையுடைய சூரியன் வடதிசை நோக்கிச் செல்லுநாளாகிய உத்தராயணத்தில், கருப்புலில்லையுடைய மன்மதன் தனக்குரியவழிவைக்கொள்ள இனியதாகிய இளவேனிற்காலம் வந்தது. எ - று.

என்ப ஏ - அசைகள். இளவேனிற்காலம் சித்திரை வைசாக மாதங்கள்.

நறுமலர்ப்பாடலந்துணர்த்தநாகங்கள்
சூறுமுனைவென்மலர்கொழித்தகோங்கினர்
துறுமலர்பொதுளிப்பொன்னணிந்துதோன்றின
வெறிமலர்க்காஞ்சிப்பூப்பசந்தவீறினே.

(இ - புரா.) இளவேனிற்காலம் வந்தபோது வாசனைபொருந்திய மலர்களையுடைய பாதிரிமரங்கள் பூத்தன; புன்னை மரங்கள் சிறிய வெள்ளிய அரும்புகளையும் மலர்களையும் கொட்டின; கோங்கமரங்கள் நெருங்கிய மலர்களைப் பொருத்திப் பொன்னையணிந்து கொண்டதுபோலத் தோன்றின; மரங்களினதங்கிய காஞ்சிமலர்கள் செழுமையுடன் பசிலநிறமுள்ளதாயிருந்தன. எ - று.

பாகிலையுதிர்ந்தனபழுவுப்பதவம்
வீசியபனைதொறுந்தனிரின்வேயந்தன

கச்சுறுசெம்படாமொர்ருவிக்காய்க்திர்
பூசுறுசெம்படாம்போர் த்த்பேர்லுமே.

(இ - புறா.) ஆலமரங்கள் பச்சை இலைகளை உதிர்த்தன; (அப்படி யுதி
தபின்பு) நீண்ட இளைகள்தோறும் தளிர்கள்விட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டது
போலிருந்தன; (இவ்வாறு பச்சிலைகளுதிர்ந்து செந்தளிர் தளிர்ந்தது எப்படி
யிருந்த தென்றால்,) குற்றமற்ற பச்சைப்போர்வையை நீக்கிச் செந்தளிர்
யிருந்த சிவப்புப் போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டதுபோலிருந்தது. எ - று

பாதவம் - பாதத்தால் நீலாக்கொள்வது; எனவே மரங்கள் என்றபடி.

கொடியவுயிளந்தளிர்குழைத்தகோட்டவுங்
கிழமலர்கூடைவனகள்ஞண்வண்டினம்
பெடையொடுகுயிலினம்பிறங்குதண்முறி
யிடையிடையகோதுவகானமெங்குமே.

(இ - புறா.) இவையெயன்றி, அந்த வனமெங்கும் மதுவையுண்கின்ற
வண்டினங்கள் கொடிகளிலும், இளந்தளிர்கள் தளிர்ந்த கொம்புகளிலும், ■■■
சீனப்பொருத்திய மலர்களிலும் குடைவனவாயிருந்தன; ஆண்குயில்களும் பெ
ட்டைக்குயில்களும் பிரகாசியானின்ற குளிரந்த தளிர்களை மூக்கினும் கோது
வனவாயிருந்தன. எ - று. முறி - தளிர். (உரு)

கலைமகள்வடிவினைமராங்கவார்த்தன
மலைமகளெழிலினைப்பூவைவாங்கின
கொலைமகள் கவினைநீடிலவங்கொண்டன
அலைமகளழகினையசோகணிந்தவே.

(இ - புறா.) சரஸ்வதியின் சரீரநிறத்தை வெண்கடப்பமலர்களும், பார்
வதிதேவியாருடைய திருமேனிறத்தைக் காயாமலர்களும், தூர்க்கையினு
■■■■ நிறத்தைப் பெரிய இலவடலர்களும், திருமகள் நிறத்தை அசோகமலர்
களும், கொண்டு விளங்கினபோலப் பூத்துநின்றன. எ - று.

வெண்கடம்புமலர் வெள்ளைநிறமும், காயாம்பூ கறுப்புநிறமும், இலவம்பூ
சிவப்புநிறமும், அசோகம்பூ பொன்னிறமும் கொண்டுள்ள புட்பங்களைப் பூத்
தன் என்பது கருத்து. 421

என்குளுககுயில்களுங்கேசரங்களு
நனிபடுதொதுதுடனைத்தென்றலுங்
நனிபடுசினதொதுதுவனநிபெவனாற்
எளிமதன்பாசுறையுபுன்னகுவனாற்.

(இ - புணர்.) கிளிகளும் குயில்களும் வண்டிகளும், வண்டிகள் மொய்க்கும் பூந்தாதுக்கோப்பூசிய தென்றற்காற்றும், தேன்றுளிப்பொருந்திய கிளைகள் தோறும் நெருங்கியிருப்பதினால், அவ்வனமெல்லாம் களிப்பினை யுடைய மன்மதனது பாசறையென்னும் புடைவீடுபோலிருந்தது. ■ - று. கேசரம் வண்டு.

மன்மதனுக்குக் கிளி குதிரை, குயில் எக்காளம், வண்டிகள் வில்லிற் பூட்டும் நாண், தென்றற்காற்று தேர், இக்காரணம் பற்றிப் புடைவீட்டு என்று. இதனை “ஆலைக் கரும்புசிலை யைங்களைப் பூ நாண்களும் பு - மாலைக் கிளிபுரவி மாருதத் தேர் - வேலை, கடிமுரசால் கங்குல் களிற்றுயில் காணம் = கொடிமகரந் திங்கள் குடை.” என்னும் இரத்தினச்சுருக்க வெண்பாவானுணர்க. (உஎ)

அந்தரவகடுபோழ்த்தகன்றதண்டலைப்
பைந்தருந்தொறுங்கொடிபடர்ந்துபற்றின
சுந்தரமிழந்துமூப்படைந்ததொன்மையோர்
மைந்துடனரம்புயர்வன்மைபோன்றவே.

(இ - புணர்.) ஆகாயத்தினை கட்டைப் பிளக்கும்படியான உயரமுள்ளதாய்ப் பரந்த சோலையிலிருக்கும் பசிய மரங்கடோறும் கொடிகள்படர்ந்து பற்றிக் கொண்டிருக்கும் தன்மை, அழகினையிழந்து மூப்படைந்தவர்கள் (அவயவத்தில்) வலிமையுடன் நரம்புகள் மேற்றோன்றி நிற்பனபோலிருந்தன. எ - று. (1)

தேசுறுகிளியினமொழுங்கிற்சேண்வழி
வீசியசிறையவாய்ப்பறத்தல்வேனில்வேந்
தாசைசூழலகங்கொண்டதற்குக்கட்டிய
பாசிலைத்தோரணப்பரன்மைபோன்றவே.

(இ - புணர்.) பச்சென்ற ஒளியினையுடைய கிளிக்கூட்டங்கள் ஆகாய மார்க்கத்தில் சிறைகளிவீசிக்கொண்டு ஒழங்காகப்பறந்து செல்லுதல், வசந்த காலத்துக்குரிய மன்மதன் எட்டுத்திக்குலஞ் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தைத் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டதின் பொருட்டுப் பச்சிலைத்தோரணங்கட்டிய தன்மைபோலிருந்தது. ■ - று. (உக)

அரும்பவிழ்நறுமலர்சுலவவாயிடைச்
சுரும்பினந்தருமுதலனைத்துஞ்சூழ்ந்தன
மரங்கிழம்புமெதலின்வழாதமைந்துற
இரும்பினம்பூண்பிழத்திட்டதொத்ததே.

(இ - புணர்.) அரும்புகள்விழ்ந்த நறுமலர்சளி னிடத்துச் சூழ்ந்து நிறைந்து நிறைந்து வண்டிகள் அங்குத்திவிருக்கும் விருகங்கள் முறையானவை களிற் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தல், விருகங்கள் கிழித்தன்மை யுடையவாயி

னால், இனி யொழிந்துபோமெனக்கருதி, யொடியாம விரும்பும்வண்ணம் இரு
ம்பிறை பூண் செய்து அமைத்தது போலிருந்தது. எ - று. (௩௦)

அலங்கல்வெண்கலிகைவேலரசரீட்டமு
பிலங்கிழைமகளிரோடினோரீட்டமும்
டொலங்கொடிமானிகைநீங்கிப்போந்தளி
துலங்குபூங்காவகந்துன்னிச்சேர்ந்தவே.

(இ - புறா.) வெற்றிமாலையினையும் வெள்ளைக் குடையினையும் வேலா
யுத்தையுமுடைய அரசர்கூட்டமும், பிரகாசியானின்ற ஆபரணங்கள் அணிந்
திருக்கும் மாதர்கூட்டமும், வாஸிபர் கூட்டமும், பொண்ணைச் செய்யப்பட்ட
கொடிகள்கட்டிய மாளிகைகளை விட்டுச்சென்று, வண்டிகள் விளங்கிக்கொண்
டிருக்கும் மலர்களுடைய சோலையினிடத்தில் நெருங்கிச் சூழ்ந்தன. எ - று.

சோலையானது தளிர்விடுத்தழைத்து, அரும்புகள் மலர்ந்து, அதிகருளி
ச்சியா யிருத்தலால், நீர் விளையாடியும் போதுகொய்தும் இன்பம் அனுபவித்த
லின்பொருட்டுச் சென்றதெனக் கொள்க. (௩௧)

இருநிலமன்னர்மார்பிலகுமாரம்போல்
அருவரைநெற்றிதாழருவிவாடியும்
முருகயர்புலமெனமகளிர்முண்டக
மருவிரிவாவிவங்கரையின்வையகியும்,

(இ - புறா.) பெரிய இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்கள் மார்பில்
பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் முத்தமாலையோல பெரியமலையினுச்சியி விரு
ந்துவிழுகிற அருவிகளில் விளையாடியும், வாசனைதங்கி விளங்கும் நந்தனவன
த்திற் பொருந்துவதுபோல மாதர்களானவர்கள் வாசனையுடன் மலருகின்ற
முகிய தடாகக்கரையில் பொருந்தியும், எ - று. அயர்தல்-சுண்டிதங்கல். (௩௨)

சிலம்பெதிர்கூவியுஞ்சிறில்கோலியு
முலம்பொருகுவவுத்தோளுமுதகொங்கைமேற்
கலம்பலதிருத்தியுங்கலவையாடியு
நலம்பலதுய்த்தனைநதியின்பாங்கோ.

(இ - புறா.) மலைகளுக்கெதிரில் கூவியும், நதியின்கரையில் நெறுவிகெட்
டிவிளையாடியும், (தத்தங்கணவர்களுடைய) திரண்டகல்லையொத்துப் பருத்த,
புசங்களில்படித்த-தனங்களின்மேல் பல்வித ஆபரணங்களை அணிந்தும், வா
சனைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு பூசியும், இவ்வாறு பல இன்பங்களை
அனுபவித்தார்கள். எ - று.

மலைகளுக்கெதிரிற் கூவினால், கூவுகின்றவர்கள் ஒசைபோலாவது அவர்கள் வசனம்போலாவது பிரதித் தொனியுண்டாகு மாதலால், அதுவுமோர் வினோதமாகக் கொண்டாடொனக்கொள்ளுத லொருவகை. அவ்வாறன்றித் தங்கள் தங்கள் கணவர்களுடன் ஊடினவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியின்மையால், மற்றொருவினோதத்தில் மனஞ்செல்லாமல் பேச்சுத்துணைக்காக மலையுடன் கூவினார்களெனக்கொள்ளுத லொருவகை. கிள்ளை குயில் இவைகளுடன் பேசலாகாதோவெனின், அவைகளின் ஒசை விரகத்துக்கேதுவானது. இக்கருத்து "வெயினிறங்குமையச்சோதி மினனிழல்பரப்ப முன்னர்த், துயிலுணர் செவ்வியாருத் துளியுறு முனிவினோரும், குயிலொடு மினிதுபேசிச் சிலப்பொடு மினிதுகூவி" என்னும் கம்பராமாயணம் வனாகாட்சிப்படலம் ௨௮ - வது செய்யுளானுமுணர்க. (௩௩)

இத்தலையின்னண நிகழுவெண்ணில்சீர்ச்
சத்தியாதனன்றருதருமகுத்தனு
மெய்த்தவத்தோழனைநீங்கிவேறொரு
பத்திரம்பொதுளியபழுவமெய்தினுன்.

(இ - புரை.) இவ்விடத்தில் இவ்வாறு நிகழ்ந்துகொண்டிருக்க; அளவில்லாத சீரியையுடைய சத்தியாதனனின்ற தருமகுத்தனென்பவன் உண்மையாகிய தவத்தினையுடைய தன்தோழனைவிட்டு நீங்கி, தழை நிறைந்துள்ள வேறொரு வனத்திற்சென்றான். எ - று. பழுவம் - வனம். (௩௪)

மஞ்சுக்குழ்புகுமிவெள்ளிவேதண்டமழுவலான்செவிக்கிசைநிறைக்கும், விஞ்சையர்பெருமான்நிருமகளாயவெள்ளவனைத்தோளியாங்கொருத்தி, வஞ்சி நுண்ணிடையார்பண்ணையுளாடும்வனப்பினைக்காண்டலுமயங்கிக், குஞ்சர நுகர்ந்தவெள்ளில்போன்மாழ்கிக்குழைந்துதன்னுளந்தனிற்றுகணித்தான்.

(இ - புரை.) அப்படிபோன தருமகுத்தனாவன் மேகங்களால் சூழப்பட்ட சிகரங்களையுடைய கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுடைய திருச்செவிகளிற்பொருத்த இசைபாடுகின்ற வித்தியாதரமன்னவன் புத்திரியாகிய சங்குவனையலணிந்த கையினையுடைய ஒருமாதானவன், அவ்விடத்தில் பூங்கொடிபோல நுண்ணிய இடையினையுடைய தோழிமார் கூட்டத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் அழகைக் கண்டமாத்நிரத்தில், மனமயங்கி வேழமுண்ட விளாங்கனிபோலச் சோர்வுடன்மெலிந்து, தன்மனதில் இவ்வாறு நினைத்தான். எ - று.

வேழமுண்ட விளாங்களி என்றது தேனாமுகந்தெங்கங்காய் என்பது போன்றது; வேழம் தேனா என்பனஒருவகைநோய்; இதனைச்சினாக்கினியார் சிவசுந்தாமனியில்வரைந்த உரையானுமுணர்க. வேதண்டம் - மலை. (௩௫)

பூவுறைதிருவோநாகர் தங்கொடியோபொருப்புறைகுமுதவாய்
மயிலே, தேவர் தழுங்கினின்று நிழ்த்தருளுஞ்செய்வவாய்மடமொழிக்
கினியோ, யாவளங்கிருந்தவேந்திழையென்ன விறைமகனெண்ணமுற்
றிரங்கக், கோவிளங்குமரன்வனப்பினைநோக்கிக்கொடியிடைமடந்தை
யுங்குமித்தாள்,

(இ - புரா.) இங்கிருக்கின்ற மாதானவன் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்குந்
திருமகளோ? நாககன்னிகையோ? மலையிலவாரும் செவ்வல்லிபோலும் வாயி
னையுடைய வளையரமகளோ! தேவருலகத்திலிருந்துவந்த சிவத்தவரையும்
மழலைச்சொல்லியமுடைய கிள்ளையெடுத்த சுப்பாஸ் திரீயோ? இன்னொ
ன்று தெரிபலில்லையே யென்று அந்த ராசகுமாரன் எண்ணத்தொண்டு (காம
விகாரத்தினால், வியாகுலமுடையவனாயிருக்க; அவ்வரசகுமாரனைப் பார்த்துக்
கொடிபோன்ற றண்ணிய இடையையுடைய அந்தஸ்திரீயும் இச்சைகொண்டு
இவ்வாறு நினைத்தாள். - மு.

(௩௬)

பண்ணுகானவிஞ்சையருளகிற்பாசாதனன்றிருநாட்டின், ம
ண்ணகவரைப்பிள்ளைமையினலத்தின் வழினிவிவன் மனக்கிணையார்,
கண்மணிசூளிப்பவடிவுகொண்டி மந்தகாமனோவந்தனென்ற, வுண்
னிறையழியவுலையிடுமெழுகொத் தொருமொழி தோழியர்க்குரை
த்தாள்.

(இ - புரா.) இசைபொருந்திய தானம் பாடுகின்ற வித்தியாதர ருலகத்தி
லும் தேவோந்திரனுடைய உலகத்திலும் பூலோகத்திலும் இனமை சுவந்தரியம்
உருவம் இவைகளில் இவனுக்கு ஒப்பானவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்; முன்
னிறந்த மன்மதன் (பார்க்கின்றவர்களுடைய) கண்மணி மகிழ்ச்சியடையும்படி
உருவுகொண்டு வந்தானோவென்று, உள்ளத்திலிருக்கும் கற்பகுலைய உலைக்கள
த்திலிட்டமெழுகைப்போல (மனமுருகி) தோழிகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை
சொல்லினாள். - மு.

(௩௭)

மங்கைமீர்விரனைவருமித்தவனத்தினுக்கப்புறம்போகிப்
பொங்கரிந்புருந்துநறுமலர்கொத்துப்பாதுமினென் றவாழ்ப்பணியா
அங்கவாய்நாருதனந்தயினிந்தவணங்கொருதமியனாயெதிர்த்து,
பங்கயமுதத்துக்குமான்மாட்டணுகிப்பரிவுடனினையனபகர்ந்தாள்.

(இ - புரா.) தோழிகளே! நீங்களெல்லாரும் இந்தவனத்துக் கப்புறம்
போய்ச் சோலையிற்சென்று, வாசனைபொருந்திய மலர்கள் பறித்துக்கொண்டு
வாருவதென்று அவர்களுக்குத் குத்தாவுசெய்து, அவர்களெல்லாரும் நீங்கிப்
போனபின்பு இந்த மாதானவன் தான் தனிமையாகப்போய்த் தாமனாமலர்

போன்ற முகத்தினையுடைய ராசகுமாரன் சமீபத்தில் அடுத்தி, விருப்பத்துடன் இந்த வார்த்தையைச்சொன்னான். எ - று. (உஅ)

கன்னலஞ்சிலைவேளுருவுகொண்டனையகாளையிண்டடைத்தகாரணமுநின்னுடைநாடுகின்றிருமரபுநின்றிருப்பெயரும்யாவென்னப் பொன்னிளமுலையாள்வினவலுங்கேட்டுப்புந்தியினவள்குறிப்புணர்ந்து மின்னணிமவுஷிவேந்தர்கோனளித்தவிடலைபுமனமகிழ்ந்துரைத்தான்

(இ - புரை.) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுனவன் மூன்போல உருவுகொண்டதுபோன்ற பால்யனே! நீ இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரணமும், உன்னுடையதேசமும், உன்னுடையகுலமும், அழகிய உன்பெயரும், யாவையென்று பொன்னிறமுள்ள தேமல்பரந்த இளமைபொருந்திய தனக்களையுடையவள் வினாவவும், அவற்றைக்கேட்டுத் தன்மனதில் அவள் குறிப்பை அறிந்துகொண்டு, ஒளிபொருந்திய மகுடம் அணிந்த மன்னவனின்ற ராசகுமாரன் மனமகிழ்ந்து சொல்லுகின்றான். எ - று. யா - யாவை. (உக)

விரைமலர்நாற்றம்யோசனைகமழும் விதர்ப்பதேசாதிபன்னிரிந்த, தரையெலாநிழற்று முழுமதிக்கவிகைச்சத்தியாதனன்றனக்கமைந்த, மரைமலர்த்திருவேயனையவன்சதியாமடவரறிருவயிற்றுதித்தே,னிரைவளைக்கரத்தாயெந்தைபோர்பகைஞர்நெடும் படைக்களத்திடைமடிந்தான்.

(இ - புரை.) மலர்களின் மணம் யோசனைவரையும் பரிமளிக்கும் (சோலைகள்குழந்த) விதர்ப்பதேசத்துக்கு அரசனாகி, பரந்த உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் நிழலைச்செய்யும் பூர்ணசந்திரனையொத்த வெண்கொற்றக்குடையினை யுடையவனும், (ராச்சியபரஞ்செய்த) சத்தியாதன வரசனுக்கு அமைந்த புட்பவாசியான திருமகனையொத்த (சவுந்தரியமுள்ள) சதியென்னும் பெயரிய மனைவி வயிற்றிற்பிறந்தேன்; வரிசையாக வளையலணிந்த யுடைய மாதே! என்பிதாவானவர் போர்செய்யவந்த பகைவருடைய பெரிய யுத்தகளத்தினிடத்தில் (எதிர்த்துப் போர்செய்து) மடிந்தார். ■ - று. (சு)

சுன்றவெம்மாயுரீருணுங்கயத்தினிடங்கர்வாய்ப்பட்டனன்மடியத், தோன்றியவுமையாம்பார்ப்பனியெனைத்தன் றோன்றலுக்கிளவலாய்வளர்த்தான், சான்றுசான் முனிவனைக்குறுநாமந்தருமகுத்தன்னெனச்சாற்றி, யான்றவெந்துயரினழிவுருவண்ணமரனடிக்கென்னையாட்கொடுத்தான்.

(இ - புரை.) (என்பிதா இறந்துபோகவே, என் தாயானவன் ககரத்தை விட்டுத் தனியேவனத்திற்போய் அவ்விடத்தில் என்னைப்பெற்று, அங்கிருக்கும்

ஒருகுளத்தில்) நீருண்ணப்போய் அகிவிருக்கும் முதலாவாயில் அகப்பட்டிறந்து போனான்; (அப்படி என் தாயானவன் இறந்தபோகவே சிசுவானான் அழுது கொண்டிருக்கும் தருணத்தில்) அங்கேவந்த உமையென்னும் ஒரு பிராமணஸ் திரீ யென்னையெடுத்துக் கொண்டுபோய்த் தன்புத்திரனுக்கு இளையவனாக வளர்த்தான். (அப்படி நான்வளரும் நாளில்) மேனமையிருந்த சாண்டில்லியர் என்னும் ஒருமுனிவர்வந்து, எனக்குத் தருமகுத்தன் எனப் பொருத்தமுள்ள தான பேர்கூறி மிகுந்த கொடியதான பிறவித்துன்பத்தில் வருந்தாத வகையாகப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளுக்கு எனனை அடிமையாகக்கொடுத்தார். ஏ - று.

உமையவடலைவன்றனைவழிபட்டவுறுதியாலொருவருமொவ்வாக், கமையினாய்நின்றையெதிர்த்தனனல்லோர்காட்சியாலெய்துதல்கிறதே, எமையளித்திறந்தோனிழந்தவான்றிருவு மிருநிலக்கிழமையுமெதிர்த்தேன், அமையினந்தோளாய்மரபுரினபதியுமறைகுதிபெயரொடுமென்றான்.

(இ - புறா.) ஒருவரும் ஒப்பில்லாத கம்புக்குரிய பொறுமையினையுடையவனே! பார்வதி கணவனாகிய பரமசிவனைப்பூசித்த உறுதியினாலே, உன்னை யெதிர்ப்பட்டேன்; நல்லவர்கள் தரிசனத்தினால் அடையும்பேறு சிறிதோ? என்னைப்பெற்று இறந்த பிதாவானவா பகைவராலிழந்த சிறப்புள்ள செல்வமும் பெருமைபொருந்திய ராச்சியபாரமும், அடைந்தேனாயினேன்; பசிய மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய மாதே! உன்குலமும், உன்னாரும், உன்பெயரும் சொல்லுதியென்றான். ஏ - று. கமை-பொறுமை; கூமை என்பதின் திரிபு. அமை-மூங்கில். (சஉ)

அயிலெயிற்றுழுவையதளசைத்தாடுமரனிரந்தரமினிதுறையுங், கயிலையிற்றென்பாற்சேடியுள்வாழுங் கந்தர்ப்பாற் தொழுங்கழற்குரிசில், புயலுறழ்தடக்கைத்திரமிடனென்னப் பொறித்திடுந்திருப்பெயரவற் குக், குயின்மொழித்துவர்வாய்த்தாரணிவயிற்றிற்றென்றினேனென்றவள்கூறி.

(இ - புறா.) கூரிய பற்களையுடைய புலித்தோலையுடுத்து நடனஞ்செய்யும் பரமசிவன் மகிழ்ச்சியுடன் நிரந்தரமாக வாசஞ்செய்யுங் கயிலாசகிரிக்குத் தென்புறத்திலிராநின்ற சேடியென்னும் நகரத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற கரந்தர வர்கள் தொடும்படியான மேகத்தையொத்த பெரிய கையையுடைய திரமிடனென்று சொல்லப்பட்ட அழகிய பெயருள்ள அரசனுக்கு அவன் மனைவியாகிய குயிலோசைபோன்ற இனியசொல்லையும், பவளம்போன்ற வரையையுமுடைய தாரணி யென்பவள் வயிற்றிற் பிறந்தேனென்று அவள்கொள்ளி. ஏ - அயில் - கூர்மை. (சஉ).

என்பெயரஞ்சுமதியெனவுடைப்பர்யானுமென்றோழியருடனே, நன்புயறழுவும்பொதும்பரின்பொழில்வாய் நறுமலர்கொய்குவான்புகுந்தேன், அன்புடையாயம்போக்கிநிற்காணுமவாவினிற்றமியளாயடைந்தேன், நிற்படிவமுமெய்யழகையுங்கண்டேனினைதொறுநிறையழிந்தயர்ந்தேன்.

(இ - புரை.) என்பெயர் அஞ்சுமதியென்று சொல்லுவார்கள்; நான்என்றோழியருடன் நல்ல மேகந்தவழும் இவ்வனத்திலுள்ள இனிய சோலையில் வாசனைபொருந்திய மலர்களைக் கொய்யவந்தேன்; (அப்படிவந்த நான்) உண்ணப்பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் என்னிடத்தில் அன்பினையுடைய தோழிகளை அப்புறம் அனுப்பிவிட்டுத் தனியளாய்வந்தேன்; வந்து உன்வடிவத்தையும் அழகையுங்கண்டு நினைக்குந்தோறும் கற்புநிலமாறிச் சோர்வினையடைந்தேன். எ - று.

(சுசு)

வானவர்வியப்பமகரயாழ்நீவிவிரரம்பணிமிடறென்னக், கான நன்குணர்ந்தோராயினுமுணராக்கானவிஞ்சைகண்முழுதுணர்ந்தேன், ஞானநன்னிலையால்யாவர்தங்கருத்து நசையையுங்குறிப்பினிலறிவேன், வேனில்வேளையையென்னுழைநினத்குடுவட்கையுண்டென்பதுங்குறித்தேன்.

(இ - புரை.) தேவர்களும் வியப்படையும்படி மகரவீணைவாசித்துக் கட்டுப்பட்டிருக்கிற தந்திரிகளின் ஓசையும் கண்டத்தினோசையும் ஒன்றெனும்படிக் கானம்பாடுதலை நன்றாக வுணர்ந்தவர்களேயானும், அவர்களாலும் அறிந்துகொள்ளக்கூடாத கானவித்தைகள் முழுவதும் தெரிந்திருக்கின்றேன். இதுவுமன்றி, நல்ல ஞானநிலையினாலே எல்லாருடைய கருத்தையும் அவர்தளிச்சையையும் குறிப்பாக அறிந்துகொள்வேன்; வசந்தகாலத்துக்குரிய மன்மதனையொத்தவனே! (இப்போது) என்னிடத்தில் உனக்கு ஆசையுண்டென்பதையும் அறிந்துகொண்டேன். எ - று.

(சுசு)

இன்னனபன்னியெமக்கியல்பாயதியாழிளோருமணமதுதான் கன்னவிறோளையெண்வகைமணத்திற்கந்தர்ப்பமணமெனுமறைநூல் அன்னதாலெனதுகைக்கிளையாகாதண்ணலுமன்பினையாதன் [நான் முன்னேயூழ்வினையின்முடிந்ததென்றந்த மொய்குமுலுரைத்திதுசெய்

(இ - புரை.) இவ்விதமான வார்த்தைகளைச்சொல்லிப் (பின்னுஞ்சொல்லுகிறான்) மலைக்கொப்பாய தோள்களையுடைய ராஜகுமாரனே! அருமையுடைய சார்தர்வவிவாகம் எங்களுக்கு இயல்பாயிருப்பது; அந்த விவாகம் ஏட்டுவனகமணத்தில் ஒன்றென்று வேதசாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன; அப்படிச்

சொல்லியிருக்கின்றதுடன், எனக்குண்டாகிய ஒருதலைக் காமத்தினனவையொகாமல், நீயும் என்னிடத்தில் மோகங்கொண்டவனானது பழைய ஊழ்வியைனில் நேரிட்டதென்று நெருங்கிய அளகத்தையுடைய அந்த மாதசொல்லி அதற்கு மேல் இக்காரியத்தைச்செய்தான். எ - று.

எண்வகை மணம்-பிரமம், தெய்வம், ஆரிஷம், பிரசாபத்தியம், ஆசரம், காந்தர்வம், இராக்கதம், பைசாசம். (சக)

கொங்ையங்குவட்டிற்றரளயாலிகையைக்கொழுஞ்சுடர்க்குரு மணியாழி, யங்கையினேந்திமணிச்சிலம்பற்றவன்னங்களலமரநடந்து, சிங்கவேறையானுலம்பொருதடந்தோட்சேர்த்தினுள்சேர்த்தலுமரசு, புங்கவன்சிறுவனுவகைபூத்தந்தப்பொலங்கொடிக்கிளையனபுகன்றான்.

(இ - புறா.) பொன்மலையையொத்த தண்களில் அணிந்திருக்கு முத்துமாலகளைச் செழுமையுள்ள ஒளியினையும் நிறத்தினையுமுடைய ரத்தினங்கன்பதித்த மோதிரம் அணிந்த கையினால்கழற்றி யேந்திக்கொண்டு, மணிகள் பதித்த சிலம்புசத்திக்கவும், அன்னப்பகலிகள் மயங்கவும் நடந்து, ஆண்சிங்கம்போன்ற ராசகுமரனுடைய திரண்ட கல்லையொத்த புசங்களில் அணிந்தான்; அப்படி அணிந்தமாதிரத்தில் ராஜசிவோஷ்டாகைய சத்தியாதன மகாராஜாவின் புத்திரன் சந்தோஷமடைந்து பொற்கொடியையொத்த அந்த மாதைப்பார்த்து இந்தவார்த்தை சொன்னான். ■ - று. அன்னம் அலமரல் தமக்கு இத்தகைய தன்னடை வாய்க்கவல்லையே என்ற வருத்தத்தாலென்க. (சஎ)

அரசிழந்ததோவறுமைபூண்டிழல்வனணியரின்றாமாலிகையைத், திரமிடனெனுமுன்றதைநேராதுசேர்த்தினையில்துளந்தேறிற், பரவருங்கற்பிற்பைந்தொடிமுறையின்பகுதியன்றேயெனப்பகர, மருமலர்க்குழலான் குறுநடைகோட்டி வணங்கிவாய்புதைத்துநின்றனாரைத்தாள்.

(இ - புறா.) அரசாட்சியை யிழந்து தரித்திரமுள்ளவனாயுன்றுகொண்டிருக்கிற யான் அணிந்துகொள்ளும்படி, உன் முத்துமாலையைத் திரமிஷனென்கிற உன் பிதாவின் சம்மதியில்லாமல் என்புஜத்திற் றரித்தாய்; இந்தச் செய்கையை மனதில் ஆலோசிக்குமிடத்தில், புகழ்தற்கரிய பதிவிரதாதருமத்தையுடையவனே! ■■■ தீதியின் பாற்பட்டதல்லவே என்று அவன்சொல்ல; வாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடைய அந்தக் கந்தருவ மாதானவன் புன்னகைசெய்து வணங்கி, வாய்பொத்திக்கொண்டு நின்றசொல்லுகின்றான். எ - று. ஆரம் - முத்து. (சஅ)

மன்னவன் சிறுவகேட்டிரீயுரைத்தவாசகமழகிதேயடிச்சி
நின்னுடைக்கருத்தினெண்ணியமுறையே நிரப்புவனையுமீள்
இந்நெடுவனத்தினெய்துதியென்னாவேந்திழையாயமோடேகத்
தன்னிகரில்லான்றுணைவனுக்கிதனைச்சாற்றினன் மன்னகரடைந்து.

(இ - புரை.) அரசகுமாரனே! நான் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேட்
பாயாக; நீசொன்ன வார்த்தை அழகுள்ளதாயிருக்கின்றது; அடிச்சியாகிய
நான் உன்னுடைய மனதில் நினைத்தவைகளை முறைமைப்படி நிறைவேற்று
கிறேன்; நாளையதினமும் நெடியதாகிய இவ்வனத்தில் வருவாயென்று சொ
ல்லி, அந்தக்கார்தர்வ ஸீரியானவன் தன்தோழிகளுடனே போக; தனக்கு
ஒப்பில்லாதவனாகிய ராசகுமாரன் இந்தச் சேவியைத் தன் தமையனு யிருப்பவ
னுடன் சொல்லித் தன்பதியைச்சேர்ந்து, எ - று. (௪௯)

உமையெனுமன்னைக்கெதிர்ந்தனவாய்வுவகையையப்படியுரைத்
துச், சூடையுடைத்திங்கடசுடிலவானவனைத்தொழுதுவந்தனைத்தொழி
வியற்றி, யெடையளித்தருணியென்றுகொண்டந்சேவந்திழையுரைத்தி
மும்வழிநாள், அமைநினாந்தோங்கும்வனந்தனிற்புகுந்தியாழாசனோ
டரிவையைக்கண்டான்.

(இ - புரை.) தன்பதியிற்போன அரசகுமாரன் உமையென்னும் பெய
ரையுடைய தந்தாயைக்கண்டு, தனக்குநேரிட்ட சந்தோஷ சமாசாரத்தை
கடந்தபடி சொல்லி, இளந்திங்களை யணிந்திருக்குஞ் சடாபாரத்தையுடைய
பரமசிவனைத்தொழுது ஆராதித்து, அடியேங்களை ரக்ஷித்தருளுமென்று வேண்
டிக்கொண்டு, கார்தர்வஸ்திரீ வரச்சொன்னபடி மறுநாள் மூங்கில்கள் வரிசை
வரிசையாயோங்கி வளர்ந்திராநின்ற அந்த வனத்திற்போய்க் கந்தர்வராசனை
யும் அந்தமாதிரியைக் கண்டான். ■ - று. (௫௦)

கண்டவர் தம்மைக்கண்டியாழ்விஞ்சைக்கதிர்முடியரசுவப்போடு
வண்டியிந்தெரியவாசினங்களிதேவருகெனவாங்குபுதமுவி
யண்டரினொருவனுனவேதியணையடுத்தனன்புல்லியாங்கிருத்தித்
துண்டவெண்பிறையான் கூறியமாற்றஞ்சுடர்முடியாசகேளென்றான்.

(இ - புரை.) ஒளிபொருந்திய கிரீடம் அணிந்திருக்கும் வித்தியாதா
மன்னவன் தன்னைக்கண்டவர்களைத் தானும் பார்த்துச் சந்தோஷத்துடன்
வண்டுகள் இசை பாடிக்கொண்டிருக்கும் பூமாலையணிந்த யானையைப்போத்த
ராசகுமாரனே! வருவாயென்று சமீபத்தில் வரவழைத்துத் தழுவி, தேவர்க
ளில்ஒருவனுன பிராமணச்சிறுவனையும் அடுத்தத்தழுவி, அவ்விடத்தில் தன்னு
டன் இருக்கும்படியைத் துக்கொண்டு, வெண்மையாகிய இளந்திங்கையணிந்த

பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைப் பிரகாசந்தங்கிய மருடத்தையுடைய அரசருமாரனை! கேளென்று சொன்னான். எ-று. (௫௧)

விண்ணகடனவும்வெள்ளியங்கிரியின்விளங்குமாமணிசெய்மண் டபுத்திற், பண்ணவர்பெருமானினையடிக்கமலம்பணியாயினென்னலி னடைந்தேன், கண்ணுதலடியர்க்கெனியவனமலன்கருணைவாரிதியெ னைநோக்கி, யுண்ணிறையுவகைபுறம்பொழிந்தோங்கவகமகிழ்ந்தின்ன வாறுரைத்தான்.

(இ - புரா) அண்டமுகட்டைப் பொருந்திய அழகிய கயிலாயகிரியில் பிரகாசிக்கும் மாணிக்கமுதலாகிய ரத்தினங்களினால் செய்யப்பட்ட மண்டப த்தில் தேவர்கடேவனான பரமசிவனுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளே யும்வணக்க நான் நேற்றுப்போயினேன்; போனவிடத்தில் நெற்றிக்கண்ணே யுடையவரும் அடியார்க்கெனியவரும் நிர்மலமானவரும் கிருபைக்கடலானவரு மாகிய கயிலாசபதியானவர் அடியேனைப்பார்த்து, உள்ளேநிறைந்த சந்தோஷ மானது புறத்தில்பெருகி யோங்கத்தக்கதாகத் திருவுளமகிழ்ந்து இவ்வாறு சொல்லியருளினார். எ - று. நென்னல் - நேற்று. (௫௨)

ஆசில்சீர்க்குமரநின துறற்றாயும்த்தனுமிறந்த துமதன்பின் மாசிலாளொருத்திபார்ப்பனிவளர்க்கவறுமையங்கடலினுழந்த துவந் தேசிகமுனியுன்பிறப்பெலாந்தெருட்டிச்சிவனையேபூசியென்ற துவும் ஈசனதடியினன்பினுன்மலர்பெய்தேத்திநீபூசைபண்ணியதும்.

(இ - புரா.) குற்றமில்லாத புகழினையுடைய ராசருமாரனை! உன்னு டைய நல்ல தாயும் நகப்பனும் இறந்துபோனதும், அதன்பின் உத்தமியாகிய ஒரு பிராமணஸ்திரீயானவன் உன்னைவளர்க்க வளருநாளில் நீங்கள் தரித்திர மாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்ததும், ஒருமுனிவனாகிய ஆசிரியன்வந்து உன்பிறப்பின் விவரத்தைத்தெரிவித்து, நீ சிவனையே பூசித்துக்கொண்டிருவெ ன்று சொல்லியதும், அவர்சொல்லியபடி நீ பரமசிவனுடைய திருவடியிற் அன்புடன் மலர்களால் அருச்சித்துத்துதிசெய்து பூசைசெய்ததும். எ - று.

வறுமையங்கடல் என்பதினிடையிலிருக்கும் அம் சாரியை. (௫௩)

அன்னதா லுன்மாட்டன்புமிக்குடையெமென்பதுமீறிகெனவுரை த்துப், பின்னருகினதுதா தையைமாய்த்துப்பெரும்பதிவளனெலாங் கவர்த்த, மன்னலாவிட்டிக்கடற்படைதுணித்துவாகைகொண்டாசி னங்குமான், மன்னருட்கவிகையுலகெலாநிழற்றத்தருக்கொடுதுணை செய்வாடுயன்றான்.

(இ - புரா.) அந்த முனிவர் சொற்படி பூசைசெய்த தன்மையினால், உன்னிடத்தில் மிகுந்த கிருபைவைத்திருக்கிறே மென்பதும், அறியக்கடவை

யென்று சொல்லி, பின்னும் உன் தகப்பனைக்கொன்று பெரிய நகரமுதலாகிய வளப்பங்கையெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்ட அரசாசனையும் கடல்பேரன்ற அளவற்ற சேனைகளையுங்கொன்று, வெற்றியடைந்து, அந்தராசபுத்திரன் (இராச்சியப்பட்டாபிஷேகஞ்) செய்துகொண்டு உயிராகளுக்கெல்லாம் கிருபை செய்யத்தக்க வெண்ணிறக்குடை நிழல்செய்யும்படித் தருக்கொடு துணைசெய்ய யென்று எனக்குக் கட்டினாயிட்டனர். ஏ - று.

அரசகுமாரன் முனிவன்சொற்படி நம்மைப் பூசித்ததினால், தன்பகை வறாவென்று அரசாட்சிசெய்வான்; அந்தக்காலத்தில் அவனுக்குச் சகாயஞ் செய்யென்று பரமசிவன் தனக்குக் கட்டினாயிட்டதாக வித்தியாதரன் சொன்னான் என்பது தாற்பரியம் (ருச)

முத்தலைச்சூலஞ்சுவன் மிசையிருத்துமுழுமுதலுநாதலைமேற்கொண், டத்தலைநின்றுநகரின்வந்தணவேற்கணங்கிவளரனுரைப்படியே, கைத்தலெல்லிக்கனியினின் மரபுங்கவினும்வசதுரைத்திடக்கேளா, இத்தலைவந்தேன்சிவனருள்பெற்றார்க்கெய்திடாப்பொருளுமொன்றுமாதா.

(இ-புரை.) மூன்றுபிரியாகிய சூலாயுதத்தைத் தமது திருத்தோளிறுஞ்ஞ்கும் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினச் சிரமேலேற்றிக்கொண்டு, அவ்விடத்திருந்து என்னகரத்தைச்சோந்த எனக்கு என்புத்திரியாகிய இந்தக்கன்னிகையானவள் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கின்படி கரதலாமலகம்போல உன்னுடைய மரபினையும் அழகினையும் சொல்லக்கேட்டு, (உன்னைக்காணும்பொருட்டு) இவ்விடத்தில் வந்தேன்; பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெற்றவர்க்குக் கிடையாத ஒருபொருளாயிருக்கின்றதோ? - று.

இவ்வுலகமெல்லாம் சிருஷ்டியாவதற்குமுன்னும் அவையெல்லாம் இறுதியடைந்த பின்னும் எவற்றிற்குங் காரணராயிருப்பவராதலால், பரமசிவனை முழுமுதலென்றார். இதனை, 'ஆதியு மந்தமுமாயினார்க்கு' என்னுந் திருவாசகத்தானுணர்க. சுவல் - தோள். (ருடு)

ஆதலாலஞ்சுமதியிவணினக்கேயடிப்பணிசெய்கனவளித்தேன் காதலாயெனப்பொறகரகரீரவன் நன்காத்தினினவிடுத்தபின்கமல மாதூநேர்மகளிர்நவமணிகனகமால்கரிதேர்பரிபதாதி [ன். மோதுபோர்க்கணியங்கவசம்விற்றாணிமுரிவேல்வாளிவெகொடுத்தா

(இ - புரை.) இந்த முறைமையினால் ஓ காதலனே! அஞ்சுமதியென்னும் பெயரையுடைய (என்புத்திரியாகிய) இந்தக்கன்னிகையை உனக்குப் பணிவிடை செய்யக்கடவனென்று விருப்பத்துடன் கொடுத்தேனென்று, பொற்கரகத்திலிருக்கும் நீரை அவன்கையில் விட்டபின்பு, திருமுகையொத்த (அது

குன்) தோழிகள் நவமணிகள் சுவர்ணம் பெரியயானைகள் தேர்கன் குதிரைகள் பதாதிகள் தாக்கும்படியான மழுவாயுதம் கவசம் தனுசு அம்பரூந்துணி பலம்பொருத்திய வேலாயுதம் வாளாயுதம் என்னும் இவைகளையுங் கொடுத்தான். எ - று. கணிபம் - மழுப்படை. (௫௯)

வேறு.

முனிவரன்புதல்வனாயமுமமுனிவரமன்போல அனிகமோடெய்தித்தெவ்வரருங்கினையறுத்துச்செங்கோலினிதினோச்சியபின்மைந்தற்கிறைமையிந்தெம்பாலெய்தித்தனிமுதல்பதத்திற்சேர்தியதையலோடரசவெனனா.

(இ - புரை.) இவைகளாக்கொடுத்த வித்தியாதரன் பின்னுஞ் சொல்லுகிறான்; அரசருமாரனே! நீ சமதக்கினிமுனிவரருடையபுத்திரராகிய மழுகாத பரசாயுதத்தையுடைய பரசராமரைப்போல, இச்சைநியங்கனோடு சென்று, வெல்லுதற்கரிய பகைவரைச் சுற்றத்தாருடன்கொன்று, உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பமுண்டாக்கும்படி செங்கோல்செலுத்திப் (புத்திரசுட்பத்துமுதலாகிய அஷ்டசம்பத்துகளுடன் வாழ்ந்து) அதன்பின்பு உன்புத்திரனுக்கு அரசாட்சிகொடுத்து, உன்மனைவியுடன் எம்மிடத்தில்வந்து ஒப்பற்ற பரம சிவனுடைய திருவடியிற் சேரக்கடவையென்றுசொல்லி. ■ - று.

பரசு - கோடரி.

(௫௯)

எடுத்துறபூயங்கினின்றவேந்திழைக்கினிதுகூறியடுத்தற்சேனைமுற்றுமவன்றுணையாகத்தூண்டி மடுத்தொலிமுரசுமார்ப்பவாழ்த்தினன்மருமான்மன்னை விடுத்தயன்விமானமுந்நதுவெள்ளிலேதண்டஞ்சேர்ந்தான்.

(இ - புரை.) தன்புத்திரியையெடுத்து முகத்தோடு முகமுறத் தழுவி, அந்தமாதுக்கு இனிய உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிப் பொருந்திய சேனைகளை யெல்லாம் ராசருமானுக்குத் துணையாகச்செல்லும்படி அனுப்பி, ஒளிபொருந்திய பேரிகைவாத்திய முழங்கத்தக்கதாக வாழ்த்துதல்செய்து, மருமனுக்கு விடைகொடுத்து, (அதற்குமேல் அந்த வித்தியாதரன்) பிரம லோகத்து விமானத்திலேறிச்சென்று, கைலையைச்சேர்ந்தான். எ - று.

மருமான் - மருகன். வேதண்டம் - மலை

(௬௮)

குங்குமக்குவடுபோலக்குவித்தெழுவயிரத்தோளான் மங்கையர்க்கரசியஞ்சுமதியெனுந்திருவ்னோடும் பங்கபத்தண்டார்முன்னோன்புடவரப்பாதிகுழத் தங்குலக்குரிமையானவிதர்ப்பதேசத்தைச்சார்ந்தான்.

(இ - புரை.) (வித்தியாதரன்போனபின்பு) குங்கும மலைபோலத் திரண்டிருந்த நிண்ணிய தோள்களையுடைய ராசருமாரன் (அழகு முதலியவைகளா

ல்) மாதாளுக்கு அரசியாகிய அஞ்சமதியென்னுந் தன்மனைவியுடன் குளிர்ச்சிதங்கிய தாமரைமாலையணிந்த பிராமணனாகிய தமையன் தன் அருகில்வரவும் சேனைகள் குழவுஞ்சென்று, தன் குலத்தாருக்கு உரியதாகிய விதர்ப்ப தேசத்தைச் சேர்ந்தான். எ - று தன்குலக்கு இதில் அத்துச் சாரியை குறைந்து நின்றது. (ருக)

நெடும்படைப் பாகைவொல்லாரேர்த்துபோர்தருகவன்றேல்
அசும்படைத்தொழில்லைவிட்டு ம்மடிப்பணிசெய்கதத்த
மிடும்பினைத்தடியவந்தேம்யாமெனவிறைமைசாற்றி
முடங்கலிற்பொறித்துத்தூறிப்போக்கின முழவுத்தோளான்.

(இ - புறா.) இப்படியாக விதர்ப்பதேசத்தைச்சேர்ந்த மத்தளம்போலுந் திரண்டதோள்களையுடையதருமகுத்தென்னும் ராசகுமாரன், மிகுந்தசேனைகளையுடைய பகைவர்களாகிய மன்னவர்களே! நீங்கெல்லோரும்வந்து சண்டையெய்யுங்கள்; இல்லாவிட்டால் போர்த்தொழிலவிட்டு நம்முடைய பாதத்தைவணங்கிக் குற்றேவல்செய்யக்கடவீர்கள்; உங்களுடைய அகங்காரங்களை அடக்க நாம்வந்தோமென்று அரசவீரத்தை ஒலையிலெழுதித் தூதர்கள் கையிற் கொடுத்தனுப்பினன். எ - று. (கஉ)

கேட்டமன்னவர்களெல்லாங்கிரித்தினுடோள்குலுங்கருக்காங்
கூட்டரக்களையசெங்கண்சிவந்திவனொருவனாவெவம்
வாட்டிறற்கெதிர்வனென்னாவந்துவெங்குளத்தராணர்
கோட்டமில்லுணத்துத்தன்மகுத்தனும்போரினேற்றான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட ஓலையை வாசித்தறிந்த அரசர்களெல்லாரும் மலைபோன்ற புசங்கள் குலுங்கும்படிநகைத்துச் செந்தாமரைமலர் போன்றகண்கள் செம்மைநிறமேற்றிய அரக்குப்போலச்சிவக்கக் (கோபங்கொண்டு); இச்சிறுவனொருவனோ? எங்கள் வாள்வலிக்கு அஞ்சாமல் எதிர்க்கத்தக்கவனென்று (அவமதித்துத்தங்கள் தங்கள்சேனைகளுடன்) வெவ்விதாகிய யுத்தகளத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள்; மாறுபடாத நற்குணத்தையுடைய தருமகுத்தனும் போர்க்களத்தில் எதிர்த்தான். எ - று. நக்காங்கு - இதில்ஆங்கு அசைநிலை. (1)

ஏற்றெதிர்மலையவேந்தொறிபடைவடிவேலேந்திக்
கூற்றெனவுடன்றுசாபங்குழைத்தபெகழி தூர்த்தார்
வேற்றடந்தாணவீரர்வெருவந்தூறஞ்சியாங்கே
யாற்றலராணன்னதரசிளங்குமரன்கண்டான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு எதிரிட்டு யுத்தஞ்செய்ய, பகைமன்னவர்கள் எறிந்து கொல்வத்தக்க ஆயுதங்களையும் வழத்த வேலையையும் ஏந்தி, நமன்போலக் கோபமுள்ளவர்களாய், வில்லைவளைத்துப் பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து

தார்கள்; (அந்தப்பாணங்கள்பட்டுத் தேர்ப்பாகர்முதலியவர்களுடைய தலை முதலாகிய அவயவங்கள் அறுபட்டுவிழுவதைக்கண்டு பயந்து, தன்படைவீரர் கள்ளதீர்நின்று போர்செய்யமாட்டாதவர்களாய்ப் பின்னிட்டோடினார்கள். அதைத்தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன் கண்டான். ஏ - று. சாபம்-வில். பசுழி அம்பு. உளறு - துன்பம். (௬௨)

வரிசிலைகுழயவாங்கிவடிக்கணைதொடுத்துமாற்றார்
விரிபிணக்குவையின் குப்பைவெற்பெனமலியன் ட்டிப்
புரையறுவடிவேலேந்தித்தராதையைமுன்னம்போறிந்
தரையினிற்செற்றான்செம்பொற்றலையறத்தடிந்திட்டானே.

(இ - புரை.) வரிந்துகட்டியவில்லை நன்றாகவளைத்துக் கூர்மையுள்ள பா ணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து, பகைவருடைய பிணக் குப்பைகள் எங்கும்பர ந்து மலைகள்போலக் குவியும்படிச்செய்து, முன்புவேலாயுத்தை யுடையவ னாய் வந்து போர்க்களத்தில் தன்பிதாவின் தலையைப்பூமியில் வீழ்த்தினவனுடை யபொன்மகுடமணிந்த தலையையறுத்துத் தள்ளினான். ஏ - று. (௬௩)

வரிசிலை - வரிந்துகட்டிய வில்லெனப்பொருள்படலால், வீணப்பகுதி வி ணையெச்சப்பொருளில்வந்தது; “வரிப்புண்பந்து” என்பதுபோல.

படைமலைவொழிகவென்றோப்பிணைமுரசறைவித்தம்பொற்
குடைபுவிநிழற்றமன்னர்குரைகழற்றாளின்வீழ
இடையிடையமைச்சர்பாதத்தேத்துபுவணங்கிநிற்பத்
தொடையணிமார்பன்றங்கடொன்னகரடைந்துபின்னான்.

(இ - புரை.) (தருமகுத்தனென்கிற ராசகுமாரன் தன்பகைவனுடைய தலை னை அறுத்துத்தள்ளினவுடன்) இனிப்போர்செய்வதை யொழியுங்க ளென்று பெரிய செய்பேரிகையாற்சாற்றுவித்து, அழகியபொன்மயமானவெற்றிக்குடை பூமிக்கெல்லாம் நிழல்செய்யவும் போர்செய்யவந்த மற்றஅரசர்கள் சத்திக்கும் வீரகண்ணையணிந்த தன்னுடையபாதத்தில் விழுந்து பணியவும், செல்லுமி ட்த்தோறும் வரிசைவரிசையாக மந்திரிகள் தன்பாதத்தைத் துதிசெய்து வண க்கி நிற்பவும், வெற்றிமாலையணிந்த மாற்பையுடையவனாய்ப் பழமையாகிய தக் கன் நகரத்திற்போய்ச்சேர்ந்து, மறுநாள். ஏ - று. (௬௪)

மந்திரக்கிழவர்சூழுவணங்கலர்வணங்கிவாழ்த்தத்
தந்திரத்தலைவர்போற்றத்தமனியமகுடஞ்சூழ
யைந்தருக்கொடைகண்டேத்தவவனியைமுழுதுங்காத்தான்
கந்திரைத்தழன்றுபாயுங்கடாமுகக்களிற்றினானே.

(இ - புரை.) ஆரவாரத்தோடு கோபங்கொண்டு கட்டுத்தீரையை முறிக்க ும், மந்திரமுகம் யாணப்படைகளுடைய தருமகுத்தவரசன் மந்திரிகள் சூழ்

ந்திருக்கவும், பலகடல் ன்ரா யிருந்தவர்களைல்லோரும் வணங்கிவாழ்த்தவும், சேனாதிபதிகள் போற்றி செய்யவும், கற்பகத்தருக்களும் தான் கொடுக்குந் தியாக த்தைக்கண்டு புகழவும், பொன்மகுடஞ்சூழ பூமிமுழுவதையுங்காத்தான். எ-று.

பஞ்சதருக்கள் அரிச்சந்தனம் கற்பகம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம், மகுடஞ்சூழ காத்தான் என இயைக்க. (௬௫)

வேறு.

மையணிகண்டன் மனையருச்சித்துவரும் பிரதோடத்தின்வலத்தாற் செய்யகோறிசைகண்மீச்செலமாலேத்திங்கள்வெண்குடைபுலிகவிப்ப ஐயநின்னடிமையாமெனத்தெவ்வாழிதொழ்ப்புவிமுழுதாண்டு அய்யபோகங்கண்ணுந் துபின்னிற்றதுதுணையோடரன்பதமடைந்தான்.

(இ - புறா.) கருநிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரசிவப்பெருமானைச் சனிப்பிரதோஷத்தில் அருச்சினை செய்துவந்த பலத்தால் செங்கோலானது அஷ்டதிக்குகளிலும் செல்லவும், பருவகால அந்நிப்போதில் உதயமாகும்பூ ரண சந்திரனையொத்த வெள்ளைக்குடை பூமிமுழுவதையுங் கவித்துக்கொள் ளவும், பகைவராகிய அரசர்கள் இறைவனே நாய்கள் உன்னுடைய அடிமை யென்று பாதத்தைவணங்கவும், பூமிமுழுவதையுமாண்டு நல்லபோகங்களை அனுபவித்துப் பின்பு இவ்வுடலத்தைவிட்டுத் தன்மனைவியுடன் சிவபதஞ்சே ர்த்தான். ■-று.

பூரணசந்திரனை குடைக்கு உபமானமாதலால், மாலே என்பதற்கு பருவ கால மாலேப்போதைக்கூறினும். (௬௬)

இன்னதேயருளுமிப்பிரதோடமென்னயாம்வழுத்துதற்கெளிதோ அன்னவாகன னுங்கலுழவாகன னுமறிவதன்றதனுடைப்பெருமை பன்னகாபரணன்பூசையினிதுபோற்பலந்தரும்பூசையின்மென்ன முன்னை நூன்முழுதுமுணர்ந்தவன்மொழிந்தான்முனிவரனைவருமகிழ்ந்தார்

(இ - புறா.) சனிப்பிரதோஷ பூசையின்பலானது இத்தன்மையான இகபரசவுக்கியங்களைத் தருமென்று நாம்விவரித்துச் சொல்வதற்கெளிதல்ல; அதனுடைய பெருமை பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் அறியத்தக்கதுமல்ல; சர்ப்பாபரணரான பரமசிவனுக்குரிய பூசைகளில் இந்தப்பூசையைப்போலப் பலனைத்தரும் பூசைவேறென்று மில்லையென்று வேதாகமசாஸ்திரங்களையெ ல்லாமுணர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லியருளினார். அதுகேட்டு நைமிசாரணிய முனிவர்களும் மனமகிழ்ந்தார்கள். (௬௭)

ஏழாவது-பிரதோஷபூசமகிமை. அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட விருத்தம் சாட.

சோமவாரவிரதமான்மிய அத்தியாயம்.

சீதமதிப்பிள்ளைவெள்ளையமுதங்காலுஞ்செஞ்சடைமைக்கருமி
டற்றுப்பசியசாயன், மாதுவளரொருபுறத்துநீறுபூத்தமாணிக்கமலைய
னையவருணமேனி, நாதனதுசரித்திரத்தின்மேன்மையின்னுநவில்வ
னெனத்தவமுனிவொவருங்கேட்பச், சூதனெனும்புராணமுனிமறை
கணுஞ்சுஞ்சொன்னமுனியடிதொழுதுபின்னுஞ்சொன்னுன்.

(இ - புரா.) குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்கள் வெண்ணிறமுள்ள
அமிர்தகிரணத்தைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கும் சிவந்தசடைமுடியினே
யும், மேகம்போன்ற காளகண்டத்தினையும், பச்சைநிறமுள்ள பார்வதிதேவி
யார் அமர்ந்த இடப்பாகத்தினையும், நீறுபூத்த மாணிக்கமலையையொத்த செம்
மையிறமுள்ள திருமேனியையுமுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தின் மேன்
மையை யின்னுஞ் சொல்லுகிறேனென்று நைமிசாரண்யத்தில் சுவஞ்செய்யு
முனிவர்களெல்லாருங் கேட்கும்படிச் சூதொன்கிற புராணமுனிவரானவர்
நான்குவேதங்களையுஞ் சொன்ன வியாசமுனிவர் பாதங்களை மனதில்செந்தித்து
வணங்கிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார். எ - று. (க)

நித்தியமாயானந்தவுருவமாகிநிறைவுபெறும்பொருளாகிக்குறை
படாது, சத்தியமாயனைத்துயிர்க்குமுள்ளீடாகிச்சங்கற்பவிகற்பங்கட்
கயலதாகி, வைத்தசிவதத்துவத்தினியல்புதன்னைவருருவனருளினி
னிதுணர்ந்துவாழும், அத்தகையர்பிறப்பாழியிடைநின்றேறியழியாத
சிவகதியினடைவரன்றே.

(இ - புரா.) முனிவர்களே! நித்தியப்பொருளாயும் ஆனந்தமே திருமே
னியாகக்கொண்டவராயும் குறைவுபடாமல் எங்கும் நிறைந்தபொருளாகியும்
சத்தியப்பொருளாயும் எல்லாவுயிர்க்குள்ளும் உயிராகியும் சங்கற்பவிகற்பங்களு
க்கு அன்னியமாகியும் பொருந்திய சிவதத்துவத்தின் இயற்கையைக் கிருபை
யால் எழுந்தருளிய ஆசாரியர் அனுக்கிரகித்த முறைமையினால் உணர்ந்து வாழ்
கின்ற தன்மையையுடையவர்கள் பிறவிச் சமுத்திரத்தின்ககையேறி அழியாத
சிவகதியை அடைவார்கள். எ - று, சங்கற்பம்-மனவியாபாரம். (உ)

வாங்குதினைக்கடலுடுத்தநூலமீதின்மண்ணுசைடொன்னுசை
மகளிராசை, தீங்குதருமெனக்கருதித்துறந்துதங்கள்சிந்தனையைப்புல
னெறியிற்செலுத்தாராகிப், பூங்கனகவரைச்சிலைகொண்டவுணர்மாயி
புரமெரித்தகயிலைமலைப்புனிதன்றாணி, நேங்குமறைநெறியின்வழிபா
டுசெய்வோருதரவழிவருங்கவலையொழிப்பர்மாதோ.

(இ - புரை.) அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூவுலகத்தில் மண்ணு
சை பொன்னுசை பெண்ணுசை என்று மூவனகயாசைகள் தீங்குதருமென்று
கருதி அவற்றைத் துறந்து, தங்கள்மனதை யைம்புலன்வழியிற் செலுத்தாத
வர்களாய்ப் பொலிவுள்ளமகமேருவாகிய வில்லைக்கொண்டு அவுணர்களைல்
லோரும்மாயும்படித்திரிபுரங்கோயெரித்தகயிலாசவாசராகிய சிவபெருமானின்
திருவடிகளில் ஓங்கிய வேதவிதிப்படி பூசைசெய்கின்றவர்கள் தாய்வயிற்றில்
தங்கிப்பிறக்கும் துன்பத்தை நீங்குவார்கள். எ - று.

(ங)

எண்ணரியவிடயங்களுடனேகூடியிடைவிடாதொழுகிடினும்பா
வோனுங், கண்ணுதல்வாநவனடியைமறவாராக்கருத்தினின்வைத்
துறுங்காலங்கழிக்குமார்தர், மண்ணகநீள்வரைப்பின்வருபோகமெ
ல்லாம்வைகற்றொறுநகர்ந்துடலமாயமேலை, விண்ணகநாடதனிடைச்
சென்றடையுந்நாலைவிடயத்தான்வருந்துயரமீள்வரன்றே.

(இ - புரை.) எண்ணரிய விஷயங்களுடனேகூடி இடைவிடாமற் போகா
துபவஞ்செய்யினும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடிகளை மற
வாதவர்களாய்த் தங்களிருதயத்தில் அத்திருவடியைத் தியானித்துக்கொண்டு
காலங்கழிக்குமார்தர்கள் எவர்களேயாயினும், இப்பெரியவுலகத்தில்வரும்
போகங்களை யெல்லாம் நாடோறும் அனுபவித்து இவ்வுடலம்நீங்க, தேவலோ
கத்தில்செல்லுங்காலத்தில் முன் அனுபவித்த விஷயங்களால் நேரிடத்தக்க
துயரங்களை அனுபவிக்கமாட்டார்கள். எ - று.

(சு)

நீடுபெரும்போகதுகர்வேட்கையெல்லாரீத்தறியாவொருவனிரு
வினையினீங்கி, வீடுபெறக்கருதியருந்தவங்கள்செய்தும்வேறுசமயத்த
டைந்துமாவுதுண்டோ, கோடியருநெடுங்கயிலைமலையின்மன்னுங்கொ
ழும்பவளமணிவரையினருணபாதத், தேடவிழும்லரின்வழிபடுவானாயி
னிரும்போகதுகர்த்துயர்வீடெய்துவானே.

(இ - புரை.) மிகுதியான போகங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற
ஆசைகளீக்கவறியாத ஒருவன், நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினையில்
நின்றும் நீங்கி, மோகத்தை அடையவேண்டு மென்கிற எண்ணக்கொண்டு,
அருமையாகிய தவங்கள்செய்தும், மற்றொருசமயத்திற் சென்றும், கிடைக்கும்ப

ஸன் வேறுமுண்டோ? சிகரங்களுயர்ந்த கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் செழுமையான பவளமலைபோன்ற பரமசிவத்தின் சிவந்ததிருவடிகளில் இசைகள் விரிந்த மலர்களால் வழிபடுவானாகில், இம்மை மறுமையின்பங்களை அனுபவித்து அதற்குமேற்பதவிசுளுக்கெல்லா மேலாகிய யோகசுத்தை அடைவான். எ - று. அருணம் = செந்நிறம். (இ)

பிறையிடுகெடுகெறுபிதழித்தொடையும்வானிற்பெருகிவருஞ்சுரநதியுமுடித்தவேணிக், கறையணியுடணிமிடற்றுமுகுக்கட்செய்யகளிற்று ரிவையந்தணன்றாள்பணியுமாரந்தர், மறைகளொருநான்குமவற்றங்கமாயமன்னுபுராணங்கள்படுனெட்டுநாடி, யறையவரிதாயடியரெளிதிற்றேருபழிவில்பெருஞ்சுவகதியையடைவார்தாமே.

(இ-புரை.) இளஞ்சந்திரனுடன்வாசனைதங்கிய கொன்றைப் பூமாலையையும் ஆகாயத்திற் பெருகிவருகின்ற கங்காநதியையு முடித்துவிளங்கும் சடாமருடமும் விஷந்தங்கிய காளகண்டமும் திரிநேத்திரமும் யானைத்தோற்போர்வை யுமுடையபரமசிவனது திருவடியைப் பணியுமாரந்தர்கள், நான்குவேதங்களும் அவைகளுக்குரிய ஆறங்கங்களும் நிலைபெற்ற பதினெண்புராணங்களும் ஆராய்ந்தறிந்து, சொல்வதற்கரியதாய் அடியவர்கள் எளிதில் உணரும்படியான அழிவில்லாத பெரியசிவகதியை அடைவார்கள். எ - று.

செய்யகளிற்று என்றது யானைகளுக்குக்கூறு மிலக்கணங்களமைந்த தென்பது கருத்து. பரமசிவத்தை அந்தணரொன்றது தேவோக்கிருஷ்டத்தை நோக்கியென்க. (ஈ)

சொன்னவிவையெவற்றினுக்குமேலாகிச்சுருதிசிவாகமம்புகலுஞ்சோமவார,மன்னிவரும்பிரதோடந்தோறுஞ்செம்பொன்மலைச்சிலைவானவனையுலகங்களின்ற, கன்னியுடனாகமத்தன்வழிதப்பாதுகடிமலரினவழிபாடுபுரியுமேலோ, ரின்னலெனும்பெருங்கடலின்கரைநின்றேறியிகபரத்தும்போகதுகர்ந்திடுவரன்றே.

(இ - புரை.) பரமசிவத்தைப் பூசிக்கும்படி இதுவரையிற்சொல்லியஅந்த பூசைகளெல்லாவற்றிலு முயர்ந்ததாய், வேதங்களிலும் சைவாகமங்களிலுஞ் சொல்லப்படுகிற சோமவாரத்திற் பொருந்திவருகிற பிரதோஷத்தோறும்,மேருவில்லாகவுடைய பரமசிவத்தையும் கன்னியாகிய அம்பிகையானையும் ஆகமவிதிவறாமல் மணமலர்களால் ஆராதனைசெம்பும் பெரியோர்கள், தன்பமென்கின்ற பெரியசமுத்திரத்தின் கரையிவந்து இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் அனுபவிப்பார்கள். எ - று. (எ)

இல்லறத்தின்கிழமைதனைப்பூணுமாந்தரியல்புடனில்லறக்கிழமைபூண்டமாந்தர்,தொல்லறத்தின்கொழுநருடன்வாழுமாதர் துணைவ

ர்தமையிழந்துதுயருழக்குமாதர், புல்லறத்தையொருவியரன்சோமவாரபூசனையேபுரிவரெளிற்புவனமீதி, னல்லலறுத்தன்னவருண்ணினைந்தவெல்லாமவர்நினைவின்படியேவந்தடையும்ன்றே.

(இ - புரா.) இல்வாழ்க்கையினுரிமையைப் பூணைவர்களும், கிரமமாக இல்வாழ்க்கையைப் பூண்டவர்களும், பழமையாகிய அந்த இல்வாழ்க்கையில் சத்தங்கணவருடன் வாழுமாதர்களும், கணவர்களுையிழந்து துயருதும் மாதர்களும், பொருந்திய அந்த இல்வாழ்க்கையைநீக்கிப் பரமசிவனது சோமவாரபூசனையே செய்வார்களானால், இவ்வுலகத்தினிடத்தில் துன்பங்கணிந்தி அவர்கள் ஸ்மனத்தில் கருதியபொருள்களெல்லாம் நினைவின்படி அடையப்பெறுவர். ஏ - று.

“புல்லறத்தையொருவியரன்சோமவாரபூசனையே புரிவரெனின்” என்பதற்கு செய்தற்குரிய ஏனையதருமங்களைவிட்டேனும், இச்சோமவார வழிபாட்டினை அவசியம் செய்யவேண்டுமென வற்புறுத்திக் கூறுதலுமொன்று. (அ)

என்றுபலதருமமெடுத்திசைத்தேமீட்டிமியமலையையான்மடப்பாவைகேள்வன், நென்றுபடுமொகமங்கடோறுமுண்மைச்சுருதிதொறும்புகன்றருளுஞ்சோமவாரத், தொன்றுபெருங்கதையனந்தமவற்றுண்மின்னொரொளியிழைசீமந்தனியென்றுலகம்போற்றும், குன்றனையபெருந்தவத்துக்கோதினீதிக்கொம்பனையானோற்றுகதைகூறுவாமே.

(இ - புரா.) இத்தகைய பலவாகிய சிவதருமசரித்திரத்தைச் சொல்லி, மீட்டிப் பார்வதிதேவியார் கணவராகிய பரமசிவம் பழமையும் உண்மையுமாகிய ஆகமங்களிலும் வேதங்களிலும் சொல்லியருளிய சோமவாரபூசையைக்குறித்த சரித்திரங்களனந்தமாகும் அவைகளுக்குள் மின்போலும் ஒள்ளிய ஆபரணங்களணிந்த சீமந்தனியென்று உலகம் விதந்துகூறும் மலைபோலும் தவத்தினையும் குற்றமற்ற நீதியினையுமுடைய ஒருமாத சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டித்த கதையினைச் சொல்லுவோமென்று கூறுவாராயினர். ஏ - று. மீட்டிப் கூறுவாம் எனமுடிக்க. (க)

வேறு.

இளங்கதிர்நுழைகலாவிருள்கொள்பூம்பொழில்
வளங்கெழுமாரியவர்த்தநாட்டினான்
விளங்கொளிமணிமுடிமிலைந்தவேந்தர்கோ
னளந்தறிவருங்கலைக்காழியேயனான்.

(இ - புரா.) குரியனது இளங்கதிரும் துழைக்கடாத இருள்குழந்தப் பூஞ்சோலைகளின் வளப்பங்கள்பொருந்திய ஆரியாவாத்த நாட்டையுடைய விளங்குகின்ற இரத்தினமகுடமணிந்த அரசர்களுக்கு அரசனாயிருப்பவனும், அளந்தறிவிதற்கரிய கல்வியுணர்ச்சியில் சமுத்திரத்தை யொத்தவனும். ஏ - று.

எண்டிசைமுழுவதுமெழுதுவண்புகழ்
மண்டலிகர்க்கெலாமகுடம்போல்பவன்
புண்டருகொழுநிணப்புலவுநிறுவேற்
நிண்டிறந்தித்திரவருமனென்பவே.

(இ - புரை.) அத்ததிக்குகளிலும் எழுதிய வளவிய புகழுள்ளவனும் அரசாளுக்கெல்லாம் மகுடம்போலிருப்பவனும் போர்முகத்தெதிர்க்கும் பகை வருடைய மாமிசத்தின்கொழுவிய நிணப்புலால்நாற்றம் நாளும் வேற்படையையுடையவனும், திண்ணிய வெற்றியையுடையவனுமான சித்திரவருமனென்னும்பெயருள்ள ஒரு அரசனிருந்தான். எ - று. என்ப எ அசைகள். புண் - மாமிசம். (கக)

ஆயவனெண்ணிலாமகங் களாற்றியுச்
தாயெனவுயிரெலாந்தழையப்போற்றியு
மீயுறுமுகிலெனவெறுக்கைமாமழை
தூயநன்மறையவர்சுமப்பல்கியும்.

(இ - புரை.) அந்த அரசன் அளவில்லாத யாகங்கள்செய்தும், தாயைப் போல உயிர்களுெல்லாந் தழையும்படி ஆதரித்தும், ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும் மேகம்போலப் பொன்மழையைப் பரிசுத்தர்களான பிராமணர்கள் சுமந்துகொண்டு போம்படி கொடுத்தும். எ - று. (கஉ)

மரகதவனாயெனவயங்குமாதவன்
குகாகழல்வணங்கியுங்குன்றவில்லிநாற்
புரமெரிகொளுவிடப்பொருதவன்கழ
விரவினும்பகலினுமலர்பெய்தேத்தியும்.

(இ - புரை.) மரகதமலைபோலும் விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை வணங்கியும், மேருவில்லிநாற்றிரிபுரத்திற்ப்பற்றப் போரியற்றிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை இரவும் பகலும் பூவிட்டிழைஞ்சித் துதிசெய்தும். எ - று. (கஉ)

முழுவொலிபுகடன்முத்தவெண்குடை
நிழலிடையுலகெலாநெறியிற்காக்குநாட்
குழன்மொழிமனைவியர்வயிற்றிற்கொல்சின
மழவிடையெனச்சிலமகப்பெற்றானரோ.

(இ-புரை) முழுவம்போல ஓசை பொருந்திய கடலினிடத் துண்டான முழந்தனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைக் குடை நிழலில் முறையாக கத்தித் தாக்கு நாளில், வேயங்குழல்போலும் இனிய வசனத்தையுடைய மனை வியர்களிடத்துக் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய இளமையான தூடம் என்று சொல்லத் தக்க சில புத்திரர்களைப் பெற்றான். ஏ - று. (கசு)

பெற்றபிணிறைமகன்பெண்மகாரெமக்
குற்றிலொனநினைந்தொன்றலாதன
நற்றவயிழைப்பவோர்மனைவிநாண்மலர்ப்
பொற்றொடியெனவொருதிருவைப்பூத்தனள்.

(இ-புரை) புத்திரர்களைப் பெற்றபின் அவ்வரசன் பெண் குழந்தைகள் நமக்குண்டாக வில்லையே யென்று கருதிப் பலடல நல்ல தவங்களைச் செய்ய; ஒரு மனைவியானவள் தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் மகா லட்சுமியைப் போன்ற ஒரு புத்திரியைப் பெற்றான். ஏ - று. (கசு)

(வேறு-)

தாமந்திகழ்தருமொய்ம்பொடுதழைசித்திரவருமன்
சீமந்தனியெனவேயருள்செல்விக்ககம கிழ்வா
னாமந்தனைமறைநீதியினன்னாநிடை நவிலா
வாமந்திகழுமையைத்தருமிமவானின்மகிழ்ந்தான்.

(இ-புரை.) வெற்றிமாலு பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் புசங்களோடு தழைந்துள்ள சித்திர வருடமென்னு மரசன் தான் பெற்ற புத்திரிக்கு மனமகிழ்ச்சியுடன் வேத விதிப்படி நல்ல தினத்தில் சீமந்தனி யெனப்பேர்கூறி சவுந்தரியமுள்ள உமையனைத் தனக்குப் புத்திரியாகப் பெற்ற மலையரையுள் போல மகிழ்ச்சி யடைந்தான். ஏ-று. (கசு)

மதவெங்கனிவிறல்யானையமன்னன் றருமேவற்
குதவுந்தனதுழையோர்களையுயர்சோதிடநூலின்
விதமொன்றியமறைவாணரையழையின்னெனவிடுப்பக்
கதமொன்றியகாலிற்கடிதேகிக்கொடுவரவே.

(இ-புரை.) மதமயக்கங் கொண்டிருக்கும் வெற்றிபொருந்திய யானைப் படையுடைய அவ்வரசன் தான் உத்தரவு செய்யும் வவலுக்குத் தடையில் லாமல் உதவுகின்றவர்களாகிய எவலாளிகளை நோக்கி, உயர்ந்த சோதிஷ் சர்ஸ்திர வகைகளை யுணர்ந்த சாஸ்திரிகளை யழைத்துக் கொண்டு வாருங்கள் என்று அனுப்ப; அவர்கள் சண்டமாருதம் போல அதி விரைவாகச் சென்று அழைத்துக் கொண்டு வர. ஏ - று. (கசு)

கண்ணுற்றனனவரைப்பலகணிதத்துறைவல்லீர்
பெண்ணிற்கணியெனயானருள்பெண்ணின் றிறனெல்லா
மண்ணிற்கருதொண்ணுநிலைவருசோநிடவிதியா
லெண்ணித்துணிவுறுசுதகமிடுகென்றிறைசொன்னான்.

(இ-புரை.) வந்த சோதிஷ சாஸ்திரிகளைப் பார்த்துப் பலவாகிய சோதிஷ சாஸ்திர முணர்ந்தவர்களே! பெண்களுக்கு ஆபரணம் டோல நான் பெற்ற இப் பெண்ணிற்குச் சாதகபலன்களை யெல்லாம் இவ்வுலகத்தில் அறிதற்குரிய நிலைமையினை யுடைய சோதிஷ சாஸ்திர விதியால் ஆராய்ந்து, நிச்சயமான சாதக மெழுதுங்க் கொண்டு அவ்வரசன சொன்னான். எ-று. (கஅ)

என்னமுனமொருவேதியனவடன் னிருவீனையு
முன்னநிலைபெறுசாதகமுற்றும்படியெழுதிப்
பொன்னார்களைகழுன்மன்னவபுவிபாமகள்புணரு
மன்னாவிவைகேண்மோவெனவழுவா துரைசெய்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன் ஒரு பிராமணன அந்தப் பெண்ணினுடைய இரு வினையையும் ஆராய்ந்து, நிலை பெற்ற சாதகமும் குறைவில்லாம லெழுதிப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரகண்டை யணிந்தவனும் பூதேவியை மணந்தவனுமான மன்னவனே! இவை கேளென்று தவறாமற் சொன்னான். எ-று. (கக)

(வேறு.)

மணத்தினினுமையாண்மகப்பெறற்சுதிதிவடிவினிலுயாதமயநதி
ருணத்தினிற்கமலைதற்பினிற்சனகிகொழுங்கலைக்கியன்மகளென்றாப்
பணத்துறையுலகமுழுவதும்புகழும்படிபதினாயிரம்பருவந்
தணப்பிலளாகக்கொழுநனோற்றையுந்தராபதிநின்மகளென்றான்.

(இ-புரை.) அரசனே! உம்முடைய புத்திரி கலியாணத்தில் உமையவளென்று சொல்லத் தக்கவள், புத்திரிகளைப் பெறுவதில் அதிதியென்று சொல்லத் தக்கவள், சுவந்தரியத்தில் உயர்ந்த தமயந்தி யென்று சொல்லத் தக்கவள், நற்குணத்தில் திருமக ளென்னத் தக்கவள், பதிவிரதா தநீமத்திற் சீதை யென்னத் தக்கவள், செழுமையுள்ள கலைகளுக்குச் சரஸ்வதி யென்று சொல்லத் தக்கவளென்று சொல்லி, ஆதிசேஷன் முடியில் பொருந்திய இவ்வுலக முழுவதும் புகழும்படி பதினாயிரவருஷங் கணவனை விட்டுப் பிரியாமல் வாழ்ந்துதொண் டிருப்பாள் என்று கூறினான். எ-று. (உர)

என்றவனுரைத்தசாதகப்பொருளினியல்பெலாங்கேட்டுளமகிழ்ந்து, பொன்றழைதிணிதோட்புரவலனவற்குப்பொருணனிசொடுத்த

னனிநுப்பப், பின்றையுமொருவனேழிரண்டாண்டிற்றிதைதுதன்மங்கலமிழக்கும், வென்றிவேலிதைவவென்றலுநிருபன்வெய்துயிர்த்தணைமிசைவிழந்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அந்தப் பிராமணன் சொல்லின சாதகப் பொருளினியல்பை யெல்லாம் கேட்டு மன மகிழ்ந்து, அழகு நிறைந்த திண்ணிய தோளையுடைய அரசன் அவ் விப்பிரானுக்கு மிக்க பொருள் கொடுத்து, (சந்தோஷத்துடன்) இருக்க; மற்றொரு பிராமணன் (சாதகம் பார்த்து) வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய அரசனே! இந்தப் பெண்ணானவள் பதினான்காம் வருஷத்தில் மாங்கலிய மிழப்பா என்று சொன்னான். அப்படிச் சொல்லவே, அவ்வரசன் பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண்டுசோகத்தினால் ஆசனத்தின்மேல் விழந்தான். எ-று. (உக)

பைனிரியரவமிழவிறுவுமபாண்டைலோலோரிருகன்னல் வெய்துயிர்த்திருந்துகணிதரைப்போக்கிவிதவலியறிகுவமென்ன செய்தவழுவடிவேற்புரவலனுளத்தினினைவுடனொழுகுமநாளின் மைவிழிச்செவ்வாய்வெண்ணகையவட்குமங்கையம்பருவம்வந்ததுவே

(இ-புரை.) பக்கையவர் நினைந்தோய்ந்த வேலேந்திய அவ்வரசனானவன் படத்தை விரித்த சர்ப்பம் இடி விழப் பயந்து சுருண்டு விழும் தன்மைபோல, இரண்டு நாழிகை வரைக்கும் பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்து, பின்பு ஒரு வாறு தெளிந்து, சோசியர்களை அனுப்பிவிட்டு, ஊழ் வினையின் வன்மையை அறிவோமென்று சிந்தித்திருக்கும் நாளில் மையணிந்த கண்களையும் சிவந்த வாயினையும் வெண்மைநிறம்பொருந்திய தந்தங்களையு முடைய அந்தக் கண்ணைக் கு அழகிய மங்கைப் பருவம் வந்தது. எ-று. (உஉ)

மங்கையம்பருவம்வருத லுமவளைவழிபடுசேடியர்குழிகித் திங்கள்வாணுதனீயேழிரண்டாண்டிற்றிருவிழந்திருக்குவையென்ன வங்கவள்வெருவியாக்கியவர்க்கியாகியமுனிவரன்மனைவி தங்கியசாலைசுன்றவட்டொழுதுதன்னுறுதுயர்நிலைசொன்னாள்.

(இ-புரை.) மங்கைப் பருவம் நேர்ந்த மாத்திரத்தில் அவளைப் போற்றி வரும் தோழிகள் வந்து, திங்கள்போலும் ஒளி தங்கிய நெற்றியினை யுடையவளே! பதினான்காம் வருடத்தில் மாங்கலியம் இழந்துவிடுவையென்று சொல்ல; (அதைக் கேட்டு) அவள் பயந்து, யாக்கியவர்க்க முனிவர் பத்தினியாகி மயித்திரை யென்பவளிருக்கும், பர்ன்ன சாலைக்குப்போய் அவ்வம்மையைத் தொழுது, தனக்கு நேரிட்டிருக்கிற துயர் நிலையைச் சொல்லுவாளாயினாள். எ-று. திரு என்பது ஈண்டு மாங்கலியத் திருவை. (உஉ)

அருந்ததியனையகற்புடையன்ருயடியனே னுரைப்பதொன்றுள
தாம், பெருந்திருவிழப்பன்யானெனக்கணிதர்பிதாவுடனுரைத்தனர
தனாம், திருந்தியநின்னைவந்தடைந்தனனித்தீவினைப்பிணியகற்றுதற்
கோர், மருந்தருள்கென்றென்றடிதொழுதிரப்பவரமயித்திரையுப்பின்
னுரைத்தாள்.

(இ - புரை.) அருந்ததியை யொத்த கற்பினையுடைய அம்மையே! அடி
யேன் விண்ணப்பித்துக்கொள்வதோர் வார்த்தையுண்டு; (அது என்னவெனில்)
நான் பதினாண்டுகாலவருஷத்தில் மாங்கலியம் இழப்பே நென்று சோதிஷர்கள்
என் பிதாவுடன் சொன்னார்கள்; அதனால் கற்பினால் மேன்மை பெற்ற உன்னைச்
சுரணென்றடைந்தேன்; இந்தத் தீவினையாகிய நோயை நீக்குவதற்கு ஒரு அஷ
ஷதம் கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று பாதத்தை வணங்கி யிரப்பச் சிரேஷ்
டமுள்ளமயித்திரை யென்பவள் பின்பு சொல்லுகிறாள். எ-று. (உச)

புரிசுமுலணங்கேசோமவாரத்திற் புனிதநீரினிதுடனாடிப்
பரிவுடனுணவுமுதலியதுறந்துமோனமாய்ப்பவதித்திரையாகித்
தெரிமலர்கொணர்ந்துபரமனோடுமையைச்சிவாகமவிதிமுறைவழுவா
துரியபூசனைசெய்தருமறையவர்க்குமுமவப்புடனன்னமுமளித்தே

(இ - புரை.) கட்டுப்பட்ட அளகத்தையுடைய பெண்ணே! சோமவா
ரத்தில் புரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்கானஞ்செய்து, வெறுப்பின்றி ஆகார
முதலானவைகளைநீங்கி, மவுனமாய்ப் புரிதையாய் மலர்களை ஆய்ந்துகொண்டு
வந்து, பரமசிவனுடன் பார்வதிதேவியானாயும் சைவாகமவிதி தவறாமற்பூசை
செய்து, அரிய பிராமணர்களுக்குச் சந்தோஷத்துடன் அன்னமுங் கொடு
த்து. எ - று. பவித்திரம் - சுத்தம். (உரு)

இன்னணமரணையேத்திரீவழிபட்டசனையென்னுறுதுணையே
யுன்னுடையருளேவேண்டுவென்னென்னவுரைத்தால்விரதமுமுடித்தால்
மன்னியவிரதத்தரும்பெருநலத்தான்பாதுநின்கணவனுக்குரிய
தன்னுடைஞாலமல்லதுவேண்டுந்தராதலமளவிவ்வுளவரம்.

(இ - புரை.) இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனை ஆராதித்துத் துதிசெய்து,
ஈசனே! எனக்குற்ற துணையே! தேவரூடைய திருவருளையே விரும்புகிறே
னென்று பிராத்தித்து, கல்லவிரதத்தையும் நிறைவேற்றினால், நிலைபெற்ற
அவ்விரத விசேடத்தால் மாதே! உன்னுடைய கணவனுக்குரிய தேசமேயல்
லாமலும் மற்றும் விரும்புந்தேசங்களும் அவ்விரதனை கிடைக்கும். எ - று.

விரதமுடித்தலாவது - உத்தியாபனஞ்செய்தல்.

(உரு)

சந்தமுமலருமரிசனத் துடனேசாத்தினால்வளம்பலதழைக்குந்
நந்தவிந்நாபமளித்திடினுடலநறுங்கடி.கமமுமதல்லா
னந்தமிநீபமளிக்கினேருளவாமவியளித்திடினுணவுளதாம்
பைந்தொடிபாருவெள்ளிலையளிக்கிற்பதுமமாளிகைமயில்சேரும்.

(இ - புரை.) சேமந்தனியே! மஞ்சளுடன் சந்தனமும் மலர்களும் சாத்
தினால் பலவளங்கள் உண்டாகும்; கெடுதலற்ற தூபங்கொடுத்தால் சரீரம்
நல்லவாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும்; இதுவுமன்றி குறைவுபடாத தீபங்
தொடுத்தால் அழகுண்டாகும்; அன்னம் நிவேதித்தால் ஆகாரம் உண்டாகும்;
பசியவளையணிந்த பெண்ணே! பாக்கும்வெற்றிலையும் நிவேதித்தால் பதுமாச
னியான திருமகள் நிவாசங்கிடைக்கும். ஏ - று.

அரிசனம் - மஞ்சள். ஏர் - அழகு.

(௨௭)

அஞ்செழுத்தோதினட்டமாயோகமடைந்திடுமாகுதிபண்ணி
னெஞ்சினினினைத்தகருமங்கள்யாவுகினைத்தவாறெளிதின்றிகூடும்[ரூ
வஞ்சிறுண்ணிடை யாயந்தணர்க்கடி.சின்மகிழ்வுடன்வழங்கின்மற்றத
லெஞ்சலிற்றகுதிக்கடவுளரெவருமிருங்களியெய்துவரறிநீ

(இ - புரை.) பஞ்சாக்கூரஞ் செபித்தால் அஷ்டமாயோகஞ் சித்தியாம்;
சிவயாகஞ்செய்து பூர்ணகுதியமைத்தால் இஷ்டசித்திகள் எளிதிற்கைகூடும்;
பூங்கொடிபோல துண்ணிய இடையை உடையவனே! மகிழ்ச்சியுடன் அந்த
ணர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அதனால்குறைவற்ற மேம்பாட்டினையுடைய
தேவர்களெல்லாரும் மிகுந்தகளிப்பையடைவார்களென்றுநீயறிவாயாக. ஏ-று

என்னுவைவழாமல்யான்மொழிந்தருளியந்தவாறிளமதிக்கொழு
ந்து, மன்னுசெஞ்சடிலவானவன்றன்னைமாதான்வழிபடத்துணிந்
தா, லுன்னுடையுளத்திற்கவலையுந்துயருமொழிந்திடுமுண்மையீதெ
ன்னாப், பன்னருஞ்சிறப்பிற்பார்ப்பனியுரைத்துப்பைந்தொடியேகென
ப்பணித்தாள்.

(இ - புரை.) என்மொழி தவறாமல் நான்சொல்லிய பிரகாரம் இன்
னிக்கட் கொழுந்துபொருந்திய செஞ்சுடையையுடைய பரமசிவனைப் பார்வதி
யாருடன் ஆராதனைசெய்யத் துணிந்தால், உன்னுடைய மன வியாதியும் துய
ரும் நீக்கிவிடும், இதுரிச்சயமென்று சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பிர
மணஸ்திரியாகிய மயித்திரையென்பவள் சொல்லிப் பசியபொன்னாற்செய்த
வளையலணிந்த மாடே! ■ உன்னகத்திற்குச் செல்லென்று உத்தரவு செய்
தாள். ஏ - று.

(௨௯)

தொழுகுலத்தணங்குபுகன்றவைகேட்டுச்சோமவாரந்தொறுஞ் சிவனை, வழுவறவுமையோடாகமவிதியின்மடவரல்வழிபடுநாளி, நெ முவுறழ்திணிதொணளன்றருகுமரனிந்திரசேனன்மாமதலை, முழுவளி பெறுசத்திராங்கதனென்போன்முருகனிம்கட்டழகுடையோன்.

(இ - புரை.) பிராமணகுல மயித்தினாயென்னும் மாது சொன்னவை களைக்கேட்டுச் சீமந்தனியென்பவள் சோமவாரந்தோறும் யாதொரு வழவுந் கலவாமல் ஆகமவிதிப்படிப்பார்வதிதேவியாருடன் பரமசிவனை ஆராதனைசெய் யுநாளில், எழுத்துணம்போலும் பலம் பொருந்திய தோள்களையுடைய களசக்கிரவர்த்தியின் பெளத்திரனும் இந்திரசேனனுடைய புத்திரனுமான மிகுந்த பராக்ரமம் பொருந்திய சுப்பிரமணியரைப்போல மிகுந்தசவுந்தரிய முள்ளசத்திராங்கத நென்பவன். எ - று. (௩௦)

அன்னவன்றனக்குச்சித்திரவருமனரியமாதவத்தினினீன்ற தன்னுறுதலையவனிதையர்க்கணங்காய்த்தயங்குசீமந்தனியென்னுங் கன்னியைமகிழ்ந்துகொடுத்தலும்விதியிர்க்கடிமணமுடித்துநன்னலங்க ளின்னமுதாகச்சிற்றிதுநாணுகின்றங்கிருத்தனனிநுந்திருநாளின்.

(இ - புரை.) அத் தன்மையுள்ள சத்திராங்கத நென்பவனுக்குச் சித்திர வருமனென்னும் அரசன் அரிய தவத்தினுற் பெற்ற தன்னுடைய புத்திரியும் மாதர்களுக்குட் டெய்வம்போல்பவளுமான சீமந்தனி யென்னுங் கன்னிகை யை மகிழ்ச்சியுடன் பாணிக்கிரஹணம் செய்விக்க; அவனும் விதியோடு மணந் து சிலநாள்கல்ல இன்பங்களை இனிய அமுதம்போல அனுபவித்துக்கொ ண்டிருந்தான்; அப்படி யிருக்கும் நாளில். எ - று. (௩௧)

(வேறு.)

தருவெனவழங்குவண்கைச்சத்திராங்கதனுநண்பின்
மருவியதோழர்தாமுமணிநிறயாணர்நன்னீர்
பெருகியயமுனையாற்றிற்பெயர்தருதோணியீது
வெருவிவராகியன்னோறினர்விதியின்கொட்பால்.

(இ - புரை.) கறபுக விருகைப்போல வழங்கும் வளமையினை யுடைய சத்திராங்கதனும், அவன்தோழர்கள் சிலரும் நீலநிறம்பொருந்திய அழகிய நீர் பெருகுகின்ற யமுனையாற்றினிடத்தில் செல்லுகின்ற தோணியின்மேல் விதி வசத்தால் அச்சமுறுதவர்களாய் ஏறினார்கள். ■ - று. யாணர் - அழகு. (௩௨)

நினாயெடுத்தறிதலானுஞ்செலவிடுகெடுப்பினாலும்
சினாநினாமாந்தர்தொக்குநெருங்குதலானுநீருள்

வினாவொடுதுவன்றிப்பாயும்வேகமிக்கிடுதலானுங்
கரைகடப்பரிதாயோடங்கவிழ்ந்ததுகவிழ்தலோடும்.

(இ-புரை.) அலைகள் அதிகமாக வீசுவதினாலும் செல்லும்படி விடுகிற
விரைவினாலும் வரிசை வரிசையாக மனிதர் சேர்ந்து நெருங்கி யிருப்பதி
னாலும் நீரி னிடத்து விரைவுடன் பாயானது வேக மிருந்து தள்ளுதலி
னாலும் கரை கடப்ப தரிதாய் அவ்வோடம் கவிழ்ந்தது; அடபடி கவிழ்ந்த மா
த்திரத்தில், எ - று. கடுப்பு - விசை. (௩௩)

சந்திராங்கதனுந்தோழர் தாங்களும்புனலிழை
வெந்திறலிடங்கரநதத்தோழரைவிழுங்கவேந்தன்
முந்தைநல்வினையின்பான்மைமுனைத்தெழுவரகர்வாழு
மந்தமில்பிலத்துப்புக்கோரருநதிக்கரையைச்சார்ந்தான்.

(இ-புரை.) (அந்தத் தோணியி லிருந்த) சந்திராங்கதனுந் தோழர்களும்
நீரில் முழுகிவிட; வெவ்விய வலியுள்ள முழலைகள் அந்தத் தோழரை விழுங்கி
விட்டன. சந்திராங்கதன்மாத் திரம் முற் செணனங்களிற்செய்த கருமம் முன
வந்துதவ நாட்கள் வாழும் முடிவற்ற பிலத்துக்குட்போய் அவிடத்திருக்கும்
அரியநதிக் கரையைச் சார்ந்தான். எ-று. (௩௪)

நதியினிளாடுகின்றநாகாதமகளிர்நோக்கி
யதிசயமெய்தியிண்ணோனாகொலென்றருகுசேர்ந்து
புதியவன்றன்னைத்தங்கடக்ககன் புரவுந்நிடு
வதிதருங்கோயிலாங்கண்வருகெனக்கொண்டிபுக்கார்.

(இ-புரை.) அந்த நதியில் விளையாடுகின்ற நாக கன்னியர்கள் வந்த அரசு
குமாரனைப் பார்த்து ஆச்சரியமுற்று, இவன் யாவனென்று அவனருகில் வந்
து உண்மை தெளிந்து, விருந்தினனாய் வந்தவனைத் தங்களரசனாகிய தக்க
ன் காவல் கொண்டு வாசமா யிருக்கிற அரண்மனையி னிடத்துக்கு வருவா யெ
ன்று அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். எ - று. (௩௫)

புக்கவரவீனைவாபிற்புறத்தினினிறுவிப்போகித்
தக்ககன்யிருமுன்காளையடைந்தமைசாற்றலோடு
மக்கணத்தவனைநீவிரழையின்களென்னமாதர்
மக்களிற்திலகவிண்டுவருகெனவேந்தர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) போன மாதர்கள் அவனை வாயிலினிடத்து நிறுத்தித் தா
ங்கள்மாத் திரம் உள்ளேபோய்த் தக்ககன் சமுகத்தில் சந்திராங்கதன் வந்திரு
ப்பதைச் சொல்லவும், அத்தக்ககன் அப்பொழுதே அழையுங்களென்றுகூற,

அந்தமாதர்கள் சென்று மனிதர்களுக்குள் திலகம்போன்றவனே! வருவாயென்று கூட்டிக்கொண்டுபோகச் சென்ற அவ்வரசன், எ-று. இவ்வரசன் என்னும் எழுவாயை அடுத்தசெய்யுளில் கண்டான் என்பதனோடுமுடிக்க. (௩௬)

ஆயிரத்தபனர்தொக்காங்கவிரகதிரிசொரிவதேதம்ப்பப்
பாயொளிமவுவிதோறும்பருமணியிமைக்கவைகு
நாயகன் தன்னைநாகமடந்தையர்நடுவட்டோன்றிச்
சேயுயர்விசும்பிறீறவிற்பொவிதருதேவைக்கண்டான்.

(இ - புரை.) ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்து விளங்குகின்ற கதிர்களைச் சொரிவதையொப்பாகப் பரவுகின்ற ஒளியையுடைய பருமகுடந்தோறும் பருத்தமாணிக்கம் பிரகாசிக்கும்படி வீற்றிராநின்ற தக்கைன்னெனும் நாகராசனாகிய தேவை அரமடந்தையர் கூட்டத்தினடுவில் தோன்றி மிகவும் உயர்ந்ததாகிய விண்ணுலகிலிருக்கும் இத்திரன்போலக் கண்டான். எ - று.()

கண்டடிதொழுதுநின்றகாலையக்காலேதன்னைத்
திண்டிறல்வேலினாய்நின்றேயமுங்குலனுமற்று
மொண்டிறற்றுகைதேருமுரைத்தியென்றுரைத்தலோடு
முண்டகமுகைபோற்செங்கைகூப்புமுழியலுற்றான்.

(இ - புரை.) அப்படிக்கண்டு தன்பாதத்தை வணங்கிநின்றபோது (தக்கைரசன்) அந்த ராசருமாறிணப்பார்த்துப் பலமும் வெற்றியுமுள்ள வேலாயுதத்தையுடையவனே! உன்னுடைய தேசமும் குலமும் வெற்றியையுடைய உன் பிதாவின்பெயரும் சொல்லென்று சொன்னவுடன் அரசன் தாமரையரும்புபோலக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று.

நெடுங்கடல்வளாகவைப்பினிடதநாடெனதுநாடு
கடுங்கலிக்கிலாய்வந்தமன்னவன்கருதலார்க
ளடங்கிடப்பொருதவைவேலாற்றலானறத்தின்மிக்கா
ளடுங்கலின்மனத்துச்செங்கோளன்னெனவுளரோர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) நெடிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூலோகத்தினிடத்தில் நிடத தேசமென்று சொல்லப்படுவது என்னுடைய தேசம்; கொடியதாகியபாபத்துக்குப் பகையாய் வந்த அரசனும், பகைவராயிருப்பவர்கள் அடங்கத் தக்கதாயுத்தஞ்செய்துவென்ற கூர்மைதங்கிய வேலாயுதமேக்த்தும் பராக்கிரமமுள்ளவனும், தருமத்தில் மிகுந்தவனும், நெடுங்குதலில்லாத மனதையுடையவனுமாயிய நீதிசெலுத்துகின்ற நளனென்னும்பெயரையுடைய அரசனுள்ளான். எ - று.

கொடையினினறிவின்மானக்குலத்தினிற்புகழினேரி
னடையலர்ச்செசூக்கும்வைவேலாற்றவிரேருவரெவ்வான்

ரெடையணிந்துடையதேவிதொழ்த்தருவடமீனென்ன
நடையறிபுலவோத்திரவில்தமயந்தியென்பாள்.

(இ - புரை.) அவ்வரசன் இன்னும் எத்தன்மை யுள்ளவனென்றால், ஈ
கையிலும் அறிவிலும் மானமுள்ள குலத்திலும் புகழிலும் அழகிலும் சத்தருக்
களைப் போர் செய்து கொல்லத் தக்க பராக்கிரமத்திலும் தனக்கு ஒருவருமொ
வ்வாதவன்; இவ்வரசன் மாலை சூட்டிய மனைவியானவள் எல்லாரும் வணங்க
த்தக்க அருந்ததி யென்று நன்னெறியறிந்த அறிஞர்கள் புகழ்ந்து சொல்லத்
தக்க தமயந்தியென்பவள். ஏ - று. (சு0)

அவடிருவயிற்றின்வந்தவரும்பெறப்புதல்வனாய்
திவன்பரிநிருபனிந்தரசேனன்மற்றெனதுதாதை
கவளமால்யானைச்சந்திராங்கதனெனும்பெயரினெனயான்
றவளவாண்முறுவற்சீமந்தனியைவேட்டுறையுநாளின்.

(இ - புரை.) அந்தத் சமயங்கியின் அழகிய கருப்பத்தினின்றும் உற்ப
வித்த நடனக் குதிரையையுடைய இந்திரசேனமகாராசன் என்னுடைய
பிதா ஆகுவர். (போர்முனையில்) பெரியயானையெயொத்தவனாகிய சந்திராங்க
தனென்னும் பெயரையுடையான் வெண்மைநிறத் தங்கிய ஒளியுள்ள பற்க
ளையுடைய சீமந்தனியை விவாகஞ்செய்து கொண்டு வாழும்நாளில். ஏ - று.

தோழரும்பானும்வாவுதுணைபரிகடாவுமாபோ
லாழுறுவினையாலொன்றுமுணர்கிலாதோடமேறி
யாமுரீர்யமுனையாற்றுள்விடுதலுமம்மிதாழ்த்து
காமுறுகழையுந்தள்ளிக்கவிழ்த்ததுகவிழ்த்தவேலை.

(இ - புரை.) தோழர்களும் நானும் தாவுகின்ற குதிரைகளைச் செலுத்து
வதுபோலபழமையாகப்பொருந்திய வினையினால்ஒன்றும்யோசியாமல் தோணி
யிலேறி ஆழ்ந்தரீளையுடைய யமுனையாற்றுள் (அதிவினாவாகச் செல்லும்படி)
விடவும், அந்தத்தோணிதாழ்த்து வயிரம்பொருந்திய மூங்கிற்கோலையும்மீரிக்
கொண்டு கவிழ்த்துவிட்டது, அப்படி கவிழ்த்தபோது. ■ - று. அம்பி-தோணி.

இறந்தனர்நண்பரெல்லாம்பானினையெய்துமுழாற்
றுறந்துயிர்விடாதுவந்துதொழுதனென்றுகூற
அறந்தருசுந்தையானுமதிசயித்தரசேநீங்க
டிறந்தெரிந்தேத்துந்தேவன்யாரொன்றென்செம்மல்சொன்னான்.

(இ - புரை.) என்னுடைய தோழர்களுள்ளாரும் இறந்துபோனார்கள்.
யான் உம்மை அண்டியும் ஊழிருத்தலால் உயிர் துறந்து போகாமல் வந்து

தொழுதேனென்று சொல்ல; தருமசிறையுடைய நாகராஜனும் ஆச்சரியமுற்று, அரசனே! நீங்கள் உண்மையறிந்து துதிசெய்யுங்கடவுள் யாவொன்றான்; அதற்குப் மெருமையிற் சிறந்தவனுன சந்திரங்கதன் சொல்லுகின்றான், எ -று.

யாவொருவனெவ்வுயிருமெல்லாவுலகங்களுமுடையான்
யாவொருவன்கடவுளருக்கெல்லாமிறைமைபூண்டுள்ளான்
யாவொருவன்றிரிபுரமுமெரியக்கனகச்சிலைகுனித்தான்
யாவொருவன்விடறுகர்த்தானவெனெயெங்கட்கிறையோனே.

(இ - புறா.) எல்லாவுயிரையும் எல்லாவுலகங்களையுமுடைய ஒருவர் ■■■
ர், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவராயிருக்கும் ஒருவர் எவர், திரிபுரங்களும் எரியும்
படி பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த ஒருவர் எவர், விஷமுண்டவர் எவர்,
அவரோ யெங்களுக்குக் கடவுள். ■ -று. (சச)

என்றுமெவனிராசத்தினையனையீன்றுபடைப்பிப்பா
னென்றுமெவன்சாத்துவித்தினரியையீன்றுபுரப்பிப்பா
னென்றுமெவனோதாமத்தினரனையீன்றுதுடைப்பிப்பா
னென்றுமவனேயெங்குலத்தையினைத்தானீழலளிக்ஞமால்.

(இ - புறா.) எந்நாளும் இராஜதருணத்திற் பிரம தேவனை உண்டாக்கி
இவ்வுலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கச் செய்விப்பார் எவர், எக்காலமும் சத்துவருண
த்தில் விஷ்ணுவையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கச் செய்கின்றவர் எவர், எக்காலமும் தா
மதருணத்தில் அரனையுண்டாக்கி உயிர்களைச் சங்கரிக்கச்செய்கின்றவர் எவர்,
அவரோ எக்காலமும் எங்களைத் தம்முடைய திருவடிநீழலில்லைவத்தாரக்ஷிப்பவர்.

வேறு.

ஆரணந்தனக்குமுன்னையாரணமாகிமன்னுங்
காரணங்களுக்குமுன்னேக்காரணமாகித்தோன்றும்
பூரணவொளிகட்கெல்லாம்பூரணவொளியாய்நின்று
நாரணனுணர்கிலாதநாதன்யாமுணருநாதன்.

(இ - புறா.) வேதங்களுக் கெல்லாம் முதல்வேதமாகியும், நிலைபெற்ற
காரணங்களுக்கு முதற்காரணமாகியும், தேற்றப்படும் பூரண வொளிகளுக்
கெல்லாம் பூரண வொளியாய் மிருந்து விளங்கும் விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படா
த நாதனே நாங்கள் தியானஞ் செய்யும் நாதன். எ -று. (சச)

வானமேமுதலாம்பூதவகைதொறுமுள்ளீடாகித்
தானருளுயிர்கட்கெல்லாஞ்சான் துமாயவந்தினெல்லா

மானபற்றென்றுமின்றியரிதன்விஞ்சையாலே
யுனமிலுலகமெல்லாந்தன்வயத்தொழுகநின்றும்.

(இ - புரை.) ஆகாய முதலாகிய பஞ்சபூதங்கடோறும் உள்ளீடாகிய
ம், தாம் அருளப்பட்ட உயிர்கட்கெல்லாம் சாக்ஷியாகியும், அவைகளில் தமக்
கொரு பற்றுமில்லாமல் அருமையாகிய தமது முடிவிலா ஆற்றலினாலே கெடு
தலற்ற உலகமெல்லாம் தமது வசப்பட்டு நடக்க நின்றும். எ - று. (சஎ)

ஒருவனும்முதல்வனாகியுறுவரங்கொடுப்போனாகி
மருவுமுக்குணங்கணித்துமனத்திடைநினைத்தற்கொண்ணாத்
திருவருளுடையவுண்மைத்திகழொளியாயதெய்வம்
குருபரனருளினயாங்கள்வழிபடக்குழையுந்தேவே.

(இ-புரை.) ஒப்பும் உயர்வு மில்லாத ஒருவனும், எல்லாவற்றிற்கும்
ரணனாகியும், அன்பர்களுக்கு மிகுந்த வரங்கொடுப்பவனாகியும், பொருந்திய
முக்குணங்களையும் நீக்கி மனத்தினிடத்தில் நினைத்தற்கரிய திருவருளே யுடைய
உண்மையாய் விளங்குகின்ற சோதியாயுமிருக்குத் தெய்வமே, குருபரனருளி
னாலே நாங்கள் ஆராதனை செய்யத் திருவுளமிரங்குத் தெய்வமாம். எ-று. (1)

நினைவரும்பாதகங்களைந்தையுரீக்கியின்பக்
களைகடறுளையப்பண்ணுங்கண்ணுதல்கருத்திலாது
நினையளவடியர்செய்தசிற்றியற்பூசையேனும்
பனையளவாகக்கொள்ளும்பரமனெம்பரமனாவான்.

(இ - புரை.) நினைத்தற்கரிய பஞ்சமா பாதங்களையும் அடியார்க்கு நீக்கி
ப் பேரின்பமாகிய கடலினிடத்துப் பொருந்தச் செய்யும் பரமசிவனும், அன்பி
ல்லாமல் நினையளவாக அடியார்கள் செய்வது சிறிய பூசையேயாயினும் பனை
யளவாகக் கொள்ளும் பரமனுமானவனே, எங்களுக்குக் கடவுளானவர். எ-று
களை-ஒலி. சிற்றியற் பூசையாவது-ஆகமவிதி தவறிச் செய்யும்பூசை.

கங்கையைமுடியிற்குடிக்கவுரியைப்பாகம்வதைத்துப்
பொங்கரவங்கடம்மைப்புரிசுழையணிந்துபாதச்
செங்கமலத்தையேதச்சிரத்தினினிருத்தித்தேவ
ரங்கைகள்சூப்பநின்றவவனெமையளிக்குந்தேவே.

(இ-புரை.) கங்கையைத் திருமுடியில் அணிந்து பார்வதியை யிடதுபாக
த்தில்வைத்து, விளங்குகின்ற சர்ப்பங்களை விரும்புங்குண்டலமாகத் திருச்செ
வியில் தரித்து, திருநிழற் தாமரைகளை வேதமுடியில் வைத்துத். தேவர்களை

ல்லாரும் அழகிய கைகளைக் குவித்துத்தொழவிருக்கும் தேவனே, எங்களை ரக்ஷி
க்குத்தேவனாம். எ - று. (௫௦)

அத்துவாவென்னுந் தூயவருமணித்தவிசினங்க
ணுத்தமழூர்த்தியாகியுயர்குணங்கடந்துவைகு
ரித்தனையெமக்குநாதனீண்முடிவேந்தேயென்று
கொத்தலாநறியபைந்தார்க்கோமகனுரைத்தலோடும்.

(இ - புரை.) ஆறத்துவாக்களாகிய பரிசுத்தமுள்ள அழகிய ஆசனத்தி
னிடத்தில் உத்தமமூர்த்தியாகி, உயர்ந்தகுணங்களைக்கடந்து வீற்றிராநின்ற நித்
தியனே எங்களுக்குக்கடவுள்; நீடியமகுடமுள்ள நாகராசனே! என்று கொத்
தாகியமலர்களாம் நெடுக்கட்பட்ட வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன்
சொல்லவும். எ - று. ஆறத்துவாக்கள் - மந்திரம் பதம் வர்ணம் புவனம் தத்து
வம் கலை. (௫௧)

சிறியனீயாயுமென்முன்சிவனதுதகுதியெல்லா
மறிவுறமொழிதலாலேயருங்களியெய்துகின்றேன்
வெறிகமழ்தொடையாய்நின்பால்விளம்புவதொன்றுண்டென்ன
பொறிவரிப்பகுவாய்நாகர்புரவலன்புகலஹற்றான் [ப்

(இ - புரை.) வாசனைகமழ்கின்ற பூமாலையணிந்த ராசகுமாரனே! நீ சிறி
யவனாயிருந்தும் பரமசிவனுடைய பெருமைப்பாட்டினையெல்லாம் எனக்குச்
தெரியும்படிச் சொன்னமையால், மிகுந்தகளிப்பினையடைந்தேன்; ஆதலால்,
இனி யுன்னிடத்தில் நான் சொல்லும்வார்த்தை யொன்றுண்டென்று பொ
றிகளையும் வரிகளையும் பிளந்த வாங்களையுமுடைய நாகராசன் சொல்லு
கிறான். எ - று. (௫௨)

இவ்வுலகனைத்துஞ்செய்யவெரிமணிமயமதாசு
மவ்விமகன்றநாகமகளிருமரம்படையன்றர்
துவ்விபுனல்கள்யாவுஞ்சாருணமுதமாகுந்
திவ்விபொருள்களெல்லாஞ்செழுந்தருவாகுமன்றே.

(இ - புரை.) இந்த வுலகமெல்லாம் செவ்விதாகிய தீநிறமுள்ள மாணி
க்கமயமாயிருக்கும், பொருமையகன்ற நாகமகளிரோ அரம்பா ஸ்திரீகளை
யொத்தவர்களாயிருக்கிறார்கள், உண்ணத்தக்க நீரெல்லாம் தேவருண்ணும்
அமிர்தமயமாயிருக்கின்றன, திவ்வியமான சோலை எல்லாம் கொழுமை
யுள்ள கற்பகச்சோலையாயிருக்கின்றன. எ - று. து = உணவு. (௫௩)

நாராதிராமருவாவெய்யநமன்றமர்நணுகல்செய்யா.
ருகா தருகுரிசினீயிங்குதைகௌவுரைத்தலோடும்.

தரைபுகழெந்தையையாவெனையன்றித்தநயரில்லான்
நிரைதரும்பவளவாயென்மனைவியுஞ்சிறியளென்றான்.

(இ - புரை.) மேன்மை பொருந்திய ராசகுமாரனே! இங்கிருப்பவர்களை நரையுந்திரையுன்பொருந்தா, யமதூதர்களிவ்விடத்துக்கு வரார்கள், ஆதலால் நீ இவ்விடத்திலேதானே வாசமா யிருவென்று சொன்னவுடன் ஐயா! பூலோகத்தவரார் புகழப்பட்ட என் பிதாவானவர் என்னை யல்லது வேறே புத்திரரில்லாதவர் கடலிலுண்டாகும் பவளம்போன்ற செவ்வாயையுடைய என் மனைவியுஞ் சிறிய வயதையுடையவளென்று சொன்னான். எ-று. (௫ச)

அன்றியுமன்றோரம்பிகவிழயானாற்றுகழ்ந்து
பொன்றினென்னவன்றேபொன்றிதல்பொருந்தினாரோ று
களறியகாலஞ்செய்தகற்பனையறிகிலேன்யான்
வென்றிவேலிறைவவெம்முர்மேவுவன்விடுத்தியென்றான்.

(இ - புரை) இதுவும்ல்லாமல் ஆற்றில் தோணிகவிழ; நான் அதில் அமிழ்ந்து இறந்தேனென்று அப்போதே அவர்களிறந்துபோனார்களோ? வெவ்வித காலஞ்செய்த கற்பனை இன்னதென்று நானறிகிலேன்; ஆதலால் வெற்றிபொருந்திய வேலையுடைய நாகராசனே! எங்களுக்கும் நான் போகிறேன், உத்தரவு கொடுவென்று ராசகுமாரன் சொன்னான். எ-று. (௫ரு)

ஈதவனுரைத்தலோடுஷீழந்தபேருவகைபொங்கக்
கோதறுகுணத்துநாகக்குரிசிலுமுழையர்க்குவி
மேதகுசுலன்களா டைமுதலியவெறுக்கைமற்றுங்
காதலிற்கொணர்தொன்றுகாவலற்களித்துப்பின்னும்.

(இ-புரை.) அந்த ராசகுமாரன் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னபோது மிகுந்த சந்தோஷம் பொங்கக் குற்றமற்ற குணத்தையுடைய நாகராசன் லாளிகளை யழைத்து, மேன்மை பொருந்திய ஆபரணங்கள் வஸ்திரங்கள் முதலாகியவைகளும் பொன்னும் மற்றுமுள்ளவைகளும் ஆசையுடன் கொண்டு வாருங்களென்று (உத்தரவுசெய்து, அவர்களால்கொண்பெவரப்பட்ட அப்பொருள்களை யெல்லாம்) அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்துப் பின்னும் தருவான். எ-று.

வெறுக்கை - பொன்.

(௫சு)

நிறைக்கடலேழுஞ்சுழிந்துசேண்முகடளக்குநேமி
வரைத்தலைதன்னையொல்லமண்டலமிட்டுமிருந்
முரைப்பரிதரயவேசுத்தொருவயப்பரியைநக்கி
யினைக்களிகழவைச்சாந்தும்வேண்டுவெறுப்பநல்லா

(இ - புரை.) அலைகளையுடைய எழுகடலையும் ஒவ்வொன்றாகச் சூழ்ந்து, அண்டமுக்கட்டையளக்காரின்ற சக்கிரவானகிரியின் சிகரத்தையும் அதிகவிரை மண்டலமிட்டு வரும் சொல்லுதற்கரிய வேகத்தையுடையபலமுள்ள ஒரு குதிரையுக் கொடுத்து, வாசனைதங்கிய கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழும் பும் வெறுக்கும்படி கொடுத்து. எ - று. (ரு௭)

அளித்தவைசுமப்பமற்றோரயிலெயிற்றாக்கன்றன்னை
விளித்துடன்விடுத்தப்பின்னும்வேறொருபுயங்கராசன்
களிப்புறுகுமரன்றன்னைக்காக்கெனப்பணித்தலோடுந்
துளித்தலைமுகின்னனாந்தொழுதனன்வினாவிற்போகி.

(இ - புரை.) கொடுத்த இப்பொருளையெல்லாம் சுமந்து போவதற்காக கூர்மையான பற்களையுடைய ஒரு ராக்ஷஸனை அழைத்து, அவ்வரசனுடன் அனுப்பி, மேலும் வேறொரு நாகராசனை யழைத்துக் களிப்பையுடைய இந்த ராசகுமாரனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு போவென்று உத்தரவுசெய்தான். அப்படி உத்தரவுசெய்த வுடன் துளித்தலைச் செய்யும் மேகத்தையொத்த ராச குமாரனும் நாகராசனை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு விரைவுடன் சென்று. எ-று. (ரு௮)

குறையுனலதனுணுககுமரனுநிருதவ்ருணும்
புரையறுமனத்தராகிப்புரிவுகொண்டருகிற்போத
வினாபரியுகைத்துநீருள்வெய்யவனெழுதன்மானத்
தரைபுகழ்குரிசுஇறோன்றியமுனையங்கரையைச்சார்ந்தான்.

(இ - புரை.) ஒலிக்கும் நீரையுடைய யமுனையாற்றினிடத்தில் நாக குமாரனும், அரக்கனும் சூற்றமில்லாத மனத்தையுடையவர்களாய்ப் பாதுகாத்துக்கொண்டு தன் அருகில்வர; விரைவுடன்செல்லுகின்ற குதிரையை செலுத்திக்கொண்டு சமுத்திரத்தில் சூரியன் உதயமாவது போல, உலகம் புகழ்கின்ற ராசகுமாரன் நீர்மேலெழுந்து அழகிய யமுனை ஆற்றம் கரையைச் சார்ந்தான். எ-று. நிருதன்-அரக்கன்-புரிவு-ஆகை. (ரு௯)

பாதலந்தன்னின்வீழ்ந்துபடருழுவாதுவந்த
தாதலர்நரியமாலைத்தராபதிகுமான்செய்கை
யோதினனிப்பாலன்னேனுற்றதற்குற்றருற்ற
திதுறுதுயரமெல்லாந்தெளிவுறச்செட்பவற்றேன்.

(இ - புரை.) பாதாளத்தில் வீழ்ந்து யாதொரு தன்பமுமடையாமல்வந்த மகரந்தத்துடன் மலர்கின்ற வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன்செனையை இதுவரையிற் சொன்னேன். இனி அவன் ஆற்றில் வீழ்ந்ததற்காக

அவனுடைய சுற்றத்தார்பொருந்திய கொடிய துயரங்களை யெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லுகின்றேன். எ-று. (௬௦)

நெளிதிரையமுனையாற்றினீர்வினையாடல்செய்து
தளிதருபுயலின ல்குஞ்சந்திராங்கதனுமன்னு
னளிபெறுதோழன்மாருமட்பியிழ்கவிழ்நதுரீரின்
விளிதருதன் மையெல்லாமாதுலன்வீனாவிர்கேட்டான்.

(இ - புரை.) நெளிகின்ற அலையையுடைய யமுனையாற்றினீரில் நீர் வினையாடலைச் செய்து, துளியைத் தருகின்ற மேகம்போலத் தானங் கொடுக்கத்தக்க சந்திராங்கதனும் அவனுடைய தயையைப்பொருந்திய தோழர்களும் தோணியுடன் கவிழ்ந்து, நீரில் இறந்துபோன தன்மையெல்லாம் அவன் மாமனாகிய சித்திரவன்மன் அப்போதே கேள்விப் பட்டான். எ-று. தளி-துளி. மாதுலன்-மாமன். (௬௧)

கேட்டலுமெழுந்தியாற்றின்கிளர்கரைகுறுகிவந்து
வாட்டிற்றற்குரிசிலையென்மருகவோமருகவோவெவன்
நீட்டியதுயர மீக்கொண்டெடுத்தெடுத்ததைத்தல்கேளாக்
கோட்டமின்மன த்துமன்னன்குமரருமயங்கிவிழ்ந்தார்.

(இ - புரை.) கேள்விப்பட்டமாத் திரச்ச்தில் எழுந்து அந்தநதியின் கரையில் வந்துசேர்ந்து, வாள்யுத்தஞ் செய்யத்தக்க வல்லமையையுடைய ராசனே! என்மருமகனே! என்மருமகனே! என்று நேரிட்ட துயரம் அகிமமாகக் கொண்டு பலவாறு அழைத்தலைக் கேட்டு, மாறுபடுதலில்லாத மனதையுடைய அவ்வரசன் புத்திரர்களு மயங்கிச்சோர்ந்தார்கள். எ-று. (௬௨)

மற்றவன்மனைவிமாருமனங்குழைந்தழுதுரைந்தார்
செற்றமில்லையன்னதெரிவைசீமந்தனிக்குஞ்
சொற்றனரவருங்கேட்டுச்சுகுதொழிலுருமுயிழ்ப்
புற்றவழுங்குமாபோற்புரண்டனள்புலம்புகின்றாள்.

(இ - ன்.) அவனுடைய மனைவியர்களு மனமுருகி அழுது மெலிந்தார்கள்; குற்றமில்லாத திருமகனையொத்த சீமந்தனியென்னு மாதுக்குஞ்சொன்னார்கள்; அவள் அந்தச்சேதியைக்கேட்டுச் சுகுகின்ற செய்கையையுடைய இடிவீழ், புற்றிலிருக்கும் சர்ப்பங்கள் வருந்துவதுபோலப் புரண்டு புரண்டு புலம்புவாளாயினாள். எ - று. (௬௩)

வேறு.

நீர்மலிந்தபண்ணைநிடத்தத்தார்மன்னவனே
தார்மலிந்தமார்பாதமியேனுயிர்த்துணையே

சீர்மலிந்தசொல்வாணர் தியகலிக்கோடைதெறுங்
கார்மலிந்தவண்கைக்களிறேகளிறேயோ.

(இ - ள்) சீர்நிறைந்த வயல்களையுடைய நிடததேசத்தி லிருப்பவர்க ளுக்கு அரசனே! பூமாலைநிறைந்த மார்பையுடையவனே! தமிழேனது உயிர்த் துணையே! சீர்பொருந்திய பாவலர்களுடைய கொடிய வறுமையாகிய கோடையைக் கெடுக்கத்தக்கமேகம்போன்ற வளப்பந்தங்கிய கையையுடைய மதகஜமே! மதகஜமே! எ - று. (௧௪)

புன்னைச்செழுங்காவிற் பூவணையின்யாமுயங்கு
முன்னைப்பெரும்போகமவேண்டாய்முனிந்துதா
னென்னைப்பிரிந்தாய்நீயென்றாலும்பான்மயியே
னுன்னைப்பிரிந்தாவிடிய்யேன்மற்றுய்யேனே.

(இ - ள்) செழுமதங்கிய புன்னைவனத்தில் மலர்மஞ்சமேல் நாமிருவரு ள்சேர்ந்தனுபவிக்கும் முன்போகத்தை விரும்பாமல் வெறுத்து, நீயென்னைப் பிரிந்தவிட்டாலும், நானுன்னைப்பிரிந்து தமிழளாயுயிர்பிழைத்தினோன் பிழைத் தினோன். எ - று. (௧௫)

என்றென்றறறியிலங்கிழைதன்கைம்மலராற்
சூன்றொன்றுகொங்கைகுழையும்படிபுடைத்து
நின்றொன்றுஞ்சொல்லாணெருப்பிடைபுக்கியான்விழுந்து
பொன்றும்பொழுதன்றிப்போமோதுயரொன்றான்.

(இ - ள்.) சீமந்தனியானவன் இவ்வாறு சொல்லிச்சொல்லியழுது செந்தா மரைமலர்போன்ற தன்கைகளால் மலையையொத்த தனங்களுக்குழையும்படிமோ திக்கொண்டு, வேறொன்றும் பேசாமல் நான் நெருப்பில்விழுந்து இறந்தகா லத்திலல்லது இந்தத்துக்கந்திருமோ என்னான். எ - று. (௧௬)

இங்கிவடானிவ்வண்ணையவிகல்வேந்தன்
பொங்குதுயர்மாதவராற்போக்கியுளந்தெளிந்து
திக்கடிருவாண்முகத்துச்சீமந்தனியுறையு
மங்குறொடுசென்னிமணிக்கோயில்வந்தடைந்தான்.

(இ - ள்.) சீமந்தனியானவன் இவ்வாறு துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க; பல்முள்ளராசனானவன் தனக்குண்டான துயரத்தை முனிவர்களால் நீங்கப் பெற்றுத்தெளிந்து, சந்திரனையொத்த அழகினையும் ஒளியினையும் பொருந்திய முகத்தினையுடைய சீமந்தனியிருக்கும் மேகத்தையனாவுகின்ற சிகரத்தையு டைய ரத்தினங்கன்பதித்த மாளிகையிற் சேர்ந்தான். எ - று. (௧௭)

வேந்தன் தெளிந்து கோயில்டைந்தான் எனமுடிந்த. (௧௮)

தாதையைக்கண்டுள்ளந்தளராவடிவீழ்ந்த
மாநினைத்தன்கையாரவாங்கியெடுத்தனைத்துப்
பூதலத்துயாவர்வினையைப்புறங்கண்டார்
காதலித்துமாதேகவலாதொழிகென்றான்.

(இ - புறா.) வந்தபிதாவைக்கண்டு மனந்தளர்ந்து பாதத்தில் விழுந்த
புத்திரியைத் தன்கைகள் பொருந்தவாரி யெடுத்தனைத்து, மகனே! பூலோகத்
திலிருப்பவர்களில் வினையைக்கடந்தவர்களையாருமில்லை; (ஆதலால்) கணவனிடத்
தில்லிருப்பவ்வைத்துவருந்தாதேயென்றான். எ-று — கவலாதல்-வருந்துதல். (1)

என்னுமுரையுமிகந்துபடருழ்ந்து
தன்னுளயர்ந்து கலைவன்றனையடைவான்
வன்னிபுகுவதன்றிவாமேனெனவாற்றி
மின்னினுணுகிடையேவந்தன்விலக்கினான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு தன்தகப்பன் சொன்னசொல்லையுந் தவிர்த்துத்
தனக்குந் துன்பமடைந்து சோகங்கொண்டு கணவனிடத்திற் போய்ச்சேர
அக்கினிப் பிரவேசமாவதேயல்லாமல், இனி யுயிருடன் வாமேனென்று
சொல்லியழுதிற மின்னலைப்போலும் துண்ணிய இடையையுடையவளாகிய
தன்மகளை அக்கினிப்பிரவேசமாக வெட்டாமல் அவ்வரசன் விலக்கினான்.
■ - று. வன்னி - நெருப்பு. (௧௬)

தந்தைவிலக்கத்தளிரியலாள்சாவோரீஇச்
சந்தைநலியுந்துயரஞ்சிறிதகற்றிப்
புந்ததெளியச்சிவனையேபூசைசெய்வே
னெந்தையறிவாயெனக்கயினியாயினான்.

(இ - புறா.) தன்பிதா தடுத்ததினால் மாந்தளிர்போன்ற சாயலையுடைய
சீமந்தனியானவள் சாதலையொழிந்து, மனம் வருந்தும்படியான துயரஞ் சிறிது
நீங்கப்பெற்று, ஏந்தையே! என்புந்தி தெளிவடையும்படி இனிப் பரமசிவனை
யேபூசைசெய்வேன், நீயறிவாயென்று சொல்லி வித்துவாயினான். ■ - று.
கயினி-வித்தது. (௧௭)

எண்ணுர்தொழுவாழிகலிந்திரசேனன்
றண்ணுர்புனல்வீழ்ந்துதன்மதலைமாய்ந்ததுவும்
பெண்ணாணங்குகைமைபெற்றதுவுங்கேட்டாரற்றித்
கண்ணுரவலப்புனலாற்கடல்செய்தான்.

(இ - புறா.) பகைவரெல்லாம் வணங்கும்படி வாழ்கின்றபலமுள்ள
இத்திரசேனமகாராசன், தன்புத்திரன் குளிர்ச்சிபொருந்திய யமுனையாற்றில்

விழுந்து, இறந்ததும், மருகி கைம்பெண்ணைதுவுங் கேள்விப்பட்டழுது,
கண்களிலிருந்துபெருகாநின்ற துக்கநீரினால் சமுத்திரமொன்றுண்டாக்கினான்.
எ - று. எனவே மிக்கதூரடைந்தானென்பது கருத்து.

சுற்றமுநற்றயுந்துயர்க்கடலின்முழ்கினார்
மற்றுநிடதத்தாரெல்லாமனங்கவன்று
கொற்றவனையெங்கொளித்தாயென்றுட்குழைந்தழுதார்
பற்றலருங்கேட்டார்பழம்பகைதீர்ந்தோமென்றார்.

(இ - புரை.) உறவினரும் நல்லதாயும் துக்கசாகரத்தில் முழுகினார்கள்
இவர்களமன்றி, நிடததேசத்தாரெல்லாரும் மனக்கவலையுற்று, எங்களரசனே!
எங்கே யொளித்தாயோ என்று மனங்குழைந்து அழுதார்கள். பகைவர் இந்தச்
செய்தியைக்கேள்விப்பட்டுப்பழம்பகைதீர்ந்தோமென்றுகனித்தார்கள். எ - று.

காலமிஃதென்னக்கலிமாவுங்கைமாவும்

கோலியமராடிநளன்கோமகனைத்தேவியுடன்
ஞாலமெலாநொந்துநடுங்கச்சிறைவைத்தார்.

(இ - புரை.) (அப்படிக்கேள்விப்பட்டபகைவர்கள்இந்திரசேனனைவெல்
லுதற்கு) இதுதான் காலமென்று ருதினாகளும் யானைகளும் வேலேந்தியபதா
திகளும் உடன்வாச்சென்று யுத்தஞ்செய்தலை விரும்பிச்சூழ்ந்து போர்செய்து,
இந்திரசேனனை அவன் மனைவியுடன் கொண்டுபோய்த் தேசமெல்லாம் நொ
ந்து நடுங்கும்படிச் சிறையில்வைத்தார்கள். எ - று. (௭௩)

மல்குநிதியும்வளநாடுமாநகருஞ்
செல்வமுழுதுஞ்செறுநோகைக்கொண்டு
பல்பகல்வந்தாளுநாட்பாதலத்தைவிட்டெழுந்த
வில்கெழுதோண்மைந்தன்வினையம்விளம்புவாம்.

(இ - புரை.) நிறைந்தநிதிகளையும் வளப்பம்பொருந்திய நாட்டினையும்
பெருமை பொருந்திய நகரத்தையும் மற்றுமுள்ள செல்வமெல்லாவற்றையும்
பகைவர்களைக்கொண்டு பலநாளாண்டுக்கொண்டிருக்கும்நாளில்,பாதாளத்தை
விட்டுவந்த விற்பொருந்திய புயத்தையுடைய சந்திராங்கதனுடைய செய்தியை
ச்சொல்லுகிறோம். எ - று. செறுநர் - பகைவர். (௭௪)

வேறு.

நன்னதிக்கரையின்வந்துநளன்றருமிந்திரசேன
னிண்ணருண்மதலைவாழாவியல்புடனேறுமேல்லைவ

யன்னவன் மனையியாயத்தவர்களோடனுதித்தானும்
பொன்னிருகரையுஞ்சிந்தும்பும்புனலாடவந்தான்.

(இ - புரை.) கனச்சக்கிரவர்த்தியின் பவுத்திரான சந்திராங்கன் நல்ல
யமுனையாற்றங்கையில் வந்து தாவிச்செல்லும் குதியின்மேல் இயல்புட
னேறும்போது, அவன் மனையியாகிய சீமந்தனியானவன் தோழிக்கூட்டங்களு
டன்சென்று இருகரைகளிலும் பொன்னையொதுக்கும் யமுனையாற்றில் நீராட
வந்தான். எ - று. (௭௫)

ஐயிருகாதஞ்சந்தத்தருங்கழகமழ்ச்செம்பொன்
மெய்யணிதிகழ்நொய்யவெண்ணிகின்மருங்கிற்சாத்தித்
துய்யவரிருவர்காணத்துணைப்பரியேறியாடு
மையறுஞ்முரற்கண்மெனமறுகுற்றுநின்றான்.

(இ - புரை.) (நீராடவந்தவன்) பத்துக்காதம்வரையில் அரியசந்தனவாச
னைபரிமளிக்கவும், சரீரத்தி லணிந்திருக்கும் ஆபரணங்கள்பிரகாசிக்கவும், துண்
ணியதாகிய வெள்ளைவஸ்திரம் இடையிலணிந்து, பரிசுத்தர்களானநாகராசனும்
இராக்கதனுமாகிய இருவரும் பார்க்கும்படி, வேகமாகச்செல்லும் குதியை
லேறிக்கொண்டு விளையாடுகின்ற குற்ற நீங்கிய அந்த ராசகுமாரனைக்கண்டு
மனங்கலங்குகின்றான். எ - று. (௭௬)

மங்கலமிழந்துமெய்யின்மணவணிதுறந்துநின்ற
கொங்கலர்கோதைதன்னைக்குமரனுங்குறுகிநீராக்கித்
திங்கள்வாணுதனீயார்கொறிருமணம்புணர்ந்தான்யாவ
னிங்குநீகைமையானகாரணமென்கொலென்றான்.

(இ - புரை.) மாங்கலியத்தையும் அங்கத்திலணியும் மங்களத்துக்குரிய
ஆபரணங்களை யமிழந்துநின்ற சீமந்தனியைச் சந்திராங்கதன் சென்றுகண்டு,
ஓ சந்திரவதனீ ரீயார்? உன்னைச்சிறப்புடன் விவாகஞ்செய்துகொண்டவன் யா
வன், இப்போது நீகைம்பெண்ணுயிருக்குங் காரண மென்னவென்றான். எ - று.
கொங்கலர்கோதை என்றது சீமந்தனியைக்குறிக்கும் ஒரு பெயர். (௭௭)

அவனலீவவினவலோமெரிவையுநாணிநிற்பக்
கவலுறுமவடன்றோழியொருமகள் கழறுகின்ற
ளிவள்பிதாச்சித்திரவன்மனிருநிலமுழுதுங்காக்குந்
தவலருங்கேள்விச்சந்திராங்கதனிவடலைவனாமால்.

(இ - புரை.) 'இவ்வாறு அவன் வினவவே சீமந்தனியாணத்துடன் விலகி
நிற்றலையுணர்ந்த கவலையடைந்திருக்கும் அவளுடைய தோழிகளுளொருத்திச்

சொல்லுகின்றான் ; (இராஜகுமாரனேன்) இவளுடைய தந்தை சித்திரவன்
மன், இவள் கணவனாவென்றால் பெருமைபொருந்திய பூமிமுழுமையுங்காங்
கும் கெடுதலற்ற நல்லகேள்வியையுடைய சந்திராங்கதனென்பவன். எ-று. (1)

கொடுவினை தூர்ப்பமற்றக்கோமகன் றானுமுன்னாட்
டொடுபுனல்யமுனையாற்றுட்டுஞ்சிடத் துயரமெய்தி
யுடுபதியிழந்துமாழ்குமுரோணியினொளியை நீத்து
வடுவகல்கற்பினங்கைமங்கலமிழந்துநின்றான்.

(இ - புறா.) இவள்கைம்பெண்ணுணதற்குக் காரணமென்னவெனில்,
இவள்வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காளிலொருநாள் கொடியவினையானது செலு
த்துதலினாலே ஆழ்ந்தபுனலையுடைய யமுனையாற்றில் இவள்கணவனாகிய அந்த
ராஜகுமாரன் இறந்துபோனதினால் குற்றமில்லாத சற்பினையுடைய இந்தமா
தானவன் துயரம் அடைந்து, சந்திரனையிழந்து விசனப்படுகின்ற ரோகணி
நகரத்திரம்போல வொளியிழந்து மங்கலமிழந்திருக்கின்றான். எ - று. (எக)

மங்கலமிழந்துவிசனநவருடமுன்றாகுமையா
திங்களங்கண்ணிவெய்த்கிவன துசோமவாரங்
கொங்கையங்கண்ணிரோற்பாள்குளிர்புனலாடல்வேண்டி
யிங்கெழிலாயமெல்லாஞ்சூழ்வாவெய்தினாளே.

(இ - புறா.) அரசகுமாரனே ! இம்மங்கை மாங்கலியமிழந்து மூன்று
வருஷமாயிற்று. அன்றமுதல் இவள் சந்திரக்கண்ணியணிந்த பரமசிவனுக்
குரிய சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டிக்கின்றாள் ; அதன்பொருட்டு ஸ்நானஞ்செ
ய்பவிரும்பி, அழகுள்ள தோழியர் கட்டஞ்சூழ இவ்விடத்தில் வந்தனள்.எ-று.

அன்றியுமிவடன்கேள்வனநம்பெற்றறதைதன்னைக்
கன்றியதெவ்வர்பற்றிக்கொஞ்சிறைவைத்துநீதி
யொன்றியநாட்டையெல்லாமொருங்குடன்புரவாநின்றாள்
வென்றிவேற்குமரகேண்மோவெனநவள்விளம்புங்காலே.

(இ - புறா.) வெற்றிபொருந்திய கேலாயுத்தையுடைய அரசனே ! இது
வுமல்லாமல் இவள்கணவனுடைய தாதையைப் பகைகொண்ட சத்தருக்கள்
கொடிய சிறையில்தைத்து நீதிபொருந்திய நாட்டையெல்லாம் ஒருங்காகக்
கைப்பற்றி அரசுசெய்கின்றார்கள். என்று அத்தத்தோழி சொன்னபோது.எ-று.

நானொடுநின்றநங்கைநாணிகத்தன்ருஞ்செம்பொற்
பூணணிமாற்பனைநீபுதுமலர்ப்பழிசொர்க்குந்
துணியுஞ்சிலையுமில்லாததொடுகழும்மதனோவன்நிச்
செணுயர்விசுழ்பிழந்தேவகுமரனோசெப்புக்கென்றான்.

(இ - புரா.) காணத்துடனின்ற சீமந்தனியானவன் பின்பு நாணம்விட்டுப் பிரகாசியாநின்ற செம்பொன்னுலாகிய ஆபரணங்களுணிந்த மார்பையுடைய மன்னவனே! நீ புதியமலர்க்கணைகளைவக்கும் தூணியுங் கருப்புவிவ்வுமின்றிவந்த வீரகண்டையணிந்த மன்மதனே! அல்லது மிகவுமுயர்ந்த தேவலோகத்தில் வாசஞ்செய்யுந் தேவகுமாரனே! சொல்லென்றான். ■ - று. (அ-2)

என் தவண் மீட்டுமென்றனின்னலேமுதலவெல்லா
மொன்றறப்புக்கலக்கேட்டாயெனையுநீயுணர்திகொல்லோ
கன்றியமனத்தேனின்னைக்கனவிடைக்கண்டேன்போலு
நின்றநீயாவனின்னே நிகழ்த்துதிசுவாதென்றான்.

(இ - புரா.) அவளிவ்வாறு சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறான். எனக்குநேரிட்ட துன்பங்கள் முதலானவைகளைப்பெல்லாமொன்றும் வழுவாமற்கேட்டனை, நீயென்னை அறிவையோ? வருந்திய மனதையுடைய நான் உன்னைக் கனவிற்கண்டவளா யிருக்கின்றேன் ; இங்குநின்ற நீயாவன் ; ஒளிக்காமலிப்பொழுதே சொல்லவேண்டுமென்றான். எ - று. (அ-3)

மற்றவனுரைத்தான்யானோர்மானிடனல்லவெண்ணிற்
செற்றமில்லுணத்தூங்காய்சித்திபெற்றுடையதேவ
னற்றமில்புவனமெங்குமொல்லையினடைந்துமீளக்
கற்றவனுவனென்றுகாந்தளஞ்செங்கைபுறநு.

(இ - புரா.) அவளிவ்வாறு வினாவ சந்திராங்கதன் சொல்லுகிறான்; குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய மாதே! நான்மனிதர்களுக்குள் ஒருவனல்லன்; எண்ணிப்பார்க்கில் சித்திகளைப்பெற்ற தேவரிலொருவன் ; பழுதில்லாத உலகங்களெங்கும் அதிவிநைவாகச் சென்றுவரக் கற்றவன் | என்று சொல்லி அவனாடைய செங்காந்தன்போன்ற கரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு. எ - று.

அருகுறவழைப்பமாதரையுறவெய்திப்பின்னும்
ப்ருகுவார்போலநோக்கிப்பனைமுலைபுககங்கொள்ள
வெருவினாநிற்பமன்னன்மின்னிடைச்செனியின்மெலவென்
றொருமொழியுறுதியாகவுவப்புடனுரைப்பதானான்

(இ - புரா.) (அவ்வரசகுமாரன்) சமீபத்தில் வரும்படி அழைக்க; (அதைக்கண்ட) தோழிமார்கள் சந்தேகமுற்றுப்பின்னும் (அவ்வரசனை)விடாது பார்த்துப் பருத்ததனங்கள் புளகத்தையடைவதுமன்றிப் பயமுடைந்துநிற்க; சந்திராங்கதன் சீமந்தனியின்காது சந்தோஷத்துடன் மெதுவாக ஒருவார்த்தையுறுதியுடன் செல்லலானான். ■ - று. (அ-4)

உன்னுறுதுணைவன்வேறேருருவகத்தினுள்ளர்னிமாதே
யன்னவன்றனக்குயாஹுமாருயிர்த்தோழனந்த
மன்னனுமிரண்டுநாளில்வந்துனதவலரிக்கு
மின்னதுபுகல்வான்வந்தேனென்றனெழிலின்மிக்கர்ன்.

(இ - புரா.) மாதே! உன்கணவன் வேறேருருவகத்திலிருக்கிறான்; அவனுக்கு நான் உயிர்போன்ற சிநேகன், அந்தமன்னனு மிரண்டுநாளாயில்வந்து உனது அக்கத்தை நீக்குவான்: இந்தச்சேதி புணக்குச்சொல்லவே யான்வந்தேனென்று அழகில்மிருத்த சந்திராங்கதன் சொன்னான். ■ - ஹ. (அச)

நெஞ்சினினைவலரித்திரெற்றியந் கூண்ணாணை
வஞ்சி துண்ணிதையாயுன்னேன்வருவதேதிண்ணமாகுந்
தஞ்சுமென்றிதனைபூர்க்குஞ்சாறறையென்றுசாற்றிப்
பஞ்சின்மெல்லடியினுட்குமீட்டிதுபகரலுற்றான்.

(இ - புரா.) வஞ்சிக்கொடிபோலும் துண்ணிய இடையை யுடையவனே! உன்மனதிலிருக்குந் துன்பத்தைநீங்குவை, நெற்றிக்கண்ணரான பரமசிவ னுணைப்படி அவன்வருவது நிச்சயமாம்; என்சொன்ன வார்த்தையை எளிதாக்கருதி யாருடனுஞ்சொல்லாதே, என்று சொல்லி, செம்பஞ்சினுமெல்லியபாதத்தையுடைய சீமந்தனிக்கு மறுபடியுமிந்தவார்த்தைசொல்லுகின்றான். ஏ-று.

தெரிவைநிங்கொழுநற்குற்றத்திநெலாந்தெரியச்சொன்னேன்
பரிவுறுமெனதுதாதைதாயர்தம்பரிவுரீக்க
விறை விரினெனதுதேயத்தேருவனென்றுவேக
குரகதந்தூண்டுவைவேருரிசிலுங்கடித்திற்போனான்.

(இ - புரா.) மாதே! உன்கணவனுக்குப் பொருந்திய செய்கையெல்லாம் உனக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன்; இனி என்னிடத்திலிருப்பம்வைத்திருக்கும் எந்தாய்தந்தையருடைய வருத்தத்தைநீக்க, விரைவாக எந்தேசத்துக்குச் செல்லுகிறேனென்றுசொல்லி, கூர்மைதங்கிய வேலாயுதத்தையுடைய சந்திராங்கதனைவன் வேகமாகச்செல்லும் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு துரிதமாகப்போனான். ■ - ஹ. குரகதம் - குதிரை. (அஅ)

சேயொளிக்ருரிசில்போயபின்னர்த்திருவினல்லாண்
மாயமோவன்றிரெஞ்சிண்மயக்கமோகனவுகொல்லோ
போயவனுரைத்தவெல்லம்பொய்கொலோமெய்கொலோவென்
றாயனமுதுதேம்பியவலங்கொண்டிணைபொன்னான்.

(இ - புரா.) செவ்வியதான ஒளியையுடைய சித்திராங்கதன் போய்விட்டபின்பு திருமகளினுஞ்சிறந்த அழகுள்ள சீமந்தனியானவன் இப்போதுபோன

இந்தத் தேவகுமாரன் சொன்னவெல்லாம் மாய்கையோ? அல்லது நம்முடைய மனதிலிருக்கு மயக்கந்தானோ? அல்லது சொப்பனமோ? பொய்யோ? அல்லது மெய்யோ? என்று அழுது தேம்பித்துன்பங்கொண்டு இத்தவார்த்தைசொன்னான், ஏ - று. (௮௯)

வேறு.

என்னுசிந்தனையென்கண்வன்பான்
மன்னுவதல்ல துமற்றொருவன்மேற்
துன்னுவதன்றுவினைந்தமைசொல்லி
ன்னவனையெனையொருநலத்தோன்.

(இ - புரா.) என்மனமானது என்கணவனிடத்திற் பொருந்துமே யல்லது மற்றொருவனிடத்திற் பொருந்துவதன்று; (ஆதலாவிட்போது) என்னிடம் நடந்ததை ஆலோசிக்குமிடத்தில் இங்குவந்துபோன மகாபுருஷனே என்னையாளத்தக்க தன்மையையுடைய வன்கணவனையாகும். ஏ - று. (௯௦)

யாக்கியவர்க்கர்தமில்லுறைநல்லாள்
வாக்கியநம்பிமழுப்படைவள்ள
லாக்கினையாலவனுக்கருள்பூசைப்.
பாக்கியம்வந்துபலித்தது கொல்லோ

(இ - புரா.) யாக்கியவர்க்க ரென்று முனிவருடைய பத்தினியாகிய மயித் திசைசொல்லிய வார்த்தையைநம்பி, மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனது ஆக்கினையாகிய சைவாகமவிதிப்படி அவனுக்குச்செய்த பூசையின்பாக்கியம்நம்பக்குவந்து பலித்ததுவோ? ஏ - று. கொல்லையப்பொருளது. (௯௧)

அன்றியுமுன்னமொரந்தன்னெந்தைக்
குன்றிருவோர்பதினாயிரகால
மன்றல்செய்தோனுடன்வாழ்குவனென்ற
நன்றது சொன்னென்றண்ணியதேயோ.

(இ - புரா.) இதுவுமல்லாமல் முன்னமொருபிராமணன்உன்குமாரத்தி பதினாயிரவருஷம் கணவனுடன் வாழ்வானென்று எளிதாவுடன் சொன்ன நன்மையறிந்த சொல்லின் முறைமைபொருந்தியதோ? ஏ - று. (௯௨)

நிரந்தரநற்சொல்லித்தருமுண்டா
நரந்தரநறுங்குமுனையகிபாகன்
வரந்தருபூசைமகிழ்த்தென்மியாழ்வித்
தரந்தைதென்பனையாரறிதிற்பார்.

(இ - புறா.) எப்போதும் நல்லவாக்கியங்களாகிய சகுனங்களுமுண்டா கின்றன. ஏலவாரகுழலியரான தேவியாரா யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவன் அனுகிரகஞ் செய்யத்தக்கதாகிய எமது பூசைக்கு மகிழ்ந்துஎம்மை வாழ்வித் துத் துன்பங்கெடுப்பதை யாரறியவல்லவர்கள், எ - று. (௧௬)

பாவியனே துபகுத்தறிவேனென்
ஒவியனா டையுமீவனென்றென்
ரோவியமாசுற லொத்தவன்வைகிக்
காவியினே தருகண்கள்கலுழந்தான்.

(இ - புறா.) பாவியாகிய நான் ஏது பகுத்தறியக்கூடுவேன், என்னுயிர் போன்ற கணவன் எந்நான் இங்குவந்து சேர்வானெவென்று, அழகுற்ற ஐத்திரமொத்தவன் தனித்திருந்து கீலோற்பலம்போன்ற கண்களில் நீர்சோரும் படி வருத்தியிருந்தான். ■ - று. (௧௭)

இருந்துபுலம்புமிளங்கிளிதன்னை
வருந்தல்வருந்தன்மடக்கொடியென்றே
பொருந்தியதோழியர்பூம்புனலாட்ட
அருந்ததிகோயிலடைந்தனளிப்பான்.

(இ - புறா.) இப்படிப் புலம்பாநின்ற இளங்கிளிபோல்பவனைத் தோழி வர்கள் தாயே! வருந்தாதே வருந்தாதேயென்று தேறுதல்சொல்லி ஸ்நாநஞ் செய்விக்க; அருந்ததியையொத்த கம்புன்ன சீமந்தனியென்பவன் தன்மாளிகை யிற்போய்ச் சேர்த்தான். அதற்குமேல் கடந்ததென்னவெனில், எ - று. (௧௮)

போரணிமாமிசைபோகியவேலோ
னீரணிசூழ்நிடதத்திருநாட்டிற்
ரோரணநீடியதொன்னகர்முன்னர்க்
காரணிசோலைகளிப்பொடடைந்தான்.

(இ - புறா.) போர்க்கோலமணிந்த குதிரையின்மேற் சென்ற வேலேந் திய ராஜகுமாரன் நீர்வளமிகுந்த அழகியநிடதநாட்டில் தோரணங்கள் ஒங்கிய யழமையாகிய நகரத்துக்கு முன்னிருக்கும் மேகமண்டலமளர்விய சோலையி னிடத்தில் களிப்புடன் சேர்த்தான். எ - று. (௧௯)

சேண்வழிவந்திடுசெல்லலகற்றிப்
பூண்மலிகின்றபொலந்திருமார்பு
னாண்மருவூஞ்சிலைநாகருமாரன்
வான்முகனோக்கியோர்மாற்றமுரைத்தான்.

(இ - புரா.) அதிதரம் வழிநடத்த வறுத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு ஆபரணங்கள் நிறைந்துள்ள பொன்னிறந்தங்கிய அழகியமார்பையுடைய அந்தராஜகுமாரன், நாணிபூட்டத்தக்க வில்லினைப்பெற்ற நாககுமாரனுடைய ஒள்ளிய முகத்தைப்பார்த்து ஒருவார்த்தைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (க௭)

பாதலமேவிய தும்பணிநாதன்
மேதகுமெய்வாநல்கிய தும்மிப்
பூதலமுற்றதுயின்றுபொருந்தார்க்
கோதுதிபின்னருமோதுவதுண்டால்.

(இ - புரா.) யமுனையாற்றில்வீழ்ந்த நான் பாதாளலோகத்திற் சென்றதையும், அங்கிருக்கும் நாகராஜன் எனக்கு மேன்மையுற்ற கல்லவரங்களைக் கொடுத்ததையும், அந்த வரம்பெற்றுக்கொண்டு பூலோகத்தில் வந்ததையும் இப்போது நீபோய்நம்முடைய பகைவருக்குச் சொல்லுவாய். இதுவுமல்லாமல் இன்னமுஞ் சொல்வதுண்டு, அதென்னவெனில், ■ - று. (க௮)

எண்ணுறுதாதையிருஞ்சிறையோடெங்
கண்ணகளுடிதுகாலம்விடாரேன்
மண்ணுலகாளுமதிப்பையொழித்தே
விண்ணுலகாளவிடுக்குவனென்பாய்.

(இ - புரா.) யாவரு மதிக்கத்தக்க என்பிதாவின் சிறையையும் எமது இடமகன்ற தேசத்தையும் இப்போது விடாராகில், மண்ணுலகத்தையாளும் படி அவர்க்குள்ள எண்ணத்தையொழித்து, விண்ணுலகத்தை யாளும்படி அனுப்புவேனென்றுஞ் சொல்லுவாய். ■ - று. (க௯)

என்றவனேவலியைந்தன்னேகிக்
குன்றெனநீடியகோபுரமுதூர்ச்
சென்றுபுகுந்தடுசேரலர்தம்பாற்
கன்றியநெஞ்சொடுகட்டுரைசெய்வான்.

(இ - புரா.) இவ்வண்ணஞ் சொல்லிய ராசகுமாரனேவனுக்கு ■■■ குமாரன் சம்மதித்தவனுசிச்சென்று, மலைபோலுயர்ந்த கோபுரத்தையுடைய பழமையாகிய நகரத்திற்சேர்ந்து, கொல்லுகின்ற பகைமன்னரைக்கண்டு கோபங்கொண்டமனதுடன் உறுதியானவார்த்தைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. ()

இந்திரசேனனெனும்புகழ்மன்னன்
மைந்தனெந்திறல்வாகுவலத்தான்
றந்திரமேவியதக்ககனல்க
அந்தயிலாதவரங்கொட்டைந்தான்.

(இ - புரா.) இந்திரசேனனென்னும் பெயர்பெற்ற புகழுள்ள மன்னவனுடைய புத்திரனும், சத்துருக்களைப் போர்முகத்திற் கொல்லும்படியான புசுபலத்தையுடையவனும், நாகப்படைகளையுடைய தலைகனென்னும் நாகராசன் கொடுக்க அளவில்லாத வரங்கள் பெற்றுக்கொண்டவனுமான சந்திராங்கதனவந்திருக்கின்றான். ■ - று. தந்திரம் - சைந்திரம். (க0க)

ஆதலினாலவனோடமராதல்
பேதைமையென்றறிவீர்பிழைசெய்தீர்
தாதையும்விட்டுயர்தண்ணடையும்விட்டு
டேதமுறாவகையேகுமினென்றான்.

(இ - புரா.) ஆகையாலவனுடன் போர்செய்குதல் உங்களுக்கு அறிவில்லாமை யென்றறியுங்கள்; நீங்களோ மிகுந்த குற்றஞ்செய்திருக்கிறீர்கள்; ஆகிலுமிப்போது நீங்கள் கேஷமடையவேண்டுமென்கிற எண்ணமிருந்தால், அவன் தகப்பன் சிறையைநீக்கி, அவன்தேசத்தையும் விட்டு, நீங்கள் யாது குறையுமில்லாமல் போய்விடுவீர்களென்று சொன்னான். எ - று.

தண்ணடை - காடு.

(க0௨)

இத்திறநாககுமாரனியம்ப
மத்தகயானைமறப்படையன்னர்
அத்தகைவேந்தனருஞ்சிறைநீக்கித்
தத்தமரும்பதிபோயினர்சாரந்தார்.

(இ - புரா.) இப்படியாக நாககுமாரன் சொல்லு; மத்தகத்தையுடைய யானைமுதலாகிய வீரத்தன்மையுள்ள நால்வகைப் படையோடுங்கூடிய அந்த மன்னவர்கள் மேன்மைபொருந்திய இந்திரசேனைச் சிறைவிடுத்துத் தங்கள் தங்கள் நகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ■ - று.

“யானையுடைய படைகாண்டல் முன்னினிதே” என்பதனால் யானையைக் கூறினார். அத்தகை என்பதில் அகரம் உயர்த்தற்கண்வந்தது. (க0௩)

வேறு.

மேவலாளர்போயபின்னரவேந்தன்மாமகன்வர
வேவலாளர்கூறக்கேட்டுளிற்பமுற்றமைச்சரைங்
கூவியொல்லையென்மகற்கொணர்மினீன்டெனாவவர்
பூவர்சோலையுட்புதுபுண்ணியற்கொடுவந்தார்.

(இ - புரா.) பகைமன்னர் போய்விட்டபின்பு இந்திரசேனனென்னும் அரசன் தன் மகன்வந்திருப்பதை வேவலாளர் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து மந்திரிகளை அழைத்து, என்புத்திரனை விரைவினில் இவ்விடத்துக்கு

அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்ல; அந்த மந்திரிகள் மலர்களை யுடைய சோலையினிடத்துக்குப் போய்ப் புண்ணியனாகிய அந்தக்குமாரனை அழைத்துவந்தார்கள். ■ - று. (௧௦௪)

வந்துதந்தைதாளின் வீழ்தன்மைந்தனைப்பொன்மார்புறத் தந்தையும்பரிந்துதன் மடக்கையாலணைத்திடா எந்தைதண்புனறஞர்வீழ்ந்திறந்தநீபிழைத்ததென் முந்தையோர்கள் செய்தவமுடித்தநன்மையாலென்றான்.

(இ - புரா.) புத்திரன்வந்து தகப்பனாகிய இந்திரசேனன் பாதத்தில் வணங்கினவுடன் அவனை பெடுத்துத் தன்மார்பிற்பொருந்த நீண்டகைகளினால் அணைத்துக்கொண்டு, என்னை? ! என்பெரியோர்கள் செய்தற்குரிய தவந் செய்துமுடித்த நன்மையால் குளிர்ச்சியுள்ள ஆற்றில்விழுந்து இறந்த நீபிழைத் தது என்றான். ■ - று. (௧௦௫)

என்பதாயநன்கினிதியம்படைநதனும்மெழுந் தன்புகூருமன்னை தன்னடிவணங்கவண்ணையுந் துன்பவாரிவிட்டகன்றுசூழ்கரைக்கடந்ததேதார் இன்பவ:ரியுபுக்கெழாதுமுழ்கினாளோ.

(இ - புரா.) இவ்வண்ணஞ் சொல்லுவதாகிய நல்லவார்த்தைகளை யினிதாகத் தகப்பன்சொல்ல; (அதன்பின்பு) புத்திரனானவன் அன்புமிசூந்த தன் தாயினுடைய பாதத்தைவணங்க; அந்தத் தாயும் துக்கசமுத்திரத்தை விட்டு நீங்கி சூழ்ந்த கரைகடந்ததாகிய பெரிய இன்பசமுத்திரத்தில் புகுந்து, எழாத வண்ண முழுகினாள். ■ - று. (௧௦௬)

ஏனைநற்கிளைஞருமிரும்பதிபுண்மாந்தரும் போனவாவிபெற்றுடையர்போன்மகிழ்வுகூர்ந்தபின் மானமன்னன்மைந்தவுற்றவாறெலாங்கினத்தெனத் தேனெய்மாறிபெய்வதென்னச்சம்மல்யசீவுஞ்செப்பவே.

(இ - புரா.) இவர்களுமல்லாமல் மற்றைச்சுற்றத்தாரும் பெருமைபொருந்திய நகரத்தாரும் தாங்கள் முன்பிழந்த உயிரைப் பின்னும் பெற்றவர்கள்போல் மகிழ்ச்சியடைந்தபின்பு, பெருமைபெற்ற அரசுபுத்திரனைப்பார்த்து, மைந்தனே! நீ நதியில்விழுந்தபின்பு நடந்த சேதியெல்லாம் சொல்லென்று வினாவ, தேனும் நெய்யுமேகலந்து மழைபொழிவதுபோல நடந்த சேதியெல்லாம் அரசுமாரன் சொல்லி. ■ - று. (௧௦௭)

தக்ககன்பரித்தளித்ததாவில்பல்வளனெனலா மிக்கதாதைபாலளிப்பவேந்தனுண்மகிழ்ந்துபின்

புக்கவாறு சித்திரவன்மனுக்குரைத்திர்போதிருள்
றக்கணத்தினோலை தூதினன் புடன் விடுப்பவே.

(இ - புரை.) தக்ஷகன் பரிவுடன்கொடுத்த கெடுதலற்ற பொருள்களை
யெல்லாம் அன்புமிருந்த பிதாவினிடத்தில் கொடுக்க; அந்தராசன்பார்த்து மன
மகிழ்ந்து, அப்பொழுதே யோலையெழுதித் தூதர்கையிற்கொடுத்து, நீங்கள் சித்
திரவன்ம ராசனிடத்திற்குப்போய் என்குமாரன்வந்த சேதியைச் சொல்லுங்க
ளென்று அனுப்பினான். எ - று. (௧௦௮)

ஆரியவருத்தநாடடைந்து தூதரோலையை
வேரியார்நறுந்தெரியல்வேந்தனுக்களித்தலுஞ்
சோரிவேலினுமோலைசொற்பொருளுணர்ந்துடல்
பூரியாவிருந்துதன்னமைச்சுடன்புகன்றனன்.

(இ - புரை.) (அப்படியனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்) ஆரியவருத்த தேசம்
போய்ச்சேர்ந்து, தங்களிடத்திலிருக்கு மோலையைத் தேனிறைந்து வாசனைதங்
கிய மாலைபணிந்த சித்திரவன்மனுக்குக் கொடுக்கவும், இரத்தக்கமையோய்ந்த
வேலாயுத்தையுடைய அவ்வரசன் தூதர்கொடுத்த வேலையிலெழுதியிருக்கும்
சேதியைப் படித்துணர்ந்த மாத்திரத்தில் உடல்பூரிப்படைந்திருந்து தன் மந்
திரியுடன் சொன்னான். எ - று. (௧௦௯)

சொன்னவாய்மைகேட்டவன்றுறக்கமேவினானென
மன்னர்மன்னன்வன்கழல்வழுத்திநிற்பமன்னனும்
அன்னவாறுதன்மகட்டுரைப்பவந்தவன்னமும்
தன்னையீன்றதாதைதாளின்விழத்தாதைசாற்றுவான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அரசன் வார்த்தையைக்கேட்ட மந்திரியானவன்
சுவர்க்கலோகத் தின்பம்பெற்றவன்போல மகிழ்ச்சியடைந்து, இராஜாதிராசன்
பாதத்தை வணங்கித் துதிசெய்திருப்ப; பின்னும் அவ்வரசன் ஒலைவந்தசேதி
யைத் தன்மகளாகிய சீமந்தனிக்ஞ்சுசொல்ல; அன்னடைபோன்ற நடையை
யுடைய சீமந்தனியும் மகிழ்ச்சிகொண்டு தன்னைப்பெற்ற பிதாவின பாதத்தில்
ழணங்கிறிப்ப; அவ்வரசன் சொல்லுகிறான். ■ - று. (௧௧௦)

கங்கைதங்குசெஞ்சடைக்கணீச்சிவானவற்குரீ
யங்கையாலருச்சனைபுரிந்தடைந்தநன்மையான்
மங்கையுன்றன்மன்னனுய்ந்துவந்ததென்று கூறிடாப்
பொங்குதீயவெந்துயர்ப்புணரிநின்றுமேறினான்.

(இ - புரை.) புத்திரியே! கங்கைபொருத்திய சடாமகுடத்தையுடைய
மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனுக்கு ■ அங்கையினால் அருச்சனைசெய்து வந்த

நன்மையினாலே, உன்கணவன் பிழைத்துவந்ததென்று சொல்லிப்பொங்குகின்ற
நியதாகிய வெவ்விய துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேறினான். எ - று.
கணிச்சி-மழு. (௧௧௧)

மாசுமூழ்குமாமணிகழீஇயவாறுபோலவே
பாசிழையப்பைம்புனலினாட்டிப்பாலினவியந்
தூசுடுத்தியொண்மலர்ச்சுகரிசூழல்வனைந்துபின்
பூசுசார்த்தணிந்துசெய்யபொற்கலன்கள்சேர்த்தினார்.

(இ - புரை.) அழக்கடைந்த மாணிக்கத்தைக் கழுவியதுபோலப் பசும்
பொன்னினாற்செய்த ஆபரணங்க ளாணிந்துள்ளவளாகிய சீமந்தனிக் கு நல்ல
நீரினால் ஸ்நானஞ்செய்வித்து, பாலின்புகைபோலும் அழகுள்ள வஸ்திரபணி
ந்தும், வாசனைபுள்ளமலர்களைக் கூந்தலிலணிந்தும், பின்பு சந்தனம் பூசிச்செவ்
விதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ரத்திபரணங்களு மணிந்தார்கள். எ - று.

கோலமைக்கண்மாதைவாவுகொய்யுளைப்பரித்தீண்டேர்
மேலிருத்திச்சேடியர்நெருங்குவெண்சங்கார்ப்பெழும்பு
பாவிழைத்தவேலையிற்பாந்துவேனைசூழ்வரக்
காலியற்கலினமாவிவரந்துகாவலன்சென்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அலங்காரஞ்செய்தபின்பு அழகிய மையிட்ட
நேத்திரத்தையுடைய சீமந்தனியைத் தாவிச்செல்லும் பிடரி மயிரினையுடைய
குதிரைகள்கட்டிய பலம்பொருந்திய தேர்மேலேற்றித் தோழிகள்குழவும், தவ
ளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும், பாற்சமுத்திரம்போலச் சேனைகள் சூழ்ந்துவரவும்,
காற்றைப்போல அதிவேகமாகச் செல்லுகின்ற சேணம்பூட்டிய குதிரை
யின்மேல் அவ்வரசன் ஏறிச்சென்றான். எ - று. கலினம் - குதிரைச்சேணம்.

நீடுசெந்நெறிகடந்துநென்மலிநிடதமா
நாமேமேவியிந்திரசேனன்னகர்ப்புறத்தினோர்
ஏடவிழ்ந்தபூம்பொழிலிருந்துதூதுபோக்கியே
யாடல்வேந்தனுக்குத்தானடைந்தவாற்றிவித்தான்.

(இ - புரை.) (அவ்வாறு சென்ற அரசன்) நெடியதாகிய மார்க்கத்தைக்
கடந்து செந்நெற்பயிர்நிறைந்த பெருமைபொருந்திய நிடதநாட்டைச்சேர்ந்து,
இந்திரசேன ராஜனுடைய நகரின் புறத்திலிருக்கும் இதழ்கள்விரிந்த மலர்களை
யுடைய ஒருசோலையினிடத்திருந்து, தூதரையனுப்பித் தான்வந்திருப்பதை
வெற்றியினையுடைய இந்திரசேன மகாராசனுக்குத் தெரிவித்தான். எ - று.
ஆடல் - வெற்றி. (௧௧௨)

வெங்கலிகெடச் சூரந்தவேந்தர்வேந்தனுமுணர்
தங்குசின்மெழுந்ததன்னமைச்சரோடெதிர்கொளா
மங்குறங்குகோயில்வாய்வருகெனக்கொண்டேகியே
பொங்குமோகையோடவண்புதுவிருந்தூல்கினுன்.

(இ - புறா.) கொடிய கலிப்பகையை நீக்கிய மன்னர் மன்னவனாகிய, இத்திரசேனன் சித்திராவன்மனென்னு மரசன் வந்திருப்பதைத் தூதர்களாலறிந்து, தன்மந்திரிகளுடன் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு எதிர்கொண்டு, மேகங்கள் பொருந்துமபடியாகிய உன்னதமுள்ள தன்அரண்மனைக்குவருவீரென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்தில் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் புதுமையான விருந்துசெய்வித்தனன். - ௪ - ௩.

(௧௬௫)

சந்திராங்கதனும்வந்துதாழ்த்துமாதுவனடிங்
கந்தநாண்மலர்வணங்கக்கையினாலெடுத்திணைத்
தந்தமாதினுவியோடுமெங்களாயியாவையும்
உய்த்துவாழுவென்றுநீயுமுய்த்துவத்தாமரோ.

(இ - புறா.) (சித்திராவன்மனுவனன் விருந்துண்டிருக்கும்போது) சந்திராங்கதன்வந்து தன்மாதலனுடைய அன்றலர்த்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை வணக்கினமாதிரத்தில், அவன் மருகனைக் கையினாலெடுத்திணைத்து மார்புடன் தழுவிக்கொண்டு, இந்தச்சீமந்தனி யுயிரும் எங்களுயிரும் பிழைத்து வாழும்படியாகவே நீயும்பிழைத்துவந்தது, என்று கூறினான். - ௪ - ௩. கந்தம் - வாசனை.

(௧௬௬)

என்றுகூறியன்றுசந்திராங்கதற்கியைந்தநாட்
டுன்றுசோதிடத்தர்சொல்லவோரையிருநதிநூல்
ஒன்றுநீதியந்தணருரைப்பவொள்ளழவினமுன்
மன்றனாகுகோதையையமணம்புணர்த்தினான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு சொல்லி, அதன்பின்பு சந்திராங்கனுக்குப் பொருங்கிய கல்லாசனின்னகாளைன்று அங்குவந்திருந்த சோதிடர்கள் சொல்ல; அந்தலக்கினத்தில் வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த நீதியாளர்களாகிய பிராமணர்கள் மந்திரங்களைக்கூற; ஒமாக்கினியின்முன் சீமந்தனியை மறுமணஞ்செய்வித்தான். - ௪ - ௩. ஒள்ளழல் - ஒளியுள்ள தீ.

(௧௬௭)

மணஞ்செய்வித்தபின்னரன்புமன்னுசித்திராவன்மன்வீ
றிணங்குநல்லமைச்சர்சாமிருபுறமுஞ்சூழ்வரக்
கணங்கொடானையோடுதேர்கடாவிமேகியூர்புருங்
தணங்களுநலத்தின்முழ்கியண்டர்கோனின்வையினுன்.

(இ - புரா.) மறுமணஞ் செய்வீத்தபின்பு அன்புள்ள சித்திரவன்மனை வன் பெருமைபொருந்திய நல்லமந்திரிகள் இருபுறத்திலும்வரும்படிக் கூட்டமாகிய சேனைகளுடன் புறப்பட்டுத் தேரைச்செலுத்திக்கொண்டுபோய்த் தன்பதியிற்சேர்ந்து, தெய்வமகளிரையொத்த தனக்குரிய மாதர்களுடன் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு தேவேந்திரன்போலிருந்தான். எ - று. (௧௧௮)

வேறு.

பூமண்டலத்தைப்பொறுக்கும்புயங்கேசனீர்த்
தாமந்துகில்பூணிறைசந்திவையாவுநல்கிச்
சேமந்தனியைத்திருமேவருஞ்செம்பொன்மார்பன்
றாமங்கமழுஞ்செழுஞ்சேக்கையிற்றோயுநாளின்

(இ - புரா.) இந்தப் பூமியைத் தாங்கும்படியான நாகராசன்கொடுத்த மால வஸ்திரம் ஆபரணம் நிறைந்தசந்தனம் என்னுமிகைகளைச் சேந்தனைக் க்குகொடுத்துத் திருமகன்மேலிய மார்பனாகிய சந்திராங்கதன் தாமங்கமழும் செழுமையுள்ளபுட்பசயனத்தில் அவருடன் கூடிக்குலாவி வாழுநாளில், எ - று.

நெய்வண்ணவேற்கைநிராருமிலேறாற்குக்
கொய்வண்ணமாலேக்கொழும்பொன்முடிசூட்டிமன்னன்
பொய்வண்ணமாயவுடலானவருபோகநீங்கி
மெய்வண்ணமேவத்துறவின்றலமேவ்னானே.

(இ - புரா.) இந்திரசேனென்னுமாசன் நிரந்தங்கிய வேலேந்துங் கையையுடையவனும் ஒருவருமொப்பிலாத ரூபம்போன்ற நடையையுடைய வனுமான தன்புத்திரனுக்குக் கொய்து கட்டிய வண்ணமாலே சூழ்ந்த பொன் மசூடந்தரித்து, பொய்த்தன்மையுள்ள மாயாசம்யந்தப்பட்ட உடலினால் வரத் தக்க போகங்களை வெறுத்துநீங்கி, உண்மைப்பொருளாகிய மோக்ஷமடையத் துறவடைந்தான். எ - று. (௧௨௦)

தன்றூதைபோய்நீர்வஞ்செய்திடத்தாமவேலோன்
பொன்றூழ்துடைக்கீழகன்றூலுட்பாக்குமேல்வை
நன்றூயுமைந்தரிருநால்வரையினறுகற்பொற்
குன்றூர்முலைமங்கையோர்கொம்பினையும்பயந்தான்.

(இ - புரா.) இப்படியாகத் தன்பிதா வனத்திற்போய் நல்ல தவஞ்செ ய்துகொண்டிருக்க; வெற்றிமாலையணிந்த வேலையுடைய சந்திராங்கதன் அழகுதங்கிய குடையின்மீழிருந்து அகன்ற பூமியைக் காக்கும்நாளில், நன்னெ றியையுணர்த்தக்க அறிவினையுடைய எட்டுப்புத்திரர்களைப்பெற்றுப் பின்னும் நல்லபொன்மலையொத்த தனத்தையுடைய பூங்கொம்புபொன்ற ஒருபுத்திரி யையும் பெற்றான். எ - று. (௧௨௧)

மாவண்கைமன்னன்மகப்பேற்றின்மனங்களித்துப்
பாவந்தவிர்த்துபதினாயிரமாண்டுபாரிற்
நூவின்றியின்பநுகர்த்தான்றனிநூன்வாழ்வு
மேவுந்தவத்தீரெனச்சூதன்விளம்பினுனே.

(இ - புரை.) ஒப்பற்ற நூனவாழ்வியையுடைய தவத்தர்களாகிய நைமி
சாரணியமுனிவர்களே! மிகுந்த வளப்பத்தங்கிய கரத்தையுடைய சந்திராங்க
தன் புத்திரர்கள்பிறந்து நன்மார்க்கத்தில் நடக்கத்தக்கவர்களா யிருப்பதினால்
மனமகிழ்ச்சியடைந்து, (கீதியுடன் செங்கோற்செலுத்தி) பாவஞ்சேராத வண்
ணம்கீக்கி யிவ்வுலகத்தில் பதினாயிரம்வருஷம் குறைவில்லாமல் இன்பம் அனுப
வித்துக் கொண்டிருந்தானென்று சூதமுனிவர் சொன்னார். ■ - நு. (௧௨௨)

எட்டாவது சோமவாரவிரதபூசை அத்தியாயம் முற்றிற்று.

திருவிருத்தம். ௫௨௪.

ஒன்பதாவது

சோமவாரத்திற்சீமந்தனிபாவவணபெற்ற
அத்தியாயம்.

பின்னுமாதவர்விழைவுறப்பெருந்தவனியாதன்
அன்னசூதமாமுனிவரனரனருளடியார்
மன்னுசெய்கையுஞ்சோமவாரத்தின்மான்மியமும்
இன்னுமோதுவசூண்டவைகேண்மினென்றிசைத்தான்.

(இ - புரை.) நைமிசாரணிய முனிவர்கள் பின்னும் சந்தோஷம் அடை
யும்படி பெரியதவத்தையுடைய வியாசரையொத்த சூதமுனிவர் பரமசிவனருள்
பெற்ற அடியார்களுடைய நிலைபெற்ற செய்கையும் சோமவாரவிரதமகிமையும்
இன்னமுஞ்சொல்லத் தக்கதுண்டு; அவைகளைக் கேட்பீர்களென்று சொல்லி
யருளினார். எ - நு. (௧)

பொங்குவெள்ளியீன்புதையினுஞ்சுகட்டினைப்போழ்ந்து
பங்குவேறினுப்படுமழைப்பருவம்பொய்த்தாலுந்
திங்கண்மும்மழைநீதிறம்பிலவாய்வளஞ்சூரக்கும்
மங்குரோய்பொழில்வைதர்ப்பநாட்டில்வாழ்மறையோர்.

(இ - புரை.) விளங்குகின்ற சுக்கிரனென்னும் கிரகமானது மூடத்தில்
விழுந்தாலும், உரோகணி நகைத்திரத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு சனிக்கிரகம்

வக்கிரித்துச்சென்றாலும், நியதியாகப்பொருந்திய மழைப்பருவமும் தப்பினாலும், மாதந்தோறு மும்மாரிமாறுபடாமல் வளங்கள் சுரக்கப்பெற்ற மேகமண்டலவரையிற் பொருந்திய சோலைகுழந்தை வைதர்ப்பநாட்டில் வாழ்கின்ற பிராமணர்களுக்குள்ளே, ■ = ஹ. சகமி - உரோகணி. பங்கு - சனி. (உ)

இனியநண்பொடுவேதமித்திரன்வத்தீந்
புனிதநான்மறைபுகல்கமேதாவூர்புகழோன்
ஹனியிலாமதியாலுயர்சார்ச்சுதன்றோன்றல்
தனிமெய்ஞ்ஞான நூற்சாமவானெனுந்தகவோனும்.

(இ - புறா.) வேதமித்திரனென்பவன் அன்புடன்செய்த தவத்தினுள் பெற்ற புனிதமாகிய நான்குவேதங்களையும் ஒதியுணர்ந்த கமேதா என்பவனும், நல்ல புகழையுடையவனுய்த் துன்பமடையாத புத்தியினாலுயர்ந்த சார்ச்சுதனென்பவனுடைய புத்திரனாகிய ஒப்பற்ற மெய்ஞ்ஞான நூற்களையோதியுணர்ந்த மேன்மையுள்ள சாமவானென்பவனும், ஏ - ஹ. (ங)

அரியநான்மறைமுதலியவங்கங்களாறுந்
தெரிவரும்பொருட்புராணமுமாகமத்தெளிவும்
வீரியுமாறுளகலைகளுங்கூவானுல்விளங்கிக்
கரியகாமனுஞ்சாமனுமெனக்கவினமைந்தார்.

(இ - புறா.) அருமையாகிய நாலுவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் தெரிதற்கரிய பொருளமைந்த பதினெண்புராணங்களும் ஆகமங்களிற் சொல்லுகிற நிச்சயப்பொருளும் பரந்திராநின்ற மற்றுமுள்ளகலைகளும் ஆசாரியரால்கற்றுணர்ந்து, மனம்தனும்அவன்தம்பியாகியசாமனும்போலழகமைந்தார்கள். ஏ - ஹ.

மைந்தர்கல்வியுமிளமையுமனக்கொடுமகிழ்ந்த
அந்தனுளர்தமரும்பெறற்புதல்வனாநோக்கிச்
சின்தையோகையுற்சிறுவர்நீர்புவிக்கெலாமணியாம்
இந்தமாநிலவைதர்ப்பவேந்தன்மரட்டெய்தி.

(இ - புறா.) தங்கள் புத்திரர்கள் சிறுவயதில் கற்றுணர்ந்த கல்வியின் திறத்தையும் பெற்றுள்ள வாலிபத்தையும் மனங்கொண்டு, மகிழ்ச்சியடைந்த பிராமணரிருவர்களும் பெறுதற்கரிய தங்கள் புத்திரர்களைப்பார்த்து உள்ளத்திலுண்டான சந்தோஷத்தினால், சிறுவர்களே! நீங்கள் இவ்வுலகத்துக்கு ஆபரணம்போல் விளங்குகின்ற பெரியஇடத்தையுடைய இந்தவைதர்ப்பநாட்டு அரசனிடத்திற்சென்று. ஏ - ஹ. (ஐ)

கற்றகல்வியாற்காவலுன்சிறதையைக்கணிகித்
 துற்றமாநிதிப்பரிசிலாங்குவகையினேற்றுப்
 பெற்றசெம்பொனற்கன்னியர்கடிமணம்பேணி
 முற்றுமில்லறம்புரிவதேமேற்கொண்டுமுயல்வீர்.

(இ - புரை.) நீங்கள் கற்றகல்வியால் அரசன் மணக்கனியச்செய்து, அவன் பரிசிலாகக்கொடுக்கு மிகுந்த திரவியத்தைச் சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக் கொண்டெடுத்து, நீங்கள் பெற்றுக்கொண்ட அந்தத்திரவியத்தினால் கன்னிகை விவாகஞ்செய்து, குறைவில்லாத இல்லறம் நடத்துவதை மேற்கொண்டு நன் முயற்சியில் முயலுங்கள். என்று கூறினார்கள். எ -று. (அ)

என்றுகூறலுமிருவருமிசைந்தனரேகிக்
 குன்றுபோலுயர்கோயிலிற்கொற்றவற்குறுகி
 சின்றுதங்குலவிஞ்சைகணிகிழ்த்தலுநிருபன்
 நன்றுகன்றுகீர்வேட்டவைபெறுகெனநவின்ருள்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அவ்விருவர் பிதாக்களுஞ்சொல்ல, அதற்குச்சம் மதித்துச் சென்று, மலைபொத்துயர்த்த அவ்வரசன் மாளிகையிற் செர்ந்து அவனைக்கண்டு, தங்கள் கற்றிருக்குங் கல்விகளைப் பிரசங்கித்தார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு உங்கள் பிரசங்கமும் கல்வியும் மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றன, ஆகையால் உங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்க ளென்றான். எ -று. (அ)

மாலெவெண்குடைமன்னவாமன்னமற்றிதுகேள்
 சேலைவென்றகட்டிருந்திழையார்மணமுடிப்பான்
 ஏலவந்தனமிருநிதித்தந்தருளென்னக்
 கோலவெள்ளெயிரிலங்கிடநகைத்திதுகூறும்.

(இ - புரை.) வெற்றிமாலையும் வெண்குடைக்குடையமுடைய மன்னவர் மன்னனே! நான்கள் சொல்லுவதைக்கேட்பாயாக; கயல்மீனைவென்ற அழகுள்ள பார்வையையுடைய கன்னியரை விவாகஞ்செய்துகொள்ள மனநிலுத்தேசித்து உன்னிடத்துக்கு வந்தோம். அதற்குத் தகுதியாக மிகுந்த திரவியங்களை எங்களுக்குக் கொடுவென்றுசொல்ல; அதைக்கேட்டஅரசன் அழகிய பற்கள் விளங்க நகைத்து இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றான். ■ -று. (அ)

மண்டுதீம்புணரிடத்ததர்கோமகன்மனையாள்
 கொண்டகற்புடைக்கோதைசீமந்தனிக்கொம்பர்
 துண்டவெண்பிறைவேணியான்சோமவாரத்தில
 அண்டநங்கண்டுவியப்புறவாச்சனைபுரிந்தே.

(இ - புறா.) மிக்க நீர்வள நிறைந்த நிடததேசத்தரசன் மனைவியாகிய கற்பினையுடைய பூமாலைபோன்ற சீமந்தனியென்பவன் இளந்திங்களணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனைச் சோமவாரத்தில் தேவர்களுங்கண்டு ஆச்சரி யப்படும்படி அருச்சினைசெய்து. ௭ - று. (௧)

அந்தவேலேவினான்மறைமுனிவரையடங்கச்
சந்தமென்முலைதையலாரொடுவரச்சாற்றி
யிந்துசேகரனுமையெனவவர்களையெண்ணி
புந்தியான்மகிழ்ந்தருச்சினைவழிபடல்புரியா.

(இ - புறா.) அந்தச் சோமவார காலத்திற் பிராமணர்களைச் சந்தனம் பூசப்பெற்ற தனங்கையுடைய அவரவர் பத்தினிமாருடனவரும்படிச் சொல வியனுப்பி, வந்தவர்களை உமாமகேசுவரர்களாக மனதிற்பாவித்து மகிழ்ந்து அருச்சினைசெய்து. ௭ - று. (௧௦)

வேண்டுன்கவன்வெறுக்கைகண்மிகவவர்க்களிக்கும்
ஆண்டீவீர்களிருவரினொருவனாண்டகையாப்ப்
பூண்டகோலத்தின்மனைவியாயொருவனைப்புனைந்து
காண்டகுஞ்சிறப்பிறைமகள்பாற்சென்றுகடிநின்.

(இ - புறா.) அவர்கள் வேண்டிய எல்ல ஆபரணங்களும் திரவியமும் மிகுதியாகக் கொடுக்கிறான். ஆதலால், நீங்களிருவரினொருவன் ஆண்மகனாக வும் ஒருவன் கோலம்பூண்ட அவன் மனைவியாகவும் அலங்கரித்துக்கொண்டு, அழகினாற் தக்க சிறப்பினையுடைய ராசகுமாரத்தியாகிய சீமந்தனியிடத்தில் விரைவிற்போய். ௭ - று. வெறுக்கை - பெண். காண் - அழகு. (௧௧)

கைதவத்தினுலவடரும்வெறுக்கைகள்கவர்ந்து
மைதழைத்தகண்மடவியர்கழமணமருவி
யுய்திரென்னுரைமறுத்திரேற்றண்டமுண்டென்னுக்
கொய்துணர்த்தொடைவேந்துரைத்தலுமுளங்குலைந்தார்.

(இ - புறா.) இப்படிக்கொத்த வஞ்சகத்தினால் அவள்கொடுக்கிற திரவி யத்தை அபகரித்து மைப்பொருத்திய கண்ணையுடைய கன்னியர்களை வினக்க முள்ள விவாகஞ்செய்துகொண்டு வாழுகள்; என்சொல்லைத் தடுப்பீர்களானால் உங்களுக்குத்தண்டனைகிடைக்கும் என்று, கொய்த பூங்கொத்துக்களாற்றொடுக் கப்பட்ட மாலையணிந்த அரசன் சொல்லவும் அவர்கள் மனம் வருத்தி. ௭ - று.

வேறு.

அந்தோவந்தோவெங்கடமக்கிதழகிற்றோ
கொந்தார்மலைக்கொற்றவகோயில்குறுகுற்றால்

நந்தா கின் தவஞ்சனைவேடநனுஞ்ஞற்றல்
எந்தாயெந்தைதங்குலமுதலோடிறுவாரோ.

(இ - புரை.) (இப்படி அந்த ராசன் சொன்னதைக்கேட்ட பிராமணச் சிறுவர்களவனை நோக்கி) ஐயையோ! வேடமுதலாகிய சாஸ்திரங்களைப்பெயல் லாங் கற்றிருக்கும் எங்களுக்கு இந்தக்காரியம் நன்மையுடையதோ? அரசனே! உனது அரண்மனையைக்குறுகிய ராங்கள் வஞ்சனையான வேஷத்தைப்பொரு ள்த்தினால் எங்கள் மாதாபிதாக்கள் குலமுதலுடனழிந்துபோவார்களே! - று.

இம்மைதனக்குமறுமைதனக்குமெழுமைக்கும்
வெம்மைசெய்கேடுகோரும்வினைகரும்விறல்வேந்தே
செம்மையகற்பித்தாயெனினின்றேசெய்வேமென்
றம்மறையோர்நின்றஞ்சியுரைப்பவடல்வேந்தன்.

(இ - புரை.) அரசனே! நீ சொன்னதுபோல் செய்வொளில் இம்மை மறமையென்னுமிரண்டினு மல்லாமல், எழுபிறப்பிலுந் துன்பஞ் செய்யும் கெடுதியையும் நரகினையும் உண்டாக்கும், வெற்றிபுள்ள அரசனே! நன் மார்க்கத்தைக் கற்பித்தாயானால், இப்பொழுதே செய்கிறோமென்று அந்தப் பிராமணர்கள் எதிர்பின்று பயந்துசொல்ல; (அதைக்கேட்ட) வலியுள்ள அவ் வரசன். ஏ - று.

(க௮)

வெஞ்சினமுளக்கண்கள்சிவக்கவெடிசொல்லாற்
செஞ்சொலுரைக்குந்தேசிகர்தேவர்திறல்வேந்தர்
தஞ்சொனவின்ருலம்மொழிகேளாத்தகவிலலோர்
அஞ்சிகடுங்கத்தண்டமிழைப்பதறமென்னு.

(இ - புரை.) செவ்விய வார்த்தையைச் சொல்லுங் குரு தேவர்கள் வென் றிபுள்ள அரசர்கள் என்னுமிவர்கள் ஏதாவதொரு சொல்லைக்கூறினால், அவர்கள் வார்த்தையைக்கேளாத தகுதியிலலாதவர்களைப் பயந்துநடுங்கும்படித் தண்டனை செய்வது நறமென்று வெவ்விய கோபம் அதிகரிக்கக் கண்கள்சிவக்க வெடி த்த சொல்லால் கூறுவானுயினான். ஏ - று.

(கரு)

என்னுரைகேளீராமெனினுங்களையிப்போதே
யன்னியகீழ்மைக்குலராய்வேதியராகாது
கொன்னுறுதண்டஞ்செய்குவனென்றென்றிறைகூற
முன்னுறநிற்கும்வேதியர்வெருவாமொழிசுற்றார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொன்ன அரசன், என் வார்த்தையை நீங்கள் கேள்விட்டால், உங்களை யிப்பொழுதே பிராமணனொன்றிற் யோக்கியதையில்

லாடல் நான்கு வருணத்துக்கும்¹ அன்னியமான தாழ்ந்தசாதியாய்ப் போகத் தக்க கொடிய தண்டனை செய்விப்பேன் என்று கடிந்துகூற, எதிரிலிருக்கும் பிராமணர்கள் பயந்து சொல்லுகின்றார்கள். ௭ - று. (கக)

சீறலைமன்னாசீறலையுள் நன்றிருவுள்ளப்
பேறலதுண்டோநிள்குடைவாழப்பெற்றோர்க்குத்
தாறலையுக்கத்தொகெனினிதேமாத்தலைசாய
ஆறலைமோதுநிடதத்திருகாடனைவோமே.

(இ - புரா.) மன்னவனை கோபஞ் செய்யாதே உனதுகுடை நிழலில் வாழப்பெற்றவர்களுக்கு உன் திருவுளப்பேறன்றி வேறொன்றுண்டோ? இல்லை யாதலால், சூலைகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் கழுகமரமும், பழங்கனையுடைய தேமாமரங்களும், தலைசாயும் வண்ணம ஆறானது அலையினால் மோதத்தக்க நீர் வளம்பெற்ற நிடததேசத்துக்குப் போகின்றோம். ௭ - று. (கக)

என்றவர்கூறச்சிந்தையுவந்தேறிகல்வேந்தன்
ஒன்றியசாமவான்மடமாதருருவென்னப்
பொன்றணிபெண்மைக்கேயும்வனப்புப்புனைகென்னத்
துன்றியனைந்தாரகையுனைவண்ணத்தொழில்வல்லோர்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு அவர்கள் சொல்லலும் சிறந்த வலிபுள்ள அவ்வரசன் மனமகிழ்ந்து, அலங்காரஞ் செய்விக்கும் நல்லதொழில் வல்லவர்களை அழைப்பித்து, இந்தச் சாமவானுக்குப் பெண்ணுருவத்திற்கியைந்த வனப்பினைச் செய்யுங்களென்று சொல்ல, வண்ணஞ்செய்வோர் அவ்வாறு செய்யத் துணிந்தார்கள். ௮ - று. (கஅ)

மங்கையர்போலக்கொங்கைகள்வேறேவனைவித்துக்
குங்குமசந்தத்தேய்வைகள்கோட்டிக்குளிர்முத்தத்
தொங்கல்வனைநதிட்டினமலர்பெய்தசுருளோதி
பொங்கிருணைச்சிகழிகையாகப்பொற்பித்தார்.

(இ - புரா.) மாதர்களைப்போலிருக்கும்படி வேறே தனங்கள் தூதனமாக அமைத்து, குங்குமப் முதலிய வாசனைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனைக் குழம்பு பூசி, குளிர்ந்த முத்துமாலையுடையணிந்து, பூமாலையுடைய அளகபாரத்தை இருளும் நானும்படிக் கொண்டையாக அலங்கரித்தார்கள். ௯ - று. தேய்வை-சந்தனைக்குழம்பு. சிகழிகை-மயிர்க்கொண்டை. (கக)

கோலவிழிக்குக்கருமைசிறக்குங்கோறீட்டி
யாலநெடுமொழிக்குண்டலமுங்காதணிசெய்து

பாலஹதற்குப்புண்டரமிட்பெப்பீர்வேலை

ஞாஸமும்விற்குத்தூசுமமைத்தார்வையற்றார்.

(இ - புரா.) அழகுள்ள நேத்திரங்களுக்குக் கறுத்த மையைச் சிறக் குந் தூரியக்கோலாலெழுதி, அசையும்படி யிரண்டு காதிலும் பொற்குண்ட னாய் தரித்து, நெற்றியினிடத்திற் றிரிபுண்டரமாக விபூதியணிந்து, பார்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையே விலைமதிக்கத்தக்க வஸ்திரமூமணிந்தார்கள்; அலங்காரஞ்செய்யுந்தொழிலில் குற்றமற்றவர்களாகிய வண்ணமாதர்கள். ஏ - று. கோல் - மைதிட்டுக்கோல். பாலஹதல் - மீமிசைப்பதம். (௨௦)

வேறு

இருடிகண்மயங்கத்தாருகாவனத்தினெ திர்த்தநாண்மாயனார்மாயம் புரிதருபெண்மைமோகினிரூபம்பொருவுறப்பொற்பலங்கரித்து நரபதிதனக்குக்காட்டலுமகிழ்ந்துநல்நெனவவன்விடைகொடுப்பத் தெரிவையரோடுமபுகுந்தருமறையோர்சூழாதொடுமிவர்களுஞ்சென்றார்.

(இ - புரா.) இருடிகண் மயங்கும்படித் தாருகாவனத்தில் சென்றநாளில் விஷ்ணுவானவர் மாயத்தினற்கொண்ட மோகினியென்னும் பெண்ணுருவை யொப்பாக அழகுடனலங்கரித்து, அரசனுக்குக்காட்டினவுடன் அவன்மகிழ்ந்து நன்றாகவிரூக்கின்றதென்றுசொல்லி உத்தரவு தரப்பெற்றுக்கொண்டு, சீமந் தனியிடத்துக்குத் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடன் செல்லுகின்ற பிராமணக் கூட்டங்களுடன் போனார்கள். ஏ - று. (௨௧)

குடங்சையினடங்காநெடுங்கணுளிருந்தகோயிலிற்குமரனுங்கோல வடந்தருமுலையாளாயுருவெடுத்தமைந்தனும்வருதலுமகிழா நடந்தெதிர்சென்றாங்கருக்கியமுதலநவையறுபூசனைபுரிந்தாங் கடைந்தமாதவரோடிருக்கெனவிவற்குமகமகிழ்த்தாசனமளித்தாள்.

(இ - புரா.) அகங்கையினவிலடங்காத நெடியகண்களையுடைய சீமந் தனி யிருக்குங்கோயிலிற் சமேதாவென்பவனும் அழகிய மணிவடமணிந்த தனங்கையுடைய பெண்ணுருவமைந்த சாமவானென்பவனும் செல்லுதலும், சீமந்தனி அவர்களைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, எதிர்கொண்டிடோய் அருக்கியமுத லியவற்றார் குற்றமற்ற பூசைசெய்து, அவ்விடத்தில் வந்திருக்கும் பிராமணர் களுடன் மகிழ்ந்திருக்கென்று இவர்களுக்கும் ஆசனங்கொடுத்தாள். - று.

கழிபடுகங்கைச்சடிவானவன்றன்சோமவாரத்தினிற்றொக்க பழிபடுதீமைமுனிந்தவேதியரைப்பன்னியரோடுபன்முறைபால் வழிபடுமமையத்திவர்களுக்கோக்கிமைந்தரிங்கிவரொளமதித்துப் பொழியருட்கண்ணுணைகமுகங்கோட்டிப்பொருக்கெனமறைத்திதுசெய்தாள்.

(இ - புறா.) சுழிகன்பொருந்திய கங்கையையணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவனுக்குரிய சோமவாரதினத்தில் தன்னிடத்தில் வந்திருக்கும் பழியும் நீமையுமற்ற பிராமணர்களை அவாவர்கள்பத்தினிமாருடன் பலமுறையோடு பூசனைசெய்யுங்காலத்தில், இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து, இவர்களிருவரும் ஆண்மக்களென்று தனக்குறிந்து, அருளைப்பொழிகின்ற கண்களையுடைய அச்சிமந்தனி நகைமுகத்தைச் சற்றுவளைத்துக்கொண்டு விணாவுடல் இத்தக்காரியஞ் செய்தான். எ - று. (உஉ)

எத்திறத்தா னுமடைந்தவரெல்லாமீசனுமுமையுமேயென்னு அத்திராவிழியாள்வேத தான்முறையுமாகமுறையுமாயடுத்துப் பத்திசெய்ப்பூசைவிதிமுறைபுரிந்துபால்பழந்தேன்கழைத்தீம்பால் சித்திரக்கனகவள்ளத்தினெந்திச்சிற்றுண்டியடிசிலோடளித்தாள்.

(இ - புறா.) எந்த வேடத்தினாலவது சோமவாரதினத்தில் வந்தவர்க ளெல்லாரும் பரமசிவனும் பார்வதியுமேயென்று தனக்குள் பாவித்து, அத்திரம் போலும் கண்களையுடையவள் வேதமுறையையும் ஆகமுறைமையினையுந் தழுவிப் பத்திவிளையத்தக்க பூசையினை விதிவறாமாற் செய்து, பால் பழம் தேன் மதுரமுள்ள சுருப்பஞ்சாறு என்னு மிவைகளைத் தனித்தனியாகச் சித் திரமமைந்த பொன்வட்டிலினிலேநிச்சிற்றுண்டியோடு அன்னமும்கொடுத்தாள். எ - று. (உச)

நறுமலர்மாலேசந்தனத்தேய்வைநவையறுமடையாபரணம் பிறையெனவொளிருங்கருப்புரநறியபிளவுவெள்ளிலையிவையுதவி மறையவர்தம்மைவரதனோடுமையையவழுத்துவபோலநின்றேததி நெறியிடைப்படர் திரெனவருள்செய்தாண்டித் ததேசாதிபன்மனையான்.

(இ - புறா.) சீமந்தினியானவன் பூமாலே சந்தனக்குழம்பு கல்ல வந்த திரம் ஆபரணம் பிறைபோல் விளங்கும் பச்சைக்கருப்பூரம் மணமுள்ள தாம் பூலமென்னு மிவைகளைக்கொடுத்துப் பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியாரையும் பூசிப்பதுபோல பிராமணர்களைப்பூசித்து ஏதிரினின்று துதிசெய்து, நீங்கள் செல்லுங்களென்று உத்தரவுகொடுத்தாள். ■ - று. (உரு)

அன்னவருமையுமீசனுமென்னவருச்சனை புரிந்தபாவணையாற் நன்னிகரிலாதசாமவானெடுத்தகோலம்போற்றளிரியருளாய் முன்னநாண்மைந்தனென்பதுமறந்துமொய்குழலாமெனமுயங்கத் தன்னொடுநெறியிற் போதருஞ்சமேதாத்தனை முகநோக்கிநின்றாகக்கும்.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுள்ள சீமந்தனியானவன் பார்வதியும் பரம சிவனுமாகப் பாவனைசெய்து பூசுத்த நன்மையினாலே, கல்வியாற் நனக்கொப் பில்லாத சாமவானென்பவன் தான்கொண்ட கோலம்போலவே பெண்ணுரு வமைந்து முன்னம் தான் ஆண்மகனென்பதையு மறந்து, மாதர்போலவே

புணரவிரும்பித் தன்னோடு மார்க்கத்தில்வருகின்ற சுமேதாவென்பவன் முகத்
தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். எ - று. (உசு)

துணைவரீபோதலொழிந்திந்தவனத்திற் றுணர்க்கொடிருலாயமண்டபத்தென்
பணைமுலைநின் துமணிப்புயத்தழந்தப்பவளவாயிதழ்முறைபருகி “
யணைகுதியலதுமறுத்தியேலின்னே யாருயிர்முடிக்குவனன் றிக்
கணைபுரைகண்ணார்விரும்பிடமறுத்தல்காளை யர்க்கறனலகண்டாய்.

(இ - புரை.) துணைவனே! நீ போவதைவிட்டு இந்தவனத்திற் பூங்கொத்
துக்களையுடைய கொடிகள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் இம்மண்டபத்தில்
என்னுடைய பருத்ததனங்கள் உன்னுடைய அழகிய புயங்களில் அழுந்தும்ப
டிப் பவளம்போன்ற அதரத்தை முறையாகப் பருகிப் புணர்ச்சி செய்குவை.
அல்லது தடுப்பையேயானால், இப்பொழுதே காளிறந்துபோவேன், இதுவும்
லாமல் கணையையொத்த கண்களையுடைய மாதர்கள் விரும்பினால் சம்மதியா
மற் றிடுப்பது ஆடவர்க்குத் தருமமல்ல. எ - று. (உஎ)

என்றிவைமொழிந்துகாமநோய்தலைக்கொண்டிரத்தலுமேகிடுஞ்
சுமேதா, தன்றுணைத்தோழன்வினோதவாய்மையினாற்சாற்றியதினுவை
னவெண்ணி, ஒன்றெடுத்துரையாள்வழிச்செலக்கண்டவுற்பலவிழியி
னாண்மிட்டும், பொன்றிணிதோளாயெனையணைந்தன்றிப்போகலையெ
னச்சென்றுதடுத்தான்.

(இ - புரை.) இந்த மாதானவன் இவ்வாறு மொழிந்து காமநோய்க்க
ரித்து இரந்து சொல்லுதலும், செல்லுகின்ற சுமேதாவானவன் அந்தவார்த்தை
யைக்கேட்டுத் தன் சிநேகன் வினோத வார்த்தையினு லிப்படிச் சொல்லுகிறா
னென்று நினைத்துப் பிரதி யுத்தரவு வேறொன்றுஞ் சொல்லாமல் கடக்கவும்,
அதனைக்கண்ட நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடைய அந்த மாதா மறுபடி
யும் அழகுறிறைந்த தோளனே! என்னையணைந்தல்லது நீபோகக்கூடாதென்று
சொல்லித்தடுத்தான். எ - று. (உடி)

வனப்புறுபெண்மைமருளியதறியாமறையவனடுத் தவள்வதனந்
தனைப்பிரிபாததோழனென் றெண்ணித் தருக்கொடுபொருக்கெனநோக்கிச்
தினைத்துணையலு மாண்வடிவின் றிச்செயற்கைசெய்வடிவமுங்கரந்து
கனத்தடிபரந்தமுலையிளங்கொடியாய்நின்றலுங்கண்டதொசிபித்தான்.

(இ - புரை.) பெண்ணுருவமைந்த சாமவா னிவ்வாறு தடுக்கவே, தன்
தோழன் அழகுள்ள பெண்ணுருவமானதை அறியாத சுமேதாவென்னும் பிரா
மணன் இவன் நம்முடைய தோழனானே, இப்போதிவ்வண்ணஞ் சொல்லு
கிறானே, இதைன்னகாரணமென்று தன்மனதிலெண்ணித் தருக்குடன் விரை

வாகச்சமீயத்திற்போய் அவன் முகத்தைப்பார்த்துத் தினையளவும் ஆண்வடிவ மென்பதில்லாமல் கோலஞ்செய்யும் அவப்பவங்களும் மறைந்து, கண்முன்னதா யடிபரந்த தனக்களையுடைய இளங்கொடிபோன்ற பெண்ணுருவுக்குள்ள அடையாளத்துடனிருக்கவே, அவற்றைப்பார்த்து அதிசயித்தான். எ - று.

குங்குமமெழுதிக்கூறித்தடிபரந்தகுலவிளங்கொங்கையோமலர் சூழ், கங்குலிற்சிறந்து நெறித்து நெய்த்திருண்ட கருங்குழற் கற்றை யோகலேசேர், திங்களிற் பொலிந்ததிருமுகத்தழகோதிங்களிற்கிடந்த சேவென்னப், பங்கயமலருங்காவியுங்கடந்தபடைநெடுத் துணைவிழிவ டுவேடி.

(இ - புணா.) அப்படி அதிசயித்தவன், குங்குமப்பூக்குழம்பிலுல் ரேகை கண்டுமுதப்பட்டுப்பூரித்து அடிபரந்து மேலேகுவிந்திருக்கும் தனங்களின் அழ கினையோ, இருளைப்போலக் கருமைநிறஞ்சிறந்து நெறிப்பாகி நெய்த்துக் கறுத்த அனகபாரத்தின் அழகினையோ, பதினாறுகலையும் நிறைந்துள்ள பூரணசந்திர னன்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் முகத்தினழகினையோ, அச்சந்திர னிடத்தி லிரண்டு சேற்கெண்டைகளிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி (முகத் தினிடத்திருக்கும்) செந்தாமரை மலனையும் நீலோற்பலமலனையும்வென்ற வட்படைபோலும் நெடியநாகிய இரண்டு கண்கள் மாம்பிஞ்சினையொத்தி ருக்கும் அழகினையோ, எ - று. (௩௦)

மாந்தளிர்நையமேனியின்வனப்போவரிவளைமுன்கையிறக்கவினோ, காந்தளஞ்செங்கை மெல்லிரலணியோ கதிர்மணிமேகலையொளியோ, ஏந்தெழிலுக்குற்செவ்வியோவிவற்று ளேதையான் புகழ்ந்தெடுத்துரை க்கேன், பூந்தவிசுடைபுந்திருமகளன் றிப்புலியில்வேரூரிவன்போல்வார்.

(இ - புணா.) மாந்தளிர்நையொத்த மேனியினழகினையோ, வரிவளை யணிந்த முன்கையின் அழகினையோ, செங்காந்தள் மலர்போன்ற மெல்லியகை விரல் அழகினையோ, ஒளிபொருந்திய மணிவடத்தாலாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளியினையோ, அழகுபொருந்திய அல்குலினழகினையோ, இவைகளுக்குள் எதனை ப்பெரிதென்று காண் தனித்தனியாகப் புகழ்ந்து சொல்லுவேன். செந்தாமரை மலராகிய ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் திருமகளே யல்லது இவ்வுலகத்திருக்கும் மாதர்களில் இவளுக்கொப்பாகின்றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள். எ - று. (௩௧)

தெண்ணிமடந்தையேநானென்றோழனோடிவ்வனத்த டைந்தே, நனையவன்றன்னைக்காண்கிலேனின்னையருகண்டதிகய முற்றேன்; புனைமலர்த்திருவேயாரைநீயிங்குப்புகுந்தவாறென்புகலெ ன்னிச், கணைமலர்க்குழலாண்முறுவலித்தெனதுதுணை வகெனென்றி துசொன்னான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறாக மனதிலெண்ணிச் சாமவாண் கூறுகின்றான். மாதே! நான் என் சிநேகனுடன் இவ்வனத்தி லடைந்தேன், இப்போது அவ னைக்காணேன், அருகில் உன்னைக்கண்டத்சுயமடைந்தேன்; அலங்காரம மைந்த செந்தாமராமலரில் வீற்றிருக்குந் திருமகன்போள்பவனே! நீ யாவன்? நீ இவ்விடத்தில் வந்த காரணம்பாது? சொல்லென்னவே, சுனைப்பூவணிந்த அளகத்தையுடைய ஆந்தமாதானவன் நகைத்து என் துணைவனே! என்வார்த் தையைக் கேளுண்டு சொல்லுகிறான். எ - று. (1௩௨)

முன்னேநின் றுணைவன்சாமவான்சாமவதியெனுமொய்குழலாகி, நின் னுடைமனையாயநின்னையேபுணருநேயத்தா னினை த்துதிசெய்தே ன், பொன்னவர்க்கணங்கென்முலையுருவண்ணம்புணருதிபொருபுடை மாரன், கன்னலான்மெலிகதேனென் றவளிரப்பக்கானேவேதியனிஃது ரைத்தான்.

(இ - புரா.) முன்னம் நான் உன் துணைவனாகிய சாமவானென்பவனே; இப்போது சாமவதியென்னு மாதாகி, உன்மனையவளாய் உன்னையே புணர வேண்டுமென்கிற இச்சையினால் உன்னைத் துதிசெய்தேன். பொன்போல் விளங்கும் தேமல் எந்தனங்களில் பொருந்தாத வண்ணம் புணர்வாயாக. பொ ருகின்ற படைடையுடைய மன்மதன் கரும்புலில்லினால் வருத்த வருத்தினே ன். என்றவளிரந்துகூற, வாலிபனாகிய அந்த வேதியன் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான். எ - று. (1௩௩)

திங்குரைசெய்தாயபாவிநீபொல்லாய்தருண்டசாரச்சு தன்மந்தோ யோங்கியமரபுநின்றிருக்குலமுமுயர்தவப்பெருமையுமறந்து பூங்கணிகையர்போற்றியுரைநவின் றுபொறபுமத்திறத்தவாய்வேதந் தாங்கியநீதிநூலிவையெல்லாந்தணக்கவென்சமைந்தவாறென்றான்.

(இ - புரா.) பாவியே! கொடியவார்த்தைசொன்னாய், பொல்லாதவன். வேதமுதலானவைகளை யோதியுணர்ந்த சாரச்சுதனாற் பெறப்பட்ட நீ மேலான வுன்மரபினையும் கிறந்த குலத்தினையும் உயர்ந்த தவப்பெருமையினையுமறந்து அழகுள்ள வேசையர்போல் கொடியவார்த்தையினைச்சொல்லிக்குணமுமதற் குத்தக்கதாய், வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட நீதிமுறைகளையெல்லாம் நீங்கும்படி இவ்வாறானதற்குக் காரணம்பாதோ? வென்றான். எ - று. (1௩௪)

விரிகட லுலகின்மாதருக்கெல்லாம்வேண்வேகலவியையன்றோ புரியுநான்மார்பவென்றுணைக்கொழுநுந்தியினையுந்நெழிக [ன் வரிவையெயான்மற்றாணலேனென்பதழர்ந்துநின் றிருக்கனாற் காணெ றெறிபுகம்பூணைவயவமனைத்துமேந்தன்முன்புலப்படுத்தினளால்.

(இ - புனா.) பரந்தகடலாற் குழப்பட்ட உலகத்தில்வாழு மாதர்களுக் கெல்லாம் வேண்டியபொருள் கலவியல்லவோ? முறுக்கியமுப்புரிநூலணிந்த மார்புனே! எனது கணவனே! உன் மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்தை யிப்போ தொழியக்கடவை; நான் பெண்மகனே யல்லது ஆண்மகனல்லேனென்பதை உன்கண்ணுல்லன்றாகப்பார்க்கக்கடவையென்று, விளங்குகின்ற பூணணிக்திருப்ப வன் தன் அவயவங்களை யெல்லாம் அந்தப்பிராமண்ணுக் கெதிரில் தெரியும்படிச் செய்தான். எ - று. (௬௦)

கண்டனன் மகிழாவதிசயித்திந்தக்காரி கைதன்னவயவம்போல் மண்டுநீர்சுலாபவையகத்தெந்தமடந்தையரவயவமுடையா ரண்டர்நாயகன் றன்சோமவாரத்தினமர்ந்தசீமந்தனியகத்திற் கொண்டபாவனையில்விளைந்தவாறென்னக்குழைந்தனனுரைமறந்திரு ந்தான்.

(இ - புனா.) அவன் தன்னவயவத்தைக்காட்டவே, கண்மெகிழ்ந்து அதிசயமுற்று, இம்மாதின் அவயவம்போல் அவயவமுடைய மாதர்கள் இவ்வுல கத்தில் யாருமில்லை, பரமசிவனுடைய சோமவாரதினத்திலிவருகிற (பிராமணர் களையும் அவர்கள் பத்தினிமார்களையும்) சீமந்தனி தனது மனதில் சத்தி சிவ ரூபமாகப் பாவனைசெய்யுந்தன்மையினால் இவ்வாறு விளைந்ததென் றெண்ணி மனங்குழைந்து வசனிப்பதுமின்றித் தன்னைமறந்திருந்தான். ■ - று. (௬௧)

காளாவேதியரீயவயவமுற்றுக் கண்டனையையமுங்கடிந்தாய், தோளையேவிரும்பியனைகென விரந்தேன் றுயர்விடாய் கெடவணைகெ ன்ன, வாளானேர்விழியாளுரைத்தனுங்கேட்டமறைவலரன்மனத்தூய ரெய்திப், பாளைசேர்கமுகின் கழுத்தினுய்கேட்டியெனவவன் பற்பல மொழிந்தான்.

(இ - புனா.) கட்டினைமையனாகிய பிராமணனே! என்னவயவமெல்லாங் கண்டு சந்தேகமு நீங்கினே; இனி என்னுடைய தோளை விருப்பங்கொண்டு, புணருவா யென்று இரக்கின்றேன்; ஆதலால், தடைசொல்லாமல் துயரமுள்ள காமவிடாய்க்கெடும்படி அணைவாயென்று வாளையொத்த கண்களையுடையவன் சொல்லலும், அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட பிராமணன் மனதில் துயரமுற்றுப் பாளைகன்பொருந்திய கமுகம்போலும் கழுத்தினையுடையாய் கேளென்று பல மொழிகள் சொன்னான். எ - று. (௬௨)

வேறு.

வேதமும்பலமேதகுநூல்களும்
ஒகிண்கழைமுற்றுபுணர்ந்தேஞ்

சாதியுந்தருமத்தையும்விட்டிப்

பாதகந்தருபண்பைபிழைத்தேம்.

(இ - புரை.) வேதங்களும் மற்றும் மேன்மைபொருந்திய பலசாஸ்திரங்
களும் சொல்லுகின்ற கல்லகிலைகள் முழுவதையும் உணர்ந்தோம், (இப்படிச்
கொத்ததன்மையுள்ள நாம் இப்போது) குலாசாரத்தையும் தருமநெறியையும்
விட்டுப் பாவத்தைத்தரும்படியான இந்தச் செய்கையைச் செய்தோம். ■ - று.
சாஸ்திரங்களாவன:—வேதார்த்தம் வைசேடிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூருவமீ
மாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்னும் ஆறுமாம். (௩௮)

உற்றதாதையரோடு

வெற்றிவேலிறைவஞ்சம்விளைப்பான்

சொற்றகைதவஞ்சூழ்ந்தனமாகி

நற்றவக்கொடிபானணுகுற்றேம்.

(இ - புரை.) (நாம் அரசனிடத்துக்குப்போனபோது அவன்சொன்ன
தை) நம்முடைய பிதாக்களுடன் சொல்லாமற் போனோம், கெடுதி நேரிடும்
படி அரசன்சொன்ன வஞ்சனைக் குடன்பட்டவர்களாய் நல்லதவமுள்ள சீமந்
தனியிடத்துக்குப் போனோம். எ - று. கைதவம்-வஞ்சனை. (௩௯)

கைதவத்தையறிந்துமக்கம்பினள்

செய்தவத்திற்சிவனோடுமையென

வையமற்றங்கருச்சனைசெய்தலிற்

றையலித்துயர்தன்னொடுசார்ந்தனம்.

(இ - புரை.) கம்பினையுடைய அந்தச்சீமந்தனி நம்முடையவஞ்சகத்தை
அறிந்தும் அவள் தவத்தினால் பார்வதியும் பரமசிவனுமாக நம்மைப்பாவித்து
உண்மையாகப்பூசித்ததினால், பெண்ணே! இந்தத்துவரத்துடன் வந்தோம்.

புன்மைநெஞ்சிற்பொறியறுபாதக

வன்மைவஞ்சகர்வருவதெண்ணாமலே

நன்மையோர்க்குநவைகளியுற்றிடுந்

தன்மைதங்களுக்கேவந்துசாரமுமில்.

(இ - புரை.) அற்பநெஞ்சினையுடைய அறிவற்ற சீமனைதுள்ள வஞ்சகர்
கள்மேல் தமக்குவருவதையெண்ணாமல் பெரியோர்களுக்குச் செய்யுள் குற்ற
மானது தங்களுக்கேவந்துசாரும். எ - று. பொறி-அறிவு. (௪௦)

ஆதலாலிவ்விடரையருந்தவ

மாதவத்தினின்மற்றுமொற்றிடர்ப்

போதுநின்னைப்புணர்வதுநின்னமென்
ரோதினும்மறுத்தாள்பின்னுமோதினாள்.

(இ - புரா.) ஆகையால், இப்போது நமக்குகேரிட்ட இத்துன்பத்தை அரியதவத்தினால் நீங்கிக்கொள்ளுவோம்; அங்ஙனம்மாற்றக்கூடாதபோது நிச்சயமாக உன்னைப்புணருகிறேனென்று சொன்னான். அதனைக்கேட்ட அவன் விகாரத்தாற்றடுக்கவும் பின்னுங் கூறுகிறான். எ - று. (சஉ)

வேழமின்பிடிபோலும்விளங்கிழா
யாழினோர்மணநங்குலக்கேறபதோ
சூழியானையமன்னர்தொழிலென்றான
மாழைமாள்விழிமாமுமிதுசெய்தாள்.

(இ - புரா.) பிடியானையினைப்போன்ற பெண்ணே! காந்தருவவிவாகம் நம்முடைய குலத்துக்கேற்றதோ? அது முகபடாமணிந்த யானைகளைபுடைய அரசர்க்குரிய தொழிலாயிற்றே என்றான். அவனப்படிச் சொல்லியும் பொன் மாணப்போன்ற கண்களையுடைய அம்மாத பின்னரும் இதனைச்செய்தாள். எ - று. யாழினோர்மணம்-காந்தர்வமணம். இது தலைவனும் தலைவியும் தனித் தவிடத்திற் றுமாகக்கலத்தல். மாழை-பொன். (சக)

காமபாணங்கலக்கக்கருத்தழிந்
தாமதல்லவிதென்பதறிவுறாள்
வாமமுன்கைவலிவினிற்பற்றியே
துமமென்சூழரேய்ந்திடர்நீங்கினாள்

(இ - புரா.) காமபாணமானது கலக்குவதினாலே இது செய்வது இது விலக்குதென்பது உணராமற் கருத்தழித்தவளாய், அவனுடைய அழகிப முன்கைகைப்பற்றி யிழுத்துப் பணாத்காரமாகப்புணர்ந்து தனது காலத்தான் பம் நீங்கினாள். எ - று. (சக)

வன்பிலன்னவள்புல்லவுமைந்தனு
மின்பமுற்றிலனின்னனுற்றோதுவாள்
மீன்பயங்கநகர்காணையார்மன்சென்று
துன்பமுற்றதொடர்பையுணர்த்துவான்.

(இ - புரா.) அவன் இவ்வாறு பலாத்காரமாகப் புணர்ச்செய்யவே அவனின்முகமால் துன்பங்கொண்டு சொல்லுகிறான். முன்னும் நம்மிருவரையும் பெற்ற பிதாக்களிடத்திற்போய்த் துன்பமுடைந்த இத்தச்சங்குதியைப்போல்வதற்கு, எ - று. (சக)

வருதியென்னெடுமென்றுவழிக்கொளா
வரிதின்விடைநீந்தியகனகர்
பரிதியன்னதன்ருதைதன்பான்மீஇச்
சுருதிநூல்வல்லதேதான்றல்சொன்னாரோ.

(இ - புரா.) பெண்ணே! என்னுடன் வருவாயென்று நடந்து அரிய
மார்க்கத்தைக் கடந்துபோய் விசாலமுள்ள நகரத்தையடைந்து, சூரியனைப்
போன்ற தன் தகப்பனிடத்திற்சேர்ந்து, வேதமுணர்ந்த அந்தப்பிராமண்சிறு
வன் சொல்லுகிறான். எ - று. (சுசு)

நஞ்சையொத்தவிதர்ப்பத்திறைநவில்
வஞ்சகத்துருவஞ்சமரீயதும்
பஞ்சினிற்பிகழ்சிறழப்பாவைகண்
டஞ்சலித்தலிலாயிழையானதும்.

(இ - புரா.) விஷத்தையொத்த விதர்ப்பதேசத்து அரசன்சொல்லிய
வஞ்சகத்தினால் வஞ்சவேஷங்கொண்டு நாங்கள் சென்றதையும், சேமந்தனி தன்
களைக்கண்டு பூசைசெய்தலினால் தன்னுணவன் பெண்ணானதும், எ - று. பஞ்
சினிற்பிகழ்சிறழப்பாவை-செம்டஞ்சகக்குழம்புடன் விளங்கும் பாதத்தையு
சேமந்தனி. (சஎ)

அழுதுகூறினன்னவையாவையும்
பழுதிலாதவன்றதைப்பாவையார்
தொழுகுலத்தவன்றதைக்குச்சொல்லு
முழுதுகேட்டவன்மொய்ம்பொடுசிறியே.

(இ - புரா.) அழுதுகொண்டு சொன்னான், அவன் சொன்னதை யெல்
லாம் குற்றயிலவாத தந்தை கேட்டுப் பெண்ணுருவான பிராமணனுடைய தக
ப்பனிடத்திற்போய்ச்சொன்னான். அந்தச்சகதியெல்லாம் கேட்டவன் மிகுந்த
கோபங்கொண்டு, எ - று. (சஅ)

காய்ந்தவெஞ்சினமோடுகனன்றெழா
வாய்ந்தசின்தையனல்லவைசெய்திடும்
வேந்தன்முன்னர்விரைந்துசென்றேமைந்தன்
போந்தவாறும்புகுந்ததுமோதியே.

(இ - புரா.) வெதும்பிய வெவ்வியசினத்துடன்மனங்கொதித்தெழுந்து
ஆய்ந்த சித்தத்தையுடைய அப்பிராமணன் தகாத காரியத்தைச்செய்த அரச
னிட்டத்துக்குப்போனமுறைமையும் அதன்பின் சேரிட்டமுறைமையினையுஞ்
சொல்லி, எ - று. (சக)

வேறு,

ஆதுலாரும்பொருள்விரும்பினரடைந்தா
லீதலதுவன்றித்தியிலையகல்வீரென்
ருதலிவையன்றியுனலோபகபடத்தான்
மாதயருழப்பவிடன்மன்னவவழக்கோ.

(இ - புரை.) அரசனே! இரப்பவர்கள் பொருளை விரும்பி உன்னிடம் வந்தால், கொடுக்கவேண்டும்; அல்லது என்னிடத்தில் பெருநிஸ்யென்று சொல்லவேண்டும்; இவ்விரண்டு செய்கையு மில்லாமல் நீ உலோபத்தன்மையுள்ள கபடத்தினால் இரப்பவர்கள் மிகுந்த துயரத்தை யடைய விடேதல் மன்னவர்கள் முறைமையோ? எ-று.

சசன்விரதத்தனைய்யற்ற மவடன்பா
னீசாபுரிதீமைசெயுநீ துயருறாமே
மாசின்மறையோதியமகற்கிதுவனை க்தாய்
சீசிரினை மன்னவர்கிரிக்கவசைகொண்டாய்.

(இ - புரை) சிவவிரதம் அனுஷ்டிப்பவளிடத்தில் நீசர் செய்கின்ற பாபச்செய்கையைச் செய்தித்த நீ துன்பம் அடையாமல், சூற்றமற்ற வேதங்களை யோதியுணர்ந்த என்புத்திரனுக்கு இப்படிக்கொத்த தீமையை உண்டாக்கினை, சீசீ யென்று அரசர்கள் உண்ணைக்கண்டால் சிரிக்கும்படி தேடிக்கொண்டாய். எ - று.

(இக)

புத்திரனில்லாதவர்கள்பொன்னுலகெய்தாரென்
றித்தகையபுத்திரனை யீன்றினிநமக்கே
யுத்தமவரும்பதமுமுண்டெனமதித்தேன்
சித்தமுமழித்துநரகச்சிறையிலிட்டாய்.

(இ - புரை.) புத்திரபாக்யமில்லாதார் சுவர்க்கலோகத்தை யடையார்களென்று கல்விதெள்களாற் பெருமையுடைய இந்தப்புத்திரனைநம்பெற்று இனி நமக்கே அரியதாகிய நல்லபதமும் உண்டென்று மதித்துக்கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய எண்ணத்தைக்கெடுத்து நரகமாகிய சிறையிலிட்டிவிட்டனையே. எ - று.

(இஉ)

மைந்தன்மணநல்லணிகள்கண்டுமகிழ்வெய்து
மித்தவிழியாவிவனதிவ்வுருவுகாண
முந்தைவினையோவிதுமுடித்ததுகொலென்ஞ்சு
சுந்தையலமந்தலறிமீட்டுமுரைசெய்தான்.

(இ - புறா.) புத்திரனுடைய நல்ல மணக்கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சி யடைந்தக்க இக்கண்களால் இவனுடைய இந்தப் பெண்ணுருவைக் காணுதற் குப் பழைவினை இவ்வகை வினைந்ததோ? அல்லது மூற்பிறப்பிற்செய்தவிதிதா னிப்படிமுடித்ததோ ! என்று மனமானது சமூலம்படி அழுது மறுபடியுந் சொல்லுகின்றான். ■ - று. (௫௩)

இவ்வுருவெடுத்தவனிருப்பளினியானும்
அவ்வையுமனத்தயர்பொறுத்தலரிதம்மா
கவ்வையுடலத்திலுயிரித்தலைகழிப்பேம்
பவ்வவுலகத்தவர்பழிக்கவுணையென்றான்.

(இ - புறா.) இந்தப்பெண்ணுருவெடுத்து இவனிருப்பினால் இனிநானும் இவனுடையதாய் மனவியாகுலத்தைச் சகிப்பதரிதாரும். (ஆதலினால்) சமுத் திரஞ் சூழ்ந்த இந்த வலகத்திலுள்ளவர் உணனைப்பழிக்கும்படி துன்பத்துக்கிட மாகிய சரீரத்திலிருக்கு முயிலா உணக்கெதிரிலே யொழித்துவிடுகிறோமென்று சொன்னான். எ - று. அவ்வை-தாய், கவ்வை-துயர், பவ்வம்-சமுத்திரம். (௫௪)

சொல்லியமொழிக்கனல்செவித்தொனாவெதுப்ப
நல்லுரைகொடுக்கவறியானடுங்கிச்சி
சுல்லியமுதைப்பமருமங்கிழிதரச்சாய்
வல்லியமெனப்புயிரின்மன்னவன்விழுந்தான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லிய தீச்சொற்கள் தனது காதின்றொனையைச் சுடுதலினால் பிராமணனுக்கு நல்லவார்த்தை சொல் லத் தெரியாதவனாய் நடுக்கம் கொண்டு, முன்னம்பன்றி கிழிக்க மார்புயினத்து விழுகின்ற புலியைப்போல அத்தராசன் மண்ணில்விழுந்தான். எ - று. சுல்லி யம்-மூட்பன்றி. வல்லியம்-புலி. (௫௫)

விழ்ந்தவன்மனத்தையிதுவெய்யசுடர்வேற்போற்
போழ்ந்திடவெருக்கொடுபொருக்கெனவெழுந்தாங்
காழ்ந்தவிரதத்திருவினற்புதம்வழுத்தாத்
தாழ்ந்தனன்முனித்தலைவர்தம்மொடிதுசொன்னான்.

(இ - புறா.) அப்படி விழ்ந்தவனுடைய மனதைப் பிராமணன் சொன்ன வார்த்தையானது கொடிய சுடர்வேற்போலப்பின்பின்பினால், அச்சங்கொண் டு வினாவில் எழுந்து முகிர்த்த விரதத்தைபுடைய சீமந்தனியின் அற்புதமான செய்கையைப் புகழ்ந்து வணங்கி, முனிச்சிரோஷ்டர்களுடன் இச்சேதியைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௫௬)

கேட்டயலிருந்தமுனிவீரிஃதுகேண்மி
 னாட்டமொருமூன்றுடையநம்பனைவழுத்தும்
 வாட்டமிறவத்தினண்மதித்தபடிமாதாய்க்
 காட்டியதுபாவமொருகட்டுரையுமுண்டோ.

(இ - புரை.) வந்தபிராமணன் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டு என்
 னருகிலிருக்கும் முனிவர்களே! நான் சொல்லியிருந்த மொழியையுங் கேளுங்கள்,
 திரிநேத்திரங்களையுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்கின்ற தவறுதலில்லாத தவ
 நெறியையுடைய சீமந்தனி தன்மனதில் பாவித்தபடி இந்தப்பிராமணன்மகன்
 பெண்ணுருவமானது என்பாவமே யல்லது வேறுசொல்ல ஒரு கட்டுரையு
 முண்டோ? எ - று. (இள)

வந்தமறைமாணிபெறுவல்லுருவொழிப்பா
 நெந்தவழிமாதவமிபற்றிவென்யானீர்
 அந்தவகையோதுகெனவாங்கரசுரைப்பப்
 பந்தமில்பரத்துவசமாமுனிபகர்ந்தான்.

(இ - புரை.) வேதங்களுணர்ந்த பிரமசாரியாகிய பிராமணச்சிறுவன்
 அடைந்த மாதருவத்தையொழிக்க, நான் எந்தமுறைமையினால் பெரியதவத்
 தைச்செய்குவேன், நீங்கள் அந்தவகையைச் சொல்லுங்களென்று அரசன்சொ
 ல்ல; பாசங்களையொழித்த பாரத்துவாசமுனிவர் சொல்லுகின்றார். ■ - று
 மாணி-பிரமசாரி. (இஅ)

கண்ணுதல்கழற்றுணைகருத்துறவழுத்தும்
 புண்ணியர்தருக்கும்விரதத்தினதுபொற்பும்
 விண்ணுலகின்றிப்பழவிரிஞ்சன்முதறேறான்
 மண்ணுலகின்றிசிறியமானிடர்கொதேர்வார்.

(இ - புரை.) பரமசிவனுடைய உபயதிருவடிகளுஞ் சித்தத்திற் பொருந்
 தும்படித் துதிசெய்யத்தக்க புண்ணியர்களுடைய களிப்புக்கொள்ளும் விரதத்
 தின் பெருமையைப் பழமையான பிரமன் முதலாகிய தேவர்களும் அறியமாட்
 டார்களென்றால், இம்மண்ணுலகிலிருக்கு மானிடர்களோ அறிவத்தக்கவர்
 கள். எ - று. (இக)

வேறு.

எப்பாதகஞ்செய்துபினைப்பரிசுற்றலோருஞ்
 செப்பாரிளங்கொங்கைமனோன்மணிசீசன்றேவி
 துப்பார்மலர்ச்சேவடிபோற்றித் துதிப்பராயிற்
 றப்பாமலெய்துங்கதிதீமைதணந்துபோமால்.

(இ - புரா.) எவ்விதமான பாதகங்களைச்செய்து பின்பு எந்தத்தன்மையை ஆடைந்தவர்களுக்கும் செப்புபோலும் திருத்தனங்களையுடைய மடேனும் மணியாரான அம்பிகையாருடைய பவளம்போலும் திருவடிகளைத் துதிசெய்வார்களானால், தவறுபடாமல் நல்லகதிகிடைக்கப்பெறுவர்; நீமையும் நீக்கிவிடும், எ-று.

வெங்காரிருள்பா னுவிளங்கவொதுங்ருமாபோற்
கொங்கார்குழற்பார்வதியேழுலகுங் கொடுத்தாண்
மங்காதவன்பின் வழிபட்டவர் தங்கண்மாட்டுத்
தங்காதுதீமையிதற்கேமறைசான்றுவேந்தே.

(இ - புரா.) சூரியன் உதயமானால் மிகுந்த கருமைநிறமுள்ள, இருள் நீக்கிவிடுதல்போலப் பதினான்குலோகங்களையுமின்ற இயற்கையான வாசனை யுள்ள அனாதையுடைய பார்வதிதேவியாரைக் கெடுதலில்லாத அன்புடன் பூசைசெய்தவர்களிடத்தில் யாதொரு பொல்லாங்குந் தங்காது. அரசனே! இதற்கே வேதஞ்சாக்ஷியாயிருக்கின்றது. எ-று. கொங்கு - வாசனை. (௬௧)

ஆதததுன்பமனக்கோட்டமகற்றிநூனக்
காணார்குழலம்மையைநாடிக்கருத்தல்வைத்துப்
பாணாளிவினிடம்மந்திரம்பற்றியோதி
நானாவிதமாம்வழிபாடுநயந்துசெய்வாய்.

(இ - புரா.) அரசனே! தேவிபூசையித்தன்மையுடையநாதலால், நீங்கள் தனபமுள்ள மனதிற்பற்றியிருக்குங் காமமுதலாகிய சூழ்நற்களைநீக்கி, லாசனாகிய வாசனைதங்கிய அனகபாரத்தையுடைய உமையம்மையைப் பாவனைசெய்து, சித்தத்தில்வைத்துப் பாதிராத்திரிப்பொழுதில் இத்தமந்திரத்தை இடைவிடாது உச்சரித்துப் பலவிதமான பூசையும் அன்புடன் செய்வாயாக.

என்னமுனிவனுமைமந்திரமீதென்றீர்து
கன்னயகிதன்றிருக்கோயினினுளும்வைகிப்
பொன்னாரமார்புரிபூசனை யென்னலோயிங்
கொன்னாளும்வேலானிமவான்மகன்கோயில்புக்கான்.

(இ - புரா.) பாரத்துவாசமுனிவர் நிவ்வாறு சொல்லி உமையம்மை மந்திரத்தையும் உபதேசித்துப் பொன்னாரமணிந்த மார்பனே! பார்வதிதேவியாருடைய ஆலயத்திற்போயிருந்த நானோறும் பூசைசெய்யென்று சொல்லவும், அந்த வலிபெற்ற வேற்படையினையுடைய அரசன் பார்வதியார் கோயிலிற்போனான். எ - று. கொன் - வலிமை. (௬௨)

பொறியைந்துமாற்றிப்புலனும்மவையோடுபோக்கி
நெறிநின்றசிந்தைநிருபனருட்டொண்டிபூண்டு

மறியொன்றுசெங்கைவரதன்றிருத்தேவிபூசை
பிறிதன்றிக்கங்குலொருமுன்றவண்பேணலோடும்.

(இ - புணா.) ஐம்பொறிமாற்றி அவற்றுடன் ஐம்புலன்களையுமொழிந்து
நன்னெறியினின்ற சிந்தையையுடைய அரசன் வரம்பெறுதற்கேதுவான அடி-
மைத்திறம்பூண்டு, மாணேந்திய திருக்காமமுள்ள பரமசிவனுடைய சிறந்ததேவி
யாராகிய உமாதேவிபூசையினை யாதொருகுதையுமில்லாமல் அந்த ஆலயத்தில்
மூன்றுநாள் செய்யவும், எ - று. மறி - மான். (சுச)

அற்றைப்படுகங்குலினம்மையுமுண்மகிழ்ந்து
கொற்றச்சுடர்வேலிறைவன்முனங்கோடிகோடி.
கற்றைக்கதிர்வெண்மதிபோனிழன்மேனிகாட்டப்
பொற்றைத்திருக்கோயிலுணினும்புறம்புவந்தான்.

(இ - புணா.) அந்த மூன்றுநாளிரவில் பார்வதியார் திருவுள்ளமகிழ்ந்து
அவ்வரசனுக்கெதிரில் நிறைந்த வெண்கதிரையுடைய அந்தத்தங்கோடி சந்திரர்
கன்போல ஒளிவிளங்கும் திருமேனிபோடி தரிசனங்கொடுக்கப் பொன்மலை
போன்ற திருக்கோயிலின் புறத்துவந்தான். எ - று. பொற்றை - மலை. (சுரு)

வந்தாளைவணங்கிவழுத்தியமன்னர்மன்னன்
முந்தாகுலத்தீர்த்தானமென்றுளமுன்னிநின்ற
னந்தாவிளக்கேயன்டர் கணயந்தபொன்னே
சிந்தாமணியேசுறியென்றுயர்த்தீர்த்தியென்றான்.

(இ - புணா.) அந்த வரசன் தனக்குத் தரிசனங்கொடுத்த பார்வதிதேவி
யைத் தொழுது நம்முடைய துயரத்தீர்த்தோமென்பதாக எண்ணக்கொண்டு
நின்று, கொடாத ரத்தின தீபமே! பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தை விரும்பிய
தாயே! அடியார்க்குச் சிந்தாமணிபோன்றவளே! எளியேனுடைய துயரத்
தைத் தீர்த்தருளென்றான். எ - று. (சுச)

அன்புற்றிரக்குமரசேயினியஞ்சனஞ்சி
னின்புற்றதேதுபுகலாயென்றிறைவிகேட்பத்
துன்புற்றவிந்தமறையோன்சிறுதோன்றல்வேட
முன்பிறந்திகழவருளென்றனன்மூரிவேலோன்.

(இ - புணா.) இவ்வாறு வரங்கேட்பவனைநோக்கி அன்புடையவனுய்த்
துதிசெய்கின்ற அரசனே! இனிபயப்படாதே உன்முனதிலுண்டான விருப்பம்
யாதென்று பார்வதிதேவியார்கேட்க; வலிய வேற்படையையுடைய மன்னவன்
துன்பம் அடைந்திருக்கும் இரத்தப்பிராமணப் பிள்ளையானவன் முன்போல

கூணுருவம் அடையும்படித் தாயே! அருள்செய்யென்று விண்ணப்பம்பண்ணினான். ஏ - று. (௬௭)

பருவத்தொருகோடிதவத்துளம்பற்றினாலும்
நிருபற்கிறைகேளென தன்பர்நினைந்தபாள்மை
யொருவர்க்குமெம்மீசர் தமக்குமொழிக்கலாமோ
தருகுற்றனம்வேறுளகேளெனத்தையல்சொன்னான்.

(இ - புறா.) அரசனே! கேட்பாயாக; ஒருகோடிவருஷம் தவத்தில்மனதைவைத்தாலும் என்னன்பர்கள் நினைத்ததன்மையை எம்பிறைவருக்கும் மற்றயாவருக்கும் ஒழிக்கமுடியுமோ? ஆதலால், வேறேவாக்கேந்தருகிறோம் என்று பார்வதிதேவியார் சொல்லியருளினார். ஏ - று. (௬௮)

நல்லாயிவன்மைந்தனையின்றிநவையுறும்
வில்லாள்வயிற்றின்னுமோர்மைந்தனையீதியென்று
சொல்லாமுன்றந்தனமென்றுரைசொல்லிக்கேரல்
வில்லாந்துதலாளிதுமீட்டிமவிளம்பலுற்றான்.

(இ - புறா.) தாயே! இவன்புத்திரரின்றித் துன்பப்படாமல் இவன்மனைவியின்றிநிடமாக இன்னுமொரு புத்திரனை அருள்செய்யென்று அரசன்விண்ணப்பஞ்செய்வதற்குமுன் அப்படியே கிருபைசெய்கிறோமென்று சொல்லி, அழகிய வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய பார்வதிதேவியார் மறுபடியும் இந்தவார்த்தை யருளிச்செய்கின்றார். ஏ - று. (௬௯)

மயிலொத்தசாமவதிதன்னையிம்மைந்தனுக்கே
பயில்வற்றவேதவிதியேமணம்பண்ணுவிட்பாய்
வெயிலொத்தவேலையெனச்சொல்லிவிரைவினேகிக்
குயிலொத்தமென்சொல்லுமையாடிருக்கோயில்புக்காள்.

(இ - புறா.) வெயில்போலும் காந்தியாப்பும் வேவினையுடைய அரசனே! மயிலையொத்த சாயலையுடைய சாமவதியென்னு மிந்தமாதிரி வழுதகப்படுகின்ற வேதவிதிப்படி இந்தப் பிராமணப்பிள்ளைக்கே விவாகஞ்செய்விக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, குயில்போலும் வசனங்களையுடைய பார்வதிதேவியார் விராயத் திருக்கோயிலுக் கெழுந்தருளினார். ஏ - று. (௭௦)

வெங்கோபயானேவிறன்மன்னன்வியந்துசாலப்
பொங்கோதவேலைப்புவிபோற்றவிப்பூவைதன்னை
சங்கோதவிம்மடிஹமாணிதனக்குரல்கிக்
கொங்கோதியோடுமனைவாழ்க்கைகுறித்துணாழந்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொல்லிய பார்வதிதேவியாருடைய திருவாக் கைக்கேட்ட வெவ்விய யானைப்படையினையுடைய அவ்வரசன் மிகவும் சந்தோ ஷித்து, மிகவும் பொங்குகின்ற கடல்வரைந்தஇவ்வுலகத்திலுள்ளவர்கள் வாழ்த் தவும் சங்கநாதம்செய்யவும் சாமவதியென்பவளைப் பிரமசாரியாகிய பிராமண னுக்கு விவாகஞ்செய்வித்துத் தன்மனைவியினுடன் இல்லறம்வழுவாமல் னாழ்ந் தான். எ - று.

(எக)

துயருற்றதாதைமனையாளொடுசோகநீங்கி
மயர்வற்றகேள்விமகப்பேற்றினிதூழ்வாழ்ந்தான்
அயர்வுற்றமன்னன்மகிழ்வோங்கியனந்தகாலம்
உயர்வுற்றசெங்கோவினிதோச்சியுலகையாண்டான்.

(இ - புரை.) அதன்பின்பு தன்புத்திரனைக்குறித்துத் துன்பம் அடைந்த தகப்பனாகிய பிராமணனும் அவன்யானையும் துயரம்நீங்கி, மயக்கமில்லாத கேள் வியையுடைய புத்திரனைப்பெற்று நெடுங்காலம் இனிதாகவாழ்த்தார்கள். சோர் வுற்ற அரசன் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு மேன்மைதங்கிய செங்கோவினிதா கச்செலுத்தி அனந்தங்காலம் உலகத்தையாண்டான். எ-று. முடிவு-முடிக்கம்.

மாயாதஞானவரதனடி வாழ்த்துமன்பர்க்
கேயாதனவுமுளவோவென்றியம்பியேத்தித்
தேயாதசைவநெறிச்சூதன்றெறிந்துகூற
ஓயாதவாழ்த்துமுனிவோர்நெஞ்சுவகைபூத்தார்.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற ஞானசொருபராகிய பரமசிவனுடைய திரு வடிகளைத் துதிசெய்யும் அடியார்களுக்குக் கிடையாதபொருள்களுமுண்டோ? என்றுசொல்லித்தித்து, அழிவுபடாத சைவசமயநெறியையுடையசூதமுனிவர் தெரிந்துசொல்ல, அதைக்கேட்ட நைமிசாரணியமுனிவர்கள் இடைவிடாமல் வாழ்த்தி மனமகிழ்த்தார்கள். எ - று.

(எக)

ஒன்பதாவது சீமந்த்நிபாவனைசெய்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆ திருவிருத்தம் முகௌ.

ப த் த ர வ து

சிவயோகமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

சீர்பெறுசித்திரவேள்விமுனித்தவர்தீவினையற்றிடநீள்
கார்விடமுற்றணியானகளத்திறைகாலன்வெருக்கொளவே
பாரினுதைத்தவர்தானைவழுத்தியபான்மையர்பெற்றவெலாஞ்
சோர்வறவுத்தமகூறுகெனக்கதைருதனுரைத்தனனே.

(இ - புரை.) சீர்பொருந்திய சிறந்த யாகஞ்செய்யும் தவசிகளாகிய முனி
வர்கள் சூதமுனிவரைவணங்கி, உத்தமரே! எங்கள் தீவினையெல்லாம் நீங்
கும்படி மிக்க கருநிறந்தங்கிய விஷபானஞ்செய்து அழகுபெற்ற கண்டத்தை
யுடைய இதையவரும் யமன் பயங்கொண்டு பூமியில் விழும்படி யுதைத்தவரு
மாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்துதிசெய்த அன்பினையுடையவர்கள்
அடைந்த பேறுகளையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் அருளிச் செய்யவேண்டு
மென்ன; அந்தச் சிவசரித்திரத்தைச் சூதமுனிவர் உரைப்பாராயினார். எ - று.

நாதனுருத்திரனாநுதியினித்திறன்ஞாலம்விதிக்கதுவும்
மேதினியிற்சிறுமானிடர்முத்தியின்மேவமறைப்பொருணா
லோதியதத்துவநீதிவிகற்பமுமோகைகொள்பத்தர்கள்பால்
ஏதமில்சித்திரலீலைவினைத்ததுமயாவருரைக்கவலார்.

(இ - புரை.) நாதனாகிய ருத்திரமூர்த்தியானவர் ஆகியிலே இந்தச்சிறந்த
வுலகத்தைச் சிருட்டித்ததுவும், இவ்வுலகத்திலிருக்கும் சிறுமானிடர்கள்
மோகத்திற்பொருந்த வேதப்பொருளாகிய சாம்பவழர்த்தி வேதநூல்களிற்
சொல்லிய தத்துவநீதியின் விகற்பமும், மகிழ்ச்சியுடைய அன்பர்களிடத்தில்
குற்றமில்லாத வினோதமான திருவிளையாடல் செய்ததும், யாவர்தெரிந்து
சொல்லத்தக்கவர்கள். ■ - று.

(உ)

ஆயினுமெற்குவியாதனுரைத்தமையாதாவத்துடனே
மேயமுனித்தலைவோர்கள்செவிப்புலன்மேவவுரைக்குவனாற்
றாயனவிக்கதைபாவவனத்திரள்குறைபடச்சுடவே
காயவனந்சிகைபோல்வனவற்புதகாரணமுற்றிமொல்.

(இ - புரை.) முனிசிரேஷ்டர்களே! சிவசரித்திரம் அருமையுள்ளதாயிருந்தாலும் வியாசமுனிவர் எனக்குச் சொன்னவைகளை உங்கள் காதுகளிற் பொருந்தும்படிச் சொல்லுகிறேன்; தாய்மையதாகிய இந்தச் சிவசரித்திரம் விருப்பமுள்ளவர்களுடைய பாவமாகிய காமுகன் அழியும்படித் தீய்த்துக்காயும் தீச்சிகைபோல்வனவாகும், அற்புதமுள்ள காரணங்களும் அமைந்திருக்கும். எ - று.

மந்தியினஞ்செறிபொங்கரவந்தியின்மந்தரனென்றொருபேரந்தணன் முன்புள்வண்கனகங்குளனந்தமிசுந்தமையாற் சந்தியும்வந்தனையுஞ்செபமுங்குலத்திரமும்பிறவுஞ்சிந்தைமற்றத்தியுங்குலமங்கையர்க்காங்கைதனம்புணர்வான்.

(இ - புரை.) வானரக்கூட்ட மிருந்துள்ள சோலைக்கும்ந்த அவந்தி தேசத்தில் மந்தரனென்கிற பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் முன்னமிருந்தான்; அவனுக்கு வளப்பம்பொருத்திய திரவியங்கள் அனந்தமாக இருந்ததினால் சந்தியாவந்தனத்தையும் சிவார்ச்சனையையும் செபத்தையும் தன்குலத்துக்குரிய ஒரு மங்கனையும் மற்றுமுள்ளவைகளையும் மனதிலும் நினையாமல் மறந்து, இழிவான சாதியிலுள்ள குலபாதரைத் தினந்தோறும் புணருவானுயினான். எ - று. (ச)

எக்குலமங்கையரெத்தொழினின்றவிழிப்பினரொன்றுணரான் மைக்கண்டந்தையருற்றனரென்றமகிழ்ச்சியினங்கவர்பாற்றுய்க்துமரும்பதமட்டினறுந்தைசெதொட்பிகள் கண்டவெலாமொக்கவிருந்துகளிப்பினருந்தியுத்தின்மகிழ்த்தடுவான்.

(இ - புரை.) இவர்கள் எந்தச்சாதிமாதரோ எவ்விதத் தொழில் செய்யின்ற இழிவுள்ளவர்களோ என்று ஆராய்ந்து பாராதவனாய், மையணிந்த கண்களையுடைய மாநர்கள் கிடைத்தார்களென்கிற மகிழ்ச்சியினால், அவர்களிடத்தில் உண்ணுதற்குரிய அன்னமும் அளவிலாத மாமிசமும் பலவிதமானவர்களும் இவ்விதமாகக் கண்ணிலும் பார்த்தவைகளையெல்லாம் அம்மாதர்களுடனிருந்து களிப்புடனுண்டு, தன்னுள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியடைவான். எ - று. தொப்பி-கள்.

கங்கைபிளவ்கொடிபிங்குலையென்றமடந்தையுடன்புணராவங்கவள்குங்குமகொங்கைமுபங்கியழிந்தவசும்பெறலாவிங்கிதுநன்செயலன்றிதுபுன்செயலென்பதுளங்கருதான் கங்குலுநன்பகலுங்களிகொண்டுகலந்துமயங்குறுவான்.

(இ - புரை.) மங்கைப் பருவமுள்ளவளா யிளங்கொடிபோன்ற பிங்குலையென்கிற பெயரையுடைய மாதான்சேர்த்து, அவருடைய குங்கும மணித்தள்ள ஸ்தனங்களிற் புணர்ந்து, அந்த விற்பத்தினால் அறிவழிந்து, பரவசப்படுவதினால், இதுநல்லசெய்தையென்றும் இது தீய்செய்கையென்றும் மனதில் அறி

வாமல் இரவும் பகலும் களிப்புள்ளவனாய்ச் சேர்ந்து, மயங்கிக் கொண்டிருப்
பான். எ - று. (க)

வே று.

கண்வெண்டிரைவருஞ்சுணிகளகந்தரனருளே
புனையுஞ்சிவதவமொன்றியபுனிதன்பயமறவே
நினைவொன்றியதூரியங்கனிநிமிருந்தனிமதியால்
வினையொன்றறநிலைநின்றிடுவிரதன்பெயர்விடபண்.

(இ - புறா.) ஒலிக்குங் கடலிலுண்டான விஷத்தங்கிய காளகண்
டத்தையுடைய பரமசிவனது கிருபையைப்பெற்ற சிவதவம் பொருந்திய பரி
சுத்தனும், பிறவிகீழ்க்கும்படி அறிவடங்கிய தூரியாவஸ்தைபோல சாக்கிராவஸ்தை
யிற் பொருந்திய மதியினும் றற்செயலென்ப தொன்றுமில்லாமல் நீக்கத்தக்
கதாக நிலைதவறாமலிருக்கின்ற விரதமுள்ளவனும், விடப்பொன்னும் பெயுரு
ள்ளவருமாகிய ஒருசிவியோகியானவர். எ - று. தூரியாவஸ்தையில் ஆன்மா
தங்கினபோது ஒன்றுத் தொன்றாமலிருப்பதுபோல சாக்கிராவஸ்தையிலும் தத்
துவவியாபகமின்றிச் சிவத்துடன் கலந்திருத்தலால், “வ்னையொன்றற நிலைநின்
றியொரதன்” எனக்கூறினார். சாக்கிரம சொப்பனம் சுழுத்தி தூரியம் தூரியா
திதம் என்பன ஐவகை அவஸ்தைகள். (எ)

வந்தானிவருறையுந்திருமனைமுன்றிலிவ்வரலுங்
கொந்தார்குழலவளோடுமீம்மறையோனெதிர்குறுகி
முந்தாவுபசாரங்களுமுறையின்படியுதவிச்
சந்தார்குதகண்மலரொன்றியசயனத்திடைவையா.

(இ - புறா.) மேற்சொல்லிய பிராமணனும் அவனுடைய மனைவியும்
வாமும் வீட்டின் முற்றத்தில் வந்தார். அவ்வாறு வரலும், கொத்தாகிய மலர்க
ளணிந்த அளகபாரத்தையுடைய தன்மனைவியுடன் இரத்தப்பிராமணன் சிவ
யோகிக்கெதிரிற் சென்று, முறையின்படி உபசாரங்கள் செய்து, அழகுபொருந்
திய மகரத்தம் நிறைந்த மலர்பரப்பிய ஆசனத்தி லிருக்கச்செய்து, எ - று. உப
சாரங்கள் அருக்கிய பாத்திய ஆசமனங்கள். (அ)

சேதாவினரும்பாலொடுதேமாங்கனிபழனும்
நாதாறுகருதியென்றவர்களிநீரோடுநல்கிப்
போதார்மலர் தூவிக்குளிர்ச்சந்தம்புனைவித்தங்
சேதாமுகமன்கூறிவெள்ளிலைபாருடனுதவி.

(இ - புறா.) அவர்கள் நல்ல பசுவின்பாலும் மதுரமுள்ள மாம்பழமும்
காதலே! உண்ணென்று கொடுத்தபின்பு, குளிர்ச்சி தங்கிய சலமும் கொடு

த்து மலரால் அருச்சித்துச், சிதன்முள்ள சந்தனமணித்து, 'தூல்களிலோதம்
நல்ல உபசார வார்த்தைகளுஞ் சொல்லி தாம்பூலமுதுகொடுத்து, எ - து. (௯)

அற்றைப்படுகங்கும்பொழுதகலுந்துணையளவுங்
கற்றைக்குமுன்மடவாடுளாடுகலைமாமறையவனும்
பற்றற்றமுனித்தேவிருபாதத்துணைவருடச்
சிறற்ச்சிறுகாலேமுனிசென்றானிவரின்னார்.

(இ - புறா.) அன்று ராத்திரிமுதல் விடியற்காலவரையில் அந்தப் பிராம
ணனும் அவன் மனைவியும் அம்முனிவருடைய இரண்போதக்களையும் வருடிக்
கொண்டிருக்கத்தயிலமர்ந்து, இருவகைப்பற்றும் நீங்கினவராகிய அம்முனி
வர் உதயகாலத்துக்கு முன்னரே யெழுந்து போய்விட்டார். அவர்களிருவருந்
தங்களிடத்திலேதானே யிருந்தார்கள். எ - து. இருவகைப்பற்று - உட்பற்று
புறப்பற்று. (10)

பின்னும்மறையவனுஞ்சிறுபிறைவாணுதலவரு
மன்னுங்கழைமதனுந்துணைவியுமென்னமணத்தே
துன்னுஞ்சிலநாள்சென்றனவிதாடரும்பழவினையாண்
முன்னுமபினுமாயங்கவரிருவோருமுடிந்தார்.

(இ - புறா.) பின்னும் அப்பிராமணனும் சிறியபிறைபோலும் ஒளிதன்
கியநெற்றியையுடையவளும் கரும்புவில்லையுடைய மதனும் ரதியும்போல
இன்பமனுபவித்துக்கொண்டிருந்து, சிலநாள் சென்றபின்பு, பழவினைத்தொடர
ச்சியினால் முன்னும் பின்னுமாக அந்த இருவரு மிறந்துபோனார்கள். எ - து.

முடிந்தவேதியன்றருமுநீதியுமுறைமையும்பிறழாது
தடிந்துமாழுகில்பொழிதரவளம்படுதசானனந்தனியாளுங்
கடிந்ததீவினைவச்சிரவாகுவின்னகாதவியுதரத்தி
னடைந்துநல்லுருத்தங்கியகருப்பமாயமர்ந்திடுமமையத்தில்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு இறந்தபிராமணன், தருமமும் நீதியும் நூற்ற
கம்பும் மாறுபடாமல் மேகங்கள்மின்னி மழைபொழியும்படி வளப்ப முள்ள
தசானன் நகரத்தையாளுகின்ற பாவத்தையின்கீழ் வச்சிரவாகு வென்னும் அரசு
னுடைய மனைவியின் கருப்பத்தி லடைந்து, நல்லுருவத்தங்கிய கருப்பம்ர்ப்பு
பொருந்திய காலத்தில், ■ - து. தனியாளுதல், ஐம்பத்தாறுதேசங்களையும் தன்
சொருவனையாளுதல். தடித்து-மின்னி. (11)

கருப்பமுற்றவள்பின்வருந்தேவிவரனைவருங்கனந்தீண்டி
விருப்பவளவளகட்டுமைருமுதலியைப்பிடிச்செய்குவெனின்

உருப்பவல்விடமுணவினோடளித்தனருண்டனருநதரத்தின்
நெருப்பையொத்து நின்றெறிந்ததுகரிந்ததுகிகிலாளுருவம்மா.

(இ - புறா) கருப்பம் அடைந்தவருக்குப் பிங்வந்த தேவிமார்கள் (மனப் பொருமையினால்) கோபங்கொண்டு எல்லாரு மொன்றாகச் சேர்ந்து, மூத்தவன் வயிற்றில் பொருந்திய சிசுவைக் கொன்றுபோடுவோமென்று ஆலோசனைசெய்து, அவளுக்கு விருப்பமாய் ஆகாரக் கொடுப்பவரபோல் கொடியவிஷத்தைக் கலந்துகொடுத்தார்கள். அந்தவிஷம் அவன்வயிற்றில் நெருப்பையொத்து எரிந்தது, அதனால் அவளுருவமும் கரிந்தது. எ - று. அகழி- வயிறு. (மரு)

உண்டவல்விடவெமமையாற்பிணிபலவதரத்துமுடன் பூற்றுறு
கொண்டுமூழ்வினைப்பகுதியான்முடநதிலளகுழியுமளரியாம
லண்டாநாயகனருளினால் நன்றளின்றலுமிழினோயின
புண்டனாமெலிந்தரற்றினாகமதியும்புதல்வனுமபொருதந்தோ.

(இ - புறா). உண்டவிஷத்தின்வெப்பத்தினால் வயிற்றிலும் உடல் முழுதிலும் பலவகையாகிய வியாதிக்கொண்டும், ஊழ்வினைப்பகுதியினால் இறநதிலளாய் பரபுவிவனுடைய கிருபையினால் இறவாமலிருந்த சிசுவையும் பெற்றான். பெற்றபின்பு சுமதியென்னுந் தாயும் அவன் புதல்வனும் அழிநோயுள்ள புண்ணினால் வருந்திச் சகிக்கமாட்டாமல் அழுதார்கள். எ - று.

அந்தோ இரக்க இடைச்சொல் (மரு)

இடைவிடாதிவரரற்றிடுமோதைசேட்டி நையவனயர்வெய்தி,
யடையும்வாகடர்தங்களையிட பிணியகறறுதினெனலோடு
மிடையும்புணுநகலையானவழிக்குலவிஞ்சையான்வனையத்தால்
உடையநன்மருநதளப்பிலசெய்தலுமுறுட்டினிதணியாதால்.

(இ - புறா.) இவ்வண்ண மிவர்கள் இடைவிடாமல் அழுகிறவோசையை வச்சிரவாருவென்னும் அரசன்கேட்டுத் துயரமடைந்து, வருகின்ற வயித்தியர்களைநோக்கி இந்தவியாதியை நீக்குங்களென்று சொல்ல; தாங்கள் ஆராய்ச்சிசெய்திருக்கின்ற வைத்தியசாஸ்திரப் பயிற்சியின் திறத்தினாலும் தங்கள் மூன்னோர்கள் கற்பித்திருக்கும் கல்வியினாலும் உத்தியினாலும் செய்யப்பட்டிருக்கும் எல்ல அவுஷதங்கள் பஸ்பலவாக கொடுத்தும், அப்பெரியபிணிதீர்த்ததில்லை. எ - று. வாகடர் என்னு மொரு முனிவரால்செய்யப்பட்ட வைத்தியசாஸ்திரத்துக்கு வாகடமென்றுபெயர்; வைத்தியர்கள் அந்தசாஸ்திரத்தை விரித்துணர்ந்தவர்களாதலால் அவர்களுக்கும் வாகடரெனப்பெயர் வழங்குவர்.

பிணிமுதிர்ந்திடவாகடரெங்கனரற்பெயர்க்கரிதரிதென்ன
மணிபுனைத்ததார்புன்னவந்தருரைத்தலுமன்னவன்மனக்கொள்வா

னணிகொண்மேகலைமடவரலமுதையுமரும்பெறற்புதல்வன்றான்
றணிவிவரதாற்றேறையுங்கேட்டியார்தனிவிழி துயில்கிற்பார்.

(இ - புரை.) ஸவத்தியர்கள் தங்களால் கூடியமட்டும் பார்த்தும் பீணி
தீராமல் அதிகரித்ததினால் ரத்தினமாலையணிந்த அரசனோக்கி, இந்த லோயை
த்தீர்க்க எங்களாலாகாதென்று சொல்ல; அதைக்கேட்ட அவ்வரசன்பெறுதற்க
ரிய நம்முடைய புத்திரன் ஓயாமல் அழுகிற ஓசையையும் அதைக்குறித்து அழ
குபொருந்திய மேகலாபரணமணிந்த நம்முடைய மனைவியானவன் அழுகிற
ஓசையுங்கேட்டு, யார்தான் நித்திரைசெய்வார்களென்று கருதி, எ - று.
தனிவிழி - ஒப்பில்லாதகண் எனப்பொருளுரைத்துக்கொள்க. (கசு)

நோவினா உயிரிறப்பரோவிறக்கிலரன் நியிந்நோய்நீங்கி
மேயுநல் லுருப்பெறுவரோபெறுகிலர்வினையையார்விலக்கிற்பார்
பாவகாரியரிவார்நமனா லப்பழநிதாற்றாது
நாவினாலெடுத்தோதொனாநாகுறநானிலத்தனில்வந்தார்.

(இ - புரை.) நோவினா உயிரிறப்பார்களோவென்றால், இறக்கிறத
யில்லை. அல்லது இந்த நோய்நீங்கி நல்லுருவத்தை அடைவார்களோ வென்
றால், அடைவதுமில்லை. அடையக்கூடாத வினையை எவர்கள் நீக்கிக் கொள்
ளித்தக்கவர்கள், இவர்கள் மகாபாவிகள், நமனுடைய ஆலயத்திலிருக்கும் பழ
மையான நரகத்தில் வைத்தால் அதுவுஞ் சிக்கமாட்டாது, ஆகையால் நாவி
னாலெடுத்துச் சொல்லவொண்ணாத கொடியநரகம் ஒன்றுண்டாகி யதில்விழும்
படியிவ்வுலகத்தில் வந்தார்கள். எ - று. (கஎ)

என்றுசின்தையினவர்களையிகழ்ந்துமற்றினையாமனையார்மாட
டொன்றுமன்பினனாகிமற்றவார்நலனுண்டுவாழிகல்வேந்தன்
கன்றுநெஞ்சினன்சூதனைக்கூவியிக்கயத்தியைமகவோடும் [ன்.
இன்றுதேர்மிசைக்கொண்டுபோய்க்காட்டகததுடைவிட்டுமீள்கென்று

(இ - புரை) இவ்வாறு மனதிலெண்ணி அப்பின்னையையும் மனைவியை
யும் இகழ்ந்து, இளையமனைவியர்களிடத்தில் ஆசைபொருந்தி அவர்களுடைய
இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் அவ்வரசன், ஒருநினைம் மூத்தமனைவி
யையும் புத்திரனையும் வெறுத்து, வெம்பிய மனதையுடையவனாய்த் தேர்ப்பா
சனை அழைத்து, இந்தப்பாவியையும் இவள் புத்திரனையும் இன்று தேரிலேந்
றிக்கொண்டுபோய்க் காட்டினிடத்தில் விடுத்து மீளுவாய்என்றான். எ - று.

சூதன் - தேர்ப்பாகன்.

(கஅ)

விட்டுமீடியென்றுரைத்தலுமவலவனும்வேந்தாவேந்துரைபேணிக்
கட்டுவாற்பரிக்கொடியுருநிந்தேர்மிசைக்கன்னியைமகவோடும்

இட்டுக்கொண்டுநிறுத்திமுட்டகானகத்திற்க்கிவிட்டனன்மீண்டு.
வட்டவாழிகுழ்புலனிகாவுலவன்முன்வந்தடியினைதாழ்த்தான்.

(இ - புரா.) இவர்களைக் காட்டில் விட்டுவாவென்று அரசன் சொல்
லிய வாதத்தையைத் தேர்ப்பாகன் ஷற்றுக்கொண்டு, அவர்களிருவரையும் தாவி
ச்செல்லும் குதிரைபூட்டிய தேரின்மேலேற்றிக்கொண்டுபோய் நல்லமரங்கத்த
தைத் கடந்து, முள்ளுகளையுடைய காட்டிலிறக்கிவிட்டிவந்து, வட்டமாடுபு
சமுத்திரங்குழந்த உலத்தற்றி காவல்புண்ட அவ்வரசன் பாதத்தில், வணங்கி
இன். எ - று. (கக)

அப்பிறத்தவெங்கானிடைத்தமியளாயரும்பெறன்மகவோடும்
வெப்பறுத்துநோய்முதிர்வினாவினன் கதிர்வெதுப்பலாவிடெய்தி
யெப்பறத்தினுமலகையுமுமுலையுமேனமுமிடர்செய்யச்
செப்பெனத்திரண்முலையினொருசிறைசெல்லவும்வழிகாணாள்.

(இ - புரா.) தேர்ப்பாகன்போய்விட்டபின் செப்புச்சிமின்போல் திரண்
டதுளமுடைய இராசஸ்திரியானவன் அந்தவெவ்வியகாட்டில் தவித்தவளாய்
வருத்தப்படுத்திநோயின் மிகுதியினாலும்சூரியகாணவெப்பத்தினாலும்தானும்
தன்புத்திரனும் தன்பமடைந்து, காலுபறத்திலும் பேய்களும் புலிகளும் பன்
றிகளும் தன்பப்படுத்த, ஒரு இடத்துக்குப்போகவும்வழிகாணாதவளானான். எ - று.
இன்ன-சூரியன். (௧-0)

அரியதாகியவிதியினைவெறுக்குநொத்தயர்வுறுமமுதெங்கும்
உரியகாதலன்கொடுமையைநினைந்துகண்ணுறுபுனவிடைத்தோயும்
விரியநோய்ப்பெறுதாற்றியகுழலிவாய்மென்முலையினைத்தூட்டும்
எரியினின்றதுதன்னுடல்குடுபசியினாவிடருழந்திதுசெய்தாள்.

(இ - புரா.) அரியதாகிய விதியைவெறுப்பான், நொத்து சோர்வுறுவான்,
தனக்குரிய கணவனுடைய கொடுமையை நினைந்து கண்கள்பொழிகின்ற கீரிற்
றோய்வுடன், மிகுந்தநோயைச் சகிக்கமாட்டாமல் அழுகிறதன்பின்னையை மார்
புடனானைத்துப் புலுவிடவான், தீயையொத்த இடைவிடாமலிருந்து தன்
னுலிச் சுகிதின்ற பசியினால் தன்பன் கொண்டு ஒருகாரியஞ்செய்தான். எ - று.

வெஞ்சினக்கொலைமாப்பயில்கானகம்விவங்கியோர்புடை"யேகி
பஞ்சின்மெல்லடிருகுநிகாண்டித்தனிப்பயப்பயச்செல்லுங்கால்
அஞ்சிலோதியோரணிகதர்கண்டதனிடைப்புருத்தனளந்த
இஞ்சிமாரகர்தனக்கிறையாகியவெறுழ்வலிவணிசேதன்.

(இ - புரா) தொழிய நோய்வுக்கொண்டு கொல்லுந்தொழிலையுடைய மிரு
கானக சமுத்திரக்கிட காட்டைவிட்டி ஒருபறத்திற்குள் பஞ்சினமென்

விழுதாவிது தஞ்சாவூர்த்தில் உதிர்ந்தபொருளும்படி மெல்ல மெல்ல நடந்து போம் போது அழகிய பொன்வட்டத்தட்டவழிந்த கூந்தலையுடைய அந்த ராஜஸ்திரியானவள் அழகுள்ளதாகிய ஒருநகரத்தைக்கண்டு அதைவிடத்திற்போனாள் (அப் பொழுது) மதிவரும்பு அந்த நகரத்திற்குத் தலைவனாகிய கிறப்புள்ள வந்த கன், ஏ - று, பைய - மெல்ல. சிவ-சடைப்பில்லையென்னும் பொன்வட்டத்தகம். இஞ்சி - மதிள். (௨௨)

மல்குமாநிதியுடைப்பதுமாகரன்மனையினிலொருகோழிப் பக்கியவல்செய்சிலையார், தம்மினோர்பாவைமற்றவட்கண்டு செல்வமைந்தனுந்திருமகணையுமித்தெருவினுலுர்போல ஒல்கியொல்கிவந்தடைந்தவாறே தெனக்குணர்ந்தனியெனச்சொன்னான்.

(இ - புரா.) மிகுந்த திரவியத்தையுடைய பதுமாகரனென்னும் பெயரையுடைய அந்தவார்த்தகன் வீட்டிற ரொழில் செய்யுகொண்டிருக்கும் ஒரு கோழித்தோழிகளில் ஒருதோழியானவள் அந்த ராஜஸ்திரியைப்பார்த்தாள். இராஜஸ்திரியோலிருக்கின்றனை, அப்படி யிருக்க நீயும் இந்தப் புத்திரனும் ஏழைகள் போலச் சேர்வாமைத்து இந்தத்தெருவில் வத்ததற்கும் காரணம் யாது? எனக்குச்சொல்லென்றான். ஏ - று.

சிலையர்-தோழியர்; ஆதலர்-ஏழைகள். (௨௩)

விம்மிவிம்மிநெஞ்சழிந்துவாய்புலர்ந்திடவிழிவழிநீர்சோர அம்மவம்மவோவழுவனைவினைத்தமையூர்க் குரைக்குவனென்னு வெம்மைநெஞ்சடைத்தலைமகனிழைத்ததுமேதிலார்வினைபீட்ட இம்மையிவ்விடருற்றிவண்புகுத்ததுமற்றெனவுரைசெய்தான்.

(இ - புரா.) அவ்வாறு தோழிகேட்டவுடன் விம்மி விம்மி நெஞ்சழிந்து அழுதுகொண்டு கண்களில் நீர் தாறா தாரையாகப் பெருகவும், வாயுலரவும் தாயே! வினைந்த ஊழ்வினை எவாகளுக்குச் சொல்லுவெனென்று இரக்கமில்லாத தன்களைவன் செய்ததையும், அயலவர்களாகிய சககனத்திமார் கொடிய செய்கைசெய்ய (அதனால்) இப்பிறப்பிலேதானே இப்படிக்கொத்த துன்பு மடைந்து இவ்விடத்தில் அடைந்ததும், இவ்வாறென்றுசொன்னான். ■ - று.

அம்மா - இரக்க விடைச்சொல். (௨௪)

கேட்டுவல்லவிராநதோழி. னன் சென்றனன்கெழுமுசீர்வணிகேசுள் ராட்டுணைத்தொழுது நங்குநகர்சார்ந்தொருகுலத்தையுள் வுரட்டிவந்துகொண்டிருக்கவினாள் வருந்தியபுதுகோயாள் கங்கு. ன்மன்னவன்விடுத்திவந்துகங்குடையடைந்தனனென்றான்.

(இ - புரா) இதனைக்கேட்ட அத்தோறியானவன் மிக்கவிதையோடு
கென்று, செல்வச்சிறப்பினைபுடைய வணிகனைவணங்கி, ஐயனே! கமது காவ
லமைந்தகரத்தை வாள்போலும்கண்களையுடைய ஒருமாதானவன் கையிலொரு
மகைவையேந்திக்கொண்டு அடைந்திருக்கின்றான். அவன் மிக்கநோ யுடையவன்,
அவன்புருடான அரசன் காட்டில்விட்டுவிடவந்தவனாம் என்றான். எ - று.

தருமசிந்தையினீதியிற்கொடையினிற்றயவினினிகரில்லான்
கருமமங்கதகேட்டலுங்குழைந்துங்கருத்தினன்புறம்போந்தாங்
கருமருந்தனமகவையுந்தாயையுங்கண்டத்சயித்திங்கள்
வருதொன்றொருவேதியன்மனைநினின்மற்றவர்தமைவைத்தே.

(இ - புரா) தருமசிந்தையிலும் தியாகத்திலும் நீதியிலும் தனையிலும்
தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய அந்த வணிகேசன் அவன் சொன்ன காரியத்தை
க்கேட்டமாத்நிரத்தில் வருந்துகின்ற மனதையுடையவனாய் வெளியில் வந்து,
அவவிடத்திலிருக்கும் அருமருந்தையொத்தகுழந்தையையுந் தாயையும்பார்த்து
அதிசயித்து, இங்கேவாருங்கொன்று அழைத்துக் கொண்டோபாய் ஒரு பிரம
ணணவீட்டில் அவர்களைவைத்து, எ - று. (2௬)

உற்றவாயுள்வேதியரெலாம்வருகவென்றுறுந்திமழைசிந்தி
முற்றும்வல்விடநோயினமருந்தினன்முரித்திரம்நிவளென்னைப்
பெற்றதாயிவண்மகவுமென்பெருந்துணையென்றவன்பலபேசக்
கற்றாலபுகன்மருந்தெலாமருத்தவுங்கனன்றதுமுதுநோயே.

(இ - புரா) அவ்விடத்திலிருக்கும் வைத்தியர்களையெல்லாம் வரவழைத்
து மிருத்திரவியங்கொடுத்து, இந்த ராசஸ்திரி யென்னைப்பெற்றதாய், இவன்
குழந்தை என்னுடைய சகோதரன், ஆதலால் இவர்களுக்குப் பொருந்திய
கொடிய வீஷ்ணோயை அவுஷதங்களால் முரித்துவிடுங்கொன்று அவர்களுக்
குச்சொல்ல; அதைக்கேட்ட வைத்தியர்கள் தாங்கள் கற்றுணர்ந்த வைத்திய
சாஸ்திரத்திற் சொல்லும் அவுஷதங்களையெல்லாம் வகையறிந்து கொடுத்தார்
கள். அப்படியவர்கள் கொடுக்கக் கொடுக்கப் பழமையாகிய வியாதியானது
கொழிமையுடன் அதிகரித்தது. எ - று. (௨௭)

இழுதுபெய்குடமெறிதலுங்கனற்சிகையெழுமபோலெண்ணில்லாப்
பழுதினன்மருந்திடுதொறுமுதிர்ந்துநோய்படர்செயப்பல்காலும்
அழுதுமாழ்கியபால்கனிற்றத்தலுமளவிலாத்துயர்பொங்கப்
புழுதிநீணிலத்தருண்டனருருமுழிழ்புற்றுறையாவென்ன.

(இ - புரா) 'நெய்நினைந்த் குடத்தை எறிந்தமாத்நிரத்தில் அக்கிளியா
னது சினைவீட்டெழுந்த' தன்மைபோல, அளவில்லாத் கல்ல மருந்துகளை

கொடுக்குத்தோறும் அந்தவியாதி மேலிட்டித் துன்பஞ்செய்தவினால், இடைவிடாமல் அழுதுசோர்ந்த புத்திரனிறந்தனன். அவனிறக்கவே, அளவிலாத துயரம் உண்டாகப் புற்றிலிருக்குஞ் சரப்பமானது இடிவீழ்ந்தாற் றடிப்பது போலப் பூமியில்விழுந்து புரண்டாள். எ - று.

இழுது - நெய், பட்டர் - துன்பம், உருமு - இடி. (௨௮)

வீழ்மெய்ப்பதைத்தெழுமழும்வெதும்பிடும்விம்மும்வெந்துயருள்ளித் தாழுங்கைகளான்முலைமுகட்டெற்றிடுந்தளர்வொடுநெனிசோரும் போமும்புபாய்மயிலென மாழ்குறும்பொருமும்புத்திரசோபத் தாழுநின்றநின்றருகும்வெய்துயிர்த்திமமலக்கணுறறிமென்னோ.

(இ - புறா) பூமியில் விழுவுள், உடல்பதைத்தெழுந்தழுவுள், வெதும்பி விம்முவுள், தனக்கு நேரிட்ட துயரத்தை நினைத்துச்சோர்வுள், இரண்டு கைகளாலும் முலைமுகட்டில் மோதிக்கொள்வுள், மிகுந்தமெலிவோடுசோர்வுள், அம் புபாய்ந்த மயிலைப்போல மாழ்குவள், தேம்புவுள், புத்திரசோகத்தில் அமிழ்ந்து நின்ற நின்றருகுவள், பெருமூச்சுவிடுவுள், இத்தகைய துன்பம் அடைவாள.

வேறு.

அயலகத்துறையத்தணமாதரு

மயலகத்துவணிகமகளிருங்

கயலையொத்தகட்காரிகைபாலெய்திச்

செயலுணர்த்தித்தெருட்டவுந்தேறலாள்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு துயரப்படுகிறவனைப் பார்த்து அயல் வீட்டிலிருக்கும் பிராமணஸ்திரிகளும் இம்மாதின் றுயரத்தால் மயங்கிய வைசிய மாதர்களும் கயல்போலும் கண்களையுடைய அத்தராசஸ்திரியினிடத்திற் சென்று, இவ்வுடல் அரித்தியுமே யல்லாமல் நித்தியமல்லவென்பதை அனேக திருஷ்டாந்தங்களாற்சொல்லித் தெளிவிக்கவும் அவன் துக்கம் நீங்காதவளாகி, எ - று.

கையறத்தளர்வேனைநீகைவிடும்

வெய்யகேண்மைவெதுப்பமெவித்துளேன்

உய்யலேனினியுன்னைவிடுத்துமே.

(இ - புறா.) அப்பனை! என்னை அரசன் நீக்கிவிட்டபடியால், இடமின்றி வருந்துகிற என்னை நியுங்கைவிட நேர்ந்த இக்கேண்மையானது என்னை மெலிவிக்க மெலிவடைந்தேன், உன்னைப்பிரிந்தும் இனிப் பிழைத்திருக்கமாட்டேன், எ - று, கை - இடம், நண்டுச்சார்விடத்தைக்குறித்தது. (௨௯)

என்றுபன்னியிரங்குஞ்சுமதிதான்
சென்றுநாய்கின்றெருட்டவுந்தேறளாள்
கன்றிமாழ்குறுங்காலையிலாக்கணை
தொன்றுதேர்விடபன்வந்துதோன்றினான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு சொல்லிச் சொல்லி அழுகின்ற சுமதிபென்பவன், தன்னை யாதரிக்கும் வர்த்தகன் வந்து பலவார்த்தைகளாற் நேற்றவுந் தேரு மல் மண்மவருந்நிச் சோபமுறும்போது, பழைமை அறியத்தக்க யிடபன் என்னும் ஒரு சிவயோகி அவ்விடத்திலெழுந்தருளினார். ■ - று.

பன்னுதல் - கூறுதல்.

(௨௨)

வந்தயோகிமலராடிதாழ்ந்தெழுந்
தெந்தநீயிவளித்துயர்தீர்த்தியென்
றந்தநாய்கனுரைப்பவருந்தவன்
கொந்துலரங்குழலிக்கிவைகூறினான்.

(இ - புறா.) வந்த சிவயோகியை அந்த வர்த்தகன் கண்டு பாதங்களில் வணங்கி, என்னையனே ! இந்தராசஸ்திரியின் அரிதுயரத்தை எவ்வாறுவது தீர்த்தருளவேண்டு மென்று சொல்ல, பூங்கொத்துகண்ணிந்த கூந்தலையுடைய அவளைப்பார்த்துச் சிவயோகி யிந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றார். ■ - று. (௨௩)

என்னை மாழ்கியிரங்குவதேழைநீ
பொன்னுமாவிபொருந்தியகர்யமு
மின்னுமொக்குளம்போனனிவீநதிமம்
அன்னதுள்ளியறிஞரழிவுறார்.

(இ - புறா.) ஏழைத்தன்மையுடையமாதே! நீ யிரங்கித் துயரப்படுவதில் என்ன பிரயோசனம், திரவியமும் உயிர்பொருந்திய இவ்வுடலமும் மின்ன லைப்போலவும் நீர்க்குமிழியைப்போலவும் விரைவில் அழியத்தக்கவையே; ஆகை யால், அவறறைக்கருதி அறிவுள்ளவர்கன் வருந்தார்கள். ■ - று. மின்னல் தோ ன்றி மறைதலால் ■■■ செல்வத்திற்கும், குமிழி தோன்றும்போதேயழிதலால் அது உடலுக்கும் உயர்மனமாவின். "தோற்றமுண்டேல்மரணமுண்டு" என்ற சுந்தரமூர்த்திகளாயனர் திருப்பாட்டினையும் அறிக. (௨௪)

கூறுசுரத்திகுண்கூடிற்றேவரா
மாறிநரசுதஞ்சேர்ந்திழன்மார்தராம்
சென்றுதாமதமேவிலங்கிவந்தாமு
வந்துதேற்றநிகண்டுக்குணத்துற்றிடம்.

(இ - புரை.) சொல்லுகின்ற சத்துவகுணம் கூடாமானால் தேவர்களாவார்கள், அக்குணத்திக்கு மாறாகிய இராசதகுணங்கூடினால் மனிதராவார்கள், அதிலும் வேறாகிய தாமதகுணங்கூடினால் மிருகமாவார்கள், இவ்வாறு முக்குணத்தினால் பிறப்புண்டாகும். ■ - று. (௩௫)

முக்குணத்தின்முயற்சியிலோரொன்று
தொக்கவாறு துவன்றுவந்தறியினன்
மக்கடேவர்விலங்கென வந்தவை
துய்க்கும்போகந்தொலையத் தொலையுமே.

(இ - புரை.) மூன்று விதகுணத்தின் முயற்சியில் ஒவ்வொரு குணஞ் சேர்ந்தமுறைமைப்படி உண்டாகும் குறியினால், மனிதர்களென்றும் தேவர்களென்றும் மிருகங்களென்றும் ஜனித்து, அவைகள் அனுபவிக்கவேண்டிய போகங்களை அனுபவித்துத் தொலைந்தபின் உடலும் அழிந்துபோம். எ - று.

துய்த்தல் - அனுபவித்தல். போகதகர்வுமுடிவே, தேசமுடிவாதலால், “போகந்தொலையத்தொலையும்” என்றார். “வினைதாமெழிந்தால் திணப்போத ளவுநில்லாது” என்று ஆன்றோர்கூறியதும் இக்கருத்தே. (௩௬)

பண்டைவாசனைதொக்கபயிற்சியாற்
கொண்டகாயநிலையெனக்கொள்வரோ
அண்டரேனும்பிறப்புளதாமெனின்
விண்டகாயபிறப்பதுமெய்யரோ.

(இ - புரை.) பூர்வவாசனைசேர்ந்த பயிற்சியினு லுண்டான இச்சரீரத் தை நிலைமையென்று எண்ணுவார்களோ? தேவர்களேயானாலும் மறுபிறப்புண் டென்றால், உயிரானது சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிப்போவது உண்மையாகும் அல்லவா? எ - று. (௩௭)

அங்குமொன்றினருந்தியவற்றினம்
றங்குதீமலநாளுந்தணந்திடு
மங்கைநீயதற்கித் துயர்வைத்திலை
யிங்குமாண்டமலத்துக்கெனெங்குவாய்.

(இ - புரை.) ஒருசரீரத்தில் உண்ட புசிப்பினம் பொருந்தியதீயமலமா ■ ■ ■ நாடோறும் நீங்கிவிடும், தாயே! நீ அதைக்குறித்து உன்மனதில்நீப்படிக்கொத்த துயரத்தை வையாதே, இப்போது இச்சிறுவனுக்கு நீங்கிய மலத் தைக் குறித்து ஏன் ஏக்கங்கொள்கின்றனை? எ - று. (௩௮)

சாவதும்பிறப்பும்மெனுந்தன்மையைத்
தேவருங்கூடவாரிதுதிண்ணமே

பாலைந் துயர்பட்டடித்தற்றமுமோ

யா

(இ - புரை.) இறப்பதம் பிறப்பதமாகிய தன்மையைத் தேவர்களுங் கடக்கமாட்டார்கள், இதுஉறுதியாகும்; தாயே! நீ துயரப்படுவதினால்வந்ததுக் கம் நீக்குமோ? சென்றவுயிரைப்பற்றி அழுது மீட்டுக்கொண்டவர்கள் முன்னர் யாரிருக்கின்றார்கள். ■ - று. (௩௯)

பட்டர்கிரித்தலைப்பான்மதிபோற்கரிப்
பிடர்நிழறறுகவிகையிற்போந்தவர்
கடனிலத்திற்கவிழ்ந்தனான்றிமற்
றுடலெடுத்தேவர்தாவையொருவினார்.

(இ - புரை.) பெரியமலையினுச்சியில் சந்திரோதயமானதுபோல யானை பின்பிடறியிலேறிக்கொண்டு நிழலைச்செய்கின்ற குடையினகீழாகப் பலனிவந்த ஆசர்களும் கடல்கூழ்ந்த உலகத்தில் விழுந்திறந்து போனார்களேயல்லது இவ்வுடலையெடுத்தவர்களுள் எவர்கள் இறப்பை நீக்கினவர்கள். எ - று. (௪௦)

உற்றுநும்வீருப்பானுதித்தானலன்
மற்றுநும்வெறுப்பான்மடிந்தானலன்
சுற்றுங்கட்சியொழியத்தூற்றுவா
னுற்றபுள்ளினுடல்விட்டொளித்துளான்.

(இ - புரை.) இறந்துபோன இப்புத்திரன் உங்கள் விருப்பத்தினால் பிறந்தவனுமல்லன், மேலும் உங்கள் வெறுப்பினால் மடிந்தவனு மல்லன்; பின்னப் பட்ட கடடைவிட்டு நீங்கி யாகாயத்திற் பறந்துபோகின்ற பட்சியைப்போல இவ்வுடலை விட்டு மறைந்துபோனான். எ - று. கட்சி - பகழிக்கடு. (௪௧)

தாயர்தந்தையர்பத்தருக்கினு
லாயசுக்கிலசோணிதமங்கொரு
காயமாகக்கருக்கொருமுன்னமே
மாயுமங்கவாரொந்துவருந்தவே.

(இ - புரை.) மாதாபிதாக்களுடைய இன்பச்செருக்கினால் உண்டாகிய சுக் திஸசோணிதமானது கருவாகத் தரிப்பதற்கு முன்னரே அவர்கள் றொந்து வருத்தம்படி மாயவுக்கடும். எ - று. (௪௨)

அங்குமாய்ந்ததின்றென்னினவயவந்
தங்கியைபிருதிங்கடணந்தபின்

வங்கவாரிகுழம்மண்ணிடைத்தோன்றியே
பொங்குநக்கினைகண்டழப்பொன்றுமே,

(இ - புரை.) கருப்பத்திலேதானே இறக்காவிட்டாலும் உறுப்புக்களெல்லாம் பொருந்திப் பத்துமாதமுமானபின்பு கப்பல்கள் செல்லும் கடல்வளைந்த இவ்வுலகத்திற்பிறந்து பந்துகெண்கள் கண்டமும்படி இறந்து போகவும்கூடும். எ - று. வங்கம் - கப்பல். (சுரு)

பொன்றிறீர்த்திற்பொற்பிறைபோல்வளர்ந்
தொன்றுகேள்வியுணர்வமையுடாட்
மென்றுபூங்குழறுஞ்சினுந்துஞ்சுமற்
முன்றுவிதலொழிந்தெழிலாகியே.

(இ - புரை.) பூவையணிந்த அளகத்தையுடையவளே! பிறந்தவுடன் இறவாமலிருந்தால், அழகிய பிறைபோல்வளர்ந்து பொருந்திய கல்விகளைப் பகுத்தறிந்து கொள்ளும்படியான பருவத்திலிறந்தாலு மிறக்கக் கூடும், அல்லது அப்போது இறத்தலின்றி அழகுடன் வளர்ந்தி, எ - று. (சுரு)

காமனையெனக்கண்டவர்களுக்கவர்
வாமநல்லுருவோமெரீஇயபின்
சேமநல்விடைபோன்மணஞ்செய்வுழித்
தாமவார்குழறுஞ்சினுந்துஞ்சுமே.

(இ - புரை) அகிற்புகைபூட்டத்தக்க அளகத்தையுடையவளே! மன்மதனைப்போலக் கண்டவர்கள் பார்வையைக் கிரகிக்கும் படியான செனத்தரியமுள்ள உருவத்துடன் வளர்ந்தபின்பு இன்பமுள்ள நல்ல ரூபம்போலக் காணப்பருவம் பொருந்தி விவாகஞ் செய்யுங்காலத்தில் இறந்தாலும் இருக்கவும்கூடும். எ - று. வாமம் - அழகு. (சுரு)

கல்விமைந்தர்களிப்புந்திருவொடு
செல்வவூக்கமுத்துய்த்துச்செழிக்குநாட்
பல்குபாவப்பயப்புலிபற்றறு
மொல்கிவாவுமுழையென்மாயுமே.

(இ - புரை) கல்விநிறைந்த வாலிபர்கள் சந்தோஷத்தையுஞ் செல்வச் செருக்கையும் அனுபவித்துச் செழுமையாக வாழுகளில், மிகுந்தபார்வையாக அக்சந்தரும் புலிபற்றினமாத் திரத்திற்சோர்ந்து, மானிறப்பதுபோல இறந்து விடுவார்கள். எ - று. உழை - மான். (சுரு)

கூனிமுத்தருங்கெனக்கேரல்பிடித்
தேனையோருமிசுழலிருகலந்

தானையோசெரிநீதிடச்சாவது
மானினோக்கினல்லாயொருவண்ணமே.

(இ - புறா.) மான்பார்வைபோல் மருண்டபார்வையையுடைய நல்ல வனே! கிழக்குறங்குபோல உடல்வளைந்து கையிற கோல்பிடித்தானறிக்கொண்டு, மற்றயாவரும் இகழும்படி மலசலங்கள் வஸ்திரத்திலேதானே கழல ஒன்றுந் தெரியாமலிருந்து இறந்துபோவதும் ஒருவிதமாம். எ - று. (சுஎ)

காலமென்பர்சிலர்சிலர்கன்மமே
மூலமென்பர்சிலர்முக்குணமென்பர்
ஞாலமென்புனலாதியநல்லுட
லேலுமூன்றிற்குமேற்றதென்பார்சிலர்.

(இ - புறா.) இறப்பதற்குக் காலந்தான் காரணமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அவனவனுடைய கர்மந்தான்காரணமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், சிலர் முக்குணமே காரணமென்பார், பிருதிவி அப்பு முதலாகிய பஞ்சபூத சம்பந்தமான இவ்வுடல் மேற்சொல்லிய மூன்றுக்கும் ஏற்றதென்று சிலர் சொல்வார்கள். எ - று. (சுஅ)

ஆதலானித்திறமுடையாக்கையைப்
போதமுற்றவர்பொய்யெனக்கொண்டிபின்
சாதலுக்குமபிறத்தற்குநதம்மனத்
தேதமோடுவப்பினறியிருப்பரே.

(இ - புறா.) ஆகையினாலே, இப்படிப்பட்ட சரீரத்தை ஞானமுற்ற பெரியோர்கள் பொய்யென வெண்ணிச் சாதலிலும்பிறத்தலிலும் துக்கமுஞ்சந் தோஷமு மில்லாமலிருப்பார்கள். ■ - று. (சுக)

எவ்விதற்பத்தவெவ்வடலங்களு
மவ்வியத்தததிறேன்றியடங்க்கிடம்
பவ்வமுறறியபாரினெழுந்துகள்
கொவ்வைவாய்க்கொடிமீண்டதிறகூடல்போல்.

(இ - புறா.) கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயினையுடைய கொடிபோன தவனே! பூமியில் எழுகின்ற துகள்கள் மறுபடியும் அநதப்பூமியிலேதானே அடங்குவதுபோல, எவ்விதமாகிய விகற்பங்களை யுடைய எவ்வித சரீரங்களும் மாயையின்றோன்றி அதிலேதானே ஒடுங்கும். எ - று. அவ்வியத்தம்-பிரகிருதி, மாயை. (இஃ)

உன்னையின்றவருன்னுவித்தவா
மன்னுமுற்பவந்தோறுமணந்தவ

ரன்னமேதிரையாழிவினுண்மனை

மனைனுநதரத்தரோ.

(இ - புறா) அன்னம்போல்பவளே! பொருந்திய பூர்வசன்மத்தில் உன்னைப்பெற்றவர்களும், உன்னாற் பெறப்பட்டவர்களும் உன்னை விவாகஞ்செய்துகொண்டவர்களும் அலைகையுடைய சமுத்திரத்தின் சிறியமணலை யெண்ணினாலும் என்னும் அளவையுடையவர்களோ? எ - று. (ருக)

பாகெனுஞ்சொலினுய்படர்காலமா
காகவாயினினுனிலந்தன்னில்வாழ்
போகமானிடத்தேரைபொருந்தியு
மோகையுஞ்சிறிதுற்றிடுமோசொலாய்.

(இ-புறா.) பாகுபோலும் மதரமுள்ள வசனத்தையுடையவளே! காலமாகிய பாம்பின்வாயிலகப்பட்டுக்கொண்டு போகத்தையே விரும்பும் மனிதர்களாகிய தேரைகளுக்குச் சந்தோஷமுஞ் சிறிது முண்டாகுமோ? சொல்லுவாய். எ - று. (ருஉ)

முந்தைநான் முகன்முன்னம்படைத்துட
றந்தநாளிற்றனுகரணங்களுந்
புந்திசேர்புவனத்தொடுபோகமும்
பந்தமாமிடைவேறென்றுபற்றுமோ.

(இ - புறா) பழமையாகிய பிரமதேவன் ஆதியிலித்த உடலைச் சிறுட்டித்துத் தந்தநாளிலேயே, தனுக்கரணங்களும் நினைக்கும்படியாகிய புவனபோகங்களும் தொடர்ச்சியாகவே அமைந்திருக்கின்றமையால், மத்தியில் நூதனமாக ஒன்று வரவுகூடுமா? எ - று. (ருங)

தோலுமென்புநரம்புமிறைச்சியு
மேலுமீரலும்பித்துமிரத்தமும்
சீழுமிட்டகுழிசில்சிறைத்தது
போலுநீயிதற்கென்கொல்புலம்பலே.

(இ - புறா.) தோலும் எலும்பும் நரம்பும் மாமிசமும் ஈரலும் பித்தநீரும் உகிரமும் சீழும் நிறைத்துவைத்த ஒருகடமானது உடைந்துபோய்விட்டது போலாக்கும் இச்சரீரம் இறந்தது. இத்தகாக நீபுலம்புவது என்னேகாரணம். ()

முக்கனையகன்முப்பூரந்தீயெழு
நக்கநாயகனுண்மலர்ந்தாடொழு

மக்களன்றிமறவையெவன்றிடத்
தக்கதன்மைவாய்ந்தாரெனச்சாற்றினான்.

(இ - புரா.) சரீரம் இத்தன்மைத்தா யிருப்பதினாலே, திரிநேத்திரங்களை யுடையவரும் திரிபுரங்களில் தீபற்றகைத்தவருமாகிய பரமசிவனுடைய அன்ற லார்த்த அம்புஜம்போன்ற பாதங்களைவணங்கும் அன்பர்கள் நமனை வெல்லுவா ரேயன்றி, மற்றவர்களுள் யார்தான் வெல்லத்தக்கவர்களென்று சிவயோகி சொல்லியருளினார். எ - று.

(இரு)

வேறு.

கேட்டாளெழுந்தரள்கிளியென்னமிழற்றுசொல்லாள்
வாட்டாரைக்காந்தன்மலர்கொண்டெதிர்நீவுமாபோற்
றீட்டாதமைக்கண்பொழியாவிசிறந்தசங்கம்
பூட்டாதகையாற்றுடைத்தின்னபுகல்வதானாள்.

(இ-புரா.) கிளிபோல் வசனிக்குஞ் சொல்லையுடைய ராசஸ்திரியானவள் சிவயோகிகள் சொன்னதை யெல்லாங்கேட்டு உடனேயெழுந்து, வாளிலுண் டாகும் நீர்த்தாரையைக் காந்தன்மலரால் துடைப்பதுபோல, மைதிட்டாத கண்பொழிகின்ற நீர்த்துளியை வளையலணியாமலிருக்கின்ற கையால்துடை த்து, இந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றாள். எ - று. காட்டில்வாசம்பண்ணநேர்ந்த மையால், மைதிட்டாதகண்ணென்றும் சங்கம்பூட்டாதகையென்றுங்கூறினார்.

கள்ளாருமலைமுடிவேந்துகனன்றுநீக்க
வுள்ளாவிவாட்டுமுதுநோயினுணங்குவேற்குத்
தள்ளாவிழுச்சீர்ப்புதல்வன்னொசாதருளே
விள்ளாததுன்பத்துமலாதவிரதமென்னு.

(இ - புரா.) தேனிறைத்த பூமாலையணிந்த மகுடந்தரித்த அரசன் கோ பங்கொண்டு நீக்கிவிட்டதினால், உள்ளுயிராவருத்தும் காமநோயினால் மெலி கின்ற எனக்கு, நீக்கமற்றசிறப்பினையுடைய இறந்துபோன எண்புத்திரனுடன் கானும் இறந்துபோவதே நீங்காததுன்பத்தில் விழாதவிரதமென்றுசொல்லி, (

அளிகொண்டசின்தையறத்தோய்நின்னருட்கணைக்கம்
வினிகின்றகாலத்தெதிர்ந்தேன்வினை வெய்மைதீர்ந்தேன்
முளிகொண்டபைங்குடத்தெறுகோடைமுதிர்ச்சிதீரத்
தளிகொண்டல்கிந்திப்புரந்தாற்றிடுதன்மைபோலும்.

(இ - புரா.) தீயுந்தன்மைகொண்ட பயிரைவாட்டுகின்ற கோடைவெப் பந்திரும்படியாக மேகங்கள் நீர்த்துளியைவூச்சிவிட வெப்புத்தைவாற்றுந் தன்மை

போலக் கிருபைபொருந்திய மனதையுடைய மூனிவாரோ! தேவார்த்தந்தருளிய
கிருபாநோக்கத்தை நானிதக்குஞ் சமயத்திற் பெற்றுக்கொண்டு திவினைக்கொடு
மையை நீங்கினேன். எ - று. மூனிதல் - தீய்தல். (௫௮)

என்னவிவள்சாதற்கியைந்துளமெய்ம்மையுள்ள
முன்னொழிபாடுபுரிந்ததுமற்பவத்திற்
பொன்றாமார்பின்மகவென்பதுந்தேர்ந்துபூவை
தன்னாவமைந்தனுயிரீட்டுந்தகைமைசெய்தான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு சொல்லி அந்த ராசஸ்திரி இறப்பதற்குத் துணி
ந்த ரிச்சயத்தையறிந்து, பொன்றாமணிந்த மார்பினொரு இத்தப்புத்திரன் முற்
பிறப்பில் தனக்கு உபசாரஞ் செய்தவனென்பதையுமெண்ணி, அவளுடைய
ஆசைப்புத்திர னுயிரைமீட்கும்வகையை அம்மூனிவர் செய்தருளினார். எ-று.

பாலொத்திலகுந்திருநீறுபரிந்தெடுத்து
வாலப்பிறைபோல்பவனெற்றிவயங்கச்சாத்தி
யாலத்திருண்டகளத்தான்பொன்னடியையேத்தி
மூலத்திருமந்திரங்காதினமொழியலோமும்.

(இ - புறா.) பாலப்போன்ற வெண்மைநிறங்கொண்டு விளங்குகின்ற
திருநீற்றினைப் பரிவுடனெடுத்து, பாலசந்திரன் போல்பவனாகிய அப்புத்திர
னுடைய நெற்றியில் பிரகாசிக்கும்படிதரித்து, விஷத்தினால் கறுத்த கண்டத்
தையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடிகளைத் துதಿಸெய்து, பஞ்சாக்ஷரத்தைக்
காதில் உபதேசித்த அளவில், எ - று. (௬௦)

பைந்தாட்கமலங்கண்மலர்ந்தெனப்பாலன்செங்க
ணந்தாதுவிழித்திடநற்றுயினீக்கினுன்போன்
முந்தாவெழுந்தேமுலையுண்ணமுயலும்வேலை
செந்தாமரைமேற்றிருவுன்னவள்சேர்த்துபுல்லி.

(இ - புறா.) பசியதானையுடைய தாமரைமலர்கள் மலர்ந்ததுபோல இறந்
திருக்கும்புத்திரன் கண்களைத்திறந்து நித்திரைநீங்கினவன்போ லெழுந்து
முந்தி முலையுண்ணத்தாவினபோது, திருமகனெயொத்த அந்த ராசஸ்திரி தன்
புத்திரனைக்கிட்டி அணைத்துக்கொண்டு, எ - று. (௬௧)

பொல்லாவறுமைத்துயர்பூண்டபொறியிலாள
னில்லாதசெம்பொன்கிடைத்தாங்கணிமூந்துமீள
நல்லாதாவத்தொடுபெற்றெனநங்கையோகை
நில்லாதுபொருக்ககளியெய்தினான்றகாலே னாதி

(இ - புரா.) கொடியவனுமைத் துயரத்தைக் கொண்டிருந்த அங்கப் பழுத்துள்ளவனாகிய ஒருவன் தனக்கில்லாத திரவியத்தைப்பெற்று உடனேயிழந்து, மறுபடியும் அந்தத்திரவியத்தை மிகுந்த ஆகையுடன் பெற்றுக்கொண்டது போல, அந்த ராசஸ்திரியானவன் சந்தோஷத்தனக்குள் எடங்காமல்பொங்கக் களிப்பை அடைந்துின்றபோது, ■ - று. நங்கை-பெண்தகுதியின் மிக்கவன்.

மீட்டுங்கருணைக்கடல்போலவிளங்கும்யோகி
தோட்டங்கமலத்துகட்டாதுசொரிவதேபோல்
வாட்டங்குகையான்மகன்மேலுமனைவிமேலுங்
காட்டுந்தளிர்ச்செங்கையினீறுகவினவிட்டான்.

(இ - புரா.) கிருபாசமுத்திரம்போல் விளங்குகின்ற அந்தச் சிவயோகியானவர் இதழ்களையுடைய தாமரைமலரானது மகரத்தப்பொடியைச் சிந்துவதுபோலத் தம்முடைய கையினால் விபூதியை ராசகுமாரன்மேலும் ராசன்மனைவிமேலும் தரித்தார். எ - று. தோடு - இதழ். (சுரு)

வெண்ணீர்வனன்பொசுரத்த லும்வெற்றிரும்பு
தெண்ணீரிரதத்துளிகுத்தச்செழும்பொனுகி
ஓட மண்ணீர்பெற்றாலெனமற்றவர்மேனிரோயின்
புண்ணீர்மைநீங்கிப்பசும்பொன்னுருவெய்திநின்றார்.

(இ - புரா.) அவர் விபூதி தரித்தமரத்திரத்தில் வெறுவிய இரும்பினிடத்தில் தெளிவானதன்மையுள்ள ரசத்துளியைச்சேர்த்தினவுடன் அவ்விரும்பு நல்லபொன்னுகி அலங்காரமுள்ள தன்மையைப் பெற்றதுபோல, நோயினையுடைய புண்தன்மைநீங்கி, அவர்கள் சரீரம் பொன்னிறம் பொருத்தினார்கள். எ - று. மண்ணல் - விளக்கமடைதல். (சுரு)

கங்காதானன்புறுதொண்டன்கழிந்தவாவி
மங்காதுமீட்கவுயிர்வந்தபின்மைந்தனோடு
கொங்கரர்குழலாடிருமேனியிற்கொண்டபுண்ணோய்
தங்காதுநீங்கத்திருநீறவன்சரத்தலோடும்.

(இ - புரா.) இறந்துபோனவயிர் அப்படியே போகாமல் "பரமசிவனிடத்தில் அன்புள்ள தொண்டராகிய சிவயோகியானவர்மீட்க, உயிர்பெற்ற புத்திரனுடைய சரீரத்திலும் தாயின் சரீரத்திலும் பொருந்திய புண்ணானது கொஞ்சமுமிராமல் நீங்கும்படி விபூதிதரித்த அளவில், எ - று. (சுரு)

தண்டாதவேள்விமறையோர்குலத்தையலாரும்
வண்டாழிக்குந்தொன்புநாய்கன்மடந்தைநிராருங்

கண்டார்மகிழ்ந்தார்வியத்தார்களித்தார்கடனஞ்
சுண்டான்றிருத்தாடொழுதேத்தெடுத்தோதிரின்னார்.

(இ - புரை.) எப்போதும் யாகஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பிராமணகுல
மாதர்களும், வண்டிகள்மொய்க்கும் முல்லைமாலையணிந்த அந்தவர்த்தகனுடைய
வீட்டு மாதர்களும், பார்த்துச் சந்தோஷித்து அதிசயமடைந்து களிப்புற்று
விஷபானம்பண்ணிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்தொழுது நோத்திரஞ்
செய்தார்கள். ■ - று. (சுச)

வாவுந்திரையார்கலிகுழும்வளாகங்காக்குங்
கோவிற்பெருந்தேவியுமைந்தனுங்கோதிலாத
தேவிற்கழற்றாப்பணியோகிதன்செய்யபொற்றா
ணவிற்புறவேத்திவணங்கிவில லுற்றார்.

(இ - புரை) தாவியமெலழகின்ற அலையையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த
பூமியைக் காக்கும் அரசன்மனையிடும் புத்திரனும் பாசாகிதராகிய பரமசிவனு
டைய வீரகண்டையணிந்த திருவடியைப்பணிகின்ற சிவயோகியின் செவ்விய
பாதங்களை நாவிலால் துதிசெய்துபணிந்து சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. ஆர்கலி-
சமுத்திரம். வளாகம் - பூமி. (சுஎ)

துஞ்சுஞ்சிறுவனுயிர்த்துந்தொடர்ந்தநோயா
லஞ்சந்துயரங்களைக்காத்துமளியையறின்றாய்
வஞ்சம்புணர்மானிடரேதுகைம்மாறுசெய்வேந்
தஞ்சந்திருத்தானெனயோகிதன்றாளில்விழ்ந்தார்.

(இ - புரை) இறந்த புத்திரனுடைய பிராணனைக்கொடுத்தும் எங்களுக்
குநேரிட்டனோயிலை அஞ்சுகின்ற துயரத்தீர்த்தும் கிருபையுள்ளவரா யிருக்
கின்ற தேவர்களுக்கு, வஞ்சகத்தையுடைய மாவிடர்களாகிய காங்கள் என்ன
பிறிது உபகாரஞ்செய்வோம்; எங்களுக்கு உம்முடைய திருவடியே ஆதார
வென்றுசிவயோகியினுடைய பாதத்தைவணங்கினார்கள். எ - று. (சுஅ)

வேறு.

இறைஞ்சிவீழ்ந்தியெருவார்தம்மையுஞ்
சிறந்தகைகளாலெடுத்திச்சீரியோ
னிகிறத்தவோகையானிகழ்த்துமாசிக
ளறைந்துநாமமுமறியக்கூறினான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறுசொல்லிவணங்கிய அவ்வீருவரையும் சிவயோகி
யானவர் தம்முடைய திருக்கைகளாலெடுத்தி நிறைந்த சந்தோஷத்துடன்
சொல்லத்தக்க ஆசீர்வாதஞ்செய்து, அந்தப்புத்திரனுக்குப் பெயருங் கூறியரு
ளினார். எ - று. (சுஊ)

பத்திராயுவிப்பாலனாமென்
தெத்தவகளுமிசைக்கநின்றுமகன்
மைத்தடங்கணய்வளருங்காறுமில்
லுய்த்துநீணிதிவணிகனோம்பவே.

(இ - புரா.) இந்தப்புத்திரன்பெயர் பத்திராயு என்று எவ்விடத்தும்
எல்லாநாடுகளிலும்கூடவர். மைதிட்டுக்கணையுடையவனே! உன்புத்திரன்
வளர்கிறவரைக்கும் தனவீட்டில் இவ்வர்த்தகன் ஆதரிக்கக்கூடவன். எ - று. (எ)

இங்குவைகுரினெனழில்கொள்பாலகன்
பொங்குநற்கலைப்புணரிநீந்தினான்
மங்கில்செல்வமுமாசிலாட்சியு
மெங்கணயகனருளினெய்தியே.

(இ - புரா.) இவ்விடத்திலிருக்கும் உன்புத்திரன் மிக்க நல்ல சாஸ்திர
ங்களை யெல்லா மோதியுணர்ந்து எம்மிறைவன் கிருபையால் தொடர் செல்வ
மும் நல்ல அரசாட்சியும் அடையக்கூடவன். எ - று. (எ)

வனைந்தீண்முடிமன்னனாகியே
யனந்தகாலமுமவனிகாததிடு
மினைந்தமுப்புநோயிகந்ததேவர்போற்
கனைந்துவண்டுலாங்கண்ணிமைந்தனே.

(இ - புரா) வண்டிகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான பூமலை
யணிந்த உன்புத்திரன் மகுடந்தரித்துக்கொண்டு மன்னவனாகி வருந்துகின்ற
மூப்புப்பருவமும் வியாதியுமில்லாமலிருக்கிற தேவர்களைப்போல இவ்வுலகத்
தைக் காத்துக்கொண்டு நெடுநாளிருப்பான். எ - று. கண்ணி-மலை. (எ)

என்றுபாலனுக்கெதிர்பயாவையு
மன்றல்வாரகுழற்கியம்பிமாதவன்
சென்றனன்னொத்தெளியக்கூறினான்
மொன்றுமாக்கைதகுதெனப்பவே.

(இ - புரா) இவ்வாறு சொல்லியதமன்றி அந்தப்புத்திரனுக்கு மேல்வ
ரத்தக்கவையையும் அவன் தாயுடன் சொல்லிச் சிவயோகி போய்விட்டாரெ
ன்று, சூதமுனிவரானவர் மகத்துவமுள்ள பழமையான இந்தச்சரித்திரத்தை
வைசிராமணிய முனிவர்களுக்குத் தெளியப்படிச்சொன்னார். ■ - று.

அதிர்வ - வரத்தக்கவை.

(எ)

சிவயோகிமுகிமையுரைத்த - அத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். ௬௭௦

பதினொன்றாவது

பத்திராயுவுக்கு அரகியலளித்த அத்தியாயம்

ஐந்துமுகத்தானடியார்செயல்கேட்டிங்
 குய்தனம்யாமென்னுமுனிவோருளங்கனிக்க
 மைந்துடலம்பெற்றார்க்குமுத்திவழிகாட்டும்
 பந்தமற்றஞானமுனிமீட்டும்பகர்ந்தனனே.

(இ - புரா.) ஐந்து திருமுகங்களுள்ள பரமசிவனுடைய அடியார் செய்
 கையைக்கேட்டு, நாங்கள் உய்த்தோமென்று சொல்லிய நைமிசாரணியமுனி
 வர்கள் மனஞ் சந்தோஷிக்க, வன்மையுடன் உடல்பெற்றவர்களுக்கு மோக்ஷ
 வழியைக் காட்டுகின்ற ஞானவானாகிய சூதமுனிவர் மறுபடியுஞ் சொல்லு
 கின்றார். எ -று.

ஐந்து திருமுகங்களாவன: ஈசானம் தற்புருஷம் வாமம் அகோரம் சத்த்
 யோசாதம் என்பன. ஈசானமுகம் பழகநிறமுள்ளதாக மேல்நோக்கிய பார்வை
 யாயிருக்கும், தற்புருஷமுகம் பொன்னிறமுள்ளதாய்க் கீழ்த்திசைநோக்கியிரு
 க்கும், 'அகோரமுகம் தெற்குநோக்கி லீலநிறமுள்ளதாயிருக்கும், வாமமுகம்
 பொன்னிறமுடன் வடக்குநோக்கியிருக்கும், சத்தியோசாதமுகம் வெண்மை
 நிறமுள்ளதாய் மேற்குநோக்கியிருக்கும். சிவாலயங்களில் தீபாராதனைசெய்யும்
 போது நாலுதீபத்தட்டும் நாலுதிக்கிலும் அந்தநாலின் மத்தியில் ஒருதட்டுமாக
 வைத்தல் சிவபெருமானுக்கு பஞ்சமுகங்களுக்குத் தீபாராதனை செய்கிறபாவ
 னையாம். மத்தியில்வைத்திருக்கிற ஈசானமுகத்தட்டி முதலிலும் பின்பு தற்புரு
 டமுகத்தட்டிமுதல் நான்குதட்டும் மேற்சொல்லிய திருமுகக்கிரமப்படி யெடுத்
 துத் தீபாராதனைசெய்வது மரபு. சிவலிங்கப்பெருமான் மேற்குநோக்கிய சந்
 நிதியாயிருந்தால் அந்தத்திக்குநோக்கிய திருமுகமே தற்புருஷமுகமாகத் தற்
 புருஷத் தட்டுவைத்துத் தீபாராதனைசெய்யும்படி ஆகமவிதியாம். தெற்கு வட
 க்கு நோக்கிய சந்நிதிகளாயிருந்தால் அந்தந்தத்திசையே தற்புருஷமாகக் கொ
 ள்ளவேண்டும். இவ்விடயம் ஈண்டு விரிக்கிற்பெருகும். (க)

பிக்கலைபென்றோதும்பெருங்கணிகையோரிராத்
 துங்கமிசூதவந்துத்தொல்லோன்விடபனுக்குச்

செங்கமலத்தாள்வருடிச்செய்தவழிபாட்டினு
லங்கவஞ்ஞாலத்தலர்மடந்தைபோலவே.

(இ - புரை.) பிங்கலையென்று சொல்லப்படுகிற ஒருகணிகை மாதான வன் தவத்தாய்மையுடைய வீடபனென்னுஞ் சிவயோகிக்கு ஒருநாளிராத்திரி திருவடிகள் வருடிச்செய்த உபசாரத்தினால், அந்தப்பிங்கலையானவன் இவவுல கத்தில் திருமகன்வந்தம்பலித்ததுபோல, எ - று. (உ)

போர்கெழுவேல்வேந்தன் புகழ்ச்சத்திராங்கதற்குச்
சீர்கெழுமுதாரமாஞ்சீமந்தனிவயிற்றின்
வார்பெய்முலைக்கீர்த்திமாஸினியென்னுமமொடுங்
தார்புனை மெல்லோதித்தனிரியலாய்த்தோன்றினான்.

(இ - புரை.) போர்செய்வதற் கேதுவாகப்பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடையவனாய்ப் புகழ்பெற்ற சத்திராங்கதனென்னும் அரசனுக்குக் கற்புள்ள மனைவியாகிய சீமந்தனிவயிற்றில் கச்சையாலிறுக்கும் தனங்களும் தாரணித்த மெல்லியகூந்தலும் தளிர்போலும்சாயலுமுடைய கீர்த்திமாஸினி என்னும் பெ யர்பெற்ற பெண்ணாகப் பிறந்தாள். எ - று. (ங)

வானமிருடரவளருமதிப்பிள்ளையைப்போற்
றேனமருந்தார்வேந்தன்செல்வக்குலமோங்கக்
கானமருங்கூந்தற்கனிவாய்க்கழைமென்றோட்
பானல்விழியாள்வளர்காளுற்றசெயல்பன்னுவாம்.

(இ - புரை.) ஆகாயத்தில் இருள்நீங்க வளர்கின்ற இளஞ்சத்திரனைப் போல, சத்திராங்கதனுடைய குலமானது ஒங்கும்படி வாசனையமர்த்த கூந்த லும் கனிபோலும் வாயும் கழைபோலும் தோளும் நீலோற்பலம்போலும் கண் களும் பெற்றுக், கீர்த்திமாஸினியென்னும் பெண்ணாவன் வளருத்தநாளில் பொருந்திய செய்கையைச் சொல்லுகிறோம். ■ - று. (ச)

விஞ்சையறிநல்யாழ்விதம்பயின்றுவேதமுதல்
வஞ்சமிலாவாறங்கநீதிமனுவாராய்ந்து
கொஞ்சுகுநிபரிதேரூர்ந்துகொலைப்படைக
ணெஞ்சங்கனிக்கநிகரில்லார்கற்றுணர்ந்தார்.

(இ - புரை.) தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத பத்திராயு சனையன் என்பவர்கள் வீத்தியாதரைப்போல வீணையின் வகைகளைக்கற்றும், வேதமுதலாக ஆறங் கங்களும் மன என்னும் நீதிசாஸ்திரமும், மெதுவாக அடிபெயர்த்துவைத்து நடக்கும் யானையேற்றம் குதிரையேற்றம் தேரேற்றம் தனுமுதலாகிய ஆயுதப் பயிற்சியும் மனங்களிக்குக் கற்றுணர்ந்தார்கள். எ - று. (ஞ)

மற்றநிருபன்மகன்பத்திராயுவெனுஞ்
சிறற்ச்சிறுநூல்மீச்செவ்வாய்மழகளிறுஞ் 6
சொற்றவணிகன்றநயன்சுனையனுமா
யுற்றுமருவியுடலுயிர்போல்வையெனார்.

(இ - புரை.) சிறியருமியும் செவ்வாயுமுள்ள இளமையான யானைக் கன்றினையொத்த ராசபுத்திரனாகிய பத்திராயுவென்பவனும் இவர்களை யாதரிக்கும் வணிகனுடைய புத்திரனாகிய சுனையன் என்பவனும் ஒருவனைவிட்டொருவன் பிரியாமல் உடலுமுயிரும்போல இருந்தார்கள். ■ - று. (சு)

தக்கமறையோர்தழன்மாட்டவீசொரிந்து
மிக்கசடங்கியற்றநாய்கன்விழைவோடு
தொக்கவிரவலர்பாற்சொன்னமழைபொழிய
வொக்கவிருவோருமுன்னாலுவந்தணிந்தார்.

(இ - புரை.) தகுதியுள்ள பிராமணர்கள் ஓமாக்கினியினிடத்தில் அயிர்ப் பாகங்கொடுத்துச் சடங்குகள்செய்ய, அந்தவணிகள் வந்திருக்கிற இரவலர்களுக்கும் மழைபொழிவதுபோல விழைவிலுடன் திரவியங்கொடுக்கவும், அந்த இரண்டுபுத்திரர்களும் ஏககாலத்தில் உபநயனஞ் செய்துகொண்டார்கள். எ - று. நாய்கன் - வணிகள். (எ)

நூன நூலாதிபலவிஞ்சையந்தளித்த
வானவர்தன்தேசிகனேபோல்வான்மனமகிழ
வூனமில்சிரோமணியும்பொன்னுமுவந்தளித்துத்
தேனமர்தார்மைந்தர்திருவயதிரெட்டடைந்தார்.

(இ - புரை.) நூனசாஸ்திர முதலாகிய பலகலைகளை விருப்பத்துடன் அருள்செய்த தேவகுருவையொத்த ஆசாரியர் மகிழும்படிக்காணிக்கையாக சிரேட்டமான ரத்தினங்களும் பொன்னு மகிழ்ந்துகொடுத்துப் பதினாறு வயதுள்ளவர்களானார்கள். எ - று. (அ)

மண்டுபுருவச்சிலைகுனித்துவாட்கண்ணே
கொண்டுகொடுங்கணையாயெய்வான்சூழஉக்கொண்டு
கண்டமகளிர்கடற்பார்முழுதானந்
திண்டிறஸ்வேற்காணேதிருமார்பத்தெய்யுநாள்.

(இ - புரை.) நெருங்கிய புருவச்சிலையைக்குனித்து வாள்போன்ற கண்களை கணையாகக்கொண்டு எய்யும்படிக்கூட்டங்கூட்டமாகத் திரண்டுகண்ட மகளிர்கள், கடல்வளைந்த உலகத்தையாளும் திண்ணிய திறலைமத்த வேற்ப

டையினையுடைய காண்போலும் அவ்வாசுருமானுடைய மார்பகத்தெய்வாரா
 னார். எ - று. கட்கணைய எய்தலாவது, காண்டலென்னும் பொருளது. (க)

தீர்த்தவுயிர்முன்னளித்தசிவயோகி
 வாரந்தசுடலஞ்சுவற்புள்ளவந்தெய்த ர்
 நேர்ந்துசுமதியெனுநேரிழையுநெஞ்சமருள்
 கூர்ந்தசுமரனுமக்கோதிலான்றாடொழுதார்.

(இ - புரா.) நீங்கிய உயிரை முன்னன்கொடுத்த சிவயோகியானவர்
 நீண்ட சடையானது தோளினிடத்துப்புரண்டசையுமடிலவர, நேரிற்கண்டு
 அந்த ராசஸ்திரியும் மனதில்மிக்குத்த கிருபையுள்ள அவள்புத்திரனும் பரிசுத்த
 ரான அந்தச்சிவயோகியின் பாதத்தில் வணங்கினார்கள். சுவல்-தோள். எ-று.

மாண்டபெருந்தவத்தோன்சின்மைமகிழ்வெய்தப்
 பூண்டபரிவினராப்பொன்னாண்மலர்தூவித்
 காண்டகுபால்செந்தேன்கனிபொற்கலத்தேந்நி
 யாண்டுமிகும்பூசைவழிபாட்டுடனளித்தார்.

(இ - புரா.) மாட்சிமைதங்கிய சிவயோகி மனமகிழ்ச்சியடையத்தக்க
 தாக அன்புள்ளவர்களாய் நல்லமலர்களுவிப், பார்வைக்கினிய மதூரமுன்ன
 பால் தேன் பழங்களைப்பொற்கலத்திலவைத்து ஆராதனைசெய்து, அமுதுகொள்
 னச் செய்தார்கள். எ - று. (கக)

கோடும்பவளக்குறுஞ்சுடலமாவிரதி
 வாடுஞ்சிறுமருங்குற்செல்வியையுமைந்தனையு
 நாடுங்கருணை புரிந்துநகைமுகத்தார்
 நேடும்பொருளையீர்தீதிலவேயென்றுரையா.

(இ-புரா.) வளைவாகத்தொங்குகின்ற பவளம்போலும் சடையையுடைய
 சிவயோகியானவர், தம்மைவணங்கிய வாட்டமுற்ற சிறிய மருங்கினையுடைய
 அம்மாதையும் குமரனையும் ஆசீர்வசனஞ்சொல்லிக் கருணைபுரிந்து நகைமுகத்
 தராய் தேதிதற்குரிய நற்பொருள்போன்றவரே! சுகமாயிருக்கிறீர்களா என்று
 வினாவினார். எ - று. (கஉ)

வாவுபரித்தேர்வேந்தன்மைந்தன்முகநோக்கி
 மேவுகலையுள்ளவிகற்பமெல்லாங்கற்றனையோ
 தேவனெனத்தேசிகனைச்சின்மைமகிழ்வித்தனையோ
 வேவுசுடர்வேலோயெமையுதினைப்பாயோ.

(இ - புரா.) தாவிச்செல்லுகின்ற குதிரைக்கட்டிய தேரினையுடைய ராச
 குமாரன் முகத்தைப்பார்த்து, யாவரும் விரும்புகின்ற அறுபத்து நான்குசூல

களுந் கற்றுக்கொண்டனையா? ஆசாரியனைக் கடவுளாகப் பாவனை செய்து அவர் மனம் சந்தோஷிக்கும்படிச் செய்தனையா? பகைவாமேல் செலுத்துப்படியான வேலையுடைய புத்திரனே! எம்மையும் எப்போதாவது நினைத்திருப்பையா? எ - று. (க௬)

சொல்லாயெனமுனிவன்சொல்லுமுறைகேட்டு
நல்லாளடிதொழுதுநானிலத் துமாய்ந்தவர்போற்
புல்லார்புறங்காட்டிற் போடாதுயிரளித்த
வல்லாய்நினையுமறந்திருக்கவல்லோமோ.

(இ - புரை.) சொல்லென்று சிவயோகி சொல்லியவார்த்தையை ராசஸ் திரிகேட்டு, அவர்பாதத்தையணங்கிச் சுவாமி! இவ்வுலகத்தில்திறந்தவாகளைக் கொண்டபொய் போடுவதுபோல முனனிற்ந்திருந்த புத்திரனைப் புற்கள் நிறைந்த சுடலையிற் போட்டுவிடாதபடிக்கு உயிர்கொடுத்தவல்லவரே! உம்மையும் நாங்கள் மறந்திருக்கவல்லமா? எ - று. (க௭)

நீணிலமேல் வீந்தவுயிர்நீயளிக்கப்பெற்றோனை
மாணவகனாகமறைமுனியேகொண்டருளிக்
காணரியசெய்யசோற்காவலவர்நீதிபுகன்
ஞானவநீடாதவநிவுமளிப்பாயென்றாள்,

(இ - புரை.) சிவயோகியே இந்தப்பெரிய வுலகில் இறந்த வுயிரை தேவரீர் கொடுக்கப்பிழைத்திருக்கும் என்புத்திரனைச் சீலுகைக்கொண்டு, இத்தன்மைத்தென்று எளிதில் அறியக்கூடாத செங்கோல் செலுத்தும் அரசர்களுக் குரிய நீதிகளைச் சொல்லி, ஆணவம் மேலிடாத வண்ணம் ஞானமும் அருள் செய்யுமென்று சொன்னாள். எ - று. மாணவகன் = மாணக்கன். (க௮)

இத்தகையமாற்றமியவஞரைப்பக்கேட்டமுனி
சித்தமுவந்தசிறுவன்முகநோக்கிக்
கொத்தவிழும்பைந்தார்க்குமரநீகேட்டியென
உத்தமநன்னீதிமனுநா லுணர்த்தினான்.

(இ - புரை.) இத்தன்மையுள்ள வசனங்களை அந்தராசஸ்திரி சொல்லக் கேட்ட சிவயோகியானவர் மனஞ் சந்தோஷித்துப் புத்திரன் முகத்தைப்பார்த்துப் பூங்கொத்துக்கள் மலர்ந்திருக்கும் மாலையணிந்தகுமரனே! நீ கேளென்று நல்ல நீதிகளைச் சொல்லும் மனுநூலை அருளிச்செய்தா. எ - று. (க௯)

ஆழியுலகத்தினந்தணரேயாகியாய்
வாழுமொருநாளுருவருணத்தோர்தம்மையெல்லா

மூழிமுதல்வனுருவெடுத்துச்செங்கோலார்
சூழிமதயானைத்தொல்வேந்தாய்க்காக்குமே.

(இ - புறா.) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் வாழுகின்ற பிராமணர் முதலாகிய நான்குவருணத்தாரை யெல்லாம் ஊழிமுதல்வனாகிய பரமசிவனே நெற்றிப்பட்டங்கட்டிய மதத்தயானையையுடைய பழமையாகிய அரசர்களுக்கத்திருமேனிகொண்டு நீதியுறக்காத்தருளுவர். ■ - று. (க௭)

வேந்தன் முறைதிறம்பின்வேதவிதிதிறம்பு
மேந்திழையார்தங்கற்புயில்லறமுநிலாவா
மாந்தர்பசியா லுணங்கமழைவறந்து
பாந்தண்முடிக்கிடந்தபாரின்வினே வஃகுமால்.

(இ - புறா.) அரசன் நீதிதவறினால் வேதவிதிகள் தவறும், மாதர்களுடைய கற்பும் இல்லறமு மாறிப்போம், மனிதர்கள் பசியால்வருந்தும்படி மழை பெய்யாமல் ஆகிசேடன் முடியிலிருக்கும் பூமியினிடத்தில் பயிர்விளைவுக்குறைத்துவிடும். எ - று. (க௮)

தீயூட்டித்தாமுண் ணுஞ்செய்தவத்தோரானினங்க
னையூட்டுகாயமிகழ்ந்தியற்றுநோன்பினோர்
வேயூட்டுதோளார்விருத்தர்சிறுபாலர்தமைத்
தாயூட்டிப்போற்றுதல்போற்றார்வேந்தன் காக்குமால்.

(இ - புறா.) 'அக்கினிதேவனுக்கு அவிர்ப்பாகன்கொடுத்து உண்ணுகின்ற பிராமணர்கள் பசுக்கள் நோயைத்தருகின்ற உடலிலெறுத்துத் தவஞ்செய்கின்ற முனிவர்கள் பசியமங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய ஸ்திரிகள் விருத்தர்கள் இவர்களைத் தாயானவன் சிறுபிள்ளைகளை பூட்டிவளர்ப்பதுபோல, வெற்றி அரசன் காப்பன். எ - று. (க௯)

தேவநிலைகடவார்மேலோர்திறம்பிழையார்
நாவினிரண்டிரையார்கள் கல்லவைபுரியார்
காவன்முறைதிறம்பார்காமச்செயல்பெருக்கார்
பூவலயங்காவல்புரியும்புரவலரே.

(இ - புறா.) இவ்வுலகத்தைக்காக்கும் அரசரானவர்கள் தேவர்கள் நிலையைக்கடவார்கள், பெரியோரிடத்துக்குற்றஞ் செய்யார்கள். நாவினுறவறியுரையார்கள், நன்றல்லாத காரியங்களைச் செய்யார்கள், காவலின்முறைமை மாறார்கள், காமச்செய்கை அதிகப்படுத்தார்கள். எ - று. (௨௦)

அந்நிலையேகனவொழுக்கமனகனகாளளளவவறுததகனறவவலன்கற்பிற், பன்னியிளமுலகிடந்தவெஃகாவாலறிவழிந்துபையுளுந்ரோன், கன்னலிசிலேகுழைத்துவேனிலானமராடுங்களைகளாகந், சின்னபின்னஞ் செயக்காமவிடந்தலைக்கொண்டகல்வானஞ் சேர்ந்தாளன்றே.

(இ - புரை.) அவ்வாறு சோரப்புணர்ச்சிக்குச் சம்மதியாமல் வெறுத்துப் போய்விட்ட அன்னியனுடைய மனைவியினிடத்திருந்த அவாவினால் அறிவிழந்து துன்பமடைந்து, மனம்தன் கரும்புவில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுங்கணிகள் தன்னுடைய சரீரத்தைச் சின்னபின்னஞ்செய்வதினால் காமமாகிய விஷந்தலையேற இறந்துபோனான். எ - று. வெஃகாவு-விருப்பம். (கக.)

கற்பினிலேகடவாதசிறையிருந்தும்பொறையிருந்துங்கமழ்தாராட்டி. முற்படத்தன்கேண்மணந்தமுற்றிழைையொருளுன்றுமுயங்கவொட்டாள், பொற்புடைத்தன்புணர்முலையின்புதலமேறுகரும் வண்ணம்புரிதலாலே, பிற்பழியில்லாவிவருமிள மைவிலேகைமையுற்றங்கிருந்தாளன்றே.

(இ - புரை.) கற்புத்தன்மைகடவாத நிலைமையிவளிடத்திருந்தும் பொறுமையிருந்தும் தனக்குமுன் தன்கணவனுக்கு மாலைகுட்டியவன் ஒருநாளாவதுகணவனுடன் இன்பமனுபவிக்க வொட்டாதவளாய் அழகுள்ளதன்கொங்கையின் பத்தையே அனுபவிக்கும்படிச்செய்தலினாலே, பதிவிரதாதர்மத்துக்குப் பழிசேரிடாமற் காத்துக்கொண்ட இவளும் கைம்பெண்ணாகியிருந்தாள். எ - று. (கச.)

வளமலிசீர்க்களிரொடுமகிணிரிளநலதுகராவண்ணமாற்றியுளமல்யுமனக்களியாற்றமதுவழியேயொழுகலூடல்கூருந்தளவநகைக்கயல்விழியார்தமைக்காமவிடாய்கனற்றத்தளர்ந்துமாழ்கியிளமையிலேநான்குபவங்கயினியாயளவிறுன்பமெய்துவாரோ.

(இ - புரை.) வளமையுஞ் சேருமுள்ள மனைவியருடன் கணவன் இன்பம் அனுபவியாதவண்ணமாற்றி உள்ளத்திற்பொருந்திய களிப்புடன் தங்கன்சொற்படிநடக்கும்படி ஊடல்கொள்ளுகின்ற முல்லையரும்பினையொத்தநகையினையும் சேல்மீனையொத்த கண்களையுமுடையமாதர்கள், மறுபிறப்பில் தங்கனைக்காமவிடாயானது வருத்தச்சோர்ந்து துயரமுற்று இளமையிலேதானே நான்கு பிறப்புவனாக்கும் கைம்பெண்ணாகி அளவில்லாத துன்பத்தைப் பொருந்துவார்கள். எ - று. (கடு)

அறந்தழையுந்துயமனத்தருந்தவனையருந்ததிகற்பனையகற்பாற்சிறந்தமலர்க்குழலிவடன்சிந்தைகளிகூர்ந்துறுந்தேங்கொள்போதா,

(இ - புரா.) உதயகாலத்தில் நித்திரைதெளிந்தெழுந்து பரிசுத்தமுள்ள நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஆதமவிதிப்படிப் பரமசிவனைப்பணிந்து, தெய்வத்தன்மையுள்ள பிராமணர்களுக்குப் பசுக்களும் திரவியமும் தெளிவாகிய நீர் நிறைந்த வீணரிலங்களுந் தானமாகக்கொடுத்து, பரமசிவனுடைய அடியார்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் யதிகளுக்கும் கையிற்பற்றிக்கொள்ளத்தக்க வாசனையுள்ள நெய் மதாரமுள்ளபருப்பு பசுவின்பால் வெல்லக்கட்டி, மூப்பழங்கள் இவைகளுடன்சேர்த்து, எ - று. வைகறை-விடியற்காலம். பகவர்-முனிவர், ()

வாசனன்கருணையடிசிலுமருத்திமருவியவிருந்தொடுந்துய்த்துப் பாசிலைபிளவுகருப்புமருந்திப்பரிமளக்கலவைத்தன்சந்தம் யோசனைகமழவணிந்துநல்லணிகளொளிமுடியாதிபுனைந்து கீசகத்தடைக்குமரவியந்தாணிகளிரொளிமருங்குமச்சாத்தி.

(இ - புரா.) வாசனைதங்கிய நல்லபொரியலுடன் அன்னம் உண்பித்து, வந்திருக்கிற வீருந்தாளிகளுடன் தாமுமுண்டு, பச்சைக்கூடுப்பூர முதலாகிய வாசனையுடன்தாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டு, வாசனையுள்ளகூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு யோசனைதாரம் பரிமளிக்கும்படிப்பூசிக்கொண்டு, மகுடமுதலாகிய நல்ல ஆபரணங்களணிந்துகொண்டு, மூங்கிற்குழையில் அடைக்கத் தக்கதாகப் பாலின்புகையையொத்துள்ள அதிக மெல்லியவஸ்திரத்தை இடையிலுதித்துக்கொண்டும், எ.று. கருணை-பொரிக்கறி, கீசகம்-மூங்கிற்குழை. ()

அண்டர்களுக்குழப்புரந்தரணிருந்தவவையெனவருமணிசூயின்ற திண்டிறன் மடங்கற்றவிசின்வீற்றிருந்துவேந்தர்வந்திடுங்கிறையளிப்பக் கொண்டவின்முரசமுன்றிவின் முழங்கவாசினங்குமருங்கதீர்வேன் மண்டலாதிபருஞ்சேனை காவலருமந்திரத்தலைவரும்வணங்க.

(இ - புரா.) தேவர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும்படித் தேவேந்திரன் வீற்றிருக்கும் சபையைப்போல் கிடைப்பதற்கரிய ரத்தினங்கள்பதித்த யிருந்தபலமுள்ள சிங்காசனத்தில்வீற்றிருந்து, பகைவர்கள்வந்து தாங்கள் கட்டுகிற திறையை அணந்துகொடுக்கவும், அரண்மனை முகப்பில் மேகம்போல் பேரிகைமுழங்கவும், ராசகுமாரர்களும் ஒளிசங்கிய வேலையுடைய மண்டலாதிபரும், சேனைதிபர்களும் மந்திரிமார்களும் வணங்கவும், எ - று. (உச)

நீதியுமொற்றுசிகரிலரக்கண்ணாணிலத்தில்லவையொழிததும் வேதியர்தேவர்மெலிந்துளோர்வறிஞர்மெலிவறக்குறைத்திரம்வினா யுமோதருங்குடியுமுலப்பிலாநீதியுமுயர்ந்திடவனுதினங்காத்துஞ் சூதுனறயகைவர்திருவினைக்கவருஞ்சூட்சுயமுளையமுருசூழாது.

(இ - புரா.) நீதியும் துதர்களுமே தமக்குக் கண்களாகக்கொண்டு, இவ்வலகில் பாவத்தையொழித்தும், பிராமணர்களுள் தேவர்கள் மெலிவடைந்த வர்கள் வறுமையாளர் இவர்கள் வருத்தம் நீங்கும்படிக் குறைப்பாட்டைவினாவி யும், சொல்லுதற்கரியகுடிசளும், அழியாதநீதியும் அதிகரிக்கும்படி அனுதினம் காத்தும், சூதினாலே பகைவருடைய செல்வத்தை அபகரிக்கும்படியான தந்திர த்தையும் அதற்கேற்ற முயற்சியையும் ஆலோசித்தும், எ - று. (௨௭)

தரும்நூலாய்ந்துமடைந்தவர்ப்புரந்துந்தடுப்பருங்காலங்களுணர்ந்து மெரிபசும்பூணர்நடத்தொழில்கண்டுமியாழினோரின்னிசைக்கேட்டும் விரியிருண்மலைப்பொழுதெலாமனங்கன்விழாவணிநடத்துதல்போல புரிசூழன்மடவார்கலவியிறிற்ளைத்தும்போக்குவர்புரவலர்பொழுதே.

(இ - பரா.) பகற்பொழுதில் தருமசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்தும், தம்மை அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றியும், தடுப்பதற்கரிய காலங்களை அறிந்தும், பிர காசிக்கும் பொன்னாபரணமணிந்த நடனப்பெண்கள் ஆடும் நாடகத்தைப்பார் த்தும், வீணைவாசிப்பவர்கள் இனிய இசையைக்கேட்டும், இராப்பொழுதில் மன்மதனுக்குத் திருவிழாச்செய்வதுபோல் தங்களுக்குரிய மனைவியரிடத்தில் கலவித்தொழில்புரிந்தும், அரசர்கள் பொழுதுபோக்குவார்கள். எ - று. காலங் களுணர்நல் தனக்குச் செயல்வரத்தக்க காலங்களையறிதல். (௨௮)

இத்திறமவனிபுரந்தவேலிறைவரெண்ணில ரெண்ணிலகாலஞ் சத்திரமொன்றிற்றறா முழுதாண்டிதமனியகெடும்பதியாள உத்தமவேள்விக்களறறுறைமுடித்திவ்வுருவொழித்தும்பராய்வான்மேற் சித்திரவிமானத்தரம்பையரோடும்வைகுள்கிறுவகேளின்னம்.

(இ - புரா.) இத்தன்மையாகப் பூமியைக்காத்த அனேகம் அரசர்கள் அனேகங்காலம் ஒருகுடையின்கீழ் உலகமுழுவதையும் ஆண்டு, பொன்னுலக மாகிய சுவர்க்கத்தை யாவதற்காக பாகங்கள்செய்து, நிறைவேற்றி இவ்வுரு வத்தையொழித்துத் தேவர்களாய் வானுலகத்தில் சித்திரவிமானமேறிச்சென்று, அரம்பாஸ்திரிகளுடன் இருக்கின்றார்கள். புத்திரனே! இன்னமுஞ் சொல்லு கிறேன்கேள். எ - று. (௨௯)

அவ்வணரீயுங்கடைப்பிடித்தொழுதியானடிக்கமலமேயராணப் பவ்வரீருலகமுழுவதுந்தனவெண்பணிபதிக்கவிகைபிற்புரப்பாய் வெவ்வீனையகற்றுஞ்சிவகவசமும்யான்விளம்புகேனுணக்கதுவிரவாத் தெவ்வீனையொறுக்குஞ்சயந்தரும்பாவமறுத்திடமென்றுசெப்பினால்.

(இ - புரா.) அத்தத்தன்மையை நீயுமனக்கொண்டுநடந்து, பரமசிவனு டைய திருவடித்தாழாரையே துணையாகச் சமுத்திரங்கூழ்ந்த பூலோகமுழு

வழையும் ஒப்பில்லாததாய்க் குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரவட்டக் குடையின்கீழ்
ஆளுவாயாக; அன்றியும், ஷோடிபலினைகளை நீக்கத்தக்கதான சிவகவசமும்
உனக்குநான் சொல்லுகிறேன், அந்தச் சிவகவசமானது உன்னைக்கூடியிராத
பகைகளை அறுக்கும், வெற்றியைக்கொடுக்கும், பாவங்களை நீக்கிவிடும், என்று
சிவபோகி சொல்லியருளினார். எ - று. கவசம்போன்று காத்தலையுடைமை
யால் கவசமென்று பெயர்பெற்றது. (கூ0)

சிவபோகி பத்திராயுக்கு அரசியலளித்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ - திருவிருத்தம் = ௭00.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது.

வகசவமுரைத்த அத்தியாயம்.

பங்கயத்தவ்சின்மேவியிருந்துடற்பற்றுநீக்கி
யங்குநற்பூதசுத்தியடைவுடன்செய்தபின்னர்க்
கங்கையைத்தரித்தசென்னிக்கற்பகத்தருவைச்செம்பொற்
கொங்கைவெற்பனையபச்சைக்கொடியொடுமுளத்தின்வைத்தே.

(இ - புரா.) பதமாசனத்திலிருந்து சரீரப்பற்றினையொழித்துப் பூத
சுத்தி கிரமப்படி செய்தபிற்பாடு, கங்கையைத்தரித்த திருமுடியுடைய கற்பக
விருகூம்போன்ற பரமசிவத்தையும் பொன்மலைபோன்ற தனங்குளையுடைய பச்
சைக்கொடியொத்த பார்வதிதேவியாரையும் மனதில் தியானித்தி, ■ - று.
பெருமான் வேண்டுவார்வேண்டியதை ஈயவல்லவராதலால், கற்பகத்தரு
என்று கூறினார். பத்மாசனமாவது இரண்டுதொடைமேலும் இரண்டு உள்ளங்
காலையுமாறித்தோன்றவைத்தல். (க)

அகிலநாயகஞய்ஞானவானந்தரூபியாகித்
துகடருமணுவாய்வெற்பின்றோற்றமாயுயிரையெல்லாந்
தகவுடனவனியாகித்தரிப்பவனெம்மையிந்த
மகிதலமதனிற்றீமைமருவிடாதருளிக்காகக்.

(இ - புரை.) எல்லாவற்றிற்குத் தலைவனாகியும், ஞானானந்த சொரூபியாகியும், துகளாகிய அனுத்தன்மையாகியும், மலைபோலப் பெரியதாகியும், பூமியுமாகித் தகுதியுடன் ஆத்தமகோடிகளைத் தாங்குகின்ற கடவுள் இந்த உலகத்தில் திங்குநேரிடாவண்ணம் அருள்செய்து எங்களைக் காக்கக்கடவர். எ - று

குரைபுன லுருவங்கொண்டுகூழ்தொறும்பயன்கணல்கித்
தரையிடையுயிர்கள்யா வுந்தளர்ந்திடாவண்ணங்காப்போ
னிரைநிரைமுகில்களீண்டுகெடுவரைமுகட்டிற் பெய்ய
விரைபுனலதனுள்வீழ்ந்துவிளரிந்திடாதெம்மைக்காக்க.

(இ - புரை.) ஒலிக்காநின்ற சலசுரப்பங்கொண்டு பயிர்கள்தோறும் பயன் கொடுத்து, இவ்வுலகத்திலிருக்கும் உயிர்களெல்லாம் தளர்ச்சியடையாதபடிக்காப்பவனாகிய கடவுள், வரிசைவரிசையாய்வருகின்ற மேகங்கள்சேர்ந்து பெரியமலைகளில் மழைபொழியப் பெருக்கெடுத்தோடும் சலத்தில் விழுந்து இறவாவண்ணம் எங்களைக்காக்கக்கடவர். எ - று. (ங)

கடையுகந்தன்னிலெல்லாவுலகமுங்கடவுட்டையா
லடலைசெய்தமலைதாளமறைதரநடிக்குமீச
னிடையெறிவளைதாபத்திலெறிதருகுறைக்காற்றிற்
றடைபடாதெம்மையிந்தத்தடங்கடலுலகிற்காக்க.

(இ - புரை.) யுகத்தின் இறுதியில் எல்லாவுலகத்தையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள தீயினம் சாம்பராகச் செய்து, பார்வதிதேவியார் தாளமறையும்படி நடஞ்ஞசெய்யும் பரமசிவன் மார்க்கத்தின் மத்தியில் வளைத்துக்கொள்ளும் திவெப்பத்துடன் வீசுகின்ற குறைக்காற்றினம் றடைபடாமல் பெரிய சமுத்திராஞ்சுழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் எம்மைக்காக்கக்கடவர். எ - று. அடல் - சாம்பர். தாபம் - அக்னி. (ச)

தூயகண்மூன்றினோசுடருட்பொன்வதனநான்கும்
பாயுமான்மழுவீனோடும்பகர்வரதாபயங்கண்
மேயதிண்புயங்கணன்குமிளிநுமின்னனையதேசு
மாயதற்புருடனெம்மைக்குணதிசையதனிற் காக்க.

(இ - புரை.) பரிசுத்தமுள்ள திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசி யாநின்றபொன்னிறமுள்ள நான்கு திருமுகங்களும், பாய்கின்ற மான் மழுவினுடன் செல்லுகின்றவாதமும் அபயமும் பொருந்திய திண்ணிய நான்குபுயங்களும், விண்

குகின்ற மின்னலை யொத்த திருமேனிக் காந்தியுமுள்ள தம்புருட மூர்த்தியா
னவர் கிழக்குத் திசையில் எம்மைக் காக்கக்கடவர். எ - று. வரதம்-வரங்கள்
கொடுக்கிற குறிப்பால் கீழ்நோக்கிய இடதுதிருக்கரம். அபயம்-சுரணஞ்செய்த
அன்பர்கட்கு அச்சமில்லாமையைக்குறிக்கு மேனோக்கிய வலதுதிருக்கரம். (இ)

மான்மழுகுலத்தோட்டிவனை தருநயனமாலை
கூன்மலியங்குசந்தீத்தமருகங்கொண்டசெங்கை
நான்முதமுக்கணீலநள்ளிருள்வருணங்கொண்டே
யான்வருமகோரமூர்த்திதென்றிசையதனிற்காக்க.

(இ - புரா.) மான்மழ குலம் கோடரி புனையப்பட்டஉருத்திராக்ஷ
மாலைவளைவாகிய அங்குசம் தீ தமருகம் என்னு மிவைகளைத்தாங்கியசெங்
கைகளும் நான்குதிருமுகங்களும் திரிநேத்திரங்களும் நீலம்போலச் செறிந்
த இருளிறமுங்கொண்டு. நுஷபத்தி லேறிவருகின்ற அகோரமூர்த்தியானவர்
தெற்குத்திசையில் எம்மைக்காக்கக்கடவர். எ - று. தோட்டி - கோடரி, நய
னமாலை - ருத்திராக்ஷமாலை, அக்ஷம் - கண். தமருகம் - உடுக்கை என்னும்
வாச்சியம். (சு)

திவண்மறியக்கமாலைசெங்கையோரிரண்டுந்தாங்க
அவிர்தருபிரண்டுசெங்கைவரதத்தோடயந்தாங்கக்
கவினிறைவதனநான்குங்கண்ணொருமூன்றுங்காட்டுந்
தவளமாமேனிச்சத்தியோசாதன்மேற்றிசையிற்காக்க.

(இ - புரா.) தாவுகின்ற மாணையும் உருத்திராக்ஷ மாலையினையும் இரண்
டுதிருக்கரங்கள் தாங்கவும், பிரகாசியாரின்ற இரண்டு திருக்கரங்கள் அபயவர
தம் தாங்கவும், அழகு நிறைந்த நான்குமுகங்களும் மூன்றுகண்களும் விளங்
குகின்ற வெண்மை நிறமுமுள்ள சத்தியோசாதமூர்த்தியானவர் மேற்குத்திசை
யில் எம்மைக்காக்கக்கடவர். எ - று. மறி - மான். (எ)

கறைகெழுமழவுமாணுமபயமுங்கண்ணினும
மறைதருந்தொடையுஞ்செய்யவங்கைகணுன்குழேந்திப்
பொறைகொணுந்முதத்துமுக்கட்பொன்னிறமேனியோடு
மறைபுகழ்வாமதேவன்வடதிசையதனிற்காக்க.

(இ - புரா.) உதிரத்தோயப்பெற்ற மழுவாயுத்தையும் மாணையும் அபய
வரதங்களையும் உருத்திராக்ஷமாலையினையும் சிவந்த நான்கு திருவத்தங்களி
லும் நான்கிச் சாத்தந்தங்கிய நான்குதிருமுகங்களிலும் மூம்மூன்று கண்களும்

பொன்னிறமேனியுள்ள வேதங்களைப் புகழத்தக்க வாமதேவமூர்த்தி வடக் குத்திசையிற் காக்கக்கடவர். எ - று. (அ)

அங்குசங்கபாலஞ்சுலமணிவரதாபயங்கள்
சங்குமான்பாசமக்கந்தமருகங்கரங்களேந்தித்
திங்களிற்றவளமேனித்திருமுகமைந்தும்பெற்ற
வெங்கவீரானதேவனிருவிசும்பெங்குங்காக்க.

(இ - புரா.) அங்குசம் கபாலம் சூலம் அழகிய வரதாபயங்கள் சங்கம் மான் பாசம் ருத்திராக்ஷம் தமருகம் என்னு மிவைகளைப் பத்துத் திருக்கரங்க ளிலுமேந்தி, சந்திரனைப்போல வெண்மைநிறங்கொண்ட திருமேனியும் ஐந்து திருமுகங்களும் பெற்றுள்ள எங்கள் ஈசானமூர்த்தியானவர் பெரிய ஆகாய மெங்குங் காக்கக்கடவர். எ - று. (க)

சந்திரமவுலிசென்னிதனிநுதற்கண்ணென்றி
மைந்துறுபகன் கண்டொட்டோன்வரிவிழியகிலநாதன்
கொந்துணர்நாசுவேதங்கூறுவோன்செவிகபாலி
யந்தில்செங்கபோலந்துயவைம்முகன்வதனமுற்றும்.

(இ - புரா.) சந்திரசேகர மூர்த்தியானவர் எங்கள் சிரசினையும், ஒப் பற்ற நெற்றிக்கண்ணையுடையவரான பாலலோசனமூர்த்தியானவர் நெற்றி யையும், வலிபொருந்திய பகனென்னுஞ்சூரியனுடைய கண்ணைப்பறித்த மூர்த் தியானவர் நீண்டகண்களையும், விசுவநாதரானவர் பூங்கொத்தின் வாசனையை அறியத்தக்க நாசியினையும், வேதமருளிச்செய்த மூர்த்தியானவர் காதுகளையும், கபாலியென்பவர் செவ்வீதாகிய கபோலத்தையும், பரிசுத்தமுள்ள பஞ்சானன மூர்த்தியானவர் முகத்தினையும், (காக்கக்கடவர்.) எ - று. அந்தில் - அசை. பன்னிரண்டுருளியில் பகன் ஒருருளியன், இச்சூரியன்கண் தக்க யாகத்தில்பறிக்கப்பட்டது. அகிலநாதரென்றது - விசுவநாதரை, விசுவம் - உலகம். (க)

வளமறைபயிலுநாவனாமணிநீலகண்டன்
களமடுபிணாகபாணிகைபிணைநருமவாகு 1௯௭
கிளர்புயுந்தக்கன்யரகங்கெடுத்தவன்மார்புதூய
வொளிதருமேருவில்லியுதரமன்மதனைக்காய்ந்தோன்.

(இ - புரா.) வளப்பமுள்ள வேதங்களைப் பயில்கின்ற காவுள்ள மூர்த்தி யானவர் காவினையும், நீலகண்ட மூர்த்தியானவர் கண்டத்தினையும், போர் செய்பதக்க பிணாகமென்னும் வில்லேந்திய பிணாகபாணியானவர் கைகளையும், தர்மவாகு என்பவர் விஷங்குகின்ற புயங்களையும், தக்கனுடைய யாகத்தைஅழித்

தமூர்த்தியானவர் மார்பினையும், கல்ல ஒளியைத் தருகின்ற மேருவில்லியென்னு
மூர்த்தியானவர் வயிற்றினையும், (காக்கக்கடவர்) எ - று. களம் - கண்டம், (கச)

இடையிபமுக்கத்தோன்றாதையுந்திரம்மீசன்மன்னும்
புடைவளரரைகுபேரமித்திரன்பொருவில்வாமம்
படர்சகதீசன்சானுபாய்தருமிடபகேது
விடைகெறிகணைக்காலேயந்தவிமலன்செம்பாதங்காக்க.

(இ-புணா.) காமதகன மூர்த்தியானவர், இடையினையும், கணபதியின்
பிதாவாகிய சிவபெருமானைவர் காபியினையும், நம்முடைய ஈசுவரரானவர்
புடைபரந்த அரையினையும், குபேரன்றோழனாகிய மூர்த்தியானவர் ஒப்பில்
லாத தொடையினையும், வியாபகராகிய சகதீசன்முழங்காலையும், பாய்கின்ற
ருஷபநேதுவானவர் ருஷபத்தின் திமிலையொத்த கணைக்காலையும், பொருந்திய
விமலமூர்த்தியானவர் செவ்வியபாதத்தையுந் தனித்தனிகாக்கக்கடவர் எ-று.
சாறு - முழந்தான். மேற்பாட்டினீற்றில் 'மதனைக்காய்தோன்' என்பதின்
உரையை இங்கு கூட்டப்பட்டது. (க௨)

வருபவன்முதல்யாமத்துமகேசன்பின்னிரண்டாம்யாமம்
பொருவருவாமதேவன்புகன்றிடுமூன்றும்யாமஞ்
செருமவிமழுவாளங்கைத்திரியம்பகனாலாம்யாமம்
பெருவலியிடுபவூர்திபிணியறவினிதுகாக்க.

(இ - புணா.) வேதங்களில் வழங்கப்படுகிற பவன் என்னும் திருப்பெ
யருள்ள மூர்த்தியானவர் முதற்சாமத்தும், மகேசுரன் இரண்டாஞ் சாமத்தும்,
ஒப்பில்லாத வாமதேவர் மூன்றாஞ்சாமத்தும், பொருக்கேற்ற மழுவாயுதமேந்
திய திருக்கரத்தையுடைய திரியம்பகர் காலாஞ்சாமத்தும், மிகுந்த சரீரவன்
மையானது பிணியால் சோர்வுறுதபடி ருஷபவாகன மூர்த்தியானவர் காக்க
க்கடவர், எ - று. (க௩)

கங்குலின்முதல்யாமத்துக்கலைமதிமுடித்தோன்காக்க
தங்கியவிரண்டாமியாமஞ்சானவிதரித்தோன்காக்க
பொங்கியமூன்றும்யாமம்புரிசடையண்ணல்காக்க,
பங்கமினாலாமியாமங்கவுரிதன்பதியேகாக்க.

(இ-புணா.) இராத்திரியின் முதற்சாமத்தில் சந்திரசேகரமூர்த்தி காக்கக்க
டவர். இரண்டாஞ்சாமத்தில் கங்காதரமூர்த்திகாக்கக்கடவர், மூன்றாஞ் சாமத்
தில் சடாமகுட மூர்த்தியானவர் காக்கக்கடவர், கெடுதலில்லாத காலாஞ்
சாமத்தில் உமாபதிகாக்கக்கடவர், எ - று. (க௪)

அனைத்துளகாலமெல்லாமந்தகம்கடிந்தோனுள்ளந்
தனிப்பெருமுதலாயுள்ளசங்கரன்புறமுந்தானு
வனப்புறுநெடுந் தூயபசுபதிமற்றுமெங்கு
நினைத்திடற்கரியதொன்மைச்சதாசிவநிமலன்காக்க.

(இ - புரை.) எல்லாக் காலங்களிலும் காலசங்கரமூர்த்தியும், உட்புறத்
தில் ஒப்பற்ற முதற்காரண கர்த்தாவாகிய சங்கரமூர்த்தியும், வெளிப்புறத்து
ஸ்தானமூர்த்தியும், நடுப்புறத்துத்தாயபசுபதியும், மற்றெவ்விடத்திலும் நினைப்
பதற்கரிய சதாசிவமூர்த்தியுமாகத் தனித்தனிக்காக்கக்கடவர். எ - று. (கரு)

நிற்புழிபுனநாதனேகுழிநிமலன்மேனி
பொற்புறுமாதிராதனிருப்புழிபொருவிவாத
வற்புதவேதவெத்தியருந்துயில்கொள்ளுமாங்கண்
டற்பாசிவன்விழிக்கிற்சாமளருத்திரன்காக்க.

(இ - புரை.) நிற்குமிடத்துப் புனநாதரும், நடக்குமிடத்து நிர்மல
மூர்த்தியும், சரீரத்தின் அழகினை ஆதிமூர்த்தியும், இருக்குமிடத்து ஒப்பில்லாத
அற்புத மூர்த்தியாகிய வேதவேத்தியனும், நித்திரை செய்யுமிடத்துத் தற்பா
சிவனும், விழிக்கும்பொழுதிற் சாமளருத்திரனுமாகத் தனித்தனிக்காக்கக்கட
வர்கள். எ - று. (கசு)

மலைமுதற்றுருக்கந்தன்னிற்புராரிகாத்திகெமன்னுஞ்
சிலைமல்வேடரூபன்செறிந்தகானகத்திற்காக்க
கொலையமர்கற்பத்தண்டகோடிகள்குலங்கநக்குப்
பலபடநடிக்கும்விரபத்திரன்முழுதுங்காக்க.

(இ - புரை.) மலைமுதலாகிய துருக்கங்களில் புராரிகாக்கக்கடவர், சாவ
சங்கர முண்டாகுங் கற்பகாலத்தில் அண்டகோடிகளெல்லாம் நடுங்கும்படி
நடனஞ்செய்கின்ற வீரபத்திரரானவர் முழுதுங்காக்கக்கடவர். எ - று. (கங்)

பல்லுளைப்புரவித்திண்டேர்படுமதக்களிறுபாய்மா
வில்லுடைப்பதாதிதொக்குமிடைந்திடுமெண்ணில்கோடி
கொல்லியன்மலைவைவேற்குறுகலர்குறுகுங்காலை
*வல்லியோர்பாகன்செங்கைமழுப்படைதுணித்துமாய்க்க.

(இ - புரை.) பிடரி மயிரினையுடைய குதிரைகள்கட்டிய பலமுள்ளதேர்கள்
மதநீரொழுகும் யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் வில்லெந்தியபதாதிகள்
என்னுமிவைகள் சேர்ந்துநெருங்கி, அளவில்லாதவர்களாய்ப்போரில் வெற்றி
மாலையணிந்த கூர்மையான கொலைவேலுள்ள பகைவர்கள் போருக்கு வந்தகா
லத்தில், அவர்களைப் பார்வதிபாகன் திருக்கரத்திலிருக்கும் மழுவாயுதம்
துணித்துக்காக்கக்கடவது. எ - று. (கடி)

தத்துநீர்ப்புணரியாடைத்தாணியைச்சுமந்துமாணப்
பைத்தலைநெடியபார்த்தன்பஃறலையனைத்துந்தேய்ந்து
முத்தலைபடைத்ததொக்குமுரிவெங்கனற்கொள்குலம்
பொய்த்தொழிற்கள்வர்தம்மைப்பொருதழித்தினிதுகாக்க.

(இ - புரை.) பெருமைபெற்ற படத்தினையுடைய பெரியஆதிசேஷன்,
தாவுகின்ற அலைகளையுடைய நீர்நிறைந்த சமுத்திரத்தையே ஆடையாக உடுத்த
தழுவியைத்தாங்கி, பலதலைகள்தேய்ந்து மூன்றுதலை படைத்ததைப்போலும்
பலமும் வெவ்வித தீயையுங் கொண்ட குலமானது, பொய்த்தொழிலையுடைய
கள்வர்களைப்போர்புரிந்து அழித்து இனிதாகக் காக்கக்கடவது. எ - று. குலம்
காக்க என முடிக்க. (கக)

முடங்குனைமுதலாய்நின்றமுழுவளிக்கொடியமாக்க
ளடங்கலும்பினுகங்கொல்கவென்றிலையனைத்துமுள்ள
திடம்படநினைந்துபாவந்தெறுஞ்சிவகவசத்தனை
யுடன்படத்தரிப்பையானாலுலம்பொருகுவவுத்தோளாய்.

(இ - புரை.) திரண்டகல்லையொத்துக் குவிந்த தோள்களையுடையவனே!
மடங்கிய பிடரிமயிரினையுடைய சிங்கமுதலாயிருக்கும் மிகுந்த பலமுள்ள
கொடிய மிருகங்களை பெல்லாம் பினுகம் என்கிற வில்லானது கொல்லக்கட
வது, என்றிவ்வாறு எல்லாவற்றையும் இருதயத்தில் உறுதிக்கொள்ள தியானித்
துப் பாவங்களெல்லும் சிவகவசத்தைத் தரித்துக் கொள்ளவையானால், எ-று.
சிவகவசத்தைத் தரித்தலென்பது விபூதியைத்தரித்தல். (உ௦)

பஞ்சபாதங்கள்போம்பகைகண்மாய்த்திடு
மஞ்சலின்மறவியுமஞ்சியாட்செயும்
வஞ்சனையொழிந்திடும்வறுமைதீர்த்திடுங்
தஞ்சமென்றிதனைநீதரித்தல்வேண்டிமால்.

(இ - புரை.) பஞ்சமாபாதங்கள் நீங்கும், பகைகள் கெட்டுப்போம், ஒரு
வருக்கும் அஞ்சாதமனமும் உனக்குப்பயந்து பணிவிடை செய்குவான், கொடி
யலியாதுகளுந்தீர்த்து விடும், தரித்திராந்தொலையும், ஆதலால் இதுவே மமக்கா
தாரமென்று நீதரித்துக்கொள்ளவேண்டும். எ - று. (உ௧)

என்றிறைகவசத்தனியல்பியம்பினு
னன்றறிமாதவனயந்துபின்னரும்
வன்றிறல்புரிவடிவானுந்தெவ்வரை
வென்றிகொள்சங்கமும்கிருப்பினல்கீயே.

(புரை.) இவ்வாறு சிவகவசத்தின் தன்மையைச் சொல்லி, நன்மார்க்க மறிந்த அச்சிவபோகிபானவர் பின்னும் ராசபுத்திரனிடத்தில் கிருபைவைத்து, யுத்தமுகத்தில் மிகுந்தபராக்கிரமஞ் செய்யத்தக்க வடிவாளும், பகைவரைச் செய்கொள்ளுகின்ற சங்கமும், விருப்பத்துடன் கொடுத்து, எ - று. (௨௨)

கடவுணீறவனுடல்கவினச்சாத்தியே

யடுகரிபன்னிரண்டாயிரத்துடை

நெடுவலியளித்துநீடுவாழ்க்கென

வடுவறவாழ்த்தியேவழிக்கொண்டானரோ.

(இ-புரை.) தெய்வத்தன்மையுள்ள விபூதியை அவன் சரீரத்தில் அழகுபெறத் தரித்து, போரில் பகைவரை வெல்லத்தக்க பன்னிராயிரம் யானைபலமுங் கொடுத்து, நெடுங்காலம் தீர்க்காயுசுள்ளவனாய் வாழக்கடவையென்று நன்றாக ஆசீர்வதித்துப் போய்விட்டார். எ - று. (௨௩)

பன்னிரண்டாவது-சிவகவசமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-௨௩.

உ

சிவமயம்.

பதினமூன்றாவது

பத்திராயுவின்கதையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஈதுவீறுயர் சிவகவசத்தியல்பென்ன

வேதவேள்விசெய்முனிவராயாவர்க்கும்விளம்பிக்

காதுவென்றிவேற்பத்திராயுவின்கதைதன்னிற்

சூதமாமுனிபின்னருமொருகதைசொன்னான்.

(இ-புரை.) சிவகவசத்தின் தன்மை யிப்படிக்கொத்ததென்று வேதங்களின் விதிப்படி யாகஞ்செய்கின்ற முனிவர்களுக்குச்சொல்லி, பின்னும் பகைவரை வெல்லத்தக்க வெற்றிவேலைபுடைய பத்திராயுவின் சரித்திரங்களில் சரித்திரஞ் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினார். எ - று. (௨)

வணிகமைந்தனுமன்னவன்சிறுவனும்வளர்நாட்

பிணியினன்பொரீஇமனையொடுமதலையெப்பிரித்த

வணிகொள்வச்சிரவாகுவின்சூலப்பகையான

திணிதடம்புயனளப்பருஞ்செறிகடற்படையோன்.

(இ-புரா.) வணிகனுடைய புத்திரனும் ராசபுத்திரனும் வளருநாளில், தன்மனைவிக்கும் புத்திரனுக்குக்கண்டிருந்த வியாதியினால் அவர்களிடத்தில் விருப்பம்நீங்கிக் காட்டுக்கு அவர்களை யனுப்பிவிட்ட வச்சிரவாகுவென்னும் அரசனுக்குக் குலப்பகையாகிய மிகுந்த புசுபலமுள்ளவனும் அளவிடுதற்கரியசேனா சமுத்திரத்தை யுடையவனும், ஏ - று. (௨)

ஏமத்தேரினானும்பெயர்மகதர்கோனெழுந்து
சேமத்தேர்பதினியிரஞ்சூழ்வாச்சென்று
வாமத்திண்சிலைவச்சிரவாகுவென்றுரைக்குந்
தாமத்தோளினுன்றசானனங்கொள்வதுசமைந்தான்.

(இ - னா.) பதினாயிரம் சேமத்தேர்கள் சூழ்ந்துவரும்படிப் புறப்பட்டுப் போய் அழகும்பலமுமுள்ள வில்லேந்திய ஏமத்தேரினன் என்னும் பெயருள்ள மகததேசாதிபதியானவன் மாலையணிந்த தோளையுடைய வச்சிரவாகுவினது தசானனமென்னும் பதியை யபகரித்துக்கொள்ள எண்ணக்கொண்டான். ஏ-று.

வதிகடோறுகின்றாறலைப்படுத்தியும்வாவிக்க
குதிகொள்கன்றினந்துயருறவானிரைகொண்டும்
பதிகடோறும்வெங்கனலெரிபரப்பியும்பனிவான்
மதியுலாவருபுரிசையைவளைந்தனன்மறவோன்.

(இ - புரா.) அவ்வாறு எண்ணக்கொண்ட மகததேசாதிபதி மார்க்கங் கள்தோறுமிருந்து வழிநடக்கும் அத்தேசத்தாரை அடித்துப் பறித்தும், தாவித் குதிக்குங் கன்றுகள் அன்புமுறும்படிப் பசுமந்தைகளை யுபகரித்தும், ஊர்களை பெய்ளந் தீயினால் கொளுத்தியும், குளிர்ச்சியும் வெண்மைநிறமுமுள்ள சந்திர மண்டலத்தை அளவுகின்றமதிலைவளைந்துகொண்டான். ஏ-று. வதி-வழி. (ச)

வேறு.

மாறுசெயமன்னவநதுவளைந்தானமதுலெனைச்
சீறியமன்னவச்சிரவாகுசெருவேட்டு
வீரோமென்னுந்தோளிணையுண்டாம்விறலுண்டாம்
பாறுகடுன்னுங்கூரயிலுண்டாம்பகையுண்டோ.

(இ - புரா.) பகைகொண்ட மகததேசத்தான்வன் மதிலைவளைத்துக் கொண்டானென்று சொல்லக்கேட்ட வச்சிரவாகு வென்னும் அரசன், கோபத் துடன் யுத்தஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டு, வீரூப்புடன் பொருந்தும் நம்மு டைய இரண்டிதோள்களும் துணையாயிருக்கின்றன; பராக்கிரமமுண்டாயிருக் கின்றது; பருந்துகள் மாம்சப்பற்றுக்காக மேலேசுழலத்தக்ககூர்மையுள்ளவேலா யுதமுண்டா யிருக்கின்றது; நமக்குப்பகைவருமுண்டோ? ஏ-று. பாறு-பருந்து.

என்னவுரைத்தாங்கேறினனற்றேரோமுன்
றுன்னினகொற்றஞ்சேர்ப்படைவெற்றத்தொலையாத
மன்னரெதிர்த்தஞ்சாரணிமுற்றும்மடிவெய்த
வநிலைமைக்கண்டேவர்வியக்குமமாசெய்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறுசொல்லி நல்லதேரிலேறினான், அப்படியேறுவதற்குமுன்னே, வெற்றியுள்ளபடைகளும்வந்துகூழ்த்தன; அழியாத வெற்றியையுடைய அரசர்களாகிய எதிர்த்த பகைவருடைய சேனைவகுப்பெல்லாம் மடியும்படித் தேவர்களுக்கண்டு ஆச்சரியப்படயுத்தஞ்செய்தான். எ - று.

வெற்றம் - வெற்றி.

(சு)

திணைமுல்வேலான்செய்தகொடும்போர்த்திறனெல்லாங்கண்
கண்டுபொறுதேநின்றிருகண் ணுங்கனல்பொங்க
வண்டமீர்தாரோனேமரதன்போர்வயவேந்தன்
புண்டருவேலான்செங்களமஞ்சப்போசெய்தான்.

(இ - புரை.) மிகுந்தபலம்பொருந்திய வேலாயுத்தையுடைய வச்சிரவாசுசெய்த கொடிதான் சண்டைத்திறத்தை யெல்லாங்கண்டு மனம்பொறுமல், தன்னிரு கண்களிலும் தீப்பொறிபொங்க, வண்டுகன்பொருந்திய மாலையணிந்திருக்கும் மரதனென்னும் வெற்றியுள்ள அரசன்வன் பகைவருடைய உடலில் எய்தத்தக்க வேலையுடைய வச்சிரவாகுவியப்போர்க்களம் அஞ்சம்படியுத்தஞ்செய்தான். எ - று.

(எ)

மாறொடுமன்னரோரிருவோரும்பொன்றிச்
சிறினர்தீயின்கண்கள்சிவந்தார்திலைகொண்டே
ஹொடுநூறும்புதொடுத்தாரொடியிறு
மேயியதிண்டேர்முட்டவீடுத்தாரிகலசெய்தார்.

(இ - புரை.) பெருமை பெற்ற அவ்விருமன்னவரும் பகையுடன்கோபம் கொண்டசிறித் கண்கள் தீப்போலச்சிவந்து, வில்லினுணிலைவத்து ஒவ்வொரு தரத்துக்கு நூறுநூறுகப் பாணங்களை அமோகமாகவிட்டு, கொடிப்பொழுதில் தாங்கள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற தேர்கள் ஒன்றுடனொன்று முட்டலிட்டிப்போர் செய்தார்கள். எ - று.

(அ)

ஆயிரம்போரொருவன்விடுக்கவலையெல்லா
மாயிரம்பாலோரொருமன்னன்வெய்யு
மாயிருநூலத்திருவருமெய்யும்வலிசுண்டே
சேயிருவானத்தேவருன்றே செருவென்றார்.

(இ - புரை.) ஒருவன் ஆயிரம்பாணங்கள் விடுக்க அவைகளையெல்லாம் ஆயிரம் அம்புகளால் மற்றொரு அரசன் அழித்துத்தன்னவான், இவ்வாறுபெரிய

இவ்வுலகத்தில் இவ்விருவரும் அம்புகள் விடுக்குந்திறங்கண்டு அதிதூரத்திலிருக்கும் தேவர்கள் இவர்கள் செய்யும்போரானது அதிசயிக்கத்தக்கதென்றுகொண்டாடினார்கள். எ - று. (க)

இத்திறம்வெம்போர்மன்னரியற்றிடுமேல்வைக்கண்
கொத்தலர்பைந்தாரேமரதன் றன்குலமைந்தர்
முத்தணிமார்பன வச்சிரவாகுபடைமுற்று
மத்திரமேவிக்கொன்றுகுவித்துமமையாராய்.

(இ - புறா.) இவ்வகையாக அவர்கள் கொடிய போர்செய்யும் சமயத்தில் கொத்தாகிய பூமாலையணிந்த எமரதனுடைய புத்திரர்கள் முத்துமாலையணிந்த மார்பையுடைய வச்சிரவாகுவி ன்சேனைகளை யெல்லாம் அம்புகளேவிக் கொன்று, பிணமலையாகக் குவித்துங் கோபந்தணியாதவர்களாய், எ - று. ஏல்லைவ-சமயம். (க0)

வேறு.

சேர்த்தார்கலினமான் றிண்டேர்த்தசானனை
யார்த்தார்த்தந்தாதையதர்மணித்தேர்த்தட்டிலிட்டார்
தீர்த்தாமொருநாளுந்தீராப்பகையென்றார்
பார்த்தார்திண்டோனைப்பிணமுரசஞ்சாற்றுகென்றார்.

(இ - புறா.) சேணமபூட்டிய குதிரைகட்டியபலமுள்ள தேரையுடைய தசானன் என்னும் அரசனைக்கட்டித் தன்தகப்பன் தேர்த்தட்டிலிட்டிட்டு, ஒருநாளுத் தீராதிருந்தபகையை இன்றோடொழித்தோமென்று தங்கள் புசபலத்தை வியந்து செய்பேரி அடிக்கச்சொன்னார்கள். எ - று. கலினம்-குதிரைச்சேணம்.

மாதங்கந்திண்டேர்வயமாத்தொகைகவரந்தார்
காதம்பலதோன்றுங்கன்னியெயின்மடித்தார்
சீதஞ்செய்சேலைநகர்செந்திக்குணவளித்தார்
கோதம்புரிமனத்தார்கோயில்வளங்கூட்டுண்டார்.

(இ - புறா.) யானைகள் தேர்கள் குதிரைகள் என்னுஞ் சேனைத்தொகையைத் தங்கள்வசப்படுத்திக்கொண்டு, பலகாதவகையில் தோன்றுகின்ற உயரமுள்ள அழியாதமதிலை இடித்தார்கள்; குளிர்ச்சிதருகிற சோலையையும் நகரத்தையும் அக்கினிக்கு ஆகாரமாகக் கொடுத்திப் பின்னுங் குரோதங்கொண்ட மனத்தர்களாய் ராசன் அரண்மனைவிலுள்ள பொருள்களையெல்லா கொள்ளுகொண்டார்கள். எ-று. மாதங்கம்-யானை. குரோதம் என்னும் வடமொழித்திரிபுகோதம்.

காகெரந்தார்கடற்படைகைவிட்டாரென்
கோடுகெடுத்தேர்மகதற்கோகையெல்லாங்கூறியே

பத்திராயுவின் கதையுரைத்தது.

ஓடுபெறண்ணும்விழைவினர்போற்றங்கடிரு
நாடணையுங்காவலர்க்குநண்ணியதுகூறுவாம்.

(இ - புரை.) எதிர்த்தசேனையிலுள்ளார் கையிலிருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் போட்டுவிட்டுக் காட்டிலோடிப்போயொளித்துக்கொண்டார்களென்று, செல்லுகின்ற பெரிய தேரையுடைய மகததேசத்தரசனுக்குச் சந்தோஷ சமரசாரமெல்லாஞ்சொல்லி, போகஷவீட்டினை அடைவதற்கு விருப்பமுள்ள ஞானவாண்களைப்போல அதிக சந்தோஷத்தை யுடையவர்களாய்த் தங்கள்சிறப்புள்ள தேசத்துக்குச் செல்லும் அந்த அரசர்களுக்குச் சம்பவித்ததைச் சொல்லுகிறோம். எ - று.

(கங்)

தாமமணித்தோள்விடபன்றந்தசுடர்வாளு
மேமமுறுவென்சங்குமேந்திநெடுவீதியின்வாய்
காமனுருவாய்ந்தனையகாளையிளந்தோழனொருங்
கோமகனுநின்றன்பதிகரிதுகூறுவார்.

(இ - புரை.) விடபன் என்னும் சிவயோகிகொடுத்த ஒளியுள்ள யுத்தத்தையும் இன்பந்தரத்தக்க ஜயசங்கத்தையும் பூமாயினிகின்ற தோளில் தாங்கிக்கொண்டு மன்மதன் உருவம்பெற்றதுபோல அழகுள்ள காளையாகிய இளமைப்பருவமுள்ள தன் தோழனுடன் ராசகுமாரன் நெடிய வீதியினிடத்து நின்றான். அப்போது வழிநடப்பவர்கள் இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறார்கள். எ - று.

மாவியலுந்திண்டேர்மகதர்கோன்வாளாரிற்
கோவியலுமாற்றிக்கொடிநகருந்தீக்கொளுவி
யேவியலுந்திண்சிலையான்வச்சிரவாகென்னுமொரு
சேவகனைச்சேர்த்துக்கொடுபதியிற்செல்கின்றான்.

(இ - புரை.) குதிகாகட்டிய திண்ணியதேரையுடைய மகததேசத்தரசன் கொலைசெய்யும்போரினால் அரசாட்சியைமாற்றிக் கொடுக்கட்டியபட்டணத்தைக்கொளுத்திவிட்டுப் பாணங்கள் தொடுக்கும்படியான வில்லையுடைய வச்சிரவாகு என்னும் ஒருராசனைக் கட்டிக்கொண்டு தன்னகரத்துக்குப் போகின்றான். எ - று.

(கரு)

மன்னனைமுதற்றல்கேட்டுமதிமயங்கி
யின்னலொடும்போகின்றோமென்றாரொணங்கடுஞ்சொற்
கன்னமுநாராசங்காய்ச்சிச்செருகியபோற்
பொன்னமருந்தோள்விடலைகேட்டுப்புகைந்துசொன்னான்.

(இ - புரை.) அந்த வரசன் அழகிறதைக்கேட்டு மதிமயங்கித் தன்பத் துடன் போகின்றோம் என்றுசொன்னார்கள்; அவ்வாறு அவர்கள்சொல்லிய கொ

டுஞ்சொல் நாராசத்தைக்காய்ச்சிக் காதில் சொருகினதுபோலக் கேட்டு வீர
லக்ஷ்மி குடிக்கொண்ட தோளையுடைய பத்திராயுகோபங்கொண்டு சொல்லுகி
றான். எ - று. (கசு)

எங்கள் குலவேந்துக்கி டி திறைநிட்டேவல்செய்த

மங்குல்பொதியிஞ்சுங்கதலவலிபொறனனா

சுங்கவடலோயச்சிறுமுயலுமவெல்லுமினிப்

பொங்கொளியோன்மங் கப்புதைபிறுளுங்காயுமே.

(இ-புரை.) எங்கள் குலத்து அரசனுக்குத் திறைகொண்டிவந்துகொடுத்து
எவற்பணிசெய்கின்ற மேகமண்டலத்தையளாவிய மதில்குழந்தமகததேசத்தான்
இப்போது பலம்பெற்றான். இனிமேல் சிங்கத்தின்வலிகெடச் சிறியமுயலும்
வெல்லும்; சூரியன் மழுங்கத்தக்கதாக உலகத்தைமூடும் இருளும்காயும். எ-று.

ஆனாதசெங்கோலடன்மகதன் சேனையெல்லாம்

வானுடுகொள்ளவின்றுவாளாற்றாணித்திலனேற்

பானுதேன்டொழியாளே தபபதஞ்சலிக்காத்

தானுடுவானடியார்தம்படியானல்லேனே.

(இ-ரை.) நீங்காத செங்கோலடனடத்தும் வலியுள்ள மகதனுடைய
சேனைகளையெல்லாம் வீரசுவர்கடத்திற் சேரும்படி இப்போது என்வாளால்
துண்டஞ்செய்யாவிட்டால், பால்போலமதுரிக்குந் திருமொழியினையுடைய
பார்வதிதேவியார் ஏத்தும்படிப் பதஞ்சலிக்காக நடைஞ்செய்யும் பரமசிவனு
டைய அடியார்க்கடிய நல்லனாகக்கடவேன். என்று சபதங்கூறி, எ - று. (கஅ)

என்றான்கடிதினெழுந்தான் றுணைவனெடுஞ்

சென்றான்வெகுண்டான் றிறல்வாளுறைகழித்தான்

குன்றாததங்குலத்தின்கொற்றம்பழிபடுத்த

தன்றுதையின்னறவிற்க்குந்தகவோனே.

(இ - புரை.) குன்றாத தங்கள் குலத்தின் வெற்றிக்குப் பழியுண்டாக்கிய
தன்பிதாவின் துன்பத்தை நீக்குந் தகுதியுள்ள பத்திராயு இவ்வாறு சொல்லி,
விரைவாக எழுந்து தன்தோழனோடு சென்று, சேனையைப்பரூர்த்துக் கோபந்
கொண்டு வாண உறையினின்றும் நீக்கினான். ■ - று. (கசு)

இந்தனஞ்சேர்கானகத்தைதுங்குமெரிபோலச்

சந்தமுடைமார்பன் றடக்கையுடைவாளினான்

மந்தாம்போனீடுகவிமானறேர்மதவேழம்

பத்தியணிவாம்புரவிபாரின்விழநூறினான்.

(இ - புரை.) விறகுகள் சேர்ந்திருக்கும் காட்டினை அக்கினிபற்றி யெரிப் பதுபோல, அழகுள்ளமார்பனாகிய பத்திராயு உறையினின்றும் நீக்கிய தன்பெரியவாளினால், ஒலிக்கும் குதிகைட்டியதாய்மந்தரகரிபோல் உயர்ந்ததோர்களும் மதயானைகளும் பந்திபந்தியாகிய குதிகைகளும் பூமியில் விழும்படி வெட்டி யெறிந்தான். எ - று. இந்தனம்-விறகு. (உ0)

வந்தவந்தவீரர்மணித்தோள்படையோடுஞ்
சிந்திவிழக்கொய்துஞ்சினம்பெருகத்தீராதா
ஊந்துதடந்தேரோனொருவன்றனைமுருக்கி
யந்தனெடுத்தேரேறியண்டமுறநின்றறுந்தான்.

(இ - னா.) எதிரிட்டுவந்த வீரர்களுடைய அழகியதோள்களைப் பிடித்த ஆயுதங்களுடன் துண்டித்துவிழும்படிஅறுத்தும், கோபம் அடங்காமல் மேலு மேலுமுளப்பெரியதேரிலேறிக்கொண்டுபோர்செய்யும் ஒருவீரனைக்கொன்றும், அந்தத்தேரில்தானேறிக்கொண்டு ஆகாயத்தில்பொருந்த ஆரவாரித்தான். எ - று.

காகம்பொருந்துங்கள்போர்கடந்துதந்தை
சோகந்தவிக்குஞ்சுடர்மணித்தேர்வாளவேந்த
னாகங்குருதியணிதோழன்சூதன
மாகந்துறந்தமழுகதிர்போற்றோன்றினான் -

(இ - புரை.) காக்கைக்கூட்டங்கள் பொருந்திய போர்க்களத்தைக் கடந்து, பிதாவின் சோகத்தைநீக்கும் பத்திராயுவானவன், தன்சரீரத்தில் உதிரும் பொருந்தநிற்கும் தோழனை தோர்ப்பாகனாக அமைத்துக்கொண்டு, ஒளிதங்கிய தேரிலேறி ஆகாயத்தை விட்டுவந்த இளஞ் சூரியனைப்போலத் தோன்றினான். எ - று. சூதனாக என்பது சூதன எனின்றது. (உஉ)

பாறுதாழ்செவ்வேற்படைப்பத்திராயுவினான்
மாறிலாவெம்போர்மகதர்கோன்வாட்டானை
சீறியோர்காணிலெஞ்சின்கந்தெறவெருவி
யாறலாவாறுபடரான்குலம்போலாயினவே.

(இ-புரை.) பருந்துகள் வட்டமிட்டுத்தவழும் வேலையேந்தித் (தேரேறிய) பத்திராயுவினால், மாறுபடாதவெவ்வியபோர்செய்யும் வாளேந்தியமகதர்கோன் சேனையெல்லாம், மிருகங்களைக்கொன்று காட்டில் சஞ்சரிக்கும் ஒரு சிங்கம் வந்து கொல்லப்பயந்து, மார்க்கமல்லாத மார்க்கத்தில் ஒடிப்போகிற பசுக்கூட்டம்போல ஒடின. ■ - று. (உ௩)

கண்டான்படைபுடைதலேமரதன்கண்டுபயங்
கொண்டானிவனுமொருகூற்றமோவென்றுளையாத்

திண்டேர்திரித்துப்புறங்கொடுப்பத்தேர்ந்திடலும்
வண்டாமரைமுகத்தான்வண்சங்கம்வாய்வைத்தான்.

(இ - புரா.) தன்சேனைகள் தோற்று ஒடிப்போவதை ஏமரதனென்னு
மரசன் பார்த்தான், அப்படிப்பார்த்தவன் பயங்கொண்டு இவனுமொரு யம
னோவென்றுசொல்லி, தன்னுடைய நேரைத்திருப்பிமுகுதுகாட்டியோட எத்
தனித்தவளவில், அதையறிந்த நல்ல செந்தாமரைபோன்ற முகத்தையுடைய
பத்திராயுவானவன் தனது வெற்றிச்சங்கத்தை முழக்கினான். எ - று. (உச)

முற்றுமிடிமுழக்கக்கேட்டுமுழையொடுங்கிப்
புற்றரவமஞ்சிப்புரளுந்தகைமைபோல்
வெற்றியுறுவேல்வேந்தன்வெண்சங்குவோசையிறற்
கொற்றமுறுஞ்சேனையொடுகோவேந்தன வீழ்ந்தயார்தான்.

(இ - புரா.) மிகுந்த இடியின் முழக்கத்தைக்கேட்டுச் சர்ப்பங்கள்பய
ந்து புற்றுகளில் ஒடுங்கிப் புரளுந்தன்மைபோல, ஐயந்தங்கிய வேல்வேந்தனாகி
பத்திராயு தொனிசெய்த ஐயச்சங்கரத்ததினால், மகத்தேசத்தான் தனது
சைநியங்களோடுதானும் கீழேவிழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான். எ - று. (உரு)

கோதைபுனைவேன்மகதர்கோடாணையுமவன்
காதலுறுமைந்தனாயுங்காவற்றைப்படுத்தித்
தாதைசிறைநீக்கியவன்றாடொழுதுதங்குலத்துக்
கோதுபழிதீர்த்தாணாய்வெண்குடையோனே.

(இ - புரா.) உயர்ந்த வெண்குடையோனாகிய பத்திராயு வெற்றிமாலையணிந்த
வேலையுடைய மகத்தேசத்தானையும் அவனுடைய ஆசைபொருந்திய
புத்திரர்களையும் காவலிலே விலங்கினையிட்டு, பிதாவின்சிறையைநீக்கி, அவன்
பாதத்தில் வணங்கித் தங்கள்குலத்துக்கு நேரிட்ட பழியைத்தீர்த்தான். எ - று.

தங்கிகரில்சேனாபதிகடமைவிடுத்த
மன்னுடனேநீவிர்வளநகரத்தெய்துகெனச்
சொன்னமொழிகேட்டுந்துயர்தீர்தசாணனர்கோ
னந்நிலையேயார்வநிறைந்தாங்கவனைப்பார்த்துரைத்தான்.

(இ - புரா.) தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத சேனாபதிகளையும் விடுவித்து நம்
முடைய அரசனுடன் வளர்ப்பம்பொருந்திய நகரத்துக்குச் செல்லுங்களென்று
பத்திராயு சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு, துயரநீங்கிய தசாணனதேசத்தா
சன் மிகுந்த அன்புள்ளவனாய் அப்பொழுதே பத்திராயுவைப் பார்த்துச்சொல்
லுகினான். எ - று. (உஎ)

எங்கள் குலவேந்தர்தவப்பயன்போலிங்கெதிர்த்து
பங்கமுமென்னோயும்பழியுந்தவிர்த்தோனே
சிங்கமனையாய்நினக்குச்செய்யுங்கைமாறுண்டேன்
மங்குலுக்குக்கைமாறுமன்னுயிருஞ்செய்திமே.

(இ - புரை.) எங்கள் குலத்தரசர் செய்த தவப்பயன்வந்து உதவியதுபோல
வந்து, எனக்குநேரிட்ட பங்கத்தைபுந் துயரத்தையும் இழிவையும் நீக்கிய புண்
ணியகீர்த்தியே சிங்கத்தையொத்தவனே! நான் உனக்குச்செய்யத்தக்க பிரதி
யுபகார முண்டாயிருக்குமானால், மழைபொழிந்துகாக்கும் மேகத்துக்கு இவ்
வுலகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும் உயிர்களும் கைம்மாறுசெய்யும். எ-று. எனவே
ஒப்பிலா உபகாரமென்பதாயிற்று.

(உஅ)

நின்மர்பார் பிற்பயந்தார்யாவர்நின் துரேது
வன்றிறலாய்நின்பெயரென்வந்தவரவேதுநாயா
யொன்றொழிபத்தக்குரோணிசேனையொருங்கவிய
வென்றுருத்துவொள்வாள்வீதித்தவிறலோனே.

(இ - புரை.) மகதனுடைய ஒன்பது, அக்ரோணிசேனையையும் வென்று
உருத்தும் ஒள்ளிய வாளினைவிதிக்கும் மிகுந்தபலமுள்ளவனே! உன்னுடைய
சுற்றத்தார்யாவர்? உன்னைப்பெற்றவர்கள்யாவர்? உன்னுடைய ஊர் எது?
உன்பெயரென்ன? நீ யிருவந்ததற்குக் காரணமென்னை? வீரனே கூறுவா
யாக. எ - று.

(உக)

வில்லாயெனதுபெயர்ஹிபத்திராயுமற்ற
வெல்லாமுணரவியமபுகேன்மேலென்று
சொல்லாவென்றோழன்கனதனிவன்றாதை
நல்லாதரவணிகனன்கியற்றவாழ்கின்றோம்.

(இ - புரை.) வில்லையுடைய மகாராசனே! என்பெயர் பத்திராயு, மற்ற
வையெல்லாம் உனக்குத்தெரியும்படிப் பின்னர்ச் சொல்லுகிறேன் என்று
சொல்லி, இந்தச்சுனதனென்பவன் என்னுணவன், இவன்பிதாவாகிய மிகுந்த
அன்புள்ள வணிகேசனென்பவன் எங்களை ஆதரிக்க யாங்கள் வாழ்ந்துகொண்
டிருக்கிறோம். எ - று.

(உஃ)

என்னுவிதைந்சியிகல்வேந்தன்வெஞ்சிறையை
மன்னுவிடேல்யான்வருந்துணையுமென்றுரைத்துத்
தன்னோடுதோழனொடுஞ்சார்த்தானற்றயடைந்து
பொன்னுமார்பிர்புகுந்ததுரையிரேன்றாள்.

(இ - புரை.) சீன்றிவ்வாறு சொல்லிப்பணிந்து, மகாராசாவே! இந்தப்
பகைமன்னவன் சிறையை மறுபடியும் நான்வருகிறவரையில் விடாதேயே

ன்றுசொல்லித் தோழனைக்கூட்டிக்கொண்டு தன்னாட்டிற் போய்ச் சேர்ந்தான். நாயானவன் அவர்கள் யுத்தகோலங்களைக்கண்டு பொன்னாரமணிந்த மார்ப்பை யுடையவர்களே! நடந்தசேதியென்ன சொல்லுங்களென்று கேட்டனள், எ - று.

மாறுபடும்போரின்மகதர்கோன்வாகைகொண்டு
சாயுருமுதூர்த்தசானனமுந்தீமடுத்து
நீறுசெய்துமெந்தநெடுஞ்சிறையிற்கொண்டேகச்
சீறியமர்வென்றுசிறைவிடுத்தோமென்றுரைத்தான்.

(பு - புறா.) பகைகொண்ட யுத்தமுகத்தில் மகததேசத்தன் வெற்றி யடைந்து, விழாக்கள்நடந்து கொண்டிருக்கும் பழமையான தசானன மென் னும் ஊரைக்கொளுத்தி நீராக்கி, என்பிதாவை விடாத காவற்படுத்திக்கொண் டிபோக; அதையறிந்து நாங்கள் அம்மகத்தனோடு போர்செய்துவென்றுதந்தை யின் சிறையினையும்மீட்டோம் என்று சொன்னான், எ - று. சாறு-திருவிழா.

(வேறு.)

கேட்டாளரசன்பெருந்தேவிதன்கேள்வனின்னல்
வாட்டாரைகண்ணீர்முலைமுன்றில்வரக்கலுழந்தாள்
கோட்டானைவீரர்குலையச்செருச்செய்துமைந்தன்
மீட்டானெனலுங்குளிர்த்தாளறன்வேண்டுகின்றான்.

(இ - புறா.) தருமதேவதை வேண்டும்படிக்கு நிற்பவளான அவ்வரசன் மனைவி அவர்கள் தன்கணவனுக்கு நேரிட்ட துன்பத்தைச் சொல்லக்கேட்டு, வானையொத்த கண்ணீர் தனங்களின்மேல் வீழும்படி அழுதாள்; வலிதங்கிய பகைவராகிய சேனைவீரர் அணிகுலைந்து ஓடும்படி உன்மகன் போர்செய்து உன்கணவனைமீட்டானென்று சொன்னவளவில் சந்தோஷ முடையவளானாள் எ - று. தருமம் அவளிடத்திலிருக்க விரும்பும் என்றமையால், அப்பெண் ணின் கற்புவிசேடம் கூறியபடியாயிற்று. (நக)

துணிவுற்றவேந்தன்சிறைதீர்த்தனன்றோன்றலென்னத்
தணிவுற்றதொல்சீர்வணிகேசுநீந்தக்கதென்றான்
மணிமொய்த்தமலைப்புயன்வச்சிரவாகுவொன்றார்
பணியத்திருநாடடைந்தேபகையின்றிவாழ்ந்தான்.

(இ - புறா.) துணிவுபொருந்திய வச்சிரவாகுவென்னும் அரசனைப் பத் திராயு சிறைமீட்டானென்று பழமையாக மிகுந்தசொல்வமுள்ள வணிகன்கேள் விப்பட்டு, இது புத்திரன் செய்யத்தக்க நன்மையான காரியந்தானென்றான். இரத்தினமாலையணிந்த புயங்குளையுடைய வச்சிரவாகுவானவன் பகைவர்வந்து தன்னைவணங்கும்படித் தன்னாட்டிற்சேர்ந்து பகையில்லாமல் வாழ்ந்துகொண் டிருந்தான், எ - று. (நசு)

வேதப்பொருளினடிபேணும்விடபனென்னுஞ்
சுதப்புயலறையரான்னிறகந்தையணண்
நீதிப்பயிருக்கறநீர்பெய்நிடதராசன்
கோதற்றகேள்விக்குலபுபதிகோயில்சார்ந்தான்.

(இ-புரை.) வேதப்பொருளாகிய பரமசிவனுடைய திருவடியையே விரும்
பிக்கொண்டிருக்கும் குளிர்ச்சியுள்ள மேகம்போன்ற விடபனென்னுஞ் சிவ
யோகியானவர் அன்றிராத்திரி தமதுமனதில் ஆலோசித்து, தருமமாகிய பயி
ருக்கு நீதியாகிய நீர்ப்பாய்ச்சும் சூழ்நிலை கெள்விகளையுடைய நிடத்தேசத்தர
சன் அரண்மனைக்குப்போனார். ■ - று. (௩௫)

வந்தமுனிக்குமகிழ்ச்சிமந்தலியும்வேந்துஞ்
சிறந்தகுளிர்ந்துவழிபாடுகள்செய்துபோற்றி
யந்தந்தருமாரணந்தேறுமடிகள்பாத
நொந்துசிவப்பவருமாறுதுலறியென்றான்.

(இ - புரை.) அவ்வாறுவந்த விடபன் என்னுஞ் சிவயோகிக்கு சீமந்த
னியும் அவன் கணவனும் மனமகிழ்ந்து ஆராதனைசெய்து துதித்து, முக்தியென்
னும் அழகினைத்தரும் வேதங்களை யுணர்ந்த சுவாமிகளுடைய திருவடிகள் வரு
ந்திச் சிவக்கும்படி நடந்துவந்தருளியதற்குக் காரணம் என்னையோ? அதனைக்
கட்டிலையிடவேண்டுமென்றான். எ - று. (௩௬)

வந்தாமிறைவமகட்பேசவயற்கணவரான
நந்தோலிடப்பாயுந்தசான்னநாட்டின்மன்னன்
கந்தார்களிறுனவன்காதலிமைந்தனோடுஞ்
சின்தாகுலத்தாற்கடுங்கானகஞ்செல்லநீத்தான்.

(இ - புரை.) அரசனே! நாம் பெண்பேச வந்திருக்கின்றோம், சங்குகள்
ஒலிக்க வயல்களில் வானோமீன்கள் பாயும்படியான நீர்வளப்பத்தையுடைய
தசான்னன் நாட்டிற்கு அரசனாகிய கம்பத்திற் கட்டற்குரிய யானைப்படைக
ளுடைய வச்சிரவாகு என்னும் மன்னன், ஏதோ வியாகுலத்தால் தன் மனை
வியைப் புத்திரனுடன் காட்டிற்குப்போகும்படி நீக்கிவிட்டான். எ-று. (௩௭)

பெரம்மன்முலையாட்கடுங்கானிற்புகுந்துவேறோர்
மைம்மன்னுசோலைநகர்வைகிடமாதுகாத
லம்மைந்தனையாமளித்தோமவனன்புபூண்டி
தெம்மன்னர்தாதைக்கிடர்செய்யச்செருத்துமீட்டான்.

(இ - புரை.) பெரலிவுள்ள தனத்தையுடைய அந்தராசஸ்திரியானவன்
கொடியகாட்டிற்குப்போய் மேகங்கள்வந்து தவழ்கின்ற சோலைகூழ்ந்த ஒருநகரத்

தற்சேர்ந்திருக்க; (அவ்விடத்தில் அவள் புத்திரன் இறந்துபோனான்.) அவனை நாம் பிழைப்பித்து வாட்படை முதலியவைகளைக் கொடுத்து ரக்ஷித்தோம்; அவ்வள மிருக்க அவன் பிதாவை மறுதேசத்தரசன் யுத்தஞ்செய்துவென்று தேரிற் கட டிக்கொண்டுபோவதை அந்தப்புத்திர னறிந்து பிதாவென்கிற அன்புகொண்டு போய்ப் போர்செய்து பகைவனைவென்று தந்தையை மீட்டுவிட்டான். எ - று.

வேறு.

அன்னவன் றனக்கருளவேண்டுநின்
கன்னிகீர்த்திமாலினியைக்கற்புடைப்
பொன்னையென்றவன் புகழ்த்துகூறலு
மன்னன் சந்திராங்கதன்வழங்குவான்.

(இ - புறா.) அந்தப்புத்திரனுக்கு உன்குமாரத்தியாகிய கம்புள்ள கீர் த்திமாலினியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிவயோகி புகழ்த்துசொன்னார், அதற்குச் சந்திராங்கதன் என்னும் அரசன் மகிழ்ந்துசொல்லுகிறான். எ - று.

கோசிகன்னெனவுலகங்கூறிக்
தேசிகாவினிச்செப்பவேண்டுமோ
ப காசுலாமுலைக்காமர்கன்னியை
மாசிலா னுக்கேவழங்குகேனெனா.

(இ - புறா.) கோசிகனே யென்று பெரியோர்கள் சொல்லத்தக்க தேசிகனே! நான்வேறே சொல்லவேண்டுமோ? அரசனவடம் பொருத்திய தனங் ளையுடைய என்மகளைக் குற்றமில்லாத அந்த ராசகுமாரனுக்கே கொடுக்கிறே னென்று கூறி, எ - று. காசு-மணி. காமர்-அழகு. (சு0)

முனிவனன்புறமுகமன்கூறியே
புனிதவேகெனவிடுத்துப்பூபதி
யனர்கவீரர்போயரசன்மைந்தனை
யினிதுகொண்டிவண்வருதிரென்றான்.

(இ - புறா.) சிவயோகியானவர் அன்புறம்படி வார்த்தைகளைச் சொல் லிச் சுவாமிகளே! ஆசீர்மத்துக்கு எழுந்தருளலாமென்று அனுப்பிவிட்டுச் சந்திராங்கதனென்னும் மன்னவன் தந்தளகர்த்தனா யனுப்பி, அந்தராசகுமா ரனை இவ்விடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டொருங்கென்றேவினான். எ - று.

தத்துவாம்பரித்தானைகாவலர்
பத்திராயுடைப்பணிந்துகாளையீ
யுய்த்துணர்கெனவெவையுமோதினா
மத்தபானையான்மகிழ்ச்சிமேயினான்.

(இ - புரை.) தாவிச்செல்லுங் குதினாகையுடைய சேனாதிபதிகன்போய்ப் பத்திராயுவைக்கண்டபணிந்து, அரசனே! நீயிதனைக்கேளென்று நடந்தசேதிக னெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைக்கேட்டு மதயானைகையுடைய அந்தப்புத்தி ரன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். எ - று. (சஉ)

தாயுமின்னநேய்தவிர்த்தநாய்கனகூ னுத்
சேயுமுன்செலச்சேனைசூழ்வரப்
போய்மணம்புணர்பதிபுகுந்தனன்
பாயும்வாம்பரிப்பத்திராயுவே.

(இ - புரை.) பாய்ந்தசெல்லுங் குதினாகையுடைய பத்திராயுவானவன் தன்தாயும் தங்கள் துன்பத்தைநீக்கி ஆதரித்தவணிகேசனும் அவன் புத்திரனு முன்னேபோகும்படித் தான் அவர்கள் பின்னே சேனைசூழ்ந்துவரப் புறப்பட்ட இப்போய் விவாகஞ் செய்துகொள்ளும் பட்டணஞ்சேர்ந்தான். எ - று. (சங்)

சார்ந்தபோழ்தினேசந்திராங்கத
னூர்ந்தநண்புகூர்ந்தளவளாவியே
பூந்தண்வார்குழற்பொருவில்கன்னியை
மீந்தனன்மகிழ்ந்திளவற்கென்பவே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு பத்திராயுவந்தபோது சந்திராங்கதன் மிகுந்த அன்புகொண்டு அளவளாவி, பூமாலையணிந்து குளிர்ச்சிதங்கிய நீண்ட அளகத் தையுடைய ஒப்பற்ற தன்கன்னிகையை விவாகஞ்செய்துகொடுத்தான். எ - று.

பையராலிணைப்பச்சைமேகமுஞ்
செய்யநாமரைத்திருவும்போலவே
யையதுண்ணி டையணங்குமண்ணலுந்
துய்யபூவணைத்துறக்கமேவினார்.

(இ - புரை.) படமுள்ள சர்ப்பசயனத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திரு மாலும் செந்தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் திருமகளும்போல், உண்டோ இல லையோவென்று சந்தேகிக்கும் இடையினையுடைய கீர்த்திமாலினியும் பத்திரா யுவும் சுவர்க்கலோகம்போன்ற பரிசுத்தமுள்ள புட்பசயனத்திற்பொருந்தினார் கள். ■ - று. துறக்கம்-தேவலோகம். (சரு)

குங்குமஞ்செறிகுவவுக்கொங்கைமேற்
றங்கியின்பமார்சலதிழுழ்கினு
னங்கவன்புயத்தடங்கிமாதரும்
பொங்குகாதலம்புணரிழுழ்கினுள்.

(இ - புறா.) பத்திராயு குங்குமப்பூசேர்த்த சந்தனக்குழம்பணித்தநாய்க் குவிவாயிருக்கும் தன்மனைவிதனத்திவிடத்தில் பொருந்தி, இன்பசமுத்திரத்தி லாழ்ந்தான். கீர்த்திமாலினியும் அவன் புயத்திலடங்கி ஆசைவெள்ளத்தி லாழ்ந்தான், எ - று. (சுச)

இடையறாமலேயெழில்கொண்மைந்தனு

மடமைமாதருமருவிலைவகுநா

ளடையலாருயிரருந்துங்காலவே

னிதராசனாகிழந்தகூறுவாம்.

(இ - புறா.) அழகுபொருந்திய பத்திராயுவும்பேதமைத்தன்மையுடைய கீர்த்திமாலினியும் இவ்வாறு பிரியாமல் வாழுநாளில், சத்துருக்களுடைய உயி ராவாங்கத்தக்க வேலையுடைய நிதராசனால் நடந்த சேதிகளைச் சொல்லுகிறோம், எ - று.

மன்னர்மன்னனாமவச்சிரப்புய

னென்னும்வேந்தனை யிண்டமழத்தவன்

பன்னிதன்னையும்பாலன்றன்னையுந்

துன்னுவிப்பதே குழ்ச்சியாமென.

(இ - புறா.) அரசாக்கரசனாகிய வச்சிரவாரு என்னும் அரசனை இவ்வி டத்துக்கு வரவழைத்து, அவன் மனைவியையும் புத்திரனையும் அவனுடன் கூட்டி அனுப்புவதே தக்க யோசனைபென்று துணிந்து, எ - று. (நஅ)

மடங்கலன்னவோர்மன்னற்காணவே

யிடங்கொள்சிறதைமீதெழுந்தவார்வத்தேன்

கடங்கணீங்கியேகாணவம்மென

முடங்கல்போக்கினுள்முழவுத்தோளினுள்.

(இ - புறா.) மத்தனம்போலத் திரண்டதோனையுடைய நிதராசன் சிங்கம்போன்ற வச்சிரவாரு மகாராசாவே! உம்மைப்பார்க்க என்மனம் விரும்புகின்றமையால், நீர் உம்முடைய தேசம்விட்டுப்புறப்புட்டு வழிகளைக்கடந்து நான் பார்க்கும்படி வரவேண்டுமென்று திருமுகமனுப்பினான், எ - று. முடங்கல்-திருமுகம். இது ஒலை. (நச)

வேறு.

தன்னிகரிவிடதர்பிரான்றருந்து தர்தசானர்கோன்றன்மாட் டெய்கிப், பொன்னியலுங்களைகழலான்வரவிடுத்தவோலையெனப்புச ன்றுகாட்ட, மின்னியலுங்கதிரவேலான்குறிப்புணர்ந்துவேறொருவ ன்வினைந்துவாங்கிப், பன்னுவனோவெனக்கேட்டாங்கிறைபணிய்ப்ப பாசரத்தைப்பகா லுற்றான்.

(இ - புறா.) தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய ரிடத்தேசத்தரசனால் அனுப்பப்பட்ட தாதர்கள் தசான்னதேசத் தரசனிடத்திற் போய், பொன்னுற்செய்யப்பட்டு ஒலிக்காரின்ற வீரகண்டையணிந்த காலையுடைய ரிடதமகாராசன் வரவிடுத்த திருமுகத்தைக்கொண்டுவந்தோமென்று சொல்லி அதைக்காண்பித்தவளவில், அங்கிருந்த ஒருகருணிகள் அரசன் குறிப்பறிந்து விரைவாக அவ்வோலையை வாங்கிவாசிக்கும்படி கட்டளாவேண்டுமென்று கேட்டு, அரசன் உத்தரவு கொடுக்க அவ்வோலையை வாங்கினான். எ - று. (௫௦)

பேராண்மைநிலவேந்தர் முடியுமுது சிவந்தபொற்றாட்புகழோய்காண்க நீராருரிடத்தே தான்வரவிடுத்தவோலையொன்று நின்னைக்காணும் பேராசைமிகவுடையேனாதலினுனின்ன கரம்பெயர்ந்துவந்தென் சீராருநகரடைந்துபின்னினைதுதிருநகர் நீசேறல்வேண்டும்.

(இ - புறா.) மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள மறுதேசத்தரசர்கள் மருடங்கள் பட்டுச் சிவந்த வீரகண்டையணிந்த காலையுடைய வச்சிரவாகு மகாராசாவே! ரிடத்தேசத்தரசனாகிய நாம் உமக்கு எழுதியனுப்பிய ஒலையைவாசித்துக் காண்பீராக; என்னவெனில், உம்மைக்காணவேண்டுமென்று நாம் அதிக அபேகைகொண்டிருக்கிறோமாதலால், உம்முடைய நகரம்விட்டுப் புறப்பட்டு வந்து சிறப்புள்ள எமதுதேசத்திற் சேர்ந்திருந்து பின்பு உம்முடைய நகரத்திற் குப் போகவேண்டும். எ - று. (௫௧)

என்றரசன்வர விடுத்த வோலையிற் பாசா முழுது மியம்பக்கேட்டுக், குன்றெனவான் முகடணவுங் குடுமிநெடுங்குருமணித்தேர் கொணர்கென்றேறி, மின்றிகழும்படைவேந்தர்தற்சூழமுரசுதிரவெண்சங்கார்ப்பத், தொன்றுவரும்படைநடுங்கவெழுந்தனன் மன்னவனோடுந்தொடர்புகொள்வான்.

(இ - புறா.) இவ்வண்ணம் எழுதி ரிடதரசன் அனுப்பிய ஒலையிலிருந்தவாக்கியங்களைச் சொல்லக்கேட்டு, அவ்வரசனுடனட்புகொள்ள மேருமலை போல் வான்முகட்டை யளவுவுந் சிகரத்தையுடைய நிறமுள்ள ரத்தினங்கள் பதித்த தேரைக்கொண்டுவரச்சொல்லி அதிலேறிக்கொண்டு, ஒளிவிளங்கும் ஆயுதங்களையுடைய அரசர்கள் தன்னைக்குழந்துவரவும் பேரியொலிக்கவும் தவளச்சங்கம் ஆசுவாரிக்கவும் பழமையாய் வருகின்ற எதிரிகள் படை நடுங்கவும் புறப்பட்டான். ■ - று. (௫௨)

மாறிலாப்பெருங்குணத்தான் வருகின்றனெனக்கேட்ட மன்னர் மன்னனாய் யோசனை யளவாய் பரப்பி யெதிர்த்தவனையன்பிற் புல்லி வீறின னுயர்ந்தபெருந்தன்பதிபினமைவித்து வியப்பினோடு தாறினெனெம்புகநீதலைவனங்குந்தசான்னர்க்குத்தக்கசெய்தான்.

(இ - புறா.) எக்காலத்திலு மாறுபடாத பெருங்குணத்தையுடைய வச் சிரவாகுமகராசன் வருகின்றனனெனக்கேள்விப்பட்ட நிடதராசன் ஆறுயோசனை தூரவளவில் தன்சேனைகள் பரந்திருக்கும்படி அனுப்பித் தானும் புறப்பட்டுப் போய் அந்தராசனைக்கண்டு, அன்புடன் அளவளாவி, எல்லாச்செல்வத்தினாலும் உயர்ந்ததான தன்னகரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச்சேர்த்துச் சந்தோஷத்துடன் குலைகளின் மிகுதியால் கமுகமரங்கள் தலைவனைத்திருக்கும்டியான தசாண்னதேசத்தரசனுக்குத் தக்கபடி உபசாரஞ்செய்தான். எ - று. தாறு குலை.

காவலவன் னகக்களித்தசிறப்பெவையுங்கண்டுநெடுங்குதிர்வேன் மன்னன், பூவலயந்தனிவினியென்போனட்பினர்வேறிவநென்னப்புகழ்ந் தவேலை, மாவலவன் பலகலையும்படிலபத்திராயுவெனுமைந்தனெய்தி யாவலுடன்றிருத்தா தையடிபணிந்துவாய்ப்புதைத்தங்கருகுநின்றான்.

(இ-புறா.) நிடததேசத்தரசன் தனக்குச்செய்த உபசாரங்களையெல்லாம் காந்தியுடைய வேற்படையைத் தாங்கிய வச்சிரவாகுவென்னுமரசன் பார்த்துச் சந்தோஷித்துப், பூலோகத்தி லிவனைப்போல நம்மிடத்தில் நட்புள்ளவர்கள் வேறொருவருமில்லையென்று புகழ்ச்சியெய்தபோது, குகினாயேறிப்பொருதுவதில் வல்லவனும் பலசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்தவனுமாகிய பத்திராயுவர் அன்புடன் தன்தகப்பன்டாதத்திற்பணிந்து வாய்புதைத்து, அவனுக்குச் சமீபமாக நின்றான். எ - று.

(ருச)

கண்டவுடன்வச்சிரவாகென்னுமடல்வேந்தன கங்களித்தானோக்கித், திண்டிறலாய்வடிவாட்கைச்சேவநனையிவண்வருகவருகவென்று, வண்டமர்தாரநிடதார்பிரான்றனைமுகம்பார்த்திவன்கொடியமகதன்றன்னை, பெரண்டிறலும்படைச்செருக்குமுழித்தெனைக்காத்துயிரளித்தவுரவோனென்றான்.

(இ - புறா.) அவனைப் பார்த்தவுடன் வச்சிரவாகு என்கிற பராக்கிரமமுள்ள அரசன் மனக்களிப்புடனே நோக்கி, மிகுந்த பலமுள்ளவனே! வடிவானேந்திய கையையுடையவீரனே! என்சமீபத்தில் வருவாயென்று சொல்லி, வண்டுகள்பொருந்திய மாலையணிந்த நிடதராசன் முகத்தைப்பார்த்து, இந்தச் சிறுவன் கொடியவனாகிய மகததேசத்தன் பலத்தையும் அவன்சேனையின் இறுமாப்பையும் அழித்து என்னைக்காத்துஉயிர்கொடுத்தபுண்ணியவானென்று சொன்னான். எ - று.

(ருரு)

பின்னுமிஹைரைக்கின்றானிவையருந்தவப்பயன்போற்பெற்றோன்யாவன், மன்னுமிவன் பத்யேது மரபேதெற்குதவிசெயவந்ததேது, பொன்னமரும்புயத்தோய்நின்மருகணிலையெனக்கடைவே புகரியென்னப், பன்னினைங்கதுகேட்டநிடதார்பிரான் முறுவலித்துப் பசாலுற்றான்.

(இ - புரை.) மேலுஞ்சொல்லுகிறான், இந்தப்பிள்ளையை அரிய தவப்ப யன்போலப்பெற்றவன்யாவன், இவனிருக்கும்பதி எது, மரபென்ன, எனக்கு உதவிசெய்யும்படிவந்த காரணமென்ன, ஐயலகழிமி வாசாமாயிருக்கும்புயத் தையுடைய அரசனே! உன்மருமகனுடையவரலாற்றெல்லாம் எனக்கு விவரமாகக் சொல்லவேண்டுமென்றான். அதைக்கேட்ட ரிடததேசத்து அரசன் நகைத்துச்சொல்லுகின்றான். எ - று. முறுவல் - புன்சிரிப்பு. (டுக)

திங்களெனப்பொலிதாமவெண்குடையோயொருகதையான்செய்து பக்கேட்டி, மங்குல்லுளமறாததொருதிருநாடுண்டதுபுரக்குமன்னர் மன்ன, எனக்கவன்றன்மனைவியையும்பாலனையும்பழிகருதாததன்றிவிட்டான், சங்கணிவார்குழைப்பரமனருளினொருவணிகனவர்தம்மைக்காதான்.

(இ - புரை.) சத்திரிணப்போல விளங்கும் முத்துமலை அலங்கரித்த வெண்குடையையுடைய ராசனே! நான் ஒருகதை சொல்லுகிறேன், அதை நீ கேட்பாயாக, மேகங்கள் காலந்தட்டாமல் மழைபொழிகின்ற வளப்பந்தங்கிய ஒருநகரமுண்டி, அதை ஆளுகின்ற அரசன் ஒருவனுண்டு, அவன்பழியையெண்ணாமல் தன்மனைவியையும் புத்திரனையும் நீக்கிவிட்டான், சங்கக்குழையணிந்த பரமசிவனுடைய கிருபையினால் ஒருவணிகன் அவர்களைக்காப்பாற்றினான். எ - று.

குலநாயகன்றான் கருதிப்புரந் தளிக்ஞநாளி னந்தக்குமரன்மாயந்தான் சிலைமானுந்திருப்புநலத்தேவியழக்கண்டெதிர்த்தெய்வயோகியலையாமலின் னுயிர்பெற்றெழுகவெனவெழுந்தவனுக்கறமுங்கூறித் தொலையாதவலியுமொருநங்குமும்வாளுங்கொடுத்துத்துயார்த்தீர்த்தான்

(இ - புரை.) உத்தமகுலத்தானாகிய அந்தவணிகன் ஆதரிக்கும்நாளில் அச்சிறுவனே உயிர்துறந்தவிட்டான், அத்தத்தயரத்தினால் வில்லையொத்த புருவத்தையுடைய ராசஸ்திரி அழுதுகொண்டிருக்க, அப்போது அவிடத்தில் வந்த ஒருசுவையோகியானவர் அவள் அழுவதைக்கண்டு (மனமிரங்கி)வருந்தாம லிருக்கப்படி இறந்தவனுக்கு உயிர்கொடுத்தெழுப்பி, அதன் பின்பு அந்தப்புத்திரனுக்கு ராசனே! களைப்போதித்து, மாறாதமிருந்தபலமும்வாளுஞ்சங்கமும் கொடுத்து அச்சிறுவனையுடைய துயரத்தை நீக்கினான். எ - று. (டுஅ)

நற்றவத்தோன்றிருவருளாவிதைமகனுமெழும்பெருகநாளுநாளுந், கற்றிரளிற் பொலிதிணிதோட்காளையா யினமையெழில் கனியுநாளிற், பறறலர்தன்றறாதையெவன்றிருந்தனையிட் டென்கொடுப்போம்படி கேட்டெய்திச், செழுவரைத்தளைப்படுத்தித்தாதைசிறைமீட்டனன் போர்ச்சிங்கமன்னான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சிவயோகி அருளினால் ராசபுத்திரன் காளுக்கு நான் பலம் அதிகரிக்கத் திரண்டகல்லைப்போலப் பருத்ததோளையுடைய காளைப் பருவமாய் இளைமையும் செளந்தரியமும் மிகுதியாகுங்காலத்தில், தன் தகப்பனிடத்தில் பகைவர் போர்செய்து செய்யப்பெற்று அவனைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டோபோகக் கேள்விப்பட்டிடு, அழகிய சிங்கத்தையொத்த அர்த்தப்புத்திரன் அவ்விடத்திற்போய் அவர்களைவென்று சிறைப்படுத்தித் தன் தகப்பன் சிறையையும் நீக்கிவிட்டான். எ - று. ஏறும் - வலி. (நூ)

இக்கதைபோலொருகதைமுன்கேட்டதுண்டே வியம்புகெனவியம்பிவீறு, தக்கபெரும்புகழூர்வோயுரைத்தகதைக்குரியரையுஞ்சார்மக்கேட்டி, செக்கமலச்செங்கனிவாய்ச்சேயுயிவன்றாழையுநீ சிறந்தகற்பான், மிக்ககுலத்தேவியுநின்மனையென்றான்மதியங்கிவேந்தன்வீழ்ந்தான்.

(இ - புரா.) இந்தக் கதைபோல ஒருகதை நீ கேள்விப்பட்டதுண்டாயிருந்தால் சொல்லென்று சொல்லி, விளங்குகின்ற தகுதியுள்ள பெரும்புகழ்பெற்ற மகாராசனே! இப்போது நான் சொல்லிய கதைக்கு உரியவர்களையுஞ்சொல்லக் கேட்பாயாக; செந்தாமரைமலர்போன்ற வாயையுடைய அர்த்தப்புத்திரனும் இந்தப் புத்திரன்றான், தகப்பனும் நீதான், கற்பினும்சிறந்த இவன் தாயானவன் உன்மனைவிதான், என்று சொன்னான். அதைக்கேட்ட அரசன் அறிவுமயங்கிக் கீழேவிழுந்துவிட்டான். எ - று. (நூ)

வீழ்ந்தமன்னன்தனையெடுத்துவெயர்புலரமுகம்விளக்கிவெந்தேயெய்மை, யாழ்ந்தவிதிசெய்த துயர்பாமுழந்தோரியதனாலுங்கவேண்டடார், தாழ்ந்தமனந்தனைத்தெளிவித்தெழுகவெனத்தான்புரித்த தவறுநெஞ்சைப், போழ்ந்துணர்வையழிக்கவிருந்தயர்வுயிர்த்துமகனையுறப்பல்விச்சொன்னான்.

(இ - புரா.) அப்படிவிழுந்த அரசனையெடுத்து வியர்வைமாற்றி முகத்துடைத்து மூர்ச்சைநீக்கி, என்னையனே! எங்களைப்பற்றிய வினைவினைத்த துன்பத்தை நாங்களனுபவித்தோம், அதற்காக நீர் வருந்தவேண்டிய நிலையென்று மனதைத்தெளிவித்து, எழுந்ருவென்று சொல்ல; எழுந்து அவ்வரசன் தான்செய்தகுற்றம் தன்மனதைப்பிளந்து அறிவைக் கலக்கிவிட ஒன்றுந் தோன்றாமலிருந்து பின்புதேறி, மகனை அணைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறான். எ - று.

கடுங்காணத்திடைதனியே நுமைவிடுத்துவார்ப்பணித்தகடியெனின்ஞ்சக்கொடுப்பாவிதனைமகதன்கொல்லாமலுயிரளித்தகுமராவின்னெருங்காமலுயிர்பொருந்தப்புல்லவுநீகருணைசெய்தூய்ஞாலமென்னையடுங்காலமென்பதலாலரசனென்றுசொலத்தகுமோ வந்தோவந்தோ.

(இ - புறா.) கடுமையாகிய காட்டில் உங்களை விட்டுவரும்படி உத்தரவு செய்த வலியுறுத்தியுடைய கொடும்பாலியாகிய என்னை, மகத்தேசத்தான் கொல்லாமல் உயிர்கொடுத்த புத்திரனே! இப்போது நான் அஞ்சாமல் உடலோடு உடல்பொருந்தும்படிப் புல்லிக்கொள்ளவும் கிருபைசெய்தாய், இதையறிந்த உலகத்தார் என்னை நமனென்று சொல்லுவார்களேயல்லது அரசனென்று சொல்லமாட்டார்கள் அந்தோ என்றிரங்கி, எ - று, (௬௨)

அறத்தொழுகருதாமலரிவையையும் புதல்வனையும் கன்கானத்தின், மறத்தின் வழிவிடுத்தேனுமன்னவனோ நீசர்தொழின் மருவிநின்றே, னிறப்பதுவே தருமமெனத் துணிந்தெழுந்ததசானனர்கோன்குட்சிநூலோர், நிறக்கதிர்வேனிடதர்பிரான் நெருட்டருந்துயர்சிறிதுநீங்கிச் சின்னாள்.

(இ - புறா.) தருமநெறியை எண்ணாமல் மனைவியையும் புத்திரனையும் காட்டினிடத்தி லனுப்பிவிட்ட நானும் அரசனா? புலவர்செய்யுந் தொழிலுள்ளவையிருந்தேன்; ஆதலாலினி இவ்வாழ்க்கை நீங்கிவிடுவதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு எழுந்த தசானனதேசத்துராசன் அங்கிருந்த மந்திரிகளும் ஒளிதங்கிய வேலாயுதத்தையுடைய நிடத்தேசத்து அரசனும் சமாதானஞ்சொன்னதினால் துன்பஞ் சற்றுநீங்கிச் சிறிதுநான் இருந்து, எ - று. (௬௩)

வேறு.

சந்திராங்கதனன் புகுறவேதங்கிரீங்கருந்தொடர்புகொண்டுபின் சிந்துரானனச்சுமதிதன்னொடுஞ் செம்பொனீள்கொடித்தேரிலேறியே மைந்தன்வீரவேற்பத்திராயுமருகிகீர்த்திராவலியும்பின்வரக் கொந்துலாமலர்க்கானுமாறுநீள்குன்றுநீந்தேபநகரங்கூடினான்.

(இ - புறா.) நிடத்தேசத்து அரசனாகிய சந்திராங்கதன் அன்புகூரும்படி அவளிடமிருந்து, அவ்வரசன் சினைகத்தை மிகுதியாகப் பெற்றுக்கொண்டு, பின்பு சிந்துரத்திலகமணிந்த முகத்தையுடைய தன்மனைவியுடன் செம்பொன்மயமாய்ப் பெரிய கொடிகட்டப்பட்ட தேரிலேறிக்கொண்டு, தன்புத்திரனாகிய பத்திராயுவும் மருமகளாகிய கீர்த்திபாலினியும் பின்னேவரக் கொத்தாகியமலரையுடைய காடும் நதிகளும் உயர்ந்தமலைகளும் நீங்கித் தன்னகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தான். எ - று. (௬௪)

நகரின்வாழ்நர்கண்மமைந்தனைநறியமாமலர்சிதறியேத்துவார் புகர்செயரணையாயுழிகாறுநீபூமிசூத்தெமைப்புரத்தியாலென்பார் தகரவார்குழல்வனிஹதசெஞ்சிவசாரங்கபாணியேயிவனென்றோதுவார் நிகரின்மைந்தனுக்காவதாகயாநெடிதுவாழ்நாளெனநிகழ்த்துவார்.

(இ - புறா.) அந்தகரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் பத்திராயுவைப்பார்த்து வாசனைநீக்கிய மலர்களினுவித் துதிசெய்வார்கள்; சிலர் புகர்முகயாணப்படையையுடைய அரசனே! ஊழிகாலவரையில் இவ்வுலகத்தைக்காத்து எம்மை ரக்ஷிக்கக்கடவையென்று சொல்வார்கள். சிலர் இப்பத்திராயு மகாவிஷ்ணுவே மயிர்ச்சாந்தணிந்த நீண்டகுழலையுடைய இவன் மனைவி மகாலட்சுமியே என்பார்கள். சிலர் நாம்வாழுநாளாகிய நம்முடைய ஆயுசு இந்தப்புத்திரனுக்கே யாகக்கடவதென்று வாழ்த்துவார்கள். ■ - று. (சுரு)

பகைஞரஞ்சுவேபொரு நுதந்தைதன் டட்டர்களைந்தோள்பார்த்தி லீரென்பார், புகைசெய்வேலினு ளிறைநா பூண்டிவண் புகுதமெய்த்த வம்புரிந்துளோமென்பார், மகதராசன்ருன்வல்லியிறபடவா கைகொண்ட கூர்வாளிதோவென்பார், சகரநீர்சலம்புவியிவன் றிருத்தாணிழங்க ணேதந் குமா லென்பார்.

(இ-புறா.) சிலர் சத்துருக்கள்பயப்படத்தக்கதாகப் போர்செய்து தகப்ப னுக்கு நேரிட்ட மனவருத்தத்தை நீக்கியபுயத்தைப் பாருங்குளென்பார்கள். சிலர் புகையைத்தருவதாகிய வேலாயுதத்தையுடைய இவன் அரசாட்சிபெற் றுக்கொண்டு இவ்விடத்தில்வர நாம் உண்மையான தவஞ்செய்தோமென்பார் கள். சிலர் மகதராசன் விலங்கிற்படுப்படி வெற்றிகொண்ட கூரியவான் இது தான் பாருங்குளென்பார்கள். சிலர் சமுத்திரஞ்குழந்த உலகமெல்லாம் இவன் காலின்கீழே தங்குமென்பார்கள். ஏ - று. வல்லி - விலங்கு. (சுசு)

என்றுகூறியமாந்தரின் புறவேந்தலோடுமேபோ யெழில்கொண்ம ன்னவன், குன்றுபோ லுயர்கோயில்வையோர்குடைநிழற்புகைத் தனந்தகாட், சென்றபின்னரேமகதன் றன்னையுந்திறையளக்கெனச் செப்பிவிட்டபின், பொன்றிவானுலகாடண்மேயினுன்புதல்வன்பூதல ம்புதுப்பதாயினன். ▢

(இ - புறா.) என்று இவ்வாறு சொல்லிய நகர்ச்செனங்கள் இன்பம் பொருந்தும்படித் தன்புத்திரனுடன்போய், வச்சிரவாகுமகாராசன் மகமேரு வையொத்த தன் அரண்மனையிலிருந்து, ஒருகுடைநீழலில் பூமியைக்காத்து நெடிதுநாள் சென்றபின்பு, மகதராசனைச்சிறைக்கீழ் இனிநீ திகுறகட்டிக்கொ ண்டிருவென்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டபின் இந்தத்தேகத்தைவிட்டு நீக்கிச் சுவர்க்கலோகம்பெற்றான். பத்திராயு அரசுசெய்துகொண்டிருந்தான். ஏ - று.

பத்திராயுவின் கதையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதிருவ்ருத்தம் - எசு ௦.

பதினான்காவது

பத்திராயுமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருந்தலர்வணங்கரீமிநிதிமல்கச்செங்கோலோச்சிப்
புந்தனனுலகமெல்லாமபொதுவென்றுசூத
னிருந்தவமுனிவர்க்கெல்லாமியல்பினினியம்பிமீட்டி
மந்தவனையபத்திராயுபின்சரிதஞ்சொன்னான்.

(இ - புறா.) சத்தூரக்கள்வந்து பணியவும் மிருந்தநீதிகள்வந்து சேர
வும் செங்கோல்செலுத்திப் பொதுவில்லாமல் உலகத்தைக்காத்து அரசுசெய்து
கொண்டிருந்தானென்று, சூதமுனிவர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குச் சொ
ல்லிப் பின்னும் அம்முனிவா பத்திராயுவின் சரித்திரஞ்சொல்லுகிறார். எ - று.

கன்னவிறிரீடாண்முத்தக்கதிர்மணிக்கவிகைச் செங்கோன்
மன்னவனமைச்சரோடுமலிகடற்றூணையோடும்
பொன்னணித்திகரிமன்னுரபுரவியந்தோமேற்கொண்டு
மின்னிடைத்துணைவிபாடுவிரைமலர்க்கானம்புக்கான்.

(இ - புறா.) மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற திரண்டவடிவாயிருக்
கூந்தோள்களையும்முத்துகளால் அலங்கரித்தகுடையினையுமுடையவனாய்ச்செங்
கோலநடத்தும் பத்திராயு என்னும்அரசன,மந்திரிகளும்மிருதியாயுள்ளசேன
யுஞ் சூழ்நதுவரப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட உருளைபூண்டதேரில் தானும்மின்
னல்போலு மிடையையுடைய தனமனைவியுமாக ஏறிக்கொண்டவாசனையுள்ள
கானகத்திற்சென்றான். எ - று.

(உ)

சண்பகம்பனசம்புகஞ்சந்தனந்தமாலந்தேமா
விண்பகீதிமிருங்கோங்குவெள்ளின்மந்தாரந்தூற்றுக்
கண்புகவரிதாய்வாசங்காவதங்கமழுஞ்சோலை
பண்பயில்வண்டுந்தேனுங்கிள்ளையும்படிவதம்மா.

(இ - புறா.) அங்கு, சண்பகம் பலாகமுகு சந்தனம் தேமா பச்சிலை அண்
டமுகரி பிளக்கும்படி உயர்ந்திருக்கும் கோங்கு வினா மந்தாரம் என்னும் விரு
கைகள் பார்ப்பவர்கள் பார்வை துழைவதற்கிடமில்லாமல் நெருங்கி, ஒருகாத

தாரமட்டும் வாசனை பரிமளிக்கும்படி விளங்கிய சோலையானது, இசைபாடும் வண்டிகளும் தேனென்ற வண்டிகளும் கிள்ளைகளும் வாசமாயிருக்கத்தக்கது, எ - று. தமாலம் - பச்சிலைமரம். (௩)

மவ்வலங்குழலாங்கீர்த்திமாவினியணங்கினோடு
மவ்வனந்தன்னின்மன்னனயர்வுயிர்த்திருந்தகாலே
கொவ்வையங்குனிவாய்க்கற்பிற கொடியொடோரந்தணுளன்
கவ்வையான்முறையிட்டெய்திக்காவலற்கிதனைச்சொன்னான்.

(இ - புறா.) இத்தன்மையுள்ள வனத்தில் பத்திராயு என்னும் அரசன் முல்லைமுடித்த கூர்தலையுடைய கீர்த்தியாலியிபென்னு மனைவியுடன்வழிவந்த இளைப்புநீங்கி யிருக்குப்போது, ஒருபிராமணன் கோவைககளையெய்தத் செவ்வியவாயினையுடைய மனைவியுடன் தயரமுள்ளவனாய் முறையிட்டிக்கொண்டு வந்து அரசனுக்கு இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ - று. மவ்வல் - முல்லை, கவ்வை - துன்பம். (௪)

அறத்தினிலுலகங்கிக்குமரசனேயரசரேறே
மறப்புலிதொடர்ந்துகொல்வான்வருகின்றததனைரியுன்
நிறப்படையேவியாங்கேசெருத்துயிர்தவர்த்துயாங்க
ளிறப்பதுதவிர்த்துளாவியீந்தெமைப்புரப்பாபென்றான்.

(இ - புறா.) தர்மத்துடன் உலகத்தைக்காக்கும் அரசனே! அரசர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போலிருப்பவனே! கொழுதான ஒருபுலி எங்களைக் கொல்லத் தொடர்ந்துவருகின்றது, அதனை உன் கையிலிருக்கும் வலிபாணத்தையேவ் அவித்திலேவிழுந்து சாம்படிக்கொன்று, நாங்கள் இறப்பதைநீக்கிப் பிழைக்கும்படி எங்கள் பிராணனைக்கொடுத்துக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று சொன்னான். எ - று. (௫)

வேறு.

மறையவனோதியவாசகம்வந்தே
யறைகழன்மன்னவனஞ்செவியெய்தப்
பிறைகிர்வார்சிலைவாளிபிடித்துக்
கறுவுகொள்வெம்புலியைக்கடிதெய்வான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு பிராமணன்சொல்லிய வார்த்தையானது, ஒலிக்கும் வீரகண்டைகட்டிய அவ்வரசன் காதிக்கேட்டவுடன், பிறைபோல்வளைந்த பெரியவில்லையும் பாணத்தையும் கையிலேந்திக் கோபங்கொண்டுவருகிற வெய்யபுலியை விரைவினிற் கொல்லுவதற்கு எத்தனித்தான். எ - று. (௬)

உற்றனனுற்றவனொன்றுதன்முன்னம்
பற்றியவெம்புலிபார்ப்பினிதன்னை

யெற்றியணைந்துபிடித்தலுமேங்கு
முற்றியழையாளரசன்முகநோக்கி.

(இ - புரை.) அப்படி யெத்தனித்தவன் வருவதற்குமுன் தொடர்ந்து வந்த புலியானது, அந்தப் பிராமணத்தியை அடித்துப் பிடித்துக்கொள்ளவே, அழுகிற அந்தப் பிராமணஸ்திரியானவள் அரசன் முகத்தைப்பார்த்து, எ-று.

மன்னவனே புலிவாயிடைபுற்றே
னென்னுயிர்நின்பரமென்றிதுகூறி
மின்னவிர்செஞ்சடைமெய்ப்பொருளுமம்
பன்னின்ளரவிடந்ததுபாவம்.

(இ - புரை.) அரசனே! நான் புலிவாயி லகப்பட்டுக்கொண்டேன், என் உயிரைக்காப்பது உன்பாரம் என்று சொல்லி, மின்னலைப்போலவிளங்குஞ் செஞ்சடையையுடைய உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய திருநாமத்தை யுச்சரித்தாள் பிராணனுக்கிவிட்டது; இதுபாவமானகாரியம், எ-று.)

வேதியன்மாதாவிளம்பியசொல்லான்
மாதாயரெய்தியமன்னன்வெகுண்டே
காதவிடுத்த கடுங்கணைசென்றே
போதெனவிழ்ந்ததுபுண்டரிகத்தின்.

(இ - புரை.) அந்தப் பிராமணஸ்திரியானவள் சொல்லிய சொல்லினால் தயரங்கொண்ட அவ்வரசன் கோபமுள்ளவனாய்க் கொல்லும்படிவிடுத்த பாணமானது சென்று, புலியின்மேல், பூவைப்போல்விழுந்தது, எ - று. காதல்-கொல்லுதல். புண்டரீகம் - புலி.

(க)

கண்டுபொறுமைகருத்தைவெதுப்பத்
திண்டிறல்வேலவனின்றுகிகைத்தான்
புண்டரிகத்தெறுபூவையையுங்கொண்
டுண்டிடவெம்முழைத்தேடிபோதுங்க.

(இ - புரை.) தன்பாணம் பூவைப்போல விழுந்ததைக்கண்டு பொறுத நெஞ்சமானது மீனைதவருத்த, மிகுந்த பலமுள்ள வேலேந்தும் அவ்வரசன் ஒன்றுந் தோன்றாமல் திகைத்து நின்றுவிட்டான். புலியானது தன்னுற்கொல்லப்பட்ட அவளை யுண்ணுதற்குக் கவலிக்கொண்டி ஓர் மலையில்லாமைய குளைய காடிச்சென்றது, எ - று.

(க0).

அச்சமுறுதவரும்புலிபோக
வச்சிரவாகுமகன்றுயருற்றான்

ஈரந்தறிவேதியன்மாதை

பிச்சகமீதிவிழந்தனென்றான்.

(இ - புறா.) எவ்வளவும் பயமில்லாமல் அந்தப்பெரும்புலியானதேபாய் விடவே, வச்சிரவாகு புத்திரானாகிய பத்திராயு என்பவன் மிக்கதுயரமடைந்தான், வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த பிராமணனானவன் என் மனைவியை இவவுலகத்தி விழந்துவிட்டேனே யென்றுசொல்லி, ■ - று, விச்சை - கல்வி, (கக)

வேறு.

அருந்ததியுமொவ்வாதகற்புடையமனையவளே யந்தோவந்தோ, பெரும்புலியின்பகுவாயினுயிரிழக்கமுற்பவத்திற்பிழைத்ததுண்டோ, குரும்பைமுலைத்தாளாகைக்கொடியிடையாய் நீவிளிந்த கொடுமைகண்டு, மிரும்பனையகொடுமெனங்கொண்டி.ன்னமுரானிறவாமலிருக்கின்றேனே.

(இ - புறா.) பதிவிரதாதருமத்தில் அருந்ததியும் நிகராகாத மனைவியே! ஐயையோ? பெரும்புலியின் பிளந்த வாயில் அகப்பட்டுக்கொள்ளும்படி முன் சென்மத்திற்செய்த வினையுண்டோ? தென்னங் குரும்பையையொத்த தனங்களும்துக்குக் கொண்டு யொத்த தந்தங்களும் பூங்கொடியையொத்த இடையினையும்துடையவளே! நீஇறந்த கொடுமையைக்கண்டும் இரும்பையொத்த வன்னைஞ்சங்கொண்டு இன்னமும் நானிறவாமலிருக்கின்றேனே, என்று புலம்பினான். எ - று. (கஉ)

என்றென்றுபற்பலவும்பன்னியெடுத்தழைத்துமனமிடரின்மூழ்கிக் கன்றொன்றுதனையிழந்தகறவைபோனெடிதுயிர்த்துக்கவன்றுமாழ்கியின்றொன்றுதுணிகுவன்யானிங்கென்னநினைந்துகடிதெழுந்துநின்று குன்றொன்றுதிரள்புயத்துக்கோமகன்மேல்வெகுண்டிளையகூறினானே

(இ - புறா.) என்றென்று பலபலவாக தன் மனைவியின் குணதீசயங்களை எடுத்தெடுத்திச்சொல்லி, அன்பத்தில் மனது அழுந்திடக், கன்றினையிழந்த பசுவைப்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கவலையுடன் சோர்ந்து, இப்போது ஒரு காரியஞ்செய்யத் துணிகுவெனன்று தன்மனதில் நிச்சயித்துக்கொண்டெழுந்து, மலையையொத்த திரண்டபுயத்தையுடைய பத்திராயுவாகிய அரசன்மேல் கோபித்துக்கொண்டு இந்த வார்த்தைகளைச்சொல்லுகிறான். ■ - று கறவை-ஈன்றபசு. (கக)

மறையவருக்கிறதிவந்தாலவருயிருக்குதவிசெய்யாமன்னரேறே கறையிருக்குந்தீவாய்வெங்கனற்றறுகட்கொடுவரின்கண்மூன்கைப்பிறைதுதற்குப்படரியற்றியுயிர்கவர்ந்துபிலம்புகுதப்பிடித்தவிலலோடு மறைகழித்தகணையேந்தினின்றனை வின்னா சியலுக்குவமையுண்டோ,

(இ - புரை.) பிராமணர்களுக்குத் துன்பகேரிட்டவிடத்தில் அவர்களுவி ரினுக்கு உதவிசெய்யாத மன்னவர்கள் சிங்கமே! உதிரம் பொருந்தியிருக்கும் பொல்லாதவாயும் வெவ்விய தீப்பொறியைக் கக்கும் கண்களுமுள்ள ஒரு புலியானது, உன்கண்ணுக்கெதிராகப் பிறைபோலும்நெற்றியினை யுடைய என்மனை விக்கு வருத்தத்தைச்செய்து உயிரைவாங்கிக் குகையிற்போகவும், பிடித்தவில் லும் அணியிலிருந்தெடுத்த அம்பும் ஏந்திக்கொண்டெின்றாய்; ஆலதால், உன் னரசியலுக்கொப்பான அரசியல்வேறென்றுமில்லையென்று பழித்து, எ - று. தறுகண் - அஞ்சாமை. படர் - துன்பம். (கச)

ஆறிரட்டியாயிரம்வெங்களியானைபலமுனக்குண்டதனைவேந்தே, பாரிரட்டுங்குதிரவடிவேற்பகைவரிடத்தீந்தவராற்பயங்கொண்டாயோ, தூறிரட்டித்தெழுந்தமர்க்கானகத்திலென்றுணையைத் தொடர்ந்துநெ ய்த்தோர்ச், சேறிரட்டித்திரும்பிலவாய்ப்புலிகவரமீட்டிலை செய்த

(இ - புரை.) பன்னிராயிரம் யானைபலம் உனக்கு இருக்கின்றது, அரசனே! அந்தப்பலத்தினைப் பருந்துகளைக் கூட்டமாய்ச்சேர்க்கும் ஒளிதங்கிய வடிவேலையுடைய பகைமன்னரிடத்திற் கொடுத்துவிட்டுப் பயம்பெற்றுக் கொண்டனையோ! சிறுசெடிகளால் நெருங்கப்பட்டு மரங்கள் மேலோங்கியிருக் கும் இந்தப்பெரியகாட்டில் உதிரஞ்சோரும்படிப் பிலம்போன்ற வாயையுடைய புலியானதுதொடர்ந்து என் மனையானப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்விட்டதே, அதனைத்தடுக்காமல் என்னைசெய்தாய். ■ - று. தூறு-சிறுசெடியின் நெருக்கம். நெய்த்தோர்-இரத்தம். (கரு)

கடுங்காணிப்புலியெனதுகனங்குழையைக்குருதியுண்ணக்கருதிநின்று னடுங்காலத்ததனையுமிரழித்திலைநின்னுயிர்ப்புறங்காத்தஞ்சினின்றாய் கொடுங்கால தூதரடுகளத்தினிற்ப்பப்பகைவர்வந்துகொடும்போர்செய்யி னடுங்காதுபகை தூர்த்துன்னரசிலிரிந்துத் துவையோநாமவேலோய்.

(இ - புரை.) பகைவர் அஞ்சத்தக்க வேலாயுதமெந்திய அரசனே! கொடு மையுள்ள இத்தக்காட்டில் இப்புலியானது என்மனையவனை உதிரமுண்ணும் படிநினைத்துக் கொல்லும்போது, அந்தப்புலியைக்கொல்லாமல் உன்னுயிரைக் காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டுப் பயந்துநின்றனை; கொடுமையுள்ள யமனாதர் வந்து போர்க்களத்தி லிருக்க உன்னெதிரிகள் வெவ்வியதான யுத்தஞ்செய்தால் அந்தச்சமயத்தில் நடுங்காமல் பகைவரைத்தூர்த்தி உன்னரசாட்சியை நிலைநிறு த்துடையோ? ■ - று. (கச)

பெண்ணுகியந்தணந்தம்பேதையுமாய்நினக்கபயம்பேசினுனை

யமவேங்கைக்குணவளித்துணுயிர்காத்தவேணுதேவேந்தே

மண்ணுவெண்ணுதியோவின்னமுமாருயிர்சுமந்துவலியிற்றழந்து
நண்ணுர்தமிழ்புரைக்குநானையோவென்றுபலநடுங்கச்சொன்னான்.

(இ - புறா.) பெண்பிறப்பாகியும் அத்தப்பிறப்பிலும் பிராமணஸ்திரியா
கியும்உனக்கு அபயமென்று முறையிட்ட இவனைக்காக்கவேண்டுமென்று உன்ம
னதி லெண்ணாமல், கொல்லும்புலிக்கு ஆகாரமாகக் கொடுத்துவிட்டு, உன்னுயி
ரைக் காத்துக்கொண்ட ஏழ்மையுள்ள அரசனே! பலத்தினிற்றுகறந்தும் இன்
னமும் பிராணனைத் தாங்கிக்கொண்டு ஊராள எண்ணுகுறியா! பகைவர்கள்
இழிவாகப்பேசுவார்களே அதற்கும் நாணமுறையோ? என்றிவ்வாறு பலபலதுஷ
ண வார்த்தைகளை அவனெங்கும்படிச் சொன்னான். எ - று. (௧௭)

என்னலுமேமதிமயங்கிவடிவேல்கொண்டகன்மார்பத் தெறிந்த
தென்னக், கன்னியைவெம்புலிகவர்ந்தகொடும்பழிபுறான்மறையோன்
கடியசொல்லு, மநிலையேயகம்வெதுப்பவருந்துயரக்கடலிடையாழந்
தழுங்குதோறு, மன்னர்பிரானரசியலுஞ்செல்வமுரீத்திறப்பென்னு
மனத்தனானான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அத்தப்பிராமணன் சொல்லவே, அரசன் மதி
மயங்கி வடிவேலைப்பரந்தமார்பில் எறிந்ததுபோலப் பிராமண ஸ்திரியைப்புலி
கொன்ற கொடும்பழியும் பிராமணன்சொல்லுவ கடுமையான வார்த்தையும்
அப்போதே மனதை வெதுப்ப, நீங்குதற்கரிய துக்கசாகரத்தி லமுந்த வருந்
தந்தோறும் அவ்வரசன் இந்த அரசாட்சியையும் செல்வத்தையும் ஒழித்து
விட்டு இறக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனானான். எ - று. எறிந்த
தென்ன வெதுப்ப என முடித்துக்கொள்க. (௧௮)

வேதியருக்கிடர்கையாவேந்தனொருவிலங்கெனவேவேதங்கூற
லாதியினிற்கேட்டிருந்தமவர்க்கிறதிவந்தவிடத்தஞ்சினின்றேன்
போதுமியியுயிர்சுமத்தல்குமந்தாலும்வழியலதுபுகழுமுண்டோ
தீதுதரும்வாழ்க்கையினுஞ்சீர்த்தியுறப்பொன்றுவதேசிரிதென்னு.

(இ - புறா.) பிராமணர்களுக்கு நேரிட்ட இடனாரீக்காத அரசன் ஒரு
மிருகமே யல்லது அரசனாகான் என்று வேதஞ்சொல்லுவதை ஆகியிலே கேட்
டறித்தும், இப்போது பிராமணருக்கு இடர்நேரிட்டவிடத்தில் பயந்து நின்
றேன்; உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்தது இம்மட்டிற்போதும், அல்லது உயி
ரைச்சுமந்துகொண்டிருந்தாலும் பழிவருமே யல்லது புகழுண்டவதில்லை; ஆத
லால், தீக்கைத்தருகிற இந்தவாழ்வி லிருப்பதைப்பார்க்கிலும் உயிரைவிடுவதே
நன்மையுண்டாக்கும் புகழாகமுடியும். எ - று. (௧௯)

மடமாதைப்புலிக்குணவாவழங்கிநெடுந் துயருழக்குமறையோன்றாளிற்
றடமார்புமணிமுடியுநிலம்படியவீழ்ந்துதுயர்தவிர்தியென்னு
மிடலானதொன்றுமிலாத்தமியேன்றீராகத்தின்வீழ்கின்றேனென்
னுடைநாடுமென்குலமுநிதிமுநின்வயத்தவென்றானுறவுத்தோளான்.

(இ - புனா.) என்றிவ்வாறெண்ணித் தன்மனைவியைப் புலிக்கு ஆகாரமாகக்கொடுத்துவிட்டுத் துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பிராமணனுடைய பாதத்தில் அகன்றமார்பும் ரத்தினங்கள் பதித்த மகுடமும் பூமிபிற்பமும்படிப் பத்திராயுவென்னும் அரசன்பணிந்து, ஐயரே! துன்பப்படவேண்டாமென்று சொல்லிப் பலமென்ப தொன்றுமில்லாத தமியேன் தீராதத்தில் விழுக்கின்றேன், என்னுடைய தேசமும் குலமும் திரவியமும் தேவரீர்வசமாக ஒப்புவித்தே நென்று சொன்னான். எ - று. (20)

மாறிலாதத்திலவேந்தன்வாய்மொழிகேட்டருமறையோன்வழங்குங்கண்ணின், வீறிலான்விறவிழந்தான்பலியெடுத்தான்குகமிழந்தான் வினையின்மூங்கைப், பேறுளாலூலிழந்தான்மனையிழந்தா னுரிமைதரும்பேறுநீத்தா, னுறினானுரைப்படுதன்னோவரசவெனக்கூறியிடுதறையலுற்றான்.

(இ - புனா.) மாறாத வெற்றியையுடைய அரசன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு அந்தப்பிராமணன் சொல்லுகிறான், அரசனே! கண்ணொளியிழந்தவனும் வன்மையிழந்தவனும் பிணையெடுத்தவனும் சுகமிழந்தவனும் பாவத்தினால் ஊமைத்தன்மையுடையவனும் பூணூலிழந்தவனும் மனைவியையிழந்தவனும் இம்மைப்பயனிழந்தவனுமாயிருப்பவன் விசனம்நீங்கிச் சொல்லத் தக்கதென்னிருக்கின்றது, என்றுசொல்லிப் பின்னும் அந்தப்பிராமணன் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. ஆறினான் என்பது, முற்றெச்சம். (21)

என்னுடையதுயரமுந்தீர்த்தாவியுங்கொண்டிருந்தவங்களியற்ற வேண்டி, னுன்னுடையகுலவனிதைகீர்த்திமாவினியையெனக்குதவல் வேண்டு, மன்னவவென்றலுங்கொடியவடுவுராவேல்போலரசன்மருமத்துன்ற, நன்னெறிதீரிழிபுராரீயிங்குரைத்தாயிவ்வுரையைவிடப் பாரற்றே.

(இ - புனா.) அரசனே! என்னுடைய துயரம்நீங்கிப் பிராணனை வைத்துக்கொண்டு நான் தவங்கள் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணம் உனக்கிருக்குமானால், உன்னுடைய தருமபத்தினியாகிய கீர்த்திமாலினியை யெனக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுசொன்னான்; அப்படிச்சொன்னவுடன் அந்தக்கொடிய வார்த்தையானது அரசனுடைய மார்பில் வேல் தைத்ததுபோலிருந்ததினால், ஐயரே! தர்மத்துக்கு மாறான இழிவுள்ள வசனஞ்சொன்னீர், இந்தவார்த்தை சொல்லலாமோ? என்றுஅரசன்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுகிறான். ■ - று.

களைகுரற்றெண்கடலுடுத்தகாசினியின்மறைவல்லோய்கலைவல்லோர்க்கு, முனையிடத்தினுயிர்கொடுப்பர்முழுநிதியத்தொகைகொடுப்

பர்முகமன்சொல்வர், துணைபரித்தேர்கொடுப்பர்கிகொடுப்பர்கிகொடுப்பரன்றித் துணையாயுள்ள, மனைகொடுத்துப்புகழ்ப்படைத்தமன்னருண்டேலுறையென்றான்மன்னர்கோமான்.

(இ - புறா.) பத்ராயு என்னும் மன்னர்பெருமான் அந்தணைநோக்கி, பிராணமச்சிரேஷ்டரே! ஒலிக்கும் ஓசையுடையதாய்த் தெளிவுள்ளகடல்குழந்த இவ்வுலகில் அரசர்களாயிருப்பவர்கள், பிராமணர்கள் பொருட்டித் தங்களுயினைக்கொடுப்பார்கள், மிகுந்ததிரவியங்கொடுப்பார்கள், உபசாரவார்த்தைசொல்வார்கள், வினாவாகச்செல்லும் குதிரைகட்டியதேர்கொடுப்பார்கள், குதிரைகள் யானைகள் கொடுப்பார்கள், இவ்வளவே யல்லது இல்லறத்துக்குத் துணையாகிய மனைவியைக்கொடுத்துஇந்நிலவுலகத்தில் புகழ்ப்படைத்த அரசர்களுண்டாயிருந்தால் சொல்லுமென்றான் எ - று. (உஉ)

செங்கோன்மையரசர்பிரான்செப்பியசொல்செவிபுகுதச்சிவந்துநோக்கி வெங்கோன்மையரசியற்றும்விறல்வேந்தேபழியிதனான்மேவினாலுந்தங்காதவகையியற்றுஞ்சாந்தியம்வேனணங்கைத்தருதியின்றே னுங்காருந்தமுனரகம்புகுதியெனச்சபிப்பனிநிறுவறியென்றான்.

(இ - புறா.) செங்கோன்மையுடைய வரசனில்வாறு சொல்லிய சொல்லானது காதிப்பட்டமாத்திரத்தில் பிராமணன் கண்சிவக்கநோக்கிக் கொடுங்கோன்மை செலுத்தி ராசாங்கஞ்செய்யும் அரசனே! இதனாலே யெனக்குப்பாவஞ் சம்பவிப்பதாயிருந்தாலும் அது தொடராதவண்ணம் சாந்திசெய்துகொள்ள என்னலாகும்; ஆதலால், உன்மனையாளிக்கொடு, கொடாவிட்டால் பாவி களை யுண்ணத்தக்க தீரகரில்விழும்படி உனக்குச்சாபங்கொடுப்பேன்; இனியென்ன சொல்லுகிறாய் சொல் என்றான். ■ - று. (உச)

வேறு.

ஆழந்தகேள்விமறையோனறையுஞ்சொல்வாளாற்
போழந்தநெஞ்சங்கருகப்பொருமிப்பொருமிப்புவிமேல்
வீழ்ந்துவீழ்ந்தாக்கெழுந்தவிழிநீர்க்கடலுள்ளழியா
தாழ்ந்தநெஞ்சங்கூர்ந்துதகைவேந்திவைகணிநையும்.

(இ - புறா.) வேதக்கேள்வியில் ஆராய்தலுடைய அத்தப்பிராமணன் சொல்லுஞ் சுமிகொல்லாகிய வாளினால் பிளக்கப்பட்ட மணம்பெறும்பி அழுதழுது, பூமியில்விழ்ந்த விழ்ந்து, பின்னுமெழுந்து கண்ணீர்த்தாரைக் கடல் போற்பெருக அதிலாழ்ந்தவனாய் ஒன்றுந்தோன்றாத மனமுள்ளவனான பெருமைப்பாடுள்ள வவ்வரசன் இவைகளை யெண்ணுகிறான். ■ - று. (உடு)

மாறுக்கற்பினிவளைமறையோற்களிக்கின்வருசயாம்
வேறாய்மறுத்தின் றுரைத்தால்வினைபேபுரியுமறையோன்

கூறாய்வளரும்பிறையுங்கொன்றைத்துணருஞ்செருகி
யாறுதரிக்குஞ்சடையோனருளேதெனவுமறியேன்.

(இ - புறா.) அழியாத கற்புநிலையுள்ள இவளைப் பிராமணனுக்குக்கொடி
த்தால் வசைவந்துகேரிகும், அல்லது மறுத்து வேறுகச்சொன்னால் பிராமணன்
சாபங்கொடுப்பான், ஒருகலையுடனிருக்கும் பிறையினையுங் கொன்றைமாலையினை
யுந்தரித்துக் கங்கையினையும் ஆதரித்துவிளங்கும் முடியையுடைய பரமசிவத்தின்
திருவருள் எவ்வாறிருக்கின்றதோ தெரிந்திலன். ■ - று. (௨௬)

பொல்லாநகரத்திடையேபுகுமாறயிருக்கெளிதோ
நல்லாடனையுமிங்குனயந்தமறையோற்குதவி
வில்லார்மணிப்பூண்வேந்தர்வினையங்கேட்டுவியப்பக்
கல்லாமாந்தரிழிப்பக்கனல்வாய்ப்புகுவேனென்னு.

(இ - புறா.) பொல்லாத நகரத்தில் உயிர் விழுகிறதென்றால் அது எளி
தானதல்லவே; ஆதலால், மனையவளைவிரும்பிக்கேட்கிற பிராமணனுக்குக் கொ
டுத்து, ஒளியுள்ள ரத்தினபரணங்களணிந்த மன்னவர்கள் இந்தச் சேதியைக்
கேட்டுச் சந்தோஷிக்கவும் கல்வியுணராத மாந்தர்கள் இழிவுசொல்லவும் தீயில்
விழுவேனென்று துணிந்து, ■ - று. (௨௭)

இருந்தமறையோய்நினக்கேயிந்தேனிலவளையீந்தேன்
பொருந்தும்பதியிற்கொடுநீபோவாயென்றேபுகலாத்
திருந்துமனையாடன்னேத்தாயேசெல்கென்றேத்தி
யருந்துமயிர்தம்போல்வானனலைக்கடிதினமைத்தே.

(இ - புறா.) தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டு, கோபங்கொண்டிருக்கும்
வேதப் பிராமணரே! இவளை யுமக்குக்கொடுத்தேன் கொடுத்தேன், நீர்வாசமா
யிருக்கும் நகரத்துக்குக் கொண்டுபோமென்று சொல்லிக் கற்புள்ளமனைவி
யைப்பார்த்து, தாயே! இந்தப் பிராமணனுடன்போவாயென்று சொல்லிக் துதி
த்து, உண்ணுமயிர்தம்போன்ற அரசன் விரைவாகத்தீவனர்த்து, எ - று, பிரா
மணருக்கு மனைவியாகக்கொடுக்க இசைந்தபின் அவன் பரதாரமானாதலால்,
தன்மனையைத் தாயே என்று வளித்தான். (௨௮)

கண்ணீர்க் குழ்தன்மாற்றிக்கருத்துமொருபானிறுவித்
தெண்ணீர்முழ்கியெழுந்துசிவமந்திரமுட்கருதி
விண்ணாருலவுங்கதிரும்வெதும்பச்சிகைகொள்கனல்வா
யுண்ணீர்மையினுன்விழ்வானொருப்பட்டிலவுங்காலே.

(இ - புறா.) கண்ணிலிருந்து நீர்வருதலைமாற்றி, மனதை யொருவழிப்
படுத்தித் தெனியுள்ள நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீபஞ்சாங்காததை யுள்ளையுச்

சரித்து, ஆகாயத்திற்செல்லுஞ் சூரியனும் வெப்பங்கொள்ளச் சிகைவிட்டெழு
கின்ற தீயில் அன்புடன்விழ ஒருமைப்பட்டு அக்குண்டத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்
செய்யும்போது. ■ - று. (உக)

ஐந்துமுகமுமொளிரவவிர்செஞ்சடையின்மீதே
யிந்துமொளிகொண்டிலகவிடையேபிடையேபிதழிக்
கொந்தின்றுணர்நின்றசையக்கொக்கிந்நிறகும்றுகுஞ்
சிந்தும்பனிநுண்டிவலைச்செழுநீர்மகளுந்நிகழ.

(இ - புரா.) ஐந்து திருமுகங்களும் பிரகாசிக்கவும் விளக்குகின்ற செஞ்
சடையில் இளந்திங்கள் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கவும் அதன்மத்திகளில் கொண்
டைப்பூங்கொத்துக்களிருந்தசையவும் கொக்கினிறகும் அறுகும் சிந்துகின்ற
குளிரந்த துளிகளையுடைய கங்கையும் பிரகாசிக்கவும், எ - று. (ஈ0)

மூன்றுகண்ணுஞ்சுடாமூரலுஞ்சங்கக்கடல்வாய்
கூன்றவிடமுண்டிருண்டகண்டமணியிற்கனிய
வான்றவீரோமுலகும்ல்லாப்புவனத்தெக்கு
மீன்றுங்கன்னியென்னவிருந்தாள்வாமத்திலக.

(இ-புரா.) திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசிக்கவும் ஒலிக்குங்கடலிற்றோன்றி
விஷபானஞ் செய்து கறுத்த காளகண்டம் நீலரத்தினம்போல விளங்கவும்
நிறைந்துள்ள பதினான்குலோகங்களும் அவைகளையன்றி மற்றப்புவனகோடி
களையும் பெற்றும் கன்னியாயிருக்கும் உமையவள் இடப்பாகத்தில் விளங்க
வும், ■ - று. (ஈக)

பவளவரையிற்றழித் துபடியுநீலப்புயல்போற்
கவளயானையுரியைக்கவினாருருவம்போர்ப்பத்
திவளும்புலியினதனைச்சேர்த்திப்ப
துவளநீற்றின்றவளச்சுடர்ப்புண்டாமுந்தோற்ற.

(இ - புரா.) பவளமலையிற் கருமேகம் படிந்திருப்பதுபோல யானைத்
தோற்போர்வை திருமேனி போர்ப்பவும், விளங்குகின்ற புலித்தோலையுடுத்து
அதன்மேற் சர்ப்பக்கச்சணியப்பட்டுத் தொங்கி அசையவும், வெள்ளியவிழ
கித் திரிபுண்டாங்களும் பிரகாசிக்கவும், எ - று. (ஈஉ)

தெய்வமகளிர்நடிச்சுகச்சிறந்தமுழுவங்கறங்க
வையமனுங்கநடிக்குமுழுவெள்விடையினேறிக்
கொய்யமுலர்கொண்டடியிற்குளிரப்புனைவார்த்கொளிதிற்
கைவல்லியநின்றருளுங்கருணைக்கடல்வந்தெதிரந்தான்.

(இ - புரை.) அரம்பாஸ்திரிகள் நடனஞ்செய்யவும்சிறந்ததாகிய குடமுழா ஒலிக்கவும், திரிபுரதகனஞ்செய்யும்பேரதமைந்த தேரினச்சு முறியக்கண்டு எதிரில்வந்து நடித்ததாகிய இளமையும் வெண்மைநிறமுமுள்ள திருமாலாகிய ருஷபவாகனத்தின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு, கொய்த திருப்பள்ளித் தாமங்கொண்டு குளிரும்படித்திருவடியில் அருச்சிப்பவர்களுக்கு எளிதாகமோ கூத்தையருளும் கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவம் தரிசனங்கொடுத்தருளினார். எ - று. வையம் தூங்க நடிக்கும்என்றுபாடமாயின், இவ்வுலகத்தை யுண்ணநடித்த மால்விடையெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. முன்னுரைக்கு வையம்-தேர்.

கண்ணுமனமுங்குளிரக்கண்டானரசர்க்கரசன்
 றிண்ணம்பிறவிப்பகையைச்செற்றேமென்றுகருதி
 யுண்ணுமயிர்தமுண்டாநொருவனென்னக்களித்து
 விண்ணுமண் ணும்பிறவுமானேழியில்வீழ்ந்தான்.

(இ - புரை.) இங்ஙனம் பெருமான் விடையிவந்து காட்சிதரவே, அரசர்க்கரசனானவன் தன்கண்களு மனமுங் குளிரும்படித்தரிசித்து, நிச்சயமாக இப்பிறவிப்பகையை ஒழித்தோமென்றெண்ணித் தேவர்களா லுண்ணத்தக்க அமுதத்தை யுண்டுகளித்த ஒருவனைப்போலக் களித்து, ஆகாயமும் பூமியும் மற்றவைகளுமாய் நிறைந்துள்ள பரமசிவத்தின் திருவடியிற்பணிந்தான்' எ - று.

வேறு.

தேவாநிதேவனுய்ச்சிற்சுணையற்புதனாய்
 மூவாமுதலாய்முழுப்பொருளாய்நின்றாயை
 காவாய்பிறவிக்கடனீந்திக்கையினைத்தே
 னுவாயெனவேகின்னணமலர்த்தாள்பெற்றேனே.

(இ - புரை.) தேவர்களுக்கெல்லாம் முதலாகிய தேவனாகியும் சிற்சுணைகியும் அற்புதனாகியும் மூவாமுதலாகியும் கடவுட்டன்மைநிறைந்தபொருளாகியும் வீற்றிருக்கும்கடவுளே! அடியேனைக்காத்தருளவேண்டும் ; பிறவிச்சமுத்திரத்தை நீந்திக் கரையேறமாட்டாமல் கையினைத்தேன், அந்தக்கடலைநீந்துவதற்குக் கப்பலைப்போல உம்முடைய திருவடித்தாமரைமலரை இப்போது பெற்றுக்கொண்டேன். எ - று. மூவாமுதல்-கொடாதமுதல். நாவாய்-ஓடம்.

உண்ணுநிறையாயுவட்டாததெள்ளமுதாய்
 மண்ணுமணியாய்மறைப்பொருளாய்நின்றாயை
 யெண்ணுளவுபடாத்துன்பத்திடருழத்தேன்
 கண்ணு வுறநோக்கிக்கையாற்றொழுகின்றேன்.

(இ - புரை.) 'உண்ணப்படாத தேனாகியும் தெவிட்டாத மதரமுள்ள அயிர்தமாகியும் கழுவிப்படாத மாணிக்கமணியாகியும் வேதப்பொருளாகியு மிரு

பிரமோத்தரகாண்டம்.

க்குங் கடவுளே! இலக்கத்தினால் அளவுபடாத துன்பத்தினால் வருத்தங்கொண்ட அடியேன் உம்மைக் கண்ணினற்றரிசித்துக் கைகளாற்றொழுகின்றேன். எ - று. மண்ணுமணி - சாணையாலொளிபெறுது இயற்கையால் ஒளிபெற்ற மணி. மண்ணல்-கழுவல் சாணைபிடித்தல் முதலிய பலபொருளொருசொல்.

அன்புக்கோரன்பாயறத்துக்குநல்லறமாய்
வன்புக்குவன்பாய்வடிவொருவிநின்றாயை
முன்புக்குணர்விலனாய்முங்கைத்தொழில்புரிந்தே
னென்புக்குருகவெளிதிற்பணிகின்றேன்.

(இ - புறா.) அன்புக்கு அன்பாகியும் தருமத்துக்குத் தருமமாகியும் கடினத்துக்குக் கடினமாகியும், உருவமின்றிநின்ற தேவாரை, முன்பு சேர்த்தக்கஞானமில்லாதவனாய் ஊமைத்தன்மை யுள்ளவன்போலிருந்தேன்; இப்போது எலும்புகள் நெக்குவிட்டுருகும்படி எளிதில் பணிகின்றேன். எ - று. (௩௭)

என்றேயரசன்களிபெருகியேத்தெடுப்பக்
குன்றாவிடயக்குலக்கொழுந்தின்கோமானும்
பின்றாதகாட்சிப்பெரியோயெழுகவெனத்
தன்றாளில்வீழ்ந்தானைத் தன்றிருக்கையாலெடுத்தான்.

(இ - புறா.) பத்திராயு என்னும் அரசன் இவ்வாறு சொல்லி ஆனந்தபாவசனாய்த் தோத்திரஞ்செய்ய, குன்றுதலிலாத மலையரையன் புத்திரியாகிய அம்பிகை பாகரானவர் அன்புமுதிர்ந்தவனே! எழுந்திருவென்று தன்னிருவடியில் பணிந்தவனைத் திருக்கரங்களால் எடுத்தருளினார். ■ - று. (௩௮)

எங்கிலையுந்தானாமிறைவனெடுத்துனது
மன்னுநிலைதோவான்மறையவனய்வந்ததுநாம்
பொன்னவிர்மாமேனிப்பொருப்பரையன்றன்மகள்காண்
டன்னிகரில்பார்ப்பனியாய்ச்சார்த்ததளிரியலே.

(இ - புறா.) எப்பொருளும்தானாகிய இறைவன் எடுத்தருளி, அன்பனே! உன்னுடைய பத்திரிலையை எல்லாரும் அறியத்தக்கதாக நாமே பிராமணனாக வந்தோம்; தனக்குரிகரில்லாத பிராமணஸ்திரியாகவந்ததும் ஷோன்மயமான மேனியையுடைய மலையரையன் புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியாம். எ - று. (39)

வந்துமறஞ்செய்தமறப்புலியுமாயைகாண்
சுந்தைகவலாதொழிநீயுந்தேவியுமா
யின்தவுமையுடனெயம்மையும்பூசித்ததனாற்
புத்திமகிழ்ந்தேம்பொருந்துவரங்கேனென்றான்.

(இ - புறா.) இங்கேவந்து பிராமணஸ்திரியை அடித்துத் தூக்கிக்கொண்டுபோன வீரமுள்ள புலியோவென்றால் மாயையாகும்; நீ உன்மனதிற் கவலைப்படவேண்டுவதில்லை, நீயும் உன்மனைவியும் எம்மையும் உமையவளையும் பூசித்ததனால் உள்ளத்தில் மகிழ்ந்தோம்; உனக்குவேண்டிய வரங்கேளென்றார். எ - று. (ச0)

வேந்தர்பிராணமதுகேட்டுமெய்ப்பணிப்ப
வேந்துமுலைமென்றோளிமயத்திறேவியொடும்
போந்தபரிசெளிதோவேறோர்பொருளுமுண்டோ
நீந்துதுயரக்கடலைநீந்தினெற்கென்றுரைத்தான்.

(இ - புறா.) பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கைக்கேட்ட பத்திராயு உடல் கம்பிதற்கொண்டு, உயர்ந்ததனங்களும்மென்மையானதோள்களுமுடைய பார்வதிதேவியாருடன் சுவாமியன் எழுந்தருளியது எளிதானதோ? துயரக்கடலைநீந்தி அடியேற்குக் கேட்கவேண்டிய வரமும் வேறேயிருக்கிறதோ? எ-று.

நீதிவரம்பிகந்துநின்றேனுமென்மனையுந்
தாதையுமென்யாயுந்தமியேம்படநுழந்த
வேதமறக்காத்தவிளங்கோவுமைந்தனுநின்
பாதமலர்சேரப்பணிப்பாபெனலோடும்.

(இ - புறா.) நீதிவரம்பைக் கடந்துநின்ற அடியினும் என்மனைவியும் அடியேன் தாயுந் தகப்பனும் எங்களைக் காத்தாருகலித்த வணிகேசனும் அவன் புத்திரனும் தேவரீருடைய திருவடிமலரைச் சேரும்படி அருள்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். எ - று. (ச2)

காவலவன்றேவியுமெங்காரணனையெற்பயந்த
மாவலவன்வண்புகழான்மன்னுசந்திராங்கதனு
மேவலருங்கண்ணாளிலங்கிழைசீமந்தனியாம்
பூவையுநின்பாதம்புகுதப்பணியென்றாள்.

(இ - புறா.) அந்தராசன்தேவியானவன் சுவாமியை நோக்கி, எங்கள் ஆண்டவரே! அடியாளைப்பெற்ற குதிரைச்சேவகத்தில் வல்லவனும் புகழுள்ள வனுமான சந்திராங்கதனும் பாணங்களையொத்தகண்களையுடைய சீமந்தனியும் தேவரீர் திருவடிகளை அடையும்படி அருள்செய்யவேண்டுமென்றாள். எ - று. மாவலவன் - என்பதற்கு - மிக்கவல்லமையுடையவன்என்னலுமொன்று. (ச3)

இயாவையுந்தானானவிறையோன்றனதுநிந்து
தேவியொடுங்கவாக்கன்செப்பும்வரமீந்தகன்றாள்

மாலியலுத்தேர்துண்டிமானவேன்மன்னவனுங்
காரிகெடுங்கண்ணியொடுங்காடர்பதிபுகுந்தான்.

(இ - புரை.) எல்லாப்பொருளுந் தாமாயிருக்கும் கயிலாசபதியானவர்
அவர்கள் சொல்லியவரம் அருளிச்செய்து, பார்வதிதேவியாருடன் எழுந்தருளி
விட்டார். பத்திராயு நீலோற்பலமலர்போன்ற கண்களையுடையதன்மனையுடன்
தேரிலேறிக்கொண்டு தன் அழகிப்பதியிற்சேர்ந்தான். எ - று. (சச)

வையம்பொதுநீங்கமன்னந்திறைபளப்பச்
செய்யதனியானைசெல்லவொருகோலோச்சிப்
பொய்யில்பதினாயிரம்பருவம்பூதலங்காத்
தெய்யும்வரிசிலையானேந்தற்காசளித்தான்.

(இ - புரை.) தன்பதியிற்சேர்ந்த அவ்வரசன் இவ்வுலகம் பொதுவின்
றித் தன்னதேயாகவும், மறுதேசத்தரசர்கள் திறைகொண்டுவந்தனக்கவும், நன்
மையுள்ள தன் ஆக்கினசுக்கரம் நிகரின்றிநடக்கவும் செங்கோல்செலுத்திச் சரி
யாகப் பதினாயிரம்பருவம் பூமியைக்காத்து அரசுசெய்து, பாணமெய்தற்குரிய
வில்கலேந்திய அவ்வரசன் தன்புத்திரனுக்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்தான்.
எ - று. (சரு)

வேயனையமென்றோள்விளங்கிழையினோடெதிர்த்த
பாயும்விடையோன்வரமளித்தபான்மையினான்
மாயனுநான்முகனுத்தேராமறைமுடியின்
சேய்பதந்தேவியொடுதேர்வேந்தன்சேர்ந்தானே.

(இ - புரை.) பாயாநின்ற ருஷபவாகனமுடைய சாம்பசிவமூர்த்தியான
வர் முன்னம் பசியமூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய பார்வதிதேவியாரு
டன் எழுந்தருளிவந்து வரமருளிச்செய்த தன்மையினால், பத்திராயுவென்
னும் அரசன் தன்மனையாளுடன் திருமாலும் பிரமதேவனுங் காணாத வேதான்
தப்பொருளாய் விளங்கும் மோகூத்தையடைந்தான். எ - று. (சசு)

மன்னர்பரவவருஞ்சந்திராங்கதனுந்
தன்னிகரிதேவியொடுஞ்சார்த்தான்சிவலோக
மென்னமுனிசூதனியம்பவதுகளாமு
னன்னெறிசேர்மாமுனிவர்நாதனிசைபாடினார்.

(இ - புரை.) அரசர்கலெல்லாரும் புகழும்படி ராசாங்கஞ் செலுத்திய
சந்திராங்கதாசன் தன்தேவியுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தானென்றுசூதமுனிவர்
சொல்லு; நல்லொழுக்கமுள்ள நைமிசாரணியமுனிவர்கள் அந்தச்சரித்திரங்
கேட்டவுடன் பரமசிவத்தின் அருட்டிறப் பெருமையைப் புகழ்ந்து பாடி
னார்கள். எ - று. (சஎ)

பதினாங்காவது பத்திராயுமுத்திப்பெற்ற அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அகௌ.

பதினேந்தாவது

விபூதிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

மற்றுமீமார்க்கதைவிளம்பெனவருநதவர்வழங்கச்
செற்றமால்சுணவரமதேவன்புரிசெயலுங்
கற்றைபஞ்சடைக்கடவுள்வெண்ணீற்றிம்மாக்கதையுஞ்
சொற்றதன்மைநூற்சூதமாமுனிவரன் சொல்வான்.

(இ - புரா.) இன்னமுஞ் சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று
நைமிசாரணிய முனிவர்கள்கேட்க, நற்குணங்கனையுடைய வாமதேவனென்
னும் ஒரு முனிவர்செய்தசெய்கையும், செஞ்சடையையுடைய கயிலாசபதியின்
பரிசுத்தமான நிறமுள்ளதாய்ப் பெருமைதங்கிய விபூதிமான்மியமும், சொல்லு
கின்ற தன்மையுடைய வேதமுதலான சாத்திரங்களுணர்ந்த சூதமுனிவர்
சொல்லுவாராயினர். எ - று.

(க)

கொலைபெருக்கியகொடுந்தொழில்வாழ்க்கையோ னுந்
தலைமைபெற்றவிக்கதையினைக்கேட்டதன்மையினோர்
நிலைமைபற்றியபவத்தொடுமும்மலநீங்கி
யலைவறப்பரசிவபதமுத்தியேயடைவார்.

(இ - புரா.) எப்போதும் உயிர்க்கொலைசெய்கின்ற கொடிய தொழிலை
யுடைய பாதகரேயானாலும், முதன்மையாகிய இந்தச்சரிதையைக்கேட்டுந்தன்
மையர்கள் தொடர்ந்துவருகின்ற பிறவியும் மும்மலமும் நீங்கி, அலைவற்றிருக்
கும்படிச் சிவபதமாகிய முத்தியை அடைவார்கள். ■ - று.

(உ)

காமதேவனைமுருக்கியகடவுளைக்கடுக்கைத்
தாமதேவனைவழிபடுதகுதியன்றவத்தாற்
நாமதேவனும்புனிதநற்றுநவினர்துதிக்கும்
வாமதேவனென்றுளனொருமாசிலாக்குணத்தோன்.

(இ - புரா.) மன்னதனை நெற்றிக்கண்ணினாலெறித்தவரும் கொன்றைப்
பூமாலையணிந்தவருமாகிய பரமபதியினை ஆராதிக்கும் அன்பினையுடையவனும்,

தவத்தினால் அக்கினிதேவனு முனிவர்களும் புகழும்படியாகிய பரிசுத்தமான குணமுள்ளவனுமாகிய வாமதேவனென்னும் ஒருமுனிவனுனன். எ - று.

னமம் - அக்னி,

(க.)

கருத்துகேவலத்தாற்றவன்புறத்துறைக்கருமத்
தருத்தியில்லவனீற்றினுல்விளங்குமெய்யணியன்
விரித்தவேணியன்சீரையன்விளங்குவெண்கபாலந்
தரித்தசெங்கையனையமேற்குறொனச்சமையா.

(இ - புரா.) மோகூத்தில் கருத்தைவைத்திருப்பவன், உலகசம்பந்தமான காரியத்தில் விருப்பமில்லாதவன், விபூதியே பூஷணமாகத் தரித்துக்கொண்டு விளங்குந் திருமேனியையுள்ளவன், பரந்தசடையினையுடையவன், அரையில் மரவுரிநரித்திருப்பவன், விளங்குகின்ற வெண்கபாலந்தரித்த செங்கையனாய்பிணைவாங்குகின்றவர்கள்போலவேஷம்பூண்டு, எ - று, கேவலம் - மோகூதம்.

புவனிமார்தருக்கின்றருள்குரந்திடும்பொறையாற்
கவனமோடுலகெங்கணுத்திரிந்திகழலான்
சிவனைநேர்பவன்செய்தொழிலிகந்தவனொருநான்
றவனியோர்புகழன்றிலப்பெருவனமடைந்தான்.

(இ - புரா.) இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்களுக்கு இனிய அருள்பொழியுஞ் சாந்தகுணத்தினால் விரைவாகத் தேசமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கும் பாத்தையுடையவனும், சிவனுக்கொப்பானவனும் செய்யுந்தொழிலி நீங்கினவனுமான அம்முனிவன் ஒருநான் இவ்வுலகத்தார் புகழும் அன்றில் வனத்தைபடைந்தான். எ - று.

அரிபமாமுனியடைத லுமயிலெயிற்றகல்வாய்க்
கரியமாசுணக்கச்சின னுரகங்கணத்தா
னெரியுநீள்கடற்றிரையெனநெளிபுருவத்தான்
பெரியமால்வரைமுழையெனவிரிந்தபேழ்வாயான்.

(இ - புரா.) அருமையாகிய தவமுள்ள வாமதேவமுனிவர் அந்தவனத்தில் அடைந்தவளவில், வேலையொத்த பற்களும் அகன்றவாயும் ஒருநாகக்கச்சும் சர்ப்பகக்கணமும் நெருங்கிய நீண்டகடலின் அலைபோல் மேலேறிட்ட புருவமும் பெரியமலையின் குகைபோலிருக்கும் ஆழந்த வாயுமுடையவனாய், எ - று.

நெட்டைவெண்பிறையிரண்டெனநிணப்புலால்கமழும்
தட்டமென்றுமென்றரக்கியவதரத்தன்றழலாய்
வட்டமிட்டுழல்கண்ணினன்வடவையஞ்சிசுகைபோல்
விட்டெழுந்தசெங்குஞ்சியன்வெடிகுரனையாயான்.

(இ - ணா.) நீண்டு வெண்மையாகிய இரண்டுபிறையை வைத்திருப்பது போன்று நினைங்கள் நாறிக்கொண்டிருக்கும் பற்களால் மென்று மென்று அக்கிக்கொண்டிருக்கும் உதட்டினையும் அக்கினிமயமாய் வட்டமிட்டுச் சுழன்று கொண்டிருக்கும் கண்களையும் வடவாமுகாக்கினியின் சிகைபோலச் கொழந்தவிட்டி மேலெழுந்த செம்மயிரினையுடையவனும் இடிபோல ஒலிக்குங் குரலோசையுட னகைசெய்கின்றவனுமாய், எ - று. (எ)

அஞ்சனக்கிரிதாள்கொடுதெனவடைந்து
வஞ்சகத்துவல்லாக்கன்மா முனிவனை வதைப்பான்
நெஞ்சுருத்துநீபோகலைநிற்றியென்றுரையா
வெஞ்சினத்தொடுதழீஇயதன்கரங்களால்விசித்தான்.

(இ - புறா.) வஞ்சகத்தையுடைய வலிய ஒருராஷத்தன் நீலமலையானது கால்பெற்றுக்கொண்டு நடந்து வருவதுபோல வந்து, பெருமை பொருந்திய வாமதேவமுனிவனைக்கொல்ல மனதின்கோபக்கொண்டு, அம்முனிவனைப்பார்த்து நீ போகாதே நிலலுநிலென்று உருத்துச்சொல்லிக் கொடியதான கோபத்துடன் பிடித்துக்கொண்ட தன்கைகளால் இறுக்கினான், எ - று. (அ)

நீன்பனைக்கையாற்றமுவினனி றுக்கவந்நிமலன்
ஞோள்களிற்றிருநீறுமெய்ப்பிதலாற்றொடலான்
வாளாக்கள்வல்லுருவமும்பாவமுமாய்
வேளெனத்திகழுருவொடுநின்றனன்விளங்க.

(இ - புறா) பனைபோன்ற நீண்டகைகளால் தழுவியிருக்கவும் பரிசுத்தனாகிய அம்முனிவனுடைய திருத்தோள்களிற் பூசியிருக்கும் விபூதியானது அவ்வரக்கன் சரீரத்திற் பட்டதினாலும் அம்முனிவன் திருமேனியைப் பரிசித்த தினாலும், அந்தராஷத்தனுடைய கோரரூபமும் பாபமுந் தொலையவே, மன்மதன் போலப் பிரகாசியாநின்ற செளந்தரியமுள்ள சரீரத்துடன் நின்றான். ■ - று. (க)

எரிசிகைத்தழற்கடவுளையடைந்தவையாவும்
விரியுந்லலுருவமாய்விளங்குமாறென்னக்
கரியவல்லுருவொழியவல்லாக்கனக்கணத்தி
னுருவப்பைப்பொனினொளியவிரிமேனிபெற்றுயர்ந்தான்.

(இ - புறா.) எரிசின்ற சிகையையுடைய அக்கினிதேவனை அடைந்த பொருள்களெல்லால் புரந்த நல்ல அக்கினிமயமாய் விளங்குவதுபோல, கருமைசிறமுள்ள வலிய உருவமொழிந்த மரத்திரத்தில் அப்பொழுதே அவ்வாக்கன்மாற்றுயர்ந்த பொன்போலவிளங்கு மேனிபெற்றுயர்ந்தான். ■ - று. (க)

தன்னுருக்கரத்தொழிந்திடத்தாகமும்பசியுந்
தன்னுதீக்குணந்தொலைத்தபாவங்கடொலைய
மன்னுமுற்பவத்தியற்றியதோன்றலுமனத்தான்
முன்னிமா, தவகேட்டியென்றிறைஞ்சினன்மொழிந்தான்.

(இ - புரா.) தன்னுருவம் மறைந்து நீங்கவே, அந்தராக்ஷதனுக்குத் தாகமும் பசியும் மாறாமலிருந்த தீயகுணமுந்தொலைத்தது, இப்போது பாவங்கள் தொலையவே பூர்வசென்மத்தின் இயற்கைகளையறிந்து, மனதாற்றியானித்து வாமதேவமுனிவனை வணங்கி மகாதபசிபாகிய முனிவரேசேனுமென்று சொல்லுகிறான். எ - று.

(கக)

வெப்பினாலுறுபசியினன்வனத்திடைமெயிதேத
னெப்பிலாத்தவமுனிவரின் னூறுபெற்றதன
லப்புலாலுடலரும்பசிகொலைத்தொழிலகலச்
செப்பலாயதன்றபதோர்திருவுருவமைத்தேன்.

(இ - புரா.) வெப்பத்துடன் எப்போது மாறாமலிருக்கும் பசியினால் இக்காட்டில் வருந்தினான், ஒப்பில்லாத தவமுனிவரே! உம்முடைய பரிசுத்தை அடியேன்பெற்றதினால் அந்தராக்ஷத உருவமும் அடக்கக்கூடாத பசியும் கொலைத்தொழிலும் நீங்கிச் சொல்லத்தகாத நல்லுருவத்தைப் படைத்தேன். எ - று.

(கஉ)

உற்றுநின்றிருக்கண்களாலொருகணநோக்கப்
பெற்றநாயடியேனுமுல்பிறவீரோயகற்றப்
பற்றறுங்குணப்பரமன்வாழ்ப்பாகதியடைய
முற்றுமென்னைநீபுரப்பதுகடனெனமொழிந்தான்.

(இ - புரா.) ஒருக்ஷணப்போது உம்முடைய கண்களால் என்னைப்பார்க்குதுபடிப்பாக்கியம்பெற்ற நாயடியேன், இயல்பாகவே பற்றற்றகுணத்தையுடைய பரசிவத்தின் திருப்பதியைப்பெறவும் இன்னமும் இவ்வுலகத்தில் உழலுகின்ற பிறவிப்பணி நீங்கவும் என்னை ரக்ஷிப்பது தேவரீர் கடமையேயாமென்று சொன்னான். எ - று.

(கக)

கேட்டமாமுனியுவகையுங்கருணையுங்கெழுயித்
காட்டகந்தொறுந்திரிதருகந்தொழிலரக்க
நாட்டுநீயெவனிங்குவந்தமையெதுவையா
லீட்டுதியுருவெடுக்கவென்னியற்றிணையென்றான்.

(இ - புறா.) நல்லுருவம்பெற்றவன் இப்படிச் சொல்லியதைக்கேட்ட வாழ்முனிவர் சந்தோஷமும் கிருபையும் பொருந்தி அவனைப்பார்த்து, காட்டி-
டமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்ற கொடியசெய்கையையுடைய அரசுக்கே! இவ்வண்-
ணம்பேசுகிறநீயாவன்! இவ்விடத்தில் வந்தகாரணமென்ன? பாவத்தினால்வரத்-
தக்க தியநாகிய ராகநாதரூபம் எடுக்கும்படி என்னபிழை செய்தனை? என்று
கேட்டருவினர். எ - று. (கச)

அந்தவாசுக்கேட்ட லுமகமகிழ்ந்தரக்க
னெந்தைகின்னருட்பேற்றினாலெழுமையுமுணர்ந்தேன்
வந்தவாறெலாமோதுகேன்கேளெனவணங்கி
முந்தையுற்றதும்புகுந்ததுஞ்சோர்வறமொழிந்தான்.

(இ - புறா.) அந்த வார்த்தையை அவ்வாக்கன் கேட்டவுடன் மகிழ்ந்து வணங்கி, என்னையனே! உன்னுடைய கிருபையைப் பெற்றதினால்
எழுபிறப்பும் அறிந்தேன், நான்வந்த வரலாற்றையெல்லாஞ் சொல்லுகிறேன்,
கேட்பீரென்று, முன்னே சம்பவித்ததையும்வனத்தில்வந்ததையும் ஒழிவில்லா-
மற் சொல்லுவானுயினான். எ - று. (கரு)

வேறு

ஐயனேகேட்டியிந்தப்பிறவிக்கைமைந்தார்தோற்றம்
வையகம்புகழுவாழ்துச்சயனென்னுமன்னென்ன
வெய்யபாதகங்கள்செய்யுமிலேச்சர்க்குவிவந்தனாகிச்
செய்தொழினன்கெண்ணாதுசிறுதொழிலியற்றிநின்றேன்.

(இ-புறா.) ஐயனே! கேட்பீராக, இந்தச் செனைத்துக்குமுன் இருபத்-
தைத்தாம்பிறவியில் இவ்வுலகம் புகழும்படிவாழ்கின்ற துச்சயனென்னும் ராச-
னாய்க் கொடுமையான பாவங்களைச்செய்யும் மிலேச்சர்களுக்கிறைவனாகி, நல்ல
தொழிலைச்செய்ய எண்ணால், இழிதொழிலைச்செய்துகொண்டிருந்தேன். எ-று

வாழ்நாளுலகுக்கெல்லாம்வருந்திடக்கொடுங்கோல்செய்தேன்
வீழிவாய்மயிலன்னார்கள்வேண்டுந் தமைவருத்துஞ்
சூழிமாவியானேயென்னவொருபகற்றோய்ந்துகாத்துப்
பாழியஞ்சிறையிலெண்ணில்பாவையர்க்கலக்கன்செய்தேன்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு வாழ்நாளில் உலகுக்கெல்லாம் வருத்தம் உண்-
டாகும்படிக் கொடுங்கோல் செலுத்தினேன், வீழிக்கணிபோன்றவாயும் மயில்
போன்றசாயலுமுடையமாதர்களில் எனக்கு விருப்பமானவர்களுயெல்லாம்
விவாகஞ்செய்துகொண்டு வருத்துகின்ற முகபடாத்தினையுடைய யானைபோல
ஒருநாளவர்களைப்புணர்ந்து, அதன்பின்பு பலமான சிறையினிடத்திற் காவற்ப-
டுத்தி, அனேகமாதர்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்தேன். எ-று. சூழி-முகபடாம்.

பின்னரோர்போழ்துத்தோயேன்பிசொறொழுதலத்திற்
கன்னிமாரரசர் மாதர்வணிகா தங்கற்பின்மிக்கோர்
தொன்னெறிவேளாண் செல்வத்தோகையராதியாக
வன்னியவருணத்துள்ளமகளிர்களனந்தங்கோடி.

(இ - புறா.) விவாகஞ் செய்துகொண்ட தினத்தில் புணர்வதேயன்றி
மறுபடியும் ஒருநாளாவது அம்மாதரைப்புணரேன், பெருமைமிகுந்தபிராமண
குலமாதர்கள் க்ஷத்திரியகுலமாதர்கள் வைசியகுலமாதர்கள் பழமையான முறை
யையுடைய சூத்திரகுலமாதர்கள் முதலாக அன்னியசாதியிலுள்ள மாதர்கள்
அனந்தங்கோடியரும், எ - று.

(௧௮)

கம்மியமகளிர்குணமடந்தையர்கழி காரோடக்
கொம்மைவெம்முலையார் குன்றக்கொடிச்சியர்குணங்கமாதர்
தம்மியற்குலாலமாதர்மஞ்சிகந்தையனல்லார்
கம்மையம்பரதமாதர்கடுதொழிப்புலையமாதர்.

(இ - புறா.) கம்மானக்குலமாதர்களும் ஊன்விற்குமாதர்களும் காரோ
டர்குலத்திற்பிறந்த விருப்பத்தைத்தருந் தனமுள்ளமாதர்களும் மலையிலவாழ்ந்
துமாதர்களும் தோல்வினைஞர் மாதர்களும் தம்மியற்கையாராத சூயவர்குலமா
தர்களும் நாவிகக்குலமாதர்களும் நுளையர்குலமாதர்களும் நீசகுலமாதர்களும்,
எ - று. குனர்-ஊன்விற்போர், குணங்கர்-தோல்தொழிலோர், மஞ்சிகர்-நாவிதர்.

பங்கவன்படைத்தவிந்தவருணத்தின் பகுதிதம்மை
யிங்கிபாண்கணித்துக்கூறற்கெளியவன்வறற்றிலுள்ள
மங்கையர்குலங்கடோறுமனந்தமாய்வரைந்ததன்றித்
தங்கியகாதற்றிரப்பெற்றிலேன்காமந்தன்னால்.

(இ - புறா.) பிரமதேவன் கிருஷ்டித்த இந்தப்பகுப்புள்ள சாதிகளை நான்
அளவிட்டுச்சொல்ல எளிதல்ல, அந்தந்தச் சாதிகடோறும் அனந்தமாதர்களை
விவாகஞ்செய்ததேயல்லது காமமிகுதியால் எனக்குண்டாகிய ஆசை நீங்கினே
னில்லை. எ - று.

(௨௦)

பிறிதொறுசெயலுஞ்செய்யேன் காமமே நாய்பிணித்தநெஞ்சி
னறிவொருசிறிதும்வையேனமைச்சர்தமொழியுங்கொள்ளேன்
சிறுதொழின்மருவிநின்றேனாசியல்கிறிதந்தேதோ
னெறில்பரிப்புதல்வர் தாமுமிகழ்ந்திடனோயின்மாய்ந்தேன்.

(இ - புறா.) வேறொருதொழிலுஞ் செய்கிறதினும், காமமென்கிறதொய்
பொருந்திய நெஞ்சில் கொஞ்சமெனும் அறிவைவைப்பினில்லை, மந்திரிகள் சொ
ல்லையும் அந்துக்கொள்ளேன், ஈனத்தொழிலப் பொருந்தியிருந்தேன். அரசாட்சு

சிலின் தன்மையைச் சிறிதும் விசாரித்தறியேன், வேகத்தையுடைய வெற்றி பொருந்திய குகையேறிச் செலுத்தும் புத்திரர்களும் இகழத்தக்க கோய்கொண்மி இறந்தேன். எ - று. நொழில் - வினாவு. (உக)

இறந்தபின்கால தூதர்பாசத்தாலார்த்துவீக்கி
நிறைந்தொளிர் பரப்பிரும்புத்தாண்டிலென்ருயிரினேனோ
யறைந்தனர் பறநீர்த்தங்கந்தகன்றிருமுன்காட்டச்
சிறந்தொளிபரந்தபூணன் சிலதரைநோக்கிச்சொன்னான்.

(இ-புறா.) இவ்விதமாக இறந்தபின்பு, காலதூதர்கள் பாசத்தினு லிறுக்கி, ஒளிரிமைந்துபரந்த இருப்புத்தாண்டின்முன்னை என்னுடையகோசத்தினேராக அறைந்து இழுத்துக்கொண்டுபோய் இயமன் முன்னேகாட்ட; சிறந்து ஒளி மிகுந்த ஆபரணமணிந்த அத்தருமன ஏவலாளிகளைப்பார்த்துச் சொல்லினான். எ - று. (உஉ)

ஆவியந்துகின்மின்னாரையணைகலான்சிறையிற்செய்த
பாவியையென்றுநீராப்படிற்றொழுக்கத்தினுனைக்
கோவியலழியத்தாறுகுழம்புசேர்கும்பிதன்னுண்
மேவரீர்விடுதிரென்னவெடிபடவிளம்பினுனே.

(இ - புறா.) பாலின்புகைபோல லெண்மையு மிருதுவுமுள்ள அழகிய வஸ்திரமணிந்த தன்மனைவியரைப்புணராமல், சிறையில்வைத்த பாவியும், எப்போதும் நீங்காத பொய்யொழுக்கமுள்ளவனுமாகிய இவனைப் பெருமைப் பாடுகெடும்படி இந்திரியக்குழம்புநிறைந்த கும்பிபாகமென்னும் நாகில் நீங்கள் விடுக்கென்று மிகுந்ததொனியுடன் சொன்னான். எ - று. (உக)

கடலினும்பெரியவரையநாகிடைக்கடிதினுய்ப்ப
முடைகொளிர்திரியந்தன்னின்முழ்கியுநீந்திரீந்திக்
குடவயிறகல்விலாவுநிறைதரக்குடித்துமிய்வா
றடைவுறுவருடமையாரூயிரமலக்கணுற்றேன்.

(இ - புறா.) அத்தூதர்கள் சமுத்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பெரியதாகிய நரகத்தில் விரைவாகக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க; நாறுகின்ற இந்திரியத்தில் முழுகியும் நீங்கியும் குடம்போன்ற வயிறும் பார்தவிலாப்புறமும் நிறையும்படி குடித்தும் இவ்வாறு முப்பதினாயிரம்வருஷம் தன்பமுற்றேன். ■ - று. (உச)

அழிமுடைநரகநீங்கியான்குறிகோடிதூங்கும்
பழியுறுமுடவங்கொண்டபசாசருவெடுத்துக்காளிற்
கழிவுறுத்தெய்வயாண்டுறாவண்கழித்துமாய்ந்து
விழியழல்பொழியுஞ்சீற்றவெங்கொலையுருவையானேன்.

(இ - புரா.) செட்டனாற்றத்தையுடைய கரகத்தைவிட்டுநீங்கி ஒருவேடி ஆன்குறியோடு பழிபொருந்திய பேயுருவக்கொண்டு காட்டில் நீங்காமல் நுறுதேவருஷம் கழித்து, பின்பிறந்து கண்களில் தீப்பொறியைச் சொரிசின்ற கொலத்தொழிலையுடைய புலியாகப்பிறந்தேன். எ - று. (௨௫)

படுமலைமுழையின் வைகும்பாந்தளாய்த்தோன்றினேன் பின்
சடைமயிர்ச்செந்நாயாகத்தாணியிலுதித்துமாய்ந்தேன்
கடைமலமருந்துப்பன்றியாயினேன்காமரூபி
யுடையதீயுருவைப்பெற்றேன் ஞானவியாயுதித்துநின்றேன்.

(இ - புரா.) பின்பு மலைக்குகையிலிருக்கும் பாம்பாக இப்பூமியிற்பிறந்தேன், பின்பு சடை மயிரையுடைய செந்நாயாகப் பூமியிற்பிறந்து மாண்டேன், அதன் பின்பு மலத்தைப்பிசிக்கும் கடைப்பட்ட பன்றியாகப்பிறந்தேன், பச்சோந்தியினுடைய உருவத்தைப்பெற்றேன், நாயாய்ப்பிறந்திருந்தேன். எ - று. காமரூபி - பச்சோந்தி. (௨௬)

வீழ்முகநரியாய்வந்தேன்விளிந்துபின்புயலாய்வந்தேன்
ருழ்வுறமரானானேன்றத்துவானரமுமானேன்
காழ்சிறைக்கங்கமானேன்கடுகடைநகுலமானே
ஹழ்வினை தூரப்பக்காகத்துருவெடுத்துழன்றுவீந்தேன்.

(இ - புரா.) நீண்டமுகமுள்ளநரியாய்ப்பிறந்தேன், இறந்தபின்புமுகசலாய்ப்பிறந்தேன், பின்பு தாழ்ச்சியுற்ற மானாய்ப்பிறந்தேன், அதன்பின்பு தத்துகின்ற குரங்காய்ப்பிறந்தேன், பின்பு உறுதியான சிறகுள்ள பருந்தாய்ப்பிறந்தேன், கடுகடையுள்ள கீரியுமானேன், ஹழ்வினையானது தூரத்தலைச்செய்யக்காக்கையாய்ப்பிறந்துழன்று இறந்தேன். எ - று. (௨௭)

வல்லுகிரெண்குமானேன்வருபுவனத்துவாழும்
பல்பொறிக்கோழியானேன்பாதகக்கரமுமானே
னில்லுறைபூசையானேனெறிசூற்றவனையானேன்
கல்லிரீருண்ணுங்கூவக்கயத்துறைகமடமானேன்.

(இ - புரா.) வலியநகத்தையுடைய கரடியாய்ப்பிறந்தேன், இந்தப் பூமியில்வாழும் பலபுள்ளிகளையுடைய கோழியானேன், பாவமுள்ள கழுவையுமானேன், இல்லக்களில்வாழும் பூனையானேன், கத்துகிறகுரூலையுடைய தவனையானேன், தோண்டதலால் உண்ணுப்படியுண்டான நீரிற்றைந்த கிணறு குளங்களில் ஆமையாய்ப்பிறந்தேன். எ - று. பூசை - பூனை. (௨௮)

வரியுடையீனுமானேன்மாய்ந்துமுடிசுமுமானேன்
பரியபைங்கழலவுண்கட்பட்டாசிறைக்கூகையானேன்

சொரிம தத்தருவி தூங்குந் துளைக்கைமாலியானே யானே
னிருபத்தோடைந்தாந்தோற்றமிய்வனத்தாக்கனானேன்.

(இ - புணா.) வரிகன்பொருந்திய மீனானேன், இறந்து பெருச்சாளியுமா
னேன், பருத்தகாலும் தீப்பொறிகக்கும் கண்களும் பரந்தகிருமூள்ள கோட்
டானானேன், அருவிபோல மதநீர்பொழியுந் துதிக்கையுள்ள யானையுமானேன்,
இருபத்தைந்தாம்பிறப்பில் இவ்வனத்தில் ராசுத்தனானேன், எ - று.

பரிய - பருத்த.

(௨௪)

பரந்தவெங்கா னந்தன்னிற்பறவைபல்விலங்குமக்க
ணிரந்தரந்தொடர்ந்துபறறிக்கொலைசெய்துந் ணங்கமிய்த்து
மரந்தைவெம்பசிதிராமலயர்வுற்றேனமுதவாரி
சொரிந்திடும்புயலையொப்பாய்நினைக்கண்டே ன் றுயரங்கானேன்.

(இ-புணா.) விசாலமாகிய இக்காட்டில் பலபகுவிகளையும் மிருகங்களையும்
பலமனிதர்களையும் கண்டிபிடித்துக் கொன்று மாமிசங்களைத்தின்றும் வருத்தத்
தைத்தருகிற பசியடங்காமல் துன்பங்கொண்டிருந்தேன், இப்படியிருக்கையில்
அமிர்தமழைபொழியும் மேகம்போலக் கிருபைபொழியும் உம்மைக்கண்டேன்;
முன்னிருந்த துயரத்தையும் விண்டவனானேன், எ - று.

(௨௫)

படியினொளித்தகாயம்பறபலவவற்றினெல்லாங்
கொடியவெம்பாவமன்றித்தருமத்தைக்குறிக்கொண்டில்லே
னடியினேனின்னைக்கண்டின்றுமரணாதற்கென்செய்தே
னொடியெனவாக்கம் சொல்லத்தவமுனிநுவல்வதானான்.

(இ - புணா.) இவ்வுலகத்தில் நானொடுத்த சரீரம் அனேகங்களாகும், அவ்
வுடலங்கடோறும் கொடிய பாவத்தைச்செய்ததல்லது புண்ணியமென்பதை
நினைத்ததுமில்லை; அடியேன் இப்போது தேவரீரைத்தரிசித்துத் தேவனானேன்.
இப்படியாவதற்கு என்னபுண்ணியஞ்செய்கிருக்கிறேன் சொல்லவேண்டும், ஐய
னே! என்று அரக்கன்சொல்லத் தவமுனி சொல்லுகிறார், எ - று.

நொடித்தல் - கூறல்.

(௨௬)

முட்டெறுகானத்தென்னைமுடுகிநினைக்ககளாரக்
கட்டியகாலையென்மேற்கவினியதிருவெண்ணீறு
பட்டதுநின்மேலந்தப்பான்மையாற்பாவரீங்கி
விட்டதவ்வளவோமுன்னைப்பிறவியுமவிளங்கமேலோய்.

(இ - புணா.) முட்கள் தைக்கும் இந்தக்கானகத்தில் ஓடிவந்து என்னை
உன் கைகளாக் கட்டிப்பிடித்தபோது என்சரீரத்தில் அழகுள்ளதாயிருந்த திரு
நீரூறுது உன்மேற்பட்டது; அதனால்உன்பாவம்நீங்கிவிட்டது, அவ்வளவுதானா?
முற்பிறப்பின் தன்மைகளும் தெரியப்பெற்றன. எ - று.

(௨௭)

நோயிலா தியன் றயாக்கைத்தேவனுய்நொய்தினின்றாய்
வேயுலாந்தோளிபங்கள்விபூதியின்பெருமைமுற்றுந்
தூயநான்முகனுமாலுந்துணிகலாந்தகைமைத்தென்றற்
காயமாறுடிச்செல்லுமனிதரோகருதற்பாலார்.

(இ-புணா.) புண்ணியமுடையானே! எளிதாகப் பிணியென்ப தில்லாமற்
பொருந்திய திவ்யசரீரத்தையுடைய தேவனாய் நின்றனை, மூங்கிலையொத்த
தோள்களையுடைய பார்வகிபாகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய திருநீற்றின்பெரு
மையை முழுவதும் பரிசுத்தனான பிரமதேவனும் மாயவனும் நிச்சயித்து அறி
யக்கூடாத தன்மையையுடையதென்றால், வெவ்வேறு தேவமேத்துப்பிறந்து
உழலுகிற மனிதர்களோ அறியத்தக்கவர்கள். எ - று. மேலோய் என்றதை
இவ்ருகூட்டி உரைக்கப்பட்டது. (நக)

என்னினுந்திருநீற்றுண்மையிப்புவன்சிறிதுகேட்டி
தென்னவந்தமிழ்நாட்டங்கோர்தீத்தொழின்மறைவல்லாளன்
பன்னெடுங்காலம்பாரிற்பாவமும்பழியுயிட்டி.
யந்நிலைநெறியுநீங்கியந்தணர்திறனும்விட்டான்.

(இ - புணா.) மனிதர்களுக்கு அறிதென்றாலும் திருநீற்றின் பெருமையைச்
சிறிதுசொல்லுகிறேன்கேட்பாயாக; பாண்டியனுடைய தமிழ்நாட்டினிடத்தில்
கொடிய செய்கையையுடைய ஒருபிராமணன் இவ்வுலகத்தில் பாவமும் பழி
யுஞ்சம்பாதித்து அதற்குச்சரியாக ஒழுக்கத்திலு மாறுபட்டுப் பிராமணத்தன்
மையும் விட்டான். எ - று. (நச)

பொய்க்கவறாடலா னும்புன்றொழிற்களவினானும்
கைக்கொள்வான்பொருள்களெல்லாங்கணிகையர்திறத்திலீந்து
மைக்கணர்வயத்தனாகிக்காமநோய்மலியமேன்மே
லீக்குவேள்கணைகள்பாயகிறையழித்திடையுநாளில்.

(இ - புணா.) பொய் சொல்லத்தக்க சூதாடுதலினாலும் இழிவான செய்
கையென்கிற திருட்டினாலும் சம்பாதித்த மிகுந்ததிரவ்யங்களை யெல்லாம் வே
சையர்களுக்குக்கொடுத்து, மையணிந்தகண்களையுடைய அந்தவேசையர் வசப்
பட்டவனாகிக் காமநோய் வருத்துதலினாலும் காமசரம் பாய்தலினாலும் நிறை
யழிந்து இளைக்கு நாளில், எ - று. (நரு)

ஒருபெருங்குக்குற்போழ்தினுன்விழைபுலையனில்லின்
மருவியமனைவிதன்னைக்காவின்னமணக்குங்குநிலைத்
திருகுலெஞ்சினத்திலீசன்செங்கைவாளுறையினீக்கி
வெருவரத்தோன்றியார்த்துவீசினன்விளிர்த்துவீழ்ந்தான்.

(இ - புரை.) ஒருநாள் அர்த்தராத்திரியில் ஊனையே விரும்புகின்ற ஒரு நீசன் வீட்டிலிருக்கும் அவன் மனையானைச் சோரத்தனபாகப் புணரும்போது, அந்த நீசன் கண்டு மிகுந்த கோபமுள்ளவனாய்க் கைவானை உறையினின்றும் கழற்றி அக்கொடியன் பயப்படும்படி ஆரவாரித்து வீச அவனிறந்தான். எ - று. (ந.க.)

பட்டபின்னாள் பற்றிப் புலமகன்படர்ந்ததேரிக்
கிட்டமுள் வேலிக்கட்பாலெறித்திடும்பிணத்தின் மீதச்
சுட்டவெண்சாம்பறைய்காற் கணங்கன் வெம்பியாலேறித்
தட்டவாய்க்கோணங்கவ்வித்தசைபறித்தருந்துங்காலே.

(இ - புரை.) அந்தச்சோரன் இறந்தபின்பு அந்நீசனானவன் பிணத்தின் காலைப் பற்றித் தேரிக்கிட்டிருக்கிறமுள்வேலிக்கு அப்புறத்தில் ஏறிந் துவிட்டான்; அந்தப்பிணத்தின்மேல் வேறொருபிணத்தைச் சுட்டவெண்சாம்பலிற் படித்த காலையுடைய நாயானது ஏறித் தனக்குள்ள பசியினால் பற்களையுடைய வாயைக் கொண்டு கவ்வி மாமிசத்தைப் பிடுங்கித்தின்னும்போது, எ - று. தடம்-பல்.

திண்டிற்றற்காலதூதர்சேர்த்தவன்காலைப்பற்றிக்
கொண்டனரேகித்தீவாய்கும்பியின் விழ்த்துமாங்கண்
கண்டனருமையாள் பங்கன்கணங்கன்கணத்தினையிழ்த்
தண்டஞ்செய்காலதூதர்தங்களைத்தண்டஞ்செய்யா.

(இ - புரை.) மிகுந்த பலமுள்ள யமனாதர்கள் வந்து இறந்தவனைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தீரகிற நள்ளும்போது பரமசிவனுடைய கணங் கள்கண்டு இறந்தவனைத் தண்டிக்கிற காலனாதர்களைத் தண்டித்து, எ - று. (.)

கும்பியின் விழ்வோன் நன்னைக்குருமணிவிமரனத்தேற்றி
யும்பரினே குவார்முன் கரியகோட்டெருமையூர்ந்து
வெம்பியமறவியெய்திவிழுத்தகவொன்றிலானை
யம்பிகைபாகன்றன்பா ல்விடுவதற்குத்ததென்னே.

(இ - புரை.) நரகத்தில் விழுகின்றவனை நிறமுள்ள ரத்தினங்கள் பதித் த விமானத்திலேற்றி ஆகாயத்தற் செல்லுகின்றவர்களெதிரில், மனக்கொதிப் புள்ள இயமன் கரியகொம்பினையுடைய எருமைக்கடாலிலேறிவந்து மேலான தருதினவனவுமில்லாதவனைப் பார்வதிபாகனிடத்தில் விடுப்பதற்குண்டான சிமித்தமென்ன? கூறவேண்டுமென்றான். எ - று. (ந.க.)

சொல்லுதிரென லுமீசன் றா துவர்சொல்வரின்னோன்
புல்லியபிரே துவங்கம்பூதியிற்பொலிதலாலே

|| வல்லியத்துவையார்த்தமறைமுதன் மறையோன்றன்பாற்
செல்லுதிர்கொணர்திரெண்ணவிடைதரயாங்கள்சேர்க்கோம்.

(இ - புறா.) சொல்லுங்கொன்று இயமன்கூறவே சிவதூதர்கள் சொல் லுகிறார்கள், இவனுடைய பிரேதசீரம் பூதியிற்படிந்தபடியினுலே புலித்தோல் உடைதரித்தருளிப்பரமசிவன் ரீங்கன்சென்று அவுணநம்மிடத்துக்குக் கொண்டு வாருங்கொன்று கட்டினையிட்டதினால் நான்கள் வந்தோம், ஏ - று. (ச0)

பொன்னவிர்சடையினுன் றனெவசிற்புகுந்துநின்றே
மின்னவிர்பூணினாய்விவக்குதற்கெளியமல்லே
மென்னவொர்மாற்றங்கூறியெரிமணிவிமானத்தோடு
மன்னவன்றன்னக்கொண்டாங்கரனுலகடைந்தாரன்றே.

(இ-புறா.) பொன்னிறம்வாய்ந்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவன் கூட் டினையினால் நான்கள் வந்தோம், ஒளிவிளக்கும் ஆபரணமணித்தவனே; நான்கள் உன்னால் விலக்கத்தக்க எளியர்களுல்லோம் என்று ஒருவார்த்தை சொல்லி விட்டு, அவுண ரத்தின விமானத்தி லிருத்திக்கொண்டு சிவலோகங்கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஏ - று. (சுக)

ஆகவினிருதவண்ணலணிதருநீற்றின் றன்மை
யோதுதற்கெளிதோபொல்லாவுருவெடுத்துலகிற்றிராப்
பேதுறுமுணர்வின்பாவப்பிணியினரேனுந்தொட்ட
போதினேபுனிதராகிப்பொன்னுலகடைவரன்றே.

(இ - புறா.) ஆகலால் ராகுத அண்ணலே! திருநீற்றின்பெருமை சொல் லுதற்கெளிதானதல்ல; பொல்லாத உருவமெடுத்து உலகில் ரீங்காத துன்ப மடைகின்ற உணர்வற்ற பாலிகளையானாலும் விபூதியைத் தொட்டமாத்தி ரத்திற் புனிதர்களாய்ப் பொன்னுலகமடைவார்கள், ஏ - று. (சஉ)

அந்தவெண்ணீற்றையானுமரன்றிருவடியார்போல
விந்தமெய்முழுதும்பால்போலிலங்கிடவணிந்துகின்றேன்
மந்தரச்சிகரிபோலுமணிப்புயுத்தரக்கவென்று
சுந்தையிலளியவாமத்தேவன்றான்செப்பினனே.

(இ - புறா.) மந்தரமலையின் சிகரத்தை யொத்திருக்கின்ற அழகியபுய முள்ள அரசுக்கனே! அத்தவிபூதியை நானும் சிவனடியார்கள் தரித்துக்கொண் டிருப்பதுபோல இந்தச்சீர முழுவதும் பாலைப்போல விளங்கும்படி தரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று, மனதில் கிருபையுள்ள வாமதேவ முனிவர்சொல் வியமனினார், ஏ - று. (சஉ)

ஐயனேபோற்றிப்போற்றியமலனேபோற்றிப்போற்றி
ஆய்யநீற்றித்தென்பாவத்தொடர்பறித்திட்டாய்போற்றி

யுய்யுமாறடியேனின்னையெதிர்தரவுத்தநன்மை
மைமிறுசுணத்தாயுன்றன்றிருவருள்வளத்தாற்சொல்வேன்.

(இ - புணா) ஐயனே போற்றி போற்றி, நிர்மலனே போற்றி போற்றி,
தாயதாயி திருநீறு கொடுத்த அடியேன் பாவத்தொடர்ச்சியை அறுத்தவனே
போற்றி, அடியேன் கடைத்தேறும்படித் தேவாரைத் தரிசிக்கக் கூட்டிய நன்
புணர் எனக்கு நேர்ந்தது குற்றமற்றசுணச்சிரேட்டரே! உம்முடைய அருளின்
பெருமையென்றே சொல்லுவேன். எ - று. (சசு)

முடங்குளைத்தவிசினேறிமுநதைமுற்பிறப்பினையே
னநீர்நொழின்மிலேச்சதேசத்தாரசியனடாத்துங்காலேத்
தொடங்கியமறையோன்றன்பாற்றாநீர்ப்புணர்மொன்றைக் க
குடங்கையிறமெண்ணீரேந்திக்கோடியென்றுதகஞ்செய்தேன்.

(இ - புணா.) நாயேன் முற்பிறப்பில் சிங்காசனத்திலிருந்து மிலேச்ச
தேசத்தில் அரசாட்சிசெய்யும்போது, வேதமோதிய ஒருபிராமணனிடத்தில்
என்னுள்ளன்கையில் நீவார்த்துக்கொண்டு இந்தவினையிலத்தை நீ தானம் வாங்
கிக்கொள்ளென்று தத்தஞ்செய்து கொடுத்தேன், எ - று. (சசு)

பருமரத்துடவையோடும்பருவங்கள்பலன்கள்பொய்யாத்
திருமலிகழனியொன்றையளித்தருளசெய்தநன்கா
லிருபதோடைந்தார்தோற்றத்திருந்தவயோகியைக்கண்
டருவினே துலைப்பாயென்னமறவியுமன்றுசொன்னான்.

(இ - புணா.) பருத்தமரங்களுள்ள சோலையுடன் காலந்தோறும் பலன்
தப்பாமற் கொடுக்கும் வளமிருந்த ஒருவினையிலத்தைத் தானஞ்செய்த நன்மை
யால், இருபத்தைத்தாம் பிறவியில் ஒருகவியோகியைத் தரிசித்துப் பாவம் நீங்கு
வாயென்று யமதர்மராசனும் அந்நாளிற்சொன்னான். எ - று. (சசு)

அன்னதேவினேந்தநன் காலடியனேனின்னைக்கண்டு
தன்னியபாவநீங்கித்தாபநல்லுருவமெய்தி
நன்னிலைவுணர்வும்பெறநேனவையிலையின்னுமொன்று
பன்னுவினென்கேட்டியென்றடிபணிந்துசொன்னான்.

(இ - புணா) அத்தன்மையாகவே, இப்போது வினந்தநன்மையால் அடி
யென் தேவாரைத்தரிசித்து, பற்றிய பாவங்களை நீங்கப்பெற்றுப் பரிசுத்தமான
தேவருபத்துடன் நல்லநிலைமையுள்ள உணர்ச்சியும் பெற்றேன்; குற்றமில்லாத
வரே! இன்னமொன்று சொல்வதுண்டு, அதையுங் கேட்கக்கடவீரென்று
அவர்பாதத்தைப் பணிந்து சொல்லுகிறேன், எ - று. (சசு)

வெள்ளை வெண்ணீறு தண்ணீரே மெனியிலணியுமாறுந்
தொல்லைவெம்பிறவிநீக்குமந்திரந்துதிக்குமாறும்
பின்னாவென்பிறையானீறுபிடித்திடுங்காலந்தானுங்
கொள்ளைவெவ்வினைகடர்த்தாய்கூடெனமேலோன்கூறும்.

(இ - புரா.) மிகுந்தகொடுமையுள்ள என் வினைதீர்த்தவரே! வெண்மை
நிறமுள்ள திருநீற்றைச் சரீரத்தில் தரித்துக் கொள்ளுகிற கிரமமும், கொடிய
தாசிய பழையபிறவியைக் கெடுக்கத்தக்க திருமந்திரஞ் செபிக்கிற கிரமமும்,
இனம்பிறையணிந்த பரமசிவன் விபூதியை உண்டாக்குங்காலமும், சொல்லி
யருளவேண்டுமென்ன முனிவர் சொல்லுகிறார். ■ - று. (சஅ)

பதினைந்தாவது விபூதியான்மியமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் அஅரு.

சிவமயம்.

பதினாறாவது

திரிபுண்டர அத்தியாயம்.

அந்தரத்தகடணவியசிகரத்துமகன்ற
கந்தரத்தினும்விஞ்சையர்கடிமணமயரும்
சந்தரத்துணர்க்கற்பகப்பொங்கர்க்குழ்சாரன்
மந்தரக்கிரியெனப்பெயருடையமால்வரையின்.

(இ - புரா.) ஆகாயமுகட்டை யளாவிய சிகரத்திலும் விசாலமுகிய
குகைகளிலும் வித்தியாதாரர்கள் விவாகஞ் செய்து கொள்ளத்தக்க சந்தரமா
னபூங்கொத்துக்களையுடைய கற்பகச்சோலைக்குழந்த சாரலுள்ள மந்தரகிரியெ
னப்பெயர்பெற்ற பெரியமலையில், எ - று, கந்தரம் - குகை. (ச)

தேங்குகங்கையுந்திங்களுந்திருமுடிக்கணியா
வேங்கல்போல்வருமுருத்திரருலப்பில்பல்கேரடி
தாங்குமால்விடைப்பரிநின்ற மிழிந்தடிதாழ்ந்து
விங்குதோளினர்மான்மழுக்கரத்தினர்மிடைய.

(இ - புரா.) நிறைந்த நீர்வடிவமாகிய கங்கையையும் சந்திரனையும்
களிந்து, மலைகன்போலப் புருத்த சரீரிகளாகி வருகின்ற பலகோடி ருத்திரர்கள்,

தாங்குகின்ற பெரியருஷபவாகனத்தினின்று நின்று, பரமசிவனுடையபாதத்தில் வணங்கிப் பருத்த தோள்களையுடையவர்களும் மான்மமூவேந்திய யுடையவர்களுமாய் நெருங்கவும், எ - று. பரித்தலுடையது பரி - தாங்கல். இங்கு வாகனம் என்னும் பொருள். தாழ்த்து மிடைய எனக்கூட்ட. (௨)

ஆழியேமுதலைம்படையங்கையினேந்தி
வாழிநரரணரெண்ணிலவழுத்துபுநிற்ப
ஆழிநாண்முதலுலகுயிர்யாவையும்படைக்கும்
பாழியம்புயநான்முகரளப்பிலர்பணிய.

(இ - புரை.) சக்கரமுதலாகிய பஞ்சாயுதங்களை அழகிய கைகளில் தாங்கிக்கொண்டு அளவில்லாத விஷ்ணுக்கள் அதிசெய்துகொண்டுநிற்கவும், ஊழி காலமுதல் உலகத்துயிரையெல்லாம் சிருட்டிக்கும் தாமரைப்பூவாசியான நான் முகங்களையுடைய அளவற்ற பிரமர்கள்பணியவும், எ - று. (௩)

இந்திராதியர்வானவர்விஞ்சையரியக்கர்
சந்திராதித்தர்கின்னர்தானவரக்கர்
சிந்துரானனவனமுலைத்தெரிவையரெழுவர்
விந்தையீன்றருளைங்கரன்வேலிளங்குமரன்.

(இ - புரை.) தேவேந்திரன் முதலானதேவர்களும் வித்தியாதரர்கள் இயக்கர்கள் சந்திரசூரியர்கள் கின்னரர்கள் தானவர்கள் அரக்கர்களும் சிந்துரப் பொட்டணிந்த முகத்தையும் அழகிய தனங்களையுமுடைய சப்தமாதர்களும் பார்வதிதேவியார் பெற்றருளிய விநாயகர் வேலாயுதமேந்திய சுப்பிரமணியக் கடவுளும், எ - று.

சப்தமாதர்கள்: அபிராமி மாகேச்சுவரி கௌமாரி நாராயணி வராகி இந்திராணி காளி. ஆனனம் - முகம், (௪)

நாகமன்னவநாரதராநியர்கிலும்
பேரகமேவியபொன் லுலகத்துமா முனிவர்
யாகநூனெறிவசிட்டனுமிருந்தவன்முதலாகச்
சோகமோகமின்மறைமுனித்தலைவர்கள்சூழ.

(இ - புரை) நாகராசர்களும் நாரதர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பேரகம் பொருந்திய தேவலோகத்துமுனிவர்களும் யாகங்கர்செய்யும் வேதசாஸ்திர மூறைமைதெரிந்த வசிட்டர்முதலாகிய காமாதிகளைக்கிய பிராமணருஷிசிரேஷ்டர்களும் சூழவும், எ - று. (௫)

கருப்புவிற்றுணையெனப்பொலிகரியநீள்புருவ
வருப்பசுத்திருமுதலியவரம்பையரோடும்

பொருப்பினிற் பிறந்திழிதருபுனித நீர்க்கங்கைத்
திருத்தமாதியநதிக்குலவனிதையர்செறிய.

(இ - புரை.) இரண்டு கருப்புவில்ல வளைத்துவத்ததுபோ லிருக்கும் கரியநிறமுள்ள நீண்டபுருவமுடைய உருப்பசிமுதலாகிய ரம்பாஸ்திரிகளும், இமயமலையில் உற்பத்தியாய்வருகின்ற கங்கைநதிமுதலான நல்லநதிக்குலமாதர் களும் சூழவும், ௩ - று.

(சு)

எண்டொகைப்படுமவசுக்களும்ருத்துவரெவரு
மண்டர்வர்க்கத்தில்திரர்க்களுமாடிநின்றேத்தக்
கொண்டலொத்துநின்றிரைத்திவையிரவக்குழாழு
மண்டுவேள்விசெய்தக்கனுமுறைமுறைவழுத்த.

(இ - புரை.) அஷ்டவசுக்களும் மருத்துவதேவர்களும் தேவர் வர்க்கத் திற்சேர்ந்த பிதிரர்களும் ஆனந்தக்கூத்தாடிக்கொண்டுதுதிக்கவும், மேகம்போல ஒலிக்கும் வயிரவக்கட்டமும் யாகஞ்செய்ததக்கனும் முறைமுறையாக நின்று துதிக்கவும். ௪ - று.

அஷ்டவசுக்கள் - அனலன் அனிலன் ஆபச்சைவன் சோமன் தரன் திரு வன் பிரத்தியூசன் பிரபாசன்.

(எ)

தமரநாபுரநெட்டைவேதாளவாகனத்துக்
குமரனாகியவீரன்வெம்படையொடுங்குறுக
வமரில்வந்தெதிர்த்தணிமுறிந்தவுணர்கெட்டோடச்
சமரில்வாரணப்பிடர்வருசாத்தணந்தழுவ.

(இ - புரை.) ஒலியுள்ள சிலம்பணிந்த நெடியவேதாளவாகனத்தை யுடைய வீரபத்திரர் படையுடன்வரவும், அவுணர்கள் போரில்வந்தெதிர்த்துப் படையுறிந்து கெட்டோடும்படி யுத்தகளத்தில் யானையின் பிடரியில் ஏறிவரும் அரிகரபுத்திரர் வரவும், ௪ - று.

(அ)

ஊதுலைக்கனற்புகையெனவுயிர்ப்புலாந்துண்டக்
கோதினெட்டெயிற்றகல்பிலவாய்க்குறுங்கூளிப்
பூதமுற்றியகணங்களும்பொருவில்வெண்சங்கு
நாதநற்றொழிற்பானுகம்பனும்வந்துநண்ண.

(இ - புரை.) உலைக்களத்தில் ஊதுகின்ற தீப்புக்கைபோல உயிர்ப்பினப் பெற்ற நாகியினையும் பழுதில்லாமல் நீண்டபற்களையும் அகன்ற பிலத்துவாரம் போன்ற வாயையுமுடைய குட்டையாகிய பூதகணங்களும், ஒப்பில்லாத தவ னச் சங்கநாதத்தொழில்செய்யும் பானுகம்பனும் வந்துபொருந்தவும், ௪ - று.

சங்ககன்னனற்றனிமணிக்கரத்தினன்றயவின்
மங்குல்போலருள்மாணிபத்திரன்மகோதரன்சொற்
பிக்கிரீழ்விருகோதரப்பெருந்தகைப்பெரும்பூண்
பொங்குரீளொளிவிகடன்குண்டோதரன்பொருந்த.

(இ - புரை.) சங்குகன்னனும் ஒப்பற்ற மணிகன்னனும் தயையில்மேக
த்தையொத்த அருளும் மாணிபத்திரனும் மகோதரனும் சொல்லுகின்ற பிரு
ங்கிருஷியும் மேலான தகுதியையுடைய விருகோதரனும் பெரிய ஆபரணங்க
ளணிந்து மிகுதியான ஒளியையுடைய விகடனும் குண்டோதரனும் பொருந்த
வும், எ - று.

(க௦)

மாலையம்புயமகாகாளர்புலிவதனத்தோ
ராலும்வாரணமுகத்தினராளிமாமுகத்தோர்
வாலவெள்ளெயிற்றரவமுமடங்கன்மாவேறும்
போலுரீள்வதனத்தினரெண்ணிலர்பொருந்த.

(இ - புரை.) மாலையணிந்த புயமுள்ள மகாகாளரும் புலிமுகத்தரும்
அசைகின்ற யானைமுகத்தரும் ஆளிமுகத்தரும் வெண்மையாகிய தந்தக்களை
யுடைய சர்ப்பமுகத்தரும் சிங்கமுகத்தரும் ஆகிய கணத்தவர்கள் அளவில்லாத
வர்களாய் வந்து பொருந்தவும், எ - று.

(க௧)

முகம்போழந்திடரீண்டவர்மொழிவதற்கிரிதாம்
விகடமாகியவேறுவேறுருவத்தர்விளங்கும்
பகம்போலுமோர்கரத்தினர்பலபலகரத்தர்
தகடுவேய்பொலன்கழலினரெண்ணிலர்தழுவ.

(இ - புரை.) அண்டமுகமும் பிளக்கும்படி உயர்ந்த வடிவமுள்ளவர்களும்
சொல்லுதற்கரிய விகடமான பற்பலருவத்தையுடையவர்களும் விளங்கு
கின்ற யானைபோல ஒருகையுடையவர்களும் பலவாகிய கைகளுடையவர்களும்
தகட்டுவடிவாய்ப்பொன்றாற்செய்த வீரகண்டையுடையவர்களுமாக எண்ணில்
லாதவர்கள் பொருந்தவும், எ - று.

(க௨)

படர்ந்தரீணிலஞ்சுமந்தசேடன்பெற்றலைபோன்
மிடைந்தெழுந்ததிண்டோட்களிலார்த்தவார்விகித் துக்
குடங்கையாயிரமெடுத்தவாணசுரல்கொண்ட
லடங்குமாமுழவாயிரமுகத்தினுமறைய.

(இ - புரை.) பீர்த்தரீண்ட பூமியைத்தாங்குகின்ற ஆகிசேஷனுடைய
ஆயிரத்தலைபோல நெருங்கியுயர்ந்திருக்கும் திண்ணிப் தோள்களில், கட்டியவா

■ விசித்தக்கொண்டு, தன்ன ஆயிரங்கைகளையுங்கொண்டொலாசுரனாவன்
மேடித்தி னிடியோசையுந் குறையும்படிப் பெரியகுடமுழாவை ஆயிரமுகத்தி
னும் அறையவும், எ - று. (க௭)

முருகுவிண்டதார்தேவரைமுறைமுறைநிறுவித்
திருகுவெஞ்சினத்தவுணரையொருபுடைசேர்த்தி
யுருகுபொன்னிறக்கணங்களையொருவழிசெறித்துப்
பெருகுவான்புகழ்நந்திகைப்பிரம்பெடுத்துலவ.

(இ - புரா.) வாசனையுடன் மலர்ந்த மாலையணிந்த தேவர்களை வரிசை
வரிசையாய் நிற்கச்செய்து, மாறுபடுகின்ற கோபமுள்ள அசுரர்களை யொருபுற
த்தில் வரிசையாகநிறுத்தி, உருகிய பொன்னிறமுள்ள கணங்களையொருபுறத்
தில்நிறுத்தி, மிகுந்த சிறப்புள்ள நந்திதேவர் கையிற் பிரம்பேந்திக்கொண்டு
உலாவவும், எ - று. (க௮)

இலகுநல்லவைநடுவனையெழிலரிசுமந்த
வலகிலாநவமணிகளுமொளிகெடவவிருங்
குலவுமாணிக்கங்குயிற்றியகொழுந்தவிசேறி
யுலகமுன்றுக்குமொருபொருளெம்மையாளுடையான்.

(இ - புரா.) திரிலோகங்களுக்கும் ஒப்பற்றபொருளாகி எம்மையும்படிமை
யாகவுடைய பமசிவன் பிரகாசிக்கும் நல்லசபையினடுவில் அழகிய சிங்கங்கள்
சுமந்த அளவில்லாத நவரத்தினங்கனும் ஒளிமழுங்கும்படிப் பிரகாசிக்கும்
மாணிக்கங்கன்பதித்த செழுமையுள்ள ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து, ■ - று. அரி
சுமந்த தவிசு எனமுடிக்க. (க௯)

கோடிசெங்கதிராதபர்கோடிவெண்மதியங்
கோடியூழியின்வடவனலோரிடங்குழுமி
நீடுமோருருவெடுத்தனநிரயத்தினிருளு
மோடியெங்கணுநிலையறவலோகத்திலொதுங்க.

(இ - புரா.) செவ்விய கிரணங்களுடைய கோடிசூரியர்களும் கோடி
சந்திரர்களும் கோடிவடவாமுகாக்கினியும் ஓரிடத்திற்கூடி பெரியவுருவம் எடு
த்ததுபோன்றதாய், நரகத்தினிருளும் ஓடி எவ்விடத்தும் நிலைபெறாமல் அவ
லோகத்தில் ஒதுங்கத் தக்கதாகவும், எ - று. ஆதபர் - சூரியர், அவலோகம் -
இல்லாலோகம்; எனவே வெளி என்றபடி. (க௯)

வேலையேழையுமொருகணவேலையினுகருந்
காலவழிவெங்குளெனச்செஞ்சடைகவினப்

பாலலோசனந்துணைவிழிமுச்சுடர்பகைப்பச்
சூலமாதியபண்டயொடுந்தோள்பலதுளங்க.

(இ - புரை.) எழுசமுத்திரங்கனையும் ஒருகணப்பொழுதில் உண்ணத்தக்க
ஊழித்தீப்போலச் செய்யசடைகள்பொலியவும், நெற்றிக்கண்ணும் மற்ற இர
ண்டுகண்களுமாகிய சோமசூரியாக்கினிகளுடன்பகைக்கும் காந்திபெற்ற சூலா
யுதமுதலிய ஆயுதங்களோடு பலதோள்கள் விளங்கவும், எ - று. வேலை என்
பனவற்றுள் முன்னது சமுத்திரம், பின்னது காலம். (கஎ)

அனந்தன் வாசுகிதக்ககன்முதலியவரவம்
புனைந்தபல்கலனெனவடிமுடிமுதல்புனைந்து
கனைந்துவண்டுணுமிதழிவாசிகைகிறிடைகவின
வனைந்தவிந்துவுங்கங்கையுமுதலைவழங்க.

(இ - புரை.) ஆதிசேஷன் வாசுகி தகைகன் முதலான நாகங்களை ஆபர
ணங்களாகத் திருமுடிமுதல் திருவடிவரையும் அணிந்தும், இசைபாடும் வண்டு
கள் தேனுண்ணும் கொன்றைப்பூவாற்றொடுத்தமாலே அழகுடன் மத்தியில்
விளங்கவும், திருமுடியில்தரித்த சந்திரன் அமுதத்தைவழங்கவும், கங்கை அலை
வீசவும், எ - று. வாசிகை - தொடுத்தமாலே. (கஅ)

காய்சினக்கொடுவரியுரிகலையினிற்பொலியப்
பூசவிட்டபுழைக்கைமாவுரிவைமெய்ப்போர்ப்பத்
தேசுபெற்றிடுமுகத்தரியத்தொளிறுகழ
மாசுறுத்தொளிர்பிவ்னெனமாப்பினூல்வயங்க.

(இ - புரை.) காய்கின்ற கோபத்தையுடைய புலியின்றோல் வஸ்திரமா
கத் திருவரையில்விளங்கவும், போர்செய்து கொல்லுத்தன்மையையுடைய யானை
யின்றோல் போர்னவாயாகத் திருமேனியிற்போர்ப்பவும், ஒளிபொருந்திய உத்தரீ
யத்தின் பிரகாசம்விளங்கவும், மாசுநீக்கி யொளர். கின்ற மின்னல்போல பூணு
தூல் திருமார்பில் விளங்கவும், எ - று. (கஆ)

தொல்லையம்பழமறையெலாமிறுதியிறொல்லு
மெல்லைகண்டவரல்லதுகாண்கிலாவிறைவ
னல்லியந்துணர்த்தேறன்மொண்டிலருதாதள்ளிச்
செல்லுமன்றலந்தென்றல்வந்துவவீற்றிருந்தான்.

(இ - புரை.) பழமையாகிய வேதங்கனெல்லா முடிவிறொல்லும் அள
வையைக்கண்டவர்கள் காணலாமேயன்றி மற்றவர்களாற் காணப்படாத பரம
சிவன் அகவிதழினைபுடைய பூங்கொத்துக்களிறீறேனையும் மகரந்தங்களையும்
அள்ளிக்கொண்டுவரும் இளந்தென்றற்காற்று உலவும்படி வீற்றிருந்தான். எ - று.

முதற்செய்யுள்தொடங்கி இதுவரையும் குளகமாகடந்து (மேற்கூறிய விசேடங்கள் விளங்க.) பரமசிவம் வீற்றிருந்தாரென முடிந்ததுகாண்க. (௨௦)

அந்தவேலையிலாதிநான்முகனுளத்தறிவில்
வந்துதோன்றியமவுனஞானத்தினின்வதிந்தோன்
பந்தமற்றிசெனற்குமாரன்பணிந்தேத்தி
முந்துநல்லிசைபணிதொறும்பணிதொறுமொழிந்தே.

(இ - புரா.) அக்காலத்தில், ஆதியாகிய பிரமதேவனுடைய உள்ளத்தில் ஞானத்துடன் அவதரித்த மவுனஞானநிலையிற் பொருந்தியவராய்ப் பாசபந்தங் களைவிட்டொழித்த சனற்குமாரமுனிவர் பெருமானைப்பணிந்து துதித்துப் பரமசிவனுடைய முதன்மையான நல்லபுகழினைக்கூறி, எ - று, (௨௧)

ஐயகேட்டிரீயகலிடத்தரியதார்தரும
முய்யுமாறெனக்குரையெனவொளநிலாமுறுவம்
செய்யவாய்மலர்திறந்துதேன்றுளிக்குமாபோல
வையமேழுடைநாயகன்மகிழ்வறவுரைத்தான்.

(இ - புரா.) எங்கள் ஐயனே! இவ்வுலகத்தில் அரியதாகிய தருமங்களை அடியேன் உய்யுமாறு கட்டினாயிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளவே, ஏழலகத்தையுமுடைய பரமசிவன் ஒளியுள்ள நிலாவையொத்த நகையுடன் திருவாய்மலர்த்து தேன்றுளி துளிப்பதுபோல மகிழ்ச்சியுண்டாக அருள்செய்கின்றார். எ - று, (௨௨)

கேட்டஞானநூலனைத்தையுங்கிளத்தினைபுவியி
லீட்டுகன்மத்திலிருவினையியற்றியமுறையே
பூட்டவுண்ணுமானிடர்களுமுத்தியையுறுவா
னுட்டுநற்சிவதருமமாப்காடுதற்கெளிதாய்.

(இ - புரா.) அடியேன் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டபடி ஞான சாஸ்திரமெல்லாம் அருளினீர், உலகத்திற் செய்கின்ற கர்மத்தினால் நல்வினை தீவினைகள் முறைமைப்படியூட்ட அதையுண்டு களிக்கின்ற மானிடர்களும் மோகும் அடையும்படி காட்டுகின்ற நல்ல சிவதருமமாகியும் நாவெதற்கெளி தாகியும், எ - று, (௨௩)

வருத்தயில்லதாயிருவினையகற்றுநன்மருந்தா
யருத்தியோடிறைப்போதினிலறிவுறுமதுவாய்க்
கருத்தில்வேட்டவையிம்மையிலுதவுகற்புகமாய்
விரித்தவேதநூற்றருமமொன்றுரையெனவிளம்பி.

(இ - புரை.) வருத்தமில்லாததாகியும் இருவினையை நீக்குகின்ற நல்ல மருந்தாகியும் ஒருகூணப்பொழுதில் அன்புடன் ஞானங்கொடுப்பதாகியும் மனதில் விரும்பியபொருளை இம்மையிலே கொடுக்கும் கற்பகவிருகூடம்போன்றதாகியும் விதிக்கப்பட்ட வேதத்திற் சொல்லுவதாகியுமிருக்கிற தர்மமொன்று கட்டளையிடவேண்டமென்றுசொல்லி, எ - று. (உச)

அஞ்சலித்தடியிணைமிசையலர்மழைதூவி
வஞ்சமொன்றிலாமறைமுனிகேட்டற்குமகிழ்ந்து
நஞ்சமுண்டகாலாக்கினிருந்திரநாதன்
செஞ்செவையவனுளங்கொண்டுநெருளுறச்செப்பும்.

(இ - புரை.) கைகுவித்து வணங்கித் திருவடிகளில் மலர்கூடல் துருச் சித்து, உண்மைநெறியுள்ள அந்தச் சனற்குமாரமுனிவர் விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொண்டதற்கு விஷபானஞ்செய்த காலாக்கினி ருத்திரமூர்த்தியானவர்களிடூந்து, அம்முனிவர் தமதுள்ளத்திற் செவ்வையாக அறிந்துகொள்ளும் படி உபதேசிப்பாராயினார். ■ - று. (உடு)

அங்கமாறுடைவேதமுமாகமுகமு
மெங்குமோதிடுமுபரிடதத்தினதியலுஞ்
சங்குபோ லும்வெண்ணீற்றினுற்றயங்குபுண்டரத்தைத்
துங்கநெற்றியிலணிவதேதருமமாச்சொல்லும்.

(இ-புரை.) ஆறங்கங்களையுடைய வேதங்களும் ஆகமத்தின்முதலும்எங்குமோதுகின்ற உபரிடதத்தின் உண்மையும் சங்குபோலவிளங்கும் வெண்ணீற்றினால் பிரகாசிக்கும் திரிபுண்டரத்தைப் பரிசுத்தமான நெற்றியிற்றிரிப்பதே தர்மமாகச்சொல்லும். எ - று. திரிபுண்டரம்- இருபுருவக்கடைவாயும் தரிக்கும் மூன்று விபூதிரேகை, இது, மும்மலத்தையும்போக்குமென்றருறிப்பு.) வேறு.

என்னப்பரமன்கூறுதல்கேட்டெழுந்தவுவகைச்சனற்குமாரன்
முன்னைப்பொருளையடியோடுமுடியுமில்லாமுழுமுதலே
யுன்னிப்புதன்றதிருநீறேதுரைத்ததிரீபுண்டரமேது
பின்னர்த்தரிக்குமிடனேதுபேசுநதிருமந்திரமேதோ.

(இ - புரை.) இவ்வாறு பரமசிவன் அருளிச்செய்ததைக் கேட்டுச் சந்தோஷமுண்டாகிய சனற்குமாரமுனிவர் ஆகியானபொருளே ! ஆகியந்தமில்லாதமுதலே! தேவரீரீகருதிச்சொல்லியருளிய விபூதியென்பது யாது? சொல்லிய திரிபுண்டரமென்பது யாது? மற்றும் அதை எந்தவிடத்திற்றிரிப்பது? அந்நேர்த்தரிக்குங்காலத்திற்சொல்லும் திருமந்திரம் யாது? என்றனர், எ-று. (உஎ)

காலமேதோவளவேதோகருதப்படுந்தெய்வதமேதோ
சீலமேதோதிரவியமற்றேதோதரிக்கிற்பலனேதோ
மூலமுளையாய்கெடுத்தருவாய்வித்தினடங்குமுறைபோல
ஞாலமெல்லாமாயையின்பாலுதிப்பித்தொடுக்குநம்பரனே.

(இ-புரை.) வேறும் முளையுமாய் நெடியவிறுக்காமாய் விதையில் அடங்கு முறைமையையும்போல உலகமெல்லாம் மாயையினிடத்து உதித்து ஒடுங்கச் செய்யும் எங்கள் பரமனே! தரிக்குங்காலமெதுவோ? அளவுயாது? தியானிக்கப் படுங் தேவதையாது? ஒழுக்கம்பாது? அதற்குரிய திரவியம்பாது? தரித்தால் வரும் பலன் யாது என்றனர். ■ - று. (உஅ)

என்றுவினவுமுனிக்கேசனியம்புமுரைத்ததிருநீ று
துன்றுதீம்பாற்கோமயத்தைச்சுட்டவடலையாருங்கா
ணின்றதிரிபுண்டரமதுதான்சென்னிநெற்றிகளநிமிர்தோ
ளொன்றுமாற்புராபிபுறமுருவமுதலுத்தூளனமாய்.

(இ - புரை.) என்று வினாவிய முனிவருக்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய் கின்றார். வேதாகமத்திற் சொல்லப்பட்ட திருநீருனது மதாரமுள்ள பாலுத் தரும் பசுவின் சாணத்தை ஒமாக்கினியில் பாகமாகும்படி வைத்த திருநீரு கும்; திரிபுண்டரமாவது சிரசு நெற்றி கழுத்து தோள் மாற்பு கொப்பூழ் பின் புறம் இவ்விடங்களில் முதலிலே உத்துளனமாகவும், ■ - று. (உக)

குழைத்துத்தைவந்ததற்பின்னர்க்குழைத்தநீற்றைவெண்ணிலவி
லிழைத்ததென்னச்சொன்னவிடத்தியற்றும்போழ்தினெற்றியின்கண்
டழைத்தவிரலினடுக்கியத்தற்சனியாலனாமிகையாற்
பிழைத்தலறவேதரித்தெதிராப்பெரியவிரலானவெணிந்தால்.

(இ - புரை.) குழைத்துத்தடவி அதன்பின்பு முன்குழைத்த அந்தவிழ் தியை வெண்மையான நிலவினால் செய்ததுபோல மேற்சொன்ன இடங்களில் தரிக்கும்போது, நெற்றியினிடத்தில் செழுமையுள்ள விரல்களில் நடுவிரலை விட்டு சுட்டுவிரலாலும் மோதிரமணியத்தக்க விரலாலும் குற்றமறத்தரித்துப் பின்பு பெரியவிரலால் நடுவே எதிராக அணிந்தால், எ - று. தற்சனி-சுட்டுவி ரால், அநாமிகை - ஆழிவிரல். (கூ0)

அதுவேதிரிபுண்டரமுரைத்தவங்கமவையேயிடனாகும்
பதியாலுரைத்தமந்திரங்கள்பஞ்சப்பிரமமுபநிடதம்
விதியால்வே தத்தெடுத்துரைத்தவியன்மந்திரங்களென்றறிவாய்
புதிதாய்நின்றகாலங்கண்முப்போதுகொளப்போதினுமாம்.

(இ - புரை.) அதுவே திரிபுண்டரமாகும், முன்சொன்ன அங்கங்களே திரிபுண்டரத்தரிக்குமிடமாகும்; நம்மால் அதற்கெனச் சொல்லப்பட்டமந்தி

ரங்கள் பஞ்சப்பிரமவுபநிடதம், இம்மந்திரம் வேதத்தில் முறையாக எடுத்தனா
த்த மேன்மைபொருந்திய மந்திரங்களென்று அறிவாயாக; அதற்காக நவமாக
நின்ற காலங்கள் மூன்றுபோதுகளேயாம்; அன்றியும் எப்போதுமாம். எ - டு

நீளம்புருவத்தளவாகுமிடையினீக்கமொருவிரலா
மாணந்தெய்வமுருத்திரனோடரியமகேசன்சதாசிவனு
நாளுஞ்சீலங்கடைப்பிடியாய்நன்காயீட்டுந்திரவியங்க
ளேந்தருபால்வெண்ணீறுமூலகுக்குயிராந்தோயமுமே.

(இ - புரா.) நெற்றியில் தரிக்கின்ற நீளம் புருவத்தின் அளவேயாகும்;
திரிபுண்டரமாகிய மூன்று கீற்றுக்குள் மத்தியில் ஒருவிரல் அளவு இடம்வேண்
டும்; அதற்குரிய தேவதைகள் உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவன் என்னும் கட
வுளர்களாம், இந்த ஒழுக்கத்தை யொருநாளுமறவாம லிருப்பாயாக; ஆன்மாக்க
ள் நன்மையுடன் சேர்க்குந் திரவியங்கள் பஸ்மவடிவான திருமீறும் உலகுக்
குயிராகிய நீருமேயாம். ■ - டு. (௩௨)

பலத்தின்பெருமைமாமுனியேபகரி தேலவர்தாமறிவார்
நிலத்தின்பீதுமானிடர்க்குமுத்திக்கிதுபோனெறியுண்டோ
சொலற்குத்தகுநால்வருணத்தோர்வருணச்சிரமத்தொழில்புரிவோர்
கலத்திற்குயையாவிழிகுலத்தோர்கலன் பூண்மகளீர் கைமையுற்றோர்.

(இ - புரா.) பெருமையுள்ள முனிவரே! விபூதியைத்திரிபுண்டரமாகத்
தரிப்பதினால் வரும் பலனைச்சொல்லுமிடத்தில் எவர்களறியத்தக்கவர்கள், இவ்
வுலகத்திற் பிறந்தமனிதர்களுக்கு மோகஷத்தர இதைப்போல் சொல்லலாமென்
றால் வேறுபொருளில்லை, பிராமணர்முதலிய நான்குவருணத்தார் பிராமசரிய
முதலிய நான்கு ஆச்சிரமமுள்ளவர்கள் அபாத்திரர்களாகிய இழிகுலத்தோர்
மாங்கலியஸ்திரிகள் கைம்பெண்கள், எ - டு. (௩௩)

இயாவரேனுமித்தாநுமியின்றகாலத்தியற்றுவரேற்
பாவமாயத்தனையறுத்துப்பாரிற்பிறவிக்கடனீந்தத்
தேவர்போகும்பொன்னுலகிற்சென்றுதுய்த்துச்சிவனரு
நாவினாலும்வழுத்தரியமுத்தியின்பண்ணுவரால்.

(இ - புரா.) இப்போது சொல்லிய இவர்களில் எவர்களேயாயினும் திரி
புண்டரத்தரிப்பதாகிய நரும்ஞ்செய்வார்களேயானால், பாபமாகிய பந்தத்தை
யறுத்துப் பூமியில்பிறக்கும் பிறவிக்கடலை நீந்திச் சுவர்க்கலோகத்திற் தேவ
போகத்தை அனுபவித்துப் பின்பு பரமசிவனுடைய திருவருளினால் நாவைக்
கொண்டு சொல்வதற்கரிய முத்தியின்பம் அடைவார்கள். ■ - டு. (௩௪)

கோறல்களவுகள்ளுண்டல்குருவைப்பிழைத்தல்கூட்டென்னத்
தேறும்பஞ்சபாதகத்தையொழியாதியற்றுஞ்சிறியோரு
மாறிலொன்றுதாங்கொள்ளாதநீதியியற்சீயறமிகந்த
பாறுபடிவேன்மன்னவரும்பயந்தோர்க்கொன்றபாதகரும்.

(இ - புரை.) கொலைசெய்தல் திருதெல் மதுபானஞ்செய்தல் ஆசாரியா
பசாரம் காமம் என்று சொல்லப்பெறிய பஞ்சமாபாதகத்தை எப்போதுஞ் செய்
கின்ற கீழோர்களும், ஆறிலொருபாகம் வாங்கிக்கொள்ளாமல் அநீதிபுரிந்து
தர்மத்தையொழித்த பருந்து சூழும்படியான வேலேந்திய மன்னவர்களும்,
மாதாபிதாக்களைக் கொன்ற பாதகரும், எ - று. (௩௫)

செய்தநன்றிமறந்தோருநதீவைத்தில்லஞ்சிதைத்தோருங்
கொய்துபசுவைத்தின்றோருங் கொண்டோர்ப்பிழைத்துத்திரிந்தோரு
ரெய்திற்கரிபொய்த்துநாத்தோருநோன்பையிகழ்ந்துநொடித்தோரும்
வைதுபழித்துப்பொய்யென்றுமுன் னூலிகழ்ந்தவஞ்சகரும்.

(இ - புரை.) செய்தநன்றி மறந்தவர்களும் தீமூட்டி இல்லங்களை எரித்த
வர்களும் பசுவைச் சிதைத்துத் தின்மவர்களும் கொண்டவருக்குத் துரோகஞ்
செய்த சோரஸ்திரிகளும் எளிதெனமதித்துப் பொய்சாக்ஷிசொன்னவர்களும்
விரதங்களை யிகழ்ந்துசொன்னவர்களும் சாஸ்திரங்களைப் பழித்துப் பொய்
யென்று இகழ்ச்சிசெய்த பாதகரும், எ - று. கொடித்தல்-பேசல், (௩௬)

கருப்பம்வீழ்த்தித்திரிந்தோருங்கலவாதவரைக்கலந்தோரும்
பரித்தவொருதேவினைவழுத்திப்பலதேவரையும்பழித்தோரு
மருத்திவிடத்தாற்கொன்றோருமற்றார்க்குநுதுவதிந்தோரும் (௩௭)
விருத்தர்பாலர்மடவார்கணடுங்கவினைகள்செய்தோரும்.

(இ - புரை.) கருவை யழித்துத்திரிந்தவர்களும் சேரத்தகாதவர்களு
டன்சேர்த்தவர்களும் தமது உள்ளத்திற்கொண்ட ஒருதெய்வத்தைத் துதித்து
மற்றக்கடவுளைப்பழித்தவர்களும், விஷங்கொடுத்துக் கொன்றவர்களும் தரி
த்திரர்களுக்கு உதவாமலிருந்தவர்களும் விருத்தர்பாலர் மாதர்கள் என்னுமிவர்
கள் பயப்படுமபடிக் கொடிய செய்கைகளைச் செய்தவர்களும், எ - று. (௩௭)

அடைந்தோர்க்கருளாதிருந்தோருமமரிலாசன்படைவெருவி
மிடைந்துவெரிநிட்டோடினரும்வெறியகுறளைபகர்ந்தோரு
மிடைந்தவறியோர்க்கீயாமனியமீட்டியிருந்தோருங்
குடைந்துநீருண்கவல்குளங்குட்டஞ்சிதைத்தகொடியோரும்.

(இ - புரை.) தங்களை அடைக்கலமடைந்தவர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்
யாதவர்களும் அரசன்படையின்போய்ச்சண்டை நேரிட்டவிடத்திற் பயந்து

முதுகு காட்டியோடினவர்களும், பலனில்லாதகோள்சொன்னவர்களும் வருந்தி யிருக்கும் வறுமையுள்ளவர்களுக்குக் கொடாமல் பொருளைச்சுட்பாதித்துக் தா ந்துவைத்திருப்பவர்களும், முழுகிறுண்ணும்படியான கிணறு குளம் குட்டை இவைகளை யழித்த பாவிர்களும், எ - று. வெரிந்-முதுகு. (௩௮)

ஆராமங்களழித்தோருமதிவருந்தவயின் றோருந் தீராவிடும்பைபகைவருக்குந்தவசிலருக்குஞ்செய்தோருஞ் சேரநிலையைச்சேர்ந்தொழுகித்தீவேட்டுண்ணுந்திறந்திறம்பிப் பாராவாரங்கலத்தேறிநிதிவேட்டுமுன்றபார்ப்பாரும்.

(இ - புரை.) பூஞ்சோலையை அழித்தவர்களும் அதிதிகள் பசியால்வருந் திருக்க உண்பவர்களும் பகைவராயிருப்பவர்களுக்கும் தவசிலர்களாகிய முனி வர்களுக்கும் ஒழியாத துன்பத்தைச்செய்கின்றவர்களும், சேரத்தகாததன்மை யைப்பொருத்தி, யந்தவழியில்லாந்து நித்தியாகுதிசெய்து பின்பு போசனங் கொள்ளுந் தன்மைமாறி பொருளையிச்சித்துக் கப்பலேறிச் சமுத்திரத்திற்செ ண்று உழலுகிற பிராமணர்களும், எ - று. ஆராமம்-பூஞ்சோலை, பாராவாரம்-கடல். (௩௯)

இன்னுங்கொடும்பாதகம்புரிந்தோரியாவோனுமவரெல்லாம் பின்னுஞ்சடிலமாமுனியேதருநீறணியப்பெறிவிவர்பான் மன்னும்பிறவிமுதலவினைமுழுதுமாயும்வயங்கொளியோன் மின்னுங்கனகவுதயவவாமேவவிருள்வீந்திவெதுபோல்.

(இ - புரை.) பின்னலாகிய சடையையுடைய முனிவனே! இப்போது சொல்லிவந்த பாதகங்களும்ல்லாமல் மற்றுமுள்ள பாவங்கள் செய்தவர்களே யானாலும், அவர்களெல்லாரும் திருநீறணியப்பெறுவார்களானால், அவர்களிடத் திஷ்நிலைபெற்ற பிறவிமுதலான வினைகளெல்லாம் சூரியன் சொர்னமயமான உதயகிரியிற் றோன்றினவளவில் இருளொழிவதுபோல நீங்கிவிடும்.எ-று.(௪௦)

எள்ளப்படுகீழ்மக்களெனுமிழிந்தகுலத்தோரென்றாலும் வள்ளற்பரமன்றிருநீறுமணியுமணிந்தமாண்பினரை யுள்ளத்துள்ளையிருபொழுதுமுணர்ந்துதெருண்முகிவனெனவே கொள்ளத்தகையவறிவினரேபிறவிக்கடலிற் குளியாதார்.

(இ - புரை.) இகழப்படுங் கீழ்மக்களாகிற இழிகுலத்தோர்களே யானாலும், வேண்டுவார்வேண்டியதை ஈயவல்ல பரமசிவத்தின் விபூதியும் குத்திரந் கூழும் தரித்தபெருமையாளரை இரவும் பகலும் இருதயத்திறியானித்துக் சிவமெனக்கொள்ளத்தக்க அறிவாளர்களே பிறவிக்கடலிற் குளியாதவராவார். எ - று. (௪௧)

நாடிமுன்றுகாலமெண்ணுணம்பன் நிருப்பேரிசைநவிலர்
 னாடிவிளங்கும்பா வையெனவறிவொன்றில்லாநாளு
 ளேடிவெண்ணீறினிதள்ளிநெற்றிவிளங்கத்தரிப்பானேற்
 கோடிபிதர்கள் கும்பியிடைகுளியாதரன்பாற்கூட்டுவனல்.

(இ - புறா.) உணர்ச்சியுடன் சிவபெருமானை நினைத்துத் திரிகாலங்களி
 லுத் தியானிக்காதவனாயும் அவர் திருநாமத்தின் பெருமையை நாவினாற்றி
 யாதவனாயும் கண்ணாடியிலெழுதப்பட்ட சித்திரப்பிரதமைபோல அறிவில்லாத
 வனையானாலும், விபூதியைத்தேடி இனிதாக அள்ளிநெற்றியில் விளங்கும்படித்
 தரிப்பானாயின் அவனுடைய பிதிர்கள் அனந்தம்பேர்கள் கும்பிபாகமென்னு
 நரகில் முழுகாமல் சிவபெருமானிடத்திற் சேருப்படிச் சேர்ப்பிப்பான். எ - று.
 கேடல் - தேடல். (சஉ)

எழுகோடிமந்திரமுமெண்ணிறவமுயிருநிலத்தி
 லாமுமுடையகங்கைமுதலனந்தநதியுமமரேசன்
 லீழந்தாகமீருமவ்வேள்வியனைத்தும்விளம்புங்காற்
 முழுஞ்சடையான்றிருநீறுதரும்பேறென்றுந்தாராவே.

(இ - புறா.) சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் அளவில்லாத ஸ்தலங்களும்
 இந்தப்பெரிய உலகத்திலிருக்கும் ஆழமுள்ள கங்கைமுதலான அனந்த நதிக
 ளுந் தேவேந்திரன் விரும்புகின்ற அசுவமேதயாகம் ஈருகிய யாகங்களும் ஆகிய
 இவைகள் தாழ்ந்த சடையையுடைய பரமசிவன் விபூதிதரும் பேறுகளின் ஒரு
 பேற்றினையுத் தரமாட்டா. எ - று. வீழல் - விரும்பல். (சாஉ)

பத்தியால்வெண்ணீர் ணிந்தோர்பாரைப்பொதுநீங்கிடப்புரந்து
 னாய்த்தபோகத்திறுதியினிற்சோதிவிமானத்தினிலேறி
 மைத்தகுழலாரொடுமருவிமகவான்பதத்தில்வாழ்ந்துபின்னர்ச்
 சத்தாயசத்தையொருவுசிவசாயுச்சியமேசார்வாரால்.

(இ - புறா.) பத்தியுடன் விபூதிதரித்துக் கொள்ளுகின்றவர்கள் பொது
 வில்லாமல் இவ்வுலகத்தை ஆண்டுபொருள்களை யனுபவித்து, இறுதியிற் சோதி
 யுள்ள தேவவிமானத்திலெறிச்சென்று, கரிய அளகத்தையுடைய ரம்பாஸ்திரிக
 ளுடன் தேவேந்திரனுலகத்தில் வாழ்ந்திருந்து, பின்பு சிவத்தன்மை நீங்கிச்
 சிவத்தன்மைபெற்றுச் சிவசாயுச்சியம் அடைவார்கள். எ - று. சாயுச்சியம் -
 கலத்தல். (சாசு)

இந்தவிபூதிமான் மியத்தவைதேதம்பலவுமியம்புமநீதச்
 சிந்தைக்கெளிதாய்மிகச்சுருக்கிச்செப்பினோமென்றநுள் புரியா

வந்தத்துடனேமுதலுயில்லாவாதிபரமனகன்றிடலுஞ்
சந்தக்குலநான்மறைவிரிஞ்சனுலகத்தடைந்தான்சனற்குமரன்.

(இ - புரா.) இவ்விபூதியின் மகத்துவத்தை வேதங்களெல்லாம் விஸ்
தாரமாகச்சொல்லுகின்றன ; உன்மனதுக்கெளிதாகத்தெரியும்படி மிகவுஞ்சு
ருக்கிராம் சொன்னோமென்று அருள்செய்து, ஆதியந்தமில்லாத முதற்கடவுளா
கிய கயிலாசபதியானவர் எழுந்தருளவும், சனற்குமாரமுனிவர் சந்தமுள்ள
கூட்டமாகிய சத்தவடிவான சிரேட்டமுள்ள நான்குவேதமு முணர்ந்த பிரம
லோகம்போய்ச்சேர்ந்தார். எ - று. (சுரு)

இன்னதாயவெண்ணீற்றின்றகைமையெம்மாற்புகலவற்றோ
வுன்னைநலியும்பசிதீர்த்தற்கொருப்பட்டெமைநீயுறப்பற்றி
மன்னுதிருநீறுனதுடலமலியப்பரிசித்ததனை
யன்னகாலேநிருதவடிவகற்றித்தேவாயிளையென்னு.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள விபூதியின் மகத்துவம் எம்மாற்புகழத்
தக்கதோ? உன்னைவருத்திய பசிதீர எம்மை உண்ணவேண்டுமென்று பிடித்து,
நிலைபெற்றவிபூதி யுன்சரீரத்திற் பொருந்தப்பரிசித்ததினால், முன்னுள்ள ராக்கூ
தவுருவம் நீங்கித் தேவருப்பெற்றாயென்று கூறி, எ - று. (சுசு)

அன்பினுணர்த்திவெண்ணீற்றையள்ளியரக்கன்றனக்களியா
வின்பமருளுமந்திரமுயிப்பிமுறைநீறிவித்துத்
துன்பமொழிந்தாய்பொன்னுலகிற்போகத்துய்த்துத்தொலைந்தபின்னர்
வன்பரறியாச்சிவபதத்தைமருவிவாழ்தியெனவிப்ப.

(இ - புரா.) இங்ஙனம் அன்புடன்சொல்லி விபூதியையள்ளி அரக்க
னுக்குக் கொடுத்து, பேரின்பமருளும் மந்திரோபதேசமுஞ்செய்த முறையாக
விபூதியைத் தரித்துக்கொள்ளும்படித்தெரிவித்து, துன்பம்நீங்கினவனே! சுவர்
க்கபோகவின்பம் அனுபவித்து நீங்கினபின்பு, அன்பில்லாதவர்களால் அறியப்
டாத சிவபதத்தைப்பொருந்தி வாழ்ந்துகொண்டிருவென்று விடைகொடுத்
தனுப்ப ; எ - று. (சுஎ)

பழையமுனிவனடியிணைமேற்பணிந்தாங்கெழுந்துவிடைபெற்றுக்
குழையமனத்தினுவகையொடும்பொன்னுட்டெடல்லைகுறுகுதலும்
பிழையில்பொருளின் பதந்தெரியும்வாமதேவப்பெருந்தகையுந்
தழையுமிதழிச்சுடந்தரன்போற்சார்த்தானென்றுசாற்றினான்.

(இ - புரா.) அரக்கன் பழமையாகிய வாமதேவமுனிவர் திருவடியிற்
பணிந்தெழுந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு குழையுமனத்தினுய்ச் சந்தோஷத்

துடன் தேவலோகத்திற்செல்லுதலும் பிழையில்லாதபொருளின் தன்மையுணர்ந்த அம்முனிவர் தழைத்த கொன்றைமாலையணிந்த சடாமுருடமுள்ள பரமசிவன்பால் தாம்போகவேண்டிய ஸ்தானத்திற்குப்போனார் என்று சூதமுனிவர் சொல்லினார். எ - று.

(சஅ)

பதினாறாவது திரிபுண்டரமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம். கூ.ந.க.

உ

சிவமயம்.

பதினேழாவது

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்த

அத்தியாயம்.

இவ்வண்ணம்வியந்துசூதனிறுத்தலுமதனைக்கேளா
மைவ்வண்ணக்காளகண்டன்வால்வண்ணப்பூதிருல்கு
மெய்வ்வண்ணப்பலத்தின்பெற்றிவிழைந்தனமென்னவேத்திப்
பொய்வ்வண்ணம்புகுதாவுள்ளத்தருந்தவர்புகல்வதானார்.

(இ - புரை.) சூதமுனிவர் மகிழ்ந்து சொல்லுதலும் இதனைக்கேட்டு மைம்
நிறமுள்ள காளகண்டமூர்த்தியின் வெண்மைநிறமுள்ள விபூதிதரிக்கின்ற மா
ரூதபலத்தின் தன்மையைக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்தோமென்று துதிசெய்து,
உண்மைநெறி பொருந்திய உள்ளத்தையுடைய நைமிசாரணியமுனிவர்கள்
சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. இறுத்தல் - கூறல், வால் - வெண்மை. (க)

முற்றுநான்மறைகள்கூறுமுடிபொருட்டுணிர்பையோர்ந்து
கற்றவர்கூரவராயிற்பேறுமக்கணத்தினெய்துஞ்
சிற்பியற்கூரவர்தம்பான்மானிடர்சிவமெய்ஞ்ஞானம்
பெற்றிடிவவரெவ்வாறுபிஞ்ஞகன்பதத்தைச்சேர்வார்.

(இ - புரை.) நான்குவேதமுழுவதுஞ் சொல்லத்தக்க முடிவான பொரு
ளின் நிச்சயம் அறிந்து கற்றவர்கள் ஆசாரியரானால் சிவபதம் அப்பொழுதே
கிடைக்கும். அவ்வாறு கற்றுணராத ஆசாரியரிடத்தில் மானிடர்சேர்ந்து மெய்
ஞ்ஞானம் பெறுவார்களானால், சிவபதத்தை அவர்கள் எவ்வண்ணஞ்சேர்வார்
கள். எ - று.

(உ)

அருந்தவமுனியேயிர்தவினாவுக்குவிடையாதன்பு

புரிந்தெமக்குரைத்தியென்றுபுராதனமுனிவர்கூற

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தது. ௨௬௭

வீரிந்தநற்கலைகள்வல்லவியாதனைமனத்தினேத்தித்
திருந்தியதவத்துச்சூதமுனிவான்செப்பினானே.

(இ - புறா.) அரியதவமுள்ள சூதமுனிவரே! இந்தவினாவுக்கு விடை ஆராய்ந்து அன்புகூர்ந்து எமக்கு அருள்செய்யுமென்று புராதனர்களாகிய கைமி சாரணியமுனிவர்கள் சொல்ல; விரிவாகிய பலகலைகளிலும் வல்லவராகிய வியாசரை இருதயத்திற் சிந்தித்துத்தித்து கல்லதவத்தையுடையசூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௩)

பரவைசூமுலகில்வாமுமானிடப்பகக்கட்கெல்லா
மரணதநருமத்தோங்குங்கிரியையிலவாவொன்றுண்டேற்
சூரவனதறிவின்கீழ்மைமேன்மைதான்குறிப்பதென்னே
(௪) திரயிறுமன்பினேசிவகதிசேரலாமே.

(இ - புறா.) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் மானுடரான சிவர்களுக் கெல்லாம் சிவதருமமாக மேன்மைதங்கிய கிரியாபாதத்தில் விருப்பமென்ப தொன்றுண்டாயிருக்குமானால், ஆசாரியருடைய அறிவின்கீழ்மையையும் பெரு மையையும் நான்குறிக்கவேண்டியதில்லை; உறுதியாகிய அன்பினாலேயே சிவ கதியுடையலாம். எ - று. (௪)

உடைத்தெறிந்திட்டகல்லிற்பசுமண்ணின்மரத்தினோட்டிற்
கிடைத்தவற்றென்றுதன்னையரனெனக்கிரியைபேணித்
கடைப்பிடித்துறுதிகூழ்மவாவொடுகனிவனுயின் (௫)
விடைக்கொடியுயர்த்ததோன்றல்கருமத்தான்முத்திமேவும்.

(இ - புறா.) உடைத்த எறிந்தவிட்ட கல்லிலும் ஈரமுள்ள மண்ணி லும் ஒட்டிலும் இவைகளும்ல்லாமல் வேறெதுகிடைத்தாலும் அவைகளிலொ ன்னுப பரமசிவனாக பாவித்துக் கிரியைவிரும்பி மறவாமற்பற்றி னுதியிருந்த அன்புடன் ஒருவன்மனங்கனிவானானால், அவனுக்கு ருஷபக்கொடியுள்ள பரம சிவனது கிரியையால் முத்திகிடைக்கும். ■ - று. (௫)

காட்டிடுங்கூரவன்னுநுங்கயவனாந்தகையனேனு
மீட்டெந்திரமும்வாளாவரனமாமியல்பிற்றேனுங்
கேட்டமாணாக்கன்றானுமறிவிற்கீழ்மகனுமேனு
நாட்டியவவாவொன்றுண்டேற்சிவபதநண்ணுவானே.

(இ - புறா.) உபதேசிக்கும் ஆசாரியன் சாஸ்திரவிகாரணியில்லாதவ னேயானாலும் உச்சரிக்கிற மந்திரமும் பயனில்லாத வசனமேயானாலும் உபதே சம்பெற்ற சீடன் வீடுவகயில்லாத கீழ்மகனேயானாலும் சொல்லிய அன்பென் பது உண்டாயிருக்குமானால், சிவபதத்தை யடைவான். ■ - று. (௬)

ஆரணநான்குமோதியறிந்தேரறிஞனே னுங்
காரணவேள்வி நூறுங்கருத்தினின்முடித்தானேனும்
வாரணமுரித்தவள்ளன்மலரடிதன்னின்வைத்த
பூரணவேட்கையில்லான்பொருத்திடான்முத்தியன்றே.

(இ - புரை.) நான்குவேதங்களும் ஒதியுணர்ந்த ஞானவானானும் சுவர்க்கபதப் பிரவேசத்திற்குக் காரணமாகிய நூறுயாகம் விரைவாகச்செய்து நிறைவேற்றினவனே யானாலும், யானையையுரித்த நம்மிறைவன் திருவடிமலரில்வைத்த பூரணமாகிய அன்பில்லாதவன் முத்தியடையான். எ - று. (எ)

ஆதலாற்கருமம்யாவுமையத்தோடியற்றிநின்ற
பேதைமையுளத்தார்பெற்றபேறில்லைபண்டோர்வேடன்
போதமிலரசன்சொன்னவினோதநற்பொருளென்றெண்ணி
வேதநாயகனைப்பூசித்துயந்தமைவிளம்புவாமே.

(இ - புரை.) ஆகையினால், கிரியைகளெல்லாம் சந்தேகத்துடன்செய்திருக்கும் அறிவில்லாதவர்கள் அடைந்தபேறு ஒன்றுமில்லை; பூர்வத்தில் ஒருவேடன் ஞானமில்லாத ஒரு அரசன்சொல்லிய வினோதவார்த்தையை நல்லபொருளென்று நம்பிப் பரமசிவனைப்பூசித்து உயந்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம். எ - று. (அ)

பண்பொஞ்சாலதேசப்பார்த்திபக்குமரன்மிக்க
திண்டிறற்சிங்ககேதுவெனும்பெயர்ச்செங்கோல்வேந்தன்
கொண்டலொத்துதவுகையான்கோதுலான்குணத்தின்மிக்கான்
நண்டிதலின்மீவேட்டமாடுவான்சமைந்துபோனான்.

(இ - புரை.) பூர்வத்தில் பஞ்சாலதேசத்தில் பராக்கிரமமுள்ள சிங்ககேதுவென்னும் பெயர்பெற்றுச் செங்கோல்செலுத்துபவனும் மேகம்போற்கொடுக்குங்கையனும் குற்றமில்லாதவனும் நற்குணத்திற்கிறந்தவனுமான அரசன் ஒருநாள் நீக்குதலில்லாமல் வேட்டையாட உத்தேசித்துப்போனான். எ - று.

தடி மிசைவலைவார் காவித்தடந்தொறும்வருவார்கோடி
துடியொடுமிரலைபொங்கத்தொண்டகத்துவைப்பார்கோடி
மடிசெவ்ஞமலிபற்றிவருபவர்கோடிகோடி
கூடிதருதொகையோர்குழக்காட்டகம்வேட்டஞ்செய்தான்.

(இ - புரை.) தடிகளின்மேல் வலைகளும் வார்களும்பிபாட்டுச் சுமந்து கொண்டொமார்க்கந்தோறுஞ் செல்லுகின்ற கோடி வேடர்களும் துடியுடன் ஸிங்காதமுழங்கக் குறிஞ்சிப்பறைகள் முழக்குகிற வேடர்கள் கோடிபேர்

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தது. உகை

களும், வளைந்த காதுகளையுடைய காய்களைப்பற்றிக்கொண்டு வருகின்றவர்கள்
கோழிகோழிபேர்களும் இவ்வாறு கணக்கில்லாத வேடர்கூட்டஞ் சூழ்ந்துவரச்
சென்று, காட்டினிடத்தில் வேட்டையாடினான். எ - று. காவுதல் = சுமத்தல்.

அப்பெருவனத்திற்சண்டனெனும்பெயர்வேடனெஞ்சி
பெய்ப்பெருநெறியுநேடிவிலங்கினையெறியவெண்ணி
யொப்பருஞ்சிலையினேடுமங்கணபிடித்துருத்துச்செல்வான்
திப்பியமொழிந்துகந்தியிடிந்தவாலயத்தைச்சேர்ந்தான்.

(இ - புரா.) அந்தப்பெரிய ஆரணியத்திற் சண்டனென்கிற ஒருவேடன்
தனித்து எல்லாவழிகளையுந்தேடி மிருகங்களைக்கொல்ல நினைத்து, ஒப்பில்லாத
வில்லையும் பாணத்தையும் பிடித்துக் கோபத்துடன் செல்லுகின்றவன், பொலி
வுமாறி இடிந்து பாலாயிருக்கும் ஒரு ஆலயத்திற் சேர்ந்தான். எ - று. திப்பி
யம் = திவ்வியம். கந்தி - பொலிவுகெட்டு. (கக)

சிதைந்துருவழிந்துவீழ்ந்துகிடந்ததோர்சிவலிங்கத்தைக்
குதைந்தவார்கழிவேடன்கண்டனன் குறித்தநெஞ்சிற்
புதைந்தபேரன்பினாலேபோற்றினனெடுத்தப்போந்து
தைந்தபூந்தெரியல்வேய்ந்ததராபநிதிருமுன்காட்டி.

(இ - புரா.) சிதைவுபட்டு உருவமழிந்து விழுந்திருந்த சிவலிங்கத்தைக்
கண்டு, குதையுள்ள நீண்ட கண்களையுடைய அந்தவேடன் அதை நிதானித்த
மனதில் நிறைந்த பேரன்புடன் துதித்தெடுத்துக்கொண்டுவந்து, நெருங்கிய
பூமாலையணிந்த அரசன்முன்னர்க்காட்டி, எ - று. (கஉ)

அரும்புவிழுமுதுமானுமரசனேயரசரேறே
விரும்பியவடியேன் கையின்மேவியசிவலிங்கத்தைப்
பெரும்பயன்றெறிந்துபோற்றிப்பூசுக்கும்பெற்றியெல்லார்
தரம்பெறவுரைத்தியென்னச்சாற்றினன்சாற்றலோடும்.

(இ - புரா.) அருமையான பூமிமுழுதுங் காக்குமரசனே! மன்னவாசிங்
கமே! விரும்பக்கொண்ட அடியேன் காத்திற் பொருந்திய இச்சிவலிங்கத்தை
மிகுந்தபயனறிந்து துதித்துப்பூசுக்கிற முறைமையெல்லாம் கிரமமாகச்சொல்ல
வேண்டுமென்றான். அப்படிக்கேட்டவளவில், ■ - று. (கக)

மடமையினன்றோவிற்தவனசரனுரைத்தமாற்றம்
புடையமர்த்தீர்கள்கேண்மினென்றுகைபுடைத்துநக்குப்
படையுலாந்தடக்கைவேடநினக்கதுபணிப்பனென்னாக்
கடலுலகாரும்வேந்தனசதியாற்கட்டுரைத்தான்.

(இ - புரா.) என்னருகிலிருப்பவர்களே! இந்த வேடன் சொன்னவார்களை அறியாமையினால்லவா? கேளுங்களென்று கைதட்டி நகைத்து, ஆயுதமேந்தும் பெரியகையுள்ள வேடனே! பூசைசெய்கிற முறைமையைச் சொல்லுகிறேன்கேளென்று, கடல்கூழ்ந்த உலகாரும் அரசன் ஏனனமாகச் சொல்லுகிறான். எ - று. அசதி-ஏனனம். (கசு)

ஏந்தியசிவலிங்கத்தையியல்பின்மஞ்சனரீராட்டிப்
பூத்துணர்கந்தஞ்சாற்றிப்புகையொடுத்திபரல்கி
மாந்தரைச்சுட்டசாம்பர்கொணர்ந்துமுன்வைத்துப்போற்றி
யாய்ந்தரீ துய்க்குந்தீம்பாலடி சிலோடவையுநல்கி.

(இ - புரா.) ஏந்திய சிவலிங்கத்துக்கு விதிப்படி திருமஞ்சனரீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, சந்தனபூஷ்பந்தரித்துத் தூப தீபங்கள்கொடுத்து, இறந்தமனிதரைச்சுட்ட சுடலைச்சாம்பரைக்கொணர்ந்து எதிரில்வைத்துப்போற்றிசெய்து, பதமறிந்து நீ உன்னுகின்ற மதுரமுள்ளபாலன்னமும் இன்னுமுள்ளவைகளை யும் நிவேதித்து, எ - று. (கரு)

நேயமோடிறைஞ்சிபேத்திரிந்தத்தங்கன்புரிந்துநின்று
வாயிலுலமுதகானம்பாடியும்வணக்கஞ்செய்துந்
தூயநற்பூசைசெய்வாயென்றிறைசொன்னான்முற்றுங்
காயும்வெஞ்சிலைக்கைவேடன்மெய்ம்மையாற்கருத்திற்கொண்டான்

(இ - புரா.) அன்புடன் பணிந்து துதித்து, நடனங்கள்செய்து வாயிலுல் மதுரமுள்ள தீதங்கள் பாடியும் பவித்திரமான நல்லபூசைசெய்யென்று அரசன் சொன்னான்; பகைவரைக்கொல்லத்தக்க வேடன் அவற்றையெல்லாம் உண்மையாக மனதிலெண்ணிக்கொண்டான். எ - று. (கசு)

நெஞ்சினில்வேட்கைக்கூரக்கடைப்பிடிநிகழ்தலாலே
வஞ்சமுற்றரசன்சொன்னவீதிமுறைவழுவாதெண்ணி
யஞ்சலித்தமலன் பூசையனுதினமொருநாள்போல
விஞ்சவேபுரியுங்காலத்தொருபகல்விரதவேடன்.

(இ - புரா.) விரதங்கொண்டிருக்கும் அவ்வேடன் மனதில் அன்புமிகுதியாகஅரசன்சொன்னவையெல்லாம் உறுதியாய்க்கொண்டதினால், அவ்வரசன் கபடங்கொண்டுசொல்லியமுறைமையில் ஒன்றுந்தவறாமல் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு வணங்கிச் சிவபூசை முதல்நாள்போலவே செய்யுங்காலத்தில், ஒருநாள், ■ - று. கடைப்பிடி-உறுதிப்பாடு. (கஎ)

மற்றையவெல்லாங்கொண்டுவர தனைப்பூசைசெய்வா
னுற்றனனடிலே துகண்டிலனொல்லேயகிச்

சுற்றியவனங்களைங்குந்துருவினனேடிக்காணன்
கற்றையங்குதுவாளோடுகருத்தழிந்திஃதுசொன்னான்.

(இ - புறா.) சிவபூசைக்கு வேண்டிய திரவியங்களைல்லாந் சேகரித்
தக்கொண்டு பூசைசெய்யவாரம்பித்தச் சேகரித்த திரவியங்கள் சரியாகஇருக்
கின்றனவாவென்றுபார்க்கையில், சுடலைச்சாம்பரொன்றில்லாமையினால் விரா
வுடன் சுடலைகளெல்லாந் தேடிப்பார்த்து அகப்படாமல் மனம்வருந்தித் தன்
மனைவியுடன் சொல்லுகிறான். ■ - று. துருவல்-தேடல். (கஅ)

குன்றியந்தாமநான் மருவிமுலைக்கொடிச்சிகேட்டி
யன்றுநங்குரவனுவரசர்கோன்பணித்தவாறே
யின்றளவீசன் பூசையியற்றினேன்குறையாடின்றி
யொன்றவற்றில்தேலண்ணல்பூசையின்றொழிபுங்கண்டாய்.

(இ - புறா.) குன்றிமணிமாலையையும்படியான குவித்ததன்முள்ள
குறமாதாகிய என்மனைவியே! கேட்பாயாக; நம்முடைய குருவாகிய அரசன்
அன்றுசொன்ன முறைமைப்படி யின்றவனாயில் சிவபூசை குறைபாடில்லாமற்
செய்தேன்; அந்தப்பூசைத்திரவியங்களிலே இப்போது ஒருதிரவியமில்லாவி
டில் சிவபூசைக்கிரடந்தப்பிப்போம். ■ - று. கொடிச்சி-வேடமகள். (கக)

பூசனைவழுவுமாயிற்புலாறுடறண்ணப்போற்றிச்
சீசியானிருக்கலாற்றேனிறப்பதேதிண்ணமென்றான்
மாசிலாவுள்ளத்தாளுங்குறையேதுவந்ததென்றான்
துசலாமல்குலாய்கேள்குடலையினடலையென்றான்.

(இ - புறா.) சிவபூசை தவறுமானால் சீச்சி இந்த நாற்றவுடலைவைத்
தக்கொண்டிருக்கமாட்டேன், இறந்துபோவதே நிச்சயமென்றான், குற்றமற்ற
மனமுடைய அந்தக்குறமாதும் இப்போதுநேரிட்ட குறைபாடுஎனவென்று
கேட்க; ஆடையணிந்த அல்குலையுடைய பெண்ணே! சுடலைச்சாம்பலே ஒன்று
குறைபாடு என்றான். எ - று. (உ-0)

உரைத்தவற்றுள்ளேயொன்றின்றியினுமுவகைகூர்ந்து
பரித்திடார்தொண்டர்பூசையென்றுநீபகர்ந்தயாவுங்
கருத்தினிலுணர்ந்தேனின்றிகண்ணுசுற்பாமன்றன்னை
யருத்தியால்வழிபட்டேத்தவறைகுவாடியென்றான்.

(இ - புறா.) சொல்லிய திரவியங்களில் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் அடியார்
கள் சந்தோஷத்துடன் பூசையைத்தொடங்காக்கொன்று நீசொன்னவையெல்ல
லாம் மனதிலறிந்தேன்; இப்போது சிவபூசை யன்புடன்செய்து துதிக்க
யேன் ஒன்றுசொல்லுகிறேன் என்றான். ■ - று. (உ-க)

ஈமத்தினட லையொன்று குறைந்ததென்றிரங்கவேண்டா
சேமித்தந்தமில்லிற்செந்தழல்கொளுவிமுத்தி
காமித் துநான் வீழ்ந்தந்தக்கனல்புகுந்தவீவேனின்னே
பூமொய்த்தமார்பவெந்தசாம்பராற்பூசைசெய்வாய்.

(இ - புரா.) சுடலைச்சாம்பரொன்று குறைந்ததென்று விசனப்படவேண்டியதில்லை, காவலாகக்கட்டிய நம்முடைய குறிச்சியில் தீவைத்துக்கொளுத்தி விட்டு, நான் மோகித்ததைவிரும்பி அந்தத்தீயில்விழுந்து இறந்துபோகிறேன்; பூமாலையணிந்திருக்கும் மார்பையுடையநாயகனே! அந்தச்சாம்பரைக்கொண்டு இப்பொழுதே சிவபூசைசெய்வீராக என்று கூறினான் எ - று. ஈமம்-சுடலை,

என்றவன் சொல்லக்கேட்டவெயினனுமினைந்து சொல்வான்
மன்றலங்குமுலாய்கேட்டியில்லறம்வளர நின்றான்
மன் மனிமனைவியாலேதருமமேமுதலநான்கு
மொன்றிடவேண்டுமென்னுமுலகமென்றுரைத்துப்பின்னும்.

(இ - புரா.) அங்கனம் சொல்லியதைக்கேட்ட அவ்வேடன் மனமிறங்கிச் சொல்லுகிறான்; வாசனையுள்ள அளகத்தையுடைய மாதே! நான் சொல்வதைக்கேள், இல்லறம்வளரும்படி விரும்பியிருக்குமொருவன் தன்மனைவியினால் தருமமுதலாகியநான்கும் பொருந்தவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்; என்று சொல்லி மேலுஞ்சொல்லுகிறான். எ - று. எயினன்-வேடன். ()

பொங்கிளமுலையாய்கேண்மோபுதல்வரைப்பெற்றாயல்லே
மங்கையின்பருவத்தின்பமாதானீமன்னுங்காமம்
தங்கியகாதன்மேன்மேற்றழைத்திடுமிளமைதன்னி
லங்கியில்வீழ்த்துசாதற்கடுக்குமோவடாதுகண்டாய்.

(இ - புரா.) இளமைமிருத்த தனத்தையுடையவனே! கேள்; நீஇதுவரையில் புத்திரசம்பத்து அடையவில்லை, நீயோ மங்கைப்பருவமுள்ளவன், காமம்போருத்திய ஆசைமேன்மேற்றழைக்கு மிளமையில் தீயில்விழுந்துசாதல் அடுப்பதோ அடுப்பதல்லவே. எ - று. மங்கைப்பருவம் - பதின்மூன்றுவயதுள்ளகாலம்.

மின்குலமனையவாளிவேட்டுவர்க்கரசாய்த்தோன்று
நின்குலமைத்தனில்லாநிரயம்புக்காழ்த்துபோன
வென்குலத்தவரையெல்லாநரகினின்றேற்றிமேலேன்
புன்குலத்தன்னையோம்பிப்புரப்பவர்பாவரென்றான்.

(இ - புரா.) மின்னற் கூட்டமொத்த பாணமேந்திய வேட்குலத்துக்கு அரசனாகப்பிறந்த உனது தந்தையின் வமிசம் புத்திரானில்லாமல் நரகத்திலுழைப்போயிற்று. என்குலத்தவரையெல்லாம் நரகத்தினின்றும் கரையேற்றி இனி அன்புல்லியகுலத்தை ஆதரித்து ரக்ஷிப்பவர்கள் யாரென்று சொன்னான். எ - று.

கருங்கயல்விழியாள்கேட்டுக்கூறினார்கருப்பமென்னு
மருங்கயற்கடலுளாழந்தங்கழிவுறுமறிவிலாரிற்
பெருங்கயமுரித்தோன்றெண்டுபேணியேமாயப்பெற்றாற்
பொருங்கயமனையாய்பின்னும்விழைவதோர்பொருளுமுண்டோ

(இ - புறா.) கரியசேலையொத்த கண்களையுடையவன் தன்கணவன்
சொன்னதைக்கேட்டு யானையையொத்தபுண்பலனே! அறிவில்லாதவர்கள் பிறவி
யாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கி இறந்துபோகிறதுபோலப் பெரியயானையை
யுரித்த பரமசிவனுடைய அடிமைத்திறத்தை ஆதரித்து இறந்துபோகப்பெற்
றால், அதற்குமேலும் விரும்பத்தக்க பொருளொன்றிருக்கின்றதோ? இல்லையே;
எ - று. (௨௯)

புரவலமறாதுசீசன்பூசனை முடிக்கவேண்டி.
விரவனல்குளித்திப்போ துவீவன்யானென்னலோடு
மரவெனத்திகழும்லகுலாயிழைதுணியைவையார்ந்து
பரவருங்கற்பினோயெரிபுகப்பணித்தலோடும்.

(இ - புறா.) இறைபவனே! தடுக்காதே, சிவபூசை நிறைவேற்றவேண்டி.
இப்போதே இப்பெரியதியில்விழுந்து நானிறந்து போகிறேன் என்று சொன்ன
அளவில், பாம்பின்படம்போல் விளங்குகின்ற அல்குலையுடைய தன்மனைவியின்
துணியையுறிந்து யாவருந் துதிக்கத்தக்க கற்புள்ளவனைத் தீயில் விழும்படி உத்த
ரவுசெய்தமாதிரித்தில், எ - று. (௩௦)

வானயாழிழித்ததென்னவரையினின்றிழிந்துபாயும்
கானயாற்றருவியாழக்கலன்பலவணிந்துசுண்ண
நானஞ்செய்வாசம்பூசிறுமலர்மாலேசூடிப்
பாணுனவெண்பாட்டார்த்துக்கணவனைப்பணிந்துவாழ்த்தி.

(இ - புறா.) ஆகாயக்கங்கை யிழிவதுபோல மலையினின்றிழிந்துபாயும்
கானயாற்றருவியில் ஸநானஞ்செய்து, பலவித ஆபரணங்களை யணிந்து, சுண்ண
ணப்பொடியும் சந்திரியும் கலந்த சந்தனக்குழம்பு பூசி, நறுமணப் பூமாலை
தரித்து பாலி னுரையையொத்த வெண்பட்டணிந்து தன்கணவனைவணங்கித்
துதிசெய்து, எ - று. (௩௧)

மனையிவ்யுத்தங்கிசொத்திவலங்கொண்வெணங்கியேத்திப்
புனைமதிக்கண்ணியானறன்பொலன்கழறொழுது போற்றித்
தினையெனுந்துணையுநீங்காதன்பொருசிந்திப்போர்கள்
வினைவிலங்கறுக்குமையாவிண்ணப்பங்கேளாயன்றே.

(இ - புறா.) தீனது வீட்டில் நெருப்பையிட்டுப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து
வணங்கிப்பின்பு சந்திரசூடான பரமசிவனு பொன்னிறமுள்ளிருவடினை
வணங்கித் துதிசெய்து, தினையளவும் நீங்காமற்றியாணிப்பவர்கள் வினையாகிய

விலங்கைத் தறித்துவிடும் ஐயனே! அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தைக்கே
என்று கூறி, எ - று. (௨௯)

இந்திரியங்களைத் துமலராகவென துகாயங்
கந்தமார்புகைபிற்காட்டுமகிலாகக்கருத்துநீடுஞ்
சுந்தரத்திபமாகப்பிராணன்றுய்ப்பனவேயாக
வந்தநாற்கரணமுற்றுமருக்கியமாகக்கொண்டே,

(இ - புரா.) பஞ்சேந்திரியங்களே மலராகவும் என்னுடையசரீரமானது
வாசனைதந்திய அகித்புகையாகவும் என்னிருந்தபமானது மிகுந்தசுந்தரமுள்ள
திபமாகவும் பிராணானது நிவேதனமாகவும் அந்தக்கரணமுழுவதும் அருக்
கியமாகவும் ஏற்றருளி, எ - று. (௩௦)

அடியனேன்சீவன்பூசாபலத்தினையடையல்வேண்டுங்
கொடியன்யானமார்வாழ்வுந்ருதிக்கிலென்பிறவிதோறும்
தடையறத்தோன்றினாலுமாயையையத்தணந்துவெள்ளை
விடையநின்கழற்கீழன்புவேண்டுவெனன்றுவேண்டி.

(இ - புரா.) அடியனது சீவன் பூசைப்பலனை யடையவேண்டு
மெண்டு பிரார்த்தித்துப் பின்பும் நான் தேவர்கள்வாழ்வையுந் ருதிக்கின்றி
லேன், தடையல்லாமல் என்பத்துநான்குலகும் யோனிகடோறும் பிறந்தா
லும் மாயையினதீங்கி, வெள்ளைருகப்பாகனத்தில் ஆரோகணித்துக்கொண்
டெழுந்தருளுகின்ற நின்றிருவடியின்கீழ் அன்புபொருத்தவிரும்புகிறேனென்று
வேண்டி, - று. (௩௧)

செங்கபலனையகண்ணுள்செழுந்தழற்பிழம்புதன்னுட்
பங்கயமலரிற்செல்லுந்திருவென்பாய்ந்துமாயப்
பொங்கியசாம்பராகக் கண்டனன்புளகமோங்கி
யங்கையினடலையேந்தியீசனையருச்சித்தானே.

(இ - புரா.) செவ்விய சேற்கண்டைபோலும் கண்ணுள் செழுமையான
திப்பிழம்பில் தாமரைமலரிற்செல்லுந் திருமகன்போலவிழுந்து பரிசுத்தமான
சாம்பராகக்கண்ட அவ்வேடன் புளகங்கொண்டு, அந்தச்சாம்பரைத் தன்னுள்
ளங்கையில் எடுத்துக்கொண்டு பரமசிவனை அருச்சித்தான், எ - று. (௩௨)

இறையவன்பூசைமுற்றியிறுதியிற்கழித்தவெல்லாம்
பிறைது கவென்றுமேற்கும்பெற்றிபோலற்றைப்போது
மறைமுதல்பூசைச்சேடம்வாங்குவான்வந்துதோன்றி
நிறையுடனின்றான்கண்டு நெடுந்தகைநினைவிறேர்வான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சிவபூசை நிறைவேற்றி அந்தப்பூசையின் முடி
வில் கழித்துவிட்டதையெல்லாம் அவன்மனைவி நாடோறுமேற்றுக்கொளீவது

போல, அன்றையதினமும் வேதமுதல்வரான பரமசிவனுடைய பூசை நிருமா
லியத்தை வாங்கிக்கொள்ளவந்து வணக்கமுடனின்றான்; அதை வேடன்கண்டு
தன்மனதில் ஆலோசிக்கின்றான். எ - று. (௩௩)

மனைபடுத்தியில் வீழ்ந்துமாண்டதுமாய்ந்தாள்வெந்த
புனிதவெண்சாம்பரானும்பூசனைமுடித்தவாறுங்
கனவுகொன்னவுதான்கொல்கழிந்தவன்வந்துநின்றான்
வினையினால்வெந்தவில்லும்பண்டுபோல்விளங்கிற்றென்னே.

(இ - புரா.) வீட்டிற் பற்றியதீயில் ஈமது மனைவியிறந்தது இறந்தவன்
வெந்த புனிதமான வெண்சாம்பரால் நாம் பூசைசெய்து நிறைவேற்றிய முறை
யுஞ் சொப்பனமோ? அல்லது நினைவுதானோ? ஈதென்னவியப்பு; முன்னிறந்த
வள் இதோ நிற்கின்றான், வெந்தொழிந்த வீடும் முன்போலப் பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்கின்றது. இது என்னகாரணமோ? எ - று. (௩௪)

உளத்தினினினையுந்தோறுமதிசயித்தாவகையேதான்றத்
துளக்கறநின்றவந்ததுணைவிறன்முர்த்தைகநோக்கி
வளர்த்தசெந்தழுவில்வீழ்ந்தாய்மாய்ந்தலைவந்தவாறுங்
கிளத்துதிவெந்துநீறுங்கிளர்மனைதழைந்ததோடும.

(இ - புரா.) மனதில் இவ்வாறு நினைத்துத்தோறும் ஆச்சரியமடைந்து
சந்தோஷம் உண்டாக, நடுக்கமில்லாமலிருக்கிற தன்மனையவள்முகத்தைப்பார்
த்துப் பெண்ணே! வளர்த்த அக்தினியில் விழுந்த நீ இறவாமல்வந்தவாறும்
வெந்துநீறுனவீடு முன்னிலும் செழுமைபாயிருந்த முறைமையுஞ் சொல்லீவ
ண்டுமென்றனன். எ - று. (௩௫)

வேறு.

என்னொழிந்தானதுகேட்டலுமீதுசென்னாண்
மின்னுர்தழுவில்வைத்தாங்கதில்வீழ்ந்ததன்மறிப்
ல் பின்னாவினைந்தபடியிதெனப்பேசவற்றே
பொன்னாரமாற்பதுயினீங்கினர்போலவந்தேன்.

(இ - புரா.) என்று சொல்லலும் அதைக்கேட்ட வேடன்மனைவி பொ
ன்மாலையணிந்த மாற்பையுடைய என்பிராணநாயகனே! வீட்டில் ஒளிரிதிறந்த
நெருப்பைவைத்து அதில்விழுந்தது எனக்குத்தெரியுமேயல்லாமல், பின்பு விளை
ந்தது இவ்வாறென்று நான் சொல்லமுடியுமோ? நித்திரைநீங்கினவர்கள்போல்
வந்தேன். எ - று. (௩௬)

கனையாரழங்குவிரிந்துகரிந்துவீழ்ந்த
மனையானழியாவளனோடுவயங்கல்கண்டே.

னெனையாளுடையாயெனமங்கையிறுத்தலொடு
நினையாமகிழ்வெய்தினனீதுநிகழ்ந்தகாலே.

(இ - புறா.) நிறைந்த தீப்பற்ற கரிந்துபோன நம்முடைய வீடு அழி
யாதவளப்பத்துடன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டேன், என்னு
டைய நாயகனே! என்று தன்மனைவி சொன்னவளவில், நடந்த இந்த அகிசயத்
தை மனதிலெண்ணி மகிழ்ச்சியடைந்தான். இது நடந்தகாலத்தில், ■ - று.

வேறு,

கோடிச்சங்கடர்குழுவியதெனவொளிகொழிப்ப
வாடகத்தினுமணியினுமமைத்ததோர்விமான
மூடறுத்துவான்முகட்டிழிதரவதிலுறையுங்
கேடில்சீர்க்கணநாதர்வந்தினையனகிளந்தார்.

(இ - புறா.) ஒருகோடி சூரியர்கள் ஒன்றாய்க்கூடினும்போல ஒளிதழை
க்க பொன்னினாலும் இரத்தினங்களினாலும் அமைக்கப்பட்டதாகிய ஒருதேவ
விமானம் ஆகாயமுகட்டைப் பிளந்துகொண்டு இழிந்துவர, அதில்வீற்றிருக்
கும் அழிவில்லாத சிறப்புள்ள கணநாதர்கள்வந்து இந்த வார்த்தை சொல்லு
கிறார்கள். எ - று. (௩௮)

செங்கைவார்சிலைக்கிராதநின்றேவியினோடும்
பொங்குபேரொளிவிமானத்திற்பொருக்கெனவேற்றி
யெங்நாயகனேழினோடேமூலகின்றாள்
பங்குங்குனையக்கொடுவருகென்னவேபணித்தான்.

(இ - புறா.) சிவந்தகையில் வில்லேந்தும் வேடனே! உன்னையும் உன்
மனையானையும் அதிகரிக்கும் பெரிய ஒளியுள்ள இவ்விமானத்தி லேற்றிக்கொ
ண்டு, எங்களிறைவரும் பதினான்கு உலகங்களையும் ஈன்றருளிய பார்வதிதேவி
யார்பாகருமாகிய பரமசிவம் தம்முடைய உலகத்துக்கு விரைவுடன்கொண்டு
வரும்படி எங்களுக்குக் கட்டினையிட்டனர். எ - று. (௩௯)

அண்ணலேவலினடைந்தனமிக்கணத்தயிலார்
கண்ணினொளமும்வருகரீயென்றனர் கழறி
விண்ணினோர்புகழ்விளங்கொளிவிமானத்தினேற்றி
மண்ணினோர்தொழ்ச்சென்றனர்மங்குல்வானெறியே.

(இ - புறா.) பரமசிவனுடைய கட்டளையினால் நாங்கள்வந்தோம்; ஆத
லால் வேலொத்தகண்களையுடைய உன்மனைவியுடன் வருவாயென்றுசொல்

உமர்மகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. ௩௩௩

லித் தேவர்கள்புகழும் விளங்கும் ஒளியையுடைய விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு
பூலோகத்தாரொல்லாந்தொழ, ஆகாயமார்க்கம் சென்றார்கள். எ - று. (௪௦)

பாயும்வெம்பரிவேள்விகளைத் தையும்பரித்த
தூயராயினுமணுகொணச்சிவதுறக்கத்தி
லாயவேடனோடரிவையைப்புகுத்தினானோர்
மாயநீங்கியபேரின்பவாழ்வினின்மகிழ்ந்தார்.

(இ - புறா.) அசுவமேதயாக முதலிய உத்தமயாகம்பல செய்தவர்களே
யானாலும் சேரக்கூடாத சிவசுவர்க்கத்தில் அந்தவேடனையும் அவன் மனைவி
பையும் சேர்த்தார்கள், அவ்விருவரும் மாயநீங்கிய பேரின்பவாழ்வில் மகி
ழ்ந்திருந்தார்கள். எ - று. (௪௧)

ஆதலாலரன்பூசனைக்குரியதையறியிற்
காதலாலுறுங்கடைப்பிடியன்றிவேறில்லை
மாதுபாகனைவழிபடற்கிதுமறைப்பொருளென்
றோதினென்றெல்லேநூலுணர்சூதனாமுரவோன்.

(இ - புறா.) ஆகையால், சிவபூசைக்குரியதை ஆராயுமிடத்தில் அன்
பினுலுண்டாகும் உறுதிப்பாடேயன்றி, வேறென்றுமில்லை; பார்வதிபாகனை
ஆராதிப்பதற்கு இதுதான் வேதத்திற்சொல்லும் உண்மைப் பொருளுமென்று
வேதசாஸ்திரபுராணங்கள் அறிந்த சூதமுனிவர் சொல்லினார். ௩ - று. (௪௨)

பதினேழாவது வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம். கூஎடு

உ

சிவமயம்,

பதினெட்டாவது

உமா மகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்த

அத்தியாயம்.

காதலாலொருவர்கருதுவயாவுங்கருதியவண்ணமேதருவ
தோதுமாகமங்கடெரிந்தெடுத்துரைத்ததுமா மகேச்சுரமெனப்பகருந்
திதிலாவிரதமெவற்றினுமேலாந்திறத்தொன்றுளதெனவியந்து
தன்மாதவத்திரியாவருங்கேண்மினென்றதன்வரன்முறைசொன்னான்

(இ - புரா.) ஆசையுடன் ஒருவர் நினைக்கும் பொருளையெல்லாம் அவர்கள் நினைத்தபடி தருவதும் சொல்லும் ஆகமங்களில் ஆராய்ந்தெடுத்துச் சொல்வதுமாகிய உமாமகேசரவிரதமென்று சொல்லத்தக்க பழகில்லாத விரதங்களுக்கெல்லாம் மேலான தன்மையுள்ளதாக ஒன்றிருக்கின்றது; முனிவர்களே! அந்தவிரதத்தைச் சந்தோஷத்துடன் கேளுங்களென்று, அதின் முறைமைகளைச் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ - று. (க)

களைகடலுமித்தபுலிக்கெலாமணிபாய்க்கலின்பெறுமானந்தகாட்டின் மனைவியும்பிபாறைகூர்மைநதரும்வாழ்வாழ்பவன்மனையறங்காக்கும் வினைவலான்வேதவிரதனென்றுளனோர்வேதியனவனருள்கூருந்தனைபையுண்டொருத்தியின்களித்துவரவாய்த்தாரக்குழற்சாரதையென்பாள்,

(இ - புரா.) ஒலிக்கும் சமுத்திரம்வளைந்த இவ்வுலகத்துக்கெல்லாம் ஆபரணம்போல்வதாய் அழகுபொருத்திய ஆனந்தமென்னும் தேசத்தில், மனையாளும் சாந்தகுணமுள்ள புத்திரர்களும்கூடும்படி வாழ்கின்றவனும் இல்லறம் வழுவாமல் காக்குஞ்செய்கையில் வல்லவனுமாய் வேதவிரதனென்கிற பெயருள்ள ஒருபிராமணனிருந்தான்; அவன் மிகுந்த அன்புவைத்திருக்கும் புத்திரியாகிய இனியகோவைககளிபொத்த செவ்வாயும் தாழ்ந்த அளகபாரமுமுடைய வளாய் சாரதையென்னும் பெயர்பெற்ற ஒருத்தி இருந்தனள். எ - று. (உ)

மின்னிகர்மருங் சற்பிறைநுதற்கனிவாய்வெண்ணகைக்கருங்குழலவடான், பன்னிருபுருவாடைந்துபைங்கோங்கின்பனிமுகையெனப் பூலைமுகிழ்த்நா, ளன்னகாலையில்ந்நருங்கராருமரசாகோனின்னுயிர்த்தோழ, னன்னொர்வழிசுகருணைமால்பதுமநாபனென்றுரைக்குமாமறையோன.

(இ - புரா.) மின்னலையொத்த இடையும் பிறையையொத்த நெற்றியும் கோவைக்கனிபோன்றசெவ்வாயும் வெண்ணகையும் கருநிறமுள்ள அளகமுமுடைய அந்தப்பெண்ணுளவள் பன்னிரண்டுவயதுள்ளவளாய்ப் பசுமைமுள்ளகோங்கினரும்புசொல்த் தனக்கொண்டாக மககைப்பருவம்பெற்றாள் அப்போது அந்தநகரத்தையாளுகின்ற அரசவடைய இனிய உயிர்போன்ற தோழகைய நல்லொழுக்கந்தவறாத கிருபைமிகுந்த திருமாலையொத்த பதுமநாபனென்னும் பெயருள்ள ஒருபிராமணன். எ - று. (ங)

உளமலிகாதற்கிழத்திபல்காலமுதுநலனுகாந்துபின்னிற்றப்ப விளமைபோயடைந்தமூப்புடனிருந்துமிருநிதிமல்கியகளிப்பாற்றவளவாண்முதுவற்றாழ்குழற்கனிவாய்ச்சாரதையிளநலம்வேட்டுவளநிதித்தொகுதிமுலைவிலைகொடுத்துமணவினைநொடிகெனவிடுத்தான்,

(இ - புறா.) உள்ளத்துக்கியைந்த அன்புடைய மனைவி நெடுநாள் இன் பமனுபலித்துக்கொண்டிருந்துஇறந்துபோனாள்; அவளும் இளமையொழிந்துமூப் படைந்திருந்தும் மிகுந்த திரவியமிருக்கிறகளிப்பினால், முல்லையரும்புபோன்ற வெண்ணகையும் தாழ்ந்தகுழலும் கனிவாயுமுள்ளவளாகிய சாரதையென்ப வளைவிரும்பி வளப்பம்பொருந்திய மிகுந்ததிரவியங்களைப் பரிசமாகக்கொடுத்து மணத்தொழில் பேசும்படிச் சிலமுதியோரையனுப்பினான். எ-று. முலைவிலை- பரிசும், பெண்கொள்வோர்பெண்ணுக்கெனத்தரும்பொருள். கொடித்தல்-பேசல்.

ஆங்கவர்குறுகிமொழிதலுங்கேட்டவவிரிழைப்பொலங்கொடிதாதை யீங்கியாமெளியமகட்கொடைநேராதின்னுரைமறுத்தனமாயிற் றேற்குநீருலகமொருகுடைநிழற்றுஞ்செய்யகோலிறைவலியாணன். கோக்கிளமுலையாண்மணவினைமுடிப்பன்கொடியனென் நுணர்ந்தனனேர்த்தா

(இ - புறா.) அந்த முதியோர்கள்போய்த் தாங்களவந்த சேதியைச்சொ ல்லவும் அச்சாரதையின் தகப்பன்கேட்டு, நாயிப்போது ஏழையாயிருக்கின் றோம்; ஆதலால், வந்தவர்களுக்கு இனியவார்த்தை சொல்லாமல் கன்னிகையை கொடுக்கிறதில்லையென்று மறுத்துச்சொல்வோமே யானால், ஈழுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தை ஒருகுடைநிழலிற் செங்கோலோச்சுமிராஜனுடையபலத்திறற் கோங்கரும்பையொத்த இளமுலையையுடையநம்முடையகன்னிகையைப் பலாத் காரமாகவிவாகஞ்செய்து கொள்வானென்று யோசித்துப் பெண் கொடுக்கச் சம் மான். எ - று.

(௩)

கொய்யுளைமான்தேர்ப்பரிதிவானமுதட்டிற் குறுகியகண்பகற்காலேச் செய்தவக்கிழமையந்தணர்க்கெல்லாஞ்செழுநிறிப்புனலொடும்வழங்கி நெய்சொரிவேள்விக் கன விசான்றாகநிறைவளைச்செங்கரம்பற்றி மொய்குழறகனிவாய்முடிமுலையணங்கைமுறையினிள்மறையவன்வேட்டான்.

(இ-புறா.) கத்தரித்த கழுக்குமயிரையுடைய சப்தமா என்னும் குதிரை கட்டிய தேரில்வருஞ்சூரியன் ஆகாயத்தினுச்சுழியிற்சேர்ந்த நல் பகற்காலத்தில் செய்ததஞ்சூரிய நவத்திசையுடைய பிராமணருக்கெல்லாம் மிகுந்த திரவியங்கள் நீருடன் தானமாகக்கொடுத்து, நெய்சொரியப்படும் ஓமாக்வினி சாஷியாக நிறைவளையலணிந்த செங்கரம்பற்றி நெருங்கிய அளகடும் கனிவாயும் அரும் பையொத்த தனமுள்ள சாரதையென்பவளைப் பதுமநாபனென்னும் பிரா மணன் விவாகஞ்செய்து கொண்டான். எ - று.

(௪)

வாம்பரித்தடந்தேர்ப்பரிதிவானவன்போய்மறிதிரைக்குடகடல் குளிப்ப, வாழ்பல்வாயவிழுமாலையங்காலத்தந்திவந்தனைத்தொழின் முடித்துத், தீம்புனற்றுறைநின்றகன்றுவல்லிருளிற்றிரும்பலுந்திவிட

பொழுது, தூம்புடையெயிற்றுவாளரத்திண்டச்சோர்ந்துயிர் துறந்தனன்மறையோன்.

(இ - புறா.) தாவிச்செல்லும் குதிரைபூட்டிய தேரினையுடைய சூரியன் போய் மறித்துவரும் அலைகளையுடைய மேற்றிசைச்சமுத்திரத்தில் மறையவே, ஆம்பல்மலர்கள் மலரும் அந்திப்பொழுதில் மணக்கோலமுள்ள அப்பிராமணன் சக்தியாவந்தனத்தொழில் முடித்துக்கொண்டு, மதுரமுள்ள நீர்த்துறையினின் றும்நீங்கி, இருட்பொழுதில் தன்வீட்டுக்குவரத் திரும்பினவளவில், தீவிஷம் ஒழுகும்படியான துவாரத்தோடுகூடிய பற்களையுடைய சர்ப்பந்திண்டுதலினால், அந்தப்பிராமணன் சோர்வுடனிறந்தான். எ - று. (எ)

தொடிமலர்ச்செங்கைபற்றுபுமணந்தோன் சூழ்வினையுருத்தொருளுன்றும், வடிமலர்க்கோதைநன்னலம்பருகான்மாயந்தனனென்பதுகேளாக், கொடியவெந்துயருற்றன்னவன்கிளைஞர் குழுமியாங்கவலமுற்றரற்றிக், கடன்முறைகழிப்பான் பழாடறைவிதியாற்கதழெரிபடுத்தினர்மீண்டார்.

(இ - புறா.) மனைவியின் வளையலணிந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற கையைப்பற்றி மணந்த அவ்வந்தனன் சூழ்ந்தவினையினம் சீறப்பட்டு நன்மலரணிந்த அனகத்தையுடைய அம்மனைவியினின்பத்தை ஒருநாளும் அனுபவியாமல் இறந்துபோனானென்பதைக் கேட்டுக் கொடியதுயரமடைந்து அவன்சுற்றத்தார் அவலங்கொண்டழுது உத்தரகிரியைசெய்துமுடிக்க; வேதவிதிப்படிஒமஞ்செய்து பற்றியெரியும் தீயில் சபத்தைவைத்து வந்துவிட்டார்கள். ■ - று. (அ)

மலர்தலையுலகுபரவுசாரதையைமணம்புணர்காதலன்கலவி நலனறக்கனிந்தமூப்பினனாகிராளுலந்திறத்திலினாலே யலர்கருங்குவளைமதர்விழிப்பனிப்பவருந்துயர்நனியுழந்திலளாய்க் கலனணியொருவிக்கைமையாய்த்தந்தைகடிமனை யிருந்தனள்ளன்றே.

(இ - புறா.) பார்த்த இடத்தையுடைய பூலோகத்தார் துதிசெய்யத்தக்க கற்புள்ள சாரதையென்பவன் தன்கணவனுனவன் கலவியின்பம் அனுபவிக்குந் தன்மை நீங்கும்படி மூப்பையுடையவனாய் வாழும்நாள்முடிந்து இறந்தமையால், மலர்ந்த நீலோற்பல மலர்போன்ற கண்களில் நீர்பெருக மிகுந்த துயரமடையாதவளாய் மாங்கலியத்தை நீக்கிவிட்டுத் தனிபிதாவின் கிருகத்திலிருந்தான். எ - று. (ஆ)

இன்னணந்திங்கள்சிலகழிந்திடலுமெல்லையில்பருவங்கள்கடந்தோள் முன்னைநான்மறையுமாகமது லுமுழுதுணர்ச்சாந்தனுமாவோ

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. ௩௧௧

ன்னெறிவழாதவருந்தவக்கிழமைநயித்துவனென்னுமரீமுனிவன்
றன்னடிதொழுமோர்வேதியன் விடுப்பச்சாரதைமனையின்வந்திறுத்தான்

(இ - புறா.) இவ்வாறு சிலமாதஞ் செல்லுமளவில், அளவற்ற ஆயுளையு
டையவரும் பழமையாகிய நான்குவேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் முழுவதும்
தேர்த்துசாந்தருணமுள்ளவருமாகிய நல்லொழுக்கத்தில் மாறுபடாத தவத்திற்
குரிய நயித்துருவென்னும் முனிவர், தமதுபாதத்தைத் தொழும்படியான ஒரு
ருஷியை யனுப்ப அவர் சாரதைவீட்டிற்குவந்தார். எ - று. (௧௦)

வருதலுமவடன் நந்தைதாய்கிளைஞர்மற்றொருவினையம்வேட்ட
வணின், ஒருசிறைய கலத்தமியளாய்மனையினுறைபவணங்குலத்தே
வ, னரிதின் ஸ்வந்தடைந்தானெனமகிழ்ந்தெதிர்கொண்டடிமலரிறை
ஞ்சிரின்றேத்திக், கரதலங்கூப்பியான்செயும்பணியென்கடவுளேயரு

(இ - புறா.) அந்த முனிவர் வந்தபோது அவள் தகப்பனுக் தாயுஞ் சுற்
றத்தாரும் ஏதோ ஒருகாரியத்தைக் குறித்துத் தங்கள்வீட்டினின்றும் புறப்
பட்டு ஓரிடத்துக்குப்போயிருப்பதினால், தனியாயிருக்கும் அந்தச் சாரதையான
வள்கண்டு நம்முடைய குலதெய்வமே முனிவர் வடிவங்கொண்டு எழுந்தருளிய
தென்று மகிழ்ச்சியடைந்து, எதிர்கொண்டு அவர்பாதமலரை வணங்கித்ததி
செய்து, கைகளைக் குவித்துக்கொண்டுநின்று, சுவாமிகளே! அடியேன்செய்யும்
பணியாதோ கட்டளையிட வேண்டுமென்றுசொல்லிப் பின்னும், ■ - று. (௧௧)

வெறிகமழ்கமலச்சேவடிவளக்கிவியரெலாம்புலர்ந்திடவீசி
நறுமலர்வாசப்புருகுநெய்த்தேய்த்துநனிபனிநீர்சொரிந்தாற்றிச்
சிறுமதிக்கண்ணியண்ணல்பூசனையின்செவ்வியிற்றவிசினிலிருத்தி
முற்றிமிடைபடலைச்செழுமலர்கூட்டிமுருகுலாஞ்சந்தமும்புனைந்தே.

(இ - புறா.) வாசனைகமழுஞ் செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை
நீரினாலபிஷேகித்து மேனியிலுண்டாயிருக்கும் வியர்வையெல்லாம் நீக்கவிசிறி,
நல்லமலரும் வாசனையுள்ளபுழுகும்சேர்ந்த எண்ணெய்தேய்த்து, மிகுதியாகப்
பனிநீர்சொரிந்து ஸ்நானஞ்செய்வித்து, இளந்திங்களென்னும்அரும்பினை அணிந்
திருக்கும் பரமசிவனை ஆராதிக்குமுறைபோல ஆசனத்திலவீற்றிருக்கச்செய்து,
தளிர்களும் மலர்களுஞ்சேர்ந்த மாலைகூட்டி வாசனையிருந்த சந்தனமும்பூசி,
எ - று. புழுகு - புனுகு. முறி - தளிர். (௧௨)

காரகில்கமழுந்துபீத்தட்டேந்திக்காதவிற்றூசனைபுரியா
வார்வமோடினியவறுசுவையடிசிலருத்தினளருந்தினனாகி

வார்சடைமுனிவன்பெருகியவுவகைமவிதொறுமனங்களிசிறப்பத்
தார்மணங்கமழாப்புரிசுழற்கின்பந்தழைத்திடவாசிகள்சொன்னான்.

(இ - புரா.) கமழும் கரிய அகிற்கட்டையின் தூபங்காட்டி அன்புடன்
இனிய அறுசுவையுள்ள அன்னமும் உண்பித்துப் பிரார்த்தித்தான், நீண்ட
சடையையுடைய அந்தமுனிவர், அவன்செய்யும் பத்தியினால் பெருகாரின்ற சந்
தோஷம் நிறையுந்தோறும் மனதிற்களிப்புமேலிடப் பூமாலையின் வாசனை
கமழாத அளகத்தையுடைய சாரதையென்பவளுக்கு இன்பம்பெருகத்தக்கதாக
ஆசீர்வசனஞ் சொன்னான். எ - று. (க௭)

பண்கனிதீஞ்சொற்றெரிவையேயமராவதியினர்செல்வமேபோலக்
கொண்கணுரீயுமளப்பருங்காலங்கோதிலாநன்னலகாந்து
தின்கடலுலகிப்பலகலைதேருஞ்சிறுவனைப்பயந்துதிக்கெல்லாம்
வன்புகழ்நிறைந்தோர்தெய்வதங்காப்பவாழ்திரென்றகமகிழ்த்துரைத்தான்.

(இ - புரா.) பண்கனிந்த மதரமுள்ள வசனமாரும் மாறே! தேவர்கள்
செல்வம்போல உண்கணவனுரீயும் அனெகங்காலவலையில் குறைவில்லாத இன்
பம் அனுபவித்துத் தெளிந்த கடல்குழந்த இவ்வுலகில் பலராஸ்திரங்களும்
ஆராயத்தக்க புத்திரனையின்று, அஷ்டதிர்க்குகளிலும் புகழ்நிறைந்து ஒப்பற்ற
கடவுள் ரகசிகும்படி வாழக்கடவீர்களென்று மனமகிழ்த்துசொல்லினான். எ - று.

மடவரலதுகேட்டத்சயித்தந்தேகாமறைவலாய்நினதுமெய்வரங்கள்
கடிமனைக்கலனித்தெவ்வமோடிருக்குங்கைமையேற் றன்னவைதாரா
தடுதொழின்ருமலிக்கும்பாரமுதமருந்துதல்போலவுமொழிநது
படுபசுங்குழிற் பொழிமழைபோன்றும்பபனிலவாயிறந்ததுவே.

(இ - புரா.) சாரதையென்பவள் அந்தமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு
ஆச்சரியப்பட்டு, அந்தோ என்றிரங்கி, முனிவரோ! உம்முடையமெய்ம்மையான
வரங்கள் மாங்கலியமிழ்த்து துன்பத்துடனிருக்கும் கைப்பெண்ணாகிய எனக்கு
இன்பங்களைத்தாராமல், கொலைத்தொழிலையுடைய நார்க்குக் கிடைப்பதற்கரிய
தேவாயிர்த உண்ணக்கிடைத்ததுபோலவும் உலர்ந்தொழியும் பயிருக்கு நன்
மழைபொழிந்தும் பிரயோசனமில்லாமற் பயனற்றதுபோலவும் வீணாகிவிட்ட
னவே, என்னன். எ - று. (க௮)

கோட்டமில்லுணுத்தாய்தமியனேன்கயினிகோதிலாளிமைவீ
ணிறப்ப, விட்டுதிவினையின்பயனுழக்கின்றேனினியுனதாசியின்பயனை,
வேட்டவைபெறுதற்கெந்தவாறுரியேன்வினை யினின் னடிச்சியென்று
பைப்பக், கேட்டமாதவத் தோன்வருந்தலையிதுநீகேட்டியென்றின் ன
புகன்றான்.

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. ௧௧௩

(இ - புரை.) மாறுபடுதெல்லாத நற்குணமுள்ள முனிவரோ! தேவரீருடைய அடிச்சியான தமியேனாகைம்பெண், பழதற்றினுமைப்பருவம்வீணிற்கழிந்தவிடப் பூர்வசென்மத்திற் றேடிக்கொண்ட வினைப்பயனை அனுபவிக்கிறேன், இனி உம்முடைய ஆசியின் பயனான இன்பங்களை விரும்பிப் பெறுவதற்கு எவ்வாறுரியேன் என்று சொன்னான்; அதைக்கேட்ட முனிவர் சாரதையைப்பார்த்து நீ வருந்தாதே, நான்சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேளு என்று இந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௧௯)

கருவிழிமறைந்தேன ளரித்தநல்வார்த்தைகயற்கணுப்மெய்ம்மையாக்குவனென், னுனாமனக்கோடியுமாமகேச்சுரமென்றொருதவவிரதமொன்றனைப், புரிவையேலுள்ளங்கருதியவெல்லாப்பொருளும்வந்துறுமெனப்புகலச்,சுரிசூழலணங்குகேட்டதுபுரியுந்தொன்முறைபகரெனச்சொன்னான்.

(இ - புரை.) கயற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடையவளே! நேத்திரந்தெரியாத யான்சொன்ன இந்தவார்த்தை உன்மையாகும்படிச்செட்கிறேன், என்வார்த்தையை உன்மனதில் உறுதியாகக்கொள்ளக்கடவை, ஏனென்றால் உமாமகேச்சுரமென்பதாக ஒருதவவிரதமுண்டு, நீ அந்தவிரதத்தை அனுஷ்டித்தால் மனதினைத்த பொருளுெல்லாம்வந்து சித்திக்குமென்று சொல்ல; அதைக்கேட்ட அச்சாரதை அந்தவிரதம் அனுஷ்டிக்கும் பழமையான முறைமையைச்சொல்லுமென்று வினவ, அவர் சொல்லுவாராகின்றார். (௧௯)

வளமவிவேனிற்சித்திநாபனிகூர்மார் கழியிவற்றிலோர்மதியினிளமதிக்கலையால்வளர்முதற்பக்கத்தியைந்தநற்றினத்தினிவ்விரதமுளமலியன்பாற்றொடங்கியெட்டிசோழுறுதிதழீரணையுவாவென் [தேவன்வுசேர்ததியோர் நான்கினுந்தெண்ணீ ராடியோர்மண்டப மமைத்

(இ - புரை.) வளப்படுதிறந்த வசந்தகாலமாகிய சித்தினாமாதம் பனிமிருந்தமார் கழிமாதம் என்னுமிந்த இரண்மொதங்களுக்குள் ஓர்மாதத்திலுளந்திங்கள் கலையினால் வளருகின்ற பூர்வபகஷத்திற் பொருந்தியசதினத்தில் இவ்விரதத்தைஅன்புடன் ஆரம்பித்து, அஷ்டமி சதுர்த்தசி பெளர்ணமி அமாவாசை என்றுசொல்லப்படுகிற கான்குதிதியிலும் தீர்த்தத்தில்ஸநானஞ்செய்துஒருமண்டபம் அமைத்து, ■ - று. (௧௮)

மஞ்சரிநறுந்தண்ணோதைகணற்றிவயங்குபட்டாடைகம்பலமாய்விஞ்சுபேரொளியநவமணிக் கோவைவிதானஞ்செய்கனகமண்டபத்திற்செஞ்சுடர்ப்புகம்பொனோட்டறுத்ததணற்றிருவுருவமைந்தநாதனையுமஞ்சிறைக்களவண்டிமிர்பொழிவிமயத்தணங்கையுந்தாபிதஞ்செய்தே.

(இ - புறா.) பூங்கொத்துக்களும் வாசனையுங் குளிர்ச்சியுமுள்ள மலர் மாலையுடன் தொங்கக்கட்டி, விளங்குகின்ற பட்டாடையை கம்பலமாய் மிகுந்த ஒளியுள்ள நவரத்தினமாலையுடன் மேல்விதானங்கட்டியபொன்மயமானமண்டபத்தில், ஒளியுள்ளதாய் ஓட்டறுத்த மாற்றுயர்ந்த பசும்பொன்னினாலமைத்த பரமசிவத்தின் திருவுருவத்தையும், அழகியசிறகுள்ளதாய்க் களிப்பினையுடைய வண்டுகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான சோலைமூலந்த இமயமலையின் புத்திரியான பார்வதியானையும் அந்நனமமைத்துத் தாபிதஞ்செய்து, எ - று.

சதுமறைபுரமும் பஞ்சகவ்வியத்தாற்றகவொடுபுனிதமாக்கியபின் புதுமலர்த்தேனுங்கன்ன லுமிரதம்பொழியுமுக்கனியொங்கலந்து விதிமுறைசாத்தியஞ்செழுத்தாகவிளங்கும்மந்திரத்தினோடசன் கதிதருமேகாதசவுருத்திரத்தாற்கடி கமழ்பூம்புனலாட்டி.

(இ - புறா.) நான்குவேதங்களாலும் புகழ்த்தக்க பஞ்சகவ்வியத்தால் தகுதியுடன் பிம்பசத்தியெய்திப்புகு புதுமலர்த்தேனுங்கருப்பஞ்சாறும் மும்பழச் சாறுங்கலந்து விதிப்படிச்சாத்திப், பஞ்சாக்ஷரஞ்சொல்லி, அம்மந்திரத்துடன் சிவசாயுச்சியத்தையருளும் ஏகாதசவுருத்திர மந்திரத்தினால் வாசனையுடைய திருமஞ்சனநீர் அபிஷேகஞ்செய்து, எ - று. (20)

விரிகதிர்ப்பசும்பொற்பீடமேல்வைத்துவேறொருதவ்கிளைப் பொருந்தியருமறையாத்மந்திரமோதியங்குவிநாசியிலமையா வொருவழியுள்ள நிறுவியஞ்செய்துறுபவத்தீவினைதொலைய விருமைநற்பபஞ்செல்வமும்வீடுமெமக்கருள்புகிவென்றுணர்வால்

(இ - புறா.) பரந்த ஒளியுள்ள பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட ஆசனத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணித் தான் வேறொரு ஆசனத்திலிருந்துகொண்டு, நல்லறிவினோடு அரியவேதத்துக்கு முதலாகிய பிரணவமந்திரஞ்சொல்லி 'விராலநாசியினிடத்துவைத்து, மனதை ஒருவழி நிறுத்தி வந்தனைசெய்து, மிகுந்த பிறவித்துயரத்தீரும்படி இம்மைமறுமையென்னும் இகபாரசவுக்கியமுமோக்ஷமும் எமக்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று துதித்து, எ - று. (21)

குளிர்த்தலைகெழுமியளவில்வெண்டிங்கன்குழியிற்றிருந்தனவெண்ணீரொளிர்த்திருமேனியிளநிலவெறிப்பவுவர்படுதடங்கடற்றோன்றி. வளரிளம்பரிதிகோடியோர்வடிவாய்வாளொளிர்பரப்புவதேய்ப்பவளிமுரல்கடுக்கைபுனைசடாமகுடத்தஞ்சுடர்முதுவெயில்கொழிப்ப.

(இ - புறா.) குளிர்த்தலைகளைப்பெற்று ஆளவில்லாத சந்திரர்கள் கூட்டமாய்வீற்றிருப்பதுபோல வெண்ணிறமுள்ள விபூதியானது பிரகாசியாகின்ற திருமேனியினிடத்து இளநிலா வொளியைவீசவும், உவர்க்கடலில் உதயமாகி வளருகின்ற கோடி இளஞ்சூரியர்கள் ஒருவடிவமாகி மிகுந்தபிரகாசத்தைப்

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. ௩௧௫

பரப்புவதை யொப்பாக வண்டெளிசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியானகொண்
றைமாலையணிந்த சடாமகுடத்து அழகிய பிரகாசமானது முதிர்ந்தவெயிலைப்
பரப்பவும், எ - று. (௨௨)

செங்கதிர்விரிக்குமுடிமிசையொருபாற்சிறுமதிக்கலைநிலாத்தன்
ழக், கங்கையம்பெயராதெறிதிரையொருபாற்கெக்கையஞ்செழுந்துண
ர்கொழிப்பக், குங்குமக்குவடுபொருவுதிண்புயத்துக்கூரெயிற்றரவணி
மிளிர, வங்கைகளபயவரதமோடிளமானணிதிகழ்மழுப்படைதழைய.

(இ - புறா.) செம்மைநிறத்தை விரிக்காநின்ற திருமுடிவின் ஒருபுறத்
தில் இளம்பிறையின் பிரகாசமானது விரியவும், ஒருபுறத்திற்கங்கையென்னும்
பெயருள்ள நதி வீசுகின்ற அலைகள் செழுமையான கொன்றைப்பூங்கொத்துக்
களைக் கொழிக்கவும், குங்குமலையையொத்த திண்ணியபுயங்களில் கூர்மை
யான பற்களையுடைய சர்ப்பாபரணங்கள் பிரகாசிக்கவும், அழகிய திருக்கரங்
கள் நான்கில் ஒன்று அபயமும் ஒன்று வரதமும் மற்றையவிரண்டில் மானும்
அழகுடன்பிரகாசிக்கிற மழுப்படையும் விளங்கவும், எ - று. (௨௩)

அடுகொலைமதன்னெரிபடச்சிவந்தவனல்விழிதிருதுதன் முகிழ்ப்பத்
தொடுகடற்றினாவாய்ப்படுவிடமிடற்றிற்சுடரெறித்திருணிநங்கொழிப்பக்
கொடுவரியதளிணுடைபிணிவிசித்தகோளராமநுங்கினிற்றழு
வுடல்சினவுருமிறபிளி றுமாலியாணையுரிவைபொன்மேனிகயப்போர்ப்ப.

(இ - புறா.) காழகரை வருத்துகின்ற மன்மதனை எரித்துபோர்ப்படிச்சிவ
ந்த அக்கினிநேத்திரமானது திருநெற்றியில் முகிழ்த்தவண்ணமாகவிருக்கவும்,
வளைந்த அலைகடலிலுண்டான விஷமானது திருக்கண்டத்தில் ஒளிவிட்டுக்
கொண்டு கருநிறம்பொழியவும், புலித்தோலாடை பிணிப்புறக் கச்சாக்கட்
டிய “வலியுள்ளசர்ப்பமானது திருவரையிற் பொருந்தவும், கோபமே யுருவங்
கொண்டதுபோன்று இடிபோல ஆரவாரிக்கும் பெரிய யானைத்தோற் போர்
வையானது பொன்னிறமுள்ள திருமேனியிற் போர்க்கப்பட்டிருக்கவும், எ - று.
கொடுவரி - புலி. (௨௪)

தினகரனொளியில்விஞ்சொளிபரப்புஞ்செஞ்சுடர்ப்பருமணியி
மைக்குங், கனகமாமடங்கற்றவிசின்வீற்றிருக்குங்ருணையங்கடலை
மெய்யடியார், நினைதொறுமின்பந்தருஞ்செழுந்தேனைநிரைமலர்க்கற்
பகக்கனியை, யனகனையாதித்தனிப்பெருஞ்சுடரையமலனைநினைந்து
பினன்பால்.

(இ - புறா.) சூரியவொளியினும் அதிகமான ஒளியைப்பரப்புகின்ற
செஞ்சுடையுடைய பெரியரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கும் பொன்மயமான சிங்கர
சனத்தில் வீற்றிருக்கும் அழகியகிருபாசமுத்திரமும் உண்மையடியார் உள்ளிந்

குந்தோறும் இன்பம் அருளும் செழுந்தேனையொத்தவரும் மலர்நிறைந்தகற்பக
விருஷக்கனிபோல்பவரும், விமலரும் ஒப்பற்ற ஆதியாகிய சோதியானவரும்
நிருமலருமான கடவுள் மனத்திறியானித்துப் பின்பு அன்பினால், எ-று. (உ-ரு)
வளைகடற்றிரைவாயிருளறத் துரந்துவருபதினாயிரம்பரிதிக்
கிளையொருவடிவுகொண்டெனச் சோதிகளர்திருமேனினின்றொளிர்
விளையளாயபவரதமோடன்பரேத்துபாசாங்குசமேந்தித்
தளையவிழ்முளரிச்செங்கைநான்கிலங்கத்தாழ்குழல்புயலேவீறழிப்ப.

(இ - புறா.) பூமியைச்சூழ்ந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தில் இருள்
நீங்கும்படித் துரத்தி உதயமாகிறபதினாயிரஞ்சூரியக்கூட்டம் ஒருவடிவங்கொண்
டதுபோலச் சோதிவிளங்குந் திருமேனி பிரகாசிக்கவும், பாலையாய் அபய
வரதமூடன் அன்பர்கள் துதிசெய்கின்ற பாசாங்குசமேந்திய முறுக்குகள்விரி
யுந் தாமரைமலர்போன்ற நான்குதிருக்கரங்களும் பிரகாசிக்கவும், தாழ்ந்தஅள
கபாரம் மேகத்தின் பெருமையை அழிக்கவும், எ - று. (உ-சு)

துண்டவெண்பிறையுமதியமும்போலச்சோதிவாணுதலொழிவதன
மண்டலங்கவினமல்லிகைமாலையார் குழந்தகுழியந்தழைப்பத்
தண்டளிர்நீண்டிபுனை சண்பகப்பூந், நாரிருசெவிப்புறந்தாழ்க்
குண்டலமலம்பிப்பசுங் தழைத்தோளிற்குருமணியிளவெயில்கொழிப்ப

(இ - புறா.) துண்டப்பிறைபோன்ற திருநெற்றியும் பூரணச்சந்திரன்
போலத் திருமுகமண்டலமும் அழகைச்செய்யவும், மல்லிகைப்பூமாலையணிந்த
அளகத்திற் குழியக்கொண்டை விளங்கவும், குளிர்ச்சிபொருந்திய தளிர்களை
யுடைய அசோகு புன்னை சண்பகம் இவற்றின்மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட
மாலைகள் இரண்டொகுகளின் புறத்தில் தொங்கவும், ரத்தினகுண்டலங்கள்
அசையவும், பச்சைமூங்கிலையொத்த தோள்களில் நிறந்தங்கிய மாணிக்கத்தின்
இளவெயிலைப் பரப்பவும், எ - று. (உ-எ)

அஞ்சுடரெறிக்குமணிசெய்ப்பொன்றாமலர்முலையாகத்துமிளி
ரச், செஞ்சுடர்விரிக்கும்பொலந்தொடிபசியசெழுங்கழைத்தோளினி
னிலவ, வஞ்சிதுண்மருங்குல்கவினியகோவைவாமமேகலையொளித
ழைப்ப, பஞ்சின்மெல்லடியிற்பருமணியிமைக்கும்பரிபுரஞ்சேயொ
ளிபரப்ப,

(இ - புறா.) அழகிய பிரகாசத்தை வீசுகின்ற மணிகற்பதித்த பொன்
மாலைகள் அடிபரந்த தனமுள்ளமார்பில் விளங்கவும், ஒளியியவிரிக்கும் பொன்
ஞலாகிய செழுமையுள்ள ரத்தினக்கற்பதித்த தோளணிகள் பசியமூங்கில
யொத்த தோள்களில் விளங்கவும், பூங்கொடிபோன்ற துண்ணிய இடையில்
அழகியமணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளி தழையவும், செம்பஞ்சினமும்

மெல்லியவாகிய திருவடிகளில் பெரியரத்தினங்கள்பதித்த தூபுரங்கள்செவ்விய ஒளியைப்பரப்பவும், எ - று. (௨௮)

எரிமணிக்கலாபயிலங்குபட்டாடையெழில்பெறப்புனைந்துசெஞ் சார்தும், விரைமலர்ச்செய்யதொடையலுமணிந்துமின்னெனப்பொ லிந்தபூங்கொம்பை, யரிமதர்மழைக்கட்கருணைநோக்கடியார்க்கருள் செயுமணங்கையாமனையை, வரையரசளித்தபச்சைமாமணியைவன முலையமலையைநினைந்தே.

(இ-புரை.) செந்நிறமாணிக்கங்கள் சேர்ந்த அரைப்பட்டிகையை மேலே சேர்த்த பட்டாடையை அழகு பொருத்தத்தரித்துச் செஞ்சந்தனவாசனைதங்கிய பூமாலையுமணிந்து மின்னலைப்போல விளங்கும் பூங்கொம்பை, செவ்வரிபரந்த களிப்புற்ற மேகம்போற் கருமையுள்ள திருநேத்திரங்களிலுள் கிருபாநோக்கத் தை அடியார்க்கருளும் தேவமாதை, யாமனையை, மலையரையன்பெற்றமரகத் மணியை, அழகிய தனங்கலையுடைய அமலைபைநினைந்து, எ - று. (௨௯)

உளக்கமலத்தினிவ் வண்ணத்தியானித்துவகைகூர்ந்தகமகிழ்மிறந்து களித்தபின்பசும்பொன்விம்பமேலன்புகனிமவாவாகனம்புரியா வளித்திடுமுறையாலருக்கியமுதலவளித்துநன்மணங்கொள்சாந்தணிந்து துளித்திளந்தேறல்வழிதொடைசூட்டி த்துணரினாலருச்சனைபுரிந்தே.

(இ-புரை.) இருதயதாமரையில் இவ்வாறு தியானித்துச்சந்தோஷமிருந்து மனமகிழ்ச்சிக்கொண்டு களிப்புற்றபின் பசும்பொன்னாலாகிய விம்பத்தினிடத் தில் அன்புமுதிர ஆவாகனஞ்செய்து, முறைமைப்படி அருக்கிய முதலானவை களைக்கொடுத்த நல்லவாசனையுள்ள சந்தனமணிந்து தேன்துளித்துப் பெருகு கின்ற பூமாலேசாத்தி மலர்களாலருச்சனைசெய்து, எ - று. (௩௦)

முனைகியிளமுல்லையனை யபாலடிசின்முதலவாமுணவினிதளியா வகமகிழ்வெய்தக்கனவிவாய் நூற்றெட்டாகுதிருறுடையாற்புரிந்து புகைகமத்தாபதிபத்தட் டந்திப்பொருவினீராஞ்சனமுதவி நகைமதிக்கண்ணியண்ணலோடுமையெண்ணி னுத்தியாபனஞ்செய்தே.

(இ - புரை.) முல்லையரும்பினையொத்த பாலடிசில் முதலியவைகளை இனிதாக நிவேதனஞ்செய்து, மனமகிழ்ச்சியுடைய ஒமாகினியி னிடத்தில் நல்லநெய்யினால் நூற்றெட்டாகுதிசெய்து, வாசனைப்புகைபரிமளிக்கும் தூபத் தட்டும் தீபத்தட்டிமேந்தி, ஒப்பில்லாத நீராஞ்சனஞ்செய்து, பிரகாசிக்குஞ் சந் திரனை மாலேபோல அணிந்திருக்கும் பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியாரையும் அன்புடன் உத்தியாபனஞ்செய்து, ■ - று. (௩௧)

மறையவனொருவன்மனைவியோடிங்குவருகவென்றழைத்தவர்தம்மை பிறையணிவேணியண்ணலோடுமையப்பெண்ணமுதாகவுட்கருதி

நதைமலர்தூவியறுசுவையழிசினல்கிவெங்கதிர்புகோலை

குறையறுபூசைமுடித்தனல்வேள் விக் கொதிலாச்சேடமாங்கயின்றே.

(இ - பு.) ஒருபிராமணனை அவன்மனைவியுடன் வருவித்து அவர்களைச் சந்திரகுடரான பரமசிவனும் பார்வதியுமாகப் பாவனைசெய்து வாசனையுள்ள மலர்களாலுஞ்சித்தும், அறுசுவையுள்ள அன்னடளித்தும், சூரியாஸ்தமன மாகும்போது குறைவில்லாத பூசையை நிறைவேற்றிக் குற்றமற்ற யாக சேஷத்தைப் புசித்து, எ - று. (௩௨)

வருமதிதோறும்பக்கமோரிரண்டில்வான்றருநற்றிதிராங்கி

லருமறையேத்துமாகமவிதியாலன்பொடுபூசனைபியற்றிப்

பருவமொன்றிறந்தபின்னர்நாண்மதியும்பைத்துணர்க்கொன்றையமிலைந்த
வொருதனிமுதலோடிமயமீன்றெடுத்தவுமையையுட்களிகொளநினைந்தே.

(இ - பு.) மாதந்தோறும்வருகிற இரண்டிபக்கத்திலும் சிறந்ததூதிய நல்ல திதிகள் நான்கிலும் அரிபவேதாகமவிதிப்படி அன்புடன் பூசைசெய்து ஒருவருஞ்சென்றபின்பு, இளம்பிறையுங் கொன்றையாலையுமணிந்த ஒப்பற்றமுதலாகிய பரமசிவனையும் மலையரையன் தவத்திறைப்பெற்ற பார்வதிதேவியாரையும் இருதயத்திற்கிறியானித்து, எ - று. பஷ்டமும் திதிகளும் (௪௮) - வது செய்யுளின் கூறியுள்ளவைகளே, (௩௩)

நானெநிராடியுருத்திரசமகதுவன்றெடுத்தோதவண்டிமிர்பூந்

தேனொழிம்பாறெங்கின்முப்புடைக்காய்த்தென்புனனதியொடுவாச

நானரீராட்டிநறியசாந்தணிந்துநாண்மலர்ச்செழுந்தொடைசூத்திப்

போனகம்பாலித்தேத்தெத்தெத்திறைஞ்சிப்பூசனைவான்முறைமுடித்தே.

(இ - ள்.) வேதாகமவிதிப்படி உருத்திரசமகமந்திரஞ்சொல்லி வண்டிக ளிசைப்பாடிக்கொண்டிருக்கும் நல்லதென் மதுரமுள்ளபால் இளநீர் தயிர் வாசனையுள்ள கஸ்தூரிகலந்தநீர் இவைகளால் அபிஷேகஞ்செய்து, நல்லசந்த் னமணிந்து பூமாலேசாத்தி அன்னம்சுவேதித்து அதன்பின் துதிசெய்து, சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து இவ்வாறுபூசையை முடித்து, எ - று. போனகம் - அன்னம்.

தூசொடுபைம்பொன்விம்பமுமிலகுஞ்சுடர்மணிக்கும்பமுமகிழ்ந்து

தேசிகற்கருளிப்பந்தணர்க்கெல்லாந்தீஞ்சுவைப்போனகம்வழங்கிக்

காசொடுகனகம்வேண்டுவநல்கிக்காதலாற்றமருடனயின்று

மாசறுவிரதமுடிப்பதாகமத்தின்வான்முறைமதிதுதலணங்கே.

(இ - பு.) பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய மீதே! சாற்றியஆடையாபரணங்களும் பிம்பமும் சோதியையுடையரத்தினகுப்பமும் மகிழ்ச்சியுடன் ஆசாரியருக்குக்கொடுத்து, பிராமணசந்தர்ப்பணையஞ்செய்து, ரத்தினங்கள் சிவரணங்கள் இன்னமும் வேண்டியபொருள்களுக்கொடுத்து, ஆசையுடன்

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது.

௩௩௯

பத்துக்களைவைத்துக்கொண்டு போசனஞ்செய்து இவ்வாறு குந்தமற்ற விரதமு
உப்பது ஆகமவிதியாகும். ■ - று. காசு-மணி. (௩௫)

இயாவரேயெனினுமில்லிரதத்தையிர்தவாறியற்றினரவர்த
முமெழுமுறைமைத்தமரெலாந்தெய்வமுருகுலாங்கற்பகநாட்டின்
மேவரச்சேர்த்தியெல்லையில்காலம்விழைந்தநற்போகங்கணுகர்த்து
பூவலயத்தினினினுவாழ்த்ததன்பின்பொருவாறுசிவபதமடைவார்.

(இ - புறா.) எவாகனேயாயினும் இந்த உமாமகேசுவரவிரதத்தைமேற்
சொல்லிய முறைமைப்படி செய்கின்றவர்கள் தங்களுடைய இருபத்தொருதலை
முறையையும் வாசனைவீசுகின்ற கற்பகச்சோலையுள்ள தேவலோகத்தின்போகும்
படிசேர்த்து, அளவில்லாத இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து. அதற்கு
மேல் ஒப்பற்ற சிவபதம் பெறுவார்கள். எ - று. ஏழுதலைமுறைவரையில் ஞாதி
கள், அதற்குமேற்பட்ட ஏழுதலைமுறைவரையில் சாபிண்டர்கள், அதற்குமேற்
பட்டஏழுதலைமுறைவரையில் சமாஞ்சோதர்கள், என்று முக்கூறுபட்டு (உக)
தலைமுறையாகும். (௩௬)

ஆதலாலணங்கேசுபூமில்லிரதமகந்தெளிந்தியற்றுதியென்றுங்
காதலால்விழைந்தபொருளெலாநினக்குக்கடிதினிலடையுமென்றமல
னோதுவாசகங்கேட்டன்னதுதேறியுளமகிழ்காலையிலவடன்
முறையுந்தாயுந்தமரும்வத்திண்டித்தவமுனிதாளிணைதொழுதார்.

(இ - புறா.) ஆகையினாலே பெண்ணே! நீயும் இந்தவிரதத்தைமனநிற்
சந்தேகமில்லாமல் நாடோறும் அனுஷ்டித்தால், ஆசையுடன் விரும்பியபொரு
ள்களெல்லாம் உனக்கு விரைவில் கைகூடுமென்று அம்முனிவர்சொல்லிய
சொல்லுகேட்டு, அத்தன்மையுள்ள விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று
தன்மனதில் நிச்சயித்துக்கொண்டான். அப்போது அவள்தகப்பனும் தாயும்சுற்
தத்தாரும்வந்து அவர்பாதத்தில் வணங்கினார்கள். எ - று. (௩௭)

தொழுதனரின்றுநனைபிணிபவிழ்ந்ததுணர்ந்நும்போதுகடுவி
வழிபடுமுறையாலருச்சுணைபுரிந்துமாதவனடைந்தனானற்றெதிர்கொண்
டெழில்பெறுமணங்குபுரிபணிவிடையுமிருந்தவனீந்தமெய்வரமு
முழுதுமாதீருரைப்பக்கேட்டகமகிழ்ந்துமுனிவனேரோக்கியிறைத்தார்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு வணங்கிநின்ற, அரும்புகளின் முறுக்குகள்விரி
ந்த கொத்தாகியமலரால் ஆராதனைசெய்யமுறைமைப்படி அருச்சித்து, சென்ற
தரியமுள்ள தங்கள் பெண்ணைவள அம்முனிவர்வந்தநாளில் எதிர்கொண்டு
செய்தபணிவிடையும் அவர்கொடுத்தருளிய உண்மையானவாரமும் வழுவாமற்
சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து முனிவரைப்பார்த்து, இவ்வார்த்தைசொல்லுகி
றார்கள். எ - று. நனை-அரும்பு. (௩௮)

எத்தவஞ்செய்தேயித்தலையடி-களெய்துதற்கெங்ஈனையகனே
யத்தனேநின்னலையின்றுய்த்தேமணங்களுக்கைமைநோய்தீரப்
பத்தினோடி-ண்டுதிங்களுமிர்த்தப்பதியிடையிருந்துநீபணித்த
மெய்த்தவவிரதமியற்றுவித்தேகல்வேண்டுமென்றழிதொழுதிரந்தார்.

(இ - புரா.) எங்கள் இறையவனே! ஐயனே! சுவாமிகள் இவ்விடத்
துக்கு எழுந்தருளும்படி. என்னதவஞ்செய்தோமோ? தேவரீரால் அடியெங்க
னெல்லாம் ஈடேறினோம்; எங்கள்பெண்ணுக்குகேரிட்ட கைமைத்தன்மையாகிய
பிணிதீர்க்கும்படிப் பன்னிரண்டுமாதமும் இந்தப்பதியிலிருந்துதேவரீர்கட்டளை
யிட்ட உண்மையான தவவிரதத்தை அனுஷ்டிப்பித்து, அதன்பின்பு போகவே
ண்டுமென்று அவர்பாதத்திலவணங்கி இரந்துகேட்டுக்கொண்டார்கள். எ - று.
தலை-இடம். (௩௯)

அன்னதேபுரிவன்றுயரொழிவீரென்றவனொருசாலேசென்றடைந்து
பொன்னவிரகமிக்கைவேணிவானவன் நஞ்சுசுனைபுரித்தனனிருப்பத்
தன்னிகரில்லாச்சாரதைதானுத்தவமுனிபாகமவியியாற்
சொன்னவாறிந்தவீறுயர்விரதநதொடங்கியாங்கியற்றினள்ளேறே.

(இ - புரா.) அங்ஙனமே செய்வம், நீங்கள் துயரம்நீங்கி விருங்குளென்
றுசொல்லி, அவரொரு பன்னசாலையிற்போய்ப் பொன்போலும் கொன்றைமா
லைபணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனைப்பூசித்துக்கொண்டிருந்தார், தனக்கு
ஒப்பில்லாத சாரதையானவன் தவமுனிவர் ஆகமவியியாற்சொன்னபடிமகத்து
வமுள்ள அந்தவிரதத்தைத்தொடங்கி அனுஷ்டித்தான். எ - று. (௪௦)

என்றுமாமுனிவர்க்கின்னணஞ்சூதனியம்பிடுங்காதையைக்கேட்டு
நன்றுநன்றென்னவுவகைகூர்மனத்தர்நாளுமச்சாரதைமடவா
ளொன்றிமேலிழைத்துப்பெற்றவாமெல்லாமுரைத்தருளெனவருரைப்பத்
துன்றியதவத்துமடவரல்பெற்றதிற்றெனத்தொகுத்தனன்சொன்னான்

(இ-புரா.) இவ்வாறு சூதமுனிவர்க்கெல்லிய உமாமகேசவர விரத சரித்
திரத்தித்தேக்கேட்ட நைமிசாரணிபுமுனிவர் இதுமிகவும் நன்மையுள்ளதென்று
சந்தேகித்துக்கொண்ட மனமுள்ளவர்களாய்ச் சூதமுனிவரைப் பார்த்து,
சாரதையானவன் மனமொருமித்து, இவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்துப்பெற்ற
முறைமையெல்லாம் எங்களுக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று அவர்கள்
சொல்ல அந்தவிரதத்தை அனுஷ்டித்தவன் பெற்றுக்கொண்டவரம் இன்ன
தென்று தொகுத்துச்சொன்னான். எ - று. (௪௧)

பதினெட்டாவது உமாமகேசவரபூசையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம். ௧௦௩௬

உ.
சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது
உமார்கேசுவரபூசாபலமுரைத்த
அத்தியாயம்.

இந்துவாண்முகத்தாள்பன்னிருமதியுமியற்றியவிரதத்தைமுடியா
வந்தணர்க்கயினியருத்தியஞ்சுடர்ப்பொன்னருளியன்றருந்திலளாகித்
தந்தைதாய்பாதத்துணைமலரிறைஞ்சிச்சதுர்மறைமுனிவரன்புகன்ற
மந்திரமுணர்ந்தாங்கிருந்தனளந்திமாலேவந்திறுத்ததுமன்றே.

(இ - புரை.) சந்திரனைப்போலும் முகத்தையுடைய சாரதையானவள்
பன்னிரண்மொதமும் அலுஷ்டித்து அவ்விரதத்தை நிறைவேற்றிப் பிராமணர்
களுக்குச் சந்தர்ப்பணையும் அழகிய ஒளியுள்ள சுவர்ணதானமுஞ்செய்து, தான்
அன்றுபோசனஞ்செய்யாமல் தாய்தந்தையருடைய இரண்டு திருவடிமலரையும்
தொழுது நான்குவேதங்களுமுணர்ந்த முனிவர் உபதேசித்த திருமந்திரத்தைச்
செபித்துக்கொண்டிருந்தான். (அப்படியிருக்கும்போது) அந்திப்பொழுதுவந்
தது. எ - று.

(ச)

கள்ளவிழ்க்கெகவேணிவானவனைக்கரதலாற்பூசனை புரிந்து
நள்ளிருட்கங்குல்விழித்தனளிருந்துநாவினாலவன்புகழ்நவிற்தத்
தெள்ளிதிற்பரமசிவாகமமுழுதுந்தெளிந்தநான்குமறைமுனிவரனும்
வெள்ளிலேநெடுவேற்கருங்கண்மாதுமைதன்விளங்கிசபாடினனுணர்ந்தே.

(இ - புரை.) தேனவிழ மலர்ந்தகொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமு
பரமசிவனை அன்புடன் பூசைசெய்து, இருள்மிஞ்ந்த அன்றிராத்திரிமுழு
வதும் நித்திரையின்றிப் பரமசிவனுடைய தோத்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்
டிருந்தான்; சிவாகமமுழுவதையும் தெளிவுடனாராய்ந்துணர்ந்த அம்முனிவரும்
ஒளியுள்ளதாகிய நீண்டவேல்போன்ற நேத்திரங்களைபுடைய பார்வதியாரின்
வினங்களைநின்ற புகழைத் துதிசெய்துகொண்டிருந்தார். எ - று.

(உ)

வேறு.

இன்னகைத்துவர்வாய்க்கிள்ளையற்றியவிரதத்தாலுந்
தன்னிகரில்லாததுயோன்றகைமைசாறவத்தினாலும்
பொன்னவிரகணங்குவாய்த்புணர்முலைபொறுக்கலாற்றா
மின்னிடைபியம்பூத்தவிளங்கிழைவெளிப்பட்டாளே.

(இ - புரா.) இனிய நகையும் பவளமென்னும் அந்நாமம் கிளிபோலும்வ சனமுமுள்ள சாரதையானவள் அனுஷ்டித்த விரதத்தினாலும், ஒப்பில்லாதமுனி வருடைய மேன்மைதங்கிய தவத்தினாலும், பொற்சணங்குவாய்ந்த தனங்களும் மின்னல்போலு மிகடயினையுமுடைய பார்வதிதேவியார் தரிசனமானார், எ - று.

வெளிவரமறைந்தசெங்கண்விளங்கியமுனியுமுள்ளக்
கனியுடையணங்குமண்ணைக்கமலத்தாளிறைஞ்சியீழ
வொளிவிரிபசும்பொற்கொங்கையுடையிருவரையுமாங்க
ணளியினொலெடுத்துநோக்கியமுதனமுகமன்சொன்னான்.

(இ - புரா.) அப்படித் தரிசனமாகியவளவில் பார்வைதெரியப்பெற்ற முனிவரும் மனக்களிப்பினையுடைய சாரதையும் நம்முடைய தாயாகிய பார்வதிதேவியாருடைய திருவடித்தாமமாமலரில் விழுந்துபணிந்தார்கள். அவ்வாறு பணிந்தபோது ஒளிமிஞ்ந்த பசும்பொன்னிறம்பொருந்திய தனங்களையுடைய உமாதேவியார் கிருபையுடன் அவ்விருவரையும் அன்பினோடெடுத்து அமிர்தமுட்டுவதுபோல உபசாரவார்த்தைசொல்லி, எ - று. (சு)

கற்றுணர்முனியேகன்னிக்கற்புடையணங்கேதும்பாற்
பெற்றனமகிழ்ச்சியாரும்பெறலரும்வாங்களென்ன
சொற்றதுத்தருவநீவிர்சொல்லுமினென்றுகூற
நற்றவக்கிழவன்கேளாநயந்திதுபுகல்வதானான்.

(இ - புரா.) வேதமுதலான சாஸ்திரங்கள் ஓதியுணர்ந்தமுனிவனே! அழிவில்லாத பதிவிரதா தருமமுடையமாதே! உங்கனிடத்தில் நாம்மகிழ்ச்சியடைந்தோம், எவ்விதவரங்கள் வேண்டுமென்றாலும் தருகிறோம், நீங்கள்சொல்லுங்களென்று பார்வதிதேவியார் மொழிந்தருள்; முனிவர், அந்தத்திருவாக் கிணக்கேட்டுவிருப்பத்துடன் இந்தவார்த்தைசொல்கிலுரை. எ - று. (ரு)

கண்மணியிழந்தேன்மங்கைகையினியாயிருத்தல்கானே
ஹண்மலியுவகையாலேயுறுதுணையிழந்தாடன்னை
வெண்மதிதுதலாய்காமம்வெறுக்குநாள்காறுநீன்கேள்
வண்மலராகந்தோய்த்துவாழ்த்தியென்றாசொற்றேன். 49

(இ - புரா.) அடியேன் அந்தகனையிருந்ததினால் இந்தமாதா கைம்பெண்ணையிருப்பது தெரியாமல் அடியேனுக்குச்செய்த உபசாரத்தினால் மகிழ்ந்து கணவனையிழந்திருக்கும் இவனைநோக்கி, வெண்மைநிறத்தங்கிய இனம்பிறைபோலிருக்கும் நெற்றியையுடையவளே! நீ காமத்தைவெறுக்கும் நாளளவும்கணவனுடைய அழகுபொருந்திய மாலையணிந்தமார்பில் தோய்த்துவாழ்த்துகொண்டிருக்கக்கடவையென்று ஆசீர்வாதஞ்சொன்னேன், எ - று. (சு)

பூசுரர்குலத்திற்கேன்றும்பொலன்கொடிக்கடியன்சொன்ன
வாசியின்பயன்குன்றாமலருள்கவென்றிறைஞ்சியேத்தி
வாசநாண்மலரோனன்னமறைமுனிபகரலோமம்
பாசுழைப்பணைமென்கொங்கைப்பனிவரைமாதுசொன்னார்.

(இ - புரை.) பிராமணகுலத்திற்கேன்றிய பொற்கொடிபோன்ற இம்மா
துக்கு அடியேன்சொல்லிய ஆசீர்வாதத்தின்பலன்கெடாதவண்ணம் அருள்செய்
யவேண்டுமென்று பணிந்து துழித்து, வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவிலிருக்
கும் பிரமணியொத்தமுனிவர் விண்ணப்பம்பண்ணினவளவில், பொன்னாலாகிய
ஆபரணமணிந்த பருத்ததனங்கலையுடைய இமையபுத்திரியாகிய பார்வதிதேவி
யார் சொல்லுகின்றார், எ - று.

(எ)

சிறந்தசால்புடையநோன்மைச்செய்தவக்கிழமையோனே
முந்தைநற்பிறப்பிலிந்தமொய்குழறமிழந்நாட்டோ
ரந்தணன்முன்னர்வேட்டவணங்கின்பின்மணஞ்செய்காதற்
பைநெடொடிபண்டைநாமம்பத்தினியென்பதாமே.

(இ - புரை.) மனதில் தூய்மையுள்ளவிரதத்தையுடைய முனிவனே!
முற்பிறப்பில் இத்தச்சாரதையென்பவனே தமிழ்நாட்டில் ஒருபிராமணன்
விவாகஞ்செய்துகொண்ட மூத்தமனைவியிருக்கவும் இரண்டாவதாக விவாகஞ்
செய்துகொண்டான்; அப்பிறப்பி விவருக்குப் பத்தினியென்றுபெயர், எ - று.

வேறு.

மாந்தளிர்மேனிவனப்பினற்பிணியுமருந்துமாமதர்விழிநோக்காற்
சாந்திளமுலையுமகலமுமொன்றாய்த்தழுவுறக்கனியுநன்னலத்தாற் -
காந்திளஞ்செங்கைபற்றியகாலமுதலவாபக்காதலன்றன்னைத்
தேந்துளிபிளிற்றாமலர்க்குழலிவடன்செயல்வழிநடப்பதேபணித்தாள்

(இ - புரை.) மாந்தளிர்போன்ற மேனியின் அழகினாலும், நோயும் அதற்கு
அவுஷதமும்போலிருக்கும் களிப்புள்ள கண்பார்வையினாலும், சந்தனமணிந்த
இளமுலையு மாற்பமுமொன்றாய்த் தழுவிக்கொள்ள முதிர்ந்த இன்பத்தினாலும்,
காந்தன்மலர்போன்றதன்செங்கைபற்றியநான்முதலாகக்கணவீனமயக்கித்தன்
சொற்படி நடந்துவரச்செய்தனன். எ - று. மதர்விழி மருந்தும் பிணியுமாதல் -
ணடலிற்பிணங்கியபோது அக்கட்பார்வை நாயகனுக்கு நோய்தருதலானும், கூ
டியபோது அப்பார்வை இன்பம்விளைத்தலானும் என்க. இக்கருத்தன்றோ மணி
வாசவள்ளலாரும் திருக்கோவையிலுள் "பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப் பிறழமின்
னும்-பணியும் புரைமருங்கிற் பெருந்தோளி படைக்கண்களே," என்றார். (க)

தவளமுந்நூலுந்தாமமுந்தாழுந்தடம்புயக்கொழுநுங்காத, லீவ
ளிள முலையின்போகமேறுகர்தாங்கின்பமாங்கடலிடையாழத், துவளு
றுண்மருங்குற்குமுதவாயமுதத் துணைவிதன்கொண்களைப்பெறுது,
சுவளைவாய்கருங்கண்மைத்துளிபிலிற்றக் கொடுந்துயர்க்கடலிடையா
ழந்தாள்.

(இ - புறா.) வெண்ணிறமுள்ள முந்நூலும் பூமாலையும் பொருந்திய
பெரிய புசத்தையுடைய கணவனும் ஆசையினுலிவளிடத்திலேயே போகம்
அனுபவித்துக்கொண்டு இன்பக்கடலிற் படிந்திருப்பதினால், துவளுகின்ற மெல்
லிய இடையும் செவ்வல்லி மலர்போன்றவாயுமுள்ள மூத்தமனையியானவள்
தன்கணவனுடன் சேருதற்கில்லாமல் நீலோர்பலமலர்போன்ற தன்கண்கள்
நீர்சிந்தும்படித்துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியிருந்தாள். ■ - று. (௧௦)

கனித்துணையலதுதன்றுணை புணராத்தண்ணுற் தூய்மலர்க்கு
முலா, ணனிதுபருமுதுபுதல்வரைப்பெறாளாய்நன்னலந்தொலைதொ
றுபிரங்கி, யினியுயிர்ப்பொறைகொண்டாற்றலேன்வினையேனிம்மையு
மறுமையுமிழந்தேன், புனிதனையென்குப்புலம்புகொண்டிறந்துபொ
ன்னுலகடைந்தனளன்றே.

(இ - புறா.) தனிமையென்னும் துணையெல்லது தன்துணையாகிய ■■■
வணையறியாத குளிர்ச்சியும் வாசனையுமுள்ள நல்லமலரணிந்த அளகத்தை
யுடைய மூத்தாள் மிகவுந் துக்கங்கொண்டு புத்திரர்களையும் பெறாமல் இள
மைப்பருவம் நாளுக்குநாள் நீங்குந்தோறும் இரங்கி, இனி யிவ்வுடலை வைத்
துக்கொண்டுகொண் டுவினையேனாகிய நான் இவ்வுலகத்தின்பத்தையும் புத்திரனில்
லாமையால் சுவர்க்கலோக இன்பத்தையும் இழந்தேன், பாமசிவனே என்று
புலம்பிக்கொண்டிருந்து இறந்து பொன்னுலகமடைந்தாள். எ - று. (௧௧)

வேறு.

இவ்வண்ணிகழ்காலத்தயலிடத்தோரில்லுறையுமந்தனாள்
செவ்வண்ணத்துவார்வாயும்வன முலையும்வருத்தநிறைதேய்ந்துதேய்து
மைவ்வண்ணக்கொடுங்காமங்கைமிகலுமியவண்மலர்க்கைவலிதிற்பற்றக்
கைவ்வண்ணக்காவினந்தாள்கற்பிகவாதன்னேன்கைகடந்துபோனாள்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு நிகழுங்காலத்தில் அபல்வீட்டிவிருக்கும்ஒருபிரா
மணன் இவளுடையசெம்மைநிறத்தங்கிய பவளம்போன்றவாயும்அழகியமுலையும்
தன்னைவருத்த நிறையழிந்து மெலிந்துமெலிந்து, இருண்மயமாகியகாமமதிகரி
த்த இவள்கையை வலிதிற்பற்றினான். அவ்வாறுபற்றவே, தன்னைக்காப்பவர்
களை யிழந்திருப்பவர் தன்கற்பினிலையை யிழவாமல் அந்தப்பிராமணன் கையை
நீங்கிக்கொண்டு போய்விட்டான். எ - று. (௧௨)

அந்நிலையேகனவொழுக்கமனக்கொள்ளாள்வெறுத்தகன்றவயலா
ன்கற்பிற், பன்னியிளமுலகிடந்தவெஃகாவாலறிவழிந்துபையுளுந்
தென், கன்னலடுசிலேகுழைத்துவேனின்றுமரம்மேலேயொள்ளுந்,
ந் சேர்ந்

(இ - புரை.) அவ்வாறு சோரப்புணர்ச்சிக்குச் சம்மதியாமல் வெறுத்துப்
போய்விட்ட அன்னியனுடைய மனைவியினிடத்திருந்த அவாவினால் அறிவிழந்து
தன்பமடைந்து, மன்மதன் கரும்புவில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுங்கணிகள்
தன்னுடைய சரீரத்தைச் சின்னப்பின்னஞ்செய்வதினால் காமமாகிய விஷத்
தலையேற இறந்துபோனான். எ - று. வெஃகாவு-விருப்பம். (கக.)

கற்பினிலேகடவாதசிறையிருந்தும்பொறையிருந்துங்கமழ்தாரூ
ட்டி. முற்படத்தன்கேண்மணந்தமுற்றிழையையொருநூன்றுமுய
ங்கவொட்டாள், பொற்புடைத்தன்புணர்முலையின்புதலமேறுகரும்
வண்ணம்புரிதலாலே, பிற்பழியில்லாவிவருமிள மைவிலேகைமையுற்
றுங்கிருந்தாளன்றே.

(இ - புரை.) கற்புத்தன்மைகடவாத நிலைமையிவளிடத்திருந்தும் பொறுமை
யிருந்தும் தனக்குமுன் தன்கணவனுக்கு மாலைகுட்டியவன் ஒருநாளாவதுகண்
வனுடன் இன்பமனுபவிக்க வொட்டாதவளாய் அழகுள்ளதன்கொங்கையின்
பத்தையே அனுபவிக்கும்படிச்செய்தலினாலே, பதிவிரதாதர்மத்துக்குப் பழிநே
ரிடாமற் காத்துக்கொண்ட இவளும் கைம்பெண்ணாகியிருந்தாள். எ - று. (கச)
வளமலிசீர்க்களிரொடுமகிணிரிளநலதுகராவண்ணமாற்றி
யுளமல்யுமனக்களியாற்றமதுவழியேயொழுகலூடல்கூருந்
தளவநகைக்கயல்விழியார்தமைக்காமவிடாய்கனற்றத்தளர்ந்துமாழ்கி
யிளமையிலேநான்குபவங்கயினியாயளவிறுன்பமெய்துவாரோ.

(இ - புரை.) வளமையுஞ் சேருமுள்ள மனைவியருடன் கணவன் இன்பம்
அனுபவியாதவண்ணமாற்றி உள்ளத்திற்பொருந்திய களிப்புடன் தங்கச்சொற்
படிநடக்கும்படி ஊடல்கொள்ளுகின்ற மூல்கையரும்பினையொத்தநகையினையும்
சேல்மீனையொத்த கண்களையுமுடையமாதர்கள், மறுபிறப்பில் தங்களைக்காம
விடாயானது வருத்தச்சோர்ந்து துயரமுற்று இளமையிலேதானே நான்கு
பிறப்புவனாக்கும் கைம்பெண்ணாகி அளவில்லாத தன்பத்தைப் பொருந்துவார்
கள். எ - று. (கடு)

அறந்தழையுந்துயமனத்தருந்தவனையருந்ததிகற்பனையகற்பாற்
சிறந்தமலர்க்குழலிவடன்சிந்தைகளிகூர்ந்துறுந்தேங்கொள்போதா,

பிறந்தபவத்தெனையருச்சித்தேத்துதலா லெழுபிறப்புமீட்டும்பாவம்
பிறந்தவிற்தப்பவத்திலொளிர் சுடர்தூக்குமிருள்போலப் பெயர்ந்தத
ன்றே.

(இ - புரை.) தருமமே சூழுகொண்டிருக்கும் நல்ல மனதையுடைய
முனிவனே! அருந்ததியின் கற்பினையொத்த கற்பினால் மேன்மைபெற்ற இவள்
மணக்களிப்படைந்து, நல்ல மலர்களால் முற்பிறப்பில் என்னை அருச்சித்துத்
துதித்தமையினால் எழுபிறப்பினுஞ் செய்தபாவமெல்லாம் பிறந்துள்ள இந்தப்
பிறப்பிலேதானே சூரியனால் நீக்கப்பட்ட இருள்போல நீங்கிவிட்டது. எ-று.
ஈரமலர்ப்பூங்குழலேயென்றிரந்துகரம்பற்றியிரங்குகென்னு
வார்வமுற்றுநலனுக்கா த்துயரான்முற்பவத்திறந்தவந்தனாளன்
தீர்விலொருதலைக்காமங்கூட்டவிற்தப்பவத்துயிவன்செங்கைபற்றி
வார்முலைதுகமுறப்புணராமலாவொறுக்கமாய்ந்தானந்தோ.

(இ - புரை.) குளிர்ச்சிபொருந்திய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடைய
வனே! இந்த வேளை உன்மனமிரங்கவேண்டிமென்று இவள் கையைப்பற்
றிக்கொண்டு இரந்து யாசித்தும் இன்பம் அனுபவியாத துயரத்தினால்
முற்பிறப்பிலிறந்துபோன பிராமணன் நீங்காத ஒருதலைக்காமமானது கூட்டு
விக்க இந்தப்பிறப்பில் விவாகஞ்செய்துகொண்டு இவள்கையைப்பற்றியும் கச்
சணிந்த இவள் தனங்கள் தன்மாப்பிற் பொருந்தும்படிப் புணர்வதற்கில்லாமற்
பாம்புகடிக்க இறந்துபோனான். எ - று. ஒருதலைக்காமம் - தலைவன் தலைவி
என்பாரில் ஒரிடத்தொத்திரம் உண்டான காமவிச்சை. (க௭)

இறந்தவனோவிவள்கொழுநனல்லனும்மைப்பிறப்பிவிவளிலங்கு
கேள்வன், சிறந்தசங்கத்தமிழ்கொழிக்குந்தென்கூடற்றென்னர்பிரான்
கன்னிராட்டிற், பிறந்துதொழுகுலத்தவர்க்கோர்திலகமாயளவில்செல்
வம்பெற்றுமற்றே, ரறந்தழைசீரணங்கைமணம்புணர்ந்துபுதுநலமாந்
தியமர்கின்றனே.

(இ - புரை.) இப்போது இறந்தவன் இவள் கணவனல்லன், முற்பிறப்
பில் இவனைக் கூடியகணவன் சிறப்புதங்கிய சங்கத்தமிழ் விளங்கும் மதுரைத்
தலத்தில் அரசுசெய்துகொண்டிருக்கும் பாண்டியனுடைய கரூட்டிற்பிறந்து,
பிராமணகுலத்துக்கு ஒருதிலகம்போல அளவில்லாத செல்வம்பெற்று இல்ல
றம் வழுவாமல் நடத்தும் ஒருகன்னிகையை விவாகஞ்செய்து, இன்பம் அனு
பவித்துக்கொண்டிருக்கிறான். எ - று. (க௮)

அனையவன்பொற்றடமார்புமலர்முலையாகமுட்பொருந்தியமுந்தக்கூடிப்
புனைமலரின்பகந்தாதுபொதுநுநறும்பூவணையின்புறத் துமேவிச்

கனவுதொறுமிவள்காமக்கனிநுகர்வாளாகவந்தக்கனவிற்கூட்ட
கனவிலுறுபுணர்ச்சியிலுமளவிறந்தநன்னலமேநல்குமன்றே.

■ (இ - புரை.) அவனுடைய பெரியமார்பும் இவளுடைய பரந்ததனங்
களும் பொருந்தியழுத்தத்தக்கதாகக்கூடிப் பூந்தாதுகள் நிறைந்தவாகனையுள்ள
மலரணையினிடத்திற் பொருந்திச் சொப்பனுவத்தைதோறும் இவள் காமநீன்ப
மாகிய பழத்தை உண்ணக்கூடவள். அந்தக்கனவிற்கூடுதல் சாக்கிராவஸ்தையில்
புணரும் புணர்ச்சியினும் அதிகமான நல்ல இன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

அளவுறுகாவதமுந்நூற்றறுபதிற்குப்பாலதாமகம்குழிஞ்சி
வளநகரினினிதிருக்குமகிணனுநதன்முன்னேவ்வேவயத்தினாலே
தளவநகைப்புளகமுலைத்தாழ்குழலிப்பொலங்கொடியைக்கங்குறேறு
முளமலியுங்காதலொடுகனவிறேறய்த்தும்புச்செவவமுறுவன்மன்றே.

(இ - புரை.) அளவுபட்ட முந்நூற்றறுபதிகாதத்துக்கு அப்பாலிருக்கும்
அகழிக்குந்த மதிலையுடைய வளநகரில் இன்பமுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்
கும் இவள்கணவனும் முன்னே ஊழ்வினைவசத்தினாலே முல்லையரும்பை
யொத்த நகையினையும் புளகம்பொருந்திய தனங்களையும் தாழ்த்தஅளகத்தையு
முடைய பொற்கொம்பு போல்வாளாகிய இவளை இரவுதோறும் சொப்பனவஸ்
தையில் ஆசையுடன்புணர்ந்து சுவர்க்கபோகத்தைப்போன்ற இன்பத்தை
அடைவான். எ - று. (20)

இன்னணமுட்களிபெருகவினநலந்துய்த்தினிதிருக்குநாளிலிந்தப்,
பொன்னுரையிற்பொலிசுணங்கின்வளமுலையா ளொருபுதல்வற்பெறு
வாளாகக், கன்னவிறேடுகணவனுந்தன்கிறுவனைநன்கனவுதொறுங்
காண்குவென்னாத், தன்னிகரில்லாமுனிவற்குரைத்துமையாள்மாதி
னொசொற்றுக்கின்றள்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு உள்ளத்திற் கஷிப்புண்டாகி அதிகரிக்கத்தக்க
தாக இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்குநாளில் பொன்னுறைபோல
விளங்குந் தேமல்பரந்த அழகிய தனங்களுள்ள இவள் ஒருபுத்திரனைப் பெறு
வாள், மலைக்கொப்பாகச் சொல்லத்தக்க புசங்களையுடைய இவள் கணவனுந்
தன் புத்திரனைச் சொப்பனந்தோறும் காண்பானென்று தனக்கு ஒப்பில்லாத
முனிவனுக்குச் சொல்லிச் சாரதையைப்பார்த்துப் பார்வதிதேவியார் சொல்லு
கின்றார். எ - று. (21)

குனிமதிவாணுதற்பசியகுவளைவிழிச்சாரதையேகோதைசூட்டிப்
புனைகலனிற்பொறையணிந்து முற்பவத்தன்புணர் முலைமேற்புணர்ந்

தோன் மன்னைப், பனிமதியின்கிளையெனத் தண்பணிலங்கடவழுமொரு
பழனநாட்டிற், கணவினிற்கண்டறிகுறியானனவினுங்கண்கண்டுமன
ங்கனிப்பைமாதோ

(இ - புரை.) வளைந்த பிறையையொத்த ஒளிதங்கிய நெற்றியினையும்
மைதங்கிய நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுமுடைய சாரதையே முற்பிறப்
பில் மணமாலை சூட்டித் திருமங்கலியந்தரித்து உன்னைச் சேர்ந்திருந்தவனைக்
குளிர்த்துள்ள சந்திரக்கூட்டம் போலச் சங்குகள் தவழும் வயல்கள் சூழ்ந்த
ஒப்பற்ற வளநாட்டிற் சொப்பனத்திற் கண்டறிந்த குறிப்பின்படிச் சாக்கிரத்தி
னும் கண்ணிற்கண்டு மனஞ்சந்தோஷிப்பை. எ - று. (௨௨)

கணவனுநின்றொடுகனவிற்புணர்குறியானனவிலெதிர்காணமுன்
னந், துணைவியெனத்தெளிவனவ்வாறறிந்தொருவர்க்கொருவர்பண்
டைத்தொடர்புபெற்றாற், புணைதனதுமதியாகக்கலைக்கடலைக்கரை
கண்டபுதல்வனோடே, யிணையில்விரதப்பயனிற்சமபாகங்கணவனிட
த்தீகமன்னோ.

(இ - புரை.) கணவனும் உன்னுடன்சொப்பனத்திற் புணர்ந்திருக்கும்,
குறிப்பினால் எதிர்காண்பதற்குமுன் மனைவியென்று உன்னையறிந்து கொள்
வன், அவ்வாறு அறிந்து ஒருவர்க்கொருவர் முற்பிறப்பின் சம்பந்தத்தைப்பெற்
றால், தன்புத்தியே தெப்பமாகச் சாஸ்திரமென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக்கடக்கும்
புத்திரனுடன் ஒப்பிலலாத உன்விரதபலத்தில் கணவனுக்குச் சமபாகங்கொ
டுப்பாயாக. எ - று. (௨௩)

நின்விரதப்பயனேற்றகொழுநன்வசமாகியிருநிலத்தினீடும்
பொன்மனைவாய்கனவுதொறும்புணராதுகனவிலின்பம்புணர்ந்துகாமத்
தின்மதுவுண்டுளந்தெவிட்டுநாளிலுயிர்த்தேளிற்சமபனிற்ந்தானென்ற
பின்முறையாவெலரிழுழ்கியிருவீருமெமதுபதம்பெறுவீரன்றே.

(இ - புரை.) உன் விரதப்பயனைப் பெற்றுக்கொண்ட கணவன் வசமா
கி இவ்வுலகத்தில் மிகுந்தபொன்மயமான வீட்டிற் சாக்கிராவலஸ்தைகள்
தோறும் புணராமல் கனவுதோறும் புணர்ந்து இன்பம் அனுபவித்து, மன
வெறுப்புண்டாகுங் காலத்தில் உன்னுயிர்போன்ற அந்தக்கனவ னிறந்துவிடு
வன்; அவ்வாறு அவனிற்ந்தின்பு ிகரமப்படி அக்கினிப்பிரவேசமாய் கண
வனுடன் கம்முடைய பதவியைச்சேரக்கடவை. எ - று. (௨௪)

வேறு.

எனவுரைத்தெழுதாமறைபுராதன நூலியாவையுமுணர்ந்துளந்தெளிந்த
தனையனையின்னெபெறுதிரீள்செல்வந்தழைத்தினிஷாழ்திமற்றென்னு
வனமுலைமட்டந்தமனங்கனிசிறப்பவரங்கொடுத்தாயிழையவரு
முனிவனுக்காணவிமயமீன்றெடுத்தமுகிணைகையிலையையடைந்தாள்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அம்பிகையார் அனுக்கிரகஞ்செய்து எழுதப்படாத வேதமுதலிய பழமையான சாஸ்திரங்களையெல்லாம் உணர்ந்திருக்கும் புத்திரனை இப்பொழுதே பெறுவது, மத்தியிலழியாத செல்வந்தழைய நீ வாழ்க்கடவை, என்று அழகிய தனங்களையுடைய சாரதையின் மனமானது சந்தோஷத்தினால் சிறப்படையத்தக்கதாக வரங்களைப்பாவித்து, அப்பொழுதே அப்பெண்ணும் முனிவனுங்காணக் கயிலைக்கு எழுந்தருளினார். எ - று. (௨௫)

வளர்மதிக்கண்ணியண்ணல்பாகத்துமாதுமைவரந்தரப்பெற்ற தளிரியன் மகிழ்ச்சிகூர்ந்தருந்தவன் பொற்றாளருச்சனை புரிகாலை முளரிநாண்மலரினனையவழிந்து முருகுகொப்பளித்திடச்செங்கே மொளரிக்கதிர்விரிக்குப்பரிதியஞ்செல்வனுதயமால்வனாமிசையுதித்தான்

(இ - புரை.) வளைந்தபிறைக்கண்ணியணிந்த பரமேசுவர னிடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் பரமேசுவரி வரங்கொடுத்தருளப்பெற்றுக்கொண்ட சாரதை மகிழ்ச்சியடைந்து, அம்முனிவனுடைய பாதங்களில் அருச்சனைசெய்யும் போது, தாமரைகளினரும்பு இதழ்விரிந்து தேன்சொரியும்படிச் செம்மைநிறந்தங்கிய ஒளிபொருந்திய கிரணங்களைப்பரப்பும் சூரியதேவன் உதயகிரியில் தோன்றினான். எ - று. (௨௬)

நாறுபூங்கோதைமாதாமையோடுகளிர்மதிவேணியன்மகிழ வியுயர்விரதமியற்றியதிறத்தால்வினையனேதிலரமியா தாற்றிமுனிவனன்னவட்பயந்தவத்தனுமன்னையுமறியக் கூறினன்கூறியாயிடையகன்றோர்குளிர்வுளாட்டகமடைந்தான்.

(இ - புரை.) வாசனை கமழும் பூமாலைபணிந்த அனகபாரத்தையுடைய உமையம்மையும் குளிர்ச்சியுள்ள பிறைகுடிய சடையையுடைய சாம்பவழர்த்தியும் மகிழ்ந்தருளும்படிப் பெருமைதங்கிய உமாமகேசுவரவிரதம் அனுஷ்டித்த தன்மையினால், மேலுண்டாகும்பலனை அன்னியரறியாதவண்ணம் சாரதையின் தாயுத் தந்தையும் அறியும்படி முனிவர்சொல்லினர். அவ்வாறு சொல்லி அவ்விடம் விட்டுக் குளிர்ச்சியுள்ள நீர்வளந்தங்கிய வேறொருநாட்டிற் போய்விட்டார். எ - று. (௨௭)

முனிவரனகலவிதிமுறைநோற்றமொய்குழல்கங்குல்வாய்தோறு நனையவழிச்செழுந்தார்க்கேள்வனுந்தானுநலனுகரந்தின்புறநாளிற் பணிவரையீன்றகொவ்வையஞ்செவ்வாய்ப்பசுங்கினியளித்தநல்வரத்தாற் கனவுறுகலவிநலத்தினுமவளுட்களித்திடக்கருப்புகோர்த்ததுவே.

(இ-புரை.) அந்தமுனிவர் எழுந்தருளிய பின்பு விதிப்படி விரதம்அனுஷ்டித்தசாரதையானவன் இரத்திரிதோறும் சொப்பனாவஸ்தையில் நேனுடன்மல

நீந்திருக்கும் செழுமையுள்ள பூமாலையணிந்த கணவனுந்தானும் இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில், மலையரையன்பெற்ற கோவைக்கனிபோன்ற சிவந்த திருவாயையுடைய பசங்களிமொழியொத்த மொழியையுடையவரா பார்வதிதேவியார் அருளிச்செய்த வரப்பிரசாதத்தினால் சொப்பனத்திற்கூடுங் கலவியின்பத்திலும் அவள் மனங்களிப்படையும்படிச் சுருப்பமுண்டாகியது. எ - று. (௨௮)

கருவளர்ந்திடலான்மார்தளிர்மேனிகலைமதியுருவெனவிளர்ப்பச் சுரிசுழலணங்குருளிறம்பெறலுந்துணிவிலாராங்கதுகண்டார் திருநலனிகழ்ந்தாள் கற்புமிற்பிறப்புந்திறம்பினளெனப்பழிசூறியரவுமுன்கதுவவிறந்தகேடமர்கேட்டத்சயித்தகம்புழுங்கினரே.

(இ - புரை.) அந்தக்கருவளர்தவினால் மார்தளிர்போன்ற மேனியானது சோடசகலைகளுள்ள சந்திரவடிவம்போல வெண்மை நிறம் அடையும்படிச் சாரதை கருப்பக் குறிபொருந்தவும், இதுனுண்மை தெரியாதவர்கள் அதைக்கண்டி கைம்பெண்ணுகிய சாரதையானவள் பதிவிரதத்தன்மையையும் குழப்பிறப்பையும் இழந்து விட்டாளென்று பழிசொல்ல; அதனைப் பாம்புகடித்திறந்துபோன இவள் புருடனுடைய பந்துகள் கேள்விப்பட்டு அறிசயித்து மனம்புழுங்கினாள். எ - று. (௨௯)

வேறு.

அலர்மொழிபொறுதுநாணியடுசினந்துரப்பக்கற்பின்
குலமகடாதையில்விற்குழுமினர்குறுகியாங்கே
புலமைசால்குணத்தின்மிக்கபூசுராவைமுன் மாய்ந்தோன்
மலைவியைவருகவென்றாரன்னவடானுஞ்சார்ந்தாள்.

(இ - புரை.) தங்களுக்கு நேரிட்டிருக்கிற பழிமொழியைச் சகிக்கமாட்டாமல் வெட்கமடைந்து கொடியதாகிய கோபம் அதிகரித்ததனால் சாரதையின் தந்தைவிட்டிற்குவந்து அவ்விடத்திலிருக்கும் வேதசாஸ்திரமுணர்ந்த பிராமணச்சபையில் சாரதையை அழைப்பித்தார்கள், அவளும் அங்குவந்தாள். எ - று. அலர்மொழி - பழிமொழி. அம்பல் என்பதும் இது. (௩௦)

நிலங்கிளைத்தயர்ந்துநாணிநீள்குழற்றலைகிழிட்டோர்
நிலங்கொளியின்னின்றுளெழினலன்யாவுநோக்கிக்
குலங்கெடவழுவுண்டாக்குங்கொடியவளிவளாமென்றே
யலங்கலந்தண்டார்மார்பத்தந்தணரம்பல்சொன்னார்.

(இ - புரை.) பூமியைக் காற்பெருவிரலாற் கிளைத்து மனச்சோர்வுடன் காணமுங்கொண்டு நீண்டகுழலையுடைய சிரசினவளைத்துப் பூமியைப்பார்த்த

படி ஒப்பற்ற ஒளியுள்ள மின்னலைப்போல நிற்பவளுடைய சரீரத்தின் அழகினை
யெல்லாம்பார்த்து, இவன் குலங்கெடும்படிக் குற்றத்தை யுண்டாக்குங்கொடிய
னென்று பூமாயைணிந்திருக்கு மார்பினையுடைய பிராமணர்கள் பழிமொழி
சொன்னார்கள். ■ - று. (௩௧)

வாழ்கலைதவறுசெய்தமதழிவியென்று சொல்வார்
தாழிருங்குழலேயீ துதகா துங்கண்மரபுக்கென்பார்
கீழலையாயுமீதுகீழ்மையேபுரிந்தாயென்பார்
ரேழைநீரிறையினீங்கியென்செய்தாயிதனையென்பார்.

(இ - புரை.) குலத்துக்குப் பழுதுண்டாக்கிய புத்திகெட்டவனே! இனி
உயிருடன் வாழ்வதில்லையென்று சிலர் சொல்வார்கள், தாழ்ந்தகூந்தலையுடை
யாளே! இந்தக்காரியம் உங்களுக்குத்தக்காதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்,
நீ உயர்ந்தசாதியிற் பிறந்தவளாயிருந்தும் இழிவானகாரியத்தைச் செய்தனை
யென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், மதிகெட்டவனே! பதிவிரதாதன்மம் விட்டு
என்னடி இப்படிச்செய்தாபென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ - று. (௩௨)

என்றவரொறுக்குங்காலையிருமைதேர்சான்றோரெண்ணித்
தொன்றுசால்புடையகற்பின் ரொழுகுலங்கெடச்செய்தானே
மன்றலங்குழலுமூக்கும்வள்ளைவாராகாதுமின்னே
யொன்றறக்கொய்துபோக்கியூர்க்கயல்கடிவென்றார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அந்தச்சபையிலிருந்தவர்கள் துஷித்துப்பேசும்
போது, இம்மை மறுமைகளையுணர்ந்த பெரியோர்களாய் யிருப்பவர்கள் ஆலோ
சித்துப் பழமையாகவருகின்ற கற்புநிலையையுடைய பிராமணர்குலத்துக்குக்
கெடுதியுண்டாச்செய்தவளைத் தலைமயினாயும் மூக்கையும் காதுகளையும் விடா
மல் இப்போதே அறுத்தெறிந்து ஊருக்கயலில் தூத்திவிடுங்கொன்று
சொன்னார்கள். எ - று. (௩௩)

கேட்டவைபுரிதுமென்னாக்கிளர்ந்தெழுசினத்தராகி
யூட்டரக்களையகண்ணர்கதுமெனவுருதுச்சீறிச்
சேட்டிளம்பிடியைமுற்றுஞ்சிங்கவேறென்னச்சூழ்ந்து
மோட்டிளமுலையினுளேமுருக்குவான்சூறுகுங்காலை.

(இ - புரை.) அவர்கள் சொன்னதைக்கேட்டு அப்படியே செய்கிறோ
மென்று மூளுகின்ற கோபத்தையுடையவர்களாய் அரக்கினைப்போலக் கண்
கள் சிவந்து உக்கிரத்துடன் சீறி, ஒரு பெட்டையானையைக் கொல்லத்தொட
ரும் ஆண்சிங்கம்போலச் சூழ்ந்து, சாரதையென்பவளை வருத்தும்படிச் சென்ற
போது, எ - று. (௩௪)

மன்னியங்நைவழாதுவயங்கியகற்பினோப்
பொன்னனவிற்பல்கும்பொதுநலக்கலிகையென்றே
சொன்னவர்நாவற்றாழ்த்துயர்க்கடல்குரிப்பொன்ன
மின்னெனவிசும்பினின்றோர்தெய்வதம்விளம்பிற்றன்றே.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற முறைமைதவறாமல் விளங்குகின்ற கற்புள்ள இத்தச்சாரதையை வந்தபுருஷன்கொடுத்த பொன்னளவுக்குத்தக்க இன்பங் கொடுக்கும் பொதுமகளாகிய வேசையென்று சொல்லுகின்றவர்களுடைய காக்கு அறுந்து ஆழ்த்த துக்கசாகரத்தில் முழுகுவார்களென்று மின்னல்மின் னியதுபோல ஆகாயத்தினின்றும் ஒருதெய்வவாக்கு எழுந்தது. எ - று. (ந.ந.)

விளம்புசொற்கேட்டலோடும்வியனகர்மார்தரெல்லா
முளங்களித்துவகைபூத்தாங்குவார்க்கடலென்னவார்த்தா
ரிளங்கொழுகினோரோடுதந்தையுமின்றதாயுந்
துளங்கிதுன்பநீங்கித்தொலைவிலாவிற்பமுற்றார்.

(இ - புரை.) அவ்வாறு சொல்லிப் தெய்வீகவாக்கைக் கேட்டமாத்நிரத் தில் விசாலமுள்ள அந்த நகரத்திலிருக்கு மனிதர்களெல்லாரும் மனங்களித் துச் சந்தோஷங்கொண்டு பர்வகாலத்தில் ஒலிக்கூர் சமுத்திரம்போல ஆரவா ரித்தார்கள். சாரதையின் தாய்தந்தையரும் சுற்றத்தாரும் நடுங்கிய துன்பம்நீங்கி ஒழியாத இன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (ந.ந.)

அவ்வழியறிஞர்தாமுமலர்மொழிகூறினோரு
நவ்வியங்கண்ணிகற்பினலனோர்புதமென்றஞ்சிச்
செவ்விதின்முகங்கீழிட்டுத்திருந்துரையாடாராகி
யிவ்வணமிரண்டுகண்ணலிருந்துளங்கலங்கினாரே.

(இ-புரை.) அப்போது அறிஞர்களும் பழிகூறியவர்களும் மான்பார்வை போன்ற பார்வையுள்ள சாரதையின் கற்பின் நன்மையானது அம்புதமுள்ள தென்றுபயந்து, செவ்விதாக முகத்தைக் கீழிட்டுக்கொண்டு யாதொருபேச்சு மில்லாதவர்களாய் இவ்வாறு இரண்டுநாழிகைமட்டிலிருந்து மனங்கலங்கினார் ன். எ - று. (ந.ந.)

வேறு.

அம்புதயிலிஃதுசாரதமென்றுணராதகல்விசும்பிடையொலித்தெழுந்த
சொற்படிமென்றுதொழுகுலத்தோரிற்சொற்றனர்சிலர்வரெல்லாம்
பொற்புறுநாவற்றுதிர்ந்திடவாயாற்புழுச்சொரிந்தனரவைகாணாக்
கற்பினடகைமைபுகழ்ந்தனர்கிளஞர்கன்னியைத்தழுவினர்கிழித்தே

(இ - புரா.) இது அற்புதம் சத்தியம் என்று உணராமல் விசாலமுள்ள ஆகாசத்தில் ஒளித்தெழுந்த அசரீரியின் வாக்குப்பொய்யென்று பிராமணர்களிற் சிலர்சொல்ல; அவர்களெல்லாரும் அழகுபொருந்திய நாக்கறுத்துவிடும் படி வாயின்வழியாகப்புழுக்கள் சொரியப்பெற்றார்கள்; அவைகளைக்கண்டு கற்புள்ளசாரதையைப் பந்துகள்வந்து தழுவிக்கொண்டு அவள்கற்பின் பெருமையைப் புகழ்ந்துபேசி மகிழ்ந்தார்கள். ■ - று. (௩௮)

செய்வதக்கிழமைவேள்விநான்மறையோர்சிலரவணிநுந்துதெய்வதமும் கைதவமுரையாதணங்கனுவயிற்றிற்குருப்பமும்வளர்வதாலிந்த மைதவழ்குமுலிக்கெந்தவாறந்தோவசையறுமெனநவையுறுவ மெய்தெறிந்தகிலகலையுணர்ந்தறிந்தவேதியனொருவனீதுரைத்தான்.

(இ - புரா.) தவஞ்செய்தற்குத்தக்க புரிமையுமுள்ள பிராமணர்களில் சிலர், அங்கிருந்தபடி யோசித்து யார் பொய்சொன்னாலும் தெய்வமும் பொய்சுரது; இவன் வயிற்றிற் கருப்பமும் நாளுக்குநாள் வளர்வதினால் இவனுக்கு வசைமொழி எவ்வாறு நீங்கும், என்று சந்தேகத்துடன் வருத்தமுங்கொண்டு வருந்துங்காலத்தில் உண்மைதெரிந்து சாஸ்திரங்களையெல்லாங்கற்ற ஒருபிராமணன் இத்தவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ - று. (௩௯)

கண்டுகேட்டறியப்படுவனவானகாட்சியாலாகமவளவா லுண்டெனவுணருந்திறத்தவாறெல்லாமுலகமுமாயையின்வடிவே தண்டலின்மாயையமயக்கினால்வாராத்தகையனயாவையாதலினுற் பண்டைநாளிலதாய்நினைவதற்கரிதாம்பான்மைபதொன்றெனத்தருமை

(இ - புரா.) கண்டும் கேட்டும் அறியப்படுவனவாகிய பிரத்தியக்ஷபிரமாணத்தாலும் ஆகம்பிரமாணத்தினாலும் உண்டென்று அறியத்தக்கமுறைமையின்படி எவ்லாவுலகமும் மாயாருபமே, ஒழியாத அந்தமாயையக்கினால்வராத வையெவையுமில்லை; ஆகையால், அந்தமாயையானது முன்னாளிலில்லாததாய் நினைப்பதற்கரிதாகிய பகுதியுள்ள ஒரு காரியத்தை தூதனமாக உண்டாக்கும். எ - று. (௪௦)

இந்தமாமாயைதிங்களங்கண்ணியிறைவ்வினை பாட்டெனத்துணிந்து சந்தநான்மறையுமாகமனைத்துந்தனித்தனியிரைத்திடுமென்றாலுந்திரான்மலரினுலகெலாங்காட்டுமொருவனுமயனுமொன்றறியா வந்தவானவன் தன்நிடுவினையாட்டையார்கொலோவின்தென்றறிவார்

(இ - புரா.) இந்தமகா மாயையானது திங்கட்கண்ணியரான பரமசிவ வனுடைய திருவினையாடலே யென்று நிச்சயித்துச் சந்தமுள்ள நான்குவேதங்

களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் தனித்தனி முறையிலேமென்றால், நாடிகபலத்தில் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் மாயவனும் பிரமனும் சிறிதும் அறிந்த கொள்ளமாட்டாத அத்தக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலை இத்தன்மையென்று எவர்கள் அறியத்தக்கவர்கள். ஏ - ஹ. (சுசு)

ஐதநான்மறையீர்கேட்டிர்மீன்வயிற்றின்யோசனகந்திவந் துதித்தாள் மேதபின கட்டின்மகிடனென்றுரைக்கும்வெந்திறற்றானவன்பிறந்தான் றுதுதாழ்பொழில் சூழ்சத்தியபுரத்திறற்றாழ்குழவியரனைவருமோ ரேதுவாற்காலமொன்றில்வயிற்றாந்தெழில்பெறக்கருப்பமுற்றனரே.

(இ - புறா.) வேதங்கள் ஐதம் பிராமணர்களே! கேளுங்கள்; மீன்வயிற்றினிடமாக யோசனைகந்திவந்தபிறந்தாள்; எருமைவயிற்றினிடமாகக் கொடிய செய்கையையுடைய மகிடாசரன் வந்துபிறந்தான்; மகரத்தங்களுடன் பூக்கள் மலர்த்திருக்குஞ் சோலைசூழ்த்தசத்தியபுரத்திலிருந்த தாழ்ந்தஅனகத்தையுடைய மாதர்களெல்லாரும் ஒருகாரணத்தால் ஒரேகாலத்தில் வயிறுதோன்றக் கருப்பமடைந்திருந்தார்கள். ■ - ஹ. (சுஉ)

எரிதவழ்வடிவேலடல்வசு தேவனிகலினரிடுதலோப்படுநாட் கரியமெல்லோதியுரோணிகேளின்றிக்கருப்பமுற்றனளியைவயன்றி பிருமையுமுதவுந்தெய்வதவரத்தாலிருடிகண்முனிந்தசாபத்தால் வரன்முறையாகித்தொன்றுதொட்டுலகில்வருவனவல்லவும்வருமே.

(இ - புறா.) தீயுமிழும் வடித்தவேலையுடைய வசுதேவன் பகைவனொற்றைப்பட்டிருந்தநாளில் கறுத்த அளகத்தையுடைய உரோகணி யேன்னும்அவன் மனைவி தன்கணவனில்லாமலிருக்கும் கருப்பமடைந்தாள்; இவைகளும் அல்லாமல், இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் கிருபைசெய்யுந் தேவவரத்தினாலும் முனிவர்கள் சபித்த சாபத்தாலும் வரன்முறையாகப் பூர்வகாலத் தொடங்கிவருகின்றவைகளும் மாறி வேறேனாதனமாகவருவதுமுண்டாகும். எ - ஹ.

ஐந்தவித்துயர்ந்தவாற்றன்மாதவத்தோரகங்கறுத்துரைத்தசாபத்தால் முந்தைநாட்சாம்பனகட்டிடவைவலியமுசலமொன்றுதித்தது செழுந்தார்ப்பைந்துணரிதழிச்செஞ்சடாமகுடப்பரமனைப்பரவுமோர்முனிவன் மந்திரபலத்தாலன்றுவநாச்சுவயிற்றினுங்கருப்பமுற்றதுவே.

(இ - புறா.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ்செய்துமென்மைபெற்ற தவவல்லமையுடைய மகருஷிகன்மனதிற்கோபங்கொண்டுசொல்லியசாபத்தில் முன்னாளில் சாம்பனென்பவன் வயிற்றினிடத்தில் வன்மையுள்ள முசலமென்னும் இருப்புலக்கையுண்டாயிற்று. பசுமையுள்ள கொன்றைப் பூங்கொத்தாலாகிய மாஸையணிந்த செஞ்சடா மகுடத்தையுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்யும்

ஒருமுனிவனுடைய மந்திராலத்தினால் உஷ்ஸ்சுவன் என்பவன் வயிற்றிலும் பூர்வகாலத்திற் கருப்பமுண்டாயது. எ - று. (சச)

தாதுதாழ்பொகுட்டுத்தாமரைக்கேரையிற்றாற்குமுலனையசாரதையும் வேதமாமுனிவனொருவனைப்பணிந்து விரதமொன்றியற்றுதல்புரிந்தா ளாதலால்வயிற்றிற்கருப்பமுற்றிருந்துமருளவையகற்றினனிதனைத் தீதிலாவேறுமாதரால்வினவித்தேர்ந்துளந்தெளிமினென் றுரைத்தான்

(இ - புரை.) மகரந்தம் நிறைந்துள்ள பொகுட்டினையுடைய தாமரைப் பூக்கோயிலிலிருக்கும் திருமகனையொத்த இந்தச்சாரதையும் ஒரு முனிவனைப் பணிந்து உமாமகேசுவரவிரதம் அனுஷ்டித்தான், அந்த விரதபலத்தினால் கருப் பமடைந்து குற்றமற்றவளாயிருக்கிறான்; இந்தக்காரியத்தை உத்தமகுணமுள்ள சிலமாதரைக்கொண்டறிந்து உங்கள் மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்தைநிவர்த்தி பண்ணிக்கொள்ளுங்கள் எ - று. (சரு)

அன்னதுதேர்வான்றொழுக்குலத்தமைந்தவணங்களுர்செல்கெனச் சென்ற, மின்னிகரிடையார்வினவலுமவண்முன்வினேந்தனபடிப்படி ளம்ப, வின்னணங்கேட்டோர்மீண்டுவந்துரைத்தார் யாவருமுணர்ந் தொருமறையோன், சொன்னவைமுழுதுஞ்சரதமென்றேத்திச்சுரிசு முலணங்கையுந்துதித்தார்.

(இ - புரை.) அந்தப்பிராமணன் சொன்னவற்றையெல்லாம் நிசமென அறிந்த அந்தணர்கள் சாரதை கருப்பங்கொண்டிருக்கு முறைமையைத்தெரியு ம்படிப் பிராமணஸ்திரிகளை அறிந்துவாருங்களென்று அனுப்ப; அவர்கள்போய்ச் சாரதையைக்கேட்டார்கள். அவள்முனிவர்வந்ததுமுதல் நடந்தவையெல்லாம் கிரஹாகச்சொல்ல; அவற்றையெல்லாம் அவ்விப்பிரமகளிர்சபையாருக்குச் சொன்னார்கள். அதைக்கேட்டவர்களெல்லாரும் இந்தப்பிராமணன் சொல்லிய வெல்லாம் உண்மையாயிற்றென்று அவனைப்புகழ்ந்து சுரிந்திருக்கும் அளகத் தையுடைய சாரதையைத் துதிசெய்தார்கள். எ - று. (சச)

செழுமறையவருங்கவிருங்கற்பின்றிறம்புகழ்ந்தகன்றனராங்கே பழியறுசிறப்பினருந்ததியனையபனிமொழிச்சாரதையென்பாள் குழுவியம்பரிதிச்செல்வனைப்போலக்குரைகடலுலகெலாம்விளங்கு மழவையின்றெடுத்துக்களிசிறந்துவகைமாகடன் மூழ்கினன்மகிழ்ந்தே

(இ-புரை.)* பிராமணர்களும் பண்டிதர்களும் சபை கலைத்துபோனபின்பு அதற்குமேல் பழிநீங்கிச் சிறப்படைந்த அருந்ததியையொத்த கற்புள்ள சாரதையானவள் ஒலிக்காநின்ற கடல்வளைந்த இவ்வுலகமெங்கும் விளங்கும் உதயகால

இனங்கிற்போல ஒருகுழந்தையைப்பெற்றுக் களிப்படைந்துசந்தோஷங்கடவி
லாழ்ந்தான். எ - று. (சஎ)

சுன்றவளுவப்பநன்குசான்மதியோடிலக்கணக்கிடக்கையனாகத்
தோன்றியெக்கிலையுமுணர்ந்துமுந்நுலுந்தொன்மறைவிதிவழிகுடி
யான்றசீர்ச்சாரதேயனென்றொருபேரமைவரப்புணர்தபின்பயாண்டோர்
மூன்றகவயிற்றன் னுணர்வினாவிருக்குமுதலவாமறைமுமுதுணர்ந்தான்

(இ - புறா.) பெற்றவன் சந்தோஷிக்க நன்மைமிகுந்த விவேகத்துடன்
மூப்பத்திரண்டு லக்ஷணமு மிவனிடத்திலிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படித்
தோன்றி, எல்லாச்சாஸ்திரங்களையு முணர்ந்து பழமையானவிதிப்படி உபநயன
முஞ்செய்துகொண்டு சிறப்புப்பொருந்திய சாரதேயனென்னும்பெயரும்பெற்று
மூன்றுவருடத்துக்குள் இருக்கு முதலியவேதங்களையெல்லாம் உணர்ந்தான்.
எ - று. (சஅ)

முறைபயில்பாலன்கலைபினால்வளருமதியெனக்கலைகளான்வளர்நா
ணறைகமழிதழித்தொடையல்குழ்சடிநாயகன்சிவரிசிவரனு
முறுதிநூறெளிந்துபாரதகண்டத்துறைபவரனைவருமாங்கே
குறுகுதற்கரியசிவபதவிகர்க்குங்குறைவில்சீர்க்கோகன்னமடைந்தார்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு வேதங்கள் உணர்ந்த அந்தப்புத்திரன் கலைகளு
டன் வளருஞ் சந்திரனைப்போல கலைகளாகிய சாஸ்திர உணர்ச்சியுடன் வள
ரும்நாளில் வாசனைகமழுங் கொன்றைமாலையும்ந் சடாமருடத்தையுடைய
பரமசிவன் பூசைக்குரிய சிவராத்திரிவந்தது; அந்தநாளில் வேதமுணர்ந்து
பரதகண்டத்தில் வாசஞ்செய்கிறவர்களெல்லாரும் யாவருஞ்செல்லுதற்கரிய
சிவலோகத்தை பொப்பாகுற குறைவற்ற சீரினையுடைய கோகர்னத்துக்குச்செ
ன்றார்கள். எ - று. (சக)

பொன்புரைகடுக்கைவேணிவானவனைப்பூசனைபுரிசிவரிசியின்
மன்பதையெல்லம்பொருவில்லோகன்னமன்னியவாசகங்கேளாத்
தென்புலவாணர்க்கருங்கடனிறுக்குஞ்சிறுவனுந்தானுமாயெழுந்து
தன்புறங்காக்குங்கிளைஞர்கூழ்ப்போதத்தளிரியற்சாரதைபோனான்.

(இ - புறா.) பொன்னிறத்த கொன்றைமாலிகையணிந்த சடையையு
டைய பரமசிவனைப் பூசைசெய்யும்படியான சிவராத்திரிதினத்தில் ஜனங்க
ளெல்லாரும் கோகர்னத்துக்குப் போகின்றார்களென்னுஞ் சொல்லைச் சாரதை
கேள்விபட்டிப் பிதிர்த்தேவர்களுக்குச் செய்யுங்கடன் செய்யத்தக்க சாரதேய
னென்னும் பெயருள்ள புத்திரனுடன் புறப்பட்டித் தன்னைப் பாதுகாக்கும்
பந்துகளுஞ் சூழ்த்தவரும்படிப் போனான். எ - று. (ந௦)

பூந்துணர்வீழ்ந்துதவழ்நறும்பசங்கால்புகுந்துலாஞ்சண்பகவேலிக்
காந்தளஞ்சிலம்பில்விளைந்தசெஞ்சாந்துக்கதிர்நிலாமுத்தமுங்கொழித்துத்
தீர்தமிழ்மணக்கும்வைகைமாகதிகூழ்தென்புலநாடகன்றாக
ணைந்திளமுலையாள் சாரதைதவத்தாலெய்தியகொழுநனுமடைந்தான்.

(இ-புரை.) அப்படி அச்சாரதை போம்பொழுது பூங்கொத்துக்களில் பொ
ருந்திவருகின்றவாசனையுள்ள தென்றற்காற்றுச்சென்று உலாவுகின்ற சண்பகச்
சோலை மலர்ந்திருக்கும் பொதியமலையிலுண்டான செஞ்சந்தனத்தையும்
ஒளியுள்ள நிலையொத்த முத்துக்களைப்புகொழித்து, மதுரமுள்ள தமிழ்மண
ந்துகொண்டிருக்கும்படியான வைகைகதிகூழ்த்த பாண்டியநாட்டையகன்று
இளமைதங்கிய தனமுள்ள சாரதையின் தவத்தினுற்பொருந்திய கணவனும்
வந்தான். எ -று.

(ருக)

கள்ளளிழ்குமுலாளாயிடைக்கனவிற்கலவிசெய்கொழுநனைக்காண
வுள்ளுறத்தெளிந்துவனமுலைபுளகமுறவவன் வழுவெலாநோக்கித்
தெள்ளுதெண்டுகாசூழ்பொலங்கிரிமுகட்டிற்சேட்டினம்பரிதிகண்டாங்கே
முள்ளரைமுளரிமுறுக்கவிழ்த்தென்னமுகமலர்ந்த கமலர்த்தனனே.

(இ - புரை.) தேனுடன்மலர்ந்த மலரணிந்த அளகத்தையுடைய சார
தையானவன் சொப்பனத்திற் மண்ணைப்புணரும் கணவனை அவ்விடத்திற்கண்ட
வுடன் மனதிற்மன்னுடைய கணவனெயன்று தெளிந்து, அழகிய தனங்களி
னிடத்திற் புளகமுண்டாக அவன் வழுவையெல்லாம் பார்த்துத் தெளிவுள்ள
சமுத்திராஞ்சூழ்த்த உதயகிரியினிடத்தில் உதயமாகுஞ் சூரியனைக்கண்டு அப்
பொழுதே முள்ளரைக்கொடியான தாமரையரும்பு முறுக்குவிட்டு மலர்வது
போல முகமலர்ந்து மனமகிழ்ச்சியடைந்தான். எ -று.

(ருட)

பண்டைநாண்முதலாக்கனவெலாமின்பம்பருகியகேசுநமன்றன்று
கண்டறிகுறியாற்றெளிந்துதன்படிவங்காட்டியமதலையுங்காண
வண்டிமிகுமுலாய்நின்றொடுபகருமாற்றமொன்றுளதெனவேறு
கொண்டிளமுவகைக்கடவிடைமுழுகிக்குறித்தனவின்வவான்புகுந்தான்

(இ - புரை.) அநேக நாளாகச் சொப்பனக்கடோறும் சாரதையுடன்
இன்பமனுபவித்த கணவன் அந்தந்தநாளில் பார்த்தறிந்த குறிப்பினுற்றெ
ளிந்து தன்னுருவச் சாயலேக்காட்டிய புத்திரனையுங்கண்டு வண்டுகளிசைபா
டிக்கொண்டிருக்கும் அளகத்தையுடையவனே! உன்னுடன் ஒருவார்த்தை பேச
வேண்டியிருக்கின்றதென்று தனித்திருந்துகொண்டு மனமானது சந்தோஷக்
கடலில்முழுகத்தக்கதாகத் தான்குறித்தவைகளை வினுவத்தொடங்கினான். எ -று.

மணமவிழுமுலையாரைந்நினனை மணமபுணர்கேள்வன்யாமற்று
ன், னுணர்வுடைத்தந்தையாவேனெவதுநின்னூரெதுபேரெதென்று
வந்து, துணைவன்முன்வினவக்கலுழ்ந்துதன்மரபுதொடுத்திளமையின்

மணஞ்செய்த, கணவனை யிழத்தல்காறு நின்ற ரைத்தாள் கா தலன்மறுத்திடு துரைத்தான்.

(இ - புரை.) வாசனை நிறைந்த மலர்மாலையணி யத்தக்க அளகத்தையுடையவளே! யார்? உன்னை விவாகஞ்செய்துகொண்ட கணவன் யார்? உணர்வையுடைய உன்பிதா யார்? ஊர் எது? பெயரென்ன? என்று கணவன் வினாவச் சாரதையானவன் கண்களில் கீர்பெருகும்படித் துயரமடைந்தவளாய்த் தன்மரபுமுதல் இளமைப்பருவத்தில் விவாகஞ்செய்துகொண்ட கணவனை யிழத்திருக்கச்சொன்னான். அவன்மறுபடியும் இத்தவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ -று.

மன் தலங்கோதாய்கின்ன யனின் மமறையினஞ்சிறுவனின் மகன்கொலன்றி மற்றயலார்மகன்கொல்யார்மகனென்றறி கலான்போலவன்வினவ நின்ற மதிர்ச்சாரதேயனென்றொருநேர்நிலமெலா நிறுவியபுகழோனென்றனிப்புதல்வன்பலகலைவேதம்யாவையுமுணர்ந்தவ னென்றான்.

(இ - புரை.) வாசனைதங்கும் அளகத்தையுடையவளே! நின்னருகிலிருக்கும் இந்தப்பிராமணச்சிறுவன் உன்புத்திரனோ? அல்லது மற்றொருவர்புத்திரனோ? என்று அறியாதவன்போலவினாவ, இந்தப்புத்திரன் பெருமைதங்கிய சாரதேயனென்னும் ஒப்பற்ற பெயரை உலகமெங்கும் விளங்கும்படிப் புகழ்பெற்ற என்புத்திரன், பலசாஸ்திரங்கள் வேதங்கள்யாவும் உணர்ந்தவனென்று சொன்னான். எ -று.

(இரு)

சொற்றளன்கேட்டுவெடிபடநகைத்துத்தொழு குலத்தினினைச் செய்கை, முற்றவுருந் துருகன்று காணென்னுமொழிந்துபைங்காந்தளஞ்செங்கை, பற்றியஞான்றேயிறந்தனன்கேள்வன்பாலனை நீபின்னர்ப்பயந்த, தெற்றெனப்பகர்வேன்முகிழ்முலைபணங்கேயேதுகாரணமிதற்கென்றான்.

(இ - புரை.) அவள் சொன்னதைக்கேட்டு வெடிபடம்படிநகைத்துத்தொழுகுலமானபிராமணகுலத்திற்பிறந்த உன்செய்கை மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றதென்று சொல்லிச் செங்காந்தன் மலரையொத்த உன்கரத்தைப்பற்றி விவாகஞ்செய்துகொண்டகணவன் அன்றையதினமே யிறந்துபோனானெனில், பின்பு நீ புத்திரனைப்பெற்றது என்ன அதிசயமென்று சொல்வேன், தாமரையரும்பை யொத்ததனமுள்ளவளே! கணவனிறந்தபின்பு நீ புத்திரனைப்பெறுவதற்குக் காரணம் என்னென்றான். எ -று.

(இரு)

அந்நிலைமடந்தைநாணமீ தூரவலர்கதிர்மதிமுகமிறைஞ்சிறின்னகைபுரிந்துதமியனை யிகழ்தலேற்பதோமுழுதுணரிறைவநின்னை யசனென்றுமறிந்துளனென்னைநீயுயிவ்வாறறிநதுளையாதுன்னருந்தகையவிர்நிலக்கிருவேமுள்ளமேசான்மெனப்பின்னும்.

(இ - புறா.) அந்தப்பிராமணன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டவுடன் சாரதையானவன் பரந்தகிரணங்களைபுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தை வணங்கிக்கொண்டு இனியகைசெய்து தமியளாகிய என்னை இவ்வாறு இகழ்வது உமக்குத்தகுதியோ? முழுவதும் அறிந்த கணவனே! உன்னை நான் என்றும் அறிந்தேயிருக்கின்றேன். என்னை நீயும் அவ்வாறே யறிந்திருக்கின்றனை, நினைத்தற்கரிய இந்த நிலைமைக்கு நம்மிருவர் மனமே சாஷியென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றாள். ■ - று. (இள)

முனிவரன்மேனண்மொழிந்ததுமன்னேன்மொழிப்படிநோன்பி யற்றியதும், பனிவரையுமையாளெதிர்த்ததுமெதிர்த்துபவங்களுாரிர ண்டினுமுன்னை, வினைவழிகழ்ந்ததொடர்பெலாமுணர்த்திமெய்வர மளித்ததுமுரையாத், தநயனைவிரதப்பயனிலேர்ப்பாதிதன்னொடும்வ

(இ - புறா.) முன்னாலில் முனிவர் சொன்னதும் அவர்சொற்படித்தான் விரதம் அனுஷ்டித்ததும் உமையவன் பிரத்தியக்ஷமானதும் அவ்வாறு பிரத்தி யக்ஷமாய்ச் சென்ற இரண்டு சென்மத்தில் உன்னை விதிவசத்தாற் றொடர்ந்து வந்த முறைமை தெரிவித்ததுமன்றி உண்மையாகிய வரங்கொடுத்ததுஞ் சொல் லிப் புத்திரனையும்அனுஷ்டித்தவிரதபலத்திற்பாதினையுங்கொடுத்தான். எ-று.

அறைகடலுலகிற்பெற்றற்கிரிதாயவரும்பொருள்பெற்றெனப்பெ ற்றான், பொறையுடையணங்கின்றந்தைதாய்கிளைஞர்பொருந்திடவ ன்னவளுடனே, மறைபிளஞ்சிறுவர்கொண்டுபேருவகைமகிழ்ச்சிய னாகியாங்ககன்று, சிறையளிபாண்செய்பொதும்பர்குழுவைகைச்செந் தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டைந்தான்.

(இ - புறா.) ஒலிக்காரின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகிற்பெறுதற் கரியதாகிய பெரும்பொருளை பெற்றதுபோல புத்திர விரதபலனையும் பெற்ற பிராமணன், கற்புநிலையுள்ள சாரதையின் தாய் தந்தையரும் பந்துகளும் சம் மதிக்கத்தக்கதாகத் தன்புத்திரனையும் அவனையுங் கூட்டிக்கொண்டு பெரியம கிழ்ச்சியுடன் அவ்விடம்விட்டுநீங்கிச் சிறகினையுடைய வண்டிகள் இசைபாடும் பொழில் சூழ்ந்த வைகைநதிசேர்ந்த பாண்டிநாட்டிற்கேர்ந்தான். எ - று. (1)

வாள்விரிபகும்பொற்புதபுயர்மாடமறுகுசூழ்வளநகர்சார்ந்து நீள்கருங்குழலாள் புணர்முலைப்போகநீங்கருங்கனவெலாறுகர்ந்து நாள்பலகழியவிறந்தனன்கேள்வனலனுகர்த்திவனையேழ்பிறப்புந் தோள்பிரியேனென்றணங்களுடானுஞ்சுடர்விரிகதழெரிஞரித்தாள்.

(ஐ - புரா.) ஒளிபரந்த பொன்னும் செய்யப்பட்ட கதவுகளை யுடைய உயர்ந்தவீடுகென்றிறைந்த வீதிகளுள்ள வளப்பமுடைய மதுரைப்பதியிற்சேர்ந்து, நீண்ட கரியகுழலையுடைய சாரதையின்போகத்தை அனேகநாள் கணவிலனுபவித்து சின்னாளில் இறந்துபோனான். சாரதையும் இறந்தக்கணவனை ஏழெழுபிறப்புங்ரையில் பிரியாமல் இன்பமனுபவிப்பேனென்று சுடர்விகென்றதீயிற் சககமனஞ்செய்தான். எ - று. புதவு-கதவு. (௧௦)

தொழுகடலுலகினலனுகர்ந்துடலந்துறந்தவாரிருவரும்பின்னும் வழமலர்க்கண்ணிக்கற்பகமில்லத்துமகினனுந்துணைவியுமாகிக் கடிதலந்துய்ப்பான்கோடியாதவர்செங்கதிரெலாமொருவழிகுழுமி நெடுவிசும்படைந்ததெனவொளிகெழுமிநிலவுசீர்விமானமேவினரே.

(இ - புரா.) சகரர்களாற் றோண்டப்பட்ட கடல்குழந்த பூலோகத்தினிடத்தில் இன்பமனுபவித்து உடலையொழித்த அவ்விருவரும், ஆய்ந்த கற்பகப் பூமாலையணிந்து கணவனு மனைவியுமாகச் சுவர்க்கபோகம் அனுபவிக்கக் கோடி ரூரிய பிரகாசமெல்லாம் ஒரேயிடத்திற்சேர்ந்து நெடியதாகிய ஆகாயத்தினிடத்தில் வந்துபோல ஒளிபொருத்தி விளங்காநின்ற சிறப்பினையுடைய விமானத்திற்பொருத்தினார்கள். எ - று. (௧௧)

ஆங்கினிதமர்ந்துருங்குமக்குவட்டினணியெனத்திரண்டதென்புமுங்கோங்கின முகிழின மருவீற்றிருந்தருவிமுலைத்தடங்களுநெழுங்கத் தீங்கனியனையமெய்யுறுபுணர்ச்சித்திருநலனுகர்ந்தமிதெவிட்டிப் பூங்குழலுமையோடி ளமதிக்கண்ணிப்புனிதன்வாழ்சிவபதமடைந்தார்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு விமானத்திலேறிச் சென்றவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தில் இன்பமுடன் அமர்ந்து, குங்குமமலையின் அழகுடோலத் திரண்ட திண்ணியபுயங்களும் இளமையாகிய கோங்கினரும்புபோலக் குவிவாகியதன்களும் நெருங்கத்தக்கதாக மதுரமுள்ள பழவர்க்கத்தையொத்த இரண்டெலும் ஒன்று பட்ட புணர்வதாகிய சிறந்த இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து, பின்பு அதனைவெறுத்துப் பூமாலையணிந்த அளகபாரமுள்ள பார்வதியுடன் பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் சிவபதம் அடைந்தார்கள். ■ - று. (௧௨)

இன்ன தன்மையதிக்கையென விதனையாவரேயாயினுங்கற்றோர் பன்னினோர்கேட்டோரிருநிலத்திம்மைப்படுபயன்விழைந்தனர்குந் துபின்னருமறுமைப்பலன் சிவபதமேபெறுகுவர்தின்னமீதென் னன் [னான். சொன்னநான்மறையின்பொருண்முழுதுணர்ந்தருதன்மாதவர்க்கெலாஞ்சொன்

(இ-புரா.) கையிசாரணிய முனிவர்களே! இந்த உமாமகேசுவரபூசாபல சரித்திரம் இத்தன்மையவான சிறப்பினதென்று கருதி இந்தச்சரித்திரத்தைத்

உற்றுணர்ந்தவர்களும் பிறகுச்சொன்னவர்களும் கேட்டவர்களும் யாவர்களேயாயினும் பெரியதாகிய இவ்வுலகத்தில் தாங்கள்விரும்பியபடி இம்மைப்பயனை அனுபவித்துப் பின்பு சுவர்க்கானுபவமுஞ்செய்து சிவபதம் அடைவார்களென்பது நிச்சயமென்று நான்குவேதங்களின் பொருள்முழுவதையும் உணர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லியருளினார், எ - று. (௬௩)

பத்தொன்பதாவது உமாமகேசவர பூசாபலமுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம், ௧௦௭௯.

உ

சிவமயம்.

இருபதாவது

உருத்திராக்ஷமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்

கேட்டமறைவித்தகார்கிளர்ந்துவகைபொங்கி
நாட்டமொருமுன்றுடையநம்பனருளடியார்
வேட்டணியுமக்கமணிமேன்மையைவிரித்தே
கோட்டமில் குணத்துமுனிகூறுகெனலோடும்.

(இ-புரை.) உமாமகேசவர பூசாபலத்தைக்கேட்ட நைமிசாரணியமுனிவர்கள் சந்தோஷம் நிறைந்து திரிநேத்திரமுள்ள பரமசிவன் அருள்பெற்ற அடியார்கள் விரும்பி அணிந்துகொள்ளும் ருத்திராக்ஷமகிமையை விவரித்து மாறுபடுதலில்லாத குணத்தையுடைய சூதமுனிவரே சொல்லுமென்று வேண்டிக் கொள்ள, எ - று. (௬)

மக்களுணர்வைக்கொடுமதித்துணரவற்றே
முக்கணி நைவற்கடிமைமுற்றினர்தரிக்கு
மக்கமணியின்பெருமையற்புதம்தென்னை
தொக்கமுனிவர்க்குமுனிகூறுரைசெய்தான்.

(இ - புரை.) மனிதர்கள் உணர்ச்சியினால் மதித்து அறியத்தக்கதோ? திரிநேத்திரங்கனையுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமைத்தன்மை நிறைந்தவர்கள்தரிக்கும் ருத்திராக்ஷத்தின்பெருமை அற்புதமானதென்று சூதமுனிவர் கூட்டமஃ இருக்கும் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லுவாராயினார். எ-று.

எத்தகையரேனுமியிழிவெய்துதொழில்செய்யு
மத்தகையரேனுமுமையன்பனைவழுத்துஞ்

சித்தமிலரேனுமிறைசீர்மணிதரித்தான்
முத்தாவரென்றுமறைமுற்றுமுரைசெய்யும்.

(இ - புறா.) எத்தன்மையுடையவர்களானாலும் இழிவான தொழில் செய்யுத்தன்மையுடையவர்களேயானாலும் பார்வதி நேசனைத்துதிசெய்யும் சித்த மில்லாதவர்களேயானாலும் பரமசிவனுடைய சிறப்புள்ள ருத்திராக்ஷம் தரிப் பார்களானால், அவர்கள் சீவன்முத்தர்களென்று வேதங்களெல்லாங் சொல்லு கின்றன. எ - று.

(௩)

நம்பரமனின் பரமனந்தனி லுதித்தே
யும்பர்புகழக்கமணிபூணுமறிவுள்ளோ
ரம்புவியிடத்திலவருபாவமுமறுத்தே
செம்பொனாலகத்தரணையொத்தினிதுசேர்வார்.

(இ - புறா.) நமது கடவுளுடைய திருநேத்திரங்களினின்றும் உண்டா கித்தேவர்களாற் புகழப்பட்ட ருத்திராக்ஷத்தைத் தரித்துக்கொள்ளும் விவேக முள்ளவர்கள் இவ்வுலகில் நேரிடும் பாவங்களையெல்லாம் நீங்கித் தேவருலகத் திற் சிவனையொத்துச் சேர்வார்கள். எ - று.

(௪)

என்கொனதிபற்பலவெதிர்த்தடைவின் மூழ்க
லென்கொல்பரிவேள்வீமுதலியாவையுமியற்ற
லென்கொலெழுதோடிவிதமந்திரமுமெண்ண
லென்கொறவமென்றுகனலைந்திடையிருத்தல்.

(இ - புறா.) பலபல நதிகளிற் சென்று முழுகுவதின லென்னபலன், அசுவமேத முதலாகிய யாகங்கள் செய்வதின லென்னபலன், சத்தகோடி மகா மந்திரங்களைச் செபித்தலின லென்னபலன், தவமென்று பஞ்சாக்கினி மத்திய லிருப்பதின லென்னபலன். எ - று.

(௫)

இத்துணையுந்குபலம்யாததனிலெண்கூ
றொத்தபலநல்குவதுருத்திரவிழிப்பேர்
கத்தமணியென்றுரியதொல்லேமுனிவோராம்
வித்தகர்தரிப்பரிதில்வேறுபொருளுண்டோ.

(இ - புறா.) உருத்திராக்ஷமென்னும் அரியமணியானது நதிகளில் முழுகுதல் முதலாகச்சொல்லப்பட்ட இவைகளெல்லாம் கொடுக்கும் பலன்யாதோ? அதனிலும் எண்மடங்கு அதிகமாகக்கொடுக்கத்தக்கது; என்று புராதனமுனி வர்களாகிய ஞானவான்கள் தரித்துக்கொள்வார்கள். ஆதலால் அந்த மணி யினுஞ் சிறந்த பொருள் வேறென்றுண்டோ? இல்லை. எ - று.

(௬)

வேறு.

ஆயமாமணியாயிரம்புனைந்திலவரை
மாயனான்முகன்புரந்தரன்வானவர்முதலோர்
பாயுமால்விடைப்பரனெனப்பணிசுவரென்றும்
மாயமாமணியிலேந்தவர்மனிதரோசொல்வீர்.

(இ - புரை.) அத்தன்மையுள்ள உருத்திராக்ஷமணிகளை ஆயிரம் அணிந்து கொள்வார்களானால், அவர்களை விடநூற் பிரமன் தேவேந்திரன் தேவர்கள்முதலானவர்கள் தாவிச்செல்லும் ருஷ்பவாகனாடராகிய பரமசிவனென்று கருதி வணங்குவார்களென்றால், அந்த மணியைத்தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்கள் மனிதர்களோ சொல்லுங்கள். ■ - று.

(எ)

கடவுணன்மணிகிரத்தினுங்கரத்தினுங்களத்து
படருமார்பினுந்தோளினுங்காதினும்பகுத்து
மிடையுநல்லிரலங்குட்டமதனிலும்விளங்க
வடைவினாலறிந்தணிபவர்சிவபதமடைவார்.

(இ - புரை.) அந்த உருத்திராக்ஷமணியைச் சிரசிலும் ■ துகளிலும்கழுத்திலும் பரந்தமார்பிலும் தோள்களிலும் கைகளிலும் தரிக்கவேண்டிய தொகைப்படி வகுத்து, நன்மைதங்கிய அங்குஷ்டவிரலிலுமணியவேண்டிய கிரமத்தையறிந்து தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்கள் சிவபதம் அடைவார்கள். எ - று.

பொக்குமாணிக்கமா தியமணியொடுபுணர்த்தித்
தங்கமாயறுதகட்டினிற்சூழின்மனகலத்தி
னங்கண்மாதிலத்தரனக்கமணியினையணிவார்
பங்கயப்பதந்தொழுவவர்பவக்கடல்படியார்.

(இ - புரை.) விளங்குகின்ற மாணிக்கமுதலாகிய ரத்தினங்களுடன் சேர்த்துத் தங்கத்தகட்டினிற் செய்யப்பட்ட ஆபரணம்போல உருத்திராக்ஷமணியை இவ்வுலகத்திற் தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களுடைய திருவடித்தாமரைகளிற் தொழுகின்றவர்கள் சென்னசாகரத்தில் அமுந்தார்கள். எ - று. (க)

அரனிடத்திலன்பற்றவரவனக்கமணியுந்
திருவெண்ணீறுமெய்தரிக்கிலாப்பாதகச்சிதட
ருரியவஞ்செழுத்துணர்கிலாரீசர்பேருலகிற்
கரமெனக்குறைநுமவிதானெனப்பவங்கழிப்பார்.

(இ - புரை.) பரமசிவனிடத்தில் அன்பில்லாதவர்களும் உருத்திராக்ஷமும் விபூதியுந் தங்கச்சரீரத்திற் தரித்துக்கொள்ளாதவர்களாகிய மூடப்பாவி

களும் மேரக்ஷமடைவதற்குரிய பஞ்சாஷ்டரத்தை அறியாத தன்மையுள்ளவர்களும் இந்தப்பெரிய உலகத்திற் கழுதையாகவும் குரைக்கும் நாயாகவும் பிறந்து திறந்து சென்னசேஷத்தைக் கழிப்பார்கள். ■ - ஹ. (௧௦)

இந்துசேகரன் மணியக்கவலயத்திலேற்று
மந்திரந்தருபலத்தையித் துணையென மதித்துப்
புத்தியாற்றெறிந்துணர்வதார்புனலிடைப்படிவோர்க்
கந்தநன்மணிப்படுபுனல்சிவகங்கையாமால்.

(இ - புரா.) சந்திரனைத் திருமுடியிலணிந்தருளிய பரமசிவனுடைய மணியாகிய உருத்திராக்ஷவடத்தினுற் செபிக்கத்தக்க மந்திரந்தருகின்ற பல்னை இவ்வளவென மதித்துப் புத்தியினுற்றெளிந்து அறிகின்றவர்கள் யாவர்? நீரில் முழுமுகவர்களுக்கு உருத்திராக்ஷபரிசத்தோடு தம்மேல்விழுகின்ற நீர் சிவகங்கைத் தீர்த்தமாம். ■ - ஹ. (௧௧)

எண்ணுமோர்முகமாதியாயீரெழுமுகமு
நண்ணுநன்மணியவற்றிலோர்மணியினைநாடிப்
புண்ணியோர்கடாம்பூசனைமுறையினிற் புரியிற்
றெண்ணிலாமதிவேணியான் பூசையிற்சிறக்கும்.

(இ - புரா.) எண்ணுகின்ற ஒருமுகமுதலாகப் பதினான்கு முகமீராக வுள்ள அம்மணிகளில் ஒருமணியினைக் கருதிப் புண்ணியர்கள் முறைமையுடன் பூசைசெய்தால், தெளிவாகிய நிலவினையுடைய பிறைமதியணிந்த பரமசிவன் பூசையாகவே சிறக்கும். ■ - ஹ. (௧௨)

இன்னதன்மையமணியின தியல்பெலாமெடுத்துப்
பன்னியோதிழற்பங்கபன்முதலினோர்க்கமையா
தென்னில்யாவரேயதனிலைவிளம்புவாரெனினு
முன்னமந்தமாமணியினாகிழந்தமைமொழிவாம்.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள உருத்திராக்ஷத்தின் பெருமைகளையெல்லாம் எடுத்து விவரமாகச்சொல்லின் பிரமன் முதலானவர்களுக்கும் அமையாதென்றால் மற்றையாவர் அதன்பெருமையைச் சொல்லத்தக்கவர்கள், ஆயினும் இந்த ருத்திராக்ஷத்தினால் ஆதியில்நடந்தசரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோம். எ-று.

ஒல்குமாங்குயிலொளித்திடமயிலினமுவப்ப
வல்குநீர்ந்திடமழைமுகிலனுதினம்பொழிந்து
மல்குசீர்கெழுகாச்சிமீரத்துக்குமன்னன்
பல்குசேனையான் பத்திரசேனனென்பவனே.

(இ - புறா.) மாமரத்திலிருக்கும் குயில்கள் சோர்வடைந்த ஒளிக்கவும் மயிலின் கூட்டங்கள் சந்தோஷிக்கவும் உஷ்ணக்குறைகள் நீங்கவும் மேகங்கள் அனுதினமும்பொழிந்து நீர்நிறைந்த சீர்தங்கிய காஸ்மீரதேசத்துக்கு அரசனும் மிகுந்த சேனையையுடையவனுமாகிய புத்திரசேனனென்பவன். எ - று, (௧௪)

கொற்றமன்னவனளித்திடுமரரிளங்குமரன்

செற்றநீங்குநற்றருமனென்றுரைத்திடுஞ்சேயுந்

கற்றபேரமைச்சன் தருகானைதாருகனு

முற்றவேதநூன்முதலியகலைபெலாமுணர்ந்தார்.

(இ - புறா.) வெற்றியுள்ள இவ்வரசன் பெற்றருளிய இளவரசாகிய குற்றமீங்கிய தருமனென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனும் கற்றுணர்ந்து பெருமை வாய்ந்த மந்திரிபெற்ற புத்திரனாகியதாருகனென்னும் பெயரையுடைய வீரனும் வேதசாஸ்திரமுதலாகிய கல்விகள் முழுவதும் ஓதியுணர்ந்தார்கள். எ - று, (௧௫)

அரசநீதியும்படைக்கலவிஞ்சையினமையும்

பொருளிலாவுருச்செவ்வியுமிளமையும்பொற்புந்

தருமஞானமுங்கருணையுந்தயாவொடுமாண்பு

மிருவராகிவேறிருநிலத்திலையெனவளர்ந்தார்.

(இ - புறா.) இந்தப்புத்திரர்கள் உருவத்தி விரண்டு பேராகக் காணப்பட்டாலும் ராசநீதியும்-தனுர்வேதவிநோதப்பயிற்சியும் ஒப்பில்லாத உருவமும் ஆயுறும் இளமையும் அழகும் தருமமும் ஞானமும் கிருபையுந்தயவும் மாட்சியும் ஆகிய இவைகளில் வேற்றுமை யில்லையென்னும்படி வளர்ந்தார்கள். எ - று,

அன்னமைந்தர்களிருவரும்விலைவரம்பறியா

மின்னுநன்மணிக்கலன்களும்வினை நறுஞ்சாத்தும்

பொன்னின்மேனியிற் புனையலராகிவெண்பொடியு

மன்னுமக்கமாமணிகளுமேமுற்றும்வனைந்தார்.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுள்ள புத்திரர்களிருவரும் விலையளவு அறி யப்படாததும் பிரகாசிப்பதுமாகிய நல்ல ரத்னபரணங்களும் வாசனைதங்கிய சந்தனமும் செளந்தரியமுள்ள தங்கள் சரீரத்திற்றித்துக்கொள்ளாதவர்களாய் விபூதியும் நிலைபெற்ற ருத்திராக்ஷமுமே சரீரமுழுவதும் அணிந்துகொண்டார் கள். எ - று, (௧௬)

அந்தமன்னனுமமைச்சனுமரிதினிலீன்ற

தந்தமைந்தரைத்தனித்தனியழைத்தினிதரைத்துக்

கந்தநல்விணத்தேய்வைகள் கலன்பலவளிக்கப்

புந்திவைத்திலர்மறுத்தனர்பொருவருநிலையார்.

(இ - புரா.) அவ்வரசனும் மந்திரியும் அருமையாகப்பெற்ற தங்கள் தங்கள் புத்திரர்களைத் தனித்தனியாக அழைத்து இனிதானவசனங்கள் சொல்லி வாசனையுள்ள நல்ல கூட்டுவர்க்குச் சேர்த்த சந்தனமும் ஆபரணங்களுங்கொடுக்கவும், ஒப்புசொல்லுதற்கரியவர்களாகிய அந்தப்புத்திரர்கள் அவைகளில் விருப்பம்வையாமல் மறுத்து விட்டார்கள். (கஅ)

பாலரின்ன ணமொழுகிடும்பருவத்திலாங்கண்
நூலமெங்கணும்பராசரெனப்பெயர்நவிலுஞ்
சீலமாதவனெய்தலுஞ்சென்றெதிரிறைஞ்சி
யேலவேதகும்பூசைகளியற்றினனிறைவன்.

(இ - புரா.) அந்தப் புத்திரர்கள் இவ்வாறு நடந்துவருநாளில் ஒருநாள் உலகமெங்கும் பராசரென்று சொல்லுமெயருள்ள தவசீலராகிய முனிவர்வரவும் அந்தவரசன் எதிர்கொண்டு சென்று பணிந்து, அவர்மனதுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படித் தகுதியுள்ளபூசைசெய்து, எ - று. (கக)

அனையமாமுனிமனமகிழ்த்தாசிகளியம்பக்
கனகவாசனத்திருத்துபுகாவலனிறைஞ்சி
பெனதுமைத்தனுமமைச்சர்கோன்மதலையுமிணங்கிப்
பனகமாமணிசூயிற்றியபணியெலாமிசுழந்தே.

(இ - புரா.) அந்தப்பராசரமுனிவர் மனமகிழ்த ஆசீர்வசனஞ்சொல்ல, அரசன் அந்தமுனிவரைப் பொன்மயமான ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து பணிந்து, என் புத்திரனும் மந்திரிகுமாரனும் ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரியாத சினேகமுள்ளவர்களாய் நாகரத்தினம்பதித்த ஆபரணமுதலான பல ஆபரணங்களை யிகழ்த்து, எ - று. ஏ - அசை. (உ௦)

கைகொடுத்தொடர்கண் கொடுபார்த்திடார்கடிந்து
துய்யபூதியுஞ்சிவனக் கமணியுமே துலங்கு
மெய்யெலாமணித்திருத்தனர்வினையமேதறியேன்
ஐயனையெனக்குராயென வருத்தவன்கேளா.

(இ - புரா.) அந்த ஆபரணங்களைக் கையிறுற் றொடாதவர்களாயும், கண்களாற் பாராதவர்களாயும், நீக்கிவிட்டுப்புனிதமாகிய விபூதியும் உருத்திரா க்ஷுங்களுமே சரீரத்தில் பிரகாசிக்கும்படித் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்காரணமின்னதென்று அடியேன் அறிந்திலேன்; ஐயனே! எனக்குச் சொல்லுமென, அந்த வார்த்தையைப் பராசரமுனிவர்கேட்டு, எ - று. (உ௧)

மண்டுதெவ்வமர்கடந்தவேன்மன்னவரோறே
பண்டிவர்க்குறுபிறவிரிற்பழகியதொடர்பே

கொண்டடைந்தவிப்பிறப்பிலுமநிலைகொண்டா
ருண்மெற்றதன்வரன்முறைகேளெனவுரைத்தான்.

(இ - புறா.) எதிரேற்றுவரும் பகைவருடைய போரைக்கடந்த வேலா
யுத்தையுடைய ராசசிக்கடே! பூவ மிவர்களுக்குப்பொருந்திய பிறப்பில் பழ
தொடர்ச்சியைக்கொண்டு இப்போதுவந்த பிறப்பிலும் அந்தப்பழக்கத்தை
விடாமலிருக்கின்றார்கள்; அதற்கொரு காரணமுண்டு; அந்தக்கிரமத்தைக்கே
னென்று சொல்லுவாராயினர். எ - று. (௨௨)

மாடமாளிகைக்குமேயின்முகிறவழ்மனையி
லாடரங்கினிலார்தபொற்கொடிக்குழாமாட
லோடுமாமதிக்கறைதுடைத்திடுவபோலொளிநுங்
கேழ்சீர்த்திகொள்பெரும்பதிவளநந்திக்கிராமம்.

(இ - புறா.) மாளிகையினுச்சியிலும், மேகந்தவழ்கின்ற வீடுகளிலும், நாட
கசாலைகளிலும் கட்டியிராநின்ற பொற்கொடிக்கூட்டம் மேலே அசைகின்ற
தோற்றமானது ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற சந்திரனுடைய சுனங்கத்தைத்
துடைப்பதுபோல் பிரகாசிக்கவும் வளமைபெற்ற கெடுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய
பெரும்பதியான வளப்பம் பொருந்திய நந்திக்கிராமமென்றொரு நகர
முண்டு. எ - று. (௨௩)

அப்பெரும்பதிதன்னின்மானந்தையென்றறையுந்
துப்பெனச்சிவந்தொளிர்கனிவாயினந்தோகை
யொப்பருந்தவப்பொதுமகளோவியர்தீட்டுந்
திப்பியத்துருவாருயிர்பெற்றெனச்சிறந்தாள்.

(இ - புறா.) அந்தப்பெரிய நகரத்தில் மானந்தையென்னும் பெயரினை
யும்பவனம்போலும் அதரத்தினையுமுடைய ஒருசுணிகையானவன் சித்திரக்காரர்
தீட்டியதிவ்வியமான பதுமை உயிர்பெற்றிருப்பதுபோலும் அழகிற்சிறந்திருந்த
னள். எ - று. (௨௪)

மேவுபொன்மனைமுன்றில்வாய்வெள்ளிடையின்றாய்
வாவுமாப்படைவேந்தர்தமைந்தருமதிநூற்
காவன்மந்திரக்கிழுவர்தங்கான்முளையவருந்
தூவுநீணிதியெட்டியர்குமாரருந்தொகுவார்.

(இ - புறா.) யாவரும் விரும்பத்தக்க பொன்மயமான அவன் வீட்டின்
முன்றிலினிடத்து வெள்ளிடையல்லாமல் தாலிச்செல்லுங் குதிரைப்படைமுத
லாகியபடைகளையுடையராசகுமாரர்களும் மந்திராலோசனைக்குரிய சாஸ்திரங்
கள் கற்றுணர்ந்த மந்திரிகளுடைய புத்திரர்களும் மிகுந்த திரவியங்கள்

கொடுக்கத்தக்க வைசியபுத்திரர்களுக் கூட்டமாகச் சேர்த்திருப்பார்கள். எ-று.
எட்டியர் - வைசியர். (உரு)

நீணிதிப்பெருவண்மையிற்பெண்மையினிலமேற்
காணலாவதோத்திருமகளிவளெனக்கவினு
மாணிழைக்கொருகங்குலின்மருவுவாரளித்தா
லாணிதீர்த்தபொன்னாயிரக்கழஞ்செனவறைவார்.

(இ - புறா.) மிகுதியாகிய திரவியமுள்ள வளப்பத்தினாலும் பெண்தன்
மையினாலும் பூலோகத்திலெல்லாரும் பார்க்கும்படி வந்திருக்குத்திருமகளே
யிவளென்று சொல்லத்தக்க செனந்தரியமுள்ள அந்தக்கணிகைமாதுக்கு ஒரு
ராத்திரி வருகின்றவர்கள் கொடுக்கும் உரையாணியைவத்துமாற்றுப்பார்க்க
வேண்டுமெல்லாத உயர்த்தபொன்னொகை ஆயிரங் கழஞ்சென்றுசொல்லுவார்
கள். எ - று. ஒருகழஞ்சு - பத்துப்பணவிடை. (உசு)

நாளுந்நன்னவணறுமலர்விதிமுறைதூவி
வேளைவென்றகண்விமலனைவழிபடும்வேட
மாளுமன்பரையரெனவருளொடுபணியுங்
கோளெறிந்தெதிர்வறியவரிரவலர்கொடுக்கும்.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுடையவள் நான்தோறும் வாசனைதங்கிய மலர்
களால் ஆகமவிதிப்படி அருச்சித்த மன்மதனைவென்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய
பாமசிவனை ஆராதனைசெய்யும் திருவேடமுடைய அன்பர்களைக்கண்டு சிவமெ
னஉள்ளமுருகி வந்தனைசெய்வாள். இதுவுமன்றிக் குற்றம் நீங்கிய தரித்திரர்
கள் யாசகர்வந்தால் அவர்களுக்குத் திரவியங்கொடுப்பாள். எ - று. (உஎ)

அறிவுகொண்டையர்பொதுமகண்டநவிலரங்கிற்
பொறுகொள்சேவலும்வானரக்குழுவியும்பொருந்தத்
தறியினிற்பிணித்தரணக்கமணிபுனைதாமஞ்
செறிவுறுத்தவையிரண்டுக்குமெழில்பெறச்சேர்த்தி.

(இ - புறா.) மெய்யறிவு உடையவளா யுயர்ந்த அந்தக் கணிகையான
வள் கடனஞ்செய்யும் நாடகசாலையில் புள்ளிகள் பொருந்திய சேவலும்
ரக்குட்டியும் பொருந்தத் தூணிற்கட்டி உருத்திராக்கமணிகள்கீர்த்தமாலையை
அவ்விரண்டுக்கும் அழகுபெறத்தரித்து, எ - று. (உஅ)

வேறு.

வானரமுடன்பழகிவர்ணநடித்தல்

கானமர்கருங்குழலிதோழியரொடுங்கண்

டானனம்வியர்ப்பநகைசெய்துவிளையாடித்
தானினிதமார்ந்துபலநாளுமளிசார்வாள்.

(இ - புரா.) னாஷரஞ்சுட்டியுடன் பழகிக் கோழி நடிப்பதை வாசனை
தங்கிய கரிய அளகத்தையுடையவன் தோழிகளுடன்பார்த்து முகம்போக்கும்
படி நகைசெய்து விளையாடி, இனிதாக அமர்ந்து நாள்தோறும் அவைகளிடத்
தில் தையுடனிருப்பான். எ - று. (உரை)

இன்னணிகழ்ந்திடவிருந்தவண்மனைக்கண்
மின்னுசடிப்பகவர்வேடநனிமேவிப்
பொன்னினுயர்ப்புதியொடுமக்கமணிபூண
மன்னினன்மணிக்கடகமுன்கைவணிகேசன்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு அன்புடனிருந்த அவள் வீட்டினில் பிரகாசியா
நின்ற சடாமகுடத்தையுடைய முனிவர்வேடத்தைகுறைவறப் பொருந்திப்
பொன்னிலுஞ்சிறந்த விபூதியும் ருத்திராஷ்டமும் தரித்துக்கொண்டு ரத்தினகட
கம்பொருந்திய கரத்தையுடைய வைசியததலைவனாகியஒருவன்வந்தான். எ - று.

கண்டனளெழுந்தனள்கலாமதிமுடித்தோள்
ரெண்டனரிவனென்றுமுறையோடுதொழுதெந்தாய்
மண்டலமதிக்கவடரிட்டுமணிதுற்றிக்
கொண்டகடகத்தின்விலைகூறுணரவென்றாள்.

(இ - புரா.) மானந்தையென்பவள் அவ்வணிகளைக்கண்டெழுந்துஇளந்
தங்கள் அணிந்த சாம்பசிவமூர்த்தியினுடைய அடியரிவரென்று முறைமையு
டன் பணிந்து, என்னிறைவனே! இவ்வுலகத்தையெல்லாம் விலையாகமதிக்கும்
படி பொந்தகடிட்டு மணிபதித்து அணிந்து கொண்டிருக்கும் ரத்தினகடகத்
தின் விலை யாதோ எனக்குத் தெரியச்சொல்லென்றாள். ■ - று. (௩௫)

சந்திரனெனத்திகழ்தனிக்குடைநிழற்கீழ்
வந்தமனார்முன்கையின்மணிக்கடகமியரவு
மிந்தவயிரக்கடகமொப்பதலவென்றாக்
குந்தநகைவல்லிகவர்வேட்கையொடுகூறு.

(இ - புரா.) சந்திரனைப்போல விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற குடையின்கீழ்
வருகின்றமன்னவர் முன்கையில் அணிந்திருக்கும் ரத்தினகடகங்கெல்லாம்
இந்தவயிரமணிக்கடகத்தை ஒப்பாகாக்கொண்டு இதனின் குருத்துப்போன்றநகை
யையுடையாள் வாங்கிக்கொள்ளும் விருப்பமுண்டாகும்படிச்சொல்லு; எ - று.

வல்லியுரைசெய்ததுமனத்துணர்குறிப்பு
நல்லவனுணர்ந்துநகையாடிமடநல்லா

யெல்லொளிமணிக்கடகமின்னவிலையென்னச்
சொல்லுவன தற்குதிதியீதுறுணிவாயோ.

(இ - புறா.) அப்பெண்பதில்கூறியதும், அவன்மனதில் எண்ணியகுறிப்பும் வந்தவையின் அறித்துகொண்டு நகைசெய்து, பெண்ணே! குரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் இந்தரத்தினகடகம் இன்னவிலையென்று சொல்லுகிறேன், நீ அதற்குப் பொருள்கொடுக்கத் துணியமாட்டுவையோ? எ - று. (௩௩)

என்றவனுரைத்த லுமிலங்கிழையியம்புங்
குன்றனையதோள்வணிககொங்கைவிலைகூறும்
புன்றொழிலினூர்கள்பொருள்கொண்டுபொருணல்கி
னன்றவர்கள் பெண்மையவார்நன்னலமுநன்றே.

(இ - புறா.) இவ்வாறு வைசியன் சொல்ல மாணந்தை சொல்லுகிறாள் மலைபோன்ற புசங்கையுடைய வணிகேசனே! தனங்களை விலைக்குவிற்கும் புன்றொழிலையுடையவர்கள் ஒருபொருளை வாங்கிக்கொண்டு அதற்கு விலையாகத்திரவியல் கொடுத்தால், அந்தப்பெண்களுடைய பெண்தன்மையும் இன்பமும் நன்றேயாகும்! எ - று. (௩௪)

வாழ்பொதுநலக்கணிழைமாதர்நெமாயன்
வீழ்தருகவுத்துவமும்விற்குரெதிரந்தாற்
றழ்கலவியிற்றழுவீயேகவர்வதல்லாற்
குழந்திவிலைக்குதவறொல்லுவகிலுண்டோ.

(இ - புறா.) வாழ்கின்ற யாவார்க்கும் பொதுவாகிய இன்பத்தை யுடைய கணிகைமாதர்கள் மாயன்விரும்புகின்ற கவுத்துவமணியே யானாலும் விற்பவர்கள் கொண்டுவந்தால், தங்கிய புணர்ச்சியினால் தழுவி வாங்கிக்கொள்ளுவதல்லது மிகுந்ததிரவியம் விலையாகக்கொடுப்பது பழமையாகிய இவ்வுலகத்திலுண்டோ? இல்லையல்லவா? எ - று. (௩௫)

அன்பினெடுகங்கணமெனங்கைதனிவிட்டான்
முன்புதினமுன்றுன துமல்லையெவ்வாளி
னின் பமுறமெல்லணையில்யானணைவனென்று
மின்பொருவுதுண்ணிடைவிளங்கிழையியம்ப.

(இ - புறா.) இறைவனே! அன்புடன் இந்தக்கடகத்தைபென்செய்யவிட்டால், முன்றுநாள்வரைக்கும் உனக்குரிய மூல்லையணைந்தமனைவிபோல இன்பம் உண்டாகச் சயனத்தில் உன்னைநான் அணைவேனென்று மின்போலும் துண்ணிய இடையையுடைய கணிகைசொல்ல; எ - று. (௩௬)

நன்குரைசெய்தாய்மணிசெய்நற்கடகமீவே
 நென்னுலமடந்தையினிசைந்ததினமுன்றும்
 புன்கணிலையிற்பிறர்கள்போகறுகரோனென்
 நின்கனிமொழிக்கணிகைகுளித்தெயென்றான்.

(இ - புரா.) கணிகைமாதே! நன்றாகச் சொல்லினே; இந்தக் கடகத்தை உன்கையிற் கொடுக்கிறேன், கொடுத்தால் எனக்குரியமனைவிபோலிருப்பதாக நீசொன்ன மூன்றுநாளும் சொன்னமொழிதவறி மற்றொருவர் போகத்தை அனுபவிக்கிறதில்லை யென்று ஒரு உறுதிவார்த்தையைச் சொல்லென்றான்.
 எ - று. சூன் - சத்தியம், (௩௭)

வேறு.

புனிதவாணிகன் கூறியமொழிக்கவள்பொருந்தி
 மனிதரேயன்றிவாசவன்றாணிவண்வரிது
 முனிவதன்றியேயனைகலென்மூன்றுநாள்காறும்
 பனிகொள்வேணியெம்பரன்றிருவாணையென்றிசைத்தாள்.

(இ - புரா.) நின்மலனாகிய அந்தவார்த்தகன் சொல்லிய வார்த்தைக்கு அவன் சம்மதித்து, மனிதர்களேயல்லாமல் தேவேந்திரன் இவ்விடத்தில் வந்தா லும் இந்த மூன்றுநாள் வரையில் நீக்கிவிடுவேனே யல்லாமல் நான் புணரேன்; குளிர்ச்சிதங்கிய சடைமுடியையுடைய சிவனது ஆணையின்படி யென்று சொன்னான். எ - று. (௩௮)

என்னுமானந்தைதனக்கவனிநுள்கெடவிமைத்து
 மின்னுமாமணிக்கடகத்தைவிருப்பொடுநல்கிப்
 பின்னுமீதொருமாணிக்கவிலிங்கநீபேணி
 யன்னமேபுரந்தெனக்குமீட்டளித்தியோவென்றான்.

(இ - புரா.) என்று சொல்லிய மானந்தையென்பதற்கு வணிகன் இருள்கெட இமைக்கும் ரத்தினக்கடகத்தை விருப்பமுடன் கொடுத்து மறுபடி ஒருமாணிக்கவிலிங்கத்தைக்காட்டி அன்னம்போல்பவளே! இதைப்பத்திரமாக வைத்திருந்து மறுபடி யெனக்குக்கொடுப்பையோவென்றான், எ - று. (௩௯)

அணங்குரீர்மையளன்னதேசெய்வனென்றதனை
 வணங்கிவாங்கித்தன்னாடகவாங்கினில்வைத்தே
 யிணங்குமலைவந்திறுத்தலுங்கணவன்மார்பிறுகச்
 சுணங்குவாய்ந்தெழுவனமுலைச்சுவடுறத்தோய்ந்தாள்.

(இ - புரா.) தெய்வப்பெண்ணையொத்த தன்மையையுடைய மானந்தை யென்பவள் அப்படியே செய்கிறேனென்று சொல்லி, வணக்கஞ்செய்து அந்த

லிங்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு தன்னுடைய நாடகசாலையினிடத்தில் வைத்து மாலைப்பொழுதுவந்தவளவில் தன்கணவனுடைய வணிகன்மார்பில் தேமலைப்பொருந்தி வளர்ந்திருக்கும் அழகிய தன் தனங்களின் தழும்புபொருந்தி யழுந்தப்பண்ணுந்திருந்தான். எ - று. (சௌ)

காமவேளுநல்விரதியுமென்னவேகலந்து
தூமமல்கியசேக்கையிற்றுயில்கொளநடுநா
ளியாமமெய்தியவேலையிலெரியழல்கதுவித்
தாமநான்றபொன்னரங்கினை முருக்குவான்சமைந்தே.

(இ - புறா.) மன்மதனும் ரதியும்போலக் கலந்து வாசனைப்புகைகலந்த சயனத்தில் நித்திரைசெய்யும் அர்த்தராத்திரியான வேளையில், ரத்தினமாலைகள் கட்டிய பொன்னாலாகிய நாடகசாலை வேகுப்படி. தியானது பற்றிக்கொண்டு,

மஞ்சுபோற்றவழ்புகையொடுபுலிங்கங்கண்மலியச்
செஞ்சிகைக்கணக்கதழெழரிபற்றுபுசெல்லத்
துஞ்சுமேல்வையிலிருவருந்துண்ணெனவிழியா
வஞ்சிலோடினாரன்னமுஞ்சேவலுமென்ன.

(இ - புறா.) அவர்கள்நித்திரைசெய்யும்போது மேகம்போலத்தவழ்கின்ற புகையுடன் தீப்பொறிகள் நெருங்கத் தக்கதாகச் சிவந்த சிகைகளிவிட்டெழு கின்ற அக்கினியானது அதிவேகமாகப்பற்றிக்கொண்டு வீடுமுழுவதும் எரிக்க, அவ்விருவரும் திடுக்கிட்டு நித்திரை நீங்கிப்பெட்டையன்னமும் ஆண்ணமும் ஓடுவதுபோலப்பயந்து ஓடினார்கள். எ - று. புலிங்கம் - தீப்பொறி. (சௌ)

ஒடும்வேலையிறொண்டொடிபொருக்கெனத்திரும்பி
யாடுநாடகவாங்கினிலரன்மணியணிந்த
கோடுவாழ்சிறுசூரங்கொடுசெஞ்சிறைக்கோழி
கேடுவாளவைகண்டுறுபினியினைநெகிழ்த்தாள்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு ஒடும்போது மானந்தையென்பவன் விரைவில் திரும்பி கிர்த்தனஞ்செய்யும் நாடகசாலையில் கிளைகளில்வாசஞ்செய்யும் (ருத்திராஷ்டந்தரிக்கப்பட்ட)சூரங்குக்குட்டியினையும் சிவந்த உச்சிக்கொண்டையையுடைய கோழியினையுந் தேடிக்கண்டு கட்டியிருந்த கயிற்றை அவிழ்த்துவிட்டான். எ - று. (சௌ)

பிணிரெகிழ்த்தலுங்கூரங்குமச்சேவலும்பெயர்ந்து
கணவெரிக்குழாங்கதுவுறுமெல்லையைக்கடந்த
வணிகனல்கியவளிரொளிமாணிக்கலிங்க
முணருமுன்னமேரீறெழுவெந்தொழிந்ததுவே.

(இ - புரா.) சுட்டவிழ்த்து விட்டமாத்நிரத்தில் குாங்குங் கோழியும் பற்றிக்கொண்டெறியுங் கூட்டமானிய தீயிருக்கு மிடத்தைவிட்டு அப்புறம் போய் விட்டன. அந்தவர்த்தகன கொடுத்தமானிக் லிங்கமானது மானந் தைக்கு ஞாபகம் வருவதற்குமுன் வெந்துநீர்நீர்விட்டது. எ - று. (சசு)

தூரவேகிநின்றன்னது கண்டதொல்வணிக
னாகாண்டியோநான்றருசிவலிங்கநாதன்
மூரிலெங்கனன்முருக்கிடச்சாம்பராய்முடியத்
தீருமின்றொடென்வாழ்வெனத்துயரொடுசெப்ப.

(இ - புரா.) தூரமாகப்போய்நின்ற வர்த்தகன் மாணிக்க லிங்கம் வெந் தபோனதைப்பார்த்துப் பெண்ணே! நான் உன்கையிற்கொடுத்த சிவலிங்கப் பெருமான் பலமுற்றத்திப்பற்றுதலால் வெந்து சாம்பலாய் விட்டதைக்கண்ட னையோ! ஆதலால், என்வாழ்நாளின்றே முடிந்து விடுமென்று துயரத்துடன் சொன்னான். எ - று. (சரு)

இறைவனைக்கையாவினைமுலைக்குவட்டிடையெற்றி
மறுகிநம்பனேசங்கராவென்றுவாய்விட்டுக்
கறைதரித்தவேற்கண்ணினீர்கலுழியாயொழுக்க
வறிவழிந்தவளரற்றலும்வணிகனுமறைவான்.

(இ - புரா.) அதைக்கேட்ட மானந்தையானவன் வலையலணிந்தகைக ளால் இரண்டு தனத்தின்மேலும் மோதிக்கொண்டு, துயரமுற்றுநம்பனே! சங் கரனே! என்று வாய்திறந்து உதிரம்படியத்தக்கவேல்போன்ற கண்களில் ஆறுபோல நீர்பெருகும்படி அழுது அறிவழிந்து சோர்ந்துவிட்டான்; அதைக் கண்டவணிகன் சொல்லுகிறான். எ - று. (சசு)

நரந்தவார்குழற்புணர்முலைநறுமலர்க்கொம்பே
யிரங்கலெம்மனோரித்துயர்வரினாயிர்க்கிரங்கா
ரரங்கிலேன்சிவலிங்கம்வெந்தடலையாய்விடுமேற்
புரந்தராதியர்விலக்கினுமழவிடைப்புருவேன்.

(இ - புரா.) மயிர்ச்சாந்தணிந்த நீண்ட அகத்தையும் கெருங்கியதனங் கனையுமுடைய நறிய பூங்கொம்புபோல்பவனே! நீ துயரப்படவேண்டாம்; எம் போலியருக்கு இவ்விதத்துன்பம் நேரிட்டால் உயிரைப்போக்கிக் கொள்வார்க ளேயன்றி, அதையெப்படியிடுகிறதென்று இரங்கார்கள்; நாடகசாலையில்வைத் தளன்சிவலிங்கம்வெந்து சாம்பராய் விடுமானால், தேவேந்திரன் முதலானவர் கள் வந்து விலக்கினாலுந் தீயில்விழுந்துவிடுவேன். எ - று. (சஎ)

மற்றுநீயொன்றுநினைகலையனவிடைமடியப்
பற்றுமிந்தனமடுக்கியேபடுகனல்வளர்க்கக்

கற்றையங்குழன்மடந்தைநீபணியேனக்கழறச்
சிறிநீக்கொடியுருமீழாவெனத்திகையா.

(இ - புரை) நீ வேறொன்றும் நினைக்காதே, தீயில்விழும்பு நானிறப்ப
தற்கு உலர்ந்தவிரகுனை யடுக்கி எரியுந்தியை மூட்டும்படி நெருங்கிய அளகத்
தையுடையவளே! நீ உத்தரவுசெய்யென்று வணிகன்சொல்லச் சிறிய இடை
யையுடையவளாய்க் கொடிபோன்ற மானந்தையானவள், யிடியுண்டகாகம்
போற்றிகைத்து, எ - று. (சஅ)

வேண்டினீனிதியளிக்குவேதியர்க்காற்றிப்
பூண்டமாவிரதத்தையும்வழுவறப்போற்றி
யாண்டகைப்பெருவணிகநீயழல்புகும்வண்ண
மீண்டுதிதற்குரவராவியற்றுதியென்றான்.

(இ - புரை.) யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாத நிலைமையையுடைய வணிகேச
னே! வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுக்கிறேன், பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்
துச் செய்யத்தக்கவிரதங்களையும் பழுதறச்செய்து, இப்போது நீ தீயில்விழும்
படி நேரிட்டதும்மம் நீங்கத்தக்கதாகப் பெரியோர்களைக்கொண்டு பிராயச்சித்
தஞ் செய்துக்கொள் என்றான். எ - று. (சக)

நிலம்பொறுக்கலாச்செம்பொனினிறைகுடிப்பிறந்தேன்
கலம்பொறுக்கலாதுசுப்பினாய்வறியர்போற்கருதித்
குலம்பொறுக்கலாவிழிந்தசொற்கூறுதறவிர்த்து
கலம்பொறுக்கலாக்கதழெரிவளர்த்திடச்சமைவாய்.

(இ - புரை.) பூமியுந் தாங்கமாட்டாத மிகுந்த பொன்னையுடைய குடி
யிற் பிறந்தேன், ஆபரணங்களைத் தாங்கமாட்டாத நுண்ணிய இடையையு
டையவளே! நீ என்னை வறுமையாளர்போல நினைத்து எங்கள் குலம்பொறுக்
காத இழிவான வார்த்தைசொல்லுவதை விட்டு இவ்வுலகத்தார் பார்த்துச்ச
ிக்கக் கூடாததானவேகமாய் மூளும் நீ மூட்டுவாயாக என்று வணிகன்சொன்
னான். எ - று. (இ0)

என்றுசீறியசுடுசொல்லவணிகர்கோலிசைப்பக்
குன்றுபோலுயர்கொங்கையாண்மறுப்பதுகொளாது
பொன்றுவானென்றுபொருக்கெனச்சிலதரைக்கூவித்
துன்றுமாராழலுவர்படுத்தியற்றுமினென்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறுகோபித்துச் சுடுசொல்லினால் வணிகேசன் சொல்
லவே பொன்மலைபோல்வளர்ந்த தனத்தையுடைய மானந்தையானவன் தான்

தடுப்பதை பொத்துக்கொள்ளாமல் இறந்துபோவானென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு ஏவலாளிகளை அழைத்து விறகுகளிட்டு விரைவாகத் தீமூட்டுங்க ளென்றான். எ - று. (௫௧)

சிலதர்மானந்தைபணியினைத்தலைக்கொடுசென்றான்
கலகிலாத்துவரடுக்கினராரழல்கொளுவி
யிலகுபேரழற்சிகையெழவிழுதுபெய்குழிசி
பலவும்வீசினரெழுந்ததுகொழுங்கனற்படலம்.

(இ - புறா.) அந்த ஏவலாளிகள் மானந்தை கட்டளை யிட்டவார்த்தை பைச் சிரசிலேற்றுக்கொண்டுபோய், அளவில்லாத விறகுகள் அடுக்கித் தீமூட் டித் தீச்சிகைமேலோங்கும்படிச் சூடங்குடமாக நெய்யை ஊற்றினார்கள். அப் படி ஊற்றின அளவில் கொடியதீபானது (கற்றைகற்றையாகச் சிகைவட்டுக் கொண்டு) மேலோங்கிவளர்ந்தது. எ - று. (௫௨)

கண்டதாபதவணிகர்கோன்கடிபுனன்மூழ்கி
மணிதீயினைமும்முறைவலஞ்செய்துவணங்கித்
துண்டவான்பிறைமெளலியான் றிருவடிதொழுதே
யண்டகூடமட்டா வொலியெழவனற்குளித்தான்.

(இ - புறா.) அதைக்கண்ட வணிகமுனிவன் வாசனைதங்கிய நீரில் ஸ்நா நஞ்செய்து கொழுந்துவிட் டெரியுந்தீயை மூன்று பிரதக்ஷிணஞ் செய்து வணங்கி, இளம்பிறை யணிந்தருளிய சடாமருடத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளைத்தொழுது அண்டகூடவரையில் ஓசையெழும்படி அந்தத்தீயில் மூழ்கினான். எ - று. (௫௩)

வேறு.

இந்தவாறுகண்டு துன்பமெய்தினின்றவேழையும்
பந்தமாயகேளிர்தம்முகம்பரிந் துபார்த்திவண்
முந்துமங்கியிற்படமுடிந்தநாய்கன்முன்னமே
தந்தகங்கணமிதற்கியைந்தவாறுசாற்றுகேன்.

(இ - புறா.) அந்தவணிகேசன் தீயில் முழுகினைதைக்கண்டு துயரங்கொ ண்டுமின்ற மானந்தையானவன், தனக்குப்பந்தமாயிருக்கிற சுற்றத்தார்முகங் களைப்பார்த்து, கேளுங்கள் பந்துக்களே! இப்போது இந்தியில் விழுந்து இறந்து போனவணிகேசன்கொடுத்தது இந்தக்கங்கணம், இதைக்குறித்து நடந்தசெய்தி சொல்லுகிறேன். (௫௪)

இக்கூடகநல்விலைக்குமூன்றுநாளியைந்துவின்
புக்கின்மேவுகற்பின்மாதாபாலவாழ்வனென்றியான்

மெக்ககாளிலாநாயிர் துறந்துநாய்கன்மாய்ந்ததா
லொக்கயா னுமாரழற்குளிப்பதன்றியுய்கலேன்.

(இ - புரை.) இக்கடகம் பெறுமான விலக்காக மூன்றுநாள் உனதுவாழ்
க்கைக்குரிய மனைவிபோல உன்னுடன் நான் வாழ்கிறேனென்று சம்மதித்துக்
கொண்டேன்; அந்தமூன்றுநாளுக்குள் வணிகேசன் உயிர் துறந்து இறந்ததி
னாலே, நானும் அவனுடன் இந்தத்தீயில்விழுந்து இறப்பதல்லது இனியுயிரு
டன்வாழேன். எ - று.

(௩௫)

அன்னலிங்கமென் கையிலளித்த போதுமற்றவன்
சொன்னதுண்டெனாவிபாய்த்துணித்துபோற்றிவையென
வெண்ணைபாவியேன் பிழைத்தவாறிலிங்கம்வெந்ததாற்
றன்னை நேரிலாதசைவநாய்கன் சாதன்மேயினான்.

(இ - புரை.) அந்தச்சிவலிங்கத்தை வணிகேசன் என்
போது இது என் உயிர்போலிருப்பது ஆகையால், பத்திரமாகக்காத்துத்தருவா
என்று சொன்னதுண்டு, அப்படியிருக்கப் பாவியாகிய நான் மதிமோசம் போ
னேனே, இது என்னகாரணம், சிவலிங்கம்வெந்துபோய்விட்டபடியால், தனக்
கொப்பில்லாத சைவசமயப்பத்திமையுள்ள அவ்வணிகேசன் இறந்துபோனான்.

என்னிமித்தமாகவந்ததித்துணையுமாதலால்
வன்னியிற்குளிப்பதன்றிவாய்மைபொய்த்துவாழ்வனே
முன்னுரைத்தவாகமம்புராணம்வேதமுதலவாய்ச்
சொன்னசொன்னயாவையுந்தொகுத்தவுண்மையல்லவோ.

(இ - புரை.) இத்தனைகாரியமும் என்னிமித்தம் நேரிட்டதாகையால், தீயில்
விழுவதல்லது சொன்னசொல்தவறி உயிர்வாழ்கிலேன்; சொன்னசொல் தவற
லாகாதென்று நம்முடைய ஆண்டவனால் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்கள்புராணங்
கள் வேதங்கள்முதலாகிய எல்லாவற்றிலும் விதித்திருக்கிற உண்மையல்லவோ?

வேலைவேலையுள்ளடங்கிமீதுயர்ந்துநிற்பதுங்
காலமாலேபா னுவெண்கலாமதியுதிப்பது
ஞாலமாதியூதமைந்துண்ணியென்றுநிற்பது
மாலகாலமுண்டயீசனுண்மையன்றியாகுமோ.

(இ - புரை.) சமுத்திரமானது கரைக்குள் அடங்கி மேலுயர்ந்து நிற்ப
தும், காலமாலேகளில் முறையாகச் சூரியசந்திரர்கள் உதிப்பதும் பிருதிவிமுத
லாகிய பஞ்சபூதங்கள் பொருந்தி எப்போது மிருப்பதும் ஆலகாலம் உண்ட
பரமசிவனுடைய ஆக்கினையன்றி உண்டாகாததலால், எ - று, வேலை-கரை.

வாய்மைதப்பினுர்களித்தமாநிலத்திலீனராய்த்
தீய்மையுற்றுமேலுளோர்பழிக்கவேதிரிந்துபின்
றாய்மையற்றகும்பியுட்டுளேந்தழுங்குவாரென
வாய்மனுபகார்தவேதசாகைமுற்றுமறையுமே.

(இ - புரை.) உண்மை தவறியவர்கள் இவ்வுலகத்தில் ஈனர்களாய்ப்பாவ
த்தை அடைந்து பெரியோர்கள் பழிக்கும்படித்திரிந்து, பின்பு நாய்மையற்ற
கும்பிபாகமென்னும் நரகத்திலிழந்து, வருந்துவார்களென்று வாய்மையற்ற
மந்திரங்களை பகர்கின்ற வேதமுழுதுஞ் சொல்லுகின்றன. எ - று. (௩௯)

ஆதலாலெனைக்குறித்தழுங்குமாறடாதென
மாதராடெருட்டியீட்டுமாநிதிக்குவையெலாம்
வேதவேதியர்க்குமாவிாறுயாக்கும்வறிஞராய்ப்
போதுநர்க்குமகமகிழ்ந்துபோதுமென்னநல்கியே.

(இ - புரை.) ஆகையால், என்னைக்குறித்து நீங்கள் வருத்தப்படுவதுதகா
தென்று மானத்தை தன்சுற்றத்தார் தெளியும்படி சொல்லித் தான்சம்பாதித்த
திரவியங்களுையெல்லாம் வேதமோதியிராமணர்களுக்கும், பெரிதாகியவிரதங்
களை அனுஷ்டிக்கும் தபசிகளுக்கும், ஏழைகளாய் வருபவர்கட்கும் போதுமென்
னுமட்டும் வெறுக்கக்கொடுத்து, எ - று. (௪௦)

மோனமாகிரீன்முழ்கி முப்புரத்தைவென்றசீர்
ஞானநாதனடிவணங்கிநல்லழற்பிழம்புபுறர்
தானமேவலங்கொடெய்திவீழுமெல்லைதன்னிலே
வானிலாமுடித்தவேணிவள்ளவந்துதோன்றினான்.

(இ - புரை.) மௌனவிரதங்கொண்டு ஒருவருடனும் பேசாமல் நீரில்
ஸ்நானஞ்செய்து திரிபுரதகனஞ்செய்த மெய்ஞ்ஞான சொரூபியாகிய பரமசிவ
னுடைய திருவடிகளை வணங்கி நல்ல தீப்பிழம்பைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அக்கி
னிக்குண்டத்தில் விழப்போகும் சமயத்திலே இளந்திங்கள் அணிந்த சடைமுடி
யையுடையகயிலாசபதியானவர் தரிசனமாளுர். எ - று. (௪௧)

கொன்றைதுன்றுவேணியுருகுளிர்ந்தவைந்துவதனமுங்
கன்றனீலகண்டமுங்கரசரோருகங்களு
மின்றிரிந்தமேருவாய்விளங்குதோளுமுந்தியுந்
துன்றுதூளுமுன் புகண்டுதோகைவீழ்ந்திறைஞ்சினான்.

(இ - புரை.) கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமும், குளிர்ச்சியுள்ள
ஐந்துதிருமுகங்களும், கறுத்தகாளுகண்டமும், செந்தாமரமாலநீபோன்ற திரு

அத்தங்களும், ஒளிகொண்ட பொன்மலைபோல விளங்குத் திருப்புசங்களும்,
திருவுந்தியும் பொருந்திய திருவடிகளுந் தரிசனமாகக்கண்டு மாணந்தையென்
பவன் பூமியில்விழுந்து பணிந்தான். ■ - று. (௬௨)

மங்கைகீகனற்குள் ஹீழ்தலொழிதிரின் மனத்தினிற்
றங்குமுண்மையுணருவான் சமைந்துபொன்செய்கடகமோ
டிங்குவந்தமளவளாயெரிக்கண் ஹீழ்ந்தவணிகன்யான்
கங்குல்வாய்த்துணிந்துநின்றகருமநன்றுநன்றரோ.

(இ - புறா) அவ்வாறு சேவித்து நிற்பவனைப்பார்த்து, அடியாளே! கீ
திக்குள்விழுவதை நீங்கு, உன்மனத்திற் பொருந்திய மெய்யன்பினை யிவ்வுலகத்
தாருக்குத்தெரிவிக்கும்பொருட்டுப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கடகத்தினுடன்
இவ்விடத்துக்குவந்து உன்னுடன் அளவளாவித் தீயில்விழும்வணிகன்நாமே.
இந்த ராத்திரியில் நீ தீயில்விழும்படி நிச்சயித்தகாரியம் மிகவும் நன்று நன்று.

பொதுமடந்தைமார்கடேடுபொருளினாசைநீங்கியே
நி மதியிலங்குதுதவினின்னில்வாய்மைபேணவல்லரோ
வதிசயம்புவிக்கணீதுபுதிதுகண்டறிந்தனங்
கதிதெரிந்துபெறுபதத்தில்விழைதலே துகழறுவாய்.

(இ - புறா.) பிறைபோல் வளைவாகிய நெற்றியையுடையவளே! பொது
மகளாயிருப்பவர்கள் பொருளாசையைவிட்டு உன்னைப்போலச் சத்தியத்தைக்
காப்பாற்றுவார்களோ! இவ்வுலகத்தில் இது அதிசயமானகாரியம்; நவமாகக்
கண்டறிந்தோம்; நீ அடையவேண்டியபதவியெதுவோ அதைவிரும்பியவண்
னஞ்சொல்லுவாயாக. எ - று. (௬௪)

வேறு.

என்றுபரமனியம்புமதுகேட்டுக்
குன்றுமரனுங்குழைந்துருகக்கோற்றொடியா
ணின்னுதொழுதுநிமலாநினதடியே
னென்றுமறியேனுரைப்பதுளங்கொள்ளேன்.

(இ - புறா.) இவ்வண்ணம் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைத்
கேட்டு மலைகளும் மரங்களும் நின்றிருக்கும்படி மாணந்தையென்பவன்எழுந்து
தொழுது, நிரமலனே! உன்னடியவளாகிய நான் ஒன்றுமறியாதவன்; இன்ன
வாறு உன்னைத்துதிப்பதென்பதம் அறியேன். எ - று. (௬௫)

தேவரேயாதிதிரிபுவனத்துள்ளோர்க
ளேவரேவாமும்பதமுமினிவேண்டேன்
மூவரேயார்க்குணமூன்றாய்முத்தொழிற்குங்
காவலேயா கிக்கடந்துநின்றகாரணனே.

(இ - புறா.) தேவர்கள்முதல் திரிலோகத்தி லிருப்பவர்களில் ஏவர்கள் வாழும் பதவியும் யான் இனிவேண்டேன்; திரிமூர்த்திகளாகியும் முக்குணங் களாகியும் முத்தொழிற்குங் காவலாகியும் இவைகளையெல்லாங்கடந்த, காரணனா யுமிருக்கும் ஆண்டவனே! ■ - று.

(௬௬)

அன்புற்றென துகிலைஞரனைவோருந்
துன்பக்கடலுட்டுளையாதெனைப்போல
விற்பச்சிவபதத்தையெப்தியினிதாக
வன்புற்றுனதடிக்கீழ்வாழ்வருளென்றான்.

(இ - புறா.) சுவாமீ! அடியான் தேவர்களுணக்குப் பாத்திரமாகிறதோடு, அன்புள்ள என் சுற்றத்தார் எல்லாரும் துக்கசாகரத்தில் முழுகாமல் அடியே னைப்போலப் பேரின்பமுள்ள சிவலோகத்திற்கேர்ந்து இன்பமுடன் எக்கால மும் ஒரேதன்மையாக வாழும்படிக் கருவபெய்யவேண்டுமென்றான். ■ - று.

கோட்டுவிடையமர்ந்தகோமான்குயின்மொழியாள்
கேட்டவரமனைத்துமீந்தோமெனக்கிளத்தி
யீட்டுபெருங்குளைஞரெல்லோரொரிமியள்போய்
வீட்டுநெறிப்பேரின்பமேவப்பணித்தகன்றான்.

(இ - புறா.) கொம்பினையுடைய ருஷபவாகன ஆரோஹணரான பரம சிவன் மானந்தைகேட்ட வாமெல்லாங் கொடுத்தோமென்று திருவாய்மலர்ந்த ருளி, சுற்றத்தாருடன்பேரின்பவீட்டிற் போய்ச்சேரும்படி அருளிச்செய்து, கயி லையங்கிரிக்கு எழுந்தருளினார். எ - று.

(௬௮)

ஆடரங்கைத்தீமுருக்கும்வேலையணங்கனையான்
கூடுபிணிநெகிழ்த்தவானரமுங்கோழியும்போய்
நீடுபலகாலநிலவலயத்தேயிருந்து
வீடுகுரங்குகண்டாய்வேந்தேநின்கான்முளையே.

(இ - புறா.) நாடகசாலையைத் தீபற்றி யெரிக்குங்காலத்தில், தெய்வப் பெண்ணையொத்த மானந்தையானவன் கட்டவிழ்த்தவிடவே குரங்குக்கோழி யும் போய் நெழிக்காலம் இவ்வுலகத்தி லிருந்து இறந்துபோன குரங்குதான் உன்புத்திரன். ■ - று.

(௬௯)

சோரிபொடித்தனையசூட்டெழில் கொள்வாரணங்காண்
சீரியசொற்றேருமமைச்சன்சிறுவனிவர்
பாரிலவிதரித்தும்பண்டிடையவாதனைகாண்
பேரியலினக்கமணிபூதிபெற்றணிந்தார்.

(இ - புரா.) உதிரம்பொடித்ததையொத்த உச்சிக்கொண்டையையுடைய
கோழிதான்சிறப்புள்ள சாத்திரங்கள் உணர்ந்த மந்திரிகுமாரன், இவர்களிருவ-
ரும் பூலோகத்திற்பிறந்தும், பூர்வவாசனையினால் பெரிதானமுறைமையுடன்,
ருத்திராக்ஷமும் விபூதியும் விரும்பி யணிந்தார்கள். ■ - று. (௭௦)

முன்னையிறந்தபிறப்பின்முதல்வன்மணி
தன்னையணிந்ததபோபலத்தின்றன்மையான்
மன்னர்தொழுமன்னாவுனக்குமதலையுமாய்க்
கன்னிமதியமைச்சன் கான்முளையுமாயினரே.

(இ - புரா.) மன்னர்தொழும் மன்னனே! முன்னீங்கிய பிறவியில் பர-
மசிவனுடைய மணியாகிய ருத்திராக்ஷத்தைத்தரித்த தபோபலத்தினால், உனக்-
கும் கன்மதியையுடைய அமைச்சனுக்கும் குமாரர்களானார்கள். எ - று. (௭௧)

காளையினோருநிலோருங் கண்ணுதலோன்
றானேநெடுநாட்டணவாதருச்சித்து
வரளையுளும்வளநாடிநிதாண்டு
வேளையெரித்தோனருளால்விட்டின்பெய்துவாரல்.

(இ - புரா.) இந்த இரண்டுபுத்திரர்களும் பரமசிவனுடைய திருவடி-
களே இடைவிடாமல் நெடுநாள் பூசித்து வாளிகள் குதிக்கும் நீர்வளமுள்ள இந்-
தத்தேசத்தை யின்பமுடன் ஆண்டு,காமதகனராகிய பரமசிவனுடைய திரு-
வருளினால் மோக்ஷம் அடைவார்கள். எ - று. (௭௨)

சங்கிவர்கள்முன்னையியல்புமியன்றதவு
மாங்கதனிரையபயனுடைந்ததுவுந்
திந்தறநாகூறினேந்தேர்வேந்தேநின்மனத்தி
லோங்குவழிழைவால்வினவலுண்டேலுரையென்றான்.

(இ - புரா.) இவ்விருவருடைய முற்பிறப்பின் நன்மையையும் அப்-
போது நடந்ததையும் அதனால் அடையவேண்டிய பயனை யிப்போது அடைந்த-
தையும் குற்றமற நாம் உனக்குச்சொன்னோம். தேரையுடைய அரசனே! உன்
மனதில் மிகுந்தவிரும்பத்தினால் இன்னம் ஏதாவது கேட்கவேண்டியதிருந்தால்
சொல்லென்று பராசரமுனிவர்கொன்றார். ■ - று. (௭௩)

இருபதாவது

உருத்திராக்ஷமகிமையுரைத்த அந்நியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் தூாருஉ.

சிவமயம்.

இருபத்தொன்றாவது

சீருருத்திரமகிமை உரைத்த அத்தியாயம்.

என்னமுனிசூதனிநிதியம்பிமாதவத்தீர்
மன்னர்மன்னன் மீட்டுமந்தமாதவனைத்தாள்போற்றிப்
பன்னிவினவுவதுகேட்டுப்பராசரனார்

(இ - புரை.) இவ்வாறு சூதமுனிவர்சொல்லி நைமிசாரணிய முனிவர்
களே! அவ்வரசனானவன் பராசரருடைய பாதங்களிற் பணிந்துதுதித்து வினாவு
தலைக்கேட்டி மேலும் அவர்சொல்லிய சீவசரித்திரத்தைக் கேளுங்களென்று
சொன்னார். எ - று.

(க)

வேறு.

ஓங்கியபேருவகையினுடனெழுந்துமன்னவர்கோன்
மேற்கமழுநறுந்தெரியன்முடிதாழச்சென்றிறைஞ்சிப்
பூங்கமலத்தயனையபுகழ்முனியேநின்னருளரற்
றாங்கரியமனமாயைதணந்தறிவின்றிலேநின்றேன்.

(இ - புரை.) மிகுந்த சந்தோஷத்தையுடைய அவ்வரசன் பராசர முனி
வருடைய பாதங்களில் தன்வாசனைகமழும் பூமாலையணிந்த மகுடம் படுப்படி
பணிந்து, பிர்மமதேவனையொத்தபுகழுள்ள முனிவரே! தேவரீருடைய கிருபை
யினால் தாங்குதற்கரியமனமாயைநீங்கி அறிவினிடத்தில் நின்றேன். எ - று. (உ)

மைந்தன்வரலாற்றனைத்துங்கேட்டுமனமகிழ்ந்தேன்
கந்தனனையவிளங்காளையினிக்காசினியை
யெந்தவகைபுரப்பான்வாழ்நாண்மற்றெத்துணையுண்
டந்தழுறைதானுமடியேற்சுருள்கென்றான்.

(இ - புரை.) சுவாமிகளே! என்முத்திரனுடைய வரலாறெல்லாங்கேட்டு
மனமகிழ்ந்தேன்; சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளையொத்த இவ்வாலிபன் இனி எவ்
விதமாக உலகத்தை யாளுவான்? ஆயிசு எவ்வளவிற்குகின்றது? அதை விபர
மாக அருள்வேண்டிமென்றான். எ - று.

(ங)

செம்பொன்முடிக்குரிசில்கேட்டியதுசெப்பினுற்
கம்பமுறநெஞ்சங்கலங்கித்துருழப்ப

நம்பர்முதலோருமென்ற லுனக்கெய்தும்
வெம்புகொடுந்துயர்மயாரேவிலக்கிற்பார்.

(இ - புரா.) பொன்னாற்செய்யப்பட்டமருடந்தரித்த அரசனே! சொல்லுகிறேன்கேள், என்னவெனில், அதைச்சொன்னால் தேவர்முதலானவர்களும் நடுக்கமுண்டாக மனங்கலங்கித்துயரம் அடைவார்களென்றால், உனக்கு நேரிடும் கொடியதுயரத்தை யார்விலக்குவார்களீ! எ - று. (ச)

எவ்விடருஞ்சாராவிறைவனருள்பெற்றமையாற்
செவ்வடிவேல்வேந்தேயான்செபுகேனின் புதல்வ
னவ்வியடொன்றில்லாதானுறிரண்டாண்டின்றுடைந்தான்
கவ்வையுறவின்னுமுதலோரேழ்தினங்கடந்தான்.

(இ - புரா.) பரமசிவனுடைய திருவருள் கிடைத்திருப்பதினால்யாதொரு துன்பமும்நேரிடாது; வேலேங்கிப் அரசனே! யான்சொல்லுகிறேன், உன்புத்திரரன்பாமென்பது சிறிதும்ல்லாதவன்; இப்போது பன்னிரண்டுமையதுள்ளவனாயினான்; துன்பம் அடையாதே இன்றுமுதல் ஏழுநாள்கடந்தால், எ - று. (இ)

சாவதுவேதிண்ணமெனமுனிவன்சாற்றுதலு
மேவுபடச்சாயுமிகலரிமானேறுபோற்
காவலன்மேதினிமேல்வீழ்ந்துகடைக்கண்முத்தந்
தூவநிலையில்லாத்துயர்க்கடலுண்மூழ்கினான்.

(இ - புரா.) இறப்பது நிச்சயமென்று முனிவன் சொல்லவும், அம்புபட்டமாத் திரத்தில் விழுந்து விடுஞ் சிங்கம்போல அரசன் பூமியில்விழுந்துகடைக்கண் நீர்த்துளியைச் சிந்தும்படி நிலைபடாத்துயரக்கடவில் ஆழ்ந்தான். எ - று.

தாங்கிமுனிவனெடுத்துத்தராபதியை
வீங்குதுயர்மாற்றிவிழிநீரநீவி

ந யோங்குபொலன்கரத்தாற்றநறுந்தெண்ணீரை
வாங்கிமுகங்கழிஇவந்ததுயர்நீக்கினான்.

(இ - புரா.) துக்கசாகரத்தில் முழுதிய அரசனைப் பிராசுரமுனிவர் தாங்கியெடுத்துத் துயர்மீர்க்கிக் கண்ணீரைத்துடைத்து மாற்றுபார்த்த பொன்கரத்தில்விருத்த தெளிவுள்ளநீரைக் கையில் வார்த்துக்கொண்டு, அவ்வரசன் முகத்தைக் கழுவி, நேரிட்ட துயர்ச்சோபத்தை நீக்கினான். எ - று.

ஊழ்வினையுருத்தகாலத்துறுதவத்தீன்றநற்றாய்
வீழ்முலைசுறந்தபாலுமூண்டபின்வெய்யருஞ்சா

மாழ்கடற்பிறந்தநஞ்சுமுண்டபினமிர்தமென்றால்
வாழியமாந்தரெல்லாமிருவினைவயத்தார்மன்னு.

(இ - புரை.) அரசனே! ஊழ்வினை சம்பவித்தகாலத்தில் மிகுந்த தவத்தினால் பெற்ற தாயின் முலையினின்று சுரத்தபாலும் உண்டபின் கொடிய நஞ்சு போலாகும்; நல்வினையுற்றகாலத்தில் ஆழ்ந்தகடலில் உண்டாகிய விஷமும் உண்டபின் தேவாமிர்தம்போலாகும் என்றால், மனிதர்களுல்லாம் இருவினை வசப்பட்டவர்களே. எ - று, வீழ்பால் - விரும்பப்பட்டபால். (அ)

இன்பம்வந்துற்றகாலையிருங்களியெய்தறாநு
துன்பம்வந்துற்றகாலேதறுயருமுந்தழுதறாநு
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தேயறிவிலார்மாட்சிநல்லோர்
துன்பமுமின்பந்தானுந்தொல்வினைத்தொடர்ச்சியென்பார்.

(இ - புரை.) மனிதரைக்காக்கும் அரசனே! இன்பம்வந்து பொருந்தின காலத்தில் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைவதும், துன்பம்வந்து பொருந்தின போது துயரப்பட்டு அழுவதும், அறிவில்லார்கெய்கை; அறிவுள்ளவர்கள் சுக அக்கங்கள் பழவினைத் தொடர்ச்சியென்பார்கள். ■ - று. (க)

ஆதலால்வருந்தல்கேட்டியுறபியாயமலனாகிச்
சோதியாய்நின்றவிசன்சுவேச்சையாங்குணங்கண்மூன்று
ளோதுராசதத்திலாதிவிரிஞ்சனையுதிப்பித்தன்றே
வேதனாலனைத்துமந்தவிரிஞ்சனுக்கமைத்துப்பின்னும்.

(இ - புரை.) ஆகையினால் அரசனே! நீ வருந்தாதே. நான் சொல்வதைக்கேள். அருபியும், நிர்மலனும், சோதியுமாய் நின்ற பரமசிவன் தன்னுடைய சுவேச்சையாகும் முக்குணங்களுக்குள்ளொன்றாகிய ராதசகுணத்தில் பிரமதேவனைச் சிருஷ்டித்து வேதசாத்திரங்களையெல்லாம் அந்தப் பிரமதேவனுக்கு அப்பொழுதே அருளிச்செய்து பின்னும், எ - று. (க0)

வேறு.

மாசிலாஞானமாயனுக்கள்வாழ்வதாய்க்
கூசிலாவுபநிடதத்தின்கண்ணதாய்ப்
பாசமாய்த்திபெசுபதியைப்பற்றிடு
மாசில்சீருருத்திரவத்தியாயமும்.

(இ - புரை.) அமுக்கில்லாத ஞானமாகியும், உயிர்கள் வாழ்வுபெறத்தக்கநாகியும், குற்றமில்லாத உபநிடதத்தினிடத்ததாகியும், ஆணவமலத்தைக் கெடுத்தருளாகின்ற பசுபதியைப்பற்றிய பழகில்லாத சீருருத்திரவத்தியாயமும் எ - று. உபநிடதங்கள் - ௩2, (கக)

அருளினை கத்திடையறித்தநான்முகன்
 நெருளுவலகமீரோழுஞ்செய்தபி
 னிருளறுத்துலகங்களுய்யவெண்ணியே
 பொருடருவேதங்கள்புகலுங்காலையிற்.

(இ - புரை.) அருளிச்செய்தார். அவைகளை மனதுக்கு னறிந்த பிரம்ம தேவன்தெளிவுபொருத்தப் பதினாலுலோகமும் சிருஷ்டித்தபின்பு, இவ்வுலகத் திலிருப்பவர்கள் அஞ்ஞானத்தைநீங்கிக் கடைத்தோவெண்ணிப் பொருள்தங் வேதங்களைச் சொல்லும்போது, - று. (கஉ)

நாற்றிசைமுகத்தினுநான்குவேதமுந்
 தோற்றுநாட்டென்றிசைமுகத்திற்குற்றென்றிய
 வாற்றிசையித்தியமதனினைப்பினை
 யேற்றசீருநத்திரமெழுந்துதோன்றிற்றால்.

(இ - புரை.) நான்குதிசை முகங்களிலும் நான்கு வேதங்களும் உண்டா ன நாளில் தென்றிசைநோக்கிய முகத்தில் தோன்றியமகிமை மிகுந்த தைத்தி ரிய வேதத்தின்மத்தியில் மேன்மையுள்ள சீருநத்திரமந்திரம் உண்டாயிற்று. எ - று. தத்திரியென்னும்பகஷிபுண்மெகிழ்ந்தமையால் தத்திரியமென்று யது. எ - று. (கங)

அத்தகைமந்திரமீசியாதிரயம்
 வித்தகமுனிவரர்விரும்பிக்கற்றுட
 னுத்தமஉலகிடைமுனிவர்க்கோதிடத்
 தத்துவமறையவர்தாமுங்கறறனர்.

(இ - புரை.) பெருமைபொருந்திய அந்தமந்திரத்தை மீசமுனிவர்மு தலாகிய ஞானமுள்ளமுனிவர்கள்விரும்பி, உணர்ந்து,உடனே இவ்வுலகத்திலி ருக்கும் உத்தமமுனிவர்களுக்கு உபதேசஞ்செய்யத் தத்துவமுணர்ந்த அம்மு னிவர்களும் தெரிந்துகொண்டார்கள். எ - று. (கச)

ஆர்வுறுபாவமாமுனற்கோடையாற்
 பார்மிசைமானிடப்பகம்புல்வாடுத
 நீர்தருபிரணவமின் னுச்சேர்ந்துபெய்
 காரம்மையொத்ததிக்கடவுண்மந்திரம்.

(இ - புரை.) நிறைந்த பாவமாகிய வெதுப்புபின்ற கோடையால் இவ் வுலகத்திலிருக்கும் மனிதர்களாகிய பசியபுற்கள்வாடுதல் நீங்கும்படி,பிரணவமா யின்னைச்சேர்ந்து பொழிகின்றமேகத்தையொத்தது தெய்வீகம்பொருந்தி ய இம்மந்திரம். எ - று. (கடு)

மற்றொருவங்களேன்மந்திரங்களேன்
சிற்பியல்விரதமேன்வேள்விச்செய்கையேன்
சுற்றியமலங்களைத்துடைத்துமுத்தியைப்
பெற்றிடவுளிப்பதோர்பிரமமீதரோ.

(இ - புரை.) இம்மந்திரமிருக்க வேற்றொருவங்களேன்? மந்திரங்களேன்? சொற்ப்பயனைத்தருகின்ற விரதங்களேன்? யாகத்தொழிலேன்! பிறவிதோருந் தொடர்ந்துவருகிற மும்மலங்களைக்கி மோகஷத்தைப் பெறும்படி கொடுக்கும் பரமசிவம் இதுவேயாம். எ - று.

(௧௬)

பின்னருநான்முகப்பிதாமகன்பொறை
மண்ணியதேவாகண்மக்கள்வல்விலப்
கண்ணியவடிவுளவனந்தயோனியும்
பன்னருஞ்சிறப்பினைப்படைத்துமுற்றியே.

(இ - புரை.) பிரம்மதேவன் மூன் சிருஷ்டித்ததுமல்லாமல் பின்பும் சாந்தகுணமுள்ளதேவர்கள், மனிதர்கள், வலியமிருகங்கள் இவைகளையன்றியின்னமும் பலபலவிதமாகிய அனந்தம்யோனிபேதங்களும் சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடன் சிருஷ்டித்துமுடித்து. எ - று.

(௧௭)

புண்ணியபாவமும்பொருளினன்மையு
மண்ணியநீமையுமகிழ்வுந்துன்பமு
மெண்ணியநினைப்பொருமெறப்பும்யாவையு
நண்ணியவுணர்வொடுவகுத்துநல்கியே.

(இ - புரை.) புண்ணியபாவங்களும் ஒப்பிலாத நன்மையும், இவ்வுலகத்தில் நேரிடுந்தீமையும், சுகதுக்கங்களும், எண்ணுகின்ற நினைப்புமறைப்புகளும், பொருந்திய உணர்ச்சியுடன் வகுத்துச் சிருஷ்டித்து. எ - று.

(௧௮)

துறக்கமுநரகமுந்துவன்றிக்காக்கெனப்
பிறைக்குலநான்கெனப்பிறழ்வெண்கோட்டிடைக்
கறைக்குடறிணிந்தமார்களிற்றுவேந்தையு
முறத்தொழிற்கூற்றையுப்பணித்துமன்னனே.

(இ - புரை.) அரசனே! நான்கு பிறைகள்போலப் பிரகாசிக்கும் வெண்மைநிறமுள்ள தந்தங்களினிடத்தில் பகைவருட லிரத்தமும் குடலும் கிறையத்தக்கபெரிய ஐராவதமென்னும் யானையையுடைய இந்திரனைநோக்கி நீ சுவர்க்கலோகத்தைக் காத்துக்கொண்டிருவென்றும், கோபமுண்டாகும் தொழிலையுடைய யமனைநோக்கி நரகத்தைக் காத்துக்கொண்டிருவென்றும் கட்டளைபிட்டுப் பின்பு, எ - று.

(௧௯)

தடிமுதல்காலங்கடோற்றுச்சன்மையுங்
கடிதினில்வருஞ்சுடர்க்கதிருந்திங்களு
மிடையுளகோண்முதற்கிரகம்யாவையு
மடையறுபூதங்களைந்துமாக்கினான்.

(இ - புரா.) க்ஷணமுதல் காலங்கள் உண்டாகுந் தன்மையையும் மக
மேருவைவிரவாகச்சுற்றிவரும் சூரியனையும், சந்திரனையும், அவ்விடத்திலிருக்
கும் கோள்முதலாகிய கிரகங்கள் எல்லாவற்றையும், ஆகாயமுதலாகப் பொருந்
திய பஞ்சபூதங்களையும் சிருஷ்டித்தான். எ - று. (௨௦)

ஆக்கியசராசரமனைத்துமவ்விதி
நீக்கியபகுதியினெருங்கியெங்கணு
போக்கறநிமிர்ந்துசெல்பொழுதிற்சுற்றுவன்
காக்குமநரகங்கடழையுதற்பிட்டான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு அந்தப்பிரமன் உண்டாக்கிய சராசரங்களெல்
லாம் பேதமில்லாமல் நெருங்கி யெவ்விடத்தும் இறத்தலின்றி அதிகரித்து
வரும்போது யமன்காக்காநின்ற அந்நரகங்கள் தழையும்படி கற்பிக்கின்றான்.

சூரியபாவத்தின்சூற்றவாகிய
சீறியகாமமேமுசலதிமையை
வீறுயர்கதையினுன்விளித்துநீவிர்போய்
மாறுசெய்துலகிடைமருவியெங்குமே.

(இ - புரா.) சொல்லுகின்ற பாவத்தின் பிரிவாகிய சீறிகின்ற காமமுத
லான பாவங்களைப் பெருமைமிகுந்தகதையையுடைய யமன் அழைத்து நீங்கள்
போய்மாறுபாடுசெய்து உலகமெங்கும் பொருந்தி, ■ - று. (௨௨)

தருமமுநீதியுந்தயாவும்வாய்மையு
மருவியதவங்களும்பிறவுமாற்றிநுங்
கருமமாந்தீத்தொழில்கணக்கிலாதன
புரிதிர்தீநரகனைப்புரத்திர்போயென்றான்.

(இ - புரா.) தருமத்தையும், நீதியையும், தயையையுஞ்சீர்தியத்தையும்
பொருந்திய தவங்களைப் மற்றதனையுமாற்றி, உங்கள் தொழில்களாகிய பாவத்
தொழில்களை அணந்தமாகச்செய்து, கொடியநரகத்தைக் காக்கக்கடவீர்களென்
றான். எ - று. (௨௩)

கூட்டலுமழகிறென்றுபோய்த்
தங்கியவுலகிடைவந்துசார்தலும்

சீருருத்திரமகிமையுரைத்தது.

௨௨௭

பொங்குசீருருத்திரமெவருமேபுகள்

தெற்கணுநிறைதலாற்றுண்ணென்றேங்கியே.

(இ - புரை.) அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் எங்களுக்கு இது நன்மையானதென்று, காமமுதலிய பாவங்கள் சென்று பொருந்திய உலகத்தில்வந்து சேர்ந்தவளவில், மகத்துவமுள்ள சீருருத்திர மந்திரத்தை யெல்லாருஞ் சொல்லி எவ்விடத்தும் நிறைந்திருப்பதினால் நடுக்கங்கொண்டு ஏங்கி,

மீண்டனவோமூனவெருவிக்காலன்முன்

னீண்டினவாய்புலர்ந்திளைத்துநின்றன

வாண்டகைகேட்டிநினைபாற்றிநு

வேண்டியவிருநிலவளாகமேவினோம்.

(இ - புரை.) (பயத்து) திரும்பி யமனிதத்திற்குஒடிச்சேர்ந்து,வாயுலர்ந்து இளைத்து நின்று ஐயனே! கேட்பாயாக உன்னாக்கினையால் செல்வம் வேண்டிய பெரிய உலகத்தினிடத்திற் பொருந்தினோம். எ - று.

(௨௫)

கவ்வைமாநதிக்கரைகடவுளாலயஞ்

செவ்வியமொழிமறையாளர்சேர்விட

மெவ்விடமெவ்விடமென்றுகூறுவேம்

பவ்வநின்றிரைப்பதுபோலப்பாரொலாம்.

(இ - புரை.) ஒசையுடைய பெருமைபொருந்தியநதிக்கரை,தேவாலயம், நல்லசோலை பிர்மாலயம்,எந்தெந்த இடமென்றுபிரித்துச்சொல்வோம் பூலோ கமெங்குஞ் சமுத்திரங் கோஷிப்பதுபோல. எ - று.

(௨௬)

வல்லசீருருத்திரமந்திரந்தனை

யெல்லையில்யாவருமினிதினோதிட

நல்லழற்பிழம்பெனநமரைக்காய்தலா

லொல்லையில்வெருவிநின்னுழையொதுங்கினோம்.

(இ - புரை.) முத்திரவல்ல சீருருத்திர மந்திரத்தை அளவில்லாம லெல்லாரும் ஒதுகின்றார்கள்;அதுமிருந்த தீக்கூட்டம்போல நம்மவர்களைக்காய் கின்றதினால்,அயந்து விரைவாக உன்னிடத்தில் வந்துசேர்ந்தோம். எ - று. ()

வேறு.

ஏழுக்கோடிமந்திரமெடுத்தவரியம்பினுந்

தாழ்விடாதமந்திரங்கடம்மையொல்லீர்க்குவேஞ்

சூழ்சடைப்பரமனைந்துதொல்லெழுத்தையொன்றியே

வாழும்ந்திரத்திலோரொழுத்தினுக்குமரழ்குவேம்.

(இ - புறா.) சத்தகோடி மகாமந்திரங்களை யெவர்களெடுத்துச் சொன்னாலும் தாழ்ச்சியில்லாத அந்த மந்திரங்களை விரைவினில் நீக்கிவிடுவோம்; குழந்தையையே யுடைய பரமசிவனது பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பொருந்திவாழுஞ் சீருருத்திர மந்திரத்திலிருக்கும் ஒரு அக்ஷரத்துக்கும் யாங்கள் வருந்துவோம்.

பெருநீர்மரீபணித்தவாறுநாகராசிபேணலே
மருமையெந்திறத்தடாதுகும்பிபாழறிந்திடென்
றொருநாடியிழ்கிளத்தலோடுமுத்தியென்னவொலியெழத்
தருமராசன்விதிபிருந்தசபைபுகுந்துபணியவே.

(இ - புறா.) இறைவனே! நீ கட்டினையிட்டபடி யனிகரகத்தினக்காக் கமாட்டோம், காப்பதருமை; யெங்களாலாகாது நாகம் பாழாயிருக்கின்றது; அதனை யறிதியென்று சொல்லிய வளவில் அதைக்கேட்ட தருமராசன் சமுத்திரம்போல ஒசையுண்டாகத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பிர்மமதேவனிருந்த சபையிற்போய்ப் பணிந்து, எ - று.

(௨௯)

செம்பொன்வெற்பதொன்றுநா லுசிகரமோடிருந்தென
வம்புயாசனத்திருந்தவண்ணல்வாய்மலர்திறந்
தெம்பதத் தடைந்தவாறென்மறவியென்றியம்பவே
வெம்புநெஞ்சனெடிதுயிர்த்துவெகுளியோடுமுரைசெய்தான்.

(இ - புறா.) ஒருபொன்மலையானது நாலுசிகரத்துடனிருந்ததுபோலக் கமலாசனத்திலிருந்த பிர்மமதேவன் திருவாய்மலர்த்து தருமராசனே! நீ நம்மிடத்திற்குவந்தகாரணமென்னவென்றுசொல்லலும், யமன் வெதும்பு மனத் தனாய்ப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கோபத்துடன் சொல்லுகிறான். எ - று.

(௩௦)

அய்யமரீபணித்தவண்ணமரியவேழுநான்கெனும்
வெய்யகோடிகும்பியும்விளங்கியேதழைக்கயான்
செய்யலாவசேனினிச்சிறத்தசீருருத்திரம்
வையம்யாவுமோதலாலம்மாநிலத்துளோரொலாம்.

(இ - புறா.) சிறப்புப்பொருத்திய சீருருத்திரத்தைப் பூலோகத்திலிருப் பவர்களெல்லாரும் செபித்தலால், ஐயனே! தேவர் கட்டினையிட்ட பிரகாரம் இருபத்தெட்டுநாகங்களும் விளங்கித் தழைக்கத்தக்கதாக அடியென்செய்யலாவ தென்னிருக்கின்றது? எ - று.

(௩௧)

நாகநாடுகண்ணிலார்களுரணன்றனித்துவாழ்
போகநாடுகண்ணிலார்களபுண்டரீகநின்றிரு
யோகநாடுகண்ணிலாருலோகபாலர்காடுரு
ரோகமாயசிவபதத்தினெல்லையாநுநண்ணினார்.

(இ - புரை.) சுவர்க்கலோகத்தில் பொருத்துகின்றோர்களல்லர்; விஷ்ணுதனித்துவாழ்கின்றபோகநாபொருத்துகின்றோர்களல்லர். தாமரைப்பொகுட்டி லுறையுந் தேவருடைய திருநாட்டிலும் பொருத்துகின்றோர்களல்லர். தேவருடையநாட்டிலும்பொருத்துகின்றோர்களல்லர். ஏகனாகிய பரமசிவனுட்டில்எல்லா ரும் பொருத்துகின்றோர்கள். எ - று. (௩௨)

புண்டரீகவண்ணலேபுராரிவரப்பதத்தினி
லென்றிசாசுமுகத்துளோருமெய்தலான்மற்றேவரே
கொண்டதீமைநரகம்வந்துகுறுகுவாராக்ருறுகுமா
றண்டநாதபுரிதியல்லதாள்கலேனென்னரசரே.

(இ - புரை.) தாமரையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளே! பரமசிவனுடைய பத வியில் அஷ்டதிக்குகளுக்குள்ளிருப்பவர்களும் பொருத்துதலால், மற்றையார் வந்து நரகத்திற் பொருத்துவார்கள்; தேவநாதனே; அப்படியன்றி நரகத்தில் வந்து பொருத்தும்படிசெய்; இல்லாவிட்டால் என் அதிகாரத்தை விட்டுவிடுகி றேன். எ - று. (௩௩)

வேறு.

என்றுகூறிமறவியிறைஞ்சலுந்
துன்றுபங்கயநான் முகன் சூழ்ச்சியா
னன்றுசெய்பவர்தங்கட்டுநன்னெறி
யன்றியேதவறற்றுவதேதென.

(இ - புரை.) இயமனிவ்வாறு சொல்லிவணங்குதலும், தாமரையிற் பொ ருத்திய பிரமதேவன உணர்ச்சியினால் நன்மை செய்கின்றவர்களுக்கு நன்மார் கம் வருவதன்றிப் பொல்லாங்குவருவதேது? எ - று. (௩௪)

ஞாலநாயகன்பின்னருநாடியே
காலனெஞ்சங்கலங்கியுரைத்தது
மூலமோடுநாகமுடிந்தது
மேலநீக்குதற்கின்னவையாமென்றே.

(இ - புரை.) எமன் மனங்கலங்கிச் சொன்னதையும், அடியோடே நரக முடிந்ததையும் பிரம்மதேவன் யோசித்து இதுகளை நீக்குதற்கு இவைகளாகு மென்று தீர்மானித்து, எ - று. (௩௫)

கோதுசெய்யுமஞ்ஞானத்தின் கூறதாய்
வாதஞ்செய்யவளர்விருப்பின்மையுஞ்
சூதுசெய்திடுந்துன்மதியும்புவிச்
கேதஞ்செய்திடவேகுமினேகியே.

(இ - புரா.) குற்றத்தைச் செய்கின்ற அஞ்ஞானத்தின் பிரிவாய் வாது செய்யவளர்கின்ற விருப்பமில்லாமையையும் சூதுசெய்கின்ற தூர்ப்புத்தியையும் பார்த்து நீங்கள் பூலோகத்தில் துன்பஞ்செய்யும்படி செல்லுங்கள்; அவ்வாறு சென்று, எ - று.

௩

(௩௬)

ராசைபற்றியனைவருமோதுதல்
காசினிக் குண்முழுதுங்கடிந்துநூர்
தேசறுத்த செயலே நடத்துவான்.

(இ - புரா.) பாவங்களை நீக்கத்தக்க சீருநத்திரத்தில் விருப்பங்கொண்டு பூலோகத்திலிருக்கும்மனிதர்கள் எல்லாரும் ஒதுதலே நீக்கிடங்களுடையகொடிய செய்கையை நடத்த, எ - று.

(௩௭)

எய்துமென்றுபிதாமகனேவனு
நொய்தினெய்திதுணங்கியகேள்வியாற்
செய்தவம்புரிசின்றையினண்ணியே
கைதவங்கொடுநெஞ்சைக்கலக்கின.

(இ - புரா.) செல்லுங்களென்று பிரம்மதேவன் ஏவினவளவில், அவைகள் பூலோகத்தில் வினாவுடன்வந்து, மிகுதியான சாஸ்திர விசாரணையினால் நல்லதவஞ்செய்கின்ற மனதிற்பொருந்தி, வஞ்சகத்தைக்கொண்டு அந்தமனதைக் கலக்கின. எ - று.

(௩௮)

மடியினால்விருப்பின்மைமலியவே
படியுளோர்கள் சீருக்திரப்பற்றுவிட்
டடைவுநீத்தொழுக்கல்லவைசெய்தவிற
கொடியதீராகங்குடியேறிற்றே.

(இ - புரா.) சோம்பலினால்விருப்பமில்லாமை அதிகரிக்கவே, இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள் சீருக்திரம் ஒதுதலேவிட்டுக் கிரமந்தப்பிப் பாவங்களைச் செய்தலினால் கொடிய தீராகத்தில் குடியேறியது. எ - று.

(௩௯)

பிறையெயிற்றுமறவிபெயர்ந்துநா
னுறைபதித்தலையெய்தியுவப்புடன்

பிறைவநின்மகற்கெய்துவசொல்லுகேன்.

(இ - புரா.) பிறைபோல்வனையும் வெண்மைநிறமுமுள்ள பற்களையுடைய எமதர்மராசனானவன் தானிருக்கும் வைவச்சத பட்டணத்திற்போய்ச் சந்தோ

ஷத்தடன் குறைவற்ற களிப்புடனிருந்தான். அரசனே! இனியுன் புத்திரனுக்கு நடப்பதைச் சொல்லுகிறேன். எ - று. (௪௦)

இடரொழிக்கவுமின் னுயிர்நல்கவு
மிடையுங்காலனை நீக்கவும்வேண்டுமேற்
படைமழுக்கைப்பரமன்சீருத்திரன்
தொடையன்மார்பவியற்றுதல்குழ்ச்சியால்.

(இ - புரா.) துன்பத்தை நீக்கவும், இனிதாகிய வுயிரைக்கொடுக்கவும், வருகின்ற யமனை நீக்கவும் வேண்டுமானால், மழுவாயுத மேந்திய திருக்கரத்தை யுடையபரமசிவனது சீருருத்திரத்தை மாலையணிந்தமார்பனே! சொல்லவேண்டும், எ - று. (௪௧)

யாவனோனுமினியசீருத்திர
நாவினோதிநளிர்மதிசேகரத்
தேவையாட்டுதெண்ணீரைத்தஞ்சென்னியிற்
முாவினனமனானை துடைப்போ.

(இ - புரா.) எவர்களேயானாலும் இனிதாகிய சீருருத்திரமந்திரம் நாவினாலோதிப்பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்கின்ற தெளிவுள்ளதீர்த்தத்தைத்தங்கள் சிரசில் தெளித்துக்கொண்டால், விதிக்கும் யமதண்டினையை நீக்குவார்கள், எ - று. (௪௨)

தாங்குசீருத்திரசமகஞ்சொலித்
தேங்குமஞ்சனமரட்டியசிரியோ
ராங்கணைபதினயிரமாண்டுபோர்
லாங்குவிர்கையாய்வாழ்வாமுவைகுவார்.

(இ - புரா.) போரில் வளைக்கும் வில்லேந்திய கையையுடையவனே! எல்லானாயும் ஆதரிக்கும்படியான சீருருத்திர சமகஞ்சொல்லிப் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்யுஞ் சீரினையுடையவர்கள், அப்பொழுதே பதினாயிரம்வருஷம் சம்பத்துடன்வாழ்வார்கள், எ - று. (௪௩)

பத்தியோசீருத்திரம்பாருளோர்
சித்தம்வைத்துத்தினந்தோறுமோதின
லத்தனின் புற்றவர்க்கருள்செய்திடு
முத்தியி துமொழியவும்வேண்டுமோ.

(இ - புரா.) இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்கள் பத்தியுடனே சீருருத்திரம் நாள்தோறும்மொருமித்து ஒதுவார்களேயானால், பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்து மோகூங்கொடுத்தருள்வார்; இதுனைச்சொல்லவும் வேண்டுமோ? எ - று. (௪௪)

ஆதலானின்மதலைக்குமன்னதிப்
போதியற்றப்பொருவரும்புண்ணிய
மாதவத்தின்மறையவர்க்குவென்றான்
ஹதுமன்னன்விட்டானவந்துன்னினார்.

(இ - புரை.) ஆகையாலிப்போது உன்புத்திரனுக்குச்சீருருத்திரமந்திரம் சொல்லிய தீர்த்தஸ்காந்தஞ் செயலிக்கிறதற்கு, ஒப்பில்லாதபுண்ணியமுள்ளதபசிகளை அழைப்பி யென்று பராசரமுனிவர்க்கொன்றார்; அதைக்கேட்ட அரசன் தாதர்களை யனுப்ப அவர்கள் போய்ச்சொன்ன அளவில், முனிவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள். ஏ - று. (௪௩)

அடைந்தவாயிரமந்தணருந்தொழிற்
சடங்குநீதிப்பராசரன்சாற்றிடக்
குடங்களாயிரங்கொண்டதெண்ணீர்தொடா
விடங்கொளெந்தைசீருத்திரமெண்ணினார்.

(இ - புரை.) பராசரமுனிவர் சடங்குவிதிசொல்ல வந்த ஆயிரமுனிவர்களும் ஆயிரங் கும்பங்களிற் பூரித்திருக்கும் நீரைத்தொட்டு விஷமுண்டபரமசிவனது சீருருத்திரம் கொன்றார்கள். ஏ - று. (௪௪)

இந்தவண்ணமேழாந்தினமெய்தலு
மந்தணுளரோராயிரங்கும்பமுங்
கந்தனன்னவேற்காளை யையாட்டினார்
மைந்தன்மண்ணிடைவீழ்ந்துமயங்கினான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு வழாநாள் வந்தபோது, ஆயிரமுனிவர்களும் தங்களுக்கையிலிருக்கும் கும்பத்தீர்த்தத்தினால் சுப்பிரமணியக்கடவுளையொத்த அந்த ராசபுத்திரனுக்கு ஸ்நாநஞ்செய்வித்தார்கள்; உடனே, அந்தப்புத்திரன்மயங்கிப் பூமியில் விழுந்தான். ஏ - று. (௪௫)

கண்ணென்னவன்நையறவெய்தலுந்
தண்டுருண்டுகைதாங்கியதாடதர்
விண்டவார்ப்பிறைவேணியன்மந்திரங்
கொண்டுபூதிவெண்காப்புர்துரித்திட்டார்.

(இ - புரை.) தன்புத்திரன் மயங்கிவிழுந்ததை அவ்வரசன் பார்த்துத் துயரங்கொண்டான். அப்பொழுது தண்டுகமண்டல மேந்தியமுனிவர்கள்பிறை யணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனது மந்திரமாகிய சீருருத்திரஞ்சொல்லி விபூதியுந்தரித்தார்கள். ஏ - று. (௪௬)

அறங்கொள்வேதியராசிபகர்த்திட
மறங்கொள்வேந்தன்மனமகிழ்வோங்கிட
வுறங்கினன்றுயிரீர்த்துணருற்றெனத்
திறங்கொண்மைந்தனெழுந்திதுசெப்புவான்.

(இ - புறா.) தருமநெறியைக்கொண்டிருக்கிற முனிவர்கள் ஆசீர்வசனஞ் சொல்லவும், வீரம்பொருந்தியராசன் மனதில் மகிழ்ச்சி யதிகரிக்கத்தக்கதாக நித்திராசெய்தவன் அது நீங்கியெழுந்ததுபோலப் புத்திரனெழுந்தஇந்தவார்த் தைசொல்லுகிறான். எ - று

(சக)

வேறு.

இத்தலையினிகழ்ந்தபொருளெந்தகேளினம்பிறைபோல்வெள் ளெயிற்றென்றுயுங்கண்ணன், மைத்தொருமாமலை பனையவுருவன் மிக் கமழைமுகிலினிடிமுழக்கமனை யசொல்லன், கைத்தலத்திலொருக தையுங்கயிறுமேந்திக்கண் ணெனையெபிடித்தடர்க்குஞ்காலேதோன்றி, யத்தலையிலேவிடுவித்தவனைப்பற்றியடர்த்தகன் றூரவரெவரோவறிகி லேனே.

(இ-புறா.) என்னையனே? யிவ்விடத்திலே நடந்தசேதியைக்கேள். இளம் பிறையொத்த வெண்மையாகிய பற்களையுடையவனும், கருமை நிறத்தங்கிய மலையையொத்த வடிவமுடையவனும், மேகமுழக்கம்போன்ற சொல்லையுடையவ னுமாகிய ஒருவன், கையினிடத்திலொரு தண்டாயுதமும், பாசக்கயிறுமேந்திக் கொண்டு, அதிககோபமுள்ளவனாய், என்னைப்பிடித்து, அடிக்குங்காலத்தில், அவி டத்தில் சிலர்வந்து அவனைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுபோனார்கள்; அவர்களை வர்களோ? நான் அறியேன். எ - று.

(இ௦)

* என்றுதனிக்குமரனிந்தியம்பக்கேட்டவிகல்வேந்தனுவகையினு லெழுந்துபுல்லி, நின் மறைவேதியர்க்குமுகமன்கூறிகிதிமாரியனைவ ருக்குமவெறுப்பல்லவிப, பொன்னுமகவுயிரளித்ததுங்கட்கின்னேபுரி வதொருகைம்மாறுகாணென்னோ, வன்றவரோடிருந்துசுவையடிசு ன்மார்தியரியனைமேலதிசயத்தோடமார்த்தகாலே.

(இ - புறா.) இவ்வாறு ஒப்பற்ற தன்புத்திரன்சொல்லக்கேட்டுப் பல முள்ள அரசன்சந்தோஷத்தைையுடையவனுப் புத்திரனையனைத்துக்கொண்டு, அவிடத்திலிருந்த முனிவர்களுக்கு உபசாரவார்த்தைசொல்லி, திரவியமாகிய மழையை வெறுக்கும்படி யாவருக்கும் கொடுத்து, இறந்த என்மகனுக்கு உயிர் கொடுத்த உங்களுக்கு இப்போது செய்யும் பிரதியுபகாரம் ஒன்றும்நான் காணே னென்றுசொல்லி, அவர்களுடனிருந்து போசனஞ்செய்து சிங்காசனத்தில்அதிச யத்துடனிருந்தபோது, எ - று.

(இ௧)

தேன்மாரி துளிப்பனபோன்மகதிவீணைத்திவவுறுதந்திரியின்வழித்தாகத்தோன்றும், வான்வாயிற்றெனவிளியைச்செவியிலேற்றுமறைமுனிநாரதனவையின்வந்துதோன்றக், கான்மலைபின்றுநறையொழுமார்பன்குதமெனச்சென்றிறைஞ்சியிருகழலும்போற்றித், தான்வாழுமரியணையின்மருங்குவேரூர்தமனியப்பிழகைமுனிவன்றனக்குமீந்தான்.

(இ - புறா.) மகதியாழினைக்கையினால் மீட்டத்தக்கதான தந்திரியின்வழியாக ஆகாயவழி யிதுவென்னும்படி தோற்றுகின்ற நாதத்தை யாவர்காதுகளிலும் தேன்மழை துளிப்பதுபோலச் சொரியும் நாரதமுனிவர் அந்தசபையில் வந்தவுடன் அவ்வரசன், விவைலெழுந்துபோய் யிருபாதங்களையும் வணங்கித் துதித்துத் தானிருக்கும் சிக்காசனத்தின் அருகில் அம்முனிவருக்கும் வேறொரு வணக்கம் இல்லை. ௭ - று.

(௫௨)

மணித்தவிசின்வையையனாகுகூறமன்னன்மகிழ்ந்தருந்தவத்தோய்மலரின்மேலான், கணித்தவுலகிரேழுநொடியினெய்திக் காணவல்லாயிற்றுமபூதுகண்டதுண்டேற், பணித்தியெனவினவுதலுமகிழ்ந்துகண்டப்ரிசனைத்துமப்படியேபகர்வானெஞ்சிற், குணித்துமிகவதிசயித்துவேந்தேயுன்றன்குமரனியல்கேட்டியெனக்கூறலுற்றான்.

(இ - புறா.) அந்த ரத்தினசனத்திலிருந்த நாரதமுனிவர் ஆசீர்வசனஞ் சொல்ல மன்னவன்மகிழ்ந்து அரியதவத்தையுடையவோ! பிர்ம்மதேவன் இருஷ்டித்த பதினாலோகமும் நொடிப்பொழுதிற்சென்று காணத்தக்கவராதலால் ஏதாவது அதிசயம் உண்டாயிருந்தால், சொல்லுமென்று வினாவினவனவில்த், அகமகிழ்ந்து தாம்கண்டதொன்றும் வருவாமல் சொல்லரினேத்து மிகவும் அதிசயத்தை யுடையவராய், அரசனே! உன்புத்திரனுடைய சங்கதியைக்கேளென்று சொல்லுகின்றார். ௮ - று.

(௫௩)

விசும்புநெறியான்படரும்வேலைகண்டேன்விகையிறுமடுதண்டுங் கரத்திலெந்திப், பசும்புபல்போறகரிபநிறமறவியுன்றன்பாலலரிவன்றனைப்பற்றிக்கொடுபோங்காலை, யசும்பமுதுபொழிமதிச்செஞ்சடையோனேவவடல்வீரன்கணத்தினொடுமடைந்துகூற்றைத், தசும்பொழுத்பாசத்தாற்பிணித்துவீக்கித்தருக்கினொடுமைந்தனையும்விலக்கிமீட்டான்.

(இ - புறா.) ஆகாயமார்க்கத்தில் நான்போம்போது வீசுகின்ற பாசக்கயிறும் அடிக்குந் தண்டாயுதமுங் கையிலெந்திக்கொண்டு நீருண்ட மேகம்போலக் கருமைநிறமுன்ன காலானவன் இந்த உன்புத்திரனைப்பிடித்துக்கொண்டு போருங்காலத்தில், அமுதத்துளி பொழிகின்ற பிறைமதியணிந்தசடாமருடத்

தையுடையபரமசிவன் அனுப்ப வெற்றிபொருந்தியவீரபத்திரன்கணங்களுடன் வந்து, கூற்றுவினை உதிரம் ஒழுகும்படி பாசத்தினுறங்கட்டியிருக்கி இவனைமீட்டு விட்டான். எ -று. (ருச)

பிணியினொடுகூற்றுவினைக்கொண்டு வீரன் பெயருநெறியிடைத்த நுமராசனெய்தி, யணியுமணிமுடிகழலிற்றீண்டவீழ்ந்தெம்மையனே தக்கன்மகமழித்தகோவே, பணிசெயுநின்னடியருகுகுமடியனாகப்பற்றாசிறியனைநீபற்றற்குள்ளி, துணியுமதற்கிவனிழைத்தவாரேதென்னத்தோலாதபடைவீரன் சொல்வதானான்.

(இ - புனா.) அதன்பின்பு வீரபத்திரர் கட்டினகட்டுடன் காலனைக் கொண்டுபோயிடத்தில் யமதருமராசன் வந்து, தன்னுடைய ரத்தினக்கிரீடம் அவர்பாதத்தில் படும்படிபணிந்து, எங்கனையனே! தக்கன் யாகத்தை அழித்த இறைவனே! தொண்டுசெய்கின்ற நின்னடியருக்கும் அடியனாகும்படி தருதியில்லாத இவனை பிடித்துக்கொண்டுபோகத் திருவுளங்கொள்வதற்கு இவன்செய்ததும் யாதோவென்றுகேழ்க்க, தோல்வி அடையாதவீரபத்திரர் சொல்லுகின்றார்.

வணங்குவரிசிலைத்தடக்கைப்பத்திரசேனன்மாமதலைசீருத்திரவண்மையாலே, யிணங்குபதினாயிரம்யாண்டிருப்பான் நன்னையீராருண்டகவையிலேயிறுதிசூழ்ந்து, நிணங்கொணெடுத்தடிப்பிலவாய்க்கால தூதர்நெருங்குநரையறமுருக்கிச்சிறுவனான, குணங்குறையிலடியவனைப் புரத்தியென்றகூற்றுதைத்தோன் பணிதலைமேற்கொண்டவந்தேம்.

(இ - புனா.) வனைக்கும் நீண்டவில்லையுடைய பத்திரசேனராசன் புத்திரன் சீருருத்திரமந்திரமகிமையால், பதினாயிரம்வருஷம்உயிருடனிருப்பவனாயிருக்கப் பன்னிரண்டுவயதில் அவனுக்கு முடிவுகருதி நிணம்பொருந்திய பெரிய தண்டமும் பிலம்போன்ற வாயுமுள்ள காலதூதர் கிட்டிப்பிடித்தார்களாதலால், போயவர்களைத் தண்டித்து நற்குணங்களில் குறைவில்லாத ராசகுமாரனைக் காத்தியென்றருளிய காலசங்கரமூர்த்தி யேவலைப்பெற்றுக்கொண்டவந்தோம்.

இம்மதலைசிவன்றொண்டனாகும்வாழ்காளீரையாயிரமுடையோனிவனுக்கித்த, வெம்மையிடர்விளைவித்தகூற்றைக்கட்டிவிமலன்முனங்கொடுபோவோமென்னலோடு, மம்மவெனமதிமயங்கித்தருமராசனாரிண்டாண்டேயிவனுக்காயுவென்னி, செம்மையுடனுரைத்திடலும்வீரன்கேட்டுச் சித்திரகுத்திரன்கணக்கிற்றெளியாயென்றான்.

(இ - புனா.) இப்புத்திரன் சிவனடிமையாவன். இவன் பதினாயிரம் வருடம் ஆபுசுடனிருப்பவன், இத்தகைமையுடையவனுக்குக் கொடுத்துவரம்

விளைத்தகாலனைக் கட்டிக்கொண்டு பரமசிவன்சந்நிதானத்துக்குக்கொண்டுபோ
வோமென்றுசொன்னவளவில்தருமராசன்மதியங்கி இவனுக்குப்பன்னிரண்டு
வயதுதானென்று நிச்சயமாகச் சொல்லியவளவில்,வீரபத்திரர்கேட்டுச்சித்திரக்
குத்தன் கணக்கைப்பார்த்து ■ தெளிந்துகொள்ளென்றார். ஏ - று. (௫௭)

வரவழைத்துத்தருமனுண்மைக்கணக்கன் றன்னேவதனம்பார்த்தி
ந்தவிளமதலைக்காயுத், திரவளவையுடையெனலுமவனுத்தேர்ந்துசெப்
புவானீராரூண்டளவேதிண்ணம், பரவருசீருருத்திரத்தின்பலத்தினு
லேபகர்பதினாயிரம்பருவம்பாரில்வாழப், புரவலேனெபின்னெழுதிக்கிட
த்தல்கண்டேனெனப்புதலவவனுமஞ்சிப்புதலலுற்றான்.

(இ - புறா.) அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட தருமராசன் சித்திரகுத்தனை
வரவழைத்து அவன் முகம்பார்த்து இந்த வாலிபனுக்குள்ள ஆயுசு முடிவைப்
பார்த்துச்சொல்லென்றான். சித்திரகுத்தன் கணக்கைப்பார்த்துப் பன்னிரண்டு
வயதென்பதரிச்சயமே,ஆனால்சீருருத்திரமத்திரபலத்தினால் பதினாயிரம்பருவம்
பூமியில்வாழும்படி பின்னாலே யெழுதியிருப்பறையிப்போது பார்த்தேனென்று
சொல்ல, யமன் பயந்து சொல்லுகின்றான். ஏ - று. (௫௮)

புன்மையினுண்மடமையினுலடியார்செய்தபுன்னெழுழிலையேபொ
றுத்தல்புலவோர்செய்யுந், தன்மையெனுப்புதழ்ந்துநமனிரந்துகூடித்த
னிவிரன்பிணித்தகொடுக்கூற்றைவிட்டித், தொன்மையதாஞ்சிவலோ
கமடைந்தான்வாசத்தொடைத்தருமன் றன்பதியிற்புகுந்தானிந்த, நன்
மையதிசயத்தகைமை புதலவேண்டிநாமுனதுநகரடைந்தோ காமவே
லோய்.

(இ - புறா.) புல்லறிவினாலுந், தெரியாமையினாலும், அடியார்கள்செய்த
கூற்றங்களைப்பொறுத்துக்காப்பது பெரியோர்கள் செய்கையென்று நமன் வீர
பத்திரரைப்புதழ்ந்து,இரந்துசொல்ல, அவர்காலனைக்கட்டிய கட்டினையவிழ்த்து
விட்டுப் பழமையாகிய சிவலோகமடைந்தார், வாசனையுள்ள மாலையணிந்த தரும
ராசன்தன்னுலகம்போய்ச்சேர்ந்தான், இந்தநல்லஅதிசயத்தைச்சொல்லவேண்
டிஅரசனே! நாம் உன் நகரத்திற்குவந்தோம். ஏ - று. (௫௯)

வேறு.

எனதுநாரதமுனிவரன்யமபலுமெறுமவன்கருவவுத்தீதாள்
குன்றுபோல்வளர்ந்தோங்கிடவுவகையங்குளாகடலிடைமூழ்கி
நன்றுநன்றெனவருந்தவர்முதலியநான்மறையவர்ப்போக்கித்
துன்றுதாரவன்மைந்தனோடானடிதொழுதுவீற்றிருந்தானே.

(இ - புறா.) இப்படி நாரதமுனிவர் சொன்னமாத்திரத்தில் பலமுள்ள
தாய்க் குவிற்கிருக்கும் புயங்கள் மலைபோல வளர்ந்தோங்கிப் பூரிக்கத்தக்கதாகச்
சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கி, இதுமிகவும் நல்லகாரியம் நல்லகாரிய

மென்று சொல்லி, முனிவர்கள் முதலாகிய பிராமணர்களை அனுப்பிவிட்டுப் பூமாவையணிந்த ராசன் தன் புத்திரனுந் தானுமாகப் பரமசிவன் திருவடிகளைத் தொழுதுவாழ்ந்திருந்தான். ௭ - று. (௬௦)

இந்தமந்திரத்தகுதியுமோதினோர்க்கிறையவனருள் கூருமந்தவண்ண முங்காலனைக்கடிந்த துமரும்பெற்றற்றிருமைந்தனந்தமீர்த்த துமாயுளைப்பெற்ற துநவின்றமாக்கதைதன்னைச் சிந்தைசெய் துநர்ப்படிக்குநர்சிவபதமடைவாரோ.

(இ-புரை.) இந்தமந்திரப்பெருமையும், இதைச்சொல்கின்றவர்களுக்குப் பரமசிவன்கிருபைசெய்யுமறையும், காலனைக்கடந்ததும்பெறுதற்கரியரா சகுமாரனித்தல் நீக்கினதும், பதினாயிரம்வருடம் இருக்கும் ஆயுள்பெற்றதும், சொல்லுகின்ற இந்தமகத்துவமுள்ள சரித்திரத்தைச் சிந்திப்பவர்களும், படிப்பவர்களும், கேட்பவர்களும் சிவபதம் அடைவார்கள். ௭ - று. (௬௧)

இன்னதன்மையதிக்கையெனமுனையிள மதிச்செழுங்கண்ணிமின்னுசெஞ்சடையமலனை நிமலனைவிமலனையடிபேணி நன்னலந்தருமிருந்தவக்கிழமைசானவையிலார்துளிகூரச்சொன்னகான்மறைவியாதனதருள்பெறுகாதமாமுனிசொன்னான்.

(இ - புரை.) இந்தச்சரித்திர மித்தன்மையுடையதென்று இளம்பிறைமதியைமாலேபோலணிந்திருக்குஞ்செஞ்சடையையுடைய அமலர் நிர்மலர் விமலர் என்னும்பலதிரநாமமுள்ள பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தொழுது நல்லமோகூந்தருவதற்கேதுவாகிய தவநெறியுள்ள நைமிசாரணியமுனிவர்கள் ஆனந்தம் அடையும்படி வேதங்களைவகுத்துக்கூறிய விபாதமுனிவருடைய அதுக்கிரகம்பெற்ற சூதமுனிவர்சொன்னார். ௭ - று. (௬௨)

இருபதத்தான்ருவது சீருருத்திரமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் துஉகச.

உ

சிவமயம்.

)ருபத்திரண்டாவது

வஞ்சுவள முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

மீட்டுமற்றோர்க்கைசூதன்விளம்புந்தீட்டலாதமறையோர்திறல்வேந்தரீட்டுசீர்வணிகரென்றிவர்மூவர்நாட்டுவேதநெறியன்னிலைகின்றோர்,

(இ - புரா.) சூதமுனிவர் வேறுமொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றார். பரிசுத்தர்களாகிய பிராமணர்கள், வெற்றியுள்ள க்ஷத்திரியர்கள், நிதிதேமம்வையர்களுகிய இம்மூவரும் விதிவிலக்குகள் சொல்லும் வேதத்தி னன்மார்க்கத்தில் விருப்பவர்கள். ■ - று. (௧)

அந்த னுவினதிகாரமிலாராய்
வந்தபின்னவருமாலிலமீதீர்
சந்தமில்லிழிகுலத்தினர்தாமுஞ்
சிந்தைநன்கொருவுதேமொழியாரும்.

(இ - புரா.) அவ்வேதங்களோதும் அதிகாரமில்லாதவர்களாய்வந்த சூத் திரரும், பெரிய இந்தவுலகத்திலிருக்கும் மாட்சியில்லாத இழிகுலத்தாரும், மன தில் கற்பினிலைமயில்லாத மாதர்களும், எ - று. (௨)

முற்றநன்னதிகண்முழ்கிலரே னு
நற்றவம்புரிதனுடிலரே னு
முற்றபேறுமுலவந்திலரே னும்
பற்றிலானடிபணிந்திலரே னும்.

(இ - புரா.) நல்லநிகளிலெல்லா முழ்காதவர்களாயிருந்தாலும், நல்ல தவஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைபாதவர்களாயிருந்தாலும், பொருத்தியதருமங் கள் செய்யாதவர்களாயிருந்தாலும், விருப்பு வெறுப்பு இயல்பாகவேயில்லாத பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பணியாதவர்களாயிருந்தாலும், எ - று. (௩)

ஓதுதற்குமரிதாயுணர்கல்லாப்
பாதகத்தொழில்கள்பண்ணினரே னுஞ்
சோதிநற்பிறைமுடித்திடுதொல்லோன்
காதையிற்படுகருத்தினரானால்.

(இ - புரா.) சொல்வதற்கு மரியதாய், மனதில் நினைக்கவுங்கூடாதபாவ ன்களைச் செய்கின்றவர்களையானாலும், சொலிக்கின்ற நல்லபிறையணிந்த ஆதி காரணாகிய பரமசிவனுடையசரித்திரத்தில் சிந்தைவைப்பவர்களானால், எ - று.

பாவமென்றமொழிபற்றறமாப்த்துத்
தேவரும்பரவிவந்தனைசெய்யக்
கோவையங்குமுதவாயுமைகொண்கள்
மேவரும்பதவிமேவியிருப்பார்.

(இ - புரா.) பாவமென்கிறசொல்லின் பற்றைக்கெடுத்துத்தேவர்களும் துதித்துத்தொழும்படி கோவைப்பழமொத்தசிவந்தவாயினையுடைய உமையவள் கணவனாகிய பரமசிவன்வீற்றிருக்கும் சிவபதவியில் பொருந்தியிருப்பார்கள்.

கரந்தைவார்சடையர்காதையைநாளு
மிருந்துகேட்கவியலாதவர்தாமு
மரந்தைநீங்கியனாநாழிகையேனுந்
தெரிந்துகேட்கினுறுதிவினைமாய்ப்பார்.

(இ - புரை.) சிவகணாதைப் பத்திரமணிந்த நீண்டசடையையுடையபரம
சிவன் கதையை ஒருநாள்முழுவது மிருந்து கேட்கக்கூடாமையா யிருப்பவர்
கள் தங்களுக்கிருக்கும் வருத்தத்தை விட்டு அநாநாழிகையாவது ஞாபகத்து
டன்கேட்பார்களானால், சென்னங்கள்ளோறும் பொருந்தியதிவினையைக்கெடுப்
பார்கள். எ - று.

(௬)

வேறு.

கலியுகத்துநற்கன்மமியற்றுதன்
மவிபுராண நால்கேட்டதுமாட்சியா
லலையுநெஞ்சமலைவற்றுமெய்நெறி
நிலைபெறுஞ்சிவயோகத்துநிற்குமே.

(இ - புரை.) கலியுகத்தில் நற்கருமங்கள் செய்ததலும், நிறைந்துள்ள
புராணங்களைக்கேட்டதுமாகிய பெருமையால் சஞ்சலப்படுகிறமனம் அலைவற்று
கல்லநெறியில் நிலைத்திருக்கத்தக்க சிவயோகத்தில் நிற்கும். ■ - று.

(௭)

வஞ்சகக்கருநெஞ்சமுமாசிலா
வஞ்செழுத்தையடையவரந்தைபோம்
விஞ்சுதிவினைவேரறும்வேரறத்
துஞ்சிலாத்துரியத்திற்குகிக்குமே.

(இ - புரை.) வஞ்சகமுள்ளதா யிருண்டிருக்கிற மனமும் குற்றமில்லாத
பஞ்சாசூரத்தைப் பொருந்துமாகில், துன்பம் நீங்கும்; அதிகரிக்குந்தீவினைக்குக்
காரணமாகிய ஆணவமலம் நீங்கும்; அது நீங்கினால், மாயாததரியாவதையில்
சுஷுப்தகலகாண்டிருக்கும். - று.

(௮)

உம்பராரமுதுண்டவர்தங்கட்கு
நம்புகாயநரைதிரைமாற்றுமா
வெம்பிரான்கதையிலன்னமுதுண்டவர்
வெம்புகாயவினைமுற்றுமாற்றுமே.

(இ - புரை.) தேவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அமுர்தம் உண்ட
வர்களுக்குத் தங்களுடையதென்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிற சரீரத்தின் நரை
யையுந்திரையையு மாற்றிவிடும்; ஆனால், நம்மிறைவன் சரித்திரமாகிய அமுர்த
முண்டவர்களுக்கு வருத்தத்துக்கேதுவாகிய சரீரத்தின் வினையையெல்லாம்
நீக்கும். எ - று.

(௯)

ஆன்றகாதையின்மேல்விருப்பற்றவா
தோன்றுமுற்கதைபொய்யென்றுசொல்பவர்
மூன்றுகோடிநாகத்தின்மூழ்கியே
நான்றநாவுடைநாய்ப்பிறப்பெய்துவார்.

(இ - புரை.) மகிமைதங்கியசிவகதையில் விருப்பமில்லாதவர்களும், மூன் னடந்திருக்கும் சிவகதைபொய்யென்று சொல்பவர்களும், மூன்றுகோடிநாகத் தில் அழுத்திப்பின்பு தொங்கிய நாவுடைய நாயாகப் பிறப்பார்கள். ■ - று. (௧௦)

எக்குலத்தவனானுமீர்ஞ்சடை
முக்கணைக்கையோதுமுதல்வனை
மக்களுள்ளிவனும்மகனென்பவர்
கக்குவாய்புழுக்கான்றிடுநோய்கொள்வார்.

(இ - புரை.) எந்தக்குலத்திற் பிறத்தவனே யானாலும், குளிர்ச்சிதங்கிய சடையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்ற முதல்வனை மனிதர்களுக்குள் இவனுமொரு மனிதனென்று எண்ணிச் சொல்லுகின்றவர் கள், கக்கும்வாய் புழுக்களைக்கக்கும்படியான வியாதியையடைவார்கள். எ - று.

ஓங்குசீர்த்திருக்காதையுரைக்குநர்
தாங்குபிழகையின்றித்தரையிரா
ராங்கண்யாரையுமஞ்சலிசெய்திடார்
தீங்கினோருறைசிற்தவைசேர்ந்திடார்.

(இ - புரை.) மேலான மகிமையுஞ் சிறப்புமுள்ள சிவசரித்திரஞ் சொல்லு னின்றவர்கள் தாங்குகிற ஆசனமில்லாமல் தரையி விரார்கள். அவ்விடத்திலி ருக்கும் யாரையும்வந்தியார்கள். தீயவர்களிருக்கிற புல்லியசபையிற்சேரார்கள். எ - று. (௧௨)

சிறியர்தீக்களிசெய்யுமிடத்தினு
மறிவிளாளர்குதாமொங்கினு
முறவில்வஞ்சியருண்டாட்டிடத்தினும்
பொறியிலாளர்பொருத்துமிடத்தினும்.

(இ - புரை.) அம்பமாகப் பாவத்துக் கேதுவாகிய சிறப்புகள் செய்யுமி டத்திலும், அறிவில்லாதவர்கள் குதாமும் அரக்கத்திலும், நத்தங்கணவர்களு டன் மாதர்கள் விளையாடிக்கொண் டிருக்குமிடத்திலும், அங்கப்பழதானவர் களிருக்குமிடத்திலும், டு - று. (௧௩)

கம்பமால்கரிநல்கினுங்கண்ணக
னும்பாநாமுழுவதுமீயினுஞ்

செம்பொன்மாரிபொழியினுஞ்செஞ்சடை
நம்பன்காநைநயந்துநவிற்திடார்.

(இ-புரை.) அசைதலை யியல்பாகவுடைய பெரிய யானையைக்கொடுத்தாலும், இடமகன்ற இவ்வுலகத்தில் நாகுகொடுத்தாலும், பொன்மாரிவருவித்தாலும், செஞ்சடையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தை விரும்பிச் சொல்லார்கள். எ - று. (௧௪)

மூவராதிமுழுதுலகத்துள
தேவர்வாழுஞ்சினகரமுன்னருந்
தூவுதண்ணறவுண்டுகரும்பிமிர்
பூவார்சோலைப்புனிதவிடத்தினும்.

(இ-புரை.) திரிமூர்த்திகள் முதலிய எல்லாவுலகங்களிலுமிருக்கிற தேவர்களும் வீற்றிருக்கும்படியான ஆலயங்களின் முன்னும், பெருகாரின்ற குளிர்ச்சி தங்கிய தேனையுண்டு வண்டிக ளிசைபாடிக்கொண்டிருக்கத்தக்க மலர்களை யுடைய சோலையாகிய புனிதமுள்ளவிடத்திலும், எ - று. (௧௫)

திதிலாதசெழுநதிதீர்த்துங்
கோதிலார்களுக்குய்விடத்தினும்
வேதவேதியர்வேள்வித்தலையினு
மாதிரிதவரம்மனைமுற்றத்தும்.

(இ - புரை.) தீமையில்லாத செழுமையுள்ள நதிதீரத்திலும், குற்றமில்லாதவர்களாகிய நல்லவர்களுடைய இடத்திலும், பிராமணர்கள்களையும் யாக சாலையினிடத்திலும், ஆதியாகிய முனிவர்களுடைய ஆசிரமத்தினிடத்திலும்,

மற்றும்வேறுபுண்ணியமல்குசீ
ருற்றதெவ்விடமவ்விடத்தோதுவர்
பற்றிநாளும்பரமன்றிருக்கதை
முற்றுமோதிமுழுதுணர்கேள்வியார்.

(இ - புரை.) இவ்விடங்களிலு மல்லாமல் இன்னுமிருக்கிற புண்ணியம் பொருந்திய சீரினையுடையது எவ்விடமோ அவ்விடத்திலும், வேதாகம சாஸ்திரபுராணங்கள் முழுவதையு மோதிமுணர்ந்த பெரியோர்கள் அன்புடன் கதையை நாள்தோறும் சொல்வார்கள். எ - று. (௧௬)

நாயகன்கதைநாடொறுங்கேட்குநர்
தூயநீரினற்றோய்ந் துவெண்ணீரணிந்
தேய்ந்தக்கருமியற்றிப்பின்
காயவைம்புலனுங்கருத்தொன்றியே.

(இ - புரை.) பரமசிவனுடைய சரித்திரத்தையே தினந்தோறும் கேட்பவர்கள், பரிசுத்தமுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதியணிந்துகொண்டு தங்கள் வருணச்சீரமத்துக்குரிய நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சரீரத்தைப்பொருந்திய ஐம்புலன்களும், கருத்தும், ஒருவழிப்பட்டு, எ-று.

வல்லதேசிகனுக்குமணித்தவி
சொல்லைநல்கியுறுபொருளீந்துநன்
கல்லவாணிளத்தலடங்கிவன்
புல்லரானவரைபுறம்போக்கியே.

(இ - புரை.) சிவகதை சொல்லவல்ல ஆசாரியனுக்கு விரைவாக ரத்தினசனங்கொடுத்து, மிகுந்தபொருளுக்கொடுத்து, நல்லதல்லாதாகியவார்த்தைகளேப் பேசுதலைவிட்டு, மிகவும் புன்மையானவர்களைப் புறத்தின்போக்கிவிட்டும்,

பத்தியோடொல்குபாவகத்தோறே
வொத்தநற்றவிசேறலொழித்துநல்
வித்தகற்குக்கீழ்மென்றவிசொன்றியே
சித்தம்வேறறக்கேட்பதுசெவ்விதால்.

(இ - புரை.) பத்தியுடனும் ஒமிக்கமுள்ளபாவகத்துடனும் பொருந்திச் சிவகதை சொல்லுகின்றவ ராசனத்துக்குச் சரியான நல்ல ஆசனத்திலிருப்பதை யொழித்து அவராசனத்துக்குத்தாழ்த்தஆசனத்திலிருந்துகொண்டு, மனம் வேறொரிடத்திற் செல்லாதவண்ணமாகக் கேட்குதல் நன்மையாம். எ-று. (௨௦)

அன்றிக்கேட்குமிடத்தழுக்காற்றினறம்
கன்றிவேறோர்பொருளினக்கற்பிப்பா
ரொன்றலாததுரைத்தெதிர்வாதிப்பார்
பன்றியாயிந்தப்பாரினுதிப்பரே.

(இ - புரை.) இவ்வாறன்றிக் கேட்குமிடத்தில் பொறாமையினால் மனம் வெதும்பித் தங்கன்கற்பணையால் வேறொரு பொருளைச் சொல்லுகின்றவர்களும், பலபலவாறுகச்சொல்லி யெதிரில் வாதசெய்கின்றவர்களும், இவ்வுலகத்தில் பன்றியாய்ப் பிறப்பார்கள். எ - று. (௨௧)

அன்பினிற்கதைகேட்பதலாற்பிறர்
வன்பினெய்திமனம்வைத்துக்கேட்பவர்
துன்பமெய்துசுடலையிலோங்கிய
வின்பமில்லகனியெட்டியதாருவார்.

(இ - புரை) அன்புடன் சிவகதையைக் கேட்பதைவிட்டுப் பிறருடைய வன்மையினில் மனம்வைத்து அவர்கள் சொல்லும் வேறொன்றைக் கேட்பவர்கள், துன்பம்பொருந்திய சுடலையில் ஒங்கிய மதராயில்லாதபழத்தையுடைய எட்டிமரமாவர். ■ - று. (௨௨)

கூறுமாக்கதைகூட்டுமுனாப்பனை
வேறுதங்கருமத்துவிரைந்துபோஞ்
சீறுசின்னையர்செல்வத்தைத்துய்க்குங்கா
சீறுசெல்லாதிடையிலிழப்பரே.

(இ - புரை.) சிவகதையை ஆரம்பித்த முடிப்பதற்குமுன் மத்தியில் வேறுகிய தங்கள் காரியத்தைக் குறித்து விரைந்துபோய்விடுகின்ற மூர்க்கமன மூள்ளவர்கள், எல்லையினால் செல்வத்தை அனுபவிக்குங்காலத்தில், தங்கள் ஆயுள்வரையில் அனுபவியாமல் மத்தியிலிழந்துவிடுவார்கள். எ - று. (௨௩)

மஞ்சமேறியும்வெள்ளிலைமாந்தியு
நஞ்சமுண்டவாநற்கதைகேட்குந
ராஞ்சியோவென்றாற்றிக்கழுதுனைத்
தஞ்சமாக்கக்கிடந்துதவிப்பரே.

(இ - புரை.) மஞ்சத்தின்மேலேறியிருந்துகொண்டும், தாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டும், விஷபானஞ் செய்தருளியபரமேசுவரனுடைய சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்கள் பயந்து ஒவென்று அழுதுகொண்டு கழுமரத்தி னுனியே தஞ்சமாக அதிலிருந்து தவிப்பார்கள். எ - று. (௨௪)

கயிலையண்ணல்கதையைநிகழ்த்துழித்
துயில்புரிந்திடுந்தொல்வினைப்பாதகர்
வெயில்கரந்தடுவெங்கொடிக்கஞ்சியே
யயின்முட்காட்டுறைகூலகயதாருவார்.

(இ - புரை.) கயிலாசபதியின் சரித்திரத்தைச் சொல்லுமிடத்தில், நீத்திரை செய்கின்ற பழைய வினையையுடைய பாவிகள் தன்னகக்கொல்லுகின்ற கொடிய காக்கைகளுக்குப் பயந்து பகலிலொளித்துக்கொண்டு இருண்டிருக்குங்காட்டில் வாசஞ்செய்கிற கோட்டானாவார்கள். எ - று. (௨௫)

படர்ந்தவேணிப்பரமன்றிருக்கதை
கிடந்தசேக்கையிற்கேட்குமறிவிடிலார்
மிடைந்தமால்வரையுச்சிவிடர்புகுந்
தடைந்தமாசுணமாகிப்பிறப்பரே.

(இ - புரை.) விரித்தசடையையுடைய பரமேசுவரனது சிறப்புள்ள சரித்திரத்தைப் படித்திருந்த பாயலி விருந்தபடியேகேட்கும் அறிவீனர்கள் நெருங்கிய பெரியமலையின் உச்சியிலிருக்குங் கல்வெடிப்புச்சுத்துகளில் புகுந்து கொண்டிருக்கும் பாம்பாய்ப்பிறப்பார்கள். எ - று. (௨௬)

சுசன்காசைசொல்வானன்றியின்னுமோர்
தேசிகன்பிறனுண்டென்றுசெப்புமோ

காசுதீர்க்குங்கதைவிளக்கங்கொடு

மாசின்மாக்கண்மனவிருணைக்கலால்.

(இ - புரை) சிவகதைசொல்லுகின்றவனையன்றி வேறேயொரு ஆசிரியனுமுண்டென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமோ? (ஏனெனில்) குற்றங்களைத்தீர்க்கத்தக்க சிவசரித்திரமாகிய தீபத்தைக் கொண்டு பழுதில்லாத மனிதர்கள் தங்களுடைய மனவிருணை நீக்குதலினால், எ - று. (௨௭)

ஆதலாற்கதைகேட்குமவையினைப்

போதமொன்றியபுண்ணியமாதர்கள்

பாதகந்தவிர்க்கும்பயபத்தியாய்

நாதனல்லவையென்றெண்ணிநண்ணுவார்.

(இ - புரை.) ஆகையால் சிவகதைகேட்குஞ் சபையை ஞானம்பொருத்திய புண்ணியவான்கள் பாவத்தை நீக்கும்படியான பயபத்தியுடன்பரமேஸ்வரனுடைய சந்நிதியென்றுகருதி மேற்சொல்லியகுற்றம் யாதொன்றுமில்லாமலிருந்து கேட்பார்கள். ■ - று. (௨௮)

வேறு.

இத்தகையகதையான்முன்னியன்றகதையொன்றுரைப்பார்
தத்துதுரைமணிகொழிக்குந்தடங்கடற்செத்தமிழ்நாட்டின்
மைத்தொகுபும்பொழிலுடுத்தவாட்களாமாமுதநகரில்
வித்தகராயினிதுறையும்வேதியர்களனைவோரும்.

(இ - புரை.) சிவகதையானது இத்தன்மையுள்ளகதையாகும். இனிமுன்னடந்ததொரு சிவகதைசொல்லுகிறோம். தாவிமேலெழுமின்ற அலைகள் முத்தளைக்கொழிக்கும் பெரியசமுத்திரத்தையுடைய தமிழ்நாடாகிய பாண்டிநாட்டில், மேகங்கள்சேரும்படி பூஞ்சோலைகுழந்த வாட்களமென்னும் பழையநகரத்தில் ஞானவான்களா யினிதுடன்வாழும் பிராமணர்களெல்லாரும், எ-று. (௨௯)

தீப்பேணுந்தொழிற்பிறம்பிப்படைதரித்தசெங்கையராய்

நாப்பேணுமந்திரமுநற்றொழிலுநனிமறந்து

பூப்பேணிவான்கழலிலருச்சிக்கும்புந்தியின்றி

மீப்பேணுங்கடவுளர்தமுப்போதைக்கடலுமவிட்டார்

(இ - புரை.) நித்தியாகுதிசெய்யுந் தொழில்மறி, ஆயுதமேந்திய கையை யுடையவர்களாய், நாவிலுஞ்ச்சரிக்கும் மந்திரத்தையும் நற்கருமங்களை யு மிகவுமறந்து, மலர்களெடுத்து அன்புடன் பரமேசுவரனுடைய திருவடிகளிலருச்சிக்கவேண்டுமென்கிறவிவேகமும்மில்லாமல் வானுலகில்வாழ்க்கடவுளர்களைவந்திக்கத்தக்கநான திரிகாலச் செய்தொழிலுயுமறந்துவிட்டார்கள், எ - று. (௩௦)

ஆரணமுந்தனியோதாரந்தணருக்கடாக்கரும
காரணமாரீசர்தொழில்கடைப்பிடித்தமறையோருள்
வாரணிநற்கும்பமுலவஞ்சனாதன்மணக்கொழுநன்
ரூரணிக்குள்விதூரெனப்பெயருடையோன்றொருவன்.

(இ - புரை) நான்குவேதங்களுையுந் தங்களுடையதாகஓதாதவர்களாய்ப்
பிராமணர்களுக்குரியதல்லாத செய்கைக்குக் காரணமாகிய அற்பதொழிலை
அனுசரித்திருக்கும் பிராமணர்களில் கச்சணிந்த கும்பம்போன்ற தனங்கலையு
டைய வஞ்சனையென்பவன் கணவனாகிய இவ்வுலகத்தில் விதூரனென்று
சொல்லும்பெயரையுடையவனொருவன். எ - று. (௩௯)

பண்பில்லா நெறிபூண்டோன்படிற்றொழுக்கின்றலைன்றோ
னன்பினும்பொதுமகளிரிளமுலையினலந்துய்த்து
வெண்பலாலரவுமிழ்ந்தவிடந்தலைக்கொண்டெனக்காழும்
ரொண்பொனூர்தடமார்பன்மன்மனையெயாழிந்திட்டான்.

(இ - புரை.) நன்மையில்லாத ஒழுக்கத்தையுடையவனும் மேலுக்குமிக
வும்ஆசாரமுடையவனாகவும் உள்ளே அவ்வளவுக்கும் அஞ்சையோடிருப்பவனும்
ஒளிபொருந்திய பொன்மாலையணிந்த மாற்பையுடையவனுமாகிய அந்த விதூர
னென்பவன் நேசத்துடன் பொதுமகளிருடைய இளமைதங்கிய தனங்களின்
போக இன்பத்தை மேற்கொண்டு பாம்பானது வெண்மைநிறந்தங்கிய பற்களி
னூற் கக்கிய விஷந்தலைக்கேரியதுபோலக் காமந்தலைக்கேறவும் தன்மனையி
னிடத்தி லனுபவிக்குங்கலவியின்பத்தை யொழித்து விட்டான். எ - று. (4)

துணைபிரிந்தமடவன்றிற்பேடைபோற்றுபருழந்து
கணமலிந்தகங்குரொறுங்காமசரத்தாலலைந்து
பிணைநெடுங்கண்டியின்மறப்பவிரகத்தாற்பெரிதுணங்கி
மணமலிந்தகருளோதிவஞ்சனையுமிதுசெய்தான்.

(இ - புரை) வாசனைபொருந்தியதாய்ச் சுருண்ட அளகத்தையுடைய
வஞ்சனையானவன் தனதுணையாகிய ஆணன்றிலைப் பிரிந்த பெட்டை யன்றிலைப்
போலத்துயரக்கொண்டு பேய்கள்கூடி சஞ்சரிக்கும் இராக்காலந்தொழும்காம
பாணத்தினால் அலைந்து மான்பார்வைபோன்ற கண்களிரண்டும் நித்திரைநீங்க
வும் விரகத்தினால் மிகவும் வருந்தி இவ்வாறு செய்யத் தொடங்கினான். எ - று.
(எவ்வாறெனில்) (௩௯)

காதலானறொருவிக்கற்புகிறைவரம்புமிகற்
தேதிலானிழிகுலத்தோறொருவனெழிற்றோணசையாற்
ருதுலாமலரணையிற்றனிக்காமவிடாய்தவிர்வான்
மாதராடணவாதுமருவுநாடனொருநாள்.

(இ - புரா.) விரகதாபத்தினால் தர்மவழியை முற்றும் நீங்கிக் கற்புநிலையாகிய வரம்பிளையுங்கடந்து வஞ்சனையானவன் அன்னியனாகிய ஒரு இழிகுலத்தவனுடைய அழகுள்ளதோளைப் புணரும் விருப்பத்தினால் மகாரந்தம்நிறைந்த மலரணியில் தனக்குள்ள காமவிடாய் தவிரும்பொருட்டு ஒருநாளாவது தவீராமல் போகித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளி லொருநாள். எ - று. (௩௪)

பழியுரைதன்செவிவெதுப்பப்பைந்தொழிதன்கற்போர்வான்
பொழிமழையினரையாமந்தமியனாய்ப்புகுந்திடனுங்
கழையிளந்தோள்வஞ்சனையுங்காணையொருவனுமனைவாய்
விழைவுடன்மென்பூவணமேன்மெய்குழையநலனுகரந்தார்.

(இ - புரா.) (இவன்நடக்குங் காரியம் ஊரறிந்து பேசிக்கொள்ளும் பழிமொழிதன்காதுகளைச்சிதைவினால் விதூரனென்பவன் வஞ்சனையின் கற்புநிலையையறிய மழைபொழிந்துகொண்டிருக்கும் அர்த்தராத்நிரியில் தனியாக தன்மனைக்குச்சென்றபோது, இளமையான பசியமூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய அவளும் ஒருவாவிபனுமாக வீட்டுக்குள் விருப்பமுடன் மெல்லிய பூவணமேல் மெய்குழையப் புணர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். எ - று. (௩௫)

கண்டனன் னுண்ணெனுநெஞ்சன்கதழெரிபோனெடுஞ்சீற்றங்
கொண்டடையப்படிற்றொழுக்கன்வெருவிமனங்குலைந்தகன்றான்
வண்டுமுரல்சூழல்பற்றிவஞ்சனையமனங்கலங்கத்
தண்டயிழைக்குவனென்னுத்தாட்டுணையாற்றுகைத்திட்டான்.

(இ - புரா.) அவர்கள் இவ்வாறிருப்பதைக்கண்டு திடுக்கிட்ட மனமுள்ளவனாய் பற்றியொழிந் திப்போலமிசுத்த கோபங்கொண்டு வருவதை அந்தச் சோரன் பார்த்துப்பயந்து மனமழிந்து ஒடிப்போனான், வண்டுகளிசைபாடிக் கொண்டிருக்கும்படியான அளகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வஞ்சனை மனங்கலங்கும்படி தண்டிக்கிறேன்பார் என்று தன்கால்களால் மிதித்தான். ■ - று. ()

கனங்குழையுமிகமறுகிக்கணவரீயென்னுரையுந்
சினங்குரைந்துகேட்டதற்பின்செகுத்திடுதியென விரப்ப
மனங்குழைந்துபுடையானாய்மலர்க்குழல்விட்டுரையென லுந்
தனங்களிற்கண்ணீரொழுகத்தளிரியலுமிழற்றுவாள்.

(இ - புரா.) (இரத்தினங்கள் பதித்திருப்பதினால்) பளுவான குழையணிந்த காதுகளையுடையவளாகிய வஞ்சனையானவன் மிகுதியாக மனம்வருந்திக்கணவனே! கோபந்தணிந்து என்வார்த்தையையுங்கேட்டுப் பிற்பாடு கொன்று போடென்று பிரார்த்திக்கவே மனமிரங்கி அடிக்காமல் அளகத்தைவிட்டு ■ சொல்வதைச்சொல்லென்ற வளவில் தன்னுடைய தனங்களின்மேல் கண்ணீர்

ராணது ஆரூயப்பெருகும்படி அழுதுகொண்டு துளிர்போன்றதன்மையுள்ளவன்
சொல்லுகிறான் எ - று. (௩௮)

வன்கணை லற னொரு விப்பொது மாதர் வசமாகி
யென்கணூர்வமுமின்றியின் றளவுமிகத்தனைநா
னுன்கணூலருணைக்கம்பெறு தருகியுடன்மெலிந்து
புன்கணூல்வேனிலான் கணைக்கிலக்காய்ப்புழுங்கினனே.

(இ - புரா.) கடினமனத்தினனாய் நன்னெறியைவிட்டுப் பொதுமாதர்
வசமாகி என்னிடத்தி லாசையுமில்லாம லின்றளவும் நீங்கிவிட்டாய் நான் உன்
கிருபாநோக்கம் பெறாமல் நெடுநாளாக மனமுறுகியுடல் மெலிந்து துயரங்
கொண்டு மனம்தபாணங்களுக்கு இலக்காக வருந்தினேனே! எ - று. (௩௮)

நல்லிளமைசெவ்விரலநாளும்வறிதேகழியக்
கொல்லுலையினங்கியெனக்காமக்கனல்கொளுந்த
வல்லியம்போற்றென்றல்வரவாணிலவுந்தென்கடலு
மல்லல்செயக்கங்குறொறுமாற்றாதேனயினனே.

(இ - புரா.) நல்ல இனமைப்பருவமும் அழகும் பெண்ணலனும் நாள்
தோறும் வீணாகிவிடும்படி சுருமானுலைக்களத்திலுண்டாகுந் தீபோலக் காமாக்
கினி சுடவும் புலிபோலத்தென்றல்வந்து வீசவும் ஒளிபொருந்திய சந்தி
ரனுந் தெளிவுள்ள சமுத்திரமும் துன்பஞ்செய்யவும் இராத்திரி காலந்தோ
றுஞ் சகிக்கமாட்டாதவளானேனே! எ - று. (௩௯)

காவலநீமேவுவையென்றநெடுநாட்டே
னாவல்பெருகத்தமியேனற்றேனாய்த்தவறிழைத்தேன்
பூவர்குழன்மாதருக்குங்காளையர்க்கும்பொதுவன்றோ
மேவரியபெருங்காமமெனவிம்மிவிளம்பினேன்.

(இ - புரா.) கற்பின் கடைநிற்கும் கணவனே! இத்தனை நாள்வரைக்
கும் நீவருவையென்று கற்புநிலையைக் காத்துக்கொண்டிருந்தேன்; நீவராமையினால்
காமம் அதிகரிக்கவே தனியாயிருக்கும் நான்சகிக்கமாட்டாமல் குற்றஞ்
செய்தேன்; காமமானது மாதருக்கும் ஆடவர்களுக்கும் பொதுவல்லவாவென்று
அழுதுகொண்டு சொன்னான். ■ - று. (௪௦)

இரங்கினன் றன்பாற்றவறென்றெண்ணினன்கேட்டிளங்கொடிநீ
மாங்களொடுகற்குழையமாழ்கியாற்றறுதல்வேண்டா
தரங்கநெடுங்கடலணையகாமநாயதம்பவரார்
சுருங்கவினியொருகுழ்ச்சிசொல்லுகிறேன்றுணிகென்னு.

(இ - புறா.) (அவளில்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டுத் தன்னிடத்திற் குற்ற மிருக்கின்றதென்றெண்ணி) யிரங்கி இளங்கொடிபோன்றவனே! மரங்களு மலைகளுங் குழையும்படி யீ அழுது சோரவேண்டுவதில்லை; அலைகளையுடைய சமுத்திரம்போலப் பெரிதாகிய காமநோயை நீக்கத்தக்கவர்களொருவருமில்லை; இப்போதுணக்கொரு உபாயஞ்சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் அந்தப் படிசெய்யென்று, ஏ - று. (சக)

அந்தணரேயாகவிழிகுலத்தோர்தாமாக
வந்தவரையெல்லாம்வரையாதுமேவியவர்
தந்தபொருண்முற்றுமெனக்களித்துன்றாகமறச்
சின்தமயநீர்வளவுஞ்சேர்குவாயெனப்பணித்தான்.

(இ - புறா.) பிராமணர்களேயானாலும்கூரி அவர்களுக்குத் தாழ்ந்தவருணத்தார்களேயானாலும்கூரி வந்தவர்களுையெல்லாம் நீக்கிவிடாமல் புணர்ந்து அவர்கள் கொடுத்தபொருள்களையெல்லாம் எனக்குக்கொடுத்து உன்காமவிடாய்தீரும்படி மனதிலுண்டாயிருக்கு மையல் தீருகிறவரைக்கும் சேர்ந்துகொண்டிருவென்று கட்டியிட்டான். ஏ - று. (சஉ)

காறுமலர்க்கோதாய்நீரெல்லும்பொருள்கொடுத்து
வீறுபெருங்கொங்கைவிலைமகளீர்ந்தாள்விரும்பி
பூறியவெங்காமமொழியநலந்துயப்பெனனக்
கூறியதுகேட்டதற்குக்கொற்றொடியுந்தானிசைந்தே.

(இ - புறா.) வாசமிகுந்த பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடையவனே! நீ கொடுக்கும்பொருளையெல்லாம் பூரித்திருக்கும் பெரியுதணங்களுையுடைய விலைமாதர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்களைப்புணர்ந்து எனக்குண்டாகியகாமம் ஒழியும்படி யின்பம் அனுபவிக்கிறேனென்று சொல்லியதைக்கேட்டு அதற்கு அவளுக்குச் சம்மதித்தாள். ஏ - று. (சங)

அன்னதுவேசெய்வனடியுன்னென்றிறைஞ்சி
மின்னிடையாள்சாலமகிழ்ந்துவெளிப்படையாத்
துன்னினூர்தம்மையெல்லாந்தோடோய்த்தவரளித்த
பொன்னையெல்லாங்கேள்வனுக்கேழீந்தாள்பொலங்கொடியே

(இ - புறா.) அடியேன் அப்படியே செய்கிறேனென்றுகண்ணைவணங்கி மின்போன்ற இடையையுடைய வஞ்சனை மிகவும் வெளிப்படையாக வந்தவர்களைஎல்லாம் புணர்ந்து அவர்கள் கொடுத்த பொருளையெல்லாம் தன்கணவனுக்குக் கொடுத்தாள், ஏ - று. (சச)

ஆங்கவனுஞ்செம்பொன்னப்பிலகொண்டன்றன்றே
பூங்கணிகைமாதர்புகழ்நனிவழங்கித்

திங்கனியாயின்னமுதமுண்டிலநாள்கழிய
விங்கியமும்பெய்திவினை தூரப்பத்துஞ்சினன்.

(இ - புரை.) அந்த விரதனைப்பவன் தன்மனைவிகொடுக்கிற பொருளை
யெல்லாம் அப்போதைக்கப்போதே அழருள்ள வேசையர்கள் புகழும்படி அதிக
மாகக்கொடுத்து மதாரமுள்ளபழம்போல இனிப்புள்ள அவர்களுடைய அதர
பானமுண்டு சிலநாள் நீங்கினபின் மிகுந்த மூப்படைந்து இறந்தான். எ - று.

தன்கணவன்பொன்றத்தளிரியலுங்கைம்மையுற்று
மீன்குலவுபொற்கலனுநீத்துமிநமும்பெய்திப்
புனகணுறுகாலைப்புராரிகொடுக்கிக்கு
நன்குணர்வோரெல்லோருங்கேகான்னநண்ணினார்.

(இ - புரை.) தன்கணவன் மீற்த்துபோகவே வஞ்சனையானவன் கைம்
பெண்ணைப் பிரகாசிக்கும் மங்கியத்தடன் பொன்னுபரணங்கனம் நீக்கி
விட்டு மிகுந்தமூப்படைந்து துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்காலத்தில் பரம
சிவனுக்குரிய தினமாகிய சிவராத்திரி தரிசனத்துக்குப் பத்திமாண்களெல்
லாம் கோகன்னத்துக்குப்போனார்கள். எ - று. (சக)

அற்றைப்பொழுதிலணியிழந்தவஞ்சனையுஞ்
சுற்றத்தொடும்போயத்தொன்னகரின்பாலடைந்து
கொற்றக்கொலைமழுவின்கோடிதீர்த்தம்படிந்து
கற்றைச்சடையான்றிருவடியைக்கைதொழுதான்.

(இ - புரை.) கைம்பெண்ணுயிருக்கும் வஞ்சனையும் சிவராத்திரினினைத்
தில் அவிடத்துக்குப்போகின்ற சுற்றத்தாருடன் தானும்போய்ப்பழமையாகிய
கோகன்னஞ்சேர்ந்து வெற்றிபொருந்திய கொலைமழுவேந்தியபரமசிவனுடைய
கோடிதீர்த்தத்தில் முழுக்கிற் கற்றையாகிய சடையையுடைய பரமசிவன் திருவ
டியைத்தொழுதான். எ - று. (சஎ)

மீட்டுந்திருக்கோயில்குழுவருங்கால்வேறொருசார்
திட்டுஞ்சிவதருமம்யாவுமொருதேசிகென்று
னேட்டின்புறத்தினியலுணர்ந்துவாகிப்பக்
கேட்டஞ்சியின்னல்கிளாநடுங்கினின்றான்.

(இ - புரை.) மறுபடி ஆலயத்தைப் பிரதானினைச் செய்யும்போது அங்
கொருபக்கத்தில் எழுதி வாசிக்கும்படியான சிவதருமமெல்லாம் ஒருதேசிகன்
புத்தகம்வைத்துக்கொண்டு வாசித்துப் பொருள்சொல்லக்கேட்டுப்பயந்துநின்ற
துன்பமுண்டாக நடுங்கினான். எ - று. (சஅ)

அக்காதைகூட்டுமிறுதிக்கணந்தன்னமுன்
புக்காடொழுதான்புராணபுராதனனே

யிக்கரதைசொல்பொருளினெண்ணரியபாவநிலை
தொக்கார்படுவதெல்லாஞ்சொன்னுயவற்றுள்ளே.

(இ - புறா.) அந்தச் சரித்திரத்தைக் கூட்டுமுடிவில் தேசிகரிடத்தில்
பேய் அவர்பாதந்தொழுது அய்யா புராணிகளோ! இந்தச் சரித்திரத்தில் சொல்
வகின்ற பொருளினால் அளவிறந்த பாவஞ்செய்கின்றவர்களும்பாடெல்லாஞ்
சொன்னீர் அவைகளுக்குள். ■ - று. (சுக)

காமவசத்தாற்கணவற்பிழைத்தசெழுந்
தாமருலையார்தமையொகூக்குந்தண்டத்தான்
வாமசிதம்பமுருகவழன்மடுத்துச்
சேமமுசலஞ்செலுத்துவானென்றுரைத்தாய்.

(இ - புறா.) காமவசத்தினால் கொண்டவனைவிட்டுச் சோரம்போன
மாதையெல்லாம் தண்டிக்கும் கூற்றுவன் செழுமையுள்ள மாலையணிந்தமுலை
யையுடைய அவர்களழகிய நிதம்பத்தில் தீயில் காய்ந்தமுசலமென்னும் இருப்
புலக்கையைச் செலுத்துவா எனென்றுசொன்னீர். ■ - று. (இ௦)

கற்புநிலைகடந்தகாமக்கயத்தியரை
நற்பகத்திறுண்டிஷிட்டுநான் றலையமேற்றாக்கிப்
பற்பலகூறுகமழுவாய்ப்பட்டத்துணித்து
வற்புறுத்திக்காய்ந்தமணல்சொரிந்துதீய்ப்பரென்றாய்.

(இ - புறா.) கற்புநிலைதவறிய காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள மாதர்
களின் குறியினிடத்தில் ஊண்டில்மாட்டித் தொங்கியலையும்படி மேலேநாக்கிப்
பலபலதுண்டாகும்படி கோடாலியினால் வெட்டித் துணித்து உறுதிப்படுத்திக்
காய்ந்தமணலைச்சொரிந்து தீய்ப்பார்களைன்றுசொன்னீர். எ - று. (இ௧)

காப்புக்கடைகழித்தகாமக்கிழத்தியரைச்
சேப்பவுலகாய்ந்திரளிநுப்புரீள்கழுவிற்
பூப்பொருவுமல்குலழலப்பொதுத்தேற்றிக்
கோப்பர்நெடுங்காலமெனவெடுத்துக்கூறினாய்.

(இ - புறா.) காவலிடத்தைக்கடந்த காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள
மாதரைச் சிவக்கும்படி தீயில்காய்ந்த திரண்டதாகிய நீண்டகழுவில் பூவைப்
போல மிருதுவாகிய அங்குல் வெதும்பத்தக்கதாகக் குத்தியேற்றி நெடுங்காலம்
வைப்பார்களைன்று சொன்னீர். எ - று. (இ௨)

நம்புகொழுந்நிலையொருவுங்கையர்தஞ்
செம்பொனகலங்குலின்வாய்ச்செம்புருக்கிவிட்டதனாம்

பம்புபுழுக்கலிப்பநாய்தசையைப்பற்றியுண
வெம்புபறவைவிருந்தயாவோய்வரென்றாய்.

(இ-புணா.) நம்பிய கணவரிடத்தி் விருக்கும் நிலைமாதிய மாதர்களுடைய
செம்பொன்னிறமுள்ள ஆல்குலில் செம்பினை யுருக்கிவிடுவதினால் நிறைவாகப்
புழுக்களுண்டாகவும் நாயானது தசையைப் பிடுங்கியுண்ணவும் கொடியபருந்து
முதலியபகலிகள் விருந்துண்ணவும் ஆம்மாதர்கள் சோர்வார்களென்றீர். எ-று.

கொண்டோற்பிழைத்தகொழுங்கயற்கண் மங்கையரைக்
கண்டோர்மனனடுங்கக்காரிருப்புத்தீயகலில்
விண்டேயுடலவ்வெடிக்கவறுப்பரெனத்
தண்டேய்கரத்துத்தவமுனியேசாற்றினாய்.

(இ - புணா.) ஒருகையில் தண்டம் ஏந்தியதவமுனிவரோ! கொண்டவனை
விட்டு மற்றொருவனைப்புணர்ந்த செழுமையான சேற்கெண்டையொத்த கண்க
ளையுடைய மாதர்களைப் பார்த்தவர்கள் மனமும் நடுங்குப்படி தீயிற்காய்த்த கரு
மையுள்ள இரும்புத்தகழியிலிட்டு உடல் வெடிக்கும்படி வறுப்பார்களென்று
சொன்னீர். ■ - று. (இசு)

நாயடியேனின்னவெலாங்கேட்டு நடுநடுங்கித்
தூயமுனிவானே துன்புக்கடல்வீழ்ந்தேன்
காயும்விடபனையகாமந்தலைக்கொள்ளச்
சேயபருவத்தேகற்பின்றிறம்பிழைத்தேன்.

(இ-புணா.) பரிசுத்தராகிய முனிவரே! கொல்லும்விடத்தையொத்த காமத்
தலைக்கொள்ள இளமைப்பருவத்தில் கற்புநிலை கெட்டிருந்தேன் ஆதலால் நாய
னையேனவைகளையெல்லாம் கேட்டு நடுநடுங்கித் துக்கசாகரத்தில் முழுகினேன்.

குலமகளிர்க்கேலாதகொள்கையைமேற்கொண்டே
நிலைமையில்லாத்தீப்பெண் டூர்நிற்குநிலைநின்றேன்
கலநிழந்துமூப்பெய்துகாறுமியான்செய்த றரி
பலவினையின்பாதகத்தைப்பாரிலெவ்ரசெய்தார்.

(இ - புணா) குலமாதர்களுக்குத்தகாத செய்கையை மேற்கொண்டு கற்
புநிலையில்லாத கொடியமாதர்களிருக்கும் நிலைமையிலிருக்கிறேன் மங்கலநாணி
ழந்து மூப்புவுருமட்டும் நான்செய்தபாவம் உலகத்தில் ஒருவருஞ்செய்திரார்கள்.

ஆதலாலீண்டெனக்குச்சாக்காடுமண்ணியது
தீதிலாவேதியைச் செப்பியகாதைப்படியே
கோதிஸூலாயபுழுக்கும்பியிடைவீழ்வதுமெய்
யீதினாலுள்ளமுடைந்தெண்ணுததெண்ணுகின்றேன்.

(இ - புரா.) ஆகையினு லிப்போது எனக்குச் சாங்காடுஞ் சமீபித்திருக்
கின்றது தீமையில்லாத முனிவரோ! நீர்சொல்லிய சிவகதையின்படி நான்செய்
தபாவத்தினால் புழுக்கள் நிறைந்தநரகத்திலிழுவதுமெய்யே இதனால் மனம்
உடைந்து எண்ணுததும் எண்ணுகின்றேன். எ - று. (௩௭)

காய்ந்துமன் றாதர்கனன்றுருத் துத்தண்டிக்கி
லாய்ந்ததவமில்லேனையஞ்சலேநீயென்றற்றி
வாய்த்தகிரயத்தழலில்வாடாமனையடியே
னோய்த்தழுதுமாழ்காமலார்வத் துதவுவார்.

(இ - புரா.) காலனாதர்கள் கோபித்துத் தண்டித்தால் அப்போது நல்ல
புண்ணியஞ்செய்யாத என்னை நீ பயப்படாதே யென்று ஆற்றிப்பொருந்தியநர
காக்கினியில் வருந்தாமலும் நாயடியேன் அழுது தளர்ந்து சோராமலும் யார்
வந்து உதவியெய்வார்கள். எ - று. (௩௮)

என்றுபலபலவும்பன்னியிடருழந்து
நின்றமறைமுதல்வரீயேபுரத்தியெனச்
சென்றுநடுநடுங்கிச்சேவடியில்வீழ்ந்திறைஞ்சிக்
கன்றுமனத்தாள்கலுழந்துறைப்பவேதியனும்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு பலபலமொழிகள் சொல்லித் துயர்கொண்டவ
ரெதிரில் நின்ற முனிவரோ அடியேனைத்தேவரீரோ காப்பாற்றாமென்று நடுநடுங்
கிச் சமீபத்திற்போய் அவர்பாதத்தில் விழுந்து பணிந்துவெம்புகின்ற மனதை
யுடையவளாய் அழுதுசொல்ல அம்முனிவர். எ - று. (௩௯)

வீழ்ந்தவடன்கைப்பற்றிமெல்லவெடுத்தாயிழையே
யாழ்ந்தபெரும்பாதகத்தீனச்சமகற்றிடுவாய்
சூழ்ந்துபுரிநினக்கேபின்னிரக்கந்தோன்றுதலா
லுழ்ந்தமலரெனவேதிவினைவிட்டோடுங்காண்.

(இ - புரா.) பணித்தவன் கையைப்பற்றி மெல்ல எடுத்து மாதே நீ மிகு
தியாகச் செய்து புரபத்துக்குப் பயப்படும் பயத்தை நீக்கிவிடு ஆதியில் பாவங்க
ளைச்செய்த உனக்கே யிப்போது பயம் உண்டாயிருப்பதினால் பதத்தப்பிய பூப்
போல உன்பாவமெல்லாம் உன்னைவிட்டோடிப்போம். எ - று. (௪௦)

காரிகைநின்பூப்பாற்றவம்புரியக்காலமிலே
மாரியெனத்தானம்வழங்கப் பொருளின்றற்றும்
சீரியதாய்ப்பாவமகற்றச்சிவகதையாம்
பேரியலொன்றுண்டதன்சீர்பேசக்கடைப்படியாய்.

(இ - புரா.) மாதே! நின்னுடைய மூப்பினால் தவஞ்செய்வதற்குக் கால
மில்லை மேலும் மழைபொழிவதுபோலத் தானங்கொடுப்பதற்குப் பொருளு
மில்லை யாதலால் மகத்துவமுள்ளதாயுன் பாவத்தை நீக்கச் சிவகதையாகியபுரா

ணமுண்டு அதன்பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டு (உன்மனதில்) உறுதியாக வைத்துக்கொள். ௨ - று. (௧௧)

யானெனதென்றெண்ணியிருவினையுமீட்டுவது
மானதமேயன்றிமடவரலேமற்றில்லை
யானமலமாயையிருளுக்கும்மஞ்ஞான
வினமுறுபாவயிருளுக்கும்வெய்யவனும்.

(இ - புரை.) என்னுடைய பொருளென்றும் யான் செய்தேனென்று மெண்ணி நல்வினை தீவினைகளைத் தேடிக்கொள்வது மனதின்செயலையன்றி வேறொன்றுமில்லை. அதற்கேதுவாகிய ஆணவமல மாயையென்கின்ற இருளுக்கும், அஞ்ஞானமாகிய கீழ்மையுற்ற பாவமென்னு மிருளுக்கும் அந்தச்சிவகதை சூரியன்போலாகும். ௭ - று. (௧௨)

கொய்யுளைமாவேள்வியொருகோடிசெய்திடினு
மையனதுகாதையருள்பெறும்பேறீந்திடுமோ
பையுளொலர்தீர்க்கும்பரன்காதைத்தெள்ளமுதை
யுய்யவினிதாயருந்தியும்பர்வீடெய்துதியால்.

(இ - புரை.) கத்திரிக்குள் கழுத்துமயிரிணையுடைய குதிரையாற்புரியும் அசுவமேதயாகம் ஒருகோடிசெய்தாலும், அவைகள் சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யப்பெறும் பேறுகளைக்கொடுக்குமோ? துன்பங்களைபெல்லாம் நீக்கத்தக்க சிவகதையாகிய தெளிவுள்ள அமிர்தத்தை நீ உய்யும்படி இனிதாக உண்டு மேலான மோகத்தை அடைவாயாக ௭ - று. (௧௩)

முற்றோகையோடுவிரதந்தவமுடயலப்
பெற்றோர்மனவிருளைநீக்கப்பெறவின்றும்
சற்றோதக்கேட்டவருஞ்சாருபமாவரெனக்
கற்றோர்புகழ்கதையாற்காலங்கழிப்பாயே.

(இ - புரை.) நிறைந்த சந்தோஷத்துடன் விரதங்கள் தவங்கள் செய்யப் பெற்றவர்கள் மனவிருளை நீக்குந்தன்மை பெறுதலில்லை, கொஞ்சங்கேட்டவர் களும் சாஸ்பம் பெறுவார்களென்று கற்றவர்கள் சொல்லத்தக்க சிவகதையால் உண்காலத்தாகக் கழிப்பாயாக. ௭ - று. (௧௪)

உண்டுதலைநாளிற்சாமனென்றோதுபெயர்
கொண்டபெரும்பாவியவன்வாணஞ் சூறுகியகா
ளண்டிப்பிரானுமம்புகன் றழியாவிடடைந்தான்
பண்டுபழங்காதைதனிர்கேட்டிலையோபைந்தொடியே.

(இ-புரா.) முற்காலத்தில் சாமளனென்று சொல்லும் பெயர்பெற்ற பெரும்பாவி ஒருவனுண்டு, அவன் மாணகாலத்தில் தேவப்பிரானாகிய பரமேச்சரனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லி அழியாதமோகூதத்தை அடைந்தான். மாதே! நீ அதைப்பூராதனமான புராணசரித்திரத்தில் முன்கேட்டதில்லையோ, எ-று.

ஆங்கவனைப்போலுனக்குஞ்சாக்காடணித்தான
தோங்குசிவநாமகாவினாலுச்சரித்துப்
பாங்குபெறுகாதைதனைக்கேட்கிற்பழவ்னையாந்
திங்ககலுநீயுஞ்சிவபதத்திற்சேர்வாயே.

(இ - புரா.) அவனுக்கு வந்ததுபோல உனக்கும் மாணகாலம் சமீபித்திருக்கின்றது, மேன்மைதங்கிய சிவநாமங்களை நாவினாலுச்சரித்து நன்மைபெற்ற சிவகதையைக் கேட்பாயாகில் உன்பாவங்கள் நீங்கும், நீயும் சிவபதஞ்சேர்வாய், எ - று, ஏ - தேற்றப்பொருள். (சுசு)

பெய்யென்றுகொள்ளாதரன்கதையிற்புந்திவைப்பார்
மெய்யென்றவனாமக்கேட்டுவியந்துரைப்பார்
வையம்புகழ்ச்சிவபதத்தில்வாழ்ந்திருப்ப
ரையன்றிருவாணைசத்தியமீதாமென்றான்

(இ - புரா.) அவநம்பிக்கை கொள்ளாமல் சிவசரித்தில் மனத்தைப் பதிக்கின்றவர்களும், இது உண்மையென்று சிவநாமங்களைக் காதினாகேட்டு மகிழ்ச்சியுடன் அதித்தின்றவர்களும், இவ்வுலகத்தார் புகழும்படி சிவபதத்தில் வாழ்வார்கள், அப்பெருமானான, இது மெய்யென்றுகூறினார். எ - று. (சுஎ)

என்னமறையோனியம்புமதுகேட்டுருகிக்
கன்னன்மொழிவஞ்சுளையுங்காவிவிழிநீர்ததும்ப
வன்னவழியேநின்னடியனேனின்னருளான்
மன்னுபிறவியெனுமாக்கடலைநீந்தியே.

(இ-புரா.) இவ்வாறு முனிவர்கொல்லியதைக்கேட்டுக் கரும்பைப்போல மதுரிக்குஞ் சொல்லினையுடைய வஞ்சுளையானவன் மனமுருகி, நீலோற்பலம் போன்ற தன்கண்களில் நீர்ததும்பநின்று, சுவாமிகளே! தேவரீர்கிருபையினால் அவ்வாறே அடியேன் சிவகதைகேட்டும் சிவநாமங்களைச்சொல்லியும் என்னுடைய அளவற்ற சென்னசாகரத்தை நீந்தி. ■ - று, (சுஅ)

சென்றேசிவபதத்திற்சேர்ந்திருக்குமாறுகுணக்
குன்றேதிருவுளத்திலெண்ணிக்குறைமுடிய
வின்றேவிளங்குமிரவுத்திரியமுற்றுவித்து
நன்றேதருகாதைநாளுநவிலென்றான்.

(இ - புறா.) சிவபதத்திற்சென்று சேர்ந்திருக்கும்வண்ணம் மலைபோல அசையா நிலைமைபெற்ற குணமுள்ளசவாமிகளே! தேவரீர் திருவுளத்திற்கருதி அடியென்குறைநீர இப்போதே நீக்கிச்செய்து நன்மைதருஞ் சிவகதையை காள்நோறுஞ்சொல்லி யருளுமென்றான். எ - று. (௧௯)

மாதவனுமன்பின்மனம்பொருந்திவண்கரத்தார்
பூதிதனைவாங்கிப்புனிதமுறமெம்பூசிக்
காதினதுமூலத்திற்கண்ணுதன்மூலங்கொடுத்துத்
தீதில்கதையோநியவள்சிக்தைதெளிவித்தானே.

(இ - புறா.) அவர் மனதிலன்புடையவராய்த்தம்முடைய திருக்கரத்தி னால் விபூதியெடுத்துப் பரிசுத்தமாகும்படி அவன் சரீரமுழுவதிலும்பூசி, காதா க்குள் பஞ்சாக்ஷர மூலத்தை யுபதேசித்துக் குற்றமில்லாத சிவகதைசொல்லி அவன்மனத் தெளியச்செய்தார். எ - று. (௨௦)

சைவநெறிபூண்டதவக்கொடியுமக்கதையின்
மெய்யுணர்வின் சிந்தையவாராடோறுமீதூர
மையமருங்கண்டன்நிருத்தாள்வழிபடலா
லைவரையுமைவிடயத்தேகாதடக்கினாள்.

(இ-புறா.) சைவநெறிபொருந்தியதவமுள்ள வஞ்சனையானவன், அந்தச் சிவகதையில் உண்மையறிவுடன் மனத்திலுண்டான ஆசை நானுக்குநான் அதி கரிக்கக்கொண்டு, காள்கண்டத்தையுடைய பாமசிவன் திருவடிகளை ஆராதிப் பதனால் பஞ்சேந்திரியங்களை அவைகளுக்குரிய விஷயங்களிற் செல்லாதவண் ணம் அடக்கினான். எ - று. (௨௧)

பத்திரெறியின்றுபல்விழைவுதான்றவிர்ந்து
மூத்தமுனிவரர்போன்முப்போதுரீர்மூழ்கிச்
சுத்தமரவுரியே தூசாமருங்குடுத்து
வித்தகனக்கமணிவெண்ணீரினிதணிந்தாள்.

(இ - புறா.) பத்திரெறியில்நின்று பலவாகிய இச்சைகளை நீக்கி, முத்திய டையும்முனிவர்கள்போல மூன்றுகாலத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து,பரிசுத்தமுள்ள மரவுரியே வஸ்திரமாக அடையிலுடுத்து, உருத்திராக்ஷமும்விபூதியும் இனிமை யாகத் தரித்துக்கொண்டான். ■ - று. (௨௨)

வேறு.

கையார்மூவெம்பட்டையாய்சரணங்கருணைக்கடலைசரணஞ்சரணம்
பையாடரவத்தணியாய்சரணம்படர்செஞ்சடையாய்சரணஞ்சரண
மையார்கவிவெத்திறநொந்திடவான்மழைமஞ்செனவேவருஞ்சயிலு
மையாசரணஞ்சரணம்மெனையாளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்.

(இ - புறா.) திருக்கரத்திலமைந்த மழுவாளனே சரணம், கிருபாசமுத்திரமே சரணஞ்சரணம், படங்கையுடைய சர்ப்பாபரணங்க ளணிந்தவனே சரணம், பரந்த செஞ்சடைக்கடவுளே சரணஞ்சரணம், கருங்கடல் வெந்துவற்றவும், தேவர்வருந்தவும் மேகம்போலவந்த விஷ்ணுண்ட ஐயனே சரணஞ்சரணம், அடியேனையாட்கொண்ட நிமலனே விமலனே சரணம் சரணம், ஏ - ஹ. (எ௩)

தொத்தாரிதழித்தொடையாய்சரணஞ்கருதிப்பொருளே சரணஞ்சரணத்தாகியசிந்திரனே சரணஞ்சமனுக்கொரு வெஞ்சமனே சரண[ணஞ்முத்தாரிள வெண்ணகையம்பிகைதன் முடுகுந்தவசிந்தனை கண்டருளுமத்தாசரணஞ்சரணம்மெனையாளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்.

(இ - புறா.) கொத்தாகப்பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடக்கடவுளே சரணம், வேதப்பொருளே சரணம் சரணம், சத்தாயிருக்கும் ஞானகுணமூர்த்தியேசரணம், காலனுக்குக்காலனாகிய ஐயனேசரணம், முத்துக்கள்போன்ற வெண்ணகையுள்ள பார்வதிதேவியாருடைய உறுதியான தவசிந்தையைக்கண்டருளிய அத்தனே சரணம் சரணம், அடியேனையாட்கொண்ட அமலனே விமலனே சரணம் சரணம், ஏ - ஹ. (எ௪)

கமலாலயனுக்கருள்வோய்சரணங்கயிலைக்கிரியாய்சரணஞ்சரணநிமலாகமதற்பரனேசரணநெடுமாலரியாய்சரணஞ்சரணஞ் [கொண்சமராடினர்புப்புரமுங்கடித்திறழன்மண்டிடவெண்ணகைவெங்கனல் டமராடியவாசரணம்மெனையாளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்.

(இ - புறா.) பிரமதேவனுக்குப் படைப்புத்தொழில் அருள்செய்தவனே சரணம், கயிலாசநாதனே சரணஞ்சரணம், நிர்மலஆகமங்கள் அருளியநாதனே சரணம், மாயவனுங்காணவொண்ணாதவனே சரணஞ் சரணம், தேவர்களுடன் போர்செய்துகொண்டிருந்த முப்புரங்களும் விராவில் தீபொருந்துமாறு வெண்ணகைத் தீயினால் போர்செய்த புராதனகனே சரணம், அடியேனையாட்கொண்ட அமலனே விமலனே சரணம் சரணம், ஏ - ஹ. (எ௫)

வே ஹ.

என்றுபலபலவுமேத்தியிலங்கிழையா

டொண்டிபடுசைவத் துறையின்முறைபேணி

நின்றுசிவகதையாநிகரில்லாத்தெள்ளமுத

மொன்றுபடச் செவியா லுண்டுசிலநாட்கழித்தாள்.

(இ-புறா.) வஞ்சனையானவ எவ்வண்ணம் பலவகையாகத் துதிசெய்து பழமையாகிய சைவநெறியில் நின்று, சிவகதையாகிய ஒப்பற்றதெளிவுள்ள அயிர் தந்தை மனம் ஒருவழிப்படச் செவியாலுண்டு சிலநாள் கழித்தாள், ஏ - ஹ. (1)

ஊழின்முறையா லுறுதவத்தாள்பொன்றுதலுந்
தாமுஞ்சடையான்றருகணங்கள்வந்தெய்தி
வீழங்கனகவிமானமிசையேற்றி
வாழுஞ்சிவபதத்திலவஞ்சனையைக்கொண்டடைந்தார்.

(இ-புரை.) விதியின்வயத்தளாய்த் தவநெறியுள்ள வஞ்சனையானவன் மர
ணமடைந்தபோது, தாழ்ந்தசடையுள்ள பரமசிவன் கட்டளையிட்டருளச் சிவ
கணங்கள்வந்து விரும்பத்தக்க சுவர்ணமய விமானத்திலேற்றி, அழியாமல் வா
ழ்ந்துகொண்டிருக்கத்தக்க சிவலோகத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்
கள், எ - று. (எ)

மூன்றுகடருமழுங்கமுதிரொளியா
லான்றசிவலோகத்தவீரகனகமண்டபத்தி
லேன்றயன்மால்விண்ணோரிருபாலுநின்றேத்த
வூன்றுமணிக்கோல்பிடித்துநந்தியொருபாலுலவ.

(இ - புரை.) சூரியன், சந்திரன், அக்கினி யென்னு முச்சுடர்களும்மழுங்
கும்படி மிகுந்த ஒளியினால் விளங்கும் சிவலோகத்திலுள்ள பிரகாசிக்கின்ற
பொன்மண்டபத்தில், பிரமனும், மாயவனும், விண்ணவர்களும், இருபக்கத்தி
லும் நின்று துதிக்கவும், ஊன்றும் வெள்ளிப்பிரம்பு பிடித்தவண்ணமாக நந்தி
தேவர் ஒருபுறத்திலுலாவவும், எ - று. (எஅ)

தக்கன்றலையரிந்தவீரனொருசாரணுகத்
தொக்ககணநாதரெல்லாமெம்மருங்குஞ்சூழ்போத
முக்கணுறுமைந்துமுகமுன்னோனிளிதமர்ந்த
மிக்கதிருச்சபையின்மெல்லியலைத்தான்விடுத்தார்.

(இ - புரை.) தக்கனுடைய தலையையரிந்த வீரபத்திரர் ஒருபுறத்தில் வந்
திருக்கவும், கூட்டமாகிய கணநாதர்களனைவரும் எந்தப்பக்கத்திலுஞ் சூழ்ந்திருக்
கவும், திரிநேத்திரங்கள் பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய பரமசிவன்
இனிதாக வீற்றிருக்கும் மேன்மையமைந்த திருச்சபையில் மிருதுவான தேகத்
தையுடைய வஞ்சனையைக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள், எ - று. (எக)

ஆன்னவளுமீசனடித்தாமரைபரவி
யென்னதவப்பயனிங்கெய்தியதென்றேம்பலுற்றுக்
கன்னன் டொழிமாதுமையைக்கண்ணுதலையுங்கண்டு
துன்னியவானந்தவாரிச்சுழிப்பட்டாள்.

(இ - புரை.) அப்படிக்கொண்டுபோய் விடப்பட்டவளும் பரமேச்சுரனு
டைய திருவடித்தாமரைமலர்களைத் துதித்து, எத்தன்மையான தவப்பயன்

என்னை இவ்விடத்திற் கொண்டுவந்ததென்று சந்தோஷமடைந்து, கரும்பின் மதாரம்போன்ற மொழியையுடைய பார்வதிதேவியாரையும் பரமேச்சுரனையும் தரிசித்து அப்போதுதோன்றிய ஆனந்தவெள்ளச் சூழியிலகப்பட்டிக்கொண்டாள்.

காவலவுணர்புரங்கட்டித்தகண்ணு அலோன்
பாவைமதிமுகத்தையன்பிடுனொபார்த்தருளிப்
பூவையிமயப்பொலங்கொடிக்குநாடோறு
மேவல்புரிநியெனப்பணித்தானின்னுரையால்.

(இ - புரா.) காவலையுடைய அவுணர்கள் முப்புரத்தின் வலியைக்கெடுத்த பரமசிவன், வஞ்சனையின் சந்திரனபோன்றமுகத்தைக் கிருபையுடன்பார்த்த ருளி, மலையரையன்புத்திரியாகிய உடாதேவிக்கு ஶீ தினந்தோறும் பணிவிடை செய்துகொண்டிருவென்று, இனியதிருவார்த்தையாம் கட்டளையிட்டருளினார்.

ஆரணங்குபேல்வாநரன்பணிப்பவெற்புதவுங்
காரணிக்கங்கேவல்புரிந்தொழுகுங்காலத்தில்
நாரணனுநான் முகனுமேத்தூரவையில்லாப்
பூரணியேகெட்டியெனப்போற்றிப்பணிந்துரைத்தாள்.

(இ - புரா.) தெய்வமகளீனாடொத்த வஞ்சனையானவள் பரமசிவன்கட்டளையிட்டருளியடி, பர்வதராசன்பெற்ற எல்லாவுலகங்களுக்குங் காரணியாகிய பரமேஸ்வரிக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்குங்காலத்தில், (வஞ்சனையானவள் உமையவளைப்பார்த்து) பிரம்ம விஷ்ணுக்கள் போற்றிசெய்கின்ற பரிபூரணியே என்று துதிசெய்து, அடியேன் சொல்லும் விண்ணப்பத்தைக்கேட்டருளவேண்டுமென்று பணிந்து கூறினாள், ஏ - று.

(அட)

பாதவஞ்சுழ்சாரற்பணிவரையின்பாங்கர்தொறு
மேதமின்றிப்பன்னுளிருந்துதவம்புரிந்த
மாதவத்தினோர்க்கும்வழங்காப்பெரும்பதவி
போதமிலேற்கின்றருளாலீந்தபுராதனியே.

(இ - புரா.) விருஷங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் சாரலையுடைய குளிர்ந்தமலைகளின்பக்கங்களிலெல்லாம் குற்றமில்லாமல் பலநாளிருந்து மகத்தாகியதவங்கள் செய்த முனிவர்களுக்குக்கொடாத பெரியபதவியை, ஞானமில்லாத எண்களுக்கு வருபையுலருளிச்செய்த புராதனியே! ஏ - று.

(அட)

யானிப்பதத்திலினிதிருக்கவென்கணவன்
றானென்பரிசினனாயெவ்விடத்திற்சார்த்தானே
பானற்கருணைவிழிப்பைந்தொடியேகூறுகென
கானக்குழலுமையாள்சற்றேநகைத்துரைத்தாள்.

(இ-புரை.) அடியேன் இந்தப்பதவியிலிருப்ப, என்கணவன் எத்தன்மையுடையவனாய் எவ்விடத்திலிருக்கின்றானோ? நீலோற்பல மலர்போன்ற கிருபாநோக்கத்தையுடைய தாயே! சொல்லியருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவனவில, மயிர்ச்சாந்துகடும் அளகத்தையுடைய உமாதேவியார் புன்னகைபுரிந்து திருவாய்மலர்கின்றார். எ - று. (அச)

சந்தார்களபமுலைத்தார்க்குமுலேகின் கணவன்
சந்தாகுலமயலாற்றீவினையைச்செய்தறந்து
நந்தாததிவாய்நரகனைத்துஞ்சேர்ந்தேறி
விந்தாடவியிலலலையாய்மேவிகின்றான்.

(இ-புரை.) சந்தனக்குழப்பணிந்த தனக்களையும் பூமாலையணிந்த அளகத்தையுமுடையவனே! உன்கணவன் மனையாகுல முண்டாகத்தக்க விரகத்தினாற்பாவங்களையே செய்துகொண்டிருந்து, பிற்பு இறந்து ஒருக்காலங்கெடாது அக்கினிமயமாகிய நரகங்களிலெல்லாஞ்சேர்ந்து, அவைகளைவிட்டேறி விந்தாடவியென்னும் வனத்தில் டேயாழ்த்தங்கியிருக்கின்றான். எ - று. (அச)
வேறு.

என்னமுன்னமடவாளிமவான்மகளைத்தொழுதே
யன்னேவன்னேநின்னாலடியேனிவ்வாறொழுது
முன்னையேனையாள் கணவன்பேயாய்முட்கானகத்திற்
பொன்னையேனையாய்திரிதற்கேவாவென்னப்புகன்றான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன்னமே வஞ்சனையானவன் பார்வதியைத் தொழுது பொன்போல யாவருக்கும் கிடைப்பதற்கரியதாயே! உன்னருளால் அடியேனிவ்வாறிருப்ப, முன்னம் எனையாண்டகணவன் பேயாகிமுட்களையுடைய வனத்தில் திரிவது தகுதியோவென்றசொன்னான். எ - று. அன்றோ - இரக்கச்சொல். (அச)

கல்லார்மணிப்பூணுமையாள்கருணைகெழுநோக்கி
"யெல்லாத்துயரமுழுதுமொழிவாயொழிவாயென்றே
நல்லாயுனதுகணவனண்ணுமலகையுருவும்
பொல்லாவினையுங்கழித்துப்புதுதப்புரப்பன் காண்டி.

(இ-புரை.) இரத்தினங்கள் நிறைந்த ஆபரணங்களணிந்துகொண்டிருக்கும் பார்வதிதேவியார் வஞ்சனையைக் கிருபைபொருந்தப்பார்த்து, உன்கணவன் இப்போதையுட்கிருக்கின்ற பேயுருவத்தையும் பொல்லாத பாவங்களையும்போக்கி இவ்விடத்திற்கு வரும்படி இரட்சிக்கின்றேன், அதை நீ பார்க்கப்போகின்றாய், ஆதலால் உனதுதுக்கங்கள் யாவையும் முழுவதும் நீங்குவாய் நீங்குவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

வாசங்கமமுங்குழலாய்மகிணன்பானீபேகென்
நீசன்றேவிபின்னுமிபறேர்வினைக்கிழவ

ஞ்சொன்னில்லாவிஞ்சையறிதும்புருவையழையா
நீசென்றிவளோடந்தடுங்கானகத்தைச்சேர்ந்தே.

(இ - புரா.) வாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அளகத்தையுடையவ
னே? உன்கணவனிடத்துக்கு நீபோவாயாகவென்றறளிச்செய்து, பின்னும் பார்
வதிதேயார் இசையின்கிரமத்தையறிந்து தேர்ந்த வீணைக்குரியவராகிய குற்றம
ற்ற கலையுணர்ந்த தும்புருஎன்னும்முனிவரையழைத்து நீ இவளுடன்சென்று அந்
தப்பெரியகாட்டிற் சேர்ந்த. எ - று. (அஅ)

சத்தமறையின்றிலைவனிசையிசையாற்சாற்றி
யிர்தமடவாள்கணவனிருங்கானகத்திம்பேயாய்ப்
பந்தவினை யாலுழலும்பாவவுருவநீக்கி
நந்தமுலகிற்கொடுவாவென்றாநகைநவின்ருள்.

(இ - புரா.) அழகிய வேதத்தின்முதல்வனாகிய பரமசிவனுடைய புகழை
இசையினுற்பாடி, இவள்கணவன் அந்தப்பெரியகாட்டிற் பேயாய்ப் பந்தப்
பட்ட முன்வினையினுழலும் பாவவுருவத்தை நீக்கி, நம்முடைய உலகத்திற்
கொண்டுவாவென்று பார்வதிதேவியார் கட்டளையிட்டனர். எ - று. (அக)

நன்னித்திலவாண்முறுவனங்கைநவின்றபணியை
முன்னித்தலைமேற்கொண்டேமுகமன்கூறியிறைஞ்சி
மின்னிற்றிகழுமணிதோய்விமானமீதினேறிப்
பொன்னிற்பொலியுமேனிப்பூவையோடும்போனான்.

(இ - புரா.) நல்ல முத்துக்களையொத்த வெள்ளிய தந்தங்களையுடைய
பார்வதிதேவியாரிட்ட கட்டளையை (நமக்கிருதப்பாக்கியங் கிடைத்ததென்கிற
தாகத்) தம்மனதில், கருதிச் சிரசாகவகித்துக்கொண்டு, உபசாரவார்த்தைகள்
சொல்லிப்பணிந்து, மின்னலைப்போற் பிரகாசியானின்ற இரத்தினங்கள் பொ
ருந்திய விமானத்தில், பொன்போன்ற தேகத்தையுடைய வஞ்சகனை பென்பவ
ளையேற்றித் தாமுமேறிக்கொண்டு தும்புருமுனிவர்போனார். எ - று. (சு0)

சிக்தைக்கிணையாய்ப்படரும்விமானஞ்செயுத்திச்சென்றான்
விந்தத்தடவிடுவணைடந்தானடைந்தவேலைப்
பந்தப்பட்டுவினையிற்பேயாய்ப்படர்நஞ்சருவோ
னிந்துப்பிளவின்றுணைபோலிணை கொண்டிலகுமெயிற்றேன்.

(இ - புரா.) மனோவேகத்தையொத்துச் செல்லும் விமானத்தைச்செ
யுத்திக்கொண்டுபோய் விந்தாடவியி னடுவில் அடைந்தார். அடைந்தவளவில்
பந்தமாகிய பாவத்தினால் பேயாய்த்திரிந்துகொண்டிருக்கிற லிஷம்போன்ற
கொழுதாகிய உருவத்தையும் இருபிறைபோலப் பிரகாசியானின்ற 'இரண்டு
கோரத்தந்தங்களையுமுடையவனும். எ - று. (கக)

தியைப்பொருவுக்கண்ணன்சினங்கொண்டெரநியழுவன்
வாயைப்பின்பனகைப்பன்மலையைக்கடந்தும்மறிவன்
வேயைக்கரும்பிற்கறிப்பன்விழுவனெழுவன்மனது
காயத்திடையேபுடைப்பன்கதறிக்கதற்கிற்சுழல்வன்.

(இ - புரை.) தியொத்த சிவந்த கண்களை யுடையவனும், தனக்குத்தானே
கோபங்கொண்டுசீறி அழுகின்றவனும், வாயை ஆவென்றுதிருப்பவனும், நகைப்
பவனும், மலையைத்தாண்டி விழுகின்றவனும், மூங்கில்களைக் கரும்புபோற்
கடிப்பவனும், விழுந்து விழுந்து எழுநின்றவனும், தன்சீரத்திலடித்துக்கொ
ன்னின்றவனும், கதறிக்கொண்டு காற்றாடிபோற் சுழல்கின்றவனுமாயிருக்
கின்றான். எ - று.

(கஉ.)

அன்னோற்றன்னை நோக்கியந்தோவந்தோவிவன்றான்
முன்னுண்முபன்றவினையான்முடிந்தவினைகளெல்லாம்
பொன்னைகாண்டபென்னடபுகன்றுபாசம்வீசிப்
பின்னாவவனைபிணித்துப்பேய்வல்லுருவந்தீர்ப்பான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறிருப்பவனைப்பார்த்து ஐயமையோ! இவன்முன்னுள்செ
ய்த பாவத்தினால்கேரிட்ட செய்கையெல்லாம் வஞ்சனையே! பாரென்று
சொல்லி, ஞானமாகிய, கயிற்றைவீசிப் பின்னாகக்கட்டி வலியுபேயுருவந்
தீர்க்கும்பொருட்டு. எ - று.

(கஉ.)

வலத்திற்பேர்யாழ்வாங்கிவலித்துநரம்பைவீக்கிப்
புலத்தோடமைந்தகவத்தீதார்புகழ்த்தும்புருமாமுனிவன்
குலத்தோடிற்றப்புமிறப்புமில்லாக்குழகன்புகழைத்
தலத்த்தாவாவோவியபபச்சத்யிற்பாடாநின்றான்.

(இ - புரை.) வலப்புறத்தில் பேரியாழையெடுத்து நரம்பினை வலித்துக்
கட்டி ஞானத்துடன் பொருந்திய தவசீலராத் புகழப்பெற்ற தும்புரு முனிவர்,
குலமும் பிறப்பு மிறப்பு மில்லாத பரமேச்சரனுடைய புகழைப் பூலோகத்தா
ருந்தேவலோகத்தாரும் அகிசயிக்கும் தாளக்கிரமத்துடன் பாடுகின்றார். எ - று.

வேறு.

நஞ்சமிருக்குமணிமிடற்றோய்நெடுமால்சாத்துநயனமலர்க்
கஞ்சமிருக் கும்பதபுகத்தேரயடியரிதயக்கடிக்கரலத்
தஞ்சமிருக்குமொருபுறத்தோயமுதமதியினலர்கிரணப்
பஞ்சமிருக்குந்திருச்சடையோய்கயிலைவாழும்புகழோனே.

(இ - புரை.) விஷம்பொருந்தி யிருக்குங் காளகண்ட மூர்த்தியே! மாய
வன் சாத்திய கண்ணகிய தாமரைமலரிருக்கும் பதபுகள மூர்த்தியே! அடியார்
களிதயதாமையிஷ்வீற்றிருக்கின்ற அன்னம்போன்ற பார்வதிதேவியார் அமர்க்
கிருக்கும் மூடப்பாகத்தையுடைய கடவுளே! அமர்தம் நிறைந்துள்ள பிறை
யினது விளங்கும் கிரணக்கூட்டமிருக்குஞ் செஞ்சடையை யுடையநாதரே
கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் புகழோரே! எ - று.

(கஉ.)

முரியிருக்குந்துவசத்தோய்முனியாதன்பர்க்கருளவருண்
மாரியிருக்கும்விழிக்கடை யோய்மதுரோமுருமலரிதழி
வேரியிருக்குஞ்சடைமுடிபோய்வெகுண்டமறவிபுரங்குதித்த
சோரியிருக்குங்குரைகழிலோய்கயிலைவாழ்ந்தொல்லோனே.

(இ - புரை) இடம்பொருந்திய கொடியுள்ளவரே! முனியாமல் அடி
யார்க்கருள்செய்யும்பொருட்டு அருள்மழை நிறைந்திருக்கும் கடைக்கண்ணு
ளரே! தேன் ஆறுபோலப்பெருகும் கொன்றைமாலையின் வாசனைதங்கிய
சடைமுடியோரே! கோபங்கொண்பிவந்த நமனையுதைத்த காலத்தில் அவன்
மார்பிலிருந்துண்டாகிய உதிரமிருக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிவையுடை
யவரே! கயிலாசனியில் வீற்றிருக்கும் புராதனரே! எ - று, குரை - ஒலி.

வேரமிருக்குங்கபாலத்தோய்விழையுமிடையோமகனிர்நவ ற்
நீதமிருக்குஞ்சாயகத்தோயிமவாண்டயந்தநேரிழைதன்
பாதமிருக்கும்புரிசடையோய்பதங்கூர்சுருதிவிபாகரண
நாதமிருக்கும்பரிபுரத்தோய்கயிலைவாழ்நம்பரனே.

(இ - புரை.) வேதங்கள்பொருந்திய கபாலத்தையுடையவரே! ஆய்ச்சிய
ரெடுக்கும் வெண்ணெயுண்டதிருமாலாகிய அம்புடையவரே! மலையரையன்
புத்திரியாகிய பார்வதியார் திருவடிதங்கிய திருமுடியாளரே! பதக்கிரமங்களை
யுடைய வேதவிபாகரண நாதம் நிறைந்துள்ள சிலம்பணிந்தவரே! கயிலாயகிரி
யில வாழும் நம்பரே. எ - று.

(க௭)

தேயாதிலகுமொருசுடரேதேவரேத்துமுழுமுதலே
தாயாயுலகமுழுதீன்முபுரந்துதுடைக்குந்தகவோனே
வாயான்மறையோனுரைத்தருணின்சரிதைகேட்டமடவர்த்காப்
பேயாட்வீந்தத்தடைந்தோனைப்புவாதிருந்தாற்பிழையுண்டோ.

(இ - புரை) குறையாமலெந்நாளு மொரேதன்மையாயிருக்கும் ஒப்பற்ற
சோதிசொருபமே! தேவர்கள் துதிக்கும் பரிபூரணகாரணரே! தாயாகியுலக
முழுவதையுந் தந்திரகூழித்துச் சங்கரிக்குந் தகுதியையுடையவரே! ஒருபிராம
ணன் தனவாக்கினுந் சொல்லிய உன்சரித்திரத்தைக் கேட்ட இம்மாதின்
பொருட்டு விந்தாடவியிற் பேயாய்த்திரியுமிவனை இரகூபியாமலிருந்தால் உனக்
குக்குற்றஞ்சம்பவிக்குமோ? எ - று.

(க௮)

என்றாங்கிசையானேத்துதலுமீசன்புகழான்மனனெகிழ்த்து
நின்றாணுள்ளந்தேனுரைக்கரீத்தந்தெளிவதெனத்தெளிந்து
முன்றான்புரித்ததிவினைகண்முழுதுகினைந்துமிகவெருவித்
தன்றூழ்வுரையாழ்த்துமபுருவுங்கேட்கவிதனைச்சாற்றினன்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு யாழ்சையினால் துதிசெய்தவனில், பரமசிவன்
புகழினால் மனம் நெகிழ்த்து நின்றவனுள்ளமானது தேற்றாங்கொட்டையை
யுரைத்தமாதிரத்தில் நீந்தெளிவதுபோலத்தெளிந்து, முன் தான்செய்தபாவங்
களையெல்லாம் நீனைந்து மிகுதியாகப்பயந்து, யாழ்வாசிக்குந் தும்புருவுந் தன்
வருத்தமுள்ள சொல்லைக்கேட்கச் சொல்லுகின்றான். எ - று.

(க௯)

உமையானெதிர்க்கிறத்தானுமுரீவானிசைக்கேட்டதனு
மமையாதிழைத்தபாவமெல்லாமகற்றித்துடக்கட்கடந்தே
னிமையாமுக்கட்கொழுங்கனியைபிமயமயிலோடேத்துகின்றேன்
கமையாலுபரந்தோபெனவுரைத்துக்கயிலைநாதற்பாடினான்.

(இ - புரை.) உம்மை நான்தரிசித்த தன்மையினாலும், பரம
டைய புகழைக் கேட்டதினாலும், மிருதியாக நான்செய்த பாவமெல்லாம் நீங்
கித் துண்டக்கடலையும் கடந்தேன, இமையாத முக்கணுடைய செழுமையுள்ள
கனியாகிய பரமசிவனையும் உமாதேவியையும் துதிசெய்கின்றேன், நோன்பின
லுயர்ந்த முனிவரே! என்று சொல்லிக் கயிலாயநாதரைப்பாடினான். எ - று.)

செக்கச்சிவந்தசெழும்பாகேதேனேபாலேதெள்ளமுதே
முக்கட்கரும்பேயைந்துமுகக்கனியேவேதமுழுமுதலே
மிக்கதநுமம்பகர்காதைக்கட்டவெனதுவிளங்கிழைக்காத்
துக்கத்துமல்வேன்றனைப்புரவாதிருந்தாலுனக்குதுகளுண்டோ.

(இ - புரை.) செக்கச் சிவந்தாய்ச் செழுமையுள்ள வெல்லப்பாகே!
தேனே! பாலே! தெளிவுள்ள அமுதமே! முக்கண்களுள்ளகரும்பே! ஐந்து திரு
முகங்களையுடைய கனியே! வேதத்தின் முழுமுதலே! மிகுந்த சிவதருமசரித்தி
ரத்தைக்கேட்ட என்மனைவியின்பொருட்டுத் துக்கத்திலுலுக்கின்ற வெண்ணைக்
காவாதிருந்தால், உமக்குக் குற்றமுண்டோ. எ - று. (க0க)

பச்சைவல்லிபடர்ந்தேறும்பவளக்குன்றேபழமறையி
னுச்சிமிசைவேரோட்டியென்றுமூலவாச்சாகையொருதருவே
விச்சைமறையோனின்கதையைவிளம்பக்கேட்டமெலவியற்காக்க
கொச்சையலகையானேனையாளாதொழிந்தாற்குறையுண்டோ.

(இ - புரை.) உமாதேவியாரென்னும் பச்சைக்கொடிபடர்ந்தேறும் பவள
மலைபோன்ற சிவபெருமானே! பழமையாகிய வேதங்களினுச்சியில்வேர்விட்டு
எக்காலமும் கெடாதசாகைகளையுடைய ஒப்பற்ற தருவே! ஞானவானாகிய பிரா
மணன் சொல்லிய உன்சரித்திரத்தைக்கேட்ட என்மனைவியின் பொருட்டு,
அறிவில் இளைத்தபேயாயிருந்த என்னை யாட்கொள்ளாவிட்டாலுமக்குக் குற்ற
முண்டோ? எ - று. (க0௨)

௨

அன்னமேனமாலயனுமுடிமுடியுமுடியிணையு
முன்னியறிதற்கரிதாயபொருளேமூவாமுழுமுதலே
பன்னுமறையோனின்சரிதம்பகரக்கேட்டபாரப்பனிக்கா
மன்னுமலகையானேனையாளாதொழிந்தால்வசையுண்டோ.

(இ - புரை.) பூர்வம் அன்னமாகித் திருமுடியைத் தேடியும், விஷ்ணு
பன்றியாகி எவற்றிற்குமுடிவாகியதிருவடிகளைத்தேடியுங்காணாதற்கரியதாயிருந்த
பொருளே! மூப்பில்லாத முழுமுதலே, வேதங்களோதி யுணர்ந்தபிராமணன்
சொல்லிய உன்சரித்திரத்தைச் சொல்லக்கேட்ட பிராமணத்திக்காகப் பொருந்
திய பேயாகியஎன்னையாளாதிருந்தால் உமக்கு வசையுண்டோ? எ - று. (க0௩)

என்றான்மகிழ்ந்தானத்சயித்தானின்புற்றங்கமயிர்சிவிர்ப்ப
நின்றான்மலர்க்கணுனந்தநீராலகலகிறைசதயர்ந்தான்
கன்றவென்னவுளஞ்சிறந்தான்களித்தகான்பாடி யாடினான்
பொன்றவாழ்வுதந்தனிததானெங்கானென்னபுலம்பினான்.

(இ - புரை) என்று துதிசெய்து மகிழ்ச்சியும், ஆச்சரியமும்கொண்டு, இன்பமுற்று மயிர் பொடிப்ப நின்று தாமரைமலர்போன்ற கண்களில் ஆரந்த வெள்ளம் பெருகப் பரவசத்தனாகக் கன்றியுடைய பசுவைப்போல உள்ளக் களித்து களித்தவனாகப் பாடியாடினான் கெடாத நித்தியவாழ்வை எம்மி றைவன் கிருபைசெய்தானென்று புலம்பினான். எ - று. (க0ச)

இந்தப்படியோரேழுதின மிறைவன்றிருத்தாள்புகழ்ந்தேத்தி
முந்தையலகையுநீங்கிமுயலாதமாருங்கொண்டு
புந்திமகிழ்ந்துசித்திநிலபொருந்திவிமானம்புகுத்தேநிச்
சந்தமுலையாளடிபாவச்சிவனார்பசத்தைச்சாரந்தானே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு ஏழுநாள் பரமேச்சரனுடைய கிருவடிகளைப் புகழ்ந்து துதிசெய்து, முன்னிருந்த பேயுருவம் நீங்கி ஒருமுயற்சியு மில்லாமல் தேவருருவம்பெற்று மனமகிழ்ந்துசித்திநிலபொருந்தி விமானத்திலேறித் தன் மனைவி யடிபரவச் சிவபதத்தைச்சாரந்தான். எ - று. (க0ரு)

சென்றார்மீளாப்பெரும்பதத்தைச்சேர்ந்துசிவனுமிடப்பாகத்
தொன்றநின்றபெண்ணணங்குமுலப்பக்கணங்கன்பண்சேட்ட
மின்றமுழவிரங்குயின்றசெம்பொன்விமான மவிளங்கவீற்றிருந்து
துன்றநின்றசிவபோகத்தாய்த்துத்தணவாதிருந்தாரே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சென்றவர்கள் மீளாத பெரும்பதவியைச்சேர்ந்து பரமசிவனும் இடப்பாகத்திலிருக்கும் பார்வத்தேவியாருஞ் சந்தோஷக்கவும், சிவகணங்கள் ஏவல்செய்யவும் ஒளிதங்கிய வயிர்கள் பதிக்கப்பட்ட செம் பொன்விமானத்தில் விளங்கும்படி வீற்றிருந்து அழியாத சிவபோகத்தை யனு பவித்துக்கொண்டு, நீங்காமலிருந்தார்கள். எ - று. (க0சு)

வேறு.

ஆசலாற்பரமன்சரிதமேகேட்கவழிவிலாப்பெரும்பதம்வேட்டோ
ரீதலாலவேறுபெருந்தவமுண்டோவியம்புதற்கும்பரிவென்னைச்
சூதமாமுனிவன்வியந்தினிதுரைத்தான்சுருதிமாமுனிவரர்கேட்டுக்
காதலாலுருகியரகரவென்னுக்கரங்கடஞ்சென்னியிற்குவித்தார்.

(இ - புரை.) ஆகையால் அழிவில்லாத பெரும்பதவனுட விரும்பினவர்கள் பரமசிவன்சரித்திரத்தையேகேட்கக்கடவர்கள், இவ்விலகத்தில்இதையன் றிச்சொல்லுவதற்கு வேறுதவமுண்டோவென்று சூதமுனிவர் சந்தோஷத்துடன் சொன்னார், வேதமுணர்ந்த கைமிசாரணியவாசிகளாகிய முனிவர்கள்

கேட்டு அன்பினால் மனமுருகி அரசரா வென்று சொல்லித் தங்கள் லகக் ளைச் சிரசின்மேல்குவித்து வைத்துக்கொண்டு சொழுகார்கள். எ - று. (க08)

தேவர்தம்பெருமான்கிறக்கவஞ்செழுத்தின் சீர்புகழ்மாக்கதைமு தலாப், பாவகின்றகற்றுமபுராணதூலகேட்டோர்ப்பென்பெறன்மொழி கதையீறு, மேவரபபுகன்றகிவரதைமுழுதுமவிழைவுடன் கெட்டுநா வர்தாம், யாவர்மற்றேனுமாலயன்முத்திலொய்தருளுகிவபதமடை வார்.

(இ - புரை.) தேவர்பெருமானாகிய பரமசிவனுடைய சிறந்தபஞ்சாக்ஷரத் தின் மகிமையைப் புகழாநின்ற சரிதமுதலாகச் சுவபுராணங்களைக் கட்டப் வர்கள் பலன் பெறுதலைச்சொல்லுகின்ற சரித்திரம் அதமாக விருப்பமுறச் சொல்லிய சிவசரித்திர முழுதுய்கேட்டவர்கள் எவர்களுையானாலும் அரிபிரமா திகளடைவதற்கரிய சிவபதம் அடைவார்கள். எ - று. (க09)

ஞாலமோங்குகநான்மறைநீடு
சில மன்னவர்செங்கேடில்லிங்க
காலமாமழைமன் னுகநாதலாற்
சாலவீசனடியார்தழைக்கவே.

(இ - புரை) இவ்வுலகம்வாழக்கடவது நான்குவேதங்களும் வாழக்கடவன நீதிவழுவாத மன்னவர் செங்கேடில்வாழ்க்கடவது நாலந்தபாமல் பழைபெய் யக்கடவது அன்புடன் சிவனடியார்கள் மீட்டாமலும் வாழக்கடவார்கள். எ - று.

இருபத்துவாழ்வாறு
வஞ்சுனைமுத்திபெற்றஅத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் கருஉரு.

பிரமோத்தரகாண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

அட்டவணை.

பக்கம்.

பாடல்

க	கடவுள்வாழ்த்து	...	கந
கூ	பஞ்சாக்கிரமகிமை	...	சுஉ
உஉ	சிவதானமகிமை	...	சூசூ
சுந	கன்மாடபாதன்முத்திபெற்றது	...	சுகூ
ருஅ	விமரிசன்முத்திபெற்றது	...	சூகூ
அச	சனிப்பிரதோஷபூசை	...	சுக
கூஅ	சத்தியாதனன் பூசை	...	ருசூ
ககசூ	பிரதோஷபூசைமகிமை	...	சூஎ
கசூ	சோமவாரபூசைமகிமை	...	கஉ-உ
கஎசூ	சோமவாரத்திற்சீமந்தினிபாவனைபெற்றது	...	எந
ககூஅ	சிவயோகமகிமை	...	எந
உககூ	பத்திராயுவுக்கரசியலளித்தது	...	நூ
உஉஅ	சிவகவசமுரைத்தது	...	உந
உநரு	பத்திராயுவின் கதை	...	சூஎ
உருரு	பத்திராயுமுத்திபெற்றது	...	சூஎ
உசூகூ	விபூதிமான்மியம்	...	சஅ
உஅஉ	திரிபுண்டரமான்மியம்	...	சஅ
உசூசூ	வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தது	...	சுஉ
நூஎ	உமாமகேசுவரபூசைமகிமை	...	சுக
நஉக	உமாமகேசுவரபூசாபலம்	...	சூந
நசுக	உருத்திராக்கமகிமை	...	எந
நசூக	சீருருத்திரமகிமை	...	சூஉ
நஎஎ	வஞ்சுனைமுத்திபெற்றது	...	கஉஅ

அத்தியாயம் உஉ-க்குத் திருவிருத்தம்-கநக௦,

கடவுள்வாழ்த்து-கந

ஆ-திருவிருத்தம்-கநஉந

